

ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ

ਭਾਗ
ਦੁਜਾ

ਕਲਾ:
ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਇਮਲ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :-

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟ੍ਰਸਟ
ਨਵੀ ਦਿੱਲੀ

ੴ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ (ਭਾਗ ਦੂਜਾ)

ਕਰਤਾ :

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟਰੱਸਟ
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਸਭ ਹੱਕ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ ।

ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਦਸੰਬਰ ੨੦੦੩

ਭੇਟਾ : ੧੭੦/- ਰੁਪਏ

ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਤਾ :

੧. ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ
ਗੁ: ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ।
੨. ਭਾਈ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ
ਮਾਈ ਸੇਵਾ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
੩. ਸਿੰਘ ਬੁਦਰਚ
ਮਾਈ ਸੇਵਾ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
੪. Jas Musical Limited
108-A, The Broadway
South Hall, Middlesex,
UB1 1QF, U.K.

ਛਾਪਕ : ਗਿਆਨ ਆਫਸੈਟ ਪ੍ਰੈਸ, ਦਿੱਲੀ

ਭੂਮਿਕਾ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੮੬ ਵਿਚ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲ ਫੂੜ-ਸਾਲ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਚਾਲ੍ਹੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਤੇ ਪੜਤਾਲਾਂ, ਪੂਜ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀਆਂ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ (ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ) ਐਸੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਰੀ ਠਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਵੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠਾਟ, ਜਾਤੀ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਅਤੇ ਨਾਮ ਆਦਿ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰ, ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਗਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਛਾਨ-ਬੀਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖ ਲਿਖੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਪਰਚਲਿਤ ਠਾਟ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਨਵੀਨ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ (ਨੂਟੇਸ਼ਨ) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇੰਜ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਛਪਵਾਉਣ ਵਿਚ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗ ਗਿਆ।

ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ 'ਤੀਨ ਕ੍ਰਮ ਇਕੀਸ ਮੂਰਛਨਾ' ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਖੜਕ ਤੇ ਮੱਧਮ ਕ੍ਰਮ ਦੀਆਂ ਮੂਰਛਨਾ ਰਾਗੀਂ ਰਾਗ ਕਿਵੇਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਉਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ, ਫਿਰ ਰਾਗ ਲੱਛਣ, ਠਾਟ ਪੱਧਰੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ, ਦੱਖਣ ਤੇ ਉੱਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ੧੨ ਸੁਠਾਂ ਤੋਂ ੭੨ ਜਾਂ ੩੨ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਰ ਇਕ ਭਾਗ ਤੇ ਖੋਜ-ਭਰਿਆ ਲੇਖ, ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ, ਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ੨੩੪ ਮਨੋਹਰ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ੧੩ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਨਵੀਨ 'ਪੜਤਾਲਾਂ' ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਕੁਲਦੱਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਖਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਅਤੇ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਦਾ ਦਰਜ ਹੈ। ਇੰਜ ੨੧ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ੨੫੦ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੰਕ੍ਰਿਪ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ 'ਚ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਕਰਕੇ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਕਰ-ਫਮਲਾਂ ਤਕ ਪੁਚਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਆਸ ਹੈ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਜਿਥੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ, ਉਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਭੀ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਸਕੂਲਾਂ-ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਪਾਠ-ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ
ਗੁ: ਸ੍ਰੀ ਰਕਾਬ ਗੰਜ
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-੧੧੦੦੦੧,
ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੯੯੧

ਦਾਸ—
ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

(੪)

ਕਰਤਾ ਬਾਰੇ

ਜਿਲਾ ਮੋਰਨ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪਿੰਡ ਹੈ ਬਦਲਾ ਸਿੰਘਾਂ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟਿਆਲਾ ਪਤੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰੀਫਤਰਗੜ੍ਹ ਦੇ ਰਾਜਾ ਨੰਣ ਸਿੰਘ 'ਗੁੱਜਰ' ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਲਿਆ ਤੇ ਸਿੰਘ ਸਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੌਜ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਸਮੇਂ ਰਾਜਾ ਨੰਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ: ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ: ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਚੰਹਾਂ ਜਰਨੈਲ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਘੇ ਦੀ ਜਗੀਰ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਥੇ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਦਲਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਮ ਦੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਵਸਾਇਆ।

ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹਨ, ਆਪ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿਚੋਂ ਛੱਡ ਕੇ ਸੰਨ ੧੯੪੬ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲੇ ਆਏ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤਕ ਤਬਲਾ, ਕੀਰਤਨ, ਪਾਠ, ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਕਥਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਸਾਲ ਦਿਲਰੁਬਾ ਤੇ ਸਰੰਦਾ (ਤੰਤੀ ਸਾਜ਼) ਦੀ ਉਚੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ। ਸੰਗੀਤਕ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਦ ੧੯੫੨ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਮੋਹਨ ਜੀ (ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ) ਅਲੀਬੇਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬੌੜਾ ਚਿਰ ਕਾਨਪੁਰ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪ ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਰਾਗੀ ਜਥੇ ਨਾਲ ਦਿਲਰੁਬਾ ਬਜਾਉਣ ਲੁਧਿਆਣੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਥੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਈ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਕੰਵਲ' ਨੇ ਦੱਸ ਪਾਈ ਕਿ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅੰਬਟਾਬਾਦ ਵਾਲੇ ਇਕ ਐਸੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਤੰਤੀਸਾਜ਼ ਬਜਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ। ਸੋ, ਆਪ ਜੀ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤਕ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹਿ ਕੇ 'ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ' ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਸੰਨ ੧੯੫੯ ਤੋਂ ੧੯੬੪ ਤਕ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸਵੇਰੇ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਤੇ ਬਾਮੀ ਸੰਦਰ ਦੀ ਚੌਕੀ ਨਾਲ ਦਿਲਰੁਬਾ ਬਜਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਪੈਂਹਣ ਵਿਚ ਆਪ ਮੁੜ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸ ਦਿੱਲੀ ਆ ਕੇ "ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ" ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਬਿਉਰੀ ਤੇ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ) ਲਿਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆ ਦਾਤਾ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਸਦੀਵ ਸੰਦਾ ਆ ਗਿਆ। ੬ ਫਰਵਰੀ ੧੯੬੭ ਵਿਚ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਰਦਾਸ ਤੇ ਆਏ ਕੂਣੀ-ਗਿਆਨੀ, ਰਾਗੀ, ਪੁਰਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਰਬ-ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਲੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲੇ ਦੀ ਇਹ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਹੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ।

ਆਪ ਜੀ ਬਤੌਰੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਚੌਥੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ ਗੁ: ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀਯ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵੀ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ।

ਫਰਵਰੀ ੧੯੯੧

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ 'ਜਾਲੀ'

ਮੈਂਬਰ ਇੰਚਾਰਜ, ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ

ਗੁ: ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।

(ਕ)

ਸੂਚੀ-ਪੱਤ੍ਰ

(ੳ) ਗ੍ਰਾਮ (ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮ) ਅਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ	...	੧
(ਅ) ਰਾਗ ਦੇ ਦਸ ਲੱਛਣ ਅਤੇ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ	...	੭
(ੲ) ੭੨ ਠਾਟ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ?	...	੯
(ਸ) ਗਣਿਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਠਾਟ ਤੋਂ ੪੮੪ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਤੀ	...	੧੨
(ਹ) ੧੨ ਸੂਰਾਂ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ	...	੧੩
੧. ਰਾਗ ਖਮਾਜ	...	੧੭
੨. „ ਦੁਰਗਾ	...	੩੭
੩. „ ਤਿਲੰਗ	...	੫੧
੪. „ ਹਮੀਰ	...	੭੧
੫. „ ਕਾਮੋਦ	...	੯੧
੬. „ ਫਾਇਆਨਟ	...	੧੦੭
੭. „ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ	—	੧੨੩
੮. „ ਧਨਾਸਰੀ	...	੧੩੯
੯. „ ਮਧੁਵੰਤੀ	...	੧੫੯
੧੦. „ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ)	...	੧੭੩
੧੧. „ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ	...	੨੦੩
੧੨. „ ਬਸੰਤ	...	੨੩੩
੧੩. „ ਬਹਾਰ	...	੨੫੫
੧੪. „ ਮਲੁਾਰ	...	੨੭੫
੧੫. „ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ	...	੨੯੫
੧੬. „ ਜੈਨਪੁਰੀ	...	੩੧੧
੧੭. „ ਏਸ਼ਕਾਰ	...	੩੨੯
੧੮. „ ਕਾਲਿੰਗਤਾ	...	੩੪੫
੧੯. „ ਗੁਣਕਰੀ	...	੩੬੩
੨੦. „ ਗੂਜਰੀ	...	੩੭੭
੨੧. „ ਟੋਡੀ	...	੩੯੫

(ੲ)

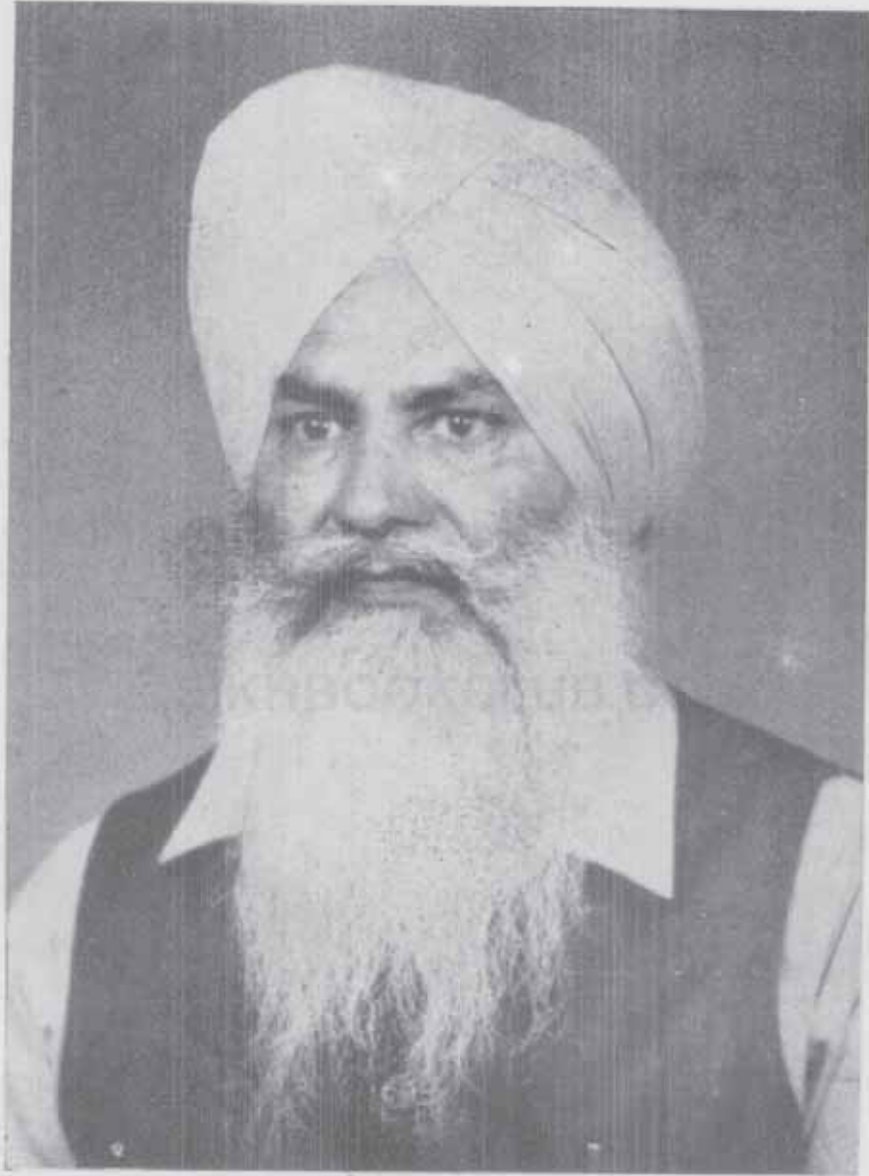
ਧੰਨਵਾਦ /

ਨਿਯੁਕਤਾਰਕ ਤੇ ਕੋਲੀਫੋਰਨੀਆ (ਅਮਰੀਕਾ) ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾ-ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਔਰਕਾ ਟੈਕਸਾਸ ਸਟੇਟ ਦੇ ਆਸਟਨ ਤੇ ਹੋਸਟਨ ਬਹਿਰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਆਸਟਨ ਵਿਖੇ ਮੇਰੇ ਅਤੀ ਸਨੇਹੀ ਸ। ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪ ਜੀ ਜਿੱਥੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਵਿਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀ-ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਾਗਾਂ ਤੇ ਗਾਉਣ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸੇ ਆਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਦਾਸ ਨੂੰ ਸੌਂਦਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ "ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਿਆ" ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਟੇਪ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ-ਸੁਣ ਕੇ ਬੱਚੇ ਕੀਰਤਨ ਸਿੱਖ ਸਕਣ।

ਆਸਟਨ ਵਿਖੇ ਜੱਜੀ ਬਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਅਸੀਂ ਸ: ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਹੀਰਾ' ਪਾਸ ਹੋਸਟਨ ਚਲੇ ਗਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਜੀ ਅਕਸਰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਟੇਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ੯੦ ਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ੬ ਕੈਸਟਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ੩੦ ਰ ਗ ਅਤੇ ੧੧੭ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਟੇਪ ਹਨ। ਆਸ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੈਸਟਾਂ ਤੋਂ ਕੀਰਤਨ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਾਉਣ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਸ: ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਸ: ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਹੀਰਾ' ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਵੈਨਕੂਵਰ (ਕੈਨੇਡਾ) ਗੁ: ਅਕਾਲੀ ਸਿੱਖ-ਸਿੰਘ ਸਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ: ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਸੱਲ' ਜਿਹੜੇ ਆਏ-ਗਏ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਹਿ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਲਈ ਮਾਇਆ ਭੇਜੀ ਹੈ। ਸੋ, ਦਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਸ਼ੁਕਰ-ਗੁਜ਼ਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

(ਸ)

ਗਿਆਨੀ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ,
ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ, ਗੁ: ਸ੍ਰੀ ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਤਾਲ ਠੇਕੇ

ਮੱਤ-ਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੯)

ਤਾਲੀ | x | ੨ | ੩
ਠੇਕਾ | ਧੀਂ ਤ੍ਰਿਕੜ | ਧੀ ਧਾ ਤਿ | ਟ ਧਾਗੇ ਨਧਾ ਤ੍ਰਿਕੜ

ਝਪਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੦)

ਤਾਲੀ | x | ੨ | ੩
ਠੇਕਾ | ਧੀਂ ਤ੍ਰਿਕੜ | ਧੀਂ ਧੀਂ ਨਗ | ਤੀਂ ਨਗ | ਧੀਂ ਧੀਂ ਨਗ

ਭਾਨਮਤੀ-ਤਾਲ (ਸਵਾਰੀ-ਚਾਰਤਾਲ ਮਾਤਰੇ ੧੧)

ਤਾਲੀ | x | ੨ | ੩ | ੪
ਠੇਕਾ | ਧੀਂ ਧੀਂ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕੜ | ਤਿੰ ਨਾ | ਕੱਤ ਠੀ | ਧਾਗੇ ਨਧਾ ਤ੍ਰਿਕੜ

ਚਾਰ-ਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੨)

ਤਾਲੀ | x | ੦ | ੨ | ੩ | ੪
ਠੇਕਾ | ਧਾ ਧਾ | ਧਿੰ ਤਾ | ਕੱਤ ਤਾ | ਧਿੰ ਤਾ | ਤਿਟ ਕਤਾ | ਗਿਦੀ ਗਨ

ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਮਾਤਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | x | ੨ | ੩ | ੪ | ੦
ਠੇਕਾ | ਧਾ ਟਕੜ | ਧੀਂ ਧੀਂ | ਧਾ ਧਾ | ਤਿ ਟ | ਧੀਂ ਧੀਂ | ਧਾ ਧਾਗੇ | ਨਧਾ ਤ੍ਰਿਕੜ

ਫਰੋਦੱਸਤ (ਮਾਤਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | x | ੦ | ੨ | ੩ | ੪ | ੫
ਠੇਕਾ | ਧੀਂ ਧੀਂ | ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕੜ | ਕੁੱ ਨਾ | ਕੱਤ ਠੀ | ਧਾਤ੍ਰਿ ਕੜਪਿੰ ਨਗ | ਧਾਤ੍ਰਿ ਕੜਪਿੰ ਨਗ

ਬੁਮਰਾ-ਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | x | ੨ | ੩
ਠੇਕਾ | ਧੀਂ ਟਧਾ ਤ੍ਰਿਕੜ | ਧੀਂ ਧੀਂ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕੜ | ਤੀਂ ਟਧਾ ਤ੍ਰਿਕੜ | ਧੀਂ ਧੀਂ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕੜ

ਧਮਾਰ-ਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | x | ੨ | ੩
ਠੇਕਾ | ਕੇ ਧਿ ਟ ਧਿ ਟ | ਧਾ ਟ | ਗੇ ਤਿ ਟ | ਤਿ ਟ ਤਾ ਟ

ਸਵਾਰੀ ਪੰਜ-ਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੫)

ਤਾਲੀ | x | ੨ | ੩ | ੪ | ੫
ਠੇਕਾ | ਧੀਂ ਟਧਾ ਟਕ | ਧੀਂ ਧੀਂ ਧਾ ਧਾ | ਤਿ ਟ ਧੀਂ ਧੀਂ | ਧਾ ਧਾਗੇ | ਨਧਾ ਤ੍ਰਿਕੜ

(੫)

ਪੰਜਾਬੀ ਨੋਕਾ (ਬਿਲੇਬਿਤ ਲਯ, ਮਾਤਰੇ ੧੬)

ਤਾਲੀ | ×
ਨੋਕਾ | ਧਾ ਸਧੀਂ ਸਗ ਧਾ | ੨ ਧਾ ਸਧੀਂ ਸਗ ਤਾ | ੦ ਤਾ ਸਤੀਂ ਸਗ ਧਾ | ੩ ਧਾ ਸਧੀਂ ਸਗ ਧਾ

ਬ੍ਰਹਮ-ਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੨੮)

ਤਾਲੀ | × | ੦ | ੨ | ੩ | ੦ | ੪ | ੫
ਨੋਕਾ | ਧਾ ਧੀ | ਧੀ ਧਾ | ਤੁਕ ਧੀ | ਧੀ ਧਾ | ਤੁਕ ਧੀ | ਧੀ ਧਾ | ਤੀ ਤੀ
੬ | ੦ | ੭ | ੮ | ੯ | ੧੦ | ੦
ਨਾ ਤੀ | ਤੀ ਨਾ | ਤੁ ਨਾ | ਕੱਤ ਤਾ | ਧਾਗੇ ਨੱਧਾ | ਤੁਕ ਧੀ | ਗਿਦੀ ਗਨ

ਨੋਟ—ਤਬਲੇ ਦੇ ਸਾਧਾਰਣ ਨੋਕੇ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ' ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਦਿਤੇ ਹਨ।

ਸੂਰ-ਲਿੱਪੀ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਤਿੰਨ ਸਪਤਕ } ਮੰਦੁ-ਸਪਤਕ | ਮੱਧ-ਸਪਤਕ | ਤਾਰ-ਸਪਤਕ
ਸੂਰ-ਸੂਰ } ਸੁ ਰੁ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ | ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ | ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ
ਕੋਮਲ-ਸੂਰ } ਰੁ ਗੁ ਮੁ ਧੁ ਨੁ | ਰੁ ਗੁ ਮੁ ਧੁ ਨੁ | ਰੁ ਗੁ ਮੁ ਧੁ ਨੁ
ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ

ਪ — — — } ਪਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਡੈਬ ਹਨ, ਇੰਜ ਪਾ ਦੇ ਚਾਰ ਮਾਤਰੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੰਨੇ
ਰੇ ਸ ਸ ਸ } ਡੈਬ ਕਿਸੇ ਸੂਰ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ ਹੋਠਲਾ ਅੱਖਰ ਉਤਨੇ ਮਾਤਰੇ ਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

× ੦ ੨ ੩ | ਜੋੜੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਸਮ (ਗੁਰ) × ਖਾਲੀ ੦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਤਿੰਨ ਅੱਗੇ ਤਾਲੀਆਂ ਹਨ।

* * ਸ — } ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਚੁਪ ਰਹਿਣ ਲਈ। ਭਾਵ, ਸਾਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਜਾਉਣਾ, ਅੱਗੇ ਦੋ ਮਾਤਰੇ
* * * * } ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣ ਲਈ। ਦੋਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰ ਗ
ਗ — ਮ | ਉਤਲੀ ਸੂਰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਠਲੀ ਸੂਰ ਵਜਾਓ ਜਾਂ ਗਾਓ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਣ ਆਖਦੇ ਹਨ,
ਕਣ ਮਾਤਰੇ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਮ) ਉਤਲੀ ਤੇ ਹੋਠਲੀ ਸੂਰ ਨਾਲ ਵਜਾਓ। ਜਿਵੇਂ :—ਧਮਗਮ, ਜਾਂ ਰਸਨਸ, ਇਸ ਨੂੰ
ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ 'ਗਮਕ' ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਧਪ, ਮ
ਪਾ ਸ ਸ } ਇਕੋ ਮਾਤਰੇ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਅੱਧੇ ਮਾਤਰੇ 'ਧਪ' ਤੇ ਅੱਧੇ ਵਿਚ 'ਮ'
ਹੋਣਾ ਜਿਵੇਂ ਪਾ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੱਖਰ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਗਾਓ। ਇਸ ਦਾ
ਰੂਪ ਦੂਜਾ ਇੰਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਪ, ਮ- ਜਾਂ ਧਪ, ਮਮ ਇਤਿਆਦਿ।

(ਗ)

ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ (ਸੰਗੀਤ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋ, ਅਸੀਂ "ਗੁਰਮਤ-ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ" ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਨਾਦ, ਨਾਦ-ਭੇਦ, ਸੁਰਤੀ, ਸੁਰ, ਸਪਤਕ, ਠਾਟ, ਜਾਤੀ, ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ, ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ, ਪੂਰਵਾਗ-ਉਤ੍ਰਾਗ, ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ, ਗਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣ-ਅਵਗੁਣ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਰੀਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ, ਪੱਥ-ਪਰਹੇਜ਼, ਇਤਿਆਦਿ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਗੋਂ "ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ" ਦੇ ਇਸ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਗ੍ਰਾਮ—ਗ੍ਰਾਮ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਹੈ ਪਿੰਡ; ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਥਾਂ ਨੂੰ 'ਗਾਉਂ' ਪਿੰਡ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਸਹਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮਾਂ ਤੋਂ ਮੂਰਛਨਾ ਰਾਹੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਸੋ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੁਰਤੀਆਂ ਦੇ ਨੀਅਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਗ੍ਰਾਮ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ :—

੧. ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ, ੨. ਮੱਧਮ-ਗ੍ਰਾਮ, ੩. ਗੰਧਾਰ-ਗ੍ਰਾਮ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਗ੍ਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਖਾਦ-ਗ੍ਰਾਮ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਧਵ ਲੋਕ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਗੰਧਵ ਤੋਂ ਗੰਧਾਰ-ਗ੍ਰਾਮ ਪੈ ਗਿਆ। ਖੇਰ! ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰਾਮਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਬੜੇ ਸੂਚੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰਾਮ-ਰਚਨਾ ਅਤੀ ਉੱਤਮ ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਠਾਟ (ਮੇਲ) ਪੱਧਰੀ ਪਰਚਲਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਹੁਣ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਸੁਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਤਰਤੀਬ

ਸੁਰਤੀ—੪—੭—੯—੧੩—੧੭—੨੦—੨੨

ਸੁਰ— ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ

ਇੰਜ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਤੇ ਜੋ ਗ੍ਰਾਮ ਬਣੇਗਾ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਜੇ ਬੌਝਾ ਭੀ ਸੁਰਤੀ ਅੰਤਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਮੱਧਮ-ਗ੍ਰਾਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣੇਗਾ ਕਿ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਨੂੰ ਜੋ ੧੭ਵੀਂ ਸੁਰਤੀ ਤੇ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ੧੬ਵੀਂ ਤੇ ਲੈ ਆਓ। ਜਿਵੇਂ :—

ਸੁਰਤੀ—੪—੭—੯—੧੩—੧੬—੨੦—੨੨

ਸੁਰ— ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ

ਇੰਜ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਮੱਧਮ-ਗ੍ਰਾਮ। ਹੁਣ ਅੱਗੋਂ ਗੰਧਾਰ-ਗ੍ਰਾਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣੇਗਾ ਕਿ ਰਿਖਭ ਇਕ ਸੁਰਤੀ ਉਤਰ ਕੇ ੬ਵੀਂ ਸੁਰਤੀ ਤੇ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ ਇਕ ਸੁਰਤੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ੧੦ਵੀਂ ਤੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਧੈਵਤ ਇਕ ਸੁਰਤੀ ਉਤਰ ਕੇ ੧੯ ਤੇ, ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਇਕ ਸੁਰਤੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਸੁਰਤੀ ਤੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ :—

ਸੁਰਤੀ—੪—੬—੧੦—੧੩—੧੬—੧੯—੧

ਸੁਰ— ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ

ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ “ਸਪਤ ਸੁਰਨ ਅਰ ਈਨੰ-ਗ੍ਰਾਮ ਇਕੀਸ ਮੂਰਛਨਾਂ” ਦਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੰਧਾਰ-ਗ੍ਰਾਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭੀ ਪਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ ਮੱਧਮ-ਗ੍ਰਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਗ ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਗੰਧਾਰ-ਗ੍ਰਾਮ ਬਾਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛ-ਪਛਤੀਤ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗੱਲ ਮੁਕਾ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਗੰਧਾਰ-ਗ੍ਰਾਮ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੋਂ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਧਾਰ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਭੀ ਇੰਜ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ :—

ਹਾਹਾ ਹੂਹੁ ਗੰਧਾਰ ਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਉਨੀ ਨੀਕੀ ॥

(ਬਾਗ ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੨)

੨੨ ਸੂਰਤੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਚਿੱਤ੍ਰ

ਸੂਰਤੀ ਨੰ:	ਸੂਰਤੀ ਨਾਮ	ਖੜਗ-ਗ੍ਰਾਮ	ਮੱਧਮ-ਗ੍ਰਾਮ	ਗੰਧਾਰ-ਗ੍ਰਾਮ
੧	ਤੀਵਰਾ	—	—	—
੨	ਕੁਮੁਦਵਤੀ	—	—	—
੩	ਮੰਦਾ	—	—	—
੪	ਛੰਦੋਵਤੀ	ਖੜਜ	ਖੜਜ	ਖੜਜ
੫	ਦਯਾਵਤੀ	—	—	—
੬	ਰੰਜਨੀ	—	—	ਰਿਖਭ
੭	ਰੱਤਿਕਾ	ਰਿਖਭ	ਰਿਖਭ	—
੮	ਰੋਦੀ	—	—	—
੯	ਕ੍ਰੋਧਾ	ਗੰਧਾਰ	ਗੰਧਾਰ	—
੧੦	ਵਜ੍ਰਿਕਾ	—	—	ਗੰਧਾਰ
੧੧	ਪ੍ਰਸਾਰਿਣੀ	—	—	—
੧੨	ਪ੍ਰੀਤੀ	—	—	—
੧੩	ਮਾਰਜਨੀ	ਮੱਧਮ	ਮੱਧਮ	ਮੱਧਮ
੧੪	ਕਸ਼ਿਤੀ	—	—	—
੧੫	ਰਕਤਾ	—	—	—
੧੬	ਸੰਪੀਦਨੀ	—	ਪੰਚਮ	ਪੰਚਮ
੧੭	ਆਲਾਪਿਨੀ	ਪੰਚਮ	—	—
੧੮	ਮਦੰਤੀ	—	—	—
੧੯	ਰੋਹਿਣੀ	—	—	ਧੈਵਤ
੨੦	ਰਮਯਾ	ਧੈਵਤ	ਧੈਵਤ	—
੨੧	ਉਗ੍ਰਾ	—	—	—
੨੨	ਕਸ਼ੋਭਿਣੀ	ਨਿਖਾਦ	ਨਿਖਾਦ	—
੧	ਤੀਵਰਾ	—	—	ਨਿਖਾਦ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੂਰਤੀਆਂ ਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਸੰਗੀਤ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮਤ ਇਹੋ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਤੇ ਚਿੱਤ੍ਰ ਰਾਹੀਂ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਨਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੱਧਮ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਸੂਰ ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਸੂਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਪੰਚਮ-ਸੂਰ ਇਕ ਸੂਰਤੀ ਹੋਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਂ, ਗੰਧਾਰ-ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਫਰਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੋ, ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਐਸਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਗ੍ਰਾਮ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਸੂਰ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਠਾਟ (ਮੇਲ) ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਗ੍ਰਾਮ-ਰਚਨਾ ਦੀ ਇਹ ਮਰਿਯਾਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ੧੨ ਸੂਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉੱਜ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਠਾਟ (ਮੇਲ) ਪੱਧਤੀ ਤੋਂ ਅਤੀ ਉੱਤਮ ਤੇ ਸੁੱਧ ਸੀ।

ਮੂਰਛਨਾ—ਮੂਰਛ ਤੋਂ ਮੂਰਛਨਾ ਸ਼ਬਦ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ 'ਮੋਹ' ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਮੁੱਛਤ ਹੈ। ਭਾਵ, ਉੱਚਾ, ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਉੱਭਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਰੋਹ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਖੜਜ ਆਰੰਭਕ ਸੁਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਖੜਜ ਤੇ ਆ ਕੇ ਮੁਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਖੜਜ ਬਾਕੀ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਭਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਹਰੇਕ ਮੂਰਛਨਾ ਵਿਚ ਖੜਜ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਭੀ ਖੜਜ ਨੂੰ ਹੀ ਆਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮੂਰਛਨਾ ਰੱਖਿਆ।

ਅਸੀਂ ਪਿਛੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਗੋਧਾਰ-ਗ੍ਰਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਦੋਵੇਂ ਗ੍ਰਾਮ ਪਰਚਲਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਨੀਅਮ ਵਿਚ ਹੀ ਰਾਗ-ਵਰਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪੱਧਰੀ ਵਿਚ ਸੁਰਤੀ ਅੰਤਰ, ਗੁਣਾ ਅੰਤਰ, ਕੰਪਨ ਸੰਖਿਆ, ਸੁਰ-ਜੰਵਾਦ ਆਦਿ ਠੀਕ ਠੀਕ ਨਿਸਚਿਤ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੇ ਰਾਗ ਗਾਏ ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਨੀਅਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦੇ ਸਨ :—

ਕ੍ਰਮਾਤਸਵਰਾਣਾਂ ਸਪਤਾਨਮਾਰੋਹੋ ਸਚਾਵਰੋਹਣਮ ।

ਮੂਰਛਨੇ ਤਯੁਚੱਯਠੇ ਕ੍ਰਾਮ ਤ੍ਯਥੇ ਠਾ: ਸਪਤਸਪਤ ਚ ॥ ੯੨ ॥

(ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ)

ਭਾਵ-ਅਰਥ :—ਸਤ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੂਰਛਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਇਕ ਦੀਆਂ ੭-੭ ਮੂਰਛਨਾ ਹਨ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮਾਂ ਤੋਂ ੨੧ ਮੂਰਛਨਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸੁਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ :—

ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਮੂਰਛਨਾ

ਨੰ:	ਨਾਮ ਮੂਰਛਨਾ	ਆਰੋਹ						ਅਵਰੋਹ							
੧	ਉੱਤ੍ਰਾਮੰਦ੍ਰਾ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
੨	ਰਜਨੀ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ
੩	ਉੱਤ੍ਰਾਯਤਾ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ
੪	ਸ਼ੁੱਧ ਖੜਜ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ
੫	ਮਤਸਰੀ ਕ੍ਰਿਤਾ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ
੬	ਅਬਵਕ੍ਰਿਤਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ
੭	ਅਭਿਰੁੱਦਯਤਾ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ

ਮੱਧਮ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਮੂਰਛਨਾ

੧	ਸੋਵੀਰੀ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ
੨	ਹਰਿਣਾਸ਼ਵਾ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ
੩	ਕਲੋਪਨਤਾ	ਦ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ
੪	ਸੁੱਧ ਮੱਧਯਾ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
੫	ਮਾਰਗੀ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ
੬	ਧੌਰਵੀ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ
੭	ਹਰਿਸ਼ਯਕਾ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ

ਗੰਧਾਰ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਮੂਰਛਨਾ

ਨੋਟ :—ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਨਿਖਾਦ ਗ੍ਰਾਮ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

੧	ਨੰਦਾ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ
੨	ਵਿਸ਼ਾਲਾ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ
੩	ਸਮੁਖੀ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ
੪	ਵਿਚਿੱਤ੍ਰਾ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ
੫	ਰੋਹਿਣੀ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ
੬	ਸੁਖਾ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ
੭	ਅਲਾਪਾ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ

ਗੰਧਾਰ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀਆਂ ੭ ਮੂਰਛਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਪੰ: ਦਾਮੋਦਰ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :—

ਤਸਚ ਸੁਰਗੇ ਪ੍ਰਯੋਕਤੱਵਯਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਦੱਤ੍ਰ ਨੰਦਿਤਾ ॥ ੯੯ ॥

ਭਾਵ-ਅਰਥ :—ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ (ਅੰਤ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ) ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇੰਜ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ੧੪ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਹੀ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਨਾਮ ੨੧ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਸਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਸੁਰ ਦਿਤੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਵ ਕੇਵਲ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਲੈਣਾ, ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਭਾਵ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਜਨਕ-ਜਨਯ (ਠਾਟ-ਮੇਲ) ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਠਾਟਾਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਨੀਅਮ ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਿਵੇਂ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਰਤਾ ਭੀ ਮੂਰਛਨਾ ਰਾਹੀਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਛਲਾ ਛਲਾ ਸੁਰ ਕੌਮਲ ਜਾਂ ਤੀਵੇਂ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਛਲਾ ਮੂਰਛਨਾ

ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ :—

ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ "ਉੱਤ੍ਰਮੰਦ੍ਰਾ" ਨੂੰ ਹੀ ਲਵੋ, ਇਸ ਵਿਚ ਸ, ਰ, ਗ, ਮ, ਪ, ਧ, ਨ, ਇਹ ਸੱਤ ਸੁਰ ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ) ਹਨ। ਅਜ-ਕਲ ਦੀ ਬੋਲ-ਚਾਲ ਵਿਚ ਅਸੀਂ "ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ" ਜਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਸੇ ਠਾਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵੇਲੇ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪ੍ਰਚਾਰਣ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇੰਜ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਤਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜੀ ਮੂਰਛਨਾ 'ਰਜਨੀ' ਤੋਂ ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਆਰੰਭ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ 'ਨੀ ਤੇ ਗਾ' ਦੋ ਸੁਰ ਕੌਮਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਫਿਰ ਤੀਜੀ ਮੂਰਛਨਾ 'ਉੱਤ੍ਰਾਯਤਾ' ਤੋਂ ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ ਕਹਾਂਗੇ ਤਾਂ 'ਧਾ ਨੀ ਰੇ ਗਾ' ਚਾਰ ਸੁਰ ਕੌਮਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ :—

ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਛਨਾ
 ਨੁ ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਦੂਜੀ ਮੂਰਛਨਾ
 ਪੁ ਨੁ ਸ ਰੁ ਗ ਮ ਪ ਤੀਜੀ ਮੂਰਛਨਾ

ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਿਖਭ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਆਰੰਭ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ 'ਗਾ-ਨੀ' ਕੌਮਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਆਰੰਭ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ, 'ਰੇ ਗਾ ਧਾ ਨੀ' ਕੌਮਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇੰਜ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਠਾਟ ਬਣਨਗੇ—ਬਿਲਾਵਲ, ਕਾਫੀ ਤੇ ਭੈਰਵੀ। ਅਜ-ਕਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ, ਕਾਫਾਂ ਠਾਟ ਤੇ ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ਹੀ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕ੍ਰਿਥ ਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਨੀਅਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜਜ ਦੀ ਮੂਰਛਨਾ, ਰਿਖਭ ਦੀ ਮੂਰਛਨਾ ਤੇ ਗੰਧਾਰ ਦੀ ਮੂਰਛਨਾ ਕਹਿਣਗੇ। ਜਾਂ ਖੜਜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ, ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ ਮੂਰਛਨਾ ਦੀ ਸੰਗਯਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਛਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਪੰਡਿਤਾਂ ਨੇ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੇ, ਅਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਓਡਵ, ਖਾਡਵ, ਸੰਪੂਰਣ ਐਸੇ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਡੀਆਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਹੋਰ ਸੈਂਕੜੇ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਗਏ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੱਧ ਕਾਲ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿਤੇ। ਭਾਵ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਣ ਲਗ ਪਏ। ਜਿਵੇਂ :—ਮਾਲਕੋਂਸ ਰਾਗ ਦੇ ਮੱਧਮ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ-ਸੁਰ ਅਤੇ ਖੜਜ ਨੂੰ ਨਿਆਸ-ਸੁਰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ : 'ਰੇ ਅਤੇ ਪਾ' ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ "ਮਗ੍ਰਮਧਨੁਪੁਮਗ੍ਰਸ" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ "ਮਾਲਕੋਂਸ ਦੀ ਮੂਰਛਨਾ" ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੱਧ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਰਨਾਟਕੀ (ਦੱਖਣੀ) ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਦੀ ਆਰੰਭ-ਅਵਰੋਹ ਨੂੰ ਹੀ ਮੂਰਛਨਾ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤ੍ਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਤਾਂ, ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਹਾਂ, ਕੋਈ-ਕੋਈ ਗਾਇਕ ਅਜੇ ਭੀ ਕਿਸੇ ਸੁਰ ਦੀ ਕੰਪਿਤ ਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਮੂਰਛਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :— ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਦਾ ਪੈਂਵਰ ਸੁਰ ਕੰਪਿਤ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਕੁਝ ਗਾਇਕ ਇਸ ਨੂੰ "ਪੈਂਵਰ ਤੇ

ਨਿਖਾਦ ਦੀ ਮੂਰਛਨਾ" ਕਹਿਣਗੇ। ਭਾਵ, ਜੇ ਸੁਰ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਆਵੇ, ਕਦੇ ਨਾ ਆਵੇ, ਫਿਰ ਘਟ-ਵਧ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ ਉਸ ਸੁਰ ਦੇ ਹਿਲਣ ਨੂੰ ਅਜ-ਕਲ ਮੂਰਛਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੋ, ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੀ; ਮੱਧ ਕਾਲ ਵਿਚ ਹੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਜ-ਕਲ ਉਸ ਦਾ ਰੂਪ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਬੰਸੁਰੀ ਤੇ ਅਸੁੱਧੇ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਪਰਚਲਿਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਮੂਰਛਨਾ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਨੋਟ :— ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤਰੱਟੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਾਗ ਦੇ ੧੦ ਲੱਛਣ

ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਦਸ ਲੱਛਣ ਦੱਸੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :—

੧. ਗ੍ਰਹਿ— ਜਿਸ ਸੁਰ ਤੋਂ ਰਾਗ ਦਾ ਗਾਉਣਾ-ਬਜਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਸੁਰ ਆਖਦੇ ਹਨ।
੨. ਅੰਸ਼— ਜਿਹੜਾ ਸੁਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬਾਕੀ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਵਧ ਲੱਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ ਸੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਅਜ-ਕਲ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
੩. ਨਿਆਸ— ਜਿਸ ਸੁਰ ਤੇ ਗਾਉਣਾ-ਬਜਾਉਣਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਸ ਸੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
੪. ਤਾਰ— ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਸੁਰ ਤਕ ਗਾਇਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਤਾਰ ਸੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
੫. ਮੰਦ੍ਰ— ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਸੁਰ ਤਕ ਹੇਠਾਂ ਗਾਇਕ ਸੁਰ ਲਗਾ ਸਕੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਮੰਦ੍ਰ ਸੁਰ ਆਖਦੇ ਹਨ।
੬. ਅਪਨਿਆਸ— ਜਿਸ ਸੁਰ ਤੇ ਰਾਗ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਖਤਮ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਨਿਆਸ ਸੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
੭. ਸਨਿਆਸ— ਜਿਸ ਸੁਰ ਤੇ ਰਾਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਨਿਆਸ ਸੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
੮. ਵਿਨਿਆਸ— ਜਿਸ ਸੁਰ ਤੇ ਰਾਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਤਮ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਨਿਆਸ ਸੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
੯. ਬਹੁਤਵ— ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ—(੧) ਅਲੰਘਨ, (੨) ਅਭਿਆਸ।

ਆਲੰਘਨ—ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸੁਰ ਨੂੰ ਬੌੜਾ ਛੁਹ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ : ਇਸ ਦਾ ਵਰਨ ਦੂਜੇ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ—ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਬਾਕੀ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਕੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਕੋ ਥਾਂ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

੧੦. ਅਲਪਤਵ— ਇਸ ਦੇ ਵੀ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ—(੧) ਲੰਘਨ, (੨) ਅਨਭਿਆਸ।

ਲੰਘਨ—ਉਹ ਸੁਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ। ਡਾਵ, ਵਰਜਿਤ ਸੁਰ।

ਅਨਭਿਆਸ—ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇ।

ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ

ਸੰਨ ੧੩ ਤੋਂ ੧੮ ਈ: ਤਕ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਗ-ਭਗ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਤਖਤ ਉੱਤੇ ਅਲਾਉੱਦੀਨ ਖਿਲਜੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਨਾਮ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ ਰਾਜ-ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੀ। ਆਖਦੇ ਨੇ ਇਹ ਬੜਾ ਚਤੁਰ ਕਵੀ ਤੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਅਨੇਕ ਰਾਗ, ਸਾਜ਼ ਤੇ ਤਾਲਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸੇ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਾਇਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਕ ਨਵੀਂ ਪੱਧਤੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜ-ਕਲ "ਉੱਤ੍ਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ" ਆਖਦੇ ਹਨ। ੧੫ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਲੰਚਨ ਕਵੀ ਨੇ "ਉੱਤ੍ਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ" ਪੱਧਤੀ ਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕ੍ਰਿਬ 'ਰਾਗਤਰੰਗਿਣੀ' ਲਿਖਿਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਠਾਟ (ਮੇਲ) ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਠਾਟ ਨੂੰ ਮੇਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੋ, ਉਸ ਨੇ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਦੇ ਬਖੇੜੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਜਨਕ-ਜਨਕ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ੧੨ ਜਨਕ ਮੇਲਾਂ (ਠਾਟਾਂ) ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਠਾਟ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੰਚਨ ਦੇ ਲਿਖੇ ੧੨ ਮੇਲ (ਠਾਟ) ਇੰਜ ਹਨ :—

੧. ਭੋਰਵੀ, ੨. ਟੋਡੀ, ੩. ਗਉੜੀ, ੪. ਕਰਨਾਟ, ੫. ਕੇਦਾਰ, ੬. ਏਮਾਨ, ੭. ਸਾਰੰਗ, ੮. ਮੇਘ, ੯. ਧਨਾਸਰੀ, ੧੦. ਪੂਰਵੀ, ੧੧. ਮੁਖਾਰੀ, ੧੨. ਦੀਪਕ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਨਕ ਠਾਟਾਂ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਲਗ-ਭਗ ੭੦ ਜਨਕ-ਜਨਕ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਤੀ ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਲੰਚਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤਕ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉੱਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਹਾਂ, ਸੰਨ ੧੬੫੫ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਸ੍ਰੀ ਹਿਰਦਯਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵ ਨੇ 'ਹਿਰਦਯ ਕੋਤੁਕ' ਤੇ 'ਹਿਰਦਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਦੇ ਕ੍ਰਿਬ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਬਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਲੰਚਨ ਦੇ ਲਿਖੇ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

੮

੧੭ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਆਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ ਅਤੇ ਰਾਗ ਵਿਬੋਧ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਤੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰ: ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸ ਨੇ ਮੱਲ ਪੱਧਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਠਾਟਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਕਾਫੀ ਮਤ-ਭੇਦ ਰਹੇ। ਜਿਵੇਂ—ਰਾਗ ਵਿਬੋਧ ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ੨੩ ਬਤਾਈ, ਸ੍ਰੀ ਮੱਲ ਕਲਾਨਿਧੀ ਦੇ ਪੰ: ਨੇ ੨੦ ਦਸੇ ਅਤੇ ਚਤੁਰਦੰਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਕਾ ਨੇ ੧੯ ਠਾਟ ਮੰਨੇ ਹਨ।

ਦੱਖਣ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰ: ਵਯੰਕਟਮਖੀ ਨੇ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਣਿਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਕੇ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੁਲ ੨੨ ਬਤਾਈ। ਪਰ ਕੰਮ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ੧੯ ਠਾਟ ਚੁਣ ਲਏ। ਵਯੰਕਟਮਖੀ ਦੀ ਇਸ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਦੱਖਣ ਦੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਅਪਣਾ ਲਿਆ, ਪਰ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਪਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧੀਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਇਹ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਜ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਅਖੀਰ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਯ ਪੰ: ਵਿਸ਼ਨੂ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਰਖੰਡੇ ਨੇ ੭੨ ਮੱਲ (ਠਾਟਾਂ) ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ੧੦ ਠਾਟ ਚੁਣ ਕੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੋਂ ਰਾਗ-ਵਰਗ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਪਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲੈ ਆਂਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਚਨ ਕਵੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਸ੍ਰੀ ਭਾਰਖੰਡੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਈ।

੭੨ ਠਾਟ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ?

ਇਕ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਤੇ ਵਿਕ੍ਰਤ (ਤੀਵਰ-ਕੋਮਲ) ਕੁਲ ੧੨ ਸੁਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—
 ਸ ਰੁ ਰ ਗੁ ਗ ਮ ਮ ਪ ਧ ਨ ਨ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤੀਵਰ (ਮ) ਹਨਾ ਦਿਉ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਲਿਖੇ ਸਪਤਕ ਵਿਚ (ਸ) ਜੋੜ ਕੇ ਮੁਕ ੧੨ ਸੁਰ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਵੋ। ਅਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਕਰੋ। ਇੰਜ ਪਹਿਲੇ ੬ ਸੁਰਾਂ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੂਰਵਾਰਧ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ੬ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਰਧ ਕਹਾਓ। ਜਿਵੇਂ :—

ਪੂਰਵਾਰਧ	ਉੱਤਰਾਰਧ
ਸ ਰੁ ਰ ਗੁ ਗ ਮ	ਪ ਧ ਧ ਨੁ ਨ ਸ

ਹੁਣ ਵੇਖਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ੬ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਲ-ਬਦਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਸੁਰਾਂ ਵਾਲੇ ਛੇ ਠਾਟ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ :—

ਪੂਰਵਾਰਧ	ਉੱਤਰਾਰਧ
੧. ਸ ਰੁ ਰ ਗੁ ਮ	੧. ਪ ਧ ਧ ਸ
੨. ਸ ਰੁ ਗੁ ਮ	੨. ਪ ਧ ਨੁ ਸ
੩. ਸ ਰੁ ਗ ਮ	੩. ਪ ਧ ਨ ਸ
੪. ਸ ਰ ਗੁ ਮ	੪. ਪ ਧ ਨੁ ਸ
੫. ਸ ਰ ਗ ਮ	੫. ਪ ਧ ਨ ਸ
੬. ਸ ਗੁ ਗ ਮ	੬. ਪ ਨੁ ਨ ਸ

ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਠਾਟਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ $੬ \times ੬ = ੩੬$ ਠਾਟੇ ਹੋਣਾ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ :—

੩੬ ਠਾਟਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

(੧)							(੪)										
੧.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸ	੧੯.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸ
੨.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੨੦.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੩.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੨੧.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੪.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੨੨.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੫.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੨੩.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੬.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੨੪.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
(੨)							(੫)										
੭.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸ	੨੫.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸ
੮.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੨੬.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੯.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੨੭.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੧੦.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੨੮.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੧੧.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੨੯.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੧੨.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੩੦.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
(੩)							(੬)										
੧੩.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸ	੩੧.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸ
੧੪.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੩੨.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੧੫.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੩੩.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੧੬.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੩੪.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੧੭.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੩੫.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ
੧੮.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੩੬.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ

ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਲਿਖੇ ੩੬ ਠਾਟੇ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ੩੬ ਠਾਟੇ ਭੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਨਗੇ। ਫਰਕ ਕੇਵਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦੀ ਥਾਂ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਮੱਧਮਾਂ ਤੋਂ $੩੬ \times ੨ = ੭੨$ ਮੇਲ (ਠਾਟੇ) ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਗੇ। ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ੭੨ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ।

ਨੋਟ :—ਇਥੇ ਸੂਰਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਸੰਝਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਠਾਟੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੰਪੂਰਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਸਤ ਸੂਰ ਭੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ, ਕੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਠਾਟੇ ਨੰ: ੧ ਵਿਚ 'ਗ-ਨੀ' ਵਰਜਿਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਠਾਟੇ ਨੰ: ੩੧ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਨੀ' ਵਰਜਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇੰਜ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਠਾਟੇ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਗਾ' ਵਰਜਿਤ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਪੰ: ਵਯੰਕਟਮਖੀ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੂਰ ਸਾਡੇ ਪਰਚਲਿਤ ੧੨ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਰਨਾਟਕੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉੱਤਰ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ੩੨ ਠਾਟ

ਅਸੀਂ ਪਿਛੋਂ ਦੱਸ ਚਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰ: ਵਯੋਕਟਮਖੀ ਦੇ ਸੁਰ ਸਾਡੇ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ੭੨ ਠਾਟ ਬਣਾਏ ਸੀ। ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ-ਪੱਧਰੀ ਦੇ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਠਾਟ ਰਚਨਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੇਵਲ ੩੨ ਠਾਟ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ੩੨ ਠਾਟ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ?

ਸਪਤਕ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਲਵੋ :—

ਪੂਰਵਾਂਗ ਭਾਗ					ਉੱਤ੍ਰਾਂਗ ਭਾਗ				
੧.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	੧.	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੨.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	੨.	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੩.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	੩.	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੪.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	੪.	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ

ਇੰਜ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ੮ ਠਾਟ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਓ ਤਾਂ $੪ \times ੮ = ੩੨$ ਠਾਟ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣਨਗੇ :—

ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਵਾਲੇ ੧੬ ਠਾਟ

*੧.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	*੯.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੨.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੧੦.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੩.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	*੧੧.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੪.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੧੨.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੫.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੧੩.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
*੬.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੧੪.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੭.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	*੧੫.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੮.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	*੧੬.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ

ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਵਾਲੇ ੧੬ ਠਾਟ

੧.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੯.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
*੨.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੧੦.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੩.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੧੧.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੪.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੧੨.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੫.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੧੩.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
*੬.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੧੪.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
੭.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	੧੫.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ
*੮.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ	*੧੬.	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸੰ

ਇੰਜ ੧੬ ਠਾਟ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ੧੬ ਠਾਟ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਵਾਲੇ ਮਿਲ ਕੇ $੧੬ \times ੨ = ੩੨$ ਠਾਟ ਉੱਤ੍ਰੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਤੋਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਰ ਸੁਰ ਵੀ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਚਲਿਤ ੧੦ ਠਾਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ੩੨ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

*ਫੁਲ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਆਧੁਨਿਕ ੧੦ ਠਾਟ ਹਨ।

ਗਣਿਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਠਾਟ ਤੋਂ ੪੮੪ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ

ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਠਾਟ ਤੋਂ ਸੁਰਤੀ, ਸੁਰਤੀ ਤੋਂ ਸੁਰ, ਸੁਰ ਤੋਂ ਸਪਤਕ ਅਤੇ ਸਪਤਕ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਕ੍ਰਮ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਗਣਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ੭੨ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਝਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ੭੨ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਜਾਤੀ ਦੇ ਕੁਲ ਕਿੰਨੇ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤਾਂ ਨੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਜਾਤੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਹਨ :—

(੧) ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ, (੨) ਸੰਪੂਰਣ-ਖਾਡਵ, (੩) ਸੰਪੂਰਣ-ਓਡਵ, (੪) ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, (੫) ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, (੬) ਖਾਡਵ-ਓਡਵ, (੭) ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, (੮) ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, (੯) ਓਡਵ-ਓਡਵ।

ਇੰਜ ਹਰ ਇਕ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਲ ਨੌਂ ਜਾਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਜਾਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ੭੨ ਠਾਟਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕੁਲ ਕਿੰਨੇ ਰਾਗ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਜਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਤੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ :—

੧. ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ	੧ ਰਾਗ
੨. ਸੰਪੂਰਣ-ਖਾਡਵ	੬ ਰਾਗ
੩. ਸੰਪੂਰਣ-ਓਡਵ	੧੬ ਰਾਗ
੪. ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	੬ ਰਾਗ
੫. ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ	੩੬ ਰਾਗ
੬. ਖਾਡਵ-ਓਡਵ	੯੦ ਰਾਗ
੭. ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	੧੫ ਰਾਗ
੮. ਓਡਵ-ਖਾਡਵ	੯੦ ਰਾਗ
੯. ਓਡਵ-ਓਡਵ	੨੨੫ ਰਾਗ

ਕੁਲ ੪੮੪ ਰਾਗ

ਇੰਜ ਗਣਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਇਕ ਰਾਗ ਤੋਂ ੪੮੪ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ, ੭੨ ਠਾਟਾਂ ਤੋਂ $੪੮੪ \times ੭੨ = ੩੪੮੪੮$ ਰਾਗ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਰਾਗ-ਸੰਖਿਆ ਕੇਵਲ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਤੋਂ ਗਣਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉੱਤ੍ਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਵਿਚ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਨੀਅਮ ਹਨ ਜੋ ਕੇਵਲ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੂਜਾ ਰਾਗ ਸਿਰਫ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ 'ਭੁਪਾਲੀ' ਦਾ ਵਾਦੀ-ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਹੈ, ਜੇ ਗੰਧਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਵਾਦੀ ਧੈਵਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ 'ਏਸਕਾਰ' ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 'ਭੀਮਪਲਾਸੀ' ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਮ ਹੈ, ਜੇ ਮੱਧਮ ਦੀ ਥਾਂ ਪੰਚਮ ਕਰ ਦਿਉ ਤਾਂ ਇਹ 'ਧਨਾਸਰੀ' ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਗਣਿਤ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ (੩੪੮੪੮) ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਰਾਗ ਦੇ ਨੀਅਮ, ਲੱਛਣ ਜਾਂ ਰਾਗ ਦੀ ਪਰੀਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਗ ਸੰਖਿਆ ਬਹੁਤ ਘਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮੁੱਖ ਨੀਅਮ ਇਹ ਭੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਚੰਜਕਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਚੰਜਕਤਾ ਨਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਾਲੇ ਰਾਗ ਦੇ ਨੀਅਮ ਅਨੁਸਾਰ 'ਮਾ ਤੇ ਪਾ' ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਨੀਅਮ ਚੰਜਕਤਾ ਦੀ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਸਾ ਰੇ ਗਾ × × ਧਾ ਨੀ-ਨੀ ਧ × × ਗਾ ਰੇ ਸਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਲ ਜਾਂ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ 'ਮਾ-ਪਾ' ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਗ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਨੀਅਮ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਗਣਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਆ-ਬਜਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਰਾਗ ਪਰਚਲਿਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਲ ਸੰਖਿਆ ੨੨੫ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੀ ਲਗ-ਭਗ ਸੌ ਡੂਦ ਸੌ ਰਾਗ ਹੀ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਜਾਂ ਖਾਨਦਾਨੀ ਗਾਇਕ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਆਮ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਤਾਂ ੭੦-੮੦ ਰਾਗ ਹੀ ਗਾ-ਬਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵਧ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਗਾਉਣਾ-ਬਜਾਉਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਔਖਾ ਹੈ।

੧੨ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਤੇ ਵੀਚਾਰ

ਸੋਜ਼ਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਪਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਤ-ਭੇਦ ਹਨ। ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਪਰਚਲਿਤ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਅਤੀ ਉੱਤਮ ਤੇ ਸੁੱਧ ਮੂਰਛਨਾ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੂਰਛਨਾ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਬੋਲ-ਚਾਲ, ਵੇਸ਼-ਭੂਸ਼ਾ, ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਆਦਿ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਿਵੇਂ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਭੀ ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਉਸੇ ਦਾ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ (ਰਾਗ-ਵਰਗ) ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਖੇਰ! ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਖਿਆਲਾਂ ਨੂੰ ਪੌਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ :—

੧੨ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਤੇ ਬੇਸੁਰੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ, ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਯ ਪੰ: ਫਿਰੋਜ਼ ਫਰਮ ਜੀ (ਪੁਨਾ) ਵਾਲੇ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖੇ (ਸੁਰਤੀ-ਸੁਰ ਸਿਖਸ਼ਾ) ਭਾਵ—'ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੂਰਛਨਾ' ਅਤੇ 'ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਾਸਤਰੀਯ ਠਾਟ-ਪੱਧਤੀ' ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਨ ੧੯੩੭ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਿਚ ਬੜੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਅਸੁੱਧ ਤੇ ਬੇਸੁਰੀ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਪਰਚਲਿਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੂਰਛਨਾ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੂਰਛਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਖੋ-ਵਖ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗ-ਵਰਗ ਬਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲਗ-ਭਗ ੧੭੦ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਬਹੁਤ

ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਸੁਰਤੀ-ਅੰਤਰ, ਗੁਣਾ-ਅੰਤਰ, ਕੰਪਨ-ਸੰਖਿਆ ਤੇ ਸੁਰ-ਤੰਵਾਦ ਆਦਿ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਲਗ-ਭਗ ੩੦ ਸੰਗੀਤ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਉਸਤਾਦੀ ਬੰਦਿਆਂ, (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਰਾਗ ਵਰਣਨ, ਤਾਨਾਂ ਤੇ ਆਲਾਪ ਬਾਤਰਤੀਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਪੰ: ਫਿਰੋਜ਼ ਫਰਾਮ ਜੀ ਨਾਲ ਸੰਮਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਸਨ-ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਯ ਪੰ: ਵਿਨਾਇਕ ਨਾਰਾਇਣ ਪਟਵਰਧਨ, ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਰਾਗ-ਵਿਗਿਆਨ' ਦੇ ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਛਨਾ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਹੜੀ ਠਾਟ-ਪੱਧਤੀ ਅਜ-ਕਲ ਪਰਚਲਿਤ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਈਰਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

ਪਟਵਰਧਨ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੂਨਾਨ, ਈਰਾਨ, ਅਫਗਾਨ ਆਦਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਿਕ ਭੀ ਆਏ ਸਨ। ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਮੂਰਛਨਾ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝਦੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਆਪਣੀ ਇਕ ਮੁਕਾਮ ਪੱਧਤੀ ਸੀ। ਭਾਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੰਤੀ ਸਾਜ਼ਾਂ ਉਤੇ ਬਾਰਹ ਅਚੱਲ ਪਰਦੇ (ਸਾਰਿਕਾਏ) ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਧੁਨੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸੁਰਾਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਉਹ ਮੁਕਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਾਰਹ ਮੁਕਾਮਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਦੇ ਸਨ।

ਆਧੁਨਿਕ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀਯ ਸਰਸਵਤੀ ਵੀਣਾ, ਤੇ ਦੱਖਣੀ ਵੀਣਾ ਉਤੇ ਅਚੱਲ ਪਰਦੇ (ਸਾਰਿਕਾਏ) ਕਾਇਮ ਕਰਨੇ, ਖਤਜ-ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਅਚੱਲ ਹੋਣਾ, ਉੱਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਠਾਟ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਅਲੋਪ ਹੋਣਾ, ਇਕ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਸ, ਰ, ਗ, ਮ, ਮ, ਪ, ਧ ਧ ਨ ਨ ਬਾਰਹ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ, ਸੁਰਤੀ ਅੰਤਰ ੨੨ ਦੀ ਥਾਂ ੨੪ ਮੰਨਣਾ ਆਦਿ ਆਦਿ ਭਾਰਤੀਯ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਐਸਾ ਵੀਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ 'ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ' ਦੇ ਪਰਕਰਣ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਉਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਭਾਰਤੀਯ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵੀਨ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਆਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ।

੧੫ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰ: ਲੋਚਨ ਨੇ ਆਪਣੀ 'ਰਾਗ-ਤਰੰਗਿਣੀ' ਵਿਚ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ (ਪਰਿਵਾਰ-ਵਰਗ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਨਕ-ਜਨਯ (ਠਾਟ) ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗ-ਵਰਗ ਬਣਾਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਰਾਗ ਤੱਤਵਿਬੱਧ, ਪਾਰਿਜਾਤ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ ਗਏ। ਅਖੀਰ ੧੯ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਯ ਪੰ: ਸ੍ਰੀ ਵਿਣੂ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਂਤਖੰਡੇ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਅਪਨਾਇਆ। ਭਾਵ, ਪੰਡਿਤ ਵਯੰਕਟਮੁਖੀ ਦੇ ੭੨ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ੧੦ ਠਾਟ ਉੱਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਲਈ ਚੁਣੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ੧੦ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਉਂ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਕੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸੁਰਲਿਪੀ ਰਾਹੀਂ ਲਗ-ਭਗ ੧੬ ਸੌ ਪੁਰਾਣੇ ਉਸਤਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਬੰਦਿਆਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ

ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਇਸ ਨਵੀਨ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਐਸਾ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜ-ਕਲ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਹੋ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ੧੦ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰਿੰਖਲਾ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤ ਤਾਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤਰ੍ਹੰਟੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :- ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ 'ਮੱਧਮ' ਲਗਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਖਮਾਜ ਤੇ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਦੋ 'ਗੰਧਾਰ', ਦੋ 'ਨਿਖਾਦ' ਵਾਲੇ ਰਾਗ, ਪੂਰਵੀ ਤੇ ਮਾਰਵਾ ਵਿਚ ਦੋ 'ਮੱਧਮ' ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਰਿਖਭ-ਪੈਵਤ, ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ, ਜਾਂ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਆਦਿ ਅਤੀ ਕੋਮਲ ਜਾਂ ਤੀਵਰਤਰ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ੧੦ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ। ਜਿਵੇਂ :- ਭੋਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਬਿਲਾਂਸਖਾਨੀ, ਆਸਾਵਰੀ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰੀ, ਕਾਫੀ ਵਿਚ ਬਾਗੋਸ਼ੀ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਚੌਥਾ ਜਾਂ ਪੰਜਵਾਂ ਸੁਰ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :- ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ 'ਰੋ-ਪਾ' ਅਤੇ ਮਾਰਵਾ ਵਿਚ 'ਰੋ-ਧਾ' ਅਜ-ਕਲ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੋ, ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਕਮੀਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰੀਯ ਨੀਅਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੁੱਧ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਥੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ੰਕਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਤਖੰਡੇ, ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹੰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝਦੇ? ਪੰ: ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਇਕ ਸੂਝਵਾਨ, ਵਿਚਾਰਕ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਚੰਗੇ ਖੋਜੀ ਸਨ, ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਉਸਤਾਦਾਂ ਤੋਂ ਸਾਲਾਂ-ਬੱਧੀ ਸਿਖਿਆ ਸੀ। ਸੋ, ਆਪ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਸਭ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਗਾਉਣਾ-ਬਜਾਉਣਾ ਕੇਵਲ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਵੀਚਾਰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਇਸ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਉਸਤਾਦ (ਗੁਰੂ) ਤੋਂ ਸਿਖਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਭਾਵ, ਇਹ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਦਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਸਿਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਸੋ, ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਸਿਖਣਗੇ, ਸੁਰ-ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਗੇ, ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਸੁਰ ਗਿਆਨ ਵਧੇਗਾ, ਤਿਵੇਂ-ਤਿਵੇਂ ਉਹ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਕੁਝ ਨੀਅਮ ਐਸੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਗਣ ਵਾਲੇ ਕੋਮਲ, ਅਤੀ ਕੋਮਲ ਜਾਂ ਤੀਵਰ-ਤੀਵਰਤਰ ਸੁਰ ਬੋਝਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਖੁਦ-ਬਾਖੁਦ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਪ੍ਰੋਕਤ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਵੀਚਾਰਨ ਉਪ੍ਰੰਤ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪੁੱਜੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤੇ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਖਣ ਲਈ ਚੰਗੇ ਉਸਤਾਦ (ਗੁਰੂ) ਦੀ ਲੋੜ ਰਹੇਗੀ, ਉਸਤਾਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਾਰੀ ਆਯੂ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਤੇ ਵੀਚਾਰਦਾ ਰਹੇ। ਹਾਂ! ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬਾਕਾਇਦਾ ਸਿਖੇਗਾ, ਉਸ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸੰਨੇ ਤੇ ਸੁਹਾਗੇ ਦਾ ਕੰਮ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਗੇ।

ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟ :- ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਤੀਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਸਤਰੀਯ-ਸੰਗੀਤ, ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤ-ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਾਗ ਖਮਾਜ

ਵਾਦੀ—ਗ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਨ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਧ-ਮ' ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ, ਮ, ਪ, ਧਨ, ਸੰ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੂ, ਧ, ਪ, ਮ ਗ, ਰ ਸ

ਪਕੜ—ਸੰ ਨੂਧ, ਮ ਪ ਧ, ਮ ਗ,

ਖਮਾਜ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ ਤਾਂ ਅਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਖਮਾਜ ਦੀ ਥਾਂ, ਕਾਂਥੋਜੀ ਜਾਂ ਕਾਂਥੋਜੀ ਨਾਮ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੰ: ਹਿਰਦਯ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੰਡਰੀਕ ਵਿੱਠਲ ਦੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ 'ਕੇਦਾਰ ਜਾਂ ਨਟਨਾਰਾਇਣ' ਠਾਟ (ਮੇਲ) ਦੀ ਇਕ ਸੁੱਧ ਰਾਗਣੀ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਸੰਗੀਤ ਇਕ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕਲਾ ਹੈ। ਸੋ, ਜਿਥੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਖਮਾਜ ਇਕ ਠਾਟੀ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਥੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਜਨਕ ਠਾਟ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਪੰ: ਵਿਸ਼ਨੂ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਚੋਣਵੇਂ ਦਸ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਖਮਾਜ ਭੀ ਇਕ ਠਾਟ ਹੈ।

ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਾਧਾਰਣ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਯਾ ਫਿਰ ਰਿਖਭ। ਸੋ, ਖਮਾਜ ਪਹਿਲੇ ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਖਾਦ ਜਾਂ ਧੈਵਤ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਦਸ ਵਜੇ ਰਾਤ) ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰੇ' ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੰਮਲ ਨਿਖਾਦ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਪੰਚਮ' ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਹੁਤ ਘਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਭੀ ਕਈ ਵੇਰ ਵਕ੍ਰ ਕਰਕੇ ਹੀ ਲਾਈਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—“ਗ ਮ ਧ ਨ ਸੰ, ਸੰ ਨੂ ਧ, ਮ ਪ ਧ, ਮ ਗ” ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਤੇ ਥੋੜਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਠਹਿਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਾ ਕੇ ਦੂਜੇ ਸੁਰ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ—“ਗ ਮ ਧ ਨ, ਨ ਸੰ, ਜਾਂ ਗ ਮ ਪ, ਨ, ਸੰ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ “ਗ, ਮ, ਪ, ਨ”, ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਿੰਗਾਰ-ਰਸ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਭਾਵ, ਖਯਾਲ, ਠਮਕੀ, ਗਜ਼ਲ ਹੀ ਅਕਸਰ ਲੋਕੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਪਦ-ਧਮਰ ਘਟ ਹੀ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ, ਮਿੱਠਾ ਤੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਯ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦਰੁੱਤ ਲਯ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਸਗ, ਮਗ, ਰਸ—ਸਨੁਪੁਸ—ਸਗ, ਸਗਮ, ਮਗ, ਰਸ—ਨ, ਸਗਮਗ, ਸਗਮ, ਗਮਗ, ਮਗਰਸ— ।
੨. ਨੁ—ਸਗ, ਗਮਧਪ, ਗਮਗ, ਰਸ—ਸਨੁਸਰਸ—ਨੁਸਗਮਪ, ਗਮ, ਧ, ਮਪਧ, ਗ, ਮਗ, ਰਸ—ਗਮਧਪ, ਧਪਮਗਪ, ਰਾਮ, ਨੁਧਪ, ਗਮਧ, ਮਗ, ਮਗਰਸ— ।
੩. ਸ—ਗਮਧਪ ਮਗਪ, ਗਮਪਧਨੁ—ਨੁਧ, ਮਪਧ ਗ, ਗਮਨੁਧ, ਮਪਮਗ, ਮਗਰਸ—ਗਮਪ, ਨਸੰ, ਨੁਧ, ਮਪਧ, ਮਗ, ਗਮਗਰਸ—ਗਮਗਰਸ—ਗਮਧਨਸੰ ਨਸੰ, ਧਨਸੰਰਸੰਨੁਧ, ਮਪਧ, ਨੁਧਪ, ਗਮਪ, ਨਸੰ, ਪਨ, ਨਸੰ, ਨੁਧਪ, ਮਧਨੁ, ਧਨੁਸੰਰਸੰਨੁਧ, ਮਪਨ, ਨਸੰ, ਸੰਰਸੰਨੁਧਮਪਧ ਮਗ, ਰਸ— ।
੪. ਗਮਪਨ, ਨਸੰ—ਨਸੰ, ਸੰਗੰ, ਰੰਸੰ—ਨੁਧ, ਮਪਧ, ਮਗ, ਗਮਪਧਨੁਧ, ਮਗ, ਗ ਸੰ—ਗਮਧਪ, ਮਪਨੁਧ, ਮਪਧ ਗਮਗ, ਮ, ਗ, ਪਧਪਮਗ, ਮਗਰਸ—ਨਸਗਮਪ, ਸੰ ਨਸੰਰੰਸੰ—ਧਨੁਧ, ਗਮਧਨਸੰ ਰੰਸੰ—ਧਨੁਧ, ਪਧਨਸੰ—ਪਧਸੰਰੰਗੰ, ਮੰਗੰਰੰਸੰ—ਸੰਰੰਨਸੰਨੁਧਪ, ਧਨਸੰਰੰਸੰਨੁਧ, ਮਪਧ, ਮਗ, ਪ ਮ ਗ ਰ ਗਰਸ— ।
੫. ਗਮਪ, ਨ—ਨਸੰ—ਪਨ, ਸੰ, ਰੰਸੰ, ਨੁਧਪ, ਮਪਧ, ਗਮਗ, ਸਗਮਪ—ਸੰ, ਨਸੰ, ਪਨਸੰਰੰਸੰਨੁਧ, ਨਸੰ—ਸੰਗੰ, ਮੰਗੰਰੰਸੰ, ਨ, ਸੰਗੰ, ਮੰਗੰ, ਸੰਗੰਮੰਗੰਰੰਸੰ, ਨਸੰਰੰਸੰਨੁਧਪਮਗ, ਮਧਨਸੰ, ਪਨ, ਨਸੰ, ਧਨਸੰ, ਰੰਸੰ, ਨੁਧ ਮਪਨ, ਨਸੰ, ਨਸੰਗੰ—ਮੰਗੰ, ਗੰਰੰਸੰ, ਸੰਰੰਗੰ, ਰੰਸੰਨੁਧਨਸੰ—ਨਸੰਰੰਸੰਨੁਧ, ਮਪਧ, ਗਮਗ, ਮਧ, ਨੁਧਪਮਗ, ਮ, ਗ, ਮਗਰਸ—ਨੁਸਗਮਪਨ, ਨਸੰ, ਧਨਸੰਰੰਸੰ, ਗਮਪਨਸੰ, ਸੰਨੁਧਪਮਗਰਸ, ਨੁਸਗਮ ਪਨਸੰਗੰ, ਗੰਰੰਸੰਨੁਧਪਮਗਰਸ— ।

ਨੋਟ :—ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਆਰੰਭ ਸੂਰ-ਰਚਨਾ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । 'ਜਿਵੇਂ' :—

- (੧) ਨੁਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸੰ, (੨) ਨੁਸ ਗਮ ਪਧ ਸੰ, (੩) ਨੁਸ ਗਮ ਪਨ ਸੰ, (੪) ਨੁਸ ਗਮ ਧਨ ਸੰ ।

ਖਮਾਜ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੨	੦	੩	×
	ਸ — ਗ ਗ	ਮ — ਗ ਗ		
੧.	ਰੋ ਡ ਮ ਨ	ਹਾ ਡ ਮ *	ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸੰ	ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸ
੨.	.	.	ਗਮ ਪਧ ਨਸੰ ਰੰਸੰ	ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸ
੩.	.	ਗਮ ਧਨੁ	ਧਪ, ਗਮ ਧਨ ਸੰਰੰ	ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੪.	ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਧਪ ਗਮ,	ਧਨ ਸੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ,	ਮਪ ਧਸੰ ਗੰਗੰ ਰੰਸੰ	ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸ
੫.	.	.	.	ਗਮ ਧਪ
	ਧਧ ਪਮ, ਗਮ ਧਨ	ਸੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧਧ ਪਮ,	ਗਮ ਧਨ ਸੰਗੰ ਰੰਸੰ	ਪਮ, ਗਮ ਧਨ ਸੰਨੁ ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸ
੬.	.	ਗਮ ਪਧ	ਨਸੰ ਨੁਧ ਪਮ, ਗਮ	ਪਧ ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨੁਧ
	ਪਮ; ਗਮ ਪਧ ਨਸੰ	ਗੰਗੰ ਸੰਨੁ ਧਪ, ਗਮ	ਪਧ ਨਸੰ ਗੰਗੰ ਗੰਗੰ	ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੭.	ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਪ, ਗਮ	ਧਨੁ ਧ, ਗਮ ਧਨ	ਸੰ, ਨਸੰ ਗੰਗੰ ਗੰ,	ਸੰਰੰ ਸੰ, ਨ ਸੰਨ, ਧਨੁ
	ਧ, ਪ ਧਪ, ਮਪ ਮ, ਗ	ਮਗ, ਰਗ ਰ, ਸ ਨ੍ਰਸ,	ਗਮ ਧਨ ਸੰਗੰ ਰੰਸੰ,	ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸ
੮.	.	.	.	ਸਗ ਰਸ, ਗਮ ਗਗ
	ਮਗ ਰਸ, ਧਨੁ ਧਧ	ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸ,	ਗੰਗੰ ਗੰਗੰ ਮੰਗੰ ਰੰਸੰ	ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸ,
	ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਪਮ, ਗਮ	ਧਧ ਨੁਧ, ਪਧ ਨਸੰ	ਰੰਸੰ, ਸੰਰੰ ਗੰਗੰ ਗੰਗੰ,	ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ

ਅੰਤਰਾ*

	ਮ	ਨੁ		
	ਗ ਮ ਧ ਨ	ਸੰ ਨ ਸੰ ਸੰ		
੧.	ਕ ਹੈ ਡ ਡ	ਨਾ ਡ ਨ ਕ	ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ	ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸ
੨.	.	.	ਸੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ	ਰਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸੰ
੩.	.	.	ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ	ਸ, ਗਮ ਪਧ ਨਸੰ
੪.	.	.	ਪਮ ਗਰ ਸ, ਨ੍ਰਸ	ਗਮ ਧਨ ਸੰਰੰ ਸੰ
੫.	ਗੰਗੰ ਗੰਗੰ ਸੰਗੰ ਰੰਸੰ	ਨਸੰ ਨੁਧ ਪਨੁ ਧਪ	ਗਮ ਗਰ ਸਗ ਰਸ	ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸੰ

*ਸ਼ਬਦ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ, ਜਾਂ "ਤਾਨਾ" ਲਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅੰਤਲੀ ਤੁਕ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ਹੈ।

੬.	ਸੰਨ ਸੰ, ਨੁਧ ਪਮ	ਗਰ ਸਨੁ ਸ, ਗਮ	ਸੰਨ ਸੰ	ਧਨੁ ਪਧ ਸੰਨ ਸੰ, ਪਧ ਨਸੰ, ਗਮ ਪਧ	ਨੁਧ ਪਮ ਗਮ ਪਧ ਨਸੰ, ਗਮ ਪਧ ਨਸੰ
੭.	ਪਧ ਪਪ ਧਪ ਮਗ	ਗਮ ਗਗ ਮਗ ਰਸ	ਗਮੰ ਗਗੰ ਮਗੰ ਰਸੰ,	ਸਰੰ ਸਸੰ ਰੰਸੰ ਨੁਧ, ਗਮ ਧਨ ਸੰ, ਗਮ	ਧਨੁ ਧਧ ਨੁਧ ਪਮ, ਧਨ ਸੰ, ਗਮ ਧਨ
੮.	ਧਨ ਸੰ,ਧ ਨਸੰ, ਧਨ ਧਨੁ ਧਧ, ਨਸੰ ਨਨ	ਸਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ	ਸਰੰ ਸੰਸੰ, ਗਮੰ ਗਰੰ	ਰਸ ਨੁਸ, ਗਮ ਗਗ, ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ,	ਮਪ ਮਮ, ਪਧ ਪਪ, ਨੁਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸੰ

੧. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸੁਨਹੁ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥
 ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥
 ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤਿ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿ ॥੨॥

(ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੧)

ਅਸਥਾਈ

੨					੦					੩					×
ਸ	—	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਗ	ਮ	—	—	ਗ
ਰੇ	ੜ	ਮ	ਨ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਸਿਉ	ੜ	ਕ	ੜ	ਰ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ੜ	ਤ,
ਨੁ															
ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਧ	—
ਸੁ	ਵ	ਨ	ੜ	ਗੰ	ੜ	ਬਿੰ	ਦ	ਗੁ	ੜ	ਨ	ਸੁ	ਨਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਪ							
ਅ	ੜ	ਰ	ੜ	ਗਾ	ੜ	ਉ	ੜ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧ	(ਮ)	—	ਗ
								ਰ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਮ	ਨੁ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	(ਸੰ)	—	ਨੁ	ਧ
ਕ	ਰ	ਸਾ	ਧ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਤ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ੜ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਧੋ	ੜ
ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧ	(ਮ)	—	ਗ
ਹੋ	ੜ	ਚਿੰ	ੜ	ਪ	ਤਿ	ਤ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪੁ	ਨੀ	ੜ	ਤ

ਨੋਟ :— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਧਾਰੇ ।
 ਧਰਤਿ ਅਕਾਸ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਚੇਦੁ ਸੂਰੁ ਦੇ ਜੋਤਿ ਸਵਾਰੇ ।
 ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਬੰਧਾਨ ਕਰਿ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੂਨਿ ਦੁਆਰੇ ।
 ਇਕਸ ਇਕਸ ਜੂਨਿ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਅਣਗਣਤ ਅਪਾਰੇ ।
 ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਉਧਾਰੇ ।
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੇ ।
 ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ (ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਵਾਰ ੪)

ਅਸਥਾਈ

੨				੦				੩				×			
ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	(ਸੰ)	ਨੁ	ਧਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਧਪ	ਗਮ	ਗ	—	—	ਗ
ਪ	ਰ	ਉ	ਪ	ਕਾ	ੜ	ਰੀ	ੜੜ	ਗੁ	ਰੁ	ੜੜ	ੜਪਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ਰੇ
ਸੰ				ਰੰ				ਪ							
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਗੰ	ਨ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਪਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧਪ	ਗਮ	ਗ	—	—	ਮ
ਪ	ਰ	ਉ	ਪ	ਕਾ	ੜ	ਰੀੜ	ੜੜ	ਗੁ	ਰੁ	ੜੜ	ੜਪਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ਰੇ

ਅੰਤਰਾ

ਮ															
ਗ	ਮ	ਨੁਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	(ਸੰ)	ਨੁ	ਧ
ਉ	ਅੰ	ੜੜ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਰ	ਅ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ਰ	ਕ	ਰ	ੜ	ੜ
ਗ						ਸੰ						ਰੰ			
ਮ	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਗੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਪਉ	ੜ	ਣ	ਪਾ	ਣੀ	ੜ	ਬੈ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਤ	ਰ	ਧਾ	ੜ	ਰੇ	ੜ

ਨੋਟ :—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੲ. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਪੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਾਟੀ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ॥੧॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ॥
 ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੩੦)

ਅਸਥਾਈ

×					੨					੦						
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧਨੁ	ਪਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	੩	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ
ਸੰ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਗੁੜ	ਰੜ	ਗ	ੜ	ਵਿੰ	ਦੜ	ਸ	ਦ	੪	ਧਿਆ	ਈ	ਐ	ੱ
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧਨੁ	ਪਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	੫	ਗ	ਗ	ਮ	—
ਮੇ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਗੁੜ	ਰੜ	ਗੋ	ੜ	ਵਿੰ	ਦੜ	ਸ	ਦ	੬	ਧਿਆ	ਈ	ਐ	ੱ
ਰ	ਗ	ਗ	ਰਸ	ਗ	—	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਮ	ਪ	੭	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ
ਸ	ਗ	ਲੜ	ਕ	ਲੇ	ੱ	ਸ	ਮਿ	ਟਹਿ	ੱ	ਦਿ	ਸ	੮	ਤ	ਨ	ਤੇ	ੱ
ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਗੰ	—	ਸੰ	ਰ	ਨ	—	ਸੰ	—	੯	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਪਧ
ਮ	ਨ	ਚਿੰ	ੱ	ਦਿਆ	ੱ	ਫ	ਲ	ਪਾ	ੱ	ਈਐ	ੱ	੧੦	ੱੱ	ੱੱ	ੱੱ	ੱੱ

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ
ਭ	ਇਓ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੱ	ਲ	ਦੀੱ	ੱ	ੱ	ਨ	ਦੁ	ਖੱ	ੱ	ਭ	ੱ	ਜ	ਨ
ਸੰ	ਨ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧਪ	ਧ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	੫	ਗ	ਮ	ਗ	—
ਆ	ੱ	ਪੋ	ੱ	ਸ	ਭ	ਬਿ	ਧੱ	ਥਾ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	੬	ੱ	ੱ	ਟੀ	ੱ
ਸ	ਸ	ਗ	—	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	੭	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ੱ
ਖਿ	ਨ	ਮਹਿ	ੱ	ਰਾ	ੱ	ਖ	ਲੀ	ਓ	ੱ	ਜ	ਨ	੮	ਅ	ਪ	ਠਾ	ੱ	ੱ
ਸੰ	ਗੰ	ਰੰਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	੯	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਪਧ	ੱ
ਗੁ	ਰ	ਪੁੱ	ੱ	ਰੈ	ੱ	ਬੇ	ੜੀ	ਕਾ	ੱ	ਟੀ	ੱ	੧੦	ੱੱ	ੱੱ	ੱੱ	ੱੱ	ੱੱ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਾਹਰਿ ਦੂਦਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਥਾ ॥
 ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੁ ਜਾਇਆਥਾ ॥੧॥
 ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆਥਾ ॥
 ਮੌਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਦਿਵਾਇਆਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਦਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਪੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆਥਾ ॥
 ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆਥਾ ॥੨॥
 ਤੌਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆਥਾ ॥
 ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆਥਾ ॥੩॥
 ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆਥਾ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆਥਾ ॥੪॥
 (ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੦੨)

ਅਸਥਾਈ

×					੨					੦					੩	
	ਨ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪਧ	ਨਸੰ	ਨ
	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਓ	ਰੇ	ੜ	ਮਾ	ਨ	ਕ	ਪਾ	ੜ	ਇਓ	ਪਾੜ	ੜੜ	ਇਓ
ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	(ਸੰ)	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਨੁਸੰ	ਨੁਧ	ਪਮ
ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਪੁ	ੜ	ਰਾ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ	ਥਾੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ
ਗਰ	ਸ															
ੜੜ	ੜ, ਪਾਇਓ															

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
	ਥਾ	ਹ	ਰ	ਦੁ	ਦੁ	ਦੁ	ਨ	ਤੇ	ਫੂ	ੜ	ੜ	ਟ	ਪ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	—	ਧ	—	
ਗੁਰ	ਘ	ਥ	ਹੀ	ਮਾ	ੜ	ਹਿ	ਦਿ	ਖਾ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਥਾ	ੜ	ੜ	ੜ	
—	ਨ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	
ੜ	ਅਨ	ਭਉ	ੜ	ਅ	ਥ	ਰ	ਜ	ਰੂ	ਪ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਪੰ	ਖਿਆ	ਮੇ	ਰਾ		

ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਨੁਸੰ	ਨੁਧ	ਪਮ
ਮਨ	ਛੋ	ਭ	ਨ	ਕ	ਤ	ਹੁ	ਠ	ਜਾ	ਠ	ਇਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਗੁਰ ਸ, ਨੋਟ :—ਬਰਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ)

੫. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਨੁ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥
 ਜਿਨੁ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਢੇ ਕਚਿਆ ॥੧॥
 ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ॥
 ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰ ਥੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥
 ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥੨॥
 ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂੰ ॥
 ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥
 ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥
 ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੪੮੮)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੦		੩										
			ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਨਸੰ	ਨ						
			ਰ	ਠ	ਠ	ਇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ						
ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	—	ਮ	ਗ	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ
ਦਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇ	ਰ	ਠ	ਗ	ਠ	ਠ	ਦੀ	ਠ	ਦਾ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗ	—	—	ਰ	ਸ	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਧ	—	ਧ	—	ਸੰ	
ਕੇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ,	ਵਿ	ਠ	ਸ	ਠ	ਰਿ	ਆ	ਠ	ਜਿ	ਠ	ਠ	
ਨੁ	—	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਧ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਮ	
ਨ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗ	—	—	ਰ	ਸ	—											
ਏ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ											

ਸੰ	ਸੰ	—	—																	
ਜਿੰ	ਨੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੰਨੁ	—	ਧ	—	—	—	ਨੁ	ਸੰ	—	ਨੁ					
						ਸੋੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ੜ	ਚਿ					
ਧ	—	ਨੁਧ	ਪ	—	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਰੰ					
ਆ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਜਿ	ਠ	ਮ	ਨ	ੜ	ਹੈ	ਰ	ਮੁ	ੜ	ਖ					
						ਸੰ	—					ਪ								
ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	—	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਮ					
ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ਸਿ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਾ	ਢੇ	ਕ	ੜ	ਚਿ					
ਗ	—	—	ਠ	ਸ	—															
ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਤੇ	ਇ.....													

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸੁ ਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥

ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ॥

ਹਰਿਹਾਰੰ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਣੇ ॥

(ਫੁਨਹੇ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੬੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	—	ਪ	ਧ	ੜ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	×		੨	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ
ਚਾ	ੜ	ਕ੍ਰਿ	ਕ	ਚਿ	ਤ	ਸੁ	ੜ	ਚਿ	ਤ	ਸੁ	ੜ	ਚਿ	ਤ	ਸੁ ੜੜ
ਮ				ਮ	ਪ	—	ਧ	ਨ	—	—	ਨ	ਸੰ	—	—
ਗ	—	—	—	ੜ	ਜ	ੜ	ਨ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ਹੀ	ਐ	ੜ	ੜ
ਸਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜ	ੜ	ਨ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ਹੀ	ਐ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

															ਮ	ਮ
															ਜਿ	ਸ
ਗ	ਮ	—	ਧਨੁ	ਧ	ਨ	—	—	ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਰੰ	—	—
ਸੰ	ਗ	ੜ	ਲਾੜ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਣ,	ਜੀ	ੜ	ੜ

— — — ਗੰਗੇ | ਗੰ ਸੰ — ਸੰ | ਨ — — ਰੰ | ਸੰ — — —
 ੜ ੜ ੜ ਤਿੜ | ੜ ੜ ੜ ੜ | ਆ ੜ ੜ ੜ ਹੀ | ਐ ੜ ੜ ੜ
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥
 ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥
 ਕਰਿ ਮਿਨੰਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥
 ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥
 ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
 ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥
 ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਉ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
 ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥
 ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੋਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥
 ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥
 ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥
 ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਆਪ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥

(ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੪੧)

ਅਸਥਾਈ

×				੦				×				੦	ਸੰ	ਸੰ	
													ਮੋ	ਰੋ	
ਪ	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਪ
ਭਾ	ੜ	ਈ	ਜ	ਨਾ	ਕੋਈ	ਮੋ	ਕਉ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ਪ੍ਰ	ੜ	ਭ	ੜ
ਮ				ਮ	ਪ	—	ਧ	ਨ	—	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਗੁ	—	—	—	ੜ	ਲ	ੜ	ਮਿ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇ	ੜ,	ਹਉ	ੜ
ਮੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵਿ	ੜ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	ਸੰ
ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਵਿ	ੜ	ਟਹੁ	ੜ	ਵਾ	ਰਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜਿ	ਠ

ਨ ਨ ਨ ਨ | ਸੰ ਸੰ — ਸੰ | ਸੰ ਨੁ — — | ਧ — ਧ ਧ
 ਰ ਰਿ ਪੂ ਭ | ਦੀ ਆ ਽ ਦਿ ਖਾ ਽ ਽ ਽ | ਦਿ ਽ ਮੇ ਰੇ
 ਅੰਤਰਾ

—	ਮ	ਮ	ਮ	ਧਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ
਽	ਪੰ	ਬ	ਦ	ਸਾ਽	਽	ਈ	਽	ਨਿ	ਤ	ਖ	ੜੀ	਽	਽	ਸੰ	ਸੰ
←	ਜਿਨੀ	ਮੇ	ਰਾ	ਪਿਆ	਽	ਰਾ	਽	ਰਾ	ਵਿ	ਆ	਽	਽	਽	ਕੋ	ਈ
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	—	ਧ	—	—	—
਽	ਪੂ	ਭ	ਦ	ਸੰ	਽	ਤਿ	ਨ਽	ਜਾ	਽	਽	਽	ਉ	਽	਽	਽
਽	ਪੀ	਽	ਛੋ	ਲਾ	਽	ਗ	ਫਿ਽	ਰਾ	਽	਽	਽	ਉ	਽	਽	਽
—	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਰੰਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	—	—
਽	ਕ	ਰ	ਮਿੰ	ਨ਽	ਤ	ਕ	ਰ	਽	ਜੋ	਽	ਦ	ੜੀ	਽	਽	਽
ਸੰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	—	ਧ	—	ਧ	ਧ
ਮੈ	ਪ੍ਰਭ	ਮਿ	ਲ	ਣੇ	਽	ਕਾ	਽਽	ਚਾ	਽	਽	਽	ਉ	਽	ਮੇ	ਰੇ..

ਨੋਟ—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਭੀ ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਕੱਠੀਆਂ ਲਗਾਓ।

੮. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਰਹਰ ਕੰਪੇ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾਇ ॥ ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ੨ ॥
 ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ॥੩॥
 ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥ ੪ ॥
 (ਸੂਹੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੭੯੨)

ਅਸਥਾਈ

×			੦			×			੦		
			ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	—	—	ਪ	—	ਧ
			ਰੈ	ਨ	ਗ	ਈ	਽	਽	ਮ	਽	ਤ
ਪਧ	ਨਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਮ	ਪ	ਮ
ਦਿ਽	ਨ਽	਽	ਭੀ	਽	਽	ਜਾ	਽	਽	ਇ	਽	਽
ਗ	—	ਰਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	ਨ
਽	਽	਽਽	ਭਵ	ਰ	ਗ	ਏ	਽	਽	ਬ	਽	਽

ਸੰ	—	—	ਪ	—	ਧ	ਪਧ	ਨਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ
ਗ	ਠ	ਠ	ਬੰ	ਠ	ਠ	ਆਠ	ਠਠ	ਠ	ਇ	ਠ	ਠ
ਮ	ਗ	ਰਸ									
ਠ	ਠ	ਠਠ									

ਅੰਤਰਾ

			ਗ								
			ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	ਧਨੁ	ਧ	ਨ
			ਬਰ	ਹ	ਰ	ਕੰ	ਠ	ਠ	ਪੰਠ	ਠ	ਠ
ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਧਨ	ਸੰ	—	(ਸੰ)	ਨੁ	ਧ	ਨੁ
ਠ	ਠ	ਠ	ਬਾਠ	ਠ	ਲਾਠ	ਜੀ	ਠ	ਠ	ਉ	ਠ	ਠ
ਪ											
ਧ	ਪ	—	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨ
ਠ	ਠ	ਠ,	ਨਾ	ਠ	ਜਾ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਕਿਆ	ਠ	ਠ
ਸੰ	—	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਨਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ
ਠ	ਠ	ਠ	ਕ	ਰ	ਸੀ	ਪੀਠ	ਠਠ	ਠ	ਉ	ਠ	ਠ
ਮ	ਗ	ਰਸ									
ਠ	ਠ	ਠਠ									

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਬਚਨਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦ ਕਾਟੀ ਲੇ ਗੂਡੀ ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥
ਪੰਜ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਉਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥ ੧ ॥
ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੋਧੀਅਲੇ ॥
ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਉਦਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ ॥
ਹਸਤ ਬਿਨੰਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥ ੨ ॥
ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਗਉ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ ॥
ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਉ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥ ੩ ॥
ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕ ਪਾਲਨੁ ਪਉਢੀਅਲੇ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਧੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥ ੪ ॥
(ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੭੨)

		ਅਸਥਾਈ												
		੧					੨					੩		
ਨੁਧ	ਪ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—	—	ਰਸੰ	
ਰਾੳ	ੳ	ੳਮ	ਨਾ	ੳ	ਮਾ	ੳ	ਬ	ਧੀ	ੳਅ	ਲੇ	ੳ	ੳ,	ਨਸੰ	ਜੋਸੰ
ਰੰ	ਰੰ	-ਸੰ	ਸੰਗ	ਰੰਗੰ	ਸੰ	ਸ	ਨ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—	—	ਰਸੰ	
ਕਨਿ	ਕ	ੳਕ	ਲਾੳ	ੳੳ	ਰਿ	ੳ	ਮਾ	ਡੀ	ੳਅ	ਲੇ	ੳ	ੳ,	ਰਸੰ	ਮਨ
		ਅੰਤਰਾ												
ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	-ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	
ਆ	ਨੀ	ੳਲੇ	ਨੁ	ਕਾ	ਗ	ਦ	ਕਾ	ਟੀ	ੳਲੇ	ਗੂ	ੳ	ਡੀ	ੳ	
ਨ	ਨ	-ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨਸੰ	ਨਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	—	
ਆ	ਕਾ	ੳਸ	ਮ	ੳ	ਧੇ	ੳ	ਭਰ	ਮੀੳ	ੳਅ	ਲੇ	ੳ	ੳ	ੳ	
ਪ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	-ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	
ਪੰ	ਚ	ੳਜ	ਨਾ	ੳ	ਸਿਉ	ੳ	ਬਾ	ਤ	ੳਬ	ਤਉ	ੳ	ਆ	ੳ	
ਸੰ	ਰੰ	-ਸੰ	ਸੰਗੰ	ਰੰਗੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	—	—	ਰਸੰ	
ਚੀ	ਤ	ੳਸੁ	ਡੈੳ	ੳੳ	ਰੀ	ੳ	ਰਾ	ਖੀ	ੳਅ	ਲੇ	ੳ	ੳ	ਰਸੰ	ਮਨ...

— ਥਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਸੂਲਛਾਕ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਹਮ ਅੰਧਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥
 ਸਤਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥
 ਜੋ ਗੁਰ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੋਗਿ ਬੋਗਾਲੀ ॥
 ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲੀ ॥੨॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੁੰਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੬੬੭)

ਅਸਥਾਈ

ਸੰ. ੫	ਨ	੦	ਰੰ.	੨	—	੩	—	੦	
ਗੁ	ਰ	ਸੰ	ਖ	ਨ	ੳ	ਧ	ੳ	ਪ	ਧ
ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ਚ	ਲਹੁ	ਗੁ	ਰ	ਚਾ	ੳ	ਲੀ	ੳ	ੳ	ੳ
ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਧ	—	—	ਪ
ਜੋ	ੳ	ਗੁ	ਰ	ਕ	ਠੈ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਗ	—	ਰਸ	—
ਸੋ	ਈ	ਭ	ਲ	ਮਾ	ੳ	ਨਹੁ	ੳ	ੳੳ	ੳ
ਨ	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	—
ਸ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਕ	ਥਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਹ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ਕ	ਥਾ	ੳ	ਨਿ	ਰਾ	ੳ	ਲੀ	ੳ	ੳ	ੳ ਹਮ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ਅੰ	ਧ	ਲੇ	ੳ	ਅੰ	ੳ	ਧ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ	ਭ	ਗੁ	ਰ	ਦ	ਦਿਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ.	ਨ	—	ਧ	—	—	—
ਬਿ	ਠੇ	ਬਿ	ਖ	ਰਾ	ੳ	ਭੈ	ੳ	ੳ	ੳ
ਕ	ਕੇ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਪ
ਕਿਉ	ੳ	ਚਾ	ੳ	ਲਹੁ	ੳ	ਫੋ	ੳ	ੳ	ੳ
ਹ	ੳ	ਮ	ੳ	ਲਾ	ੳ	—	ੳ	ੳ	ੳ
ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	—	ਪ	—
ਗੁ	ੳ	ਰ	ੳ	ਚਾ	ੳ	ਲੀ	ੳ	ੳ	ੳ
ਆ	ੳ	ਪ	ਨ	ਪਾ	ੳ	ਲੀ	ੳ	ੳ	ੳ

ਨੋਟ—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ-ਚੋਂ ਚੋਂ ਕੱਠੀਆਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।
(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਖਮਾਜ. ਇਕਤਾਲਾ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰਧਨ ਲਿਆਵੈ ।
 ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨ ਲੁਟਾਵੈ ॥ ੧ ॥
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੁਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
 ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
 ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥
 ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥
 ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੩ ॥

(ਸੋਰਠਿ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੬)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩
ਪੁਪ ਮਨ	ਪ ਮੋ	ਧ ਰੋ	ਧਸ ਭੁੜ	ਠ ਲੋ	ਨ ਠ	੫ ਕ	੬ ਪ	੭ ਟ	੮ ਕ	੯ ਮ	੧੦ ਪ
ਗ ਕ	ਗ ਪ	ਮ ਠ	ਪ ਟ	— ਠ	ਧ ਨ	ਨ ਕੀ	— ਠ	— ਠ	ਸ ਜੈ	— ਠ	— ਠ
ਸੰ ਅੰ	ਰੰ ਠ	— ਠ	ਰ ਤ	— ਠ	ਰੰ ਨਿ	ਸਰੰ ਬੋਠ	ਗੁੰ ਠ	ਗੁੰ ਰਾ	ਰ ਕੋ	— ਠ	ਸੰ ਕੋ
ਨ ਸੰ ਜੀ	ਸੰ ਅ	— ਠ	ਨ ਪ	ਧ ਹਿ	ਨ ਠ	ਸੰ ਲੀ	ਨ ਠ	ਰੰ ਠ	ਸੰ ਜੈ	— ਠ	— ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮ ਬ	ਮ ਰੁ	— ਠ	ਮਪ ਪਠ	ਧਨੁ ਠਠ	ਧ ਰ	ਧਨ ਪਠ	ਸੰ ਠ	ਨ ਚ	ਸੰ ਕ	— ਠ	ਸੰ ਰ
ਨ ਪ	ਨ ਰ	— ਠ	ਸੰ ਧ	— ਠ	ਰੰ ਨ	ਸੰ ਨ ਲਿਆ	ਸੰ ਠ	— ਠ	ਨ ਵੇ	ਧ ਠ	— ਠ
ਧ ਸੁ	ਰੰ ਤ	— ਠ	ਰੰ ਦਾ	— ਠ	ਸੰ ਠ	ਸਰੰ ਰਾਠ	ਗੁੰ ਠ	— ਠ	ਰ ਪ	ਰੰ ਹਿ	ਸੰ ਠ

ਸੰ — | — ਨ | ਧ ਨ | ਸੰ ਨ | ਰੰ ਮੰ | — | —
ਆ 5 | 5 ਨ | 5 ਲੁ | ਟਾ 5 | 5 ਵੈ | 5 5

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ — "ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ" ਅਤੇ "ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ" ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ।

੧੨. ਰਾਗ ਖਮਾਸ, ਚੰਬਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਉ ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥

ਨੈਨੂ ਨਕਟੂ ਸ੍ਰਵਨੂ ਰਸਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਾ ॥੧॥

ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥

ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਬੁ ਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਧਰਮਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ ॥

ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ਲੈ ਬਾਧਿਉ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ ॥੨॥

ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਖੇਤ ਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਵੇਰਾ ॥ ੩ ॥

(ਮਾਰੂ, ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੪)

SIKHBOOKS.COM ਅਸਥਾਈ

x			੨				੦			੩			
			ਨ	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	—	—	੩	ਪ	ਧ	ਧ
			ਸ	ਬ	ਨਾ	ਬ	ਸਉ	5	5	*	*	ਇ	ਹ
ਨ	—	—	ਸੰ	—	—	—	—	—	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ
ਗ	5	5	ਉ	5	5	5	5	5	5	ਬਾ	5	ਬਾ	5
ਪ													
ਮ	ਗ	ਰਸ	ਨ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—	—
5	5	55,	ਘ	ਰੀ	5	ਘ	ਰੀ	5	5	ਕਾ	5	5	5
—	—	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੂ	—	ਧ	ਨੂ	ਧ	ਪ
5	5	5	ਲੇ	5	ਖਾ	5	ਮਾ	5	5	ਕੈ	5	5	5
—	—	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—
5	5	5	ਕਾ	5	ਇ	ਬ	ਚੇ5	55	5	ਕੂ	5	5	5
ਗ	—	ਰਸ											
ਨਾ	5	ਉ5											

੫੨

—	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—	—	ਸੰ	—	—	—
			ਗ	ਦੇ	ਸ	ਚੀ	ਸ	ਗਾ	ਸ	ਸ	ਵਾ	ਸ	ਸ	ਸ
		←	ਨੇ	ਸ	ਨੂ	ਠ	ਸ	ਨ	ਕ	ਸ	ਟੂ	ਸ	ਸ	ਸ
—	—	—	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਨੂ	—	ਧ	—	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਜੀ	ਉ	ਧ	ਰ	ਮ	ਹ	ਸ	ਤੁਉ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸੂ	ਵ	ਨੂ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਪ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪ	—	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨੂ	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਮ	—	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਬ	ਸਹਿ	ਸ	ਸ	ਪੰ	ਸ	ਚ	ਕਿ	ਸ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਇ	ਸ	ਦੀ	ਸ	ਕ	ਹਿਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ

ਗ — ਰਸ
 ਸਾ ਸ ਨਾੜ→
 ਮਾ ਸ ਨਾੜ ਅਬ ਨ... ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਤੀ ਦੋ ਦੋ ਕੱਠੀਆਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।
 (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ,

੧੩. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਪੂਛਤ ਪਥਿਕ ਤਿਹ ਮਾਰਗਿ ਨ ਧਾਰੈ ਪਗਿ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਦੇਸ ਕੈਸੇ ਬਾਤਨ ਸੈ ਜਾਈਐ ॥
 ਪੂਛਤ ਹੈ ਬੈਦ ਖਾਤ ਅੰਖਧਿ ਨ ਸੰਜਮ ਸੈ, ਕੈਸੇ ਮਿਟੈ ਰੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥
 ਪੂਛਤਿ ਸ੍ਰਾਗਨਿ ਹੈ ਕਰਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਕੈ, ਰਿਦੈ ਬਿਭਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜਾ ਬੁਲਾਈਐ ॥
 ਗਾਏ ਸੁਨੈ ਆਖੋਂ ਮੀਚੈ ਪਾਈਐ ਨ ਪਰਮ ਪਦ,
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਗਹਿ ਜੋ ਲੋ ਨ ਕਮਾਈਐ ॥ ੪੩੯ ॥
 (ਕਬਿੱਤ ਸਵੱਏ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩	੦	੪	੦
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਧਮ	-ਪ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਧਮ	-ਪ
ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਕੈ	ਦੇ	ਸ	ਬਾ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਧਮ	-ਪ
ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਕੈ	ਦੇ	ਸ	ਬਾ
ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪ
ਪੁ	ਛ	ਤ	ਪ	ਬ	ਕ	ਤਿਹ
						੪੩੯

੩੩

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਪਧ,ਨੁ	ਥ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨਨ	-ਸੰ	-ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਪਧ
ਮ	ਛ	ਤSS	ਹੈ	ਬੇ	ਦ	ਖਾ	ਤ	ਔਖ	ਠਧ	ਠਨ	ਸੰਜ	ਮਸੈ	SS
ਨ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਸ	ਨਨ	-ਸੰ	-ਰੰ	ਸੰਨੁ	ਨੁਧ	ਪਧ
ਸੰ	ਸੇ	ਮਿ	ਟੈ	ਰੰ	ਗ	ਸੁ	ਖ	ਸਹ	ਠਜ	ਠਸ	ਮਾਠ	ਈਐ	ਠਠ
ਕੈ													

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੪. ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥
 ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕੋਟ ਸੈਨ ਸੰਗ ਸੋਭ
 ਕਹਤ ਮਾ ਜਸੋਦ ਜਿਸਹਿ ਦਹੀ ਭਾਤੁ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥
 ਦੇਖਿ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਨੂਪੁ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਗ ਭਈ
 ਕਿੰਕਨੀ ਸਬਦ ਝਨਤਕਾਰ ਖੇਲੁ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥
 ਕਾਲ ਕਲਮ ਹੁਕਮੁ ਹਾਥਿ ਕਹਹੁ ਕਉਨੁ ਮੋਟਿ ਸਕੈ
 ਈਸੁ ਬੰਮੁ ਗੁਨ ਧੁਨੁ ਧਰਤ ਹੀਐ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥
 ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਸਦਾ ਤੁਹੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥
 (ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੰ ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੯੬)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
ਸੰ	ਪ	ਪਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧਪ	ਧ	ਗ	ਮ	—	ਮ			
ਨ	ਲ	ਨੈS	S	ਨ	ਮS	ਧੁ	ਰ	ਬੈ	S	ਨ			
ਕ													
ਗ	ਸ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	—	ਮ			
ਕੋ	S	ਟਿ	S	ਨ	ਸੰ	S	ਗ	ਸੰ	S	ਭ			
ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	—	—		
ਕ	ਹ	ਤ	ਮਾ	S	ਜ	ਸੰ	ਦ	ਜਿ	ਸਹਿ	S	S		
ਸੰ	ਗੰ	—	ਰੰਗੰ.ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪਧ		
ਦ	ਹੀ	S	ਭਾSS	S	ਤ	ਖਾS	S	ਹਿS	ਜੀ	S	ਉS		

੨੪

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	ਮ	ਪਧ, ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਮ	ੜ	ਖ	ਕੂੜੜ	ੜ	ਪ	ਅ	ਤਿ	ਅ	ਨੂ	ੜ	ਪ
ਦੇ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	(ਸੰ)	ਨੂ	ਧ	ਪ
ਸੰ	ਹ	ੜ	ਮ	ਹਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ਗ	ਭ	ੜ	ਈ
ਨ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮੰ	ੜ	ਕ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ਸ	ਬ	ਦ	ਝ	ਨ	ਤ
ਮ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੂ	ਧ	ਪਧ
ਕਿ	ੜ	ਰ	ਖੇ	ੜ	ਲ	ਪਾ	ੜ	ਹਿੜ	ਜੀ	ੜ	ਉੜ
ਕਾ	ੜ										

ਨੋਟ—ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚਲੰਤ ਤਾਲ ਵਿਚ ਵੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।
 ਧੁਰਪਦ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਯ ਦੀ ਵੰਡ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਠਾਅ,
 ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ।

(ਖਮਾਜ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਪੰਚਮ' ਘਟ ਤੇ ਵਕੂ ਕਰਕੇ
 ਲਾਈਦਾ ਹੈ ।

ਮ

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਮ, ਪ ਧ ਸ ।
 ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਧ ਮ, ਰ ਮ ਰ ਪ, ਮਪਧਮਰ, ਧ ਸ ।

ਮ

ਪਕੜ—ਸ, ਧ ਮ, ਪ ਰ, ਧ ਸ ।

ਦੁਰਗਾ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਚਲਿਤ ਹਨ । ਇਕ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਜੋ ਖਮਾਜ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ, ਜੋ ਮਲਾਰ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦੇ ਦੁਰਗਾ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਪਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਦੁਰਗਾ ਵਿਚ 'ਗ-ਨੀ' ਵਰਜਿਤ ਹਨ । ਦੁਰਗਾ ਭਾਵੇਂ ਦੋਹਾਂ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਤੇ ਜਾਤੀ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਦੁਰਗਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁਤਾ ਪਰਚਲਿਤ ਹੈ ।

ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ । ਕੁਝ ਗਾਇਕ ਧੇਵਤ ਤੇ ਰਿਖਭ ਸੁਰ ਨੂੰ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਦਸ ਵਜੇ ਰਾਤ) ਹੈ ।

ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਦੁਰਗਾ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਹੈ । ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ । ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਇਕ 'ਸੁਧ ਸਾਵੇਰੀ' ਨਾਮ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਦੁਰਗਾ ਨਾਮ ਤੋਂ ਪਰਚਾਰਿਆ ਹੈ । ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਰਾਗ ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜੋੜੀ ਦੇ ਰਾਗ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ-ਬਜਾਉਣ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਅੰਤਰ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ—

ਮ

"ਸ, ਰ ਮ, ਮ ਪ ਪ, ਮ ਪ/ਧ ਸ, ਧ ਪ ਮ, ਸ ਰ ਮ," ਇਹ ਸੂਰ-ਰੂਪ 'ਸੁੱਧ ਮਲਾਰ' ਵਿਚ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ । ਪਰ ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਚਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ—"ਸ, ਰ ਮ ਰ ਪ, ਮ ਪ ਧ ਸ, ਧ ਮ, ਪ ਰ, ਧ ਸ" ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਜਿਥੇ 'ਪੰਚਮ' ਵੱਕ੍ਰ ਤੇ ਘੱਟ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ 'ਧ ਮ, ਰ ਪ,

ਮੱਰ, ਧੱਸ" ਇਹ ਸੂਰ-ਸੰਗਤੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੌ, ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਰਾਲੀ ਚਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਆਲਾਪ ਜਾਂ ਤਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਖੜਜ ਸੁਰ ਤੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦਾ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੁਰਪਦ-ਧਮਾਰ, ਖਯਾਲ ਆਦਿ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਧੁਰ ਤੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਹੈ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਸਰ, ਧੱਸ—ਸਰ ਧੱਪ, ਮੱਪ ਧੱਸ—ਸਰ ਮਰ, ਧੱਸ—ਸਮ ਰ, ਪ—ਮਰ, ਧੱਸ—।
੨. ਸ—ਸਰਮਰ, ਪ—ਧਮ ਰ, ਧੱਸ—ਰਮਰਪ, ਧਮ ਰ, ਧੱਸ—ਸਰਮਪਮ, ਰਪ, ਧਮ ਰ, ਧੱਸ—
ਸ ਸ ਸ
ਧ ਧੁਰ, ਧੱਸ—ਸਮਰਪ, ਮਪਧ, ਮ ਰ, ਧੱਸ—।
੩. ਸ—ਰਮ, ਰਪ, ਮਪਧਮਪ ਰ, ਧੱਸ—ਧਰ ਸਮ ਰਪ, ਧ ਮ ਰ, ਧੱਸ—ਸਰਮਪਧਮਪਰ ਧੱਸ—
ਸਮ ਰਪ, ਧਮਰ, ਮਪਧ ਮਰ, ਮਪਧਸ, ਧ ਮ, ਮਪਧ ਮਰ, ਧੱਸ—ਸਰਮਪਧ, ਮ ਰਪ, ਧਮ ਰ,
ਧੱਸ—ਮਪਧਸ—ਧ, ਮ, ਰ, ਮਪਧਮਪ ਰ, ਮਪਧ, ਮ ਰ, ਧੱਸ—।
੪. ਸਰਮਪਧਸ—ਰਧਸ—ਧਸਧਮ, ਪਧਸ—ਸਰਸ ਧਸਧਪ, ਰਮਰਪ, ਧਮ, ਪਧਸ—ਧਮ, ਮਪਧਮ,
ਪਧਸ—ਰਧਸ—ਰਮਰਧਸ—ਧਸਧਮ, ਪ ਰ, ਧੱਸ—ਸਮਰਪਧਮਪਧਸ—ਧਮਪਮਰਪ, ਧਮ,
ਪਧਸ—ਸਰਧਸਧਮ, ਪਧਸ—ਧਸਰਮ, ਮਰ ਰਸ ਸਧ, ਧਮ, ਪਧਸ, ਧਮਰ, ਧੱਸ—।
੫. ਮ, ਪਧਸ—ਸਰਸ, ਸਰਮ, ਮਰ, ਧਸਧਮ, ਪਧਸ—ਧਸਧਸ, ਰਮਰਸਧ—ਪਮ ਪਧਸ—ਧਰ
ਸਮ, ਮਰ ਰਸਧਮ, ਰਮਰਪਧਮ, ਪਧਸਰਸ—ਸਰਧਸ ਧਮ, ਪਧਸਰਧਸ—ਰਮ ਰਪ, ਮਰ ਧਸ,
ਸਰਮ, ਮਰ, ਮਰ, ਰਮਪਧਸਰ ਧ, ਮ ਰ, ਧੱਸ—ਮ, ਪਧਸ—ਸਧਰਸ ਮਰਪ, ਮਰ, ਧਸ—ਧਸ
ਧਮ, ਸਰ ਰਮ ਮਪ ਪਧ ਧਸ ਸਰ ਰਮ, ਮਰ ਰਸ ਸਧ ਧਮ ਮਰ ਰਧ ਸ—।

ਦੁਰਗਾ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
	ਮਪ ਯੰ ਧ ਧ	(ਮ) — ਰ ਸ	ਭ	ਛ	ਝ	ਞ	ਟ	ਠ
੧.	ਸਾ 55 ਜ ਨ	ਤੇ 5 ਰੇ 5	ਸਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੨. ਸਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੩.	. . . ਧਰ	ਸਸ, ਰਪ ਮਮ, ਪਸ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੪.	. . ਸਰ ਮਪ,	ਰਮ ਪਧ, ਮਪ ਧਰ,	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੫.	ਸਧ ਰਸ, ਮਰ ਪਮ,	ਧਧ ਸੰਧ, ਰੰਸ ਮੰਰੇ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੬.	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੭. ਸਰ ਮਰ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੮.	ਰੰਰੇ ਸੰਧ, ਸੰਰੇ ਮੰਰੇ	ਮੰਮੇ ਰੰਸ, ਰੰਰੇ ਸੰਧ,	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੯.	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ

ਅੰਤਰਾ

	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
	ਮ — ਪ ਧ	ਸੰ ਸੰ ਸੰ ਸੰ	ਛ	ਝ	ਞ	ਟ	ਠ	ਡ
੧.	ਨਾ 5 ਨ ਕ	ਸ ਰ ਠ ਠ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੨.	ਸੰਰੇ ਮੰਮੇ ਰੰਸ ਧਮ,	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੩.	ਰੰਮੇ ਰੰਰੇ, ਸੰਰੇ ਸੰਸੇ,	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੪.	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੫.	. . ਪਧ ਸੰ, ਪਧ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ
੬.	ਰੰਮੇ ਰੰਸੇ ਰੰਸੇ, ਧਰ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ	ਧਰ ਮਪ ਧਰ ਮਪ

੭.	ਮਮ ਰਮ, ਪਪ ਮਪ, ਧਧ ਮਮ, ਧਧ ਮਮ	ਧਧ ਪਧ, ਸੰਸੰ ਧਸੰ, ਰਰ ਸਸ, ਸਰ ਰ,ਰ	ਸੰਸੰ ਧਪ, ਧਧ ਮਰ, ਰਰੰ ਸਰੰ, ਮੰਮੰ ਰਰੰ ਮਮ, ਮਪ ਪ,ਪ ਧਧ,	ਮਮ ਰਸ, ਰਰ ਸਰ, ਸੰਸੰ ਧਧ, ਰਰੰ ਸੰਸੰ ਧਸੰ ਸੰ,ਸੰ ਰਰੰ ਧਸੰ.
੮.	ਮਪ ਧਧ ਮਰ, ਸਰ ਮੰ,ਰੰ ਰਰੰ, ਸੰਸੰ ਸੰਧ ਰਰ, ਸਰ ਮਪ ਧਸੰ	ਮਮ ਰਸ, ਰਰ ਰ,ਮ ਧਧ, ਰਰੰ ਰੰ,ਸੰ ਸੰਸੰ ਪਧ ਸੰ, ਸਰ ਮਪ	ਸੰਸੰ ਮੰਮੰ ਮਮ ਪਪ ਪ,ਧ ਧਧ ਧਧ ਧ,ਮ ਮਮ, ਸੰਸੰ ਧਸੰ ਪਧ ਸੰ ਸਰ	ਰਸੰ, ਧਸੰ ਰਰੰ ਸੰਧ. ਸੰਸੰ ਸੰ,ਰੰ ਰਰੰ ਮੰਮੰ ਸੰ,ਧ ਧਧ ਮਮ ਮ,ਰ ਮਪ ਧਸੰ ਪਧ ਸੰ.

੧. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ੧ ॥

(ਮਾਰੂ, ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੯੮੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	ੲ	×	੨
ਮਪ ਧਸੰ ਧ ਧ ਸਾਸ ਟਸ ਜ ਨ	(ਮ) — ਰ ਸ ਤੇ ਟ ਰੇ ਟ	ਰ ਧੁ ਰ ਚ ਰ ਟ	ਮ ਰ ਪ — ਕੀ ਟ ਟ ਟ
ਮ ਰ — ਰ ਸ ਹੋ ਟ ਇ ਰ	ਰ ਮ ਪ ਧ ਹਾ ਟ ਸ ਦ	ਮਪ ਧਸੰ ਰਸੰ ਧਪ ਧੁਟ ਟਟ ਟਟ ਟਟ	ਮਪ ਧਪ ਮਰ ਸ ਟਟ ਟਟ ਟਟ ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ — ਪ ਧ ਨਾ ਟ ਨ ਕ	ਸੰ ਸੰ ਸੰ ਸੰ ਸ ਰ ਣ ਕੁ	ਧ — ਰੰ ਰੰ ਹਾ ਟ ਟ ਰੀ	ਸੰ — ਧ — ਆ ਟ ਟ ਟ
ਧ ਸੰ ਰੰ ਮੰ ਪੈ ਟ ਖਉ ਟ	ਰੰ ਸੰ ਧ ਧਪ ਸ ਦਾ ਟ ਹਟ	ਮਪ ਧਸੰ ਰਸੰ ਧਪ ਜੂਟ ਟਟ ਟਟ ਟਟ	ਮਪ ਧਪ ਮਰ ਸ ਟਟ ਟਟ ਟਟ ਰ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਥਿਥੇਕੇ ॥
 ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੇ ॥੧॥
 ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ਰਸੁ ॥
 ਜਿਹ ਰਸ ਅਨਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥
 ਕਹੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਅਪਰ ਮਾਇਆ ॥
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩੮॥
 (ਸੋਰਠਿ, ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੮)

ਅਸਥਾਈ

ੳ					×					੨					੦
ਧ	ਸੰ	ਧ	—	(ਮ)	—	—	ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—	—	—
ਨ	ਬੀ	ਚਾ	ੳ	ਰਿਓ	ੳ	ੳ	ਰਾ	ਜਾ	ਰਾ	ੳ	ਮ	ਕੋ	ੳ	ਰ	ਸ
ਸ	ਰ	ਮ	ਰ	*	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	—
ਜਿ	ਹ	ਰ	ਸ	*	ਅਨ	ਰ	ਸ	ਬੀ	ੳ	ਸ	ਰ	ਜਾ	ੳ	ਈ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮ.	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਦੁ	ਲ	ੳ	ਭ	ਜ	ਨ	ਮ	ੳ	ਪੁੰ	ਨ	ਫ	ਲ	ਪਾ	ੳ	ਇਓ	ੳ
ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਰੰ	—	ਸੰ	—	ਧ	—
ਬਿ	ਰ	ਥਾ	ੳ	ਜਾ	ਤ	ਅ	ਬਿ	ਬੋ	ੳ	ੳ	ੳ	ਕੋ	ੳ	ੳ	ੳ
ਮ	—	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਮ	ਮ
ਰਾ	ੳ	ਜੋ	ੳ	ਇੰ	ੳ	ਦੁ	ਸਮ	ਸ	ਰ	ਗਿ	ਹ	ਆ	ੳ	ਸ	ਨ
ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਮ	—
ਬਿ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਭ	ਗ	ਤ	ਕ	ਹਹੁ	ੳ	ਕਿ	ਹ	ਲੋ	ੳ	ਖੋ	ੳ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਆਉ ਜੀ ਤੂ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥੨॥
 ਭਗਤ ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾਵਣਾ ॥੩॥
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥
 ਨਉਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਜੋ ਤੁਮਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥
 ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਮੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥੬॥
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨਾ ॥੭॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਵਨਾ ॥੮॥
 (ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੧੮)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦				੩		
												ਮ	ਪ	੫
												ਆ	ਉ	੬
ਮ	—	ਰ	ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	—	—	—	—	—	ਮ	ਪ	—
ਆ	੬	ਉ	ਹ	ਮਾ	੬	ਰੈ	੬	੬	੬	੬	—	ਆ	ਉ	੬
ਮ	—	ਰ	ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	—	—	—	—	—	ਮ	ਪ	੫
ਆ	੬	ਉ	ਹ	ਮਾ	੬	ਰੈ	੬	੬	੬	੬	—	ਆ	ਉ	੬
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਧ	—	ਪ						ਰ	ਮ	੫
ਸੂ	ਵ	ਨ	ਸੁ	ਨਾ	੬	੬	ਵ	ਮ	ਰ	ਸ		ਹ	ਰਿ	੬

ਅੰਤਰਾ

													ਮ	ਪ	੫
													ਤੂ	ਧ	ਆ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਵ	ਤ	ਮੇ	ਰਾ	ਮ	ਨ	ਤ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਆ	੬	੬	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ
ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	ਧਪ	ਮਰ	ਸ			ਹਰਿ	ਜ	੬
ਤੁ	ਮ	ਸੰ	ਗ	ਗਾ	੬	੬	ਵ	ਨਾ੬	੬੬	੬	—	—	ਆਉ...		

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥

ਜਿਉ ਮਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੋਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ ॥ ੨ ॥

(ਵਾਰਿ ਸੋਰਠਿ, ਮਲੋਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੬੪੪)

ਅਸਥਾਈ

x	੨						੦					
ਧ			ਮ	ਰ		ਸ	ਧ	ਸ		ਰ	ਮ	ਪ
ਪ	—	—	ਗ	ਲਾ	—	—	—	—	—	ਗ	ਲਾ	ਏ
ੜੇ	—	—	—	ਧ	—	ਸੰ	ਧ	—	—	ਧ	ਧ	ਧ
ਲੋ	—	—	—	ਇ	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

							ਮ					
ਸ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਧ	ਸੰ	—	—	ਰ	ਮ
ਕ	—	—	ਪ	ਭੋ	—	—	—	—	—	—	ਗੋ	ਜੀ
ਹਿ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਭੀ	ਯ
ਗਿ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਭੀ	ਯ

—ਅਗਲੀ ਤੁਕ ਭੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲੜ)

ਨਸਿ ਵੇਵਹੁ ਕਿਲਵਿਖਹੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
 ਦੂਤਹ ਦਹਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥
 ਆਚਰਜੁ ਡੀਠਾ ਅਮਿਉ ਵੁਠਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣਿਆ ॥
 ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 (ਆਸਾ ਮ: ੫, ਛੰਤ, ਪੰਨਾ ੪੬੦)

ਅਸਥਾਈ

੦				+				੦				+	
—	ਥ	ਥ	ਪ	ਮ	—	—	—	ਪ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ
ੜ	ਨੜ	ਸ	ਵੰ	ਵਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਿ	ਲ	ਵਿ	ਖਹ	ੜ
	ਪ			ਸੰ									
—	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਮ	-ਧ	ਪ	—	ਧਪ	ਮਪ
ੜ	ਜੀ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਘ	ਰ	ਆ	ੜੜ	ਇਆ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ
				ਸੰ									
—	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਮ	-ਧ	ਪ	—	—	—
ੜ	ਜੀ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਘ	ਰ	ਆ	ੜੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰਧ	ਸੰ	—	—
	ਦੁ	ੜ	ਰਹੇ	ਦਹ	ੜ	ਨ	ੜ	ੜ	ਦਹ	ਨ	ਭ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ
				ਸੰ											
—	ਧ	—	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	-ਧ	ਪ	—	—	—	—	—
ੜ	ਜੀ	ੜ	ਗੰ	ਬਿੰ	ਦ	ਪ੍ਰ	ਗ	ਟਾ	ੜੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤਿ ਦੀਵੇ ਬਾਲੀਅਨਿ ॥
 ਤਾਰੇ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤਿ ਅੰਬਰਿ ਭਾਲੀਅਨਿ ॥
 ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਬਾਗਾਤਿ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਚਾਲੀਅਨਿ ॥
 ਤੀਰਥਿ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਨੈਣ ਨਿਹਾਲੀਅਨਿ ॥
 ਹਰਿ ਚੰਦਉਰੀ ਝਾਤਿ ਵਸਾਇ ਉਚਾਲੀਅਨਿ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਜਾਤਿ ਸਬਦਿ ਸਮੁਲੀਅਨਿ ॥ ੬ ॥

(ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਵਾਰ ੧੯)

ਅਸਥਾਈ

+			o			+			o		
ਰ			ਮ		ਮ	ਪ		ਪ			
ਧ	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਦੀ	—	—	ਮ	ਮ	ਪ	—
ਦੀ	ਵਾ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ਰਾੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੀੜ	ਵੇ	ੜ
ਮ			ਧ						ਸੰ		
ਰ	—	—	ਸ	—	—	ਸ	ਸ	ਸਰ	ਧ	—	ਪਮ
ਬਾ	ੜ	ੜਲੀ	ਅਨ	ੜ	ੜ	ਦੀ	ਵਾ	ੜੜ	ਲੀ	ੜ	ਦੀੜ
ਪ			ਮ			ਮ					
ਧ	—	—	ਮ	ਪ	—	ਰ	—	—	ਯ	—	—
ਰਾ	ੜ	ੜ	ਦੀੜ	ਵੇ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ੜਲੀ	ਅਨ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	—	ਪ	ਧ	ਸੰਧ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	—
ਤਾ	ਰੇ	ੜ	ਜਾ	ਤਿ	ੜਜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜ
ਪੰ					ਸੰ						
ਰਾਂ	ਰੰ	—	ਰੰ	—	ਧਧ	ਸੰ	—	—	ਧ	ਪ	ਮ
ਅੰ	ਬ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ੜਲੀ	ਅਨ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਦੀਵਾਲੀ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ . (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਰੂਪਕ-ਦਾਈਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
 ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਵਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਉਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥
 ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥
 (ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੪)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨	⊕			੧		੨		
	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਰ	ਰ	—	ਸ	—	
ਧ	ਪ	ਰੇ	ਗੁ	ਰ	ਕੀ	ੳ	ਦੇ	ਖ	ੳਵ	ਡਾ	ੳ	ਈ	
ਪੂ	ੳ											ੳ	
		ਰ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਸੰ	—	ਧ	ਮ
ਰ	ਮ	ਕੀ	ਕੀ	ੳ	ਮ	ਤ	ਕਹ	ਣ	ਨ	ਜਾ	ੳ	ਈ	ੳ
ਤਾ	ੳ												ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—	—	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਮਿਰ	ਤ	ਕ	ਕਉ	ੳ	ੳ	ੳ	ਪਾ	ਇਓ	ਤਨ	ਸਾ	ੳ	ਸਾ	ੳ
ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—
ਬਿਛੁ	ਰ	ਤ	ਆ	ੳ	ਨ	ਮਿ	ਲਾ	ੳ	ੳ	ਇਆ	ੳ	ੳ	ੳ
			ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਸ	—
ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਮ	ਪ	ਰ	—	ਸ	—
ਪ	ਗੁ	ੳ	ਪ੍ਰੇ	ੳ	ਤ	ੳਮੁ	ਗ	ਧ	ਭਏ	ਸ੍ਰੋ	ੳ	ਤੇ	ੳ
			ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਧ	—	ਧ	ਮ
ਰ	ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗਾ	ੳ	ੳ	ਇਆ	ੳ	ੳ	ੳ
ਧ	ਰਿ	ਨਾ	ਮਾ	ੳ	ਮੁ	ਖ	ਗਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਹ													ੳ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਸਾਜਨਾ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਨੰਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੇ ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ੨ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੇ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੇ ॥ ੪ ॥
(ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

ਅਸਥਾਈ

+	੦	੨	੦	੩	੪
ਮ	ਰ	ਪ	ਥ	ਰ	ਰ
ਸਾ	ਜ	ਨਾਂ	ਤ	ਉ	ਧ ਮੇ
ਸ	ਸ	ਰ	ਧ	ਰ	ਪ
ਆ	ਨੰ	ਦਾ	ਨ	ਇ	ਮੰ
ਧ	ਮ	ਪ	ਥ	ਪ	ਮ
ਕ	ਸ	ਮ	ਲਾ	ਹਿ	ਰੇ
		ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਰ
		ਥ	ਥ	ਪ	ਠ
		ਲਾ	ਮਿ	ਪ	ਠ
			ਟ	ਪ	ਠ
			ਜਾ	ਪ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਮ	ਪ	ਥ	ਥ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸੰ	ਠ	ਤ	ਚ	ਰ	ਨ	ਧ	ਰਉ	ਠ	ਮਾ	ਥੰ	ਠ
ਧ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਥ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਸੰ	ਠ	ਦ	ਨਾ	ਠ	ਗ੍ਰਿਹਿ	ਹੋ	ਇ	ਅ	ਥੇ	ਠ	ਠ
ਚਾਂ	ਠ										

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗਲੀਂ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥
 ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥
 ਰੀਸਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਾੜੀਆ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥
 ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥
 ਹੋਏ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥ ੨ ॥

(ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਵਾਰ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੮੫)

		ਅਸਵਾਈ									
+		੦		੨		੦		੩		੪	
ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਸੰ	ਰੰਸੰ	ਧਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਗ	ਲੀ	ਆੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਸੀੜ	ਚੰ	ਗੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਸੰ	—	—	}		—
ਆ	ੜ	ਚਾ	ਰੀ	ੜ	ਬੁਰੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ਧ	ਮ	ੜ

SIKHBOOKCLUB.COM

		ਅੰਤਰਾ									
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਮ	ਨਹੁ	ਕੁ	ਸੁ	ੜ	ਧਾ	ਕਾ	ੜ	ਲੀ	ਆ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	—	ਮ	—
ਬਾ	ਹ	ਰ	ਚਿ	ਟ	ਵੀ	ਆਹ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਹਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥
 ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਪਕਰਿ ਉਠਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਹੀਨੜੀ ਜਾਤ ਮੇਰੀ ਜਾਇਮ ਰਾਇਆ ॥
 ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨਮਿ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਲੈ ਕਮਲੀ ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥
 ਦੇਹੁਰੈ ਪਾਛੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥
 ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥ ੩ ॥

(ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੬੪)

ਅਸਥਾਈ

x	ਸੰ	੨	ਮ	ਪਧ	੦	ਰ	੩	ਸ	ਸ
		ਥ			ਮ				
ਹ	ਸ	ਤ	ੜ	ਖੇੜ	ਲ	ਤ	ਤੇ	ੜ	ਰੇ
		ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਪ
ਦੇ	ਹੁ	ਰੇੜ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਸ	ਪ	ਧ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
		ਤ		ਖੰ	ਲ	ਤ	ਤੇ	ੜ	ਰੇ
ਸੰ	ਦੇ	ਧ	—	ਰੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਪ
		ਹੁ	ਰੇ	ੜ	ਆ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ
ਮੰ	ਭ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	—	ਧ
		ਗ	ੜ	ਕ	ਰ	ਤ	ਨਾ	ੜ	ਮਾ
ਸੰ	ਪ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਮ	ਪ
		ਕ	ਰ	ਉ	ਨਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੧. ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ ॥ ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ ॥

ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥ ੨ ॥

(ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੪੩)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੩
ਪ	ਪ	ਧ
ਮ	ਰ	ਸ
—	ਕ	—
ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨
ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	—	—
ਵ	ਦਾ	ੜ	ਨ	ਵਾ	ਨ	ਰਾ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ—ਇਹ ਸੱਤ ਸਲੋਕ ਹਨ, ਇਥੇ ਇਕ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਕੀ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

(ਦੁਰਗਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਿਤੀ)

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ

ਵਾਦੀ—ਗ | ਠਾਟ—ਖਮਾਜ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਨ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਨੁ ਪ' ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤਿ ।

ਆਰੋਹ—ਨੁ ਸ ਗ, ਮ ਪ ਨ, ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨੁ ਪ, ਮ ਗ, ਸ ।

ਪੁ—
 ਪਕੜ—ਗ ਮ ਨੁ-ਪ, ਮ ਗ, ਸ ।

ਤਿਲੰਗ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਦੇ ਪਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰੂਪ ਤੋਂ ਕੁਝ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਪਰ 'ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ' ਵਿਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ (ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ) ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ੩੧ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਚੌਦਵਾਂ ਹੈ।

ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿਲੰਗ ਰਾਗ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਖਮਾਜ ਰਾਗ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਭਾਵ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤਾਂ ਤੋਂ ਭੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਗਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੰਦਿਸਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਅਜੇ ਭੀ ਖਮਾਜ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਗ-ਭਗ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਲੰਗ ਤੇ ਖਮਾਜ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਇਕੋ ਸੀ। ਉਂਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਅਜੇ ਭੀ ਬਹੁਤਾ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਖਮਾਜ ਰਾਗ ਵਿਚ 'ਧੈਵਤ' ਸੁਰ ਨਾ ਲਾਓ ਤਾਂ ਉਹ ਤਿਲੰਗ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਇਕੋ ਹੈ ਅਤੇ ਖਮਾਜ ਵਿਚ 'ਰਿਖਭ' ਸੁਰ ਉਂਜ ਵੀ ਘੱਟ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਤਿਲੰਗ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ-ਖਮਾਜ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਖਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਦਸ ਵਜੇ ਰਾਤ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਰੋ-ਧਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ। ਪਰ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ "ਸਰੰ ਨਸੰ, ਜਾਂ ਪਨਸਰੰਸੰਨਸੰ" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਖਭ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ—“ਸੰ ਰੰ ਗੰ ਜਾਂ ਪ ਨ ਸੰ ਰੰ ਗੰ” ਇੰਜ

ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ—“ਗ ਮ ਪ ਨੁ, ਪ ਮ ਗ, ਗ ਮ ਪ ਨ, ਸੰ-ਨੁ ਪ, ਗ ਮ ਗ, ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਰਾਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ—“ਗ ਪ ਨ” ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਨੁਮਰੀ, ਗਜ਼ਲ ਆਦਿ ਹੀ ਲੰਕੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਖਦ-ਧਮਾਰ ਜਾਂ ਖਯਾਲ ਘੱਟ ਹੀ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਨੋਟ :—ਗੁਰੂ ਮਰਿਆਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਅਕਾਲ-ਚਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤਿਲੰਗ ਅਤੇ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਸਨ, ਨਸ— ਸਗ— ਗਮਗ, ਸ— ਨੁਪ, ਪਨ, ਨਸ—ਸਗ—ਮ, ਗਮਪ, ਮਗ—ਸ ।
੨. ਸਨ, ਨਸਗ—ਸਗਮ, ਗਮਗ—ਸ— ਸਗਮਪ, ਨੁਪਮਗ, ਪ ਗਮਗ—ਸ, ਨਸਗਮਪ—ਮਗ, ਗਮਪ, ਨੁ—ਪ, ਗਮਗ, ਮਨੁਪ, ਮਗ, ਸ—ਸਗਮਪਗ, ਮਪਮਗ—ਸ— ।
੩. ਨਸ—ਨਸਗ, ਮਪਨੁਪ, ਨੁਪਮਗ—ਸਗਮਪ, ਨੁ—ਨੁਪਮਗ—ਮਪਨੁਪਗਮਗ—ਮ, ਪਮਗ—ਸਗ ਮਪ—ਗਮਪਨੁ, ਨੁਪ—ਸ, ਨੁਪ ਗਮਪਗਮਗ—ਗਮਪਨ—ਨੁਪਮਗ—ਸ, ਗਮਪਨੁ, ਪਨੁਸੰਨੁਪ ਮਗ—ਗਮਪ, ਗਮਗ—ਸ ।
੪. ਨਸ—ਗਮਪਨੁ—ਨੁਪਮਗ—ਗਮਪਨ—ਨਸ—ਨੁਪਗਮਗ—ਗਮਪਨੁਪਮਗ—ਗਮ, ਗ—ਸ; ਗਮਪਨ—ਨ ਨਸ—ਨੁਪਮਗ—ਗਮਪਨੁਪਨ—ਨੁਪਮਗ, ਸ—ਗਮਪਨੁ, ਨੁਪਮਗ—ਗਮਪਨ—ਨਸ—ਰੰਨਸ, ਪਨਸ, ਨੁਪਮਗ, ਗਮਪਨਸ—ਨਸਰੰਨੁਪਮਗ—ਗਮਪਨੁਪਸ—(ਸ) ਨੁਪਮਗ, ਗਮ ਪਮਗ, ਗਮਪਨਸ—ਨਸ, ਪਨਸ, ਨੁ—ਸੰਨੁਪ. ਗਮਪਨਸ—ਨਸ (ਸ) ਨੁਪਮਗ—ਸ ।
੫. ਨਸਗਮਪਨ—ਨਸ ਨ ਨਸ—ਨਸਰੰਨੁਪਮਗ—ਗਮਪਨੁਪ, ਗਮਗ, ਗਮ, ਮਪ, ਪਨ, ਨਸ, ਨਸ —ਸਗ—ਸ, ਨਸਨ, ਸਰੰਸ, ਰੰਨਸੰਨੁਪ, ਗਮਪਨਸ—(ਸ) ਨੁਪਮਗ—ਸ, ਗਮਪਨਸਰੰਨੁਪਮਗ, ਗਮਗ—ਸ, ਗਮਪਨ-- ਨਸ, ਸੰਗ, ਗਮਗ—ਸ, ਸਰੰਨ, ਨੁਪ ਮਗ, ਗਮਪਮਗ—ਸ, ਨਸਗਮਗ —ਗਮਪਗਮਗ—ਗਮਪਨੁਪਮਗ— ਗਮਪਨਸੰਨੁਪਮਗ—ਗਮਪਨਸੰਗ, (ਸ) ਨੁਪਮਗਮਗ ਸ, ਨਸ ਗਮਪਨਸ, ਨੁਪਮਗ, ਸ ।

ਤਿਲੰਗ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
	ਪ ਸੰ ਨ ਸੰ	ਪ ਨੁ ਪ ਪ	×	੨				
੧.	ਹ ਰਿ ਜ ਸ	ਰੇ ਟ ਮ ਨ	ਨਸ ਗਮ ਪਨੁ ਸੰਨੁ	ਪਨੁ ਪਮ ਗਮ ਗਸ.				
੨.	ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸਰੰ	ਸੰਨੁ ਪਮ ਗਮ ਗਸ.				
੩. ਨਸ ਗਮ	ਪਨ ਸੰਗੰ ਮੰਗੰ ਸੰਨੁ	ਪਨੁ ਪਮ ਗਮ ਗਸ.				
੪.	ਨਸ ਗਮ ਪਨੁ ਪਪ,	ਗਮ ਪਨ ਸੰਸੰ ਨੁਪ,	ਗਮ ਪਨ ਸਰੰ ਸੰਨੁ	ਪਨੁ ਪਮ ਗਮ ਗਸ.				
੫. ਨੁਸ ਨੁਨੁ,	ਸਗ ਸਸ. ਗਮ ਗਗ,				
	ਮਪ ਮਮ, ਪਨੁ ਪਪ,	ਨਸੰ ਨਨ ਸਰੰ ਸੰਸੰ	ਗੰਮ ਗੰਗੰ ਸੰਸੰ ਨੁਨੁ	ਪਪ ਮਮ ਗਗ ਸਸ.				
੬.	ਗਮ ਪਨ ਸੰਗੰ ਮੰਗੰ	ਮਗੰ ਮੰਗੰ ਸੰਨੁ ਪਮ,	ਗਮ ਪਨ ਸਰੰ ਸਰੰ				
	ਸਰੰ ਸੰਨੁ ਪਮ, ਗਮ	ਪਨ ਸੰਨੁ ਸੰਨੁ ਸੰਨੁ	ਪਮ, ਗਮ ਪਨੁ ਪਨੁ	ਪਨੁ ਪਮ ਗਮ ਗਸ.				
੭.	ਗਮ ਪਮ ਗਮ ਪ,	ਮਪ ਨੁਪ ਮਪ ਸੰ,	ਨਸੰ ਰਸੰ ਨਸੰ ਗੰ,	ਗੰਮ ਸਰੰ, ਨਸੰ ਪਨੁ				
	ਮਪ ਗਮ ਗਗ ਗਮ	ਮਮ, ਪਪ ਪ,ਨ ਨਨ,	ਸੰਸੰ ਸੰਨੁ ਪਨ ਸਰੰ	ਸੰਨੁ ਪਮ ਗਮ ਗਸ.				
੮.	ਮਮ ਗਮ ਗਗ, ਪਾ	ਮਪ ਮਮ, ਨੁਨੁ ਪਨੁ	ਪਪ, ਸੰਸੰ ਨਸੰ ਨਨ,	ਗੰਗੰ ਸੰਗੰ ਸੰਸੰ ਨਸੰ.				
	ਗੰਮ ਗੰਗੰ ਮੰਗੰ ਸੰਸੰ	ਨੁਸੰ ਨੁ,ਨੁ ਸੰਨੁ ਪਪ,	ਪਨੁ ਪ,ਪ ਨੁਪ ਮਮ,	ਗਮ ਗ,ਗ ਮਗ ਸਸ.				

ਅੰਤਰਾ

	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨ
੧.	ਨਾ ਟ ਨ ਕ	ਕ ਹ ਤ ਪੁ	ਸੰਸੰ ਨੁਪ ਗਮ ਗਸ	ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸੰ.				
੨.	ਨਸੰ ਰਸੰ ਨੁਪ ਮਪ	ਨੁਨੁ ਪਮ ਗਮ ਗਸ	ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸੰ.				
੩.	ਸੰਗੰ ਗੰ,ਨ ਸੰਸੰ, ਪਨੁ	ਨੁ,ਮ ਪਪ, ਗਮ ਮ,ਸ	ਗਗ ਨੁਸ ਸ, ਗਮ	ਪ,ਮ ਪਨੁ ਪਨ ਸੰ.				
੪.	ਪਨ ਸੰਸੰ ਨੁਪ ਨੁਪ.				
	ਮਪ ਨੁਨੁ ਪਮ ਪਮ,	ਗਮ ਪਮ ਮਗ ਮਗ,	ਸਗ ਮਮ ਗਸ ਗਸ,	ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸੰ.				
੫.	ਸੰਗੰ ਮੰਗੰ, ਨਸੰ ਰਸੰ.				
	ਪਨੁ ਸੰਨੁ, ਮਪ ਨੁਪ,	ਗਮ ਪਮ, ਸਗ ਮਗ,	ਨੁਸ ਗ,ਸ ਗਮ, ਗਮ	ਪ,ਮ ਪਨੁ ਪਨ ਸੰ.				

੬.	ਸੰਗੰ, ਪਨ ਸੰ,ਮ ਪਨੁ,	ਗਮ ਪ,ਸ ਗਮ, ਨਸ	ਘਮ ਗਮ, ਨੁਪ ਮਪ, ਸੰਨੁ ਪਨੁ,	ਗਗ. ਸਗ ਮਮ, ਗਮ	ਰੰਸੰ ਨਸੰ, ਸੰਗੰ ਮੰ,ਨ ਪਪ, ਮਪ ਨੁਨੁ ਪਸੰ.
੭.	ਪਪ ਮਮ, ਸਗ ਮਮ	ਗਗੰ ਸੰਸੰ, ਪਨ ਸੰਸੰ ਮਮ ਗਗ, ਨਸ ਗਗ	ਸੰਸੰ ਨੁਨ, ਮਪ ਨੁਨੁ	ਗਗ ਸਸ, ਸਗ ਮਪ,	ਨੁਨੁ ਪਪ ਗਮ ਪਪ ਗਮ ਪਨੁ ਮਪ ਨਸੰ
੮.	ਪਨ ਸੰ,ਪ ਨਸੰ ਪਨ	ਸੰਨੁ ਘਮ ਗਮ ਗਸ,	ਮਗ ਪਮ ਨੁਪ ਸੰਨ	ਸੰ ਸ. ਗਮ ਪਨ	ਰੰਸੰ ਮੰਗੰ ਪੰਮ ਗੰਸੰ, ਸੰ ਸ, ਗਮ ਪਨ.

੧. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ ॥
 ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਉ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੋ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸੰਪਤ ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥
 ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ਸਭ ਭਟਿਓ ਪਰਾਇਓ ॥੧॥
 ਜਾਨਿ ਬੂਝ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥
 ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥੨॥
 ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੩॥

(ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੭੨੭)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				੪			੨				
ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—
ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਮ	ਨਾ	ਗਾ	ਸ	ਸ	ਇ	ਲੈ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨੁ	—	ਸ	—	ਸ	ਮ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨੁ	ਪਮ
ਜੋ	ਸ	ਸੰ	ਸ	ਗੀ	ਸ	ਹੈ	ਸ	ਤੈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੋਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ

ਅੰਤਰਾ

ਗ				ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਪਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰ	—
ਮ	—	ਗ	ਮ	ਬੀ	ਸ	ਤਿਓ	ਸ	ਜਾ	ਸ	ਨ	ਤ	ਹੈਸ	ਸਸ	ਸ	ਸ
ਅਉ	ਸ	ਸ	ਰ	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	—	ਸੰਰੰ	ਸੰਨੁ	ਪਨੁ	ਪਮ	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰ
ਕ	ਹਿਓ	ਸ	ਮਾ	ਸ	ਨ	ਲੈ	ਸ	ਮੋਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਰੋਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਸ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
 ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪਤਤਿ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥
 ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥
 ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥
 (ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨
ਨ	ਸ	ਪ	ਨੁ	ਗੋ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ		
ਸਾ	ਠ	ਧੋ	ਗੋ	ਠ	ਬਿ	ਠ	ਦ	ਕੇ	ਠ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ਠ	ਵਉ	
ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ		
ਮਾ	ਠ	ਨ	ਸ	ਜ	ਨ	ਮ	ਅ	ਮੋ	ਠ	ਲ	ਕ	ਪਾ	ਠ	ਇਓ	
ਨ	ਨ	ਸੰ		ਗੰ		ਸੰ	ਸੰ	ਨ		ਸੰ		ਨੁ	ਪ		
ਬਿ	ਰ	ਥਾ	ਠ	ਕਾ	ਠ	ਚੇ	ਗ	ਵਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਵਉ	ਠ	ਠ	

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ		ਸੰ		ਨ		ਸੰ	ਸੰ		(ਸੰ)	ਨੁ	ਪ
ਪ	ਰ	ਤਿ	ਪੁ	ਨੀ	ਠ	ਤ	ਠ	ਦੀ	ਠ	ਨ	ਬੰ	ਠ	ਧ	ਚ	ਰਿ
ਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ		ਸੰ		ਨੁ	ਪ		
ਸ	ਰ	ਨ	ਤਾ	ਹਿ	ਠ	ਠ	ਮ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਵਉ	ਠ	ਠ	ਠ

— ਬਾਕੀ ਟੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥
 ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥ ਸੋ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥
 ਭਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭੂਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੰਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥ ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਰਿਗ ਪਾਨੀ॥੨॥
 ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭਜਿਆ ਜਾਈ ॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰ ॥੩॥
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥
 ਏਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥ ਘਟਿ ਭੀਤਰਿ ਤੂ ਦੇਖੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥

(ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੧੧੫੯)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	(ਸ)	ਪ	ਪ	ਗ	(ਮ)	ਗ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	—
ਭ	ਜਹੁ	ਠ	ਗੁ	ਬਿੰ	ਠ	ਦ	ਠ	ਭੂ	ਲ	ਮ	ਤ	ਜਾ	ਠ	ਹੁ	ਠ
ਨੁ	—	ਨੁ	ਪ	ਪਨੁ	ਸਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪੁ	—	ਪ	—	ਗ	—	ਗ	—
ਮਾ	ਠ	ਨ	ਸ	ਜਠ	ਨਠ	ਮ	ਕਾ	ਏ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਲਾ	ਠ	ਹੁ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਨੁ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਗੁ	ਰ	ਸੇ	ਵਾ	ਵਾ	ਠ	ਤੇ	ਠ	ਭ	ਗ	ਤ	ਕ	ਮਾ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ
—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	—	ਠ	ਠ
ਠ	ਤ	ਬ	ਏਹ	ਮਾ	ਠ	ਨ	ਸ	ਦੇ	ਠ	ਹੀਠ	ਠਠ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
—	ਪ	ਗ	ਗ	ਨੁ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਠ	ਠ
ਠ	ਇ	ਸ	ਦੇ	ਹੀ	ਠ	ਕਉ	ਠ	ਸਿ	ਮ	ਰਹਿ	ਠ	ਦੇ	ਠ	ਵ	ਠ	ਠ	ਠ
—	ਨੁ	—	ਪ	ਪਨੁ	ਸਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪੁ	ਨੁ	ਪ	—	ਗ	—	ਗ	—	ਠ	ਠ
ਠ	ਸੋ	ਠ	ਦੇ	ਹੀਠ	ਠਠ	ਭ	ਜ	ਹ	ਰਿ	ਕੀ	ਠ	ਸੋ	ਠ	ਵ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੳ. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਾਗ ਲੋਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗ ਲੋਹੁ ॥ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥
ਜੋ ਤਨ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥
ਜੀਉ ਛੁਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀਨਾ ॥ ੧ ॥
ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥ ੨ ॥
(ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੭੨੬)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਗਮ	ਪਨੁ	ਪਮ	ਪਨ	੩	ਨੁਪ	ਗ	ਮ	×	—	ਗਮ	ਪਮ	੨	ਗ	ਗ	ਗਸ	ਸ
ਜਾ	ੳ	ਗ	ਲੋਹੁ	ਚੇੳ	ੳ	ਮਨ	ਜਾ	ਚ	ਗ	ਲੋਹੁ	ੳ	ਕਹਾ	ਗਾ	ੳ	ੳ	ਸੋੳ	ਇਆ
ਸ	—	ਗ	—	—	ੳ	ਗਮ	ਪ	—	ਗਮ	ਪਨੁ	—	ਨੁਨੁ	ਪਨੁ	ਸੰਨੁ	ਪ	ਮ	
ਜਾ	ੳ	ਗ	ੳ	ਲੋ	ਚੁੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਚੇੳ	ੳੳ	ੳ	ਮਨਾ	ਜਾ	ਗ	ਲੋ	ਹੁ	

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਜੋ	ੳ	ਤ	ਨ	ਉ	ਪ	ਜਿਆ	ੳ	ਸੋ	ੳ	ੳ	ਗ	ਚੀ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸਰੰ	-ਸੰ	ਨਸੰ	-ਨੁ	ਪਨੁ	-ਪ	ਮਪ	-ਮ
ਸੋ	ੳ	ਭੀ	ੳ	ਸੋ	ੳ	ਗ	ਨ	ਚੋੳ	ੳੳ	ਇਆ	ੳੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳੳ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿ ਖਬਰੀ ॥
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥
 ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੋਰਵੀ ॥
 ਦੁਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬਗੋਈ ॥
 ਖੁਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥
 ਦੁਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਚੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥ ੨ ॥
 ਚੰਦੀ ਹਜ਼ਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥
 ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥ ੩ ॥
 ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥
 ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥ ੪ ॥

(ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੨੭)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦				ਗ	ਬ				
												ਮੀ	ਮ	ਪਨ	ਸੰ	ਨ	
												ਠੇ	ਠੇ	ਤੇ	ੜ	ਰੇ	
ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	—	ਮ	
ਬੋ	ੜ	ੜ	ਲ	ਏ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਬੋ	ੜ	ਲ,	ਖੂ	ਬ	ਬ	ਤੇ	ੜ	ਰੀ	
ਪ	ਪ	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਸ	ਗ	ਮ					
ਪ	ਗ	ੜ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਮੀ	ਠੇ...					

ਅੰਤਰਾ

													ਮ				
													ਗ	—	ਮ	ਮ	
													ਹਲੇ	ੜ	ਯਾ	ਰਾਂ	
													ਬ	ਲ	ਬ	ਲ	
ਨੁ													←				
ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	
ਹਲੇ	ੜ	ਯਾ	ਰਾਂ	ਖੂ	ਸ	ਖ	ਬ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	→	ਨੀ	ਕੀ	ਤੇ	ਰੀ	
ਜਾਂ	ਉ	ੜ	ਹਉ	ਬ	ਲ	ਬ	ਲ	ਜਾਂ	ੜ	ਉ	ੜ						
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ							
ਬਿ	ਗਾ	ਰੀ	ੜ	ਆ	ਲੇ	ਤੇ	ਰਾਂ	ਨਾਂ	ੜ	ਉ							

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥
 ਮੈਂ ਦੋਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ ॥
 ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥
 ਮੈਂ ਦਰ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ੧ ॥
 ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥
 ਮੈਂ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ ॥
 ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥ ੨ ॥
 ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥
 ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥

(ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੭੨੧)

ਅਸਥਾਈ

x																
	੨				੦				੩							
					ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ
					ਗ	ਉ	ਦ	ਸ	ਨ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ਕ	ਰ	ਉ	ਸ
ਗ	—	—	—	—	ਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਗ
ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇ	ਉ	ਦ	ਸ	ਨ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ਕ	ਰ	ਉ
ਗ	—	—	—	—	ਸ	—	—	—	ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ
ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇ	ਮੈਂ	ਦ	ਰ	ਮਾ	ੜ	ਗ	ੜ
ਸੰ	—	—	—	—	ਨੁ	ਪ										
ਭੀ	ੜ	ਖਿਆ	ੜ	ੜ	ਪਾ	ਇ										

ਅੰਤਰਾ

								ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	
								ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	
								ਭਉ	ਤੇ	ਰਾ	ਭਾ	ਗ	ਖ	ਲ	
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਭੀ	ੜ	ਮੈਂ	ਰਾ	ਚੀ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜ,	ਮੈਂ	ੜ	ਦੇ	ਵਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ

ਨ ਸੰ ਰ ਸੰ | ਨੁ ਪ
 ਭ ਇਆ ਟ ਅ | ਤੀ ਤ ਤਉ ਦਰ... — ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।
 ਨੋਟ :—ਇਸ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਨੂੰ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

੭. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਨੁ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥
 ਜਿਨੁ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ॥
 ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥
 ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥ ੨ ॥
 ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥
 ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰੁ ਮੂੰ ॥ ੩ ॥
 ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥
 ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥ ੪ ॥

(ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੮੮)

ਅਸਬਾਈ

×				੨				੦				੩			
					ਨੁ	ਸ	—	ਗ	—	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਨ	ਸੰ	ਨ
					ਰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇ	ਠ	ਕਠ	ਠ	ਖੁ
ਸੰ	—	—	—	—	ਸ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਪ	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਮ
ਦਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇ	ਰ	ਠ	ਗ	ਠ	ਠ	ਦੀ	ਠ	ਦਾ	ਠ	ਰ
ਗ	—	—	ਸ	—	—	ਨ	—	ਨ	ਨ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ
ਕੇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ,	ਵਿ	ਠ	ਸ	ਰਿ	ਠ	ਆ	ਠ	ਜਿ	ਠ	ਨ
ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਮ
ਨਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮ	ਤੇ	ਠ	ਠ	ਇ	ਠ	ਠਾ	ਠ	ਰ	ਠ	ਥੀ
ਗ	—	—	ਸ	—	—										
ਏ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ										

ਅੰਤਰਾ

						ਗ		ਗ	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	—	ਨ
						ਮ	—	ਲਹੁ	ਮੁ	—	ਹ	—	ਬ	—	ਤ
ਸੰ	ਸ	—	—	—	—	ਦਿ	—	ਨ	—	—	ਨ	—	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰੰ
ਜਿ	ਨ	—	—	—	—	ਸੰ	—	ਈ	—	—	—	—	ਸ	ਸ	ਚਿ
ਪੁ	—	—	—	ਪ	—	ਗ		ਗ	ਮ	—	ਪ	—	ਪ	ਨ	—
ਨੁ	—	—	—	—	—	ਮ	ਮ	ਮ	—	—	—	—	ਰ	ਮ	—
ਆ	—	—	—	—	—	ਜਿ	ਨ	ਨ	—	—	—	—	—	—	—
ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਪ		—	ਪ	—	ਗ	—	ਮ	ਪ	—
ਹੈ	—	—	—	—	ਰ	ਨੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
						ਸਿ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
						—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਗ	—	—	ਸ	—	—			—	—	—	—	—	—	—	—
ਆ	—	—	—	—	—			—	—	—	—	—	—	—	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥
 ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੀਦ ਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥
 ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥ ੧ ॥
 ਦਸਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂ ਹੀ ਤੂ ਹੀ ਏਕ ॥
 ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ੨ ॥
 (ਤਿਲੰਗ, ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੨੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				×				੦				×
ਪ		ਪ						੦				
ਨੁ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	—	—	—	ਸ	—	ਗ	ਗ	ਮ
ਦਾ	ਨਾ	ਦਿ	ਲ	ਸੰ	—	—	—	—	—	ਚ	ਮੀ	ਰਾ
					—	—	—	—	—	—	—	—
					—	—	—	—	—	—	—	—
ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ
ਦਾ	ਨਾ	ਦਿ	ਲ	ਸੰ	—	—	—	—	—	ਚ	ਮੀ	ਰਾ
					—	—	—	—	—	—	—	—
					—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

	ਦਾਨਾ	ਦਿਲ		ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਨੁ	ਪ	—	ਨ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ
			*	ਮੁ	ਹ	ਬ	ਭ	ਪ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਸੰ	—	—	—	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਨੁ	ਪ	—	ਨ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ
ਸੰ	ਭ	ਭ	ਭ	ਮੁ	ਹ	ਬ	ਭ	ਪ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—	—
ਸੰ	ਭ	ਭ	ਭ	ਸਚ	ਸਾ	ਭ	ਚ	ਬੰ	ਭ	ਦੀ	ਭ	ਮੰ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	—	—	ਦਾਨਾ...	ਥਾਕੀ	ਤੁਕਾ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ			
ਭ	ਭ	ਚ	ਮੀ	ਰਾਂ	ਭ	ਭ	ਭ	(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)								

੯. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੈਂ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥
 ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਮੈਂ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਆਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂੰ ਗਨੀ ॥
 ਹਾਜ਼ਰਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਦਰੀਆਉ ਤੂੰ ਦਿਹੰਦ ਤੂੰ ਬਿਸੀਅਰ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥
 ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥
 ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾ ਮੈਂ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥
 ਨਾਮੋ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥ ੩ ॥
 (ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੨੭)

ਅਸਥਾਈ

+			o		+			o				ਨੁ
												ਸੁ
												ਮੈ
ਗ	—	ਗ	ਗ	—	ਮ	ਗਮ	ਰ	—	ਮ	ਪ	—	
ਅੰ	ਭ	ਧੁ	ਲੋ	ਭ	ਕੀ	ਟੇਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਰਾ	ਭ	ਭ
ਪ	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਰਸ	
ਨਾ	ਭ	ਸਮ	ਖੁੰ	ਭ	ਦ	ਕਾਭ	ਰਾ	ਭ	ਭ	ਭ	ਮੈਭ	ਭ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਸ	—	ਸਸ
ਮ	ਠ	ਬ	ਮੈ	ਮ	ਸ	ਕੀ	ਠ	ਨ	ਤੇ	ਰਾ	ਠ	ਮੈਗ
ਰੀ	ਠ	ਠ	ਸੰ	—	ਚ	ਨ	ਸ	—	ਪਨੁ	ਪਮ	ਗਸ	
ਪ	ਠ	ਮ	ਰੈ	ਠ	ਠਅ	ਠਾ	ਰਾ	ਠ	ਠਠ	ਠਠ	ਠਮੈ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੇ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥ ੧ ॥
 ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥
 ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ ਦਿਲ ਹੋਚਿ ਨ ਦਾਨੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜੁਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ਕਸਨੇਸ ਦਸਤੰਗੀਰ ॥
 ਆਖਿਰ ਬਿਆਫਤਮ ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ ॥ ੨ ॥
 ਸਖ ਰੋਜ ਗਸਤਮ ਦਰ ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ ॥
 ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ ਮਮ ਈ ਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲ ॥ ੩ ॥
 ਬਦ ਬਖਤ ਹਮਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਿਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ ॥
 ਨਾਨਕ ਬੁਗੋਯਦ ਜਨੁ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ ਪਾਖਾਕ ॥ ੪ ॥

(ਤਿਲੰਗ, ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੭੨੧)

ਅਸਥਾਈ

⊕		੧	੨	⊕	੧	੨	ਨ
ਗ	—	ਮ	ਗਮਪਨ ਸੰ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸਸ
ਆ	ਠ	ਮੁ	ਕਾਠਠਠਠ ਠ	ਠ	ਮ	ਸ	ਦੁਨੀ
ਗ	—	ਮ	ਗਮਪਨ ਸੰ	ਪ	ਗ	ਰ	ਨ
ਆ	ਠ	ਮੁ	ਕਾਠਠਠਠ ਠ	ਠ	ਮ	ਸ	ਸਸ

੬੩

ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਪਨ	ਸਰੰ	ਨ	—	ਨ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ
ਕੀ	ੜ	ਕ	ਦਿਲ	ੜ	ਦਾੜ	ੜੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੁਨੀ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਮ	ਅਰ	ਜ	ਨੁਪ	ਪ	ਤ	ਮ	ਪੇ	ੜ	ਸੰ	ਤੋ	ੜ	ਦ	ਰ
ਯਕ			ਗੁੜ	ੜੜ					ਸੰ				
ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	(ਸੰ)	ਪ	—	ਪ	—
ਗੰ	ੜ	ਸ	ਕੁਨ	ੜ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ਨੁ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ			ਰੰ						ਰੰ	ਪ			
ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	ਪ
ਹ	ਕਾ	ਕ	ਬੀ	ੜ	ੜ	ਰ	ਕ	ਰੀ	ਮ	ਤੁ	ੜ	ੜ	ਬੇ
ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਗ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਰ	ਨੁ
ਐ	ੜ	ਬ	ਪ	ਰ	ਵ	ਦ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ	ਦੁਨੀ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਭੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

SIKHBOOKCLUB.COM

੧੧. ਰਾਗ ਭਿਲੰਗ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥
ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਏਕ ਤੂ ਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਓਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਚੀਪ ॥ ੧ ॥
ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਹੁ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥
ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ੩ ॥
ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੋ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੁਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥

(ਭਿਲੰਗ, ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੨੪)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
(ਸ)	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	—
ਕੁ	ਦ	ਚ	ਚ	ਰ	ਏ	ਏ	ਏ	ਪ
ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਮੁ
ਤਾ	ੜ	ਕ	ਕ	ਰ	ਏ	ਏ	ਏ	ਸ
(ਸ)	ਸ	ਸ	ਪ	—	ਪ	—	—	ਪ
ਕੁ	ਦ	ਚ	ਨ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਮੁ
ਮ	ਪ	ਗ	—	—	—	—	—	ਗ
ਤਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕ
ਸ	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	—
ਦੀ	ੜ	ੜ	ਨ	ਨੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ
ਨੁ	ੜ	ੜ	ਕ	ੜ	ਦੀ	ੜ	ਸ	ਭ
ਏ	ੜ	—	ਗ	—	—	—	—	—
ਨ	ਲ	ੜ	ਕ	ੜ	ਸ਼	ੜ	ੜ	ੜ
ਖ	ੜ	—	ਸ਼	—	ਏ	—	—	—
ਪ	ਪ	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਨੁ	ੜ	ੜ	ਕ	ਕਰ	—	—	—	—
ਪਾ	ੜ	ੜ	ਕ	ਰਏ	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	ਪ
ਖਿ	ਨ	ਮਹਿ	ੜ	ਥਾ	ੜ	ਪ	ੜ	ੜ	ਕੁ
ਪ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	—
ਨੁ	ੜ	ੜ	ਪ	ਦਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਥਾ	ੜ	ੜ	—	—	—	—	—	—	—

ਨ ਅ	ਨ ਚ	ਨ ਰ	ਨ ਜ	ਸ ਤੇ	— ੜ	ਸ ਰੇ	— ੜ	— ੜ	— ੜ
ਪ ਰੂ	ਨ ੜ	ਸ ੜ	ਰਸ ੜੜ	ਨ ਪ	— ੜ	ਪ ੜ	— ੜ	— ੜ	— ੜ
ਮ ਗ ਕਉ	ਮ ੜ	ਪ ੜ	ਪ ਣ	ਨ ਜਾ	— ੜ	ਸ ਣੈ	— ੜ	— ੜ	— ੜ
ਗ ਚ	ਗ ਲ	— ੜ	ਮ ਤ	ਗ ਤ	— ੜ	ਸ ਰੇ	— ੜ	— ੜ	— ੜ
ਨ ਸ ਅ	— ੜ	ਸ ਧਿਆ	— ੜ	ਨ ਰੇੜ	ਰਸ ੜੜ	ਨ ਮਹਿ	ਪ ੜ	— ੜ	— ੜ
ਪ ਨ ਦੀ	ਪ ੜ	— ੜ	ਮ ਪ	ਕਰਤੇ					

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲ)

SIKHBOOKCLUB.COM

੧੨. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁਤ ਲੜ)

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥
 ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥ ੧ ॥
 ਸਭ ਉਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹੈ, ਤੂ ਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਉਚ ਅਪਾਰ ॥
 ਜੋ ਤੁਧ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥
 ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸੁ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥
 (ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੨੩)

ਅਸਥਾਈ

ਨ ਸ ਕ	— ਠ	੦ ਗ ਰੀ	— ਠ	੨ ਗ ਦੇ	ਮ ਠ	੩ ਪ ਕ	— ਠ	੦ ਠ	ਪ ਠ
ਨ ਸੰ ਰਾ	— ਠ	ਨ ਆ	ਪ ਠ	ਗ ਮ ਧਾ	— ਠ	ਗ ਰ	— ਠ	— ਠ	— ਠ
ਗ ਮ ਸ	ਮ ਠ	ਪ ਠ	— ਠ	ਨ ਪ	ਨ ਰ	ਸੰ ਠ	— ਠ	ਸੰ ਪਾ	ਸੰ ਰ
ਨ ਬੁ	ਨ ਠ	ਸੰ ਮ	ਰੰ ਠ	ਸੰਰੰ ਤਾਠ	ਸੰਨੁ ਠਠ	ਪਨੁ ਰਠ	ਪਮ ਠਠ	ਗਰ ਠਠ	ਸ ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮ ਤ	ਮ ਠ	ਪ ਠ	ਪ ਨ	ਨ ਦੁ	— ਠ	ਸੰ ਜਾ	— ਠ	— ਠ	— ਠ
ਨ ਸੰ ਨਾ	— ਠ	ਸੰ ਹੀ	— ਠ	ਸੰਨ ਕੋਠ	ਰੰਸੰ ਠਠ	ਨੁ ਦਿ	— ਠ	ਪ ਠ	— ਠ
ਗੰ ਫੁ	— ਠ	ਗੰ ਕ	ਮੰ ਰ	ਗੰ ਤਾ	— ਠ	ਸੰ ਰ	— ਠ	— ਠ	ਸੰ ਕ
ਨ ਰਹਿ	— ਠ	ਸੰ ਸੰ	— ਠ	ਸੰਰੰ ਰੋਠ	ਸੰਨੁ ਠਠ	ਪਨੁ ਇਠ	ਪਮ ਠਠ	ਗਰ ਠਠ	ਸ ਠ

ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ)

੧੩. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਵਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜੈਸੇ ਏਕ ਆਗ ਤੇ ਕਨ੍ਹਕਾ ਕੋਟ ਆਗ ਉਠੇ,
 ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਹੁਇ ਕੈ ਵੇਰ ਆਗ ਮੈ ਮਿਲਾਹਿੰਗੇ ॥
 ਜੈਸੇ ਏਕ ਧੂਰ ਤੇ ਅਨੇਕ ਧੂਰ ਪੂਰਤ ਹੈ,
 ਧੂਰਿ ਕੇ ਕਨ੍ਹਕਾ ਵੇਰਿ ਧੂਰਿ ਹੀ ਸਮਾਹਿੰਗੇ ॥
 ਜੈਸੇ ਏਕ ਨਦ ਤੇ ਤਰੰਗ ਕੋਟ ਉਪਜਤ ਹੈ,
 ਪਾਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬੈ ਪਾਨ ਹੀ ਕਹਾਹਿੰਗੇ ॥
 ਤੈਸੇ ਬਿਸ੍ਵ ਰੂਪ ਤੇ ਅਭੂਤ ਭੂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ,
 ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜ ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿੰਗੇ ॥੧੭॥੮੭॥ (ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
ਸ	ਗ	ਪ	ਨ
ਰਾ	ਹੀ	ਉ	ਸ
ਨ	ਸੰ	ਪ	ਮ
ਸੰ	ਹੀ	ਮ	ਗ
ਰਾ	ਮੈ	ਮਾ	ਗੀ
ਨ	ਨ	ਗੰ	ਨ
ਤਾ	ਹੀ	ਸ	ਗੀ
ਨ	ਸੰ	ਪ	ਮ
ਸੰ	ਹੀ	ਮ	ਗ
ਰਾ	ਮੈ	ਮਾ	ਗੀ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਪ	ਨ
ਜੈ	ਸੇ	ਏ	ਕ
ਪ	ਕਾ	ਕੋ	ਟ
ਨ	ਨ	ਨਿਆ	ਗੰ
ਨਿਆ	ਰੇ	ਨਿਆ	ਰੇ
ਨ	ਸੰ	ਨ	ਮ
ਆ	ਗ	ਮੈ	ਮਿ

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤਿੰਨੋਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰੇ ਦੀ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਵੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

੬੮

੧੪. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀਂ, ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕਉ ਮੀਨੁ ॥ ੧ ॥

(ਸਲੋਕ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੪੨੬)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨		੦	੩	੪				
		ਪ	ਗ			ਪ	ਨ	ਸ	—	—
ਸ	ਸ	ਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਨ	ਸ	—	—	
ਯ	ਨ	ਗ	ਬਿੰਦ	ਦ	ਗ	ਇਓ	੧	ਨ	੧	
ਪਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨੁ	੫	ਗਮ	੫	ਗ
ਜਨ	ਮ	ਅ	ਕਾ	ਰ	ਬ	ਕੀ	੧	੧੧	੧	੧

ਅੰਤਰਾ

ਗ	੦	੨		੦	੩	੪					
		ਪ	ਨ			ਪ	ਨ	ਸ	—	—	
ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	—	—
ਕ	ਹੁ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਹਰਿ	ਭ	ਜ	ਮ	ਨਾ	੧	੧
ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸਰੰ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਪ	ਗ	ਗ
ਜਿਹ	ਬਿ	ਧ	ਜ	ਲ	ਕਉ	ਮੀ	੧	੧੧	੧	੧	੧

ਨੋਟ :—ਧੁਰਪਦ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਯ ਨੂੰ ਕਾਯਮ ਰੱਖੋ ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰੇ ਦੀ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਜਰੂਰ ਲਾਓ ।

੧੫. ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਤੁਧੁ ਬਿਨ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਤੂ ਕਰਤਾਰ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥
ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥ ੧ ॥

(ਤਿਲੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੨੩)

ਅਸਥਾਈ

X	0	2	0	3	3	3	3
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ
ਦ	ਰੰ	ਜਾ	ਜੀ	ਦੁ	ਗ	ਗ	ਨ
ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਕ	ਰ
ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨਾ	ਹੀ	ਨ	ਸ
ਰੇ	ਸੰ	ਹੈ	ਇ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ
	ਸੰ	ਪ	ਪ				ਕ
	ਸੰ	ਸ	ਸ				

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ
ਕੇ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਜੰ	ਸ	ਰ	ਭੇ
ਨ	ਸ	ਸੰ	ਸ	ਰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮ
ਰੀ	ਸ	ਮ	ਸ	ਨ	ਟੇ	ਕ	ਸ
ਸ	ਸ	ਗ	ਦਾ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ
ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸ	ਜ	ਨਾ	ਨ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਨ	ਪ	ਕ	ਨ
ਕ	ਸ	ਏ	ਸ	ਕ	ਸ-	ਕੁਧ	ਬਿਨ :-

ਨੋਟ :- ਚਾਰਤਾਲ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜੇ ਸੰਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਨੰ: ੧੨ ਤੇ ਇਹੋ ਸ਼ਬਦ 'ਤਾਲ ਸੁਲਫਾਕ' ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ।

(ਤਿਲੰਗ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਹਮੀਰ

ਵਾਦੀ—ਧ	ਠਾਟ—ਕਲਿਆਣ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਗ	ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਗ ਮ ਧ, ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਸ, ਗ ਮ ਧ, ਨਧ ਸੰ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨਧ, ਪ, ਮੱਧਧ ਗ, ਮ ਰ ਸ

ਨ

ਪਕੜ—ਸ, ਰ ਸ, ਗ ਮ ਧ,

ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਹਮੀਰ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਕਰਾ ਭਰਣ ਮੌਲ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ— “ਰਾਗ ਤਰੰਗਣੀ ਤੇ ਹਿਰਦਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼” ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਮੀਰ ਵਿਚ ‘ਰੇ ਗਾ ਧਾ ਨੀ’ ਤੀਵਰ ਤੇ ‘ਮੱਧਮ’ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਇਸ ਦੇ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁਝ ਪਰਿਵਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਸਾਂ ਨੂੰ “ਰਾਗ ਚੰਦਰਿਕਾ, ਕਲਪਦਰੁਮਾਂਕੁਰ ਤੇ ਅਭਿਨਵ ਰਾਗ ਮੰਜਰੀ” ਆਦਿ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਮੀਰ ਵਿਚ ‘ਰੇ ਗਾ ਧਾ ਨੀ’ ਤੀਵਰ ਤੇ ‘ਮੱਧਮ’ ਦੋਵੇਂ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਸੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ‘ਮੱਧਮ’ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁਣ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਚਲਿਤ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ।

ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾ ਵਰਗ ਅੰਸੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ‘ਮੱਧਮ’ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਲਗਦਾ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੌੜਾ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ “ਭੁਪਾਲੀ, ਸ਼ੁੱਧ ਕਲਿਆਣ, ਜੈਤ ਕਲਿਆਣ, ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ” ਆਦਿ ਇਸੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਤੀਵਰ ‘ਮੱਧਮ’ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ— “ਏਮਨ, ਕਲਿਆਣ, ਰਾਜ ਕਲਿਆਣ, ਸ੍ਰੀ ਕਲਿਆਣ, ਹਿੰਡੌਲ” ਆਦਿ। ਤੀਜਾ ਵਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ‘ਮੱਧਮ’ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—“ਹਮੀਰ, ਕੇਦਾਰਾ, ਕਾਮੰਦ, ਛਾਇਆਨਟ, ਗੌੜ ਸਾਰੰਗ” ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗ ਇਸੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਰਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੋ, ਹਮੀਰ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ-ਧੈਵਰ, ਸੰਵਾਦੀ-ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਅੱਠ-ਨੌ ਵਜੇ ਰਾਤ) ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ‘ਮੱਧਮ’ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੀਵਰ ‘ਮੱਧਮ’ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਹੁਤ ਘਟ ਅਤੇ ਉਹ ਭੀ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ (ਕੋਮਲ) ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੀਵਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ

ਨ

ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—“ਸ, ਰ ਸ, ਗ ਮ ਧ, ਨਧ ਸੰ ਨਧ, ਪ, ਮੱਧਧ,

ਗ ਮ ਰ, ਗ ਮ ਧ—ਪ, ਗ ਮ ਰ ਸ" ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੋ, ਕਿ ਇਸ ਟੁਕੜੇ ਵਿਚ ਤੀਵਰ 'ਮੱਧਮ' ਕੇਵਲ ਇਕਵਾਰ 'ਮੱਧਮ' ਇੰਜ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਲਾਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਆਰੋਹ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ ਅਕਸਰ "ਪ, ਮੱਧਮ, ਸੰ, ਜੁ. ਪ ਪ, ਸੰ, ਸੰ ਨਧ, ਸੰ ਰੰ ਸੰ" ਇੰਜ ਸਿੱਧਾ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਖੜਜ ਤੇ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਭਾਵੇਂ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ "ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ, ਜਾਂ ਪ, ਨ ਧ, ਨ ਸ" ਇੰਜ ਆਰੋਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ

ਚਾਹੀਦਾ। ਸਗੋਂ "ਸ, ਰਸ, ਗ ਮ ਧ, ਪ, ਸੰ" ਇੰਜ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ "ਸੰ ਨਧ, ਪ, ਮੱਧਮ, ਗ ਮ ਰ ਸ" ਇੰਜ 'ਗੰਧਾਰ' ਵਕ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਨੂੰ ਧੈਵਤ ਨਾਲ ਮਿਲਾਂ ਕੇ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਧੈਵਤ ਨਿਖਾਦ ਆਸਰੇ ਰਹੇਗਾ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ 'ਕਣ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਭੀ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਮੀਰ ਆਪਣੇ ਖੜੇ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਤੇ 'ਧੈਵਤ' ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਜਾਂ ਖੜਜ ਦਾ ਕਣ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਓਜ ਭਰਪੂਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ (ਗਾਇਕ) ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਗਾਰ ਤੇ ਬੀਰ-ਰਸ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਰਸ, ਗ ਮ ਧ—ਪ, ਮੱਧ, ਗ, ਮਪ ਗਮਰ, ਸ - ਸ (ਸ) ਧ—ਪ ਪ ਸ, ਰਸ—।
੨. ਸ—ਰਸ, ਗਮਰ—ਸ, ਗਮਪ, ਗਮਰ—ਸ—ਗਮਧ—ਪ, ਗਮਰ, ਗਮਪ, ਗਮਰ—ਸ, ਗਮਧ—ਪਧਮੱਧ, ਗਮਪ ਗਮਧ—ਪ, ਗ—ਮਪਗਮਰ—ਸ, ਗਮਰ, ਗਮਧ—ਪ, ਗਮਰ, ਸ।
੩. ਗ—ਮ ਧ—ਪ, ਮੱਧ (ਪ) ਗ - ਮਰ, ਗਮਪਗਮਧ - ਪ, ਗਮ (ਮ) ਰਸਰ—ਸ, ਗਮਧ, ਧ—ਪ, ਮੱਧ, ਮੱਧਮੱਧ (ਪ) ਗ - ਮਧ - ਗ - ਮਰ - ਰਗਮ, ਗਮਧ ਪ, ਗਮਰ, ਗਮਧ—ਪਧਮੱਧ—ਸੰ ਨ ਮ ਧ, ਧ—ਪ, ਮੱਧ, ਮੱਧਧ, ਧਮਮੱਧ—ਮਰ—ਰਗਮਧ—ਗਮਰ—ਸ—।
੪. ਗਮਧ—ਨਧਸੰ—ਧਮਮੱਧਸੰ—ਨਧ; ਪ, ਮੱਧਧ, ਮੱਧ ਗਮਧ - ਧ, ਪ—ਮੱਧਧਨਸੰ—ਸੰ ਧ—ਪ, ਮੱਧਮੱਧਸੰ—ਰਸੰ—ਸੰ ਧ—ਨੁਪ—ਮੱਧ ਧਸੰ—ਨਸੰ—(ਸੰ) ਧ—ਪ, ਗਮਧ—ਧਮੱਧਗਮਧ ਗ—ਮਰ—ਸ—ਸੰ ਧ—ਨਧ—ਪ, (ਪ) ਗਮ ਧ, ਧ, ਸੰ (ਸੰ) ਨਧਸੰ, ਮੱਧਧ ਮੱਧਸੰ—ਸੰਰਸੰ ਪ ਮੱਧਧਨਸੰਰਸੰ—(ਸੰ) ਧਸੰ, ਧ—ਪ, ਮੱਧਧ ਮੱਧਗਮਰ—ਰਗਮਧ—ਨਧ ਸੰ—ਸੰਰਸੰ ਧ—ਮੱਧਧ ਮੱਧ ਪਗ—ਮਰ ਸ—।

ਮ ਨ ਨ ਪ ਨ ਪ
 ੫. ਪ—ਪ ਸੰ—ਧ ਧਸੰ—ਮੱਪਧਮੱਪਸੰ—ਧਨਸੰਰੰ—ਸੰ ਧ, ਪ, ਮੱਪਸੰ—ਸੰਰੰਸੰ—ਸੰਗੰ—ਮੰਰੰ, ਸੰ—
 ਧਨਸੰਰੰਸੰ ਧ—ਪ, ਮੱਪਧਨਸੰਰੰ—ਸੰ, ਗੰਮੰਰੰ, ਸੰ—ਧ ਧ ਸੰ, ਰੰਸੰ—ਗੰ—ਗੰਮੰਰੰ, ਧ—ਧ, ਧਸੰ—
 ਪ ਨ ਨ ਨ ਪ ਪ
 ਮੱਪਸੰ—ਸੰਰੰਸੰ, ਗੰਮੰਰੰ—ਸੰਰੰਸੰਧ—ਪ, ਮੱਪਗਮ ਧ—ਧਸੰ—ਧ—ਮੱਪ, ਗ—ਗਮਪਗਮਰ—ਸ,
 ਸਰਸ, ਗਮਰਸ, ਗਮਪਗਮਰ, ਗਮਧ, ਗਮਰਸ, ਗਮਧ, ਪਸੰ—ਧ—ਮੱਪਗਮਰਸ—ਗਮਪਗਮ ਧ,
 ਸੰ—ਸੰਰੰਸੰ ਧ, ਪ ਮੱਪਧਮੱਪਗਮਰ, ਸ—ਪ ਸੰ—ਸੰਰੰਸੰ—ਗੰਮੰਰੰਸੰ—(ਸੰ) ਧ, ਪ—ਮੱਪਧ
 ਮੱਪਗਮਰ, ਸ—।

ਹਮੀਰ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦
੧.	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	×	੨	
	ਰ	ਮਾ	ਰੈ	ਇਹ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੜ	ਮੱਪ ਧਨ ਸੰਨ ਧਪ	ਗਮ ਧਪ ਗਮ ਰਸ	
੨.	ਨੁਸ ਗਮ		ਧਨ ਸੰਰੰ ਸੰਨ ਧਪ	ਗਮ ਧਪ ਗਮ ਰਸ	
੩.	ਨੁਸ	ਗਮ	ਧਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਗੰਮੰ ਰੰਸੰ		ਰੰਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਪ	ਗਮ ਧਪ ਗਮ ਰਸ	
੪.	ਗਮ ਧਪ ਧਨ ਸੰਨ	
	ਧਨ	ਰੰਸੰ	ਨਧ	ਮੱਪ	ਧਨ	ਸੰਰੰ	ਗੰਮੰ ਰੰਸੰ		ਧਨ ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਪ	ਗਮ ਧਪ ਗਮ ਰਸ	
੫.	ਧਨ ਸੰਰੰ		ਨਸੰ ਧਪ ਮੱਪ ਧਨ	ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਗੰਮੰ ਰੰਸੰ	
	ਨਸੰ	ਰੰ,	ਧਪ	ਮੱਪ	ਸੰ,	ਧਪ	ਮੱਪ ਨ,		ਧਪ ਮੱਪ ਗਮ ਧ,	ਗਮ ਧਪ ਗਮ ਰਸ	
੬.	ਸਰ	ਗਮ	ਰਰ ਸਸ,		ਸਰ ਗਮ ਪੱਪ ਗਮ	ਰਰ ਸਸ, ਸਰ ਗਮ	
	ਧਧ	ਪਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਗਮ	ਰਸ,	ਸਰ ਗਮ		ਧਪ ਨਧ ਸੰਨ ਧਪ	ਮੱਪ ਧਪ ਗਮ ਰਸ	
੭.	ਧਨ	ਸੰ,ਧ	ਨਸੰ,	ਧਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ ਮੱਪ		ਗਮ ਰਸ, ਨਸ ਗਮ	ਧਪ ਧ, ਮੱਪ ਨਧ	
	ਨ,	ਧਨ	ਸੰਨ	ਸੰ,	ਧਨ	ਰੰਸੰ	ਰੰ, ਗੰਮੰ		ਰੰਸੰ ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਧਨ	ਪਧ ਮੱਪ ਗਮ ਰਸ	
੮.	ਧਨ	ਸੰਰੰ	ਨਸੰ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਗਮ	ਰਸ ਨੁਸ,		ਗਮ ਧਪ ਮੱਪ ਗਮ	ਧਨ ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਗੰਮੰ	
	ਪੰਗੰ	ਮੰਰੰ	ਸੰਰੰ	ਨਸੰ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਗਮ ਰਸ,		ਨੁਸ ਗਮ ਪਧ, ਨੁਸ	ਗਮ ਪਧ, ਨੁਸ ਗਮ	

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ	—	ਮ	ਪ		
੧.	*	ਬਿ	ਨਿ	ਲ	ਬੇ	ਠ	ਠ	ਜੁਰੇ ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਪ	ਗਮ ਧਪ ਧਨ ਸੰ.
੨.	*	.	.	.	ਧਨ	ਸੰਰੇ	ਸੰਨ ਧਪ	ਗਮ ਧਪ ਗਮ ਰਸ,	ਗਮ ਧਪ ਧਨ ਸੰ.
੩.		ਧਨ	ਸੰਨ	ਧਪ ਮੱਪ	ਗਮ	ਧਪ	ਗਮ ਰਸ	ਗਮ ਧਪ ਸੰ, ਗਮ	ਧਪ ਸੰ, ਗਮ ਧਪ.
੪.		ਧਪ	ਮੱਪ	ਗਮ ਰਸ	ਧਨ	ਸਰ	ਸ, ਸਰ	ਗਮ ਗ, ਗਮ ਪਧ	ਸੰਰੇ ਗੰਮੇ ਰੰਸੇ ਨੰਨੇ ਪ, ਧਨ ਸੰਰੇ ਸੰ.
੫.		ਸੰ,ਧ	ਨੰਸੰ,	ਧਨ ਸੰਰੇ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਗਮ ਪ,ਗ	ਧਨ ਸੰਨ ਧਪ, ਧਨ ਮਪ, ਗਮ ਧਪ ਗਮ	ਸੰਰੇ ਸੰਨ ਧਪ, ਧਨ ਰਸ, ਗਮ ਧਪ ਸੰ.
੬.		ਧਪ,	ਨਧ	ਨਧ ਪਮ,	ਧਪ	ਧਪ	ਗਮ ਰਸ,	ਗੰਰੇ ਗੰਰੇ ਸੰਨ, ਰੰਸੰ ਗਮ ਗਗ, ਪਧ ਪਧ,	ਰੰਸੰ ਨਧ, ਸੰਨ ਸੰਨ ਨਸੰ ਨਨ ਸੰਰੇ ਸੰਸੰ.
੭.		ਸਨ	ਰਸ	ਗਰ ਮਗ	ਸੰਰੇ	ਸੰਸੰ,	ਨਸੰ ਨਨ, ਪਮ ਧਪ ਨਧ ਸਨ	ਧਨ ਧਪ, ਪਧ ਪਪ, ਧਨ ਸੰਰੇ ਸੰ, ਧਨ	ਗਮ ਰਰ, ਸਰ ਸਸ, ਸੰਰੇ ਸੰ, ਧਨ ਸੰਰੇ.
੮.		ਰੰਸੰ	ਸੰਨ	ਨਧ ਧਪ	ਪਮ	ਮਗ	ਗਰ ਰਸ, ਸੰਸੰ, ਧਪ ਪ,ਧ ਧਪ	ਸਰ ਸਗ ਠਗ, ਮਗ ਮੱਪ, ਮਮ ਰ,ਮ ਮਰ	ਮਧ ਠਧ, ਨਧ ਨਸੰ ਸਸ, ਗਮ ਧਨ ਸੰ.

੧. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਹਮਾਰੈ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥

ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਵੇਰਿ ਵੇਰਿ ਗੀਝੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੁਐ ਹਰਿ ਬੰਦੁ ਚਾਤ੍ਰਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੀਜੈ ॥੨॥

(ਕਲਿਆਣੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੧)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨					੫
੫	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਸੰ	—	—	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	
ਮਾ	ਠ	ਰੈ	ਇਹ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਠ	ਕੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਜੈਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	

ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਸ	—	—	—	ਪ	ਮ	ਪ	—
ਮਾ	ਸ	ਰੇ	ਇਹ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਸ	ਕੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜੈ	ਸ	ਸ	ਸ
—	ਪ	ਗ	ਗ	ਰ	ਗਮ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ
ਸ	ਅਲਿ	ਮ	ਕ	ਰੇਂ	ਸ	ਸ	ਦ	ਚ	ਚ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਸਿਉ	ਸ
—	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧਨ	ਸ	ਨ	ਧ
ਸ	ਮ	ਨ	ਢੇ	ਸ	ਰ	ਢੇ	ਰ	ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਝੇ	ਸ	ਸ	ਹ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਮ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਆ	ਨ	ਜ	ਲਾ	ਸ	ਸਿ	ਉ	ਕਾ	ਸ	ਜ	ਨ	ਕ	ਛ	ਐ	ਐ	ਸ
ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧਨ	ਸ	ਨ	ਧ
ਹਰਿ	ਬੁ	ਦ	ਚਾ	ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਕਉ	ਸ	ਈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜੇ	ਸ	ਸ	ਹਮਾਰੇ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ—ਇਸ ਟਿਯੂਨ (ਤਰਜ) ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਲਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਟਿਯੂਨ ਹੈ ।

੨. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੇ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀਐ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ ॥

ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੇ ਠਾਉ ॥ ੧ ॥

ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ ॥

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ ਦਿਖਾਉ ॥ ੨ ॥

(ਕੇਦਾਰਾ, ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੨੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਨ	ਸ	ਧ	ਧ	੩	ਪ	ਪ	ਪ	×	੨	ਨ	ਧ	ਪ	—
ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ਸ	ਦ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਕੋ	ਚਾ	ਉ	ਸ
ਪ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਕ	ਰ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਸ	ਸ	ਤ	ਸ	ਗ	ਗ	ਮਿ	ਲਾ	ਵਹੁ	ਸ

ਨ	—	ਮ	ਗ	ਪ	ਮੱ	ਧ	ਪ	ਪ	ਸ	ਨ	—	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰ	—
ਦੁ	ੜ	ਮ	ੜ	ਦੇ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ੜ	ਨਾੜ	ੜੜ	ਉ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮੱ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰ	—	
ਕ	ਰਉ	ੜ	ਸੋ	ਵਾ	ੜ	ੜ	ਸ	ਤ	ਪੁ	ਰ	ਖ	ਪਿ	ਆ	ੜ	ਰੋ	ੜ
ਮੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰ	—	
ਜ	ਤ	ਸੁ	ਨੀ	ਐ	ੜ	ਤ	ਤ	ਮ	ਨ	ਰ	ਹ	ਸਾੜ	ੜੜ	ਉ	ੜ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥

ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਆਸਾ ਨੈਨਹੁ ਤਾਰ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਕੇਸੇ ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ ॥

ਖੂਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਤਨੁ ਉਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥

(ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੨੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	੧੮
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮੱ	ਪ	ਗ	ਮ	ਧ	—	—	ਪ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ
ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਕੀ	ੜ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਪਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ
ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—
ਮ	ਗ	ਨ	ਮ	ਨੈ	ੜ	ਮਹਿ	ੜ	ਚਿ	ਤ	ਵਉ	ੜ	ਆ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ੜ
ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ
ਨੈ	ੜ	ਨਹੁ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਰ	ਫ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਉ	ਇ	ਦਿ	ਨ	ਪ	ਹ	ਰ	ਮੂ	ਰ	ਤ	ਪ	ਲ	ਕੈ	ਠ	ਸੇ	ਠ
ਮੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ
ਉ	ਇ	ਪ	ਲ	ਘ	ਰੀ	ਠ	ਕਿ	ਹਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰੀਠ	ਠਠ	ਠਠ	ਠਠ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ੳ. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਸਿ ਸਾਥ ॥
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਾਥਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਭੁੰਗਵਤ ਨਹ ਨਿਬਹਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥ ॥
 ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਉਪਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਖਾਤ ॥ ੧ ॥
 ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥ ॥
 ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਪੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛਤ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤ ਪੁਰ ਮਾਥ ॥ ੨ ॥

(ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੨੦)

SIKHBOOKS.COM ਅਸਥਾਈ

⊕		੧	੨	⊕		੧	੨	
		ਧ	ਧ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਪ	
ਸੰ	ਧ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ
ਕੈ	ਇ	ਚਾ	ਨ	ਲ	ਠ	ਰ	ਗ	ਨ
		ਠ	ਠ	ਸੰ	ਠ	ਠ	ਠ	
ਸੰ	ਧ	ਠ	ਧ	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਠ
ਕੈ	ਇ	ਚਾ	ਨ	ਲ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪ	—	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਰ	ਸ	—
ਗੰ	ਠ	ਨਾ	ਨਾ	ਠ	ਗ	ਤ	ਸੁਆ	ਮੀ
ਦੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨ	ਠ	ਧ	ਹਰਿ...	
ਅ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਕੈ	ਠ	ਠ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਸੁ	ਰ	ਸੀ	ਪ	ਤ	ਬਿ	ਖਿ	ਆ	ਰ	ਸ	ਭੁ	ਗ	ਵ	ਤ
ਨ	ਧ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	—
ਨਹ	ਠ	ਠ	ਨਿ	ਬ	ਹ	ਤ	ਜ	ਮ	ਕੇ	ਪਾ	ਠ	ਥ	ਠ
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਰਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਮ	ਮ	ਨਿ	ਧਾ	ਠ	ਨ	ਠ	ਗਾ	ਉ	ਗੁਨ	ਗੰ	ਠ	ਬਿ	ਦ
ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	ਹਰਿ	ਬਿ...		
ਉ	ਰ	ਸਾ	ਗ	ਰ	ਕੇ	ਠ	ਖਾ	ਠ	ਤ				

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹ ॥
 ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ ਤੁਲਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ੧ ॥
 ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ॥
 ਕਾਹੇ ਨ ਬਾਲਮੀਕਹਿ ਦੇਖ ॥
 ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤ ਬਿਸੇਖ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੁਆਨ ਸਤੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥
 ਲੰਗ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ੨ ॥
 ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
 ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥ ੩ ॥
 (ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੨੪)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨		ਸੰ
ਨ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਸੰ	—	ਧ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	
ਧ	ਠ	ਤਿ	ਮ	ਠ	ਰ	ਅ	ਠ	ਠ	ਰ	ਰੇ	ਠ	ਚਿ	ਤ	
ਚੇ	ਠ		ਚੇ	ਠ			ਚੇ	ਠ		ਰੇ	ਠ	ਚਿ	ਤ	

ਨ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਸੰ	—	—	ਮੰ	—	—	—
ਧ	ੳ	ਤਿ	ਮੰ	ਰ	ਅ	ਧ	ੳ	ੳ	ਪ	ੳ	ੳ	ੳ
ਚੇ	ੳ	ਰ	ਚੰ	ਧ	ਗ	ਚੇ	ੳ	ੳ	ਤ	ੳ	ੳ	ੳ
ਗ	ਗ	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—	ਸ
ਕਾ	ਹੇ	ਨ	ਥਾ	ੳ	ੳ	ਲ	ੳ	ਕਹਿ	ਦੇ	ੳ	ੳ	ਖ
ਨ	ਸ	—	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	ਸ	ੳ	ਜਾ	ਤਿ	ਤੇ	ੳ	ਕਿਹ	ਪ	ਦਹਿ	ਅ	ਮ	ਰਿਓ
ਕਿ	ਸ	ੳ	ਜਾ	ਤਿ	ਤੇ	ੳ	ਕਿਹ	ਪ	ਦਹਿ	ਅ	ਮ	ੳ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	ਰੇ	ਚਿਤ...	—
ਰਾ	ੳ	ਮ	ਭ	ਗ	ਤ	ਬਿ	ਧ	ੳ	ਖ	ਰੇ	ਚਿਤ...	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਪ	ਟ	ਕ	ਰ	ਮ	ਸੰ	ੳ	ਚੁ	ੳਗ	ੳ	ਰੈ	ੳ	ਹ	ਰਿ
ਖ	ੳ	ਕ	ਰ	ਮ	ਸੰ	ੳ	ਚੁ	ੳਗ	ੳ	ਰੈ	ੳ	ਹ	ਰਿ
ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਨ	—
ਧ	ਧ	ਧ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ੳ	ਹਿ	ੳ	ੳ	ੳ
ਭ	ਗ	ਤ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ੳ	ਹਿ	ੳ	ੳ	ੳ
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—
ਮੰ	ਨਾ	ਰ	ਬਿੰ	ੳ	ਦ	ਨ	ਕ	ਥਾ	ੳ	ਭਾ	ੳ	ਵੈ	ੳ
ਚਰ	ਨਾ	ਰ	ਬਿੰ	ੳ	ਦ	ਨ	ਕ	ਥਾ	ੳ	ਭਾ	ੳ	ਵੈ	ੳ
ਮ	ਗ	ਮ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	ਰੇ	ਚਿਤ...	—	—
ਸੁ	ਪ	ਚ	ਭੁ	ੳ	ਲ	ਸ	ਮਾ	ੳ	ਨ	ਰੇ	ਚਿਤ...	—	—

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਸੂਲਫ਼ਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥
 ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਥਲ ਭਈ ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬੁੰਦ ਕਹਾਂ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰੁਕ ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥
 ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ ਢੇਵ ਇਹ ਪਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਮਹਾ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਮੋਹਿਓ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਨਿ ਬਾਂਧਿ ਧਰੀ ॥ ੨ ॥
(ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੨੧)

ਅਸਥਾਈ

x	੦	੨	੩	੪	੦	੦	੦	੦	
	ਸੰ ਨ ਨਾ	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਗਮ ਪ੍ਰੀਤ	ਸ ਥ	ਧ ਬਿ	ਨ ਧ ਬਿ	ਨ ਸ	ਸੰ ਰ	ਰੰ ਤ
	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਮੁੱ ਪ ਰ	ਸ ਥ	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਪ ਗ ਹਾ	ਪ ਮੁੱ ਮ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਮ ਹ
	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਪਧ ਸ	ਰ ਲ	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਪ ਗ ਹਾ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਮ ਹ
	ਗਮ ਪ੍ਰੀਤ	ਰ ਲ	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਪਧ ਸ	ਪ ਗ ਹਾ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਮ ਹ
	ਸ ਥ	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਪਧ ਸ	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਪ ਗ ਹਾ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਮ ਹ
	ਧ ਬਿ	ਪਧ ਸ	ਰ ਲ	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਪ ਗ ਹਾ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਮ ਹ
	ਮੁੱ ਪ ਰ	ਰ ਲ	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਪਧ ਸ	ਪ ਗ ਹਾ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਪ ਗ ਠ	ਮ ਹ

ਅੰਤਰਾ

x	੦	੨	੩	੪	੦	੦	੦	੦	
	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਮੁੱ ਪ ਰ	ਸੰ ਧ ਰੀ	ਪਧ ਸ	ਰ ਲ	ਨ ਧ ਬਿ	ਨ ਸ	ਸੰ ਰ	ਰੰ ਤ

—ਬਿਸ ..

ਧ	ਨ	ਯ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	—
ਤਿਆ	ਠ	ਠ	ਗ	ਚਾਠ	ਠ	ਕ੍ਰਿ	ਕ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮੰ	—	—	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—	—
ਗੰ	ਠ	ਠ	ਨ	ਰ	ਚ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮੀ	ਠ	ਠ	ਨ	ਰ	ਚ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਪ	ਪ	ਠ	ਠ	ਠ
ਚ	ਠ	ਠ	ਘ	ਰੀ	ਠ	ਮ	ਨ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ॥

ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥

ਖਿਨੁਰਮ ਗੁਰਗਮ ਹਰਿਦਮ ਨਹ ਜਮ, ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੪੦੪)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪					
	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ		
ਨ	ਧ	ਠ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ		
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ		
ਗ	ਗ	ਰ	ਗਮ	ਪਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ
ਚ	ਮਾ	ਰੀ	ਪਿਆ	ਠਠ	ਰੀ	ਅੰ	ਮਿ	ਤ	ਧਾ	ਠ
ਸੰ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ
ਨਿਮ	ਖ	ਨ	ਮ	ਨ	ਠੇ	ਨਿਮ	ਖ	ਨ	ਮ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਦਰ	ਸ	ਨ	ਪੁ	ਸ	ਨ	ਸਰ	ਸ	ਨ	ਹਰ	ਸ	ਨ

ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ
ਰੰ	ਗ	ਰੰ	ਗੀ	ਠ	ਠ	ਰੰ	ਗ	ਰੰ	ਗੀ	ਕ	ਰ
ਨ											
ਧ	ਧ	ਧਨ	ਸੰ								
ਤਾ	ਰੀ	ਰੇਠ	ਠ;	ਗੁਰ ਨਿਮਖ...	ਬਾਰੀ	ਤੁਕਾ ਡੀ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ		

ਨੋਟ—ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਟਿਯੂਨ ਹੈ।

੮. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ਅਤਿ ਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦ ਨਹ ॥
ਗਣ ਗੰਧਰਵ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖੰ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹਨਹ ॥
ਹਰਿ ਕਰਣਹਾਰੰ ਨਮਸਕਾਰੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥ ੪੫ ॥
(ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੫੮)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
				ਪ	ਪ
				ਮੰ	ਗ
				ਹੇ	ਜਿ
				ਅ	ਮ
ਨ		ਨ	ਨ	ਨ	ਪ
ਧ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਮੰ
ਸੂ	ਠ	ਰ	ਸੰ	ਗ੍ਰਾ	ਹੇ
				ਠ	ਅ
				ਸੰ	ਪ
ਨ	—	ਧ	ਨ	ਨ	ਧ
ਧ	ਠ	ਰ	ਸੰ	ਗ੍ਰਾ	ਮੰ
ਸੂ	ਠ	ਰ	ਸੰ	ਗ੍ਰਾ	ਠਿ
				ਠ	ਬ
				ਸ	ਲ
ਧ	—	ਪ	ਗ	ਰ	ਮ
ਨਾ	ਠ	ਬਹੁ	ਮ	ਰ	ਸ
				ਦ	ਸ
				ਨਹ	ਗ
				ਗ	ਣ
				ਗ	ਗੰ
				ਗ	ਠ
				ਗ	ਮ
				ਗ	ਠ
ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ
ਧਰ	ਬ	ਏ	ਵ	ਮਾ	ਪੰ
				ਠ	ਸ
				ਠ	ਠ
ਨ	—	ਨ	ਨ	ਨ	—
ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਠ
ਖੀ	ਠ	ਕਿ	ਮੰ	ਰਠ	ਠ
				ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	—
ਪ	ਠ	ਠ	ਕ	ਰ	ਣ	ਹਾ	ਠ	ਠ	ਰੰ	ਠ	ਠ
ਹ	ਠ	ਠ	ਕ	ਰ	ਣ	ਹਾ	ਠ	ਠ	ਰੰ	ਠ	ਠ
ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਪ
ਧ	ਠ	ਠ	ਸੰ	ਠ	ਠ	ਕਾ	ਠ	ਠ	ਰੰ	ਠ	ਠ
ਨ	ਮ	ਠ	ਸੰ	ਠ	ਠ	ਕਾ	ਠ	ਠ	ਰੰ	ਠ	ਠ
ਪ	ਗ	ਮ	ਧ	—	ਪ	ਪ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਗ	ਗ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਠ	ਠ
ਸ	ਰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਨ	ਕ	ਠ	ਠ
ਨ	—	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਨ	—	—	—	—	—
ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਧ	—	—	—	—	—
ਜ	ਗ	ਦੀ	ਠ	ਸੰ	ਰਹ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਨੋਟ—ਧੁਰਪਦ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ ਆਦਿ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

੯. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਭਾਨਮਤੀ ਜਾਂ ਸਵਾਰੀ ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖ ਨਹੀ ਮਾਨੇ ॥

ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੇਚਨ ਮਾਟੀ ਮਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭ ਮਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਜਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥

ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥੩॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੩)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੩		੪	ਪ	ਪ
							ਧਨ	ਗਮ
							ਜੰ	ਦੁਖ
ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨਧ	ਪ	ਪ
ਧ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗਮ
ਮੈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਦੁਖ

ਸੰ	ਪ	ਗ	ਗ	ਗਰ	ਗਧ	ਧਪ	-ਪ	ਪ	ਮ	ਰ
ਧ	—	ਗ	ਗ	ਗਰ	ਗਧ	ਧਪ	-ਪ	ਗ	ਮ	ਰ
ਮੈ	ੜ	ਸੁ	ਖ	ੜਸ	ਨੇੜ	ਹੁਅ	ੜਰ	ਭੈ	ੜਨ	ੜਹੀ
ਸਰ	ਸ	ਗਮ	ਧਧ	ਨਧ	<u>ਧਨਸਰੰ</u>	ਨ	ਨਧ			
ਜਾੜ	ਕੈ	ਕੈੜ	ਚਨ	ਮਾੜ	ਟੈੜੜੜ	ਮਾ	ਨੇੜ			

ਅੰਤਰਾ

	ਪਪ	-ਸੰ	-ਸੰ	ਸੰ	-ਸੰ	ਸੰ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਨ	
	ਨਹ	ੜਨਿੰ	ੜਦਿ	ਆ	ੜਨ	ਹ	ਉ,ੜਸ	ਤਤ	ਜਾ	
ਸੰਨ	ਧਪ	ਪ	ਪਪ	ਨਧ	<u>ਨਸੰ,ਰੰ</u>	ਸੰ	ਨਧ	ਧਨ	ਮੰਪ	ਗਮ
ਕੈੜ	ੜੜ	ਲੋ	ਭਮੋ	ਹੁੜ	ਅੜਭ	ਮਾ	ਨਾੜ,	ਜੰੜ	ਨਰ	ਦੁਖ

ਨੋਟ—ਇਹ ਬੰਦਿਸ਼ (ਟਿਊਨ) ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ; ਸਿਆਣੇ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ ਡਿਗੁਨ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੇਠਾਂ ਇਸੇ ਟਿਊਨ ਨੂੰ 'ਤਿੰਨਤਾਲ' ਵਿਚ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦						
				ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ
ਸੰ	—	—	—	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ
ਧ	—	—	—	ਦੁ	ਖ	ਨ	ਹੀ	ਮਾ	ੜ	ਨੈਂ,	ਜੋ	ਮੰ	ਪ	ਗ
ਮੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੁ	ਖ	ਨ	ਹੀ	ਮਾ	ੜ	ਨੈਂ,	ਜੋ	ਮੰ	ਪ	ਗ
				ਗਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ
*	ਗ	ਗ	ਰ	ਗਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ
*	ਸੁ	ਖ	ਸ	ਨੇੜ	ਹੁ	ਅ	ਰਿ	ਭੈ	ੜ	ਨ	ਹੀ	ਜਾ	ੜ	ਕੈ
				ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ
*	ਕ	ਚ	ਨ	ਮਾ	ੜ	ਟੀ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਨੈਂ	ਜੋ	ਨਰ...		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਸ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਪ
ਨਹ	ਠ	ਨਿ	ਦਿਆ	ਠ	ਨ	ਰ	ਉ	ਸ	ਤ	ਤ	ਜਾ	ਠ	ਧ
ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਪ		
ਠ	ਲ	ਭ	ਮ	ਹੁ	ਠ	ਅ	ਫਿ	ਮਾ	ਠ	ਨਾ	ਜ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨਿਸਾਣੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥
 ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥
 ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਭਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥
 ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥
 (ਕਲਿਆਣੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੩)

ਅਸਥਾਈ

			ਨ	ਸ	੨	੦		੩					
			ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਪਮ	ਪ	ਗਮ	ਰ	ਗ	ਮ	
			ਪ੍ਰ	ਭ	ਰੰ	ਰਾ	ਤ	ਰ	ਜਾ	ਠ	ਮੀ	ਠ	
ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	੧	—	—	—	ਪ	ਧ	
ਜਾ	ਠ	ਣ	ਕ	ਰ	ਕਿ	ਰ	ਪ	ਠ	ਠ	ਠ	ਪ੍ਰ	ਠ	
ਧ	ਪ	—	—	—	ਪ	ਧ	ਧ	—	ਪ	—	ਗ	ਗਮ	
ਰ	ਨ	ਠ	ਠ	ਠ	ਪ	ਰ	ਮੇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਸ	
ਰ	—	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਧ	ਧ	ਸ	ਰ
ਰ	ਠ	ਠ	ਨਿ	ਹ	ਚ	ਲ	ਸ	ਚ	ਸ	ਬ	ਦ	ਨਿ	
ਸੰਨ	ਸ	ਨ	ਧ										
ਸਾ	ਠ	ਣ	ਪ੍ਰਭ ..										

ਅੰਤਰਾ

			ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	—	—	—	—	ਸ	ਸ
			ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਨ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਨ
ਸ	ਨ	—	—	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—	—	ਸ	ਨ
ਕੌ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ਸ	ਮ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ
ਸ	ਨ	—	ਪ	—	ਮੰ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਨ	ਪ	ਸ	ਰ
ਥ	ੜ	ੜ,	ੜ	ੜ	ਗ	ਰੀ	ਆ	ਸ	ਤੇ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨ
ਸੰਨ	ਸ	ਧ											
ਤਾੜ	ੜ	ਣ	ਪ੍ਰਭ...										

ਨੋਟ - 'ਧਮਾਰ' ਦੀ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸੇ ਟਿਕੂਨ ਨੂੰ 'ਤਿੰਨਤਾਲ' ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

੧੧. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦				੩		
				ਨ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ
				ਧ	ਭ	ਮੇ	ਰਾ	ਨ	ਸ	ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ
				ਪ੍ਰ.	ਭ	ਮੇ	ਰਾ	ਅੰ	ੜ	ਰ	ਰ	ਜਾ	ੜ	ਮੀ
ਸ	—	—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ
ਯਾ	ੜ	ੜ	ਣ	ਪ੍ਰ.	ਭ	ਮੇ	ਰਾ	ਅੰ	ੜ	ਰ	ਰ	ਜਾ	ੜ	ਮੀ
ਸ	—	—	—	ਪ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਗ	ਗ	ਰ	ਗਮ	ਧ
ਜਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਣ	ੜ	ੜ	ਕਰ	ਕਿ	ਰ	ਪਾੜ	ੜ	ਪ੍ਰ
ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ
ਰ	ਨ	ਪ	ਰ	ਮੇ	ਸਰ	ਨਿਹ	ਚਲ	ੜ	ਸ	ਚ	ਸ	ਥ	ਦ	ਨੀ
ਨ	—	ਧ	ਧ											
ਸੇ	ੜ	ੜ	ਣ											
ਸਾ	ੜ	ੜ	ਣ											

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਪ	—	ਮ	—	ਮੰ	ਰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ
ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਥ	ਠ	ਗੰ	ਠ	ਗੀ	ਆ	ਠ	ਸ	ਸ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ
ਨ	ਸੰ	ਧ	ਧ	—	ਠ	ਗੰ	—	ਮੰ	ਰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ
ਸ	ਸ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗੀ	ਆ	ਠ	ਸ	ਸ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮ	ਨ

ਨ
ਸੰ
ਠ
ਠ — ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਠੇ ਲਾਓ ।

੧੨. ਰਾਗ ਹਮੀਰ, ਪੜਤਾਲ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੇ ਲੀਨੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਜਾਨੀ ॥
 ਫੂਟੀ ਆਖੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਬੂਡਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥
 ਚਲਤ ਕਤ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ॥
 ਅਸਤਿ ਚਰਮ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਮੂੰਦੇ ਦੁਰਗੰਧ ਹੀ ਕੇ ਬੇਢੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਰਾਮ ਨ ਪਜਹੁ ਕਵਨ ਭ੍ਰਮ ਭੁਲੇ ਤੁਮ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਦੂਰੇ ॥
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਅਵਸਥਾ ਪੂਰੇ ॥੨॥
 ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੀ ॥੩॥
 ਬਲੁਆ ਕੇ ਘਰੁਆ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਫੁਲਵਤ ਦੇਹ ਅਇਆਨੇ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬੂਡੇ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨੇ ॥੪॥
 (ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੨੩-੨੪)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪	ਪ
ਪ	ਨ	ਧ	ਰ	ਸੰ	—	ਨ
ਲ	ਠ	ਠ	ਕ	ਤ	ਠ	ਠ
ਸੰ	—	—	ਧ	—	ਨ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਧ	ਕ	ਧ	ਗੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	—	ਪ	ਗ	ਮ
ਲ	ਕ	ਧ	ਕੰ	ਰੰ	—	ਨ	ਪ	—	ਦੇ	ਧ	ਜੀ
ਸੰ	—	—	ਧ	—	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	ਨ	ਧਨ	ਪ	—
ਲ	ਧ	ਧ	ਧੰ	ਧ	ਨ	ਟੇਧ	ਧ	ਨ	ਧੰ	ਧ	ਧ
ਗ	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਰ	ਗ	ਧ	—	ਪ	—	ਪ
ਅ	ਧ	ਧਸ	ਤਿ	ਧ	ਚ	ਰ	ਮ	ਧ	ਥਿ	ਧ	ਧਸ
ਗ	—	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਣ	ਧ	ਧ	ਕੇ	ਧ	ਧ	ਮੁੰ	ਧ	ਧ	ਦੇ	ਧ	ਧ
ਸ	ਸ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮੰ	ਧ	ਪ	ਨ	—	ਧੰ	ਧ
ਦੁ	ਰ	ਗੰ	ਧ	ਹੀ	ਧ	ਕੇ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਧੰ	ਧ

ਅੰਤਰਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

X	—	੦	—	੨	—	੩	—	੪	—	੫
ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਕਾ	ਧ	ਮ	ਧ	ਕੋ	ਧ	ਧ	ਧ	ਕਿ	ਧ	ਧ
ਨ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਨਾ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਗ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਗ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਗ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਸਾ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਸ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਫ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਗ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਕ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਮੰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਗੰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਬੁ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ

ਨ ਧ ਨ ਸ ਰ ਸ ਪ ਪ ਚ—ਲਤ ਕ:

ਅੰਤਰਾ—ਸੂਲਫਾਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

×	—	੦	੨	੩	੦	ਸ਼
ਪ	ੜ	ਸ਼	ਸ਼	ੜ	ੜ	ਕ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨ	ਜ	ਪੁ	ੜ
ਧ	ਨ	ਸ਼	ਰ	ਨ	ੜ	ੜ
ਵ	ਨ	ਭੁ	ਮ	ਭੁ	ੜ	ੜ
ਗ	ਗ	ਗ	ਰ	ਗ	ੜ	ੜ
ਦੁ	ਮ	ਤੇ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ੜ
ਗ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ੜ	ੜ
ਕਾ	ੜ	ਲ	ਨ	ਦੁ	ੜ	ੜ
ਸ	ੜ	ਪੁ	ਜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧ	ਨਿ	ਕ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਅ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ੜ	ੜ
ਇ	ਹੁ	ਤ	ਨ	ਰਾ	ੜ	ੜ
ਮੰ	ਗੰ	—	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਗੰ	ਰੈ	ੜ	ਅ	ਵ	ੜ	ਅ
ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧ	ਨ	ਸ਼	ਰੰ	ਨ	ੜ	ੜ
ਵ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ਪੁ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਨਾਅ, ਭਾਵ ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਮਾਤਰਾ)

⊕	ੜ	ੜ	੧	—	੨	⊕	੧	੨
ਪ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਆ	ੜ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਆ	ਕ	ਭੁ	ਨ
ਨ	—	ਸ਼	ਨ	ੜ	ਰੰ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ੜ	ਕੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਕਿਆ	ੜ	ੜ	ਕ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਗ	ਮਰ	ਗ	ੜ	ੜ	—	ੜ	ੜ
ਗ	ਤਿ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ੜ	ਗ	ਮ	ੜ
ਜਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

੮੯

ਸੰ — ਸੰ ਨ | ਧ — ਰੰ ਰੰ ਨ | ਨ — ਨ | ਪ —
 ਏ ਡ ਕੋ ਨਾ ਡ ਮ ਬ ਖਾ ਡ ਡ ਨੀ ਡ ਡ ਡ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਇਕ: ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ ਜਾਂ ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਨ)

×				੨				੦				੩			
ਪ	ਪ	ਪ	—	ਧ	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਬ	ਲੁ	ਆ	ਡ	ਕੇ	ਡ	ਘ	ਰੂ	ਆ	ਡ	ਮ	ਹਿ	ਬ	ਸ	ਸ	ਡ
ਨ				ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—	ਨ			
ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਦੇ	ਹ	ਡ	ਅ	ਇਆ	ਡ	ਡ	ਡ	ਧ	—	ਪ	—
ਫ	ਲ	ਵ	ਤ	ਦੇ	ਹ	ਡ	ਅ	ਇਆ	ਡ	ਡ	ਡ	ਨੇ	ਡ	ਡ	ਡ
ਗ	ਗ	—	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—
ਕ	ਹੁ	ਡ	ਕ	ਬੀ	ਰ	ਜਿ	ਹ	ਰਾ	ਡ	ਮ	ਨ	ਚੇ	ਡ	ਤਿਓ	ਡ
ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	—	—	ਨ			
ਬੁ	ਡ	ਭੇ	ਡ	ਬ	ਹੁ	ਤ	ਜਿ	ਆ	ਡ	ਡ	ਡ	ਧ	—	ਪ	ਪ
												ਨੇ	ਡ	ਡ	ਚਲਤ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਨੋਟ—ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਯ ਇਕੋ ਥਾਂ ਟਿਕੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਤਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ, ਲਯ, ਨਾਅ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਵਿਚ ਤੋੜੇ, ਪਰ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਮਰਿਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ।

(ਹਮੀਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ

ਵਾਦੀ—ਪ ਸੰਵਾਦੀ—ਰ	ਠਾਟ—ਕਲਿਆਣ ਜਾਤੀ—ਫਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਫੋ-ਪਾ' ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ।
--------------------	-------------------------------	--

ਮ
ਆਰੋਹ - ਸ, ਰ ਪ, ਮਪ, ਨਧ, ਪ; ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ - ਸੰ, ਨਧ ਪ, ਗਮਪ, ਗਮਰ, ਸ।

ਮ₂
ਪਕੜ—ਚ ਪ, ਮਪਧਪ, ਗਮਪਗਮਰ, ਸ।

ਕਾਮੋਦ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਕਾਮੋਦ, ਕਾਮੋਦਾ, ਕਾਮੋਦੀ ਤੇ ਕਾਮੋਦਿਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਰਿਵਾਰ-ਵਰਗ (ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ) ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—'ਸ਼ਿਵ-ਮਤ' ਇਸ ਨੂੰ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ (ਇਸਤ੍ਰੀ) ਮੰਨਦਾ ਹੈ। 'ਕਾਲੀ ਨਾਥ-ਮਤ' ਮੇਘ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ, 'ਭਰਤ-ਮਤ' ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਾਲਕੋ ਸ ਰਾਗ ਦੀ ਨੂੰਹ (ਪ੍ਰਤ੍ਰ-ਵਧੂ) ਅਤੇ 'ਹਨੂਮਾਨ-ਮਤ' ਦਾ ਕਰਤਾ ਇਸੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਦੀਪਕ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਕਰਕੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਕਾਮੋਦ ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰਾ ਭਰਣ ਮੇਲ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਭੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ—ਹਮੀਰ, ਕਾਮੋਦ ਕੇਦਾਰਾ, ਛਾਇਆਨਟ ਆਦਿ ਰਾਗ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗ-ਵਰਗ ਵਿਚ ਸਨ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ 'ਮੱਧਮ' ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਮੰਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਠਾਟ-ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਸੋ, ਕਾਮੋਦ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ-ਸੰਪੂਰਣ (ਫਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ) ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਅੱਠ ਨੌਂ ਵਜੇ ਰਾਤ) ਹੈ।

ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਦੇ ਦੋਵੇਂ 'ਮੱਧਮ' ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਨਿਖਾਦ' ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਗੰਧਾਰ' ਸੁਰ ਦੁਰਬਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਗਾਇਕ ਕਾਮੋਦ ਰਾਗ ਨੂੰ 'ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੀ ਇਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤੀਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਦੇ ਇਸ ਵਰਗ ਦੇ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :—

- (੧) ਹਮੀਰ—ਸ, ਰਸ, ਗਮ ਧ, ਪ, ਸ, ਸੰ ਨਧ, ਪ, ਮੰਪਧਪ, ਗ, ਮਰ, ਸ ।
- (੨) ਕੇਦਾਰਾ—ਸ, ਮ, ਮਪ, ਪਮੰਧਪਮ, ਮ ਸਰ. ਸ ।
- (੩) ਛਾਇਆ ਨਟ—ਧ, ਪ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਮਗ ਮਰ, ਸ ।
- (੪) ਕਾਮੋਦ—ਸ, ਰਪ, ਧਪ, ਗਮਪ, ਗਮਰ, ਸ ।
- (੫) ਸ਼ਯਾਮ ਕਲਿਆਣ—ਸ, ਰ, ਮੰਪ, ਪਧਪ, ਮੰਪਧਪ, ਮ ਰ, ਨ੍ਰਸ ।
- (੬) ਗੌਡ ਸਾਰੰਗ—ਸ, ਗਰ, ਮਗ, ਪ, ਮੰਪ ਧਪ, ਮਗ, ਰਗਰਮਗ, ਪਰ, ਸ ।

ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੌਧ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਗ ਬਦਲ ਜਾਏਗਾ । ਜਿਵੇਂ :—“ਸ ਮਰ, ਮੰਪ” ਸ਼ਯਾਮ ਕਲਿਆਣ ਤੇ “ਸ ਰਪ, ਧਪ” ਕਾਮੋਦ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਸ, ਰਸ, ਗਮ ਧ, ਪ, ਗਮ ਰਸ” ਹਮੀਰ ਤੇ “ਸ, ਧਧਪ, ਰ ਰਗ ਮਪ, ਗਮਰ, ਸ” ਛਾਯਾਨਟ । ਸੋ, ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਨਿਯਮਾਂ ਵਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਝੋਰ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਕਾਮੋਦ ਵਿਚ ‘ਰੇ-ਪਾ’ ਦੀ ਸੂਰ-ਸੰਗਤੀ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਅਕਸਰ ‘ਰੇ-ਪਾ’ ਜਾਂ ਮ ਰ ਪ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ—

“ਪ ਪ ਸ, ਸ ਰੰ ਸ” ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ “ਸ, ਰਪ, ਮੰਪ, ਧਪ, ਗਮਪ ਗਮਰ, ਸ” ਇਹ ਤਾਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ਸਪਾਟ ਤਾਨਾਂ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਲਾਉਣੀਆਂ ਕਠਿਨ ਹਨ, ਚੰਗੇ ਸੁਲਝੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਵਿਚ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕੌਮਲ ‘ਨੀ’ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਣ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਖਯਾਲ ਤੇ ਪੁਰਪਛ-ਧਮਾਰ ਹੀ ਅਕਸਰ ਗਾਏ ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਰ. ਸ, ਸ ਧ, ਪ—ਪਧਪ, ਸ—ਸ ਰਪ, ਪ ਮ ਰ—ਸਰਸ, ਧਪ, ਪਸ—ਸਰਸ— ।
੨. ਸ—ਰਪ—ਮੰਪ (ਪ) ਗਮ ਰਪ, ਮੰਪਧਪ, ਗਮਪ, ਗਮਰ—ਸ. ਸ ਰ—ਪ, ਮੰਧ, ਪ—ਮੰਪਧਮੰਪਗ, ਮਰ—ਪ, ਮਰਪ—ਮੰਧ, ਮੰਪਧਮੰਪ (ਪ) ਗਮਪਗਮਰ—ਸ, ਸ ਰਪ—ਧਮੰਧਪ, ਧਗਮਰ, ਸਰਸ— ।

੩. ਸ—ਸਮਰਪ—ਮੱਧ, ਪ, ਧਧ, ਮੱਧਮੱਧ, ਧਗ, ਮ (ਪ) ਗ—ਮ ਰ—ਸ, ਸਰਸਪ—ਗਮਰਪ,
ਗਮਪਗਮ—ਰਪ, ਮੱਧ, ਧਪ, (ਪ) ਗ, ਮਰ—ਸ, ਸਰਸ, ਨਸਰਨਸਮਰਪ—ਮੱਧਮੱਧ—ਧ—ਪ,
ਧਮੱਧਗਮਰ—ਸ, ਸ ਰਪ, ਗਮਰਪ, ਗਮਪਗਮਰ—ਸਰਪ, ਮੱਧਮੱਧ, ਧਸ—(ਸ) ਧ—ਪ, ਮੱਧ
ਮੱਧ, ਗਮਪਗਮਰ, ਸ— ।

੪. ਪ—ਪਧਪਸ—ਸਰੰਸ—ਪਧਮੱਧ—(ਸ) ਧ—ਪ, ਮੱਧਮੱਧ—ਪ, ਸਰੰਸ, ਸ ਧ, ਨੁਪ—
ਧਮੱਧ, ਗਮਪਗਮਰ—ਸ, ਸ ਰਧਪਸ—ਧ, ਪ, ਮਰਪਮੱਧਪਸ—ਸਰੰਸ—ਨਸਰੰਨਸ ਰ—ਸ, ਧ,
ਪ—ਪਧਮੱਧਗ—ਮਰ, ਸਰਸਮਰਪ—ਧਮੱਧ—ਸੰਨਰੰਸਧ, ਪ—ਮੱਧਨਧਸ—ਧ, ਪ—ਸਰੰ
ਸਧ—ਪ, ਮੱਧਮੱਧਗ, ਗਮਪਗਮਰ—ਸਰਸ— ।

੫. ਪ—ਮੱਧਮੱਧ—ਰੰਸ, ਰੰਪ—ਗੰਮਰ—ਸਰੰਸ—ਮੰਰ—ਪੰਗੰਮਰ—ਸਰੰਸ ਧ, ਨੁਪ—ਮੱਧ—
(ਸ) ਧ—ਪ, ਮੱਧਧ, ਧ, ਪ, ਮ, ਗ, ਰ, ਸਰਸ—ਨਸ ਮਰ ਪਮ ਧਪਸ—ਧਸਰੰਸ—ਰੰਪ—
ਗੰ
ਮੰਰ—ਸਰੰਨਸਧ—ਪ, ਮੱਧਪਗਮਰ—ਪ, ਧਗ ਮਰਪ—ਧਪ, ਗਮਪਗਮਰ—ਪ, ਮੱਧਗਮਰ,
ਸਰਪ—(ਪ) ਗ (ਮ) ਰ, ਪਧਪਸ—(ਸ) ਧ, ਪ, ਗਮਪਗਮਰ ਸਰ—ਸ— । ਸਸ ਰਰ ਸਸ;
ਸਸ ਮਰ ਪਪ ਗਮ ਰਰ ਸਸ—, ਸਸ ਮਰ ਪਮ ਧਪ ਗਮ ਰਸ—ਸਸ ਮਰ ਪਮ ਧਪ ਸੰਸ ਧਪ ਗਮ
ਰਸ—, ਸਸ ਮਰ ਪਮ ਧਪ ਸੰਰ ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਧ ਗਮ ਰਸ—ਸਸ ਮਰ ਪਮ ਧਪ ਸੰਸ ਮੰਮ ਰੰਸ ਧਪ
ਗਮ ਪਗ ਮਰ ਸਸ— ।

ਕਮੋਦ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
	ਸ	ਰ	ਪ	—	ਮ	ਧ	ਧ	ਪ		
੧.	ਸ	ਰ	ਨੀ	੬	ਆ	੬	ਇਓ	੬	ਮਰ	ਪਧ ਮੱਧ ਧਪ
੨.	ਮਰ	ਪਧ	ਮੱਧ	ਸੰਸ ਧਪ ਗਮ
										ਗਮ ਪਗ ਮਰ ਸਸ, ਪਗ ਮਰ ਸਰ ਸਸ.

੯੩

੩.	. . ਸਮ ਰਪ	ਮੱਪ ਧਪ ਸੰਸੰ ਧਪ	ਮੱਪ ਸੰਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ	ਗਮ ਪਗ ਮਰ ਸਸ.
੪.	ਸਸ ਮਮ ਰਰ ਪਪ	ਮੱਪ ਧਧ ਪਪ ਸੰਸੰ	ਰੰਸੰ ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ ਧਪ	ਗਮ ਪਗ ਮਰ ਸਸ,
੫.	ਮਰ ਪਪ ਧਪ, ਮੱਪ ਪਗ ਮਰ ਸਰ ਸਸ.
੬.	ਸੰਸੰ ਧਪ ਗਮ ਰਪ,	ਮੱਪ ਸੰਸੰ ਗੰਮੰ ਰੰਪੰ,	ਗਮ ਰਪ, ਮੱਪ ਧਪ ਗੰਮੰ ਰੰਰੰ ਸੰਰੰ ਸੰਨ	ਗਮ ਰਪ, ਮੱਪ ਸੰਰੰ ਧਪ ਮੱਪ ਗਮ ਰਸ
੭.	ਮਰ ਪਪ, ਗਮ ਪਗ ਮਰ ਪਪ, ਸੰਰੰ ਸੰਸੰ	ਮਰ ਪਪ, ਧਪ ਗਮ ਧਪ ਗਮ ਪਗ ਮਰ	ਪਗ ਮਰ ਪਪ, ਮੱਪ ਪਪ, ਸੰਰੰ ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ	ਸੰਸੰ ਧਪ ਗਮ ਪਗ ਧਪ ਗਮ ਪਗ ਮਰ
੮.	ਰਰ ਸਸ, ਰਪ ਗਮ ਮੱਪ ਗਮ ਰਰ ਸਸ,	ਰਰ ਸਸ, ਰਪ ਮੱਧ ਰਪ ਮੱਧ ਪਸੰ ਰੰਸੰ	ਮੱਪ ਗਮ ਰਰ ਸਸ, ਗੰਮੰ ਪੰਗੰ ਮੰਰੰ ਸੰਸੰ,	ਰਪ ਮੱਧ ਪਸੰ ਪਧ ਗਮ ਪਗ ਮਰ ਸਸ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ — ਸੰ ਸੰ	ਸੰ — ਰੰ ਸੰ		
੧.	ਨਾ ਟ ਨ ਕ	ਕਉ ਟ ਹ ਰਿ	ਸੰਸੰ ਧਪ ਗਮ ਪਗ	ਮਰ ਸਰ ਸਮ ਰਪ
੨.	ਮੱਪ ਸੰਰੰ ਸੰਨ ਧਪ	ਗਮ ਪਗ ਮਰ ਸਸ,	ਮਰ ਪਮ ਧਪ ਸੰ.
੩.	ਸੰਸੰ ਗੰਮੰ ਰੰਸੰ ਸੰਰੰ	ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਪ ਧਮ	ਪਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ	ਮਰ ਪਮ ਧਪ ਰੰਸੰ
੪.	ਮੱਪ ਸੰਸੰ ਧਪ, ਮੱਪ ਸਮ ਰਪ ਮੱਧ ਪਸੰ,
੫.	ਸੰਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ, ਮੱਪ	ਗੰਮੰ ਰੰਸੰ ਸੰਰੰ ਸੰਨ	ਧਪ ਗਮ ਪਗ ਮਰ	
੬.	ਗੰਮੰ ਪੰ,ਗੰ ਮੱਪ ਗੰਮੰ, ਰਸ, ਸਰ ਸਸ ਰਮ	ਨਸੰ ਰੰ,ਨ ਸੰਰੰ ਨਸੰ, ਰਰ ਪਧ ਪਪ ਸੰ.
੭.	ਮੱਪ ਧ,ਮ ਪਧ ਮੱਪ,	ਗਮ ਪੰ,ਗ ਮਪ ਗਮ.		
੮.	ਗੰਮੰ ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਪਧ ਟਸੰ, ਸੰਰੰ ਸੰਮੰ ਟਮੰ	ਮੱਪ ਗਮ ਸਰ ਨਸੁ, ਰੰਸੰ ਧਪ ਮੱਪ ਸੰ.
੯.	ਰਮ ਰਪ ਟਪ, ਮੱਪ	ਮੱਧ ਟਧ, ਪਧ ਪਸੰ		
੧੦.	ਨਸੁ ਰ,ਨ ਸਰ ਨਸੁ. ਪਧ ਪਪ ਗਮ ਰਰ	ਮੱਪ ਧ,ਮ ਪਧ ਮੱਪ, ਸਰ ਸਸ, ਸਨੁ ਰਸ	ਨਸੰ ਰੰ,ਨ ਸੰਰੰ ਨਸੰ, ਮਰ ਪਮ ਧਪ ਰੰਸੰ
੧੧.	ਗੰਮੰ ਰੰਰੰ ਸੰਰੰ ਸੰਸੰ,			
੧੨.	ਸੰਸੰ ਧਪ ਗਮ ਰਸ, ਸਰ ਰ,ਰ ਪਪ ਗਮ ਗਮ ਰਸ, ਸਰ ਸਮ	ਰੰਰੰ ਸੰਸੰ ਧਪ ਮੱਪ ਰਸ, ਰਪ ਪ,ਪ ਧਪ ਰਪ ਮੱਧ ਪਨ ਧਸੰ,

੧. ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ ॥

ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਮਾਰਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ ॥

ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥੧॥

ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਦਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨ ॥

ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ ॥੨॥

(ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੧੯)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					੪					੨	
	ਮ	ਰ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਸ	ਰ	ਸ
ਸ	ਰ	ਪ	—	ਸ	ਆ	ੳ	ਇ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਥ	ਨਿ	ਧਾ	ੳ	ੳ	ਨ
ਸ	ਪ	ਗ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁਪ	ਪ	ਪ	
ਨਾ	ੳ	ਮ	ੳ	ਪ੍ਰੀ	ੳ	ਤ	ਲ	ਗੀ	ੳ	ਮ	ਨ	ਭੀ	ੳੳ	ਤ	ਰ	
ਪ	—	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਸ	ਰ	ਸ	
ਮਾ	ੳ	ਗ	ਨ	ਕਉ	ੳ	ੳ	ੳ	ਹ	ੳ	ਰਿ	ੳੳ	ਦਾ	ੳ	ੳ	ਨ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਸ	—	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਸ	ਧ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਧ	ਪ
ਸੁ	ਖ	ਦਾ	ੳ	ਈ	ੳ	ਪੂ	ੳ	ਰ	ਨ	ਪ	ਰ	ਮੇ	ੳ	ਸੁ	ਰ
ਸ	—	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਸ	ਰ	ਸ
ਕ	ੳ	ਰ	ੳੳ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਖਹੁ	ੳ	ਮਾ	ੳ	ੳ	ਨ

—ਬਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਾਹੇ ਪ੍ਰਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ ॥
 ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ ਬਡੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾਪ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥
 ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾਪ ॥
 ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥
(ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੧੨੦੦)

ਅਸਥਾਈ

੦									੩					X					੨
ਸ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਮੰ	—	ਧ	—	ਧ	ਪ	—	ਪ				
ਕਾ	ਹੋ	ਪੁ	ਤ	ਝ	ਗ	ਰ	ਤ	ਹਉ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਬਾ	ੜ	ਪ				
ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਸ	ਧ	ਧ	ਪ				
ਜਿ	ਨ	ਕੇ	ੜ	ਜ	ੜ	ਨੇ	ਬ	ਡੀ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਤੁ	ਮ	ਹਉ	ੜ				
ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਮੰ	ਗਮ	ਰ	ਸ	—	ਰ	—	ਸ				
ਤਿ	ਨ	ਜਿਉ	ੜ	ਝ	ਗ	ਰ	ਤ	ਝ	ਗੜ	ਰ	ਤ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਪ				

ਅੰਤਰਾ

੫					ਸੰ					ਸੰ					ਸੰ					ਸੰ				
ਜਿ	ਸ	ਧ	ਨ	ਕਾ	ੜ	ਕੁ	ਮ	ਗ	ਰ	ਬ	ਕ	ਰ	ਤ	ਹਉ	ੜ									
ਨੈ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਰ	ਸੰ	—	ਧ	—	ਨੁ	ਪ									
ਧ	ੜ	ਧ	ਨ	ਕਿ	ਸਹਿ	ੜ	ਨ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ									
ਪ	ਮੰ	ਪ	—	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ									
ਖਿ	ਨ	ਮਹਿ	ੜ	ਛੋ	ੜ	ਡ	ਜਾ	ਇ	ੜ	ਬਿ	ਖਿ	ਆ	ੜ	ਰ	ਸ									
ਸ	—	ਮ	ਰ	ਪ	—	ਮੰ	ਪ	ਮੰਪ	ਧੜ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਗਮ	ਰ	ਸ									
ਤਉ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਗੈ	ੜ	ਪ	ਛ	ਤਾੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ									

— ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੋ ਲਾਓ ।

ਬ. ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੋਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥
 ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥
 ਖੋਜਨ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੋਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥
 (ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
ਸ	ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਥ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗਮ	ਪ	ਗਮ	ਰ	ਸ	
ਕ	ਵ	ਨ	ਗੁ	ਨ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਪ	ਤ	ਮਿ	ਲਉ	ਮੋੜ	ੜ	ਰੀੜ	ਮਾ	ਈ	
ਰ	—	ਰ	—	—	ਸ	—	ਸ	ਸਧ	ਧ	ਧ	—	ਧ	ਧਪ	—	ਪ	
ਰੂ	ੜ	ਪ	ੜ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ਨ	ਬੁੜ	ਧ	ਬ	ੜ	ਲ	ਗੀੜ	ੜ	ਨੀ	
ਸ	ਮ															
ਮੰ	ਰਿ	ਪਮੰ	ਪ	ਥ	ਸੰ	ਥ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਗਮ	ਪ	ਗਮ	ਰ	ਸ	—	
	ਹਿ	ਪੜ	ਰ	ਦੇ	ੜ	ਸ	ਨ	ਦੁ	ੜ	ਰੜ	ੜ	ਤੇੜ	ਆ	ਈ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

									ਨ							
	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਠ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	ਨ	ਪ	
	ਨਾ	ਹ	ਨ	ਦ	ਰ	ਬ	ਨ	*	ਜੰ	ਬ	ਨ	ਮਾੜ	ੜ	ਤੀ	ੜ	
ਸ	ਮਰ	ਪਮੰ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਸੰ	ਧ	ਪ	ਮੰ				ਗ				
ਮੰ	ੜੜ	ਹਿੜ	ਅ	ਨਾੜ	ੜੜ	ਥ	ਕੀ	ਕ	ੜ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—	
										ਰਹੁ	ੜ	ਸ	ਮਾ	ਈ	ੜ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ਨੋਟ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ (ਟਿਯੂਨ) ਜਿਥੇ 'ਸਮ' ਕੇ ਕਾਰਨ ਕਠਿਨ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਭੀ ਹੈ।

ੳ. ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗ ਰਾਤੀ ॥ ੧ ॥
 ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੇ ਦੁਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੋਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥

(ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੳ੮੨)

ਅਸਥਾਈ

ੳ		×	੨	੦	ਸ										
ਮ	ਪ	—	ਮੰਪ	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ
ਰ	ਗ	ੳ	ਉੳ	ਰੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ਦੁ	ਲਹ	ੳ	ੳ	ਨੀ	ੳ	ੳ	ੳ
ਉ	ਗ	ੳ	ਉੳ	ਰੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ਦੁ	ਲਹ	ੳ	ੳ	ਨੀ	ੳ	ੳ	ੳ
ਪ	ਪ	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—	ਪ	—	ਪ	ਸ	ਸ	—	ਰ	—
ੳ	ਗ	ੳ	ਲ	ਚਾ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਮੰ	ੳ	ਰੇ	ਗ੍ਰਿ	ਚ	ੳ	ਆ	ੳ
ਸ	—	ਰ	ਰ	ਪ	—	ਪਧ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਗ	ਰ	ਸ
ਏ	ੳ	ਰਾ	ਜਾ	ਰਾ	ੳ	ਮੳ	ਭ	ਭਾ	ੳ	ੳੳ	ੳੳ	ਰਾ	ੳ	ੳ	ਗਾਉ...

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਪ
ਭ	ਨ	ਰੈ	ੳ	ਨੀ	ੳ	ਮ	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਰ	ਪ	ਕ	ਰ	ਹਉ	ੳ
ਸੰ	—	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	—	ਪ
ਧਾ	ੳ	ਚਉ	ੳ	ਤ	ੳ	ਤ	ਭ	ਰਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਤੀ	ੳ	ੳ	ੳ
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਪ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਚਾ	ੳ	ਮ	ਰਾ	ਇ	ੳ	ਸਿਉ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਵ	ਰ	ਲੈ	ੳ	ਹਉ	ੳ

ੲੲ

ਸ — ਮ ਰ | ਪ — ਪਧ ਸ | ਧ ਪ ਮਪ ਧਪ | ਗ
ਆ ਟ ਤ ਮ | ਤੇ ਟ ਰੇ ਟ ਗ ਰਾ ਟ ਟ ਟ ਟ | ਮ ਰ ਸ
—ਬਾਕੀ ਵੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਟੇਢੀ ਪਾਗ ਟੇਢੇ ਚਲੇ ਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨ ॥
ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਕਾਜ ਨ ਕਛੁਐ ਮੇਰੇ ਕਾਮ ਦੀਵਾਨ ॥੧॥
ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥
ਕਨਿਤ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਮਦ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨਿ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਰ ਆਇ ਲਾਗੋ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੨॥
(ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੨੪)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨	⊕			੧		੨	
ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ
ਰ	ਮ	ਬਿ	ਸਾ	ਟ	ਰਿਓ	ਹੈ	ਅ	ਭਿ	ਮਾ	ਟ	ਟ	ਨ
ਰਾ	ਮ											
ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਕ	ਨਿ	ਕ	ਕਾ	ਮ	ਨੀ	ਟ	ਮ	ਹਾ	ਟ	ਸੁੰ	ਦ	ਟ
ਸੰ	ਧ	ਧ	ਪ	—	ਮੰ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ
ਪੇ	ਟ	ਖ	ਪੋ	ਟ	ਟ	ਖ	ਸ	ਟ	ਚ	ਮਾ	ਟ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਟੇ	ਟ	ਈ	ਪਾ	ਟ	ਟ	ਗ	ਸੰ	ਟੇ	ਟ	ਚ	ਲੇ	ਟ	ਟ
ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਧ	ਟ	ਗੋ	ਬੀ	ਟ	ਰੇ	ਟ	ਖਾ	ਟ	ਟ	ਨ	ਟ	ਟ	ਟ
ਲਾ													
ਮੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਗੰ	ਉ	ਭ	ਗ	ਤ	ਸਿਉ	ਟ	ਕਾ	ਜ	ਨ	ਕ	ਫੁ	ਐ	ਟ
ਭਾ													

ਮ ਰ ਰ | ਪ — | ਮ ਪ | ਧ — | ਪ | ਗ ਮ | ਰ ਸ
 ਮੇ ਡ ਰੋ | ਕਾ ਡ | ਮ ਦੀ | ਵਾ ਡ ਡ | ਨ ਡ | ਡ ਡ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁਤ ਲਯ)

ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥
 ਈਘੈ ਨਿਰਗੁਨ ਊਘੈ ਸਰਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਵਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੇ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥
 ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਇਆ ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥੧॥
 ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥
 ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੨੭)

ਅਸਥਾਈ

X		੦		੨		੩		੦	
ਮ	—	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	—	—
ਰ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹੀ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	ੜ	ੜ
ਮੈ									
ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—
ਸ	ਭ	ਕਿ	ਭ	ਤੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਗ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—
ਈ	ੜ	ਘੈ	ੜ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਰ	ਸ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	—	—
ਉ	ੜ	ਘੈ	ੜ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਸ	ਨ	ਰ	ਫ	ਸ	ਸ	—	—
ਕੇ	ੜ	ਲ	ਕ	ਰ	ਫ	ਵਿ	ਚ	ੜ	ੜ
ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਸੁਆ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ਮੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਅੰਤਰਾ									
ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਰ	ਸ	—	ਸ
ਨ	ਗ	ਰ	ਮਹਿ	ਆ	ੜ	ਪ	ੜ	ੜ	ਥਾ

ਨ	ਧ	ਸ	ਥ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	—
ਹ	ਚ	ਵ	ਨ	ਸ	ਪ	ਨ	ਨ	ਠ	ਠ
ਸ	ਸ	ਮ	ਚ	ਮ	ਧ	ਪ	—	—	—
ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੋ	ਠ	ਰੇ	ਠ	ਕਉ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—
ਸ	ਗ	ਲ	ਬ	ਸੋ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਕਿਨ ਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬਾ ਕਿਨ ਹੀ ਲਉਗ ਸੁਪਾਰੀ ॥
 ਸੰਤਹੁ ਬਨਜਿਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਐਸੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥
 ਹੀਰਾ ਹਾਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਫੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਾਚੇ ਲਾਏ ਤਉ ਸਰ ਲਾਗੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
 ਸਾਚੀ ਬਸਤੁ ਕੇ ਭਾਰ ਚਲਾਏ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਆਪਹਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ਆਪੇ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥
 ਆਪੇ ਦਹਦਿਸ ਆਪ ਚਲਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਹੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਮਨੁ ਕਰਿ ਬੈਲੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਪੈਡਾ ਗਿਆਨ ਗੋਨਿ ਭਰਿ ਡਾਰੀ ॥
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੨੩)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ
ਕੇ	ਠ	ਮ	ਕੇ	ਠ	ਬਿਆ	ਪਾ	ਠ	ਠ;	—	—
ਸ	ਨੁ.	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ
ਧ	ਪੁ	ਹਾ	ਬ	ਚ	ਕਿਆ	ਨਿ	ਰ	ਮੋ	ਲ	ਕ
ਹੀ	ਠ	ਰਾ	ਬ	ਚ	ਕਿਆ	ਨਿ	ਰ	ਮੋ	ਲ	ਕ
ਪ	ਪ	ਸੰਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	—	ਮ	ਰ
ਵੁ	ਟ	ਈ	ਠ	ਸੰ	ਸਾ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਹ	ਰਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ
ਕਿ	ਨ	ਹੀ	ਬ	ਨ	ਜਿਆ	ਕਾ	ਕਾ	ਠ	ਸੀ	ਤਾ	ਠ	ਬਾ
ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਨ	ਪ
ਕਿ	ਨ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਠ	ਲਉ	ਲਉ	ਗ	ਸੁ	ਪਾ	ਠ	ਰੀ
ਸ	ਸ	—	ਰ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੰ	ਤਹੁ	ਠ	ਬ	ਨ	ਜਿਆ	ਨਾ	ਨਾ	ਮ	ਗੰ	ਬਿੰ	ਦ	ਕਾ
ਪ	—	ਪ	ਸਧ	ਸ	ਸ	ਧ	ਧ	—	ਪ	—	ਮ	ਰ
ਐ	ਠ	ਸੀ	ਖੇਠ	ਪ	ਹ	ਮਾ	ਮਾ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਹ	ਰਿ

ਬਾਕੀ ਤਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੇ ਮੁਖਿ ਮਲੀ ॥
 ਗੁਣਾ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਰਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਈਤ ਉਤ ਨ ਹਲੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ ਨ ਜਲੀ ॥੧॥
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੋ ਦਾਸੁ ਅਪਨੋ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੨੧)

ਅਸਥਾਈ

੦		੩		੪		×		੦		੨	
ਪ		ਰ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਰ	ਪ	ਪਮ	ਧ	ਪ
ਗ	ਮ	ਤਹ	ਧੂ	ਠ	ਰ	ਲੇ	ਠ	ਮੁ	ਖਠ	ਮ	ਲੀ
ਸੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗ	ਮ		ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਪ	—	ਸ	ਸ	ਸ
ਕੁ	ਣਾ	ਠ	ਅ	ਚੁ	ਰ	ਸ	ਦਾ	ਠ	ਪੂ	ਰ	ਨ
ਮ	ਰੁ	ਰ	ਪ	—	—	ਮੱਪ	ਧਸੰ	ਧਪ	ਗਮ	ਰ	ਸ
ਨਹ	ਦੋ	ਖ	ਬਿਆ	ਠ	ਠ	ਪਹਿ	ਠਠ	ਕਠ	ਲੀਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਬ	ਚ	ਨ	ਕਾ	ਰ	ਜ	ਸ	ਰ	ਬ	ਪੂ	ਰਨ੍ਹ	ਗੁਰ
ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਚ	ਬ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਬ	ਚ	ਨ	ਕਾ	ਰ	ਜ	ਸ	ਚ	ਬ	ਪੂ	ਰ	ਨ
ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਧ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪ
ਈ	ਠ	ਤ	ਉ	ਠ	ਤ	ਨ	ਠ	ਚ	ਲੀ	ਠ	ਪ੍ਰਭ
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	ਕ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਸਰ	ਬ	ਠ	ਤ	ਪੂ	ਰ	ਨ
ਥਿ	ਰ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸ	ਧਪ	ਗਮ	ਰ	ਸ
	ਠ	ਠ	ਅ	ਗ	ਨ	ਨਠ	ਠਠ	ਜਠ	ਲੀਠ	ਠ	ਠ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਹਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥
 ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਪਕੜਿ ਉਠਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਹੀਨਤੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦਿਮ ਰਾਇਆ ॥
 ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨਮਿ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਲੈ ਕਮਲੀ ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥
 ਦੇਹੁਰੇ ਪਾਛੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥ ੩ ॥

(ਰਾਗ ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੬੪)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਸ	ਮ	ਧ	ਧ
ਈ	ਰ	ਜਾ	ਮੇ
	ਤੀ	ਠ	ਠ
ਪ	ਪ	ਪ	ਕ
ਸੰ	ਧ	ਮਪ	ਮ
ਜਾ	ਠ	ਰਾਠ	ਦਿਆ
	ਠ	ਠਠ	ਠ

ਸ ਫੀ	— S	ਸ ਪ ਪੇ	ਨ. ਪ S	ਪ ਕੇ	ਸ ਜ	ਸ ਨ	ਰ ਮ	— S	ਸ S
ਮ ਕਾ	ਰ S	ਪ ਹੇ	— S	ਪ ਕਉ	ਪ ਗ ਆ	ਮ S	ਰ ਇਆ	— S	ਸ S

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਹ	ਪ ਸ	ਸੰ ਤ	— S	ਸੰ ਖੇ	ਸੰ ਲ	ਸੰ ਤ	ਸੰ ਤੇ	— S	ਸੰ ਰੇ
ਸੰ ਧ ਦੇ	ਧ ਹੁ	ਸੰ ਰੇ	— S	ਰੰ S	ਸੰ ਨ ਆ	ਸੰ S	ਨ ਧ ਇਆ	ਪ S	— S
ਨ ਸੰ ਭ	ਸੰ ਗ	ਮੰ ਗੰ ਤ	— S	ਮੰ ਕ	ਰੰ ਰ	ਰੰ ਤ	ਸੰ ਨਾ	— S	ਸੰ ਮਾ
ਪ ਪ	ਪ ਕ	ਗ ਰ	ਮ S	ਪ ਉ	ਗ ਨਾ	ਮ S	ਰ ਇਆ	— S	ਸ S

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਦੁੱਖਤੀ ਕੁਪੀਨ ਮਾਤ੍ਰੁ ਦਈ ਜਉ ਮੁਨੀਸਰਹਿ,
 ਤਾਂ ਤੇ ਸਭਾ ਮਧਿ ਬਹਿਓ ਬਸਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੀ ॥
 ਤਨਕ ਤੰਦੁਲ ਜਗਦੀਸਹਿ ਦਏ ਸੁਦਾਮਾ
 ਤਾ ਤੇ ਪਾਏ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਅਥਾਹ ਜੀ ॥
 ਦੁਖਤ ਗਜਿੰਦ ਅਰਬਿੰਦ ਗਹਿ ਭੇਟ ਰਾਖੇ,
 ਤਾ ਕੈ ਕਾਜੈ ਚਕ੍ਰਪਾਨ ਅਨਿ ਗੁਸੇ ਗ੍ਰਾਹ ਜੀ ॥
 ਕਹਾ ਕਉ ਕਰੈ ਕਛੁ ਹੋਤ ਨ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕੀਏ,
 ਜਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਲੇਹਿ ਸਭੇ ਸੁਖ ਤਾਹ ਜੀ ॥ ੪੩੫ ॥
 (ਕਬਿੱਤ ਸਵੱਏ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X	o	੨	o	੩	੪
ਮ ਦੁੱ	ਰ ੜ	ਰ ੜ	ਸ ਕੁ	ਪ ਨ	ਪ ਮਾ
ਮ ਦ	ਪ ਈ	ਧ ਜੋ	ਪ ਮੁ	ਗ ਨੀ	ਮ ਰਹਿ
ਸ ਰਾ	— ੜ	ਰ ਭੇ	ਪ ਭਾ	ਗ ਮ	ਸ ਧ
ਮ ਬ	ਪ ਸ	ਧ ਨ	ਪ ਰ	ਗ ਵਾ	ਮ ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਤ	ਪ ਨ	ਸ ਕ	— ੜ	ਸ ਦੁ	ਗ ਲ	ਸ ਜ	— ੜ	ਸ ਕ
ਸ ਈ	ਧ ੜ	ਸ ਸਹਿ	ਰ ੜ	ਸ ਦ	ਸ ਸੁ	ਧ ਦਾ	ਨੁ ਪ	ਪ ਮਾ
ਮ ਰਾ	ਪ ੜ	ਧ ਪਾ	ਪ ਏ	ਮ ਏ	ਮ ਭੁ	ਸ ਰ	ਨੁ ਪ	— ੜ
ਸ ਪ	ਸ ਏ	ਰ ਰ	ਸ ਥ	ਪ ਅ	ਪ ਥਾ	ਗ ਮ	ਸ ਰ	ਸ ਥੀ

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ ਦੁ	ਸ ਖ	ਪ ਤ	ਪ ਗ	— ੜ	ਧ ਦ	ਪ ਅ	— ੜ	ਪ ਰਿ
ਮ ਪ ਬਿ	— ੜ	ਪ ਢ	ਸ ਕ	ਗ ਭੇ	— ੜ	ਸ ਧ	ਨੁ ਪ	ਪ ਥੀ
ਪ ਮ ਰਾ	ਪ ੜ	ਪ ਕੈ	ਗ ਕਾ	ਮ ਚੋ	ਮ ਚੋ	ਮ ਰ	ਸ ਪਾ	— ੜ

ਸ	ਨੁ.	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਧ	ਪ.	ਪ	ਗੁ	—	ਸੇ	ਗੁ	ਹ	ਸ	ਜੀ	—	ਸ
ਅ	ਨਿ	ਸ	ਗੁ	—	ਸੇ	ਗੁ	ਹ	ਸ	ਜੀ	—	ਸ

ਅਭੋਗ

ਪ	ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਕ	ਹਾ	—	ਕੋ	ਉ	—	ਕ	ਰੋ	—	ਕ	ਸ	ਫ
ਸ	—	—	ਗੰ	ਮੰ	—	ਰੰ	—	—	ਸੰ	ਨੁ	ਪ
ਹੋ	—	—	ਨਾ	ਸ	—	ਕਾ	ਦੁ	—	ਧ	ਪ	ਪ
ਮੰ	ਪ	—	ਧ	—	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ.	—
ਜਾ	ਸ	ਪ	ਪ੍ਰ	—	ਭ	ਮਾ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	—
ਸ	ਸ	—	ਰ	—	ਸ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਭੇ	—	ਸੁ	—	ਖ	ਤਾ	ਹ	ਸ	ਜੀ	—	—

ਨੋਟ—ਠਾਅ, ਢੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ, ਚੰਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾਉਣੀ ਅਤੇ ਲਯ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ, ਇਸੇ ਨੂੰ ਪੁਰਪਦ ਗਾਉਣਾ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਸੰ, ਇਹੋ ਨਿਯਮ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਝੰ-ਠਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ ਕੋਲੋਂ ਗਾਉਣੇ ਹਨ।

(ਕਾਮੋਦ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ)

ਰਾਗ ਛਾਇਆਨਟ

ਵਾਦੀ—ਪ	ਠਾਟ—ਕਲਿਆਣ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਰ	ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—‘ਪਾ ਰੇ’ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ।

ਗ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਗ ਮ ਪ, ਧ, ਪ, ਸ।

ਮ
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨਧ ਪ, ਮੱਪਧਪ, ਗ ਮ ਰ, ਸ।

ਪਕੜ—ਪ, ਰ, ਗ ਮ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਰ, ਸ।

ਰਾਗ ਕਾਮੋਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਾਇਆਨਟ ਭੀ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਦੇ ਉਸੇ ਵਰਗ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ‘ਮੱਧਮ’ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਪਿਛੇ ਕਾਮੋਦ ਦੇ ਪਰਕਰਣ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ‘ਮੱਧਮ’ ਲਗਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ‘ਛਾਇਆਨਟ’ ਇਕ ਮਿਸ਼੍ਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਵ, ਛਾਇਆ ਤੇ ਨਟ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਗ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਛਾਇਆ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ‘ਮੱਧਮ’ ਅਤੇ ਨਟ ਦਾ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਟ, ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:— ‘ਸ, ਗ, ਮ, ਪ ਗ ਮ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਰ, ਸ’ ਇਸ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਕੁਛ ਸਚਾਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅੰਸੋ ਗਾਇਕ ਬਹੁਤ ਘਟ ਮਿਲਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਛਾਇਆ ਤੇ ਛਾਇਆਨਟ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ ਗਾ ਸਕਣ। ਜਿਵੇਂ, ਬਿਲਾਵਲ ਤੇ ਅਲ੍ਹੀਯਾ, ਭੀਮ ਤੇ ਪਲਾਸੀ, ਜਾਂ ਇਮਨ ਤੇ ਕਲਿਆਣ ਨੂੰ ਵਖੋ-ਵਖ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਛਾਇਆ ਤੇ ਛਾਇਆਨਟ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਬਾਲ ਦੀ ਖੱਲ ਉਤਾਰਨ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਛਾਇਆਨਟ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗ ਹੈ। ‘ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ’ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਭੀ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਸੀ। ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਭੀ ਹਮੀਰ, ਕਾਮੋਦ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਵਾਂਗ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ‘ਪੱਚਮ’ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ ਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਦੋ ਵਜੇ ਰਾਤ) ਹੈ।

ਛਾਇਆਨਟ ਦੀ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ‘ਪਾ ਰੇ’ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤਿ। ਜਿਵੇਂ, ਕਾਮੋਦ ਵਿਚ, ‘ਰੇ ਪਾ’ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤਿ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਛਾਇਆਨਟ ਵਿਚ ‘ਪਾ ਰੇ’ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤਿ ਇਕ ਖਾਸ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਇਹ ਬੜਾ ਵਿਲੱਖਣ ਤੇ ਚਮਤਕਾਰ-ਪੂਰਣ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਤੇ ‘ਰੇ ਪਾ’ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤਿ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ

‘ਪਾ ਰੇ’ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੋ, ਛਾਇਆਨਟ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ‘ਧ ਧ ਪ ਪ, ਰ ਗ ਮ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਰ, ਸ ਰਸ’ ਇਸ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਛਾਇਆਨਟ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਸੂਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਕਲਿਆਣ ਨਾਟ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਗਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਘੱਟ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਬੌੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਛਾਇਆਨਟ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੀ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਛਾਇਆਨਟ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ‘ਪੰਚਮ’ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਜ

ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ :—^ਮ“ਪ, ^ਨਮੱਪ, ^ਗਰ ਗ ਮ ਪ, ^ਗਗ ਮ ਰ, ^ਸਸ’ ਜਾਂ ^ਧਧ ਧ ਪ ਸ, ^ਧਧ ਪ, ^ਰਰਗਮ (ਪ) ਮਗਮਰ, ਸਰਸ। ਜੋ, ਕਿਤੇ ‘ਕਣ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਪੰਚਮ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਹੀ ਲਾਈਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ

ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ :—^ਮ“ਪ ਪ, ^ਸਸ, ^ਸਸ ਰੰ ਸ, ਜਾਂ ^ਪਪ ਪ, ^ਧਧ, ^ਸਸ, ^ਸਸ ਰੰ ਸ” ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੋਰ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ‘ਸੋ ਧੋੜ ਨੁਪ, ਰਗਮਪ’ ਜਾਂ ਰਗਮ ਨੁਧਪ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ (ਟਿਯੂਨ) ਦਾ ਉਠਾਵ ਅਕਸਰ ਪੈਂਵਰ ਸੂਰ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਧੁਰ ਤੇ ਲੌਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਸੁੰਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ^ਨਸ—(ਸ) ^ਧਧ—ਪ, ਪਸ, ਸਰਸ, ^ਧਧ—ਪ—ਪ, ^ਧਧਪਸ—^ਰਗ ਗਮਰ—^ਸ—ਪ—ਰ, ^ਰਰਗਮਪ, ^ਮਗਮਰ, ਸ।
੨. ^ਨਸ—(ਸ) ^ਧਧ—ਪ—ਪਧਪਰ—^ਰਗਮਪ, ^ਗਗ,ਮਰ—^ਸਰਸ, ^ਨਨਸਰ—^ਗਮਪ, ^ਰਰ, ^ਨਨਗਮ, ^ਰਰਗਮਪ, ^ਗਗਮਰ—^ਸ, ਸਪ—^ਰ, ^ਰਰਗਮਪ—^ਮਗਮਰ—^ਸਰ ਪ—^ਰ, ^ਗਮਪ, ^ਮਗਮ, ^ਰਰਗਮਪਗਮਰ, ਸ।
੩. ^ਸਸਰ, ^ਨਨਸਰ—(ਸ) ^ਧਧ—ਪ, ਪਰ—(ਪ) ^ਰਰਗਮਪ—^ਮਮੱਪ, ^ਧਧਪ, ^ਗਗਮਰ—^ਸ, ਧ ਧ ਪ, ਪ (ਪ) ਰ, ^ਗਰਗਮਪ, ^ਗਗਮਰਸ, ਪ—^ਮਮੱਪਪਰ, ^ਗਗਮਪ, ^ਗਗਮਨੁਧਪ, ^ਗਗਮਰਗਮਪਗਮਰ, ਪ—^ਰ, ^ਰਰਗਮਪ, ^ਮਗਮਰ—^ਸਰਸ, ਧ—^ਧਧ ਪ—ਧਪ, ^ਮਮੱਪ ਰ—^ਗਗਮਧਪ, ਧਧ ਪਰ—^ਗਗਮਰ, ^ਗਗਮਪਗਰ, ਧ—ਪ—^ਮਮੱਪਧਮੱਪ ਰ—^ਰਰਗਮਨੁਧਪ, ਧਧ ਪ, ^ਗਗਮ, ^ਰਰਗਮਪ, ^ਗਗਮਰ, ਸਰਸ।

- ੳ. ਸਰ—ਸ, ਨੁਸਰਨੁਸ, ਮਗਮਰ—ਗਮਪ, ਰਗਮਧਪ, ਪ ਧਪ, ਧਧ ਪ (ਪ) ਰ—ਗ, ਮ, ਪ, ਧਗ,
 ਡ ਪ ਗ ਮ
 ਪਰ, ਰਗਮਪਗਮਰਸਰਸ, ਧ—ਮੱਪ—(ਪ) ਰ, ਗ—ਗਮਪਰ, ਰ, ਗਮਨੁਧਪਰ—ਗਮਪ, ਗਮਰ—
 ਮ ਨ ਗ ਨ ਨੁ ਪ ਗ
 ਸਰਸ, ਧ ਧ ਪ, ਪਸ—ਧ ਪਰ—ਰਗਮਪ—ਪਧਪਸ—ਸਰੰਸ, (ਸ) ਧ, ਪ, ਰਗਮਪ—ਰ, ਰ,
 ਮ ਨ ਨੁ ਗ ਗ
 ਗਮਪ ਗਮਰਸ, ਸਧਧ ਪ, ਮੱਪ, ਪਸ—ਧ, ਪ, ਮੱਧਮੱਪ ਰ, ਰਗਮਨੁਧਪ, ਰਗ, (ਮ) ਰ, ਸਰਸ ।
- ੲ. ਮ ਸ ਗ
 ਪ—ਪਸ—ਰੰਸ, ਧ—ਪ, ਮੱਧਮੱਪਸ—ਪਧਮੱਪਸ—ਸਰੰਸ—(ਸ) ਧ, ਨੁਪ, ਪਰ—ਰਗਮਪਗਮ
 ਨ ਗ
 ਰਸ, ਪਧਪਸ—ਸਰੰਸ—ਗੰਮਰ—ਸ, ਧਨੁਪ, ਰ, ਰ, ਸਰੰਸ—ਪ, ਰ, ਰੰਗੰਮਰ—ਸਰੰਸ—(ਸ) ਧ,
 ਮ ਮ ਨ ਗ ਮ
 ਪ—ਪਧ ਪਸ—ਰੰਸ—ਧਧਮੱਪਸ—ਗੰਮਰ—ਸ, ਪ—ਚ, ਰੰਗੰਮਪ ਗੰਮਰ, ਸ—ਧਨੁਪ, ਰ—
 ਗ ਸ ਗ ਮ
 ਰਗਮਪਧਮੱਪਸ—ਰੰਸ, ਸਰੰ—ਨਰੰਸ—ਰੰਗੰਮਪਗੰਮਰ—ਸਰੰਸ—(ਸ) ਧ—ਪ, ਪਧ ਪ, ਧਧਪ,
 ਪ ਮ
 ਰ—ਗਮਪਰ—ਗਮਰਗਮਪਮਗਮਰ—ਸਰਸ— । ਸਰ ਸ—, ਸਰਗਮਰਰ ਸ, ਸਰ ਗਮ ਧੁਧ
 ਪਪ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ, ਸਰ ਗਮ ਧਪ ਸ, ਧਪ ਮੱਪ ਧਨੁ ਧਪ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ, ਸਰ ਗਮ ਧਧ
 ਪਪ ਸੰਸ ਰੰਰੰ ਸੰਸ ਧਪ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ, ਸਰ ਗਮ ਧਪ ਸ—ਰੰਗੰ ਮਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਰਗ ਮਪ ਗੰਮ
 ਰਸ, ਸਰ ਗਮ ਧਪ ਸ—ਰੰਗੰ ਮੱਪ ਗੰਮ ਰੰਸ, ਧਨੁ ਧਪ ਰਗ ਮਪ ਮਗ ਮਰੁ, ਸਰ ਸ— ।

ਫਾਇਆਨਟ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੳ)

ਅਸਥਾਈ

	੦	ੲ	ੳ	ੴ	ੵ	੶	੷	੸	੹
	ਸ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ			
	ਪ	ਪ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ		
੧.	ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਸੰ	ਯ	ਰਗ ਮਨੁ ਧਪ ਮੱਪ
੨.	ਰਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਨੁਧ	ਮੱਪ ਸੰਸ ਧਪ ਰਗ
੩.	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਸੰਨ	ਧਪ,	ਮੱਪ	ਸਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ ਰਗ ਮਨੁ ਧਪ
੪.	ਰਗ ਮਪ ਧਪ ਮੱਪ
	ਸੰਸ	ਧਪ	ਮੱਪ,	ਸਰੰ	ਸੰਸ	ਧਪ	ਮੱਪ,	ਗੰਮ	ਰੰਸ ਧਪ ਮੱਪ, ਰਗ
									ਮਪ ਗਮ ਰਸ ਨੁਸ.
									ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ,
									ਮਪ ਗਮ ਰਸ ਨੁਸ.

੫.	ਧ ਧ ਮੰਪ, ਰਗ ਮਪ	ਸੰਨ ਧ ਮੰਪ, ਰਗ	ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ ਮਪ ਸੰਰ ਸੰਨ ਧ	ਧਪ ਮੰਪ ਰਗ ਮਨੁ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ.
੬.	ਗੰਮ ਰੰਸ ਨਸੰ ਪਧ	ਮੰਪ, ਰੰਗ ਮੰਪ ਗੰਮ	ਸਰ ਗਮ ਪਧ ਮੰਪ, ਰੰਸ ਨਸੰ ਪਧ ਮੰਪ,	ਸੰਰ ਨਸੰ ਪਧ ਮੰਪ, ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ.
੭.	ਰਰ ਸਸ, ਧਧ ਪਪ ਸੰਸੰ ਧਧ ਪਪ ਰਗ	ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ, ਮਪ ਗਮ ਰਸ, ਮੰਮ	ਸੰਸੰ ਧਧ ਪਪ ਰਗ ਰੰਰ ਸੰਸੰ ਧਧ ਪਪ	ਮਪ ਗਮ ਰਸ, ਰੰਰ ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ.
੮.	ਨੁਸ ਰਸ ਗਮ ਰਸ, ਸੰਰ ਸੰਨ ਧਧ ਗਮ	ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ, ਰਸ, ਰਗ ਮਪ ਰੰਗ	ਰਗ ਮਪ ਸੰਸੰ ਧਧ ਮੰਪ ਗੰਮ ਰੰਸ ਰਗ	ਗਮ ਰਸ, ਰਗ ਮਪ ਮਪ ਗਮ ਰਸ ਨੁਸ.

ਅੰਤਰਾ

	ਮੰ ਪ — ਪ ਪ	ਸ — ਸ ਸ		
੧.	ਨਾ 5 ਨ ਕ	ਮੇ 5 ਲ ਲੀ	ਸੰਸੰ ਧਧ ਰਗ ਮਪ	ਗਮ ਰਸ ਰਗ ਮਪ.
੨.	.	ਮੰਪ ਰੰਰ ਸੰਸੰ ਧਧ	ਮੰਪ ਰਗ ਮਪ ਗਮ	ਰਸ, ਰਗ ਮਪ ਸੰ.
੩.	ਮੰਪ ਧਧ ਸੰਰ ਸੰਸੰ,	ਰੰਗ ਮੰਰ ਸੰਰ ਸੰਸੰ,	ਧਧ ਮੰਪ ਰਗ ਮਪ	ਗਮ ਰਸ ਰਗ ਮਪ.
੪.	ਸੰਸੰ ਗੰਮ ਰੰਰ ਸੰਸੰ	ਧਧ ਮੰਪ ਰੰਰ ਸੰਸੰ	ਧਧ ਮੰਪ ਸੰਸੰ ਧਧ	ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ.
੫.	ਮੰਪ ਰਗ ਮਪ ਗਮ	ਰਸ, ਰਗ ਮਪ ਧਧ	ਧਧ ਮੰਪ ਸੰਨ ਸੰਰ ਮੰਪ ਸੰ, ਧਧ ਮੰਪ	ਸੰਨ ਧਧ ਮੰਪ, ਧਧ ਸੰ, ਧਧ ਮੰਪ ਸੰ.
੬.	ਧਧ ਪਪ ਰਗ ਮਪ ਧਧ ਪਪ ਰਗ ਮਪ	ਗਮ ਰਸ, ਰੰਰ ਸੰਸੰ ਗਮ ਰਸ, ਰਰ ਗਗ	ਧਧ ਪਪ ਰਗ ਮਪ ਮਮ ਪਪ ਸੰ ਧਧ	ਗਮ ਰਸ, ਮੰਮ ਰੰਸੰ ਪਪ ਸੰ ਧਧ ਪਪ.
੭.	ਰਰ ਸ,ਰ ਰਸ ਨੁਸ, ਸੰਰ ਸੰਨ ਧਧ ਮੰਪ	ਸਰ ਗਮ, ਰਗ ਮਪ, ਰਗ ਮਪ ਗਮ ਰਸ,	ਰੰਰ ਸੰ,ਰ ਰੰਸੰ ਨਸੰ, ਗਮ ਧਧ, ਸੰਰ ਨਸੰ ਸਰ ਗਮ ਪਧ ਮੰਪ	ਧਧ ਪ,ਧ ਧਧ ਮੰਪ, ਰੰਗ ਮੰਪ ਗੰਮ ਰੰਸੰ, ਸੰ, ਪਧ ਮੰਪ ਸੰ.
੮.	ਮਪ ਧਮ ਪਗ ਮਰ ਪਧ ਮੰਪ ਗਮ ਰਗ	ਸਤ ਸਸ, ਰਗ ਮਪ ਸਤ ਸਸ, ਸਰ ਗਮ	ਸੰਰ ਸੰਨ ਧਧ ਮੰਪ ਮੰਪ ਧਨ ਸੰਰ ਸੰਸੰ ਧਧ ਪਪ ਸੰ, ਧਧ	ਧਧ ਮੰਪ ਗਮ ਰਗ ਰੰਗ ਮੰਪ ਗੰਮ ਰੰਸੰ ਪਪ ਸੰ ਧਧ ਪਪ.

੧. ਰਾਗ ਛਾਇਆਨਟ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥

ਮਨ ਮੀਨ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋਜੀਓ ॥

ਈਹਾ ਉਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮਹੀ ਤੁਮਹੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਓ ॥੧॥

ਜਬ ਤੇ ਜਾਨ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਬੀਓ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ ॥੨॥

(ਨਟ ਨਰਾਇਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੭੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				੪	×			੨		
ਸ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ
ਉ	ਲਾ	ੜ	ਹ	ਨੋ	ੜ	ਮੈ	ੜ	ਕਾ	ਹੂ	ੜ	ਦੀ	ਓ	ੜ	ੜ
ਨ		ਮ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਰ	ਸ	ਸ	ਨੁ.	—
ਸ	—	ਗ	—	ਮ	ੜ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਪ	ਪ	—
ਮ	ੜ	ਨ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ਠ	ਤੁ	ਹਾ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਉ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	—	ਧ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ
ਆ	ੜ	ਗਿਆ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ
ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਨੁ	ਪ
ਸੁ	ਨ	ਸੁ	ਨ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਕੁ	ਹਾ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ਉ
ਪ	—	ਪ	—	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਨ	ਸ
ਈ	ੜ	ਹਾ	ੜ	ਉ	ੜ	ਹਾ	ਹਰਿ	ਕੁ	ਮ	ਹੀ	ੜ	ਤੁ	ਸ	ਪ
ਪ	ਪ	ਸ	—	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਗ	ਗਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਰ	ਸ
ਇ	ਹੁ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਭੇ	ੜ	ਮੈ	ੜੜ	ਕੁ	ਦ੍ਰਿੜ	ੜੀ	ੜ	ਉ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਕੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਛਾਇਆਨਟ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ੧ ॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ੨ ॥
 ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥ ੩ ॥

(ਰਾਗ ਨਟ, ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੯੮੦)

ਅਸਥਾਈ

੦		੩		×		੨			ਗ		ਰ	ਕ				
ਮ	ਮਨੁ	ਧ	ਪ	ਰ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਗ	ਰ	ਕ
ਵਾ	ਠਠ	ਰਿ	ਵਾ	ਠ	ਰਿ	ਜਾ	ਉ	ਕੁ	ਰ	ਗੋ	ਪਾ	ਠ	ਲ,	ਹਉ	ਠ	ਠ
ਗ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸਰੰ	ਸੰ	ਠ	ਧ	ਠ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਰ
ਰ	ਠ	ਰਿ	ਵਾ	ਠ	ਰਿ	ਜਾਠ	ਉ	ਕੁ	ਰ	ਗੋ	ਪਾ	ਠ	ਲ	ਹਉ	ਠ	ਠ
ਵਾ	ਠ	ਰਿ	ਵਾ	ਠ	ਰਿ	ਜਾਠ	ਉ	ਕੁ	ਰ	ਗੋ	ਪਾ	ਠ	ਲ	ਹਉ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਮੋ	ਹਿ	ਠਿ	ਚ	ਕੁ	ਠ	ਕੁ	ਮ	ਪੂ	ਠ	ਰ	ਠ	ਦਾ	ਠ	ਤੇ	ਠ
ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਚੰ	ਠ	—	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	—
ਈ	ਠ	ਠਾ	ਠ	ਠਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਛਾਇਆਨਟ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੇ ॥
 ਪਛ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ ਸਰਬ ਸਮੇ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ॥
 ਪੋਖਤ ਹੈ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਮੈ ਕਲ ਕੇ ਨਹੀ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ, ਦੇਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 (ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਪਾ: ੧੦, ਸਵੱਯੋ ਨੰ: ੨੪੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	ਧ	ਦੀ	—	ਪ	ਰ	ਨ	੩	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਪ	ਧ	×	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ਸ	ਸੰ	—	ਮ	ਗ	ਮਗ	ਉੜ	੩	ਗ	ਰ	ਰ	ਸ	ਗ	×	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਪ	ਸ	ਚ	ਸ	—
	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰ	ਸ	ਸੰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	—	ਧ	ਨੁਪ
ਪ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	ਪ	ਰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਨੁਪ	ਗ	ਰ	ਗ	ਗਮ	ਪ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਧ	ਧ	ਨੁਪ	ਗ	ਰ	ਸ
ਸ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਛਾਇਆਨਟ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ਼)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਥੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥
 ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਟਸੁ ਉਪਜਿਓ ਸੁਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋਲਿ ਲੀਉ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥ ੨ ॥

(ਨਟ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੯੭੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	ਪ	ਚ	ਧ	ਦੀ	—	ਪ	ਰ	ਨ	੩	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਪ	ਧ	×	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—
	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਚ	ਸ	—	ਧ	ਧ	ਨੁਪ	ਗ	ਰ	ਸ	—	
ਸੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਅੰ	ਚ	ਲਾ	ਗਾ	ਗਾ	ਹਾ	ਠ	ਇਓ	ਠ	ਜ	ਨ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ਠ	ਕਉ	ਠ	
ਨ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ	—	
ਸੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਪੁੰ	ਠ	ਮ	ਕੀ	ਠ	ਠ	ਗੀ	ਠ	
ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਪ	—	
ਜ	ਸ	ਗਾ	ਠ	ਠ	ਵ	ਤ	ਠ	ਠ	ਗ	ਤ	ਰ	ਸ	ਉ	ਪ	ਜਿਓ	ਠ	
ਗ	—	ਗ	—	—	ਧ	—	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—	
ਮਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇਆ	ਠ	ਕੀ	ਠ	ਜਾ	ਠ	ਲੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗੀ	ਠ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਛਾਇ ਮਾਨਟ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਯ)

ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥
 ਈਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਕੇਦ ਪੁਰਾਨੁ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀਐ ਮੇ ਧਰ ਰੇ ॥
 ਪਾਵਨੁ ਨਾਮ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੰ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭੁ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥
 ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੨੨੦)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨					
ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—	—
ਚੋ	ਠ	ਤ	ਪਾ	ਠਠ	ਪ	ਠੇ	ਠ	ਠ	ਰ	ਰੇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
—	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਗਰ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	
ਠ	ਠਰ	ਰ	ਠੁ	ਠ	ਰ	ਰੇ	ਠ	ਠ	ਰ	ਰੇ	ਠ	ਠਠ	ਠ	ਠ	ਨਰ	ਅ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਦੀ	ਨ	ਦ	ਇਆ	ੳ	ਲ	ੳ	ਸ	ਗ	ਲ	ਭੈ	ੳ	ਭੈ	ੳ	ਭੈ	ੳ	ਜ	ਨ
—	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਧ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਧ	—	ਪ	—	
ੳ	ਸਰ	ਨ	ਤਾ	ਹਿ	ੳ	ਤੁ	ਮ	ਪ	ਰ	ਰੇ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਗਰ	ਗ	ਸ	ਸ			
ੳ	ਸਰ	ਨ	ਤਾ	ਹਿ	ੳ	ਤੁ	ਮ	ਪ	ਰ	ਰੇ	ੳ	ੳੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਛਾਇਆਨਟ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥
 ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ੧ ॥
 ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥
 ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥
 ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥
 ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥
 ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦਿਸਟਾਵੈ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥

(ਨਟ ਨਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੯੭੮)

ਅਸਥਾਈ

⊕	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ੳ	ੳ	⊕	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ੳ	ੳ
ਕਿਆ	ੳ	ਜਾ	ਨਾ	ੳ	ਕਿਆ	ੳ	ਭਾ	ੳ	ਵੈ	ਰਾ	ੳਮ	ਹਉ	ੳ
ਧ	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਕਿਆ	ੳ	ਜਾ	ਨਾ	ੳ	ਕਿਆ	ੳ	ਭਾ	ੳ	ੳ	ਵੈ	ੳ	ਮ	ਨ
ਸ	—	ਪ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਰਾਮ		
ਪਿਆ	ੳ	ਸ	ਬਹੁ	ਤ	ਦ	ਰ	ਸਾ	ੳ	ਵੈ				

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ਼	ਸ	—	ਸ	—
ਪ	ਸ	ਈ	ਗਿਆ	ਸ	ਨੀ	ਸ	ਸ	ਈ	ਜਨ	ਤੇ	ਸ	ਰਾ	ਸ
ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਧ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਧ	ਪ
ਸ	ਸ	ਉ	ਪ	ਥ	ਰ	ਚ	ਆ	ਸ	ਸ	ਵੈ	ਸ	ਸ	ਪ
ਮ	ਕ	ਮ	ਰ	ਕ	ਮ	ਪ	ਮ	ਕ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ
ਕਿ	ਰ	ਖਾ	ਕ	ਰਹੁ	ਜਿ	ਸ	ਪੁਰ	ਖ	ਕਿ	ਧਾ	ਸ	ਤੇ	ਸ
ਸ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਕ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ
ਨੁ	ਦਾ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਤੁ	ਧ	ਧਿਆ	ਸ	ਵੈ	ਰਮ...			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਛਾਇਆਨਟ, ਸੁਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਜਾ ਭਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥
 ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥੧॥
 ਖੁਲੇ ਕ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੇ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥
 ਬਿਸਮ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਾਵਰੁ ਨਾਕਰੁ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥

(ਨਟ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੭੮)

ਅਸਬਾਈ

X	—	੦	੨	੩	੪	੦	੪
ਪ	ਧ	ਪ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ
ਸ	ਕਉ	ਸ	ਭ	ਈ	ਸ	ਸ	ਕੁ
ਜਾ	ਸ	ਸ	ਭ	ਈ	ਸ	ਸ	ਕੁ
ਮ	ਕ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਮਾ	ਸ	ਕੀ	ਸ	ਧੀ	ਸ	ਸ	ਰ
ਮ	ਕ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਗ	ਕ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਜ	ਮ	ਕੀ	ਸ	ਤੁ	ਸ	ਸ	ਮਿ

ਨ ਲੀ	— S	ਪ ਸੁ	ਪ ਖ	ਸ ਖਾ	— S	ਸ ਇਆ	— S	— S	— S
ਨ ਸ ਨਿ	ਸ ਕ	ਰ ਸੀ	ਗ S	ਮ ਹਉ	— S	ਮ ਪ ਮੰ	— S	— S	— S
ਪ ਗ ਹਉ	— S	ਮ ਮੰ	ਰ S	ਸ ਖੀ	— S	ਰ ਸ S	— S	— S	ਸ ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਪ ਰ	ਪ ਪ	ਪ ਤ	ਪ ਬੁ	ਸ ਝਾ	— S	ਸ ਨੀ	— S	— S	— S
ਨ ਧ ਅੰ	— S	ਰ ਮ੍ਰਿ	ਸ ਤ	ਸ ਝਾ	— S	ਸ ਨੀ	— S	— S	— S
ਨ ਧ ਕ੍ਰਿ	ਧ ਪ	ਸ ਠੇ	— S	ਨ ਧ ਜਿਉ	— S	ਮ ਪ SS	— S	— S	— S
ਪ ਗ ਥਾ	— S	ਮ ਰਿ	ਰ ਕ	ਸ ਖੀ	— S	ਰ ਸ S	— S	— S	ਸ ਰ

— ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਫਾਇਆਨਟ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਰੈ ਮਨ ਮੂਸ ਬਿਲਾ ਮਹਿ ਗਰਬਤ ਕਰਤਬ ਕਰਤ ਮਹਾਂ ਮੁਘਨਾ ॥

ਸੰਪਤ ਦੋਲ ਝੋਲ ਸੰਗਿ ਝੂਲਤ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਕ੍ਰਮਤ ਘੁਘਨਾ ॥

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧ ਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਵਿਓ ਸੁਘਨਾ ॥

ਬੋਇਓ ਬੀਜ ਅਹੰ ਮਮ ਅੰਕੁਰੁ ਬੀਰਤ ਅਉਧ ਕਰਤ ਆਘਨਾ ॥

ਮਿਰਤੁ ਮੰਜਾਰ ਪਸਾਰਿ ਮੁਖੁ ਨਿਰਖਰੁ ਝੰਚਤ ਭੁਗਤਿ ਭੁਖ ਭੁਖਨਾ ॥

ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁਪਨਾ ॥੪॥

(ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਰੂ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੮੭)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੩
ਪ	ਪ	ਗ
ਰ	ਮ	ਮ
ਕ	ਨ	ਰ
ਗ	ਸ	ਸ
ਗ	ਧ	ਨੁ
ਰ	ਗ	ਬ
ਕ	ਰ	ਤ
ਗ	ਰ	ਸ
ਰ	ਕ	ਤ
ਗ	ਗ	ਰ
ਰ	ਮ	ਰ
ਕ	ਘ	ਨਾ
ਗ	ਮ	ਗ
ਰ	ਸ	ਰ
ਕ	ਘ	ਨਾ

ਅੰਤਰਾ

੨	੦	੩
ਪ	ਪ	ਗ
ਰ	ਮ	ਮ
ਕ	ਨ	ਰ
ਗ	ਸ	ਸ
ਗ	ਧ	ਨੁ
ਰ	ਗ	ਬ
ਕ	ਰ	ਤ
ਗ	ਰ	ਸ
ਰ	ਕ	ਤ
ਗ	ਗ	ਰ
ਰ	ਮ	ਰ
ਕ	ਘ	ਨਾ

ਨੋਟ—ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਲਿਖੀ 'ਸੂਲਫਾਕ' ਦੀ ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਤੇ ਗਾਓ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

੯. ਰਾਗ ਛਾਇਆਨਟ, ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸੈਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮ ਕਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥

ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥੧॥

(ਚਉਬਲੇ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੬੩)

ਅਸਥਾਈ

×											੨				੦				੩
ਸ	ਧ	ਪ		ਰ	ਗ	ਗਮ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—				
ਸੰ	ਮ	ਨ	ਜਉ	ੜ	ੜ	ਇੜ	ਸ	ਪ੍ਰੈ	ੜ	ੜ	ਮ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗਮ	ਰ	ਸ		ਧ	ਧਨੁ	ਪ	—	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਰ	—	ਸ	—					
ਦੜ	ਮ	ਕਿਹੁ	ਹੈ	ੜੜ	ੜੀ	ੜ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ														ਨ				
ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰ	ਸ	—	—	—					
ਚਾ	ਵ	ਨ	ਦੁਤੇ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ਰੰ	ੜ	ਕ	ਨਹਿ	—	—	—	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ														ਮੰ				
ਧ	ਧ	ਧਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਧਨੁ	ਪ	ਪ	ਗ	—ਮ	ਰ	—	ਸ	—					
ਜਿ	ਨ	ਸਿਰ	ਦੀ	ੜ	ੜੜ	ਨੇ	ਕਾ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ—ਪੂਰਪਦ-ਘਮਾਰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਯ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਠਾਅ, ਦਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ, ਚੈਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਜ਼ਰੂਰ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਛਾਇਆਨਟ, ਪੜਤਾਲ, ਇਕਤਾਲਾ (ਲਗ-ਭਗ ਮੱਧ ਲਯ)

ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ॥
 ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥

(ਨਟ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੯੮੦)

ਅਸਥਾਈ

×											੦				੨				੦				੩				੪
ਕਾ	ਧ	ਉ	ਰ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—													
ਕਾ	ਧ	ਉ	ਰ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—													
ਕਾ	ਧ	ਉ	ਰ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—													
ਕਾ	ਧ	ਉ	ਰ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—													

ਨ	ਸ	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਧ	—	ਨ	ਪ	ਪ	—ਪ
ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਠ	ਮ	ਸੁ	ਨਾ	ਠ	ਫੈ	ਠ	ਨੀ	ਠਤ
ਪ	—	ਰ	ਰ	ਰ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—ਸ
ਹਾ	ਠ	ਥਿ	ਨ	ਸੈ	ਠ	ਦੁ	ਖ	ਥਿ	ਪ	ਰੀ	ਠਤ
ਸ	ਸ	ਧ	ਧ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਪ	—ਪ
ਸ	ਠ	ਅ	ਰ	ਪਉ	ਠ	ਮ	ਨ	ਤ	ਨ	ਚੈ	ਠਤ

ਅੰਤਰਾ-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

×				੨				੦			੩
ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਮ	ਪ	ਸ	—	—	੩
ਕੋਈ	ਠਿ	ਰ	ਲਾ	ਆ	ਠ	ਪ	ਨ	ਕੀ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਨ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	—	—	ਪ
ਸ	ਠ	ਠ	ਕ	ਮ	ਲ	ਮ	ਨ	ਸੀ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸੰਕ	ਚਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਮ	ਨ	ਸੀ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਪ	ਰ	ਰ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਮ
ਕਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਦੀ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ-ਰੂਪਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਠਾਠ)

੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	—	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਸ
ਜਨ	ਮ	ਪ	ਦਾ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਜੀ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	—	ਰ	ਰ	ਰ	ਜੀ	ਠ	ਠ	ਠ
ਜਨ	ਮ	ਪ	ਦਾ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਜੀ	ਠ	ਠ	ਠ
ਕ	ਰ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰ	ਰਿ	ਰ	ਰਿ	ਰਿ	ਰਿ	ਰਿ	ਰਿ	ਰਿ	ਰਿ	ਰਿ	ਰਿ

ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ

ਨੋਟ— ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਗਤ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਤਾਲਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਲਯ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਕੀ ਤਾਲ, ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਜਾਂ ਚੌਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ ਹੋਣ ਅਤੇ ਲਯ ਇਕੋ-ਸਾਰ ਹੋਵੇ।

(ਫਾਇਆਨਟ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ

ਵਾਦੀ—ਪ ਠਾਟ—ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਗ— ਨ, ਸ ਗੁ ਰ ਸ ।

ਮ

ਆਰੋਹ—ਨ, ਸ ਗੁ ਮ ਪ, ਨ, ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨ ਧ ਪ, ਮ ਗੁ ਰ ਸ, ਨ, ਸ ਗੁ ਰ ਸ ।

ਮ ਮ

ਪਕੜ—ਨ, ਸ ਗੁ ਮ ਪ, ਮ ਧ ਪ, ਗੁ, ਰ ਸ ।

ਪ੍ਰਦੀਪ; ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ ਜਾਂ ਪਟਦੀਪ ਤੇ ਪਟਦੀਪਕੀ, ਇਹ ਇਕੋ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ । ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ 'ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ' ਰਾਗ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ । ਪਹਿਲਾ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਗੰਧਾਰ, ਦੋ ਮੱਧਮ ਅਤੇ 'ਧਾ ਨੀ' ਕੰਮਲ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਗਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ । ਦੂਜਾ—ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਕੰਮਲ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਨੁਸ, ਗਮ ਪ

ਮ ਮ

ਗੁਮ; ਨੁਧਪ ਮਗਮ; ਪ ਗੁ, ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ । ਕਈ ਵੇਰ ਇਸ ਵਿਚ 'ਹੰਸਕੰਕਿਣੀ' ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਹੰਸਕੰਕਿਣੀ ਦਾ ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਹੈ । ਸੌ, ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਪ੍ਰਦੀਪ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੰਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਪਰਚਲਿਤ ਹੈ । ਭਾਵ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗਾਇਕ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਫੀ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਚਾਰ ਵਜੇ) ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰੋ-ਧਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ । ਪਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਭੀ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ, ਪ ਨ ਧ ਨ ਸ । ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮਲ ਨਿਖਾਦ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਲਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ ਤੋਂ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ 'ਨ ਸ

ਮ ਪ ਮ

ਗੁ ਰ ਸ, ਨ, ਸ ਗੁਮਪ, ਨ, ਧਪ, ਮਧਪ, ਗੁ, ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ । ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ—ਪ, ਮਪ ਨ,

ਸੰ, ਜਾਂ ਪ, ਗੁ ਮ ਪ ਨ, ਸੰ, ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਤੇ ਬੰਜਾ ਰੁਕ ਕੇ ਫਿਰ ਨੀ, ਤੋਂ ਹੀ 'ਨ, ਸੰ ਗੁਰੰ ਸੰ' ਇਹ ਸੁਰ ਲਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ ਇਕ ਮਧੁਰ ਤੇ ਸੁਰਲ ਭਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉ ਦੇ ਬਜਾਉ ਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨਸ, ਗੁਰਸਨ, ਧਪ, ਪਨ. ਸ, ਸਰਨਧਪ, ਧਮਪ, ਪੁਨਧਪ ਨ, ਸ—ਮਗੁਰਸਨ, ਧਪ, ਮਧਪ, ਨਧਪ ਨ, ਸ—।

੨. ਸ—ਨਸ ਗੁਮਪ—ਮਗੁਰਸ, ਰਨ ਸਧਪ, ਮੁਪਨਸਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮਪ—ਗੁਮਧਪ, ਗੁ, ਰਸ, ਨਸ ਗੁਮਪ—ਗੁਰਸ, ਸਗੁਰਸਰਨਸਧਪ, ਗੁਮਪੁਨ, ਸ—।

੩. ਸ—ਰਸਨ, ਸ ਗੁਮਪ—ਧਪ, ਗੁ, ਮਪ, ਮਧਪ ਗੁਰਸ—ਨਸ, ਗੁਮਪ—ਪਨ, ਧਪ, ਧਮਪਨ, ਧਪ, ਗੁਮਪਨ, ਧਪ, ਮਪ, ਗੁਮਪ, ਗੁਰਸ—ਨ, ਸ, ਗੁ, ਮ, ਪ, ਨ, ਧਪ, ਮਪ, ਗੁਮਪਨਧਪ, ਮਪਨਧਪ—ਗੁਮਧਪ ਗੁ ਰਸ—ਸਗੁਰਮਗੁਰਸਨ, ਪੁਨਸਗੁਰਸ—।

੪. ਨਸ, ਗੁਮਪ—ਪਧਮਪਗੁਮਪਨ -ਸੰ—ਨਧਪ, ਮਪਨ. ਸੰ—ਰਨ, ਸੰਧ, ਪ, ਧਮਪਨ, ਸੰ—ਸੰਨਧਪ, ਮਪ ਗੁਮਪਨ, ਧਨਸੰ, ਨਸ, ਗੁ, ਰੰਸਨ, ਧਪ, ਧਮਪ ਗੁਮਪਨ, ਸੰ—ਰੰਨਸੰ ਧਪਨ, ਧਨਸੰ, ਧ ਮਪਨ, ਸੰ—ਨਸੰ, ਗੁਰੰਸੰਨਧਪ, ਧਮਪਨ, ਸੰ—ਰੰਨ, ਸੰਧ, ਨਪ, ਧਮ, ਪਗੁ, ਮਪਨ, ਸੰ—ਨਸੰ ਧਪ, ਧਮਪ ਗੁ, ਰਸ—ਨਸਗੁਮਪ—।

੫. ਮਪ, ਮਧਪ, ਨ, ਧਪ, ਗੁਮਪਨ, ਧਪ ਗੁ—ਸ, ਗੁਮਪਨਧਪ, ਨ, ਸ ਗੁਮਪਨ, ਸੰ—ਨਸੰ, ਸੰ ਧਪ, ਮਧਪ, ਨਧਪ, ਸੰ—ਨਧਪ, ਸੰ, ਗੁਰੰਸੰਨਧਪ, ਨਸੰ, ਪਨਸੰ, ਮਪਨਸੰ, ਗੁਮਪਨਸੰ, ਸ, ਗੁਮਪਨਸੰ—ਨਸੰਰੰਨ, ਧਪ, ਧਮਪਨ, ਧਪ ਗੁ, ਰਸਨ, ਸਗੁਰਸ, ਨਸਗੁਮਪ, ਮਗੁਰਸ, ਨਸਗੁਮਪਧਪ ਮਗੁਰਸ, ਨਧਪਮਪ, ਗੁਮਪਨ, ਸਗੁਰਸ—ਗੁਮਪਧ ਨਨਧਮਗੁਰਸ, ਨਸਗੁਮਪਨਸੰ—ਨਸੰ ਰੰਨ ਸੰਧ ਨਪ ਧਪ ਪਗੁ ਮਗੁਰਸ, ਧਪ ਗੁਮਪਨਸੰ, ਸਗੁਰੰਸੰਨਧਪ ਨਧਪ ਮਧਪਮਗੁਰਸ ਨਸ ਗੁਮਪ—।

ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅੰਸਥਾਈ

੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	—	—	
੧.	ਮੇ	ਰਾ	ਮ	ਗੁ	ਨ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ਨੜ
੨.	ਪਮ ਗੁਰੇ ਸ, ਮੇ	ਰਾ	ਮ	ਗੁ	ਨ				ਨੜ
੩.	ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਮੇ ਪਮ ਗੁਰ ਸ, ਮੇ	ਰਾ	.	.	.	ਨੜ	ਗੁਮ	ਪਪ	ਗੁਮ
੪.	. . . ਨੜ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ,	ਗੁਮ	ਪਨ	ਧਪ	ਗੁਮ	ਪਨ	ਧਨ	ਸੰਗੁ	ਰਸੰ
੫.	ਨੜ ਗੁਮ ਪਨ ਸੰਰ ਪਮ ਗੁਰ ਸ, ਮੇ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਪ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਪ	ਨ,
੬.	. . . ਗੁਰ, ਗੁਗੁ ਰਸ, ਗੁਮ ਰਸ, ਨੜ ਗੁਮ, ਮੇ	ਪਪ,	ਮਪ	ਨਨ	ਧਨ	ਸੰਸੰ	ਗੁਗੁ	ਰਸੰ	ਨਧ
੭.	ਨੜ ਗੁਗੁ, ਸਗੁ ਮਮ, ਮਪ ਗੁਮ ਪਨ ਸੰਨ ਸਨ ਸਗੁ ਮਪ, ਮੇ	ਗੁਮ	ਪਪ,	ਮਪ	ਨਨ,	ਧਨ	ਸੰਸੰ,	ਨਸੰ	ਗੁਗੁ,

ਅੰਤਰਾ

	੧	੨	੩	੪
	ਪ	—	ਪ	ਪਮ ਪ ਗੁ ਮ
੧.	* ਕੰ ੜ ਈ	ਗਾ ੜ ੜ ਵੇ > ੜ	ਸੰਨ	ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ,
੨.	* ਕੰ ੜ ਈ	ਪਨ ਸੰਰ ਸੰਨ ਧਪ,	ਨਨ	ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ,
੩.	ਸੰਸੰ ੜਧ, ਨਨ ਧਪ,	ਧਧ ਪਮ, ਪਪ ਮਗੁ	ਮਮ	ਗੁਰ, ਗੁਗੁ ਰਸ,
੪.	* ਕੰ ੜ ਈ ਪਮ, ਗੁਮ ਧਪ ਮਗੁ, ਸਗੁ ਮਗੁ ਰਸ, ਨੜ	ਨਸੰ	ਗੁਗੁ ਰੰਸੰ, ਧਨ ਗੁਗੁ, ਸਗੁ ਮਮ, ਗੁਮ

੫.	ਸ, ਕੋ ਿ ਈ ਮਪ ਧ,ਮ ਪਧ ਮਪ ਸ ਕੋ ਿ ਈ ਗੁਮ ਪ,ਗ ਮਪ ਗੁਮ,	ਨਸੰ ਰੰ,ਨ ਸੰਰੰ ਨਸੰ, ਨੁਸੰ ਰ,ਨ ਸਰ ਨੁਸੰ	ਧਨ ਸੰ,ਧ ਨਸੰ ਧਨ, ਸਗੁ ਗੁਮ ਮਪ ਧਨ,
੬.	ਨਸੰ ਗੁੰਰੰ, ਧਨ ਸੰਨ, ਨਸੰ ਸੰ,ਸੰ ਗੁੰਗੁੰ ਸੰਰੰ ਸੰ, ਕੋ ਿ ਈ	ਮਪ ਧਪ, ਗੁਮ ਪਮ, ਰੰ,ਨ ਸੰਸੰ; ਪਧ ਧ,ਮ	ਗੁਰ ਸ, ਸਗੁ ਗੁ,ਗੁ ਪਪ, ਗੁਮ ਮ,ਗੁ ਰਸ,	ਮਮ, ਮਪ ਪ,ਪ ਨਨ ਨੁਸੰ ਗੁਮ ਪਨ ਸੰਰੰ
੭.	ਗੰਰੰ ਗੁੰਰੰ ਸੰਰੰ, ਸੰਨ ਨਰੰ ਸੰਮੰ ਗੁੰਰੰ ਸੰਨ ਪਨ ਸੰਗੁੰ ਰੰਸੰ ਨਧ ਗੁਮ, ਕੋ ਿ ਈ	ਸੰ,ਨ ਧਨ, ਧਪ ਧ,ਪ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਗੁਮ ਪਮ ਗੁਰ ਸ, ਗੁਮ	ਮਪ, ਮਗੁ ਮ,ਗੁ ਰਸ, ਪਨ ਸੰਗੁੰ ਰੰਸੰ ਨਧ ਪਨ ਸੰਗੁੰ ਰੰਸੰ ਨਧ	ਸਮ ਗੁਪ ਮਧ ਪਸੰ ਪਮ ਗੁਰ ਸ, ਗੁਮ ਪਮ ਗੁਰ ਸ, ਨੁਸੰ

੧. ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥
 ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥
 ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਉਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥
 ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਖ੍ਰਮ ਬੀਚਾਰ ॥
 ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥ ੩ ॥
 ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਨੈ ਹਰਿਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥

(ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੫)

ਅਸਥਾਈ

੦		੩	×	੨
	ਪ	ਮ		
	ਮ	ਗੁ	— ਮ	ਪ — ਨ —
	ਮੋ	ਰਾ	ਸ ਨ	ਲਾ ਸ ਸ ਸ
		ਮ		
੧	ਪ	ਪਮ	— ਮ	ਪ — ਨ —
੨	ਹਿ	ਰਾਸ	ਸ ਨ	ਲਾ ਸ ਸ ਸ
		ਮ		
		ਮੋਸ	— ਮ	ਪ — ਨ —
		ਰਾਸ	ਸ ਨ	ਲਾ ਸ ਸ ਸ

੧੨੬

ਧ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	ਨ
ਕੋ	ਹਿ	ਠ	ਸਾ	ਠ	ਵਠ	ਠ	ਲ	ਗੁ	ਠ	ਦ	ਰ	ਰਾ	ਠ	ਮਈ	ਠ
ਸ	—	—													
ਆ	ਠ	ਠ													

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਮ	ਧ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—
	ਏ	ਕ	ਜੋ	ਠਠ	ਰ	ਏ	ਕਾ	ਠ	ਠ	ਮਿ	ਲੀ	ਠ	ਠ	ਠ
—	ਸ	—	ਗੁ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	—
ਠ	ਕਿ	ਠ	ਬਾ	ਹੋ	ਠ	ਇ	ਮ	ਹੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇ	ਠ
—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
ਠ	ਜਿਤ	ਘ	ਟ	ਨਾ	ਠ	ਮ	ਨ	ਏ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਗੁ	ਮ	—	ਨ	—	—	ਧ	ਧਨ	ਸਨ
ਠ	ਠ	ਟ	ਮ	ਰੋ	ਠ	ਜ	ਨ	ਸੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠਠ	ਠਠ

ਧ ਪ — ਪਮ
ਇ ਠ ਠ ਮੇਰਾ... ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥
ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਲਿਖਣਿਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਅੰਧੋਰੁ ਹੈ ਖਹਿ ਖਹਿ ਮਰਦੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਲੋਆ ॥
ਵਰਤਿਆ ਪਾਪੁ ਜਗਤਿ ਤੇ ਧਉਲੁ ਉਡੀਣਾ ਨਿਸਿਦਿਨ ਰੋਆ ॥
ਬਾਝੁ ਦਇਆ ਬਲਹੀਣ ਹੋਇ ਨਿਘਰੁ ਚਲੇ ਰਸਾਤਲਿ ਟੋਆ ॥
ਖੜਾ ਇਕਤੇ ਪੈਰਿ ਤੇ ਪਾਪੁ ਸੰਗਿ ਬਹੁ ਭਾਰਾ ਹੋਆ ॥
ਬੰਮੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਧੁ ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਨ ਦਿਸੈ ਜਗਿ ਵਿਚ ਕੋਆ ॥
ਧਰਮ ਧਉਲੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤਲੈ ਖੜੋਆ ॥ ੨੨ ॥

(ਵਾਰਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਵਾਰ ਪਹਿਲੀ)

ਅਸਥਾਈ																
੦					੩					×						
—	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	ਮ	ਪ	—	
ੜ	ਥ	ਰ	ਮ	ਥ	ਥ	ੜ	ਲ	ਪੁ	ਕਾ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	
—	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	—	—	ਮ	
ੜ	ਥ	ਰ	ਮ	ਥ	ਥ	ੜ	ਲ	ਪੁ	ਕਾ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹੈ	ਮ
ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	
ਕਾ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ਲੈ	ੜ	ਖ	ਝੋ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਅੰਤਰਾ																
—	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—	
ਚਾ	ੜ	ਰੈ	ਜਾ	ੜ	ਗੋ	ੜ	ਚਹੁ	ਜੁ	ਗੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ਼ਗੁ	ਰ	—	ਸ	ਰ	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਪ	—	
ਪ	ਚਾ	ਇਣ	ਪ੍ਰਭ	ਆ	ੜ	ਧੋ	ੜੜ	ਹੋ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	

ੜ ਧਰਮ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੁਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਨਮ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਕ ਡਰਉ ॥
 ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥ ੨ ॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੬੮੫)

ਅਸਥਾਈ															
੨					੦					੩					
ਨਸ	ਗੁਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	—
ਅੜ	ਬੜ	ਮੈ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਨ	ਉ	ਪਾ	ੜ	ਉ	ਬ	ਰਉ	ੜ	ੜ	ੜ;
—	—	—	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜਿਹ	ਬਿ	ਧ	ਮ	ਨ	ਕੋ	ੜ	ਸ	ੜ	ਸਾ	ੜ

ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਮ		ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ
ਚੁ	ੜ	ਕੈ	ੜ	ਨ	ਭਉ	ਨਿ	ਧ	ਪਾ	ੜ	ਰ	ਪੜ	ਰਉ	ੜ	ੜ
ਧ	ਪ	ਮਗੁ	ਰਸ	—	ਸਗੁ	ਮ	ਪ							
ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	*	ਕਉ	ਨ	ਉ							

ਅੰਤਰਾ

					ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ
					ਜਨ	ਮ	ਪਾ	ਇ	ੜ	ਕ	ਛ	ਭ	ਲੋ	ੜ	ਨ
ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਗੁ	ਰ	ਰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	—	ਸੰ
ਕੀ	ੜ	ਨੋ	ੜ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਤੇ	ਅ	ਧਿ	ਕ	ਛੜ	ਰਉ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ										ਮ		ਧ		ਮ	
ਧ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮਨ	ਬ	ਚ	ਕ੍ਰੋ	ਮ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਨ	ਨ	ਹੀ
ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਗਾ	ੜ	ਏ	ੜ	ਯ	ਹ	ਜੀ	ਅ	ਸੋ	ੜ	ਚ	ਧੜ	ਰਉ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧ	ਪ	ਮਗੁ	ਰਸ	—	ਸਗੁ										
ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	ਕਉ...										

ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੳ. ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰ ॥
 ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥
 ਅਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥ ੨ ॥
 ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥
 ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਾਮ ॥ ੩ ॥
 ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਡਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੈਤਾ ਧੂਰਿ ॥ ੪ ॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੬)

ਅਸਥਾਈ

੩				X				੨				੦				੫
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

—ਬਾਕੀ ਕੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	—	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—	
ੜ	ਮਾ	ਰ	ਕੰ	ੜ	ਭ	ਭ	ਭੇ	ੜ	ਗੁ	ਕੰ	ੜ	ਅ	ਧਿ	ਕਾ	ੜ	ਈ	ੜ
ਸ	ਨ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਨਧ	ਧਨ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਗੁ		
ਜਿਨ	ਕਿਣ	ਧ	ਰ	ਮੁੰ	ੜ	ਭ	ਬ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ਏੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ		

ਹਸ
ੜੜ ਹਮਰੋ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥
ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥
ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਚੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨					
														ਪਨ	ਸੰਨ		
														ਜੀਵ	ਵੜ		
ਧਪ	ਮਪ	—	ਨਨ	ਧਪ	ਮਪ	ਮ	ਪ	—	—	—		ਪਧ	ਮਪ	ਪਨ	ਸੰਨ		
ਨਾੜ	ੜੜ	ੜ	ਹੜ	ਰੜ	ੜੜ	ਜੀ	ਵ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਜੀੜ	ਵੜ		
ਧਪ	ਮਪ	—	ਨਨ	ਧਪ	ਮਪ	ਮ	ਪ	—	—	ਮ		ਗੁ	ਰ	ਸ	—		
ਨਾੜ	ੜੜ	ੜ	ਹੜ	ਰੜ	ੜੜ	ਜੀ	ਵ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		
ਸ																	
ਨ	—	ਸ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨ	ਧਨ	ਸੰਨ		ਧਪ	ਮਪ	ਪਨ	ਸੰਨ		
ਜੀ	ੜ	ਵ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਪ	ਸਾ	ੜ	ਧੜ	ਸੰੜ	ੜੜ	ਗੜ,	ਜੀੜ	ਵੜ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਘਮ	ਧਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ਼	—	ਸ਼	—
ਤ੍ਰਿਪ	ਤ	ਭ	ਈਠ	ਠਠ	ਸ	ਚ	ਭ	ਠ	ਜ	ਨ	ਖਾ	ਠ	ਇਆ	ਠ
—	ਨ	ਸ਼	ਗੁੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸ਼	—	ਨ	—	ਧਨ	ਸ਼ਨ	ਧ	ਪ	ਪਨ
ਠ	ਮਨ	ਤ	ਨ	ਰ	ਸ਼	ਨਾ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਮਠ	ਧਿਠ	ਆ	ਇਆ	ਜੀਠ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ, ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥

ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੂਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥

ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥

ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੧)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

×	×	○	×	○
ਪ	ਨ	ਨ	ਮ	ਮ
ਨ	ਨ	ਸ਼	ਗੁ	ਪ
ਰਸ	ਨਾ	ਠਠ	ਸ਼ਾ	ਮਾ
		ਰਾ	ਇ	ਤੀ
		ਮ	ਠਨ	ਠ
		ਠਠ	ਸ਼ਾ	ਮਾ
		ਠ	ਮਪ	ਪ
		ਠ	ਮਠ	ਤੀ
		ਠ	ਘਮ	ਠ
		ਠ	ਗੁਰ	ਸ਼
		ਠ	ਨੇਠ	ਕੈ
		ਠ	ਠ	ਠ
		ਠ	ਠ	ਠ
		ਠ	ਠ	ਠ
		ਠ	ਠ	ਠ
		ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪੰ	ਪ	—	ਮਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ਼	ਸ਼	—
ਸਿਮ	ਰ	ਠ	ਸਿਮ	ਰ	ਸੁਆ	ਮੀ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਅਪ	ਨਾ	ਠ
ਨ	ਸ਼	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸ਼	ਸ਼ਰੰ	ਨ	ਸ਼	—	ਧ	ਧ	ਪ
ਜੀ	ਤ	ਠਲ	ਤਨ	ਮ	ਨਠ	ਛਾ	ਤੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਮ	ਪ	—	ਮਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮਗੁ	ਰ	ਸ	—
ਧ	ਪ	ੜ	ਰੰੜ	ਗ	ੜ	ਸੁ	ਖ	ਧਨ	ਜੀਅ	ਕਾ	ੜ
ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸਰੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਧ	ਧ	ਪ
ਗੁ	ੜ	ਰ	ਬੁਹ	ਮ	ਮੰਰੋ	ਜਾ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪਾ	ੜ	ਰ	ਬੁਹ	ਮ	ਮੰਰੋ	ਜਾ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ, ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ॥
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮ ॥
 ਹਉਮੈ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥
 ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥
 ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੧੧)

SIKHBOOKSCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

×	ਠ	ਨਸੰ	੦	ਪਮ	ਮਧ	×	—	—	੦	ਗੁ	ਸ
ਪ	ਵ	ੜ	ਨਧ	ਣੜ	ੜਰ	ਪ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ
ਆ	ਵ	ੜ	ਜਾੜ	ਣੜ	ੜਰ	ਚੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸਗੁ	ਮਪ	ਪ	ਮਗੁ	ਰਗੁ	ਸਨੁ	ਸ	—	—	—	—	ਸ
ਚੁੜ	ੜੜ	ਕਾ	ਭੋੜ	ੜੜ	ਲਾੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜਮ
ਨ	ਸ	—ਰ	ਸਨੁ	ਸ	—ਸ	ਗੁ	—	—	ਮ	ਪ	—
ਹਉ	ਮੋ	ੜੜ	ਮਾੜ	ਰ	ੜਮਿ	ਲੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	—	ਸਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸਰੰ	ਸੰ	—	—	ਨ	ਧ	ਪ
ਸਾ	ੜ	ਚਾੜ	ਚੰ	ੜ	ਲਾੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜਮ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	—ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਹਉ	ਮੋ	ਗੁਰ	ਖੋੜ	ਈ	ੜ	ਪਰ	ਗ	ੜ	ਰੋ	ਈ	ੜ

ਸੰ ਚੁ	ਸੰ ਕੇ	ਗੁੰ ਠ	ਰੰ ਸੰ	ਸੰ ਗ	ਰੰ ਸੰ	ਸੰ ਨ	ਸੰ ਪੈ	—	ਨ	ਧ	ਪ
ਪ ਜੰ	ਪ ਤੀ	—	ਮਪ ਅੰ	ਮ ਗੁ ਦੇ	ਮ ਰ	ਪ ਜੰ	ਮ ਗੁ ਤ	ਮ ਸ	ਗੁਰ ਮਾ	ਸ ਣੀ	—
ਮ ਗੁ ਆ	ਮ ਪ	ਪ ਠ	ਨ ਛਾ	ਸੰ ਤਾ	ਸੰ ਠ	ਸੰ ਆ	ਸੰ ਪੈ	—	ਨ	ਧ	ਪ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੁਝਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੇ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥
 ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥
 ਤੇਉ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥
 ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਉ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥
 ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੨)

ਅਸਥਾਈ

×	—	੦	੨	੦	੩	੪	੪	੪
ਪ ਰਾ	ਠ	ਪ ਮ	ਪਧ ਸਿ	ਪ ਰ	ਪ ਰ	ਨ ਸ	ਨ ਮ	ਧ ਸਿ
ਪ ਰਾ	ਠ	ਮ ਮ	ਗੁਮ ਸਿ	ਪ ਰ	ਮ ਗੁ ਭਾ	—	ਰ ਸ	ਸ ਈ
ਸ ਰਾ	ਠ	ਸ ਮ	ਰ ਨਾ	ਸ ਨ	ਸ ਮ	ਮ ਰ	ਪ ਰ	ਪ ਬਿ

ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	ਨ	ਥ	ਪ	ਮ
ਬ	ੜ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ
ਅੰਤਰਾ											
ਪ	ਪ	ਮਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—
ਬ	ਨਿ	ਤਾੜ	ੜ	ਗੁ	ਤ	ਏ	ਹ	ੜ	ਗੁ	ਹ	ੜ
ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—
ਨ	ੜ	ਪ	ਤ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ
ਨ	ਨ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਧਨ	ਸੰ	ਨ	ਥ	ਪ	ਪ
ਦਿ	ਨ	ਮੰ	ੜ	ਕ	ਛ	ਨਾੜ	ੜ	ਹਿ	ਭੇ	ੜ	ਰੰ
ਪ	—	ਮ	ਗੁਮ	ਪਧ	ਪ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਕਾ	ੜ	ਲ	ਅੜ	ਵੜ	ਥ	ਆ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਤੇਜ ਹੂੰ ਕੋ ਤਰੁ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈ
 ਕਿ ਸੁੱਧਤਾ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੈ ॥
 ਕਾਮਨਾ ਕੀ ਖਾਣ ਹੈ ਕਿ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੈ
 ਕਿ ਬਿਰਕਤਤਾ ਕੀ ਬਾਨ ਹੈ ਕਿ ਬੁੱਧ ਕੋ ਉਦਾਰ ਹੈ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੈ ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੋ ਭੂਪ ਹੈ
 ਕਿ ਰੂਪ ਹੂੰ ਕੋ ਰੂਪ ਹੈ ਕੁਮਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰੁ ਹੈ ॥
 ਦੀਨਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹੈ ਗਨੀਮਨ ਕੋ ਗਾਰਕ ਹੈ
 ਸਾਧਨ ਕੋ ਰੱਛਕ ਹੈ ਗੁਨਨ ਕੋ ਪਹਾਰੁ ਹੈ ॥ ੭ ॥—੨੫੯ ॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦, ਕਬਿੱਤ ਨ: ੨੫੯)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੦		੩			
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਗੁਸ
ਨ	ਨ	ਨ	ੜ	ਕੋ	ਦਾ	ਤਾ	ਹੈ	ੜ	ੜਗ
ਦੀ	ਨ	ਨ	ੜ	ਕੋ	ਦਾ	ਤਾ	ਹੈ	ੜ	ੜਗ
ਸ	ਗੁ	ਸਗੁ	ਮਪ	ਪਮ	ਗੁ	ਰਰ	ਸ	—	—
ਨੀ	ਮ	ਨੜ	ੜੜ	ਕੋੜ	ਗਾ	ਰਕ	ਹੈ	ੜ	ੜ

ਨ	—	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਰ	ਰਰ	ਸ	—	ਸ
ਸਾ	ਠ	ਧ	ਨ	ਕੰ	ਰੱ	ਛਕ	ਹੈ	ਠ	ਗੁ
ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ
ਗੁ	ਨ	ਕੰ	ਠ	ਪ	ਹਾ	ਰ	ਹੈ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਭੇ	ਜ	ਹੂੰ	ਠ	ਕੰ	ਤ	ਰ	ਹੈ	ਠ	ਕਿ
ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਗੁ	ਰ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਰਾ	ਜ	ਸੀ	ਠ	ਕੰ	ਸ	ਰ	ਹੈ	ਠ	ਕਿ
ਪ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	—	ਮ
ਸੁੱ	ਧ	ਤਾ	ਠ	ਕੰ	ਘ	ਰ	ਹੈ	ਠ	ਕਿ
ਗ	ਸ	ਸਗੁ	ਮਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	—
ਸਿੱ	ਧ	ਤਾ	ਠਠ	ਕੀ	ਸਾ	ਰ	ਹੈ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ, ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਬੋਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲਾ ॥
ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥ ੧ ॥
ਤੋਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੋ ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ਅਤਿ ਰੰਗੁ ਰੂੜੋ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਲਹਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥
ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥ ੨ ॥
ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੂਰ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੰਸੁਲਾ ॥
ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥ ੩ ॥
ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ ਖੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੁਖ ਜੈਸੇ ਜਲ ਧਰਾ ॥
ਮਛਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥ ੪ ॥
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥
ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥ ੫ ॥

(ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੩)

X			ਅਸਰਾਈ									
			੨	੦			੩					
			ਸ	ਸ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਧ	ਪ	—	—
			ਨ	ਰਾ	ਨਾ	ਰੁ	—	ਸ	ਕੋ	ਸ	—	—
			ਰੁ	ਸ	ਸ	ਪ	ਨ	ਪ	ਧ	ਪ	—	—
			ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਕੋ	ਸ	—	—
ਮਗੁ	ਰਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਸ	—
੨੨	੨੨	੨;	ਅ	ਤਿ	ਰੰ	ਗ	ਰੁ	—	ਕੋ	ਮ	ਰੰ	—
੨	੨	੨	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	—	—
੨	੨	੨	ਗੁ	ਸ	ਸ	ਮਈ	ਆ	—	ਨ	ਸ	ਸ	—
੨	੨	੨	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਮਈ	ਆ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—

			ਅੰਤਰਾ										
			੫	੪			੩						
			ਮਾ	ਰ	ਵਾ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਸ	—	—	
			ਸਿਉ	ਰ	ਕ	ਰੰ	ਕ	—	ਨਿ	ਸ	—	—	
			ਨ	ਸ	ਗੁ	ਰੰ	ਰੰ	ਨ	ਸ	ਸ	—	—	
			ਨੀ	ਰ	ਥਾ	ਲ	ਲ	ਲ	ਹਾ	ਸ	—	—	
			ਨਾ	ਦ	ਥਾ	ਲ	ਲ	ਹਾ	ਹਾ	ਸ	—	—	
			ਨ	—	ਨ	ਸ	ਧ	ਧ	ਧ	—	—	—	
			ਕੋ	ਸ	ਲ	ਥਾ	ਲ	ਮ	ਹਾ	ਸ	—	—	
			ਤਿਉ	ਸ	ਸ	ਮੇ	ਰੰ	ਸ	ਮ	ਨ	—	—	
			ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਨ	—	—	—	
			ਕ	ਰ	ਸ	ਹ	ਲਾ	—	ਸ	—	—	—	
			ਰਾ	ਸ	ਸ	ਮਈ	ਆ	—	ਸ	—	—	—	
			→										
੨	੨	੨	ਠੇਰਾ ਨਾਮ...										
੨	੨	੨											

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)
 (ਪ੍ਰਦੀਪਕੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—‘ਪਾ ਗਾ’ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ (ਕਾਫੀ ਠਾਟ)—ਸ, ਗੁ ਮ ਪ, ਨੁ ਸੰ । ਸੰ, ਨੁ ਧ ਪ, ਮ ਗੁ, ਰ ਸ ।

ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ (ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ)—ਸ, ਗੁ, ਮ ਪ, ਨੁ ਸੰ । ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ, ਮ ਗੁ, ਰੁ ਸ ।

— ਮ

ਪਕੜ—ਸ, ਨੁਸ ਗੁ ਮ ਪ, ਨੁ, ਪਪਗੁ, ਪ, ਗੁ, ਰਸਨੁ, ਸ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਧਨਾਸਰੀ, ਧੰਨਾਸਰੀ, ਧਨਾਸਿਕਾ ਤੇ ਧਨਾਸਰੀ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ, ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ, ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ (ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ) ਜੋ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਭਾਵ, ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਾਰ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਪਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਧਨਾਸਰੀ ਦੇ ਇਹ ਸੁਰ-ਰੂਪ ਕਿੱਥੋਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਪਰਿਵਰਤਣ ਹੋਏ ਇਸ ਤੇ ਵੀਚਾਰ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਸਰੂਪ ‘੧੩ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪੰਡਤ ਸਾਰੰਗਦੇਵ ਨੇ ਆਪਣੇ ‘ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ’ ਵਿਚ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਾਗ ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ (ਪਰਿਵਾਰ-ਵਰਗ) ਦੇ ਮਤ-ਮਤਾਂਤ ਆਰੰਭ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭਰਤ ਮਤ—ਧਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ਮਾਲਕੋਂਸ ਦੀ ਨੂੰਹ (ਪੁੱਤ੍ਰ-ਵੱਧੂ) ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਠਾਥ ਮਤ—ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਘ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ (ਇਸ਼ਤ੍ਰੀ) ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਹਨੂਮਾਨ ਮਤ—ਧਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਅਤੇ ‘ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ’ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗਮਾਲਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮਾਲਕੋਂਸ ਦੀ ਰਾਗਣੀ ਹੈ। ਇੰਜ ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਿੰਨ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਪਰਚਲਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਾਲਕੋਂਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ ਆਧੁਨਿਕ ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੇਘ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ; ਭਾਵ—ਕਿ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ (ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ) ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਪਰਚਲਿਤ ਸੀ ਫਿਰ ਉਹ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਕੇ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ, ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਨਾਲ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਆਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਥੋਂ ਇਕ ਗੱਲ ਬੜੀ ਸੰਵਾਦੀ ਤੇ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਧਨਾਸਰੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਜੇ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਭੈਰਵੀ, ਕਾਫੀ, ਖਮਾਜ ਤੇ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਦੀ ਜਾਤੀ, ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ, ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ‘ਪਾ ਗਾ’ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤਿ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਇਮ ਹਨ।

ਉਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਸਾਂ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕਾਫੀ ਠਾਣ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :—

ਪੰਡਤ ਅਹੋਬਲ ਨੇ "ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ" ਵਿਚ ਜਿਸ ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਧਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ, ਖਾਡਵ ਤੇ ਓਡਵ ਰਾਗ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇੰਜ ਕਾਫੀ ਠਾਣ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਹੋਏ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨਾਮ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ :—

੧. ਓਡਵ-ਓਡਵ ਜਾਤੀ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ਧਾਨੀ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ :—
ਸ, ਗੁ ਮ ਪ, ਨੁ ਸ। ਸ ਨੁ ਪ, ਮ ਗੁ ਸ।
੨. ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ਧਨਾਸਰੀ ਜਾਂ ਸੁੱਧ ਧਨਾਸਰੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ :— ਸ, ਗੁ ਮ ਪ, ਨੁ ਸ। ਸ ਨੁ ਧ ਪ, ਮ ਗੁ ਰ ਸ।
੩. ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ਧੰਨਾਸੀ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ :—
ਸ, ਗੁ ਮ ਪ, ਨੁ, ਧ ਨੁ ਸ। ਸ ਨੁ ਧ ਪ, ਮ ਗੁ ਰ ਸ। ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਇਹ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਗਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ।

ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਤੇ ਧਨਾਸਰੀ ਦੋਵੇਂ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫਰਕ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—

(੧) ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਦਾ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਹੈ। ਪਰ ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਇਕ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਸੁਰ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ ਉਹ ਦੁਰਬਲ (ਗੌਣ) ਹੈ। (੨) ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਵਿਚ 'ਗੁ ਤੇ ਨੁ' ਇਕ-ਇਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਰੁਤੀ ਉੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ 'ਮਾ ਤੇ ਸਾ'

ਮ ਸ

ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁ, ਨੁ, ਇੰਜ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਅੰਦੋਲਿਤ ਭੀ ਹਨ, ਪਰ

ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ ਉਹ ਕੌਮਲ ਤੇ 'ਕਾਫੀ' ਵਾਂਗ ਮੁਕਤ ਹਨ। (੩) ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ 'ਸ ਗੁ, ਪ ਗੁ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤਿ ਹੈ। ਪਰ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। (੪) ਧਨਾਸਰੀ ਭਾਵੇਂ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ 'ਧਾ ਰੇ' ਦੁਰਬਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਵਿਚ

ਪ ਸ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਗੋਂ ਧ, ਤੇ ਰ, ਇੰਜ 'ਕਣ' ਲਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਬੜਾ ਠਹਿਰਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦਾ

ਚਲਣ "ਸ, ਗੁ ਰਸਨੁ, ਸ, ਗੁਮਪ, ਨੁ, ਧਪਗੁ, ਪ, ਜਾਂ ਨੁਪ ਗੁ, ਪ, ਗੁ, ਰਸਨੁ, ਸ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।

ਸ ਮ ਮ ਪ ਮ ਮ ਸ

ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ "ਨੁ ਸ, ਗੁਮ, ਪ ਗੁਮ, ਨੁ, ਧ, ਪ, ਗੁਮ, ਗੁ, ਰ, ਸ" ਇੰਜ ਰਹੇਗਾ।

ਉਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਸਾਡੇ ਵੀਚਾਰ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਗਾਉਣਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ, ਤਾਨ ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਕਠਿਨ ਕੰਮ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤਾਨਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਲਗ-ਭਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

ਨੋਟ—ਕਾਵੀ ਠਾਟ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ 'ਰੇ ਧਾ' ਸੂਚ ਕੰਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ (ਗਾਇਕ) ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਨੂੰ 'ਕੰਮਲ ਧਨਾਸਰੀ' ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨੁਸਗੁ, ਰਸ, ਸਗੁਰਸਨੁ, ਸ—ਸਗੁ, ਮਪਗੁ, ਰਸ—ਨੁਸਗੁਮਪ, ਪਗੁ, ਮਪਗੁ, ਰਸ—।
੨. ਸ—ਸਗੁਰਸਨੁ, ਸਗੁਮਪ—ਮਪਗੁ, ਪ, ਗੁ, ਰਸ—ਸਗੁ ਗੁਮਪ, ਗੁਮਪਗੁ, ਪਗੁ, ਰਸਨੁ ਸ—
ਨੁਸਗੁਮਪ ਗੁ, ਰਸ—।
੩. ਨੁਸ, ਸਗੁ, ਗੁਮਪ, ਨੁ, ਧਪਗੁ, ਪ, ਮਪਨੁਧਪਗੁ, ਰਸ, ਨੁਸਗੁਮਪ, ਨੁਧਪਗੁ—ਪ, ਮਪਗੁ, ਰਸ—
ਰਨੁਸਗੁਮਪ, ਧਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪ ਗੁਮਪਨੁਧਪਗੁ, ਪਗੁ, ਰਸ—ਨੁਸਗੁ, ਸਗੁਮ ਗੁਮਪ, ਨੁਨੁਧਪਗੁਮਪ—
ਪਗੁ, ਰਸਨੁਸਗੁਮਪ—ਮਪਨੁ—ਧਪਗੁ, ਮਪ ਗੁ, ਪਗੁਰਸ—।
੪. ਪ—ਪਪ ਗੁਮਪ—ਪਨੁਧਪ ਗੁਮਪ, ਮਪਨੁ, ਨੁਧਪਗੁ ਪਗੁ, ਰਸ ਨੁਸਗੁਮਪ—ਗੁ, ਰਸਰਨੁਸਗੁਮਪ—
ਗੁਮਪਨੁ, ਨੁਸ—ਨੁਧਪ, ਨੁਨੁਪਗੁ, ਮਪ, ਮਪਨੁ, ਨੁਸ—ਨੁਧਪਗੁ, ਰਸ—ਨੁਸ, ਸਗੁ, ਗੁਮਪਨੁ, ਨੁਸ—
ਰਨੁਸਨੁਧਪ, ਪਨੁਸ, ਮਪਨੁਸ, ਗੁਮਪਨੁਸ—ਸਰੰਨੁ, ਨੁਧਪਗੁ, ਮਪਨੁ, ਪਨੁਸ—ਸਰੰਨੁਸਨੁਧਪ, ਨੁਨੁ
ਪਗੁ, ਪਗੁ, ਰਸ—।
੫. ਪ—ਮਪਗੁਮਪ—ਪਨੁਧਪ, ਮਪਨੁਨੁਧਪ, ਸ—ਨੁਧਪ, ਮਪ ਗੁਮਪ, ਗੁ, ਰਸ, ਰਨੁਸਗੁਮਪ, ਨੁਧਪ,
ਮਪਗੁਮਪ—ਗੁ, ਮਪਨੁਸ—ਸਗੁਰਸ—ਨੁਧਪ, ਮਪਨੁਸਗੁ, ਰਸ ਨੁਧਪ, ਪਨੁਪਗੁ, ਮਪਨੁਸ—ਨੁਨੁਸ,
ਪਨੁਸ, ਮਪਨੁਸ, ਸਗੁਰਸ, ਸਗੁ ਗੁਮਪਗੁ, ਰਸ, ਸਗੁਮਪਗੁਗੁ ਰਸ, ਨੁਸਗੁਮਪਪ ਮਗੁਰਸ, ਗੁਮਪਨੁਧਪਗੁਗੁਰਸ, ਨੁਸਗੁਮਪਨੁਸ,
ਨੁਧਪਮਗੁਰਸ, ਗੁਮਪਨੁਸਗੁਰਸ ਨੁਧਪਮਗੁਰਸ, ਨੁਸਗੁਮਪਪਨੁਨੁਸ, ਸਗੁਮਪਗੁਗੁਰਸ, ਨੁਧਪ
ਗੁਗੁਰਸ—।

ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੬)

ਅਸਥਾਈ

	X		o		੨		੩		੦	
	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	—
	ਗੁ	ਰ	ਬਾ	ੜ	ਣੀ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ਣ	ੜ
੧.	ਸਗੁ	ਰਸ	ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਪਨੁ	ਸਰੰ	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰਸ, —ਗੁਰਬਾ...
੨.	ਗੁਗੁ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਪਪ	ਗੁਗੁ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਪਨੁ
	ਧਪ	ਗੁਗੁ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਪਨੁ	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਗੁਗੁ	ਰਸ —ਗੁਰਬਾ...
੩.	ਗੁਗੁ	ਰਸ,	ਪਪ	ਮਗੁ	ਰਸ,	ਨੁਨੁ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰਸ,	ਸੰਸ
	ਨੁਨੁ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰਸ,	ਗੁਗੁ	ਰੰਸ	ਨੁਨੁ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰਸ —ਗੁਰਬਾ...
੪.	ਨੁਸ	ਗੁਗੁ,	ਸਗੁ	ਮਮ,	ਗੁਮ	ਪਪ,	ਮਪ	ਨੁਨੁ,	ਪਨੁ	ਸੰਸ
	ਨੁਸ	ਗੁਗੁ	ਰੰਰ	ਸੰਸ	ਨੁਨੁ	ਧਪ	ਪਪ	ਮਮ	ਗੁਗੁ	ਰਸ —ਗੁਰਬਾ...
੫.	ਗੁਗੁ	ਚ,ਗੁ	ਗੁਰ	ਨੁਸ,	ਪਪ	ਮ,ਪ	ਪਮ	ਗੁਮ,	ਨੁਨੁ	ਧ,ਨੁ
	ਨੁਧ	ਮਪ,	ਸੰਸ	ਨੁ,ਸ	ਸੰਨੁ	ਪਨੁ	ਗੁਗੁ	ਚ,ਗੁ	ਗੁਗੁ	ਨੁਸ,
	ਸੰਨੁ	ਧਪ,	ਨੁਧ	ਪਮ,	ਧਪ	ਮਗੁ,	ਪਮ	ਗੁਰ,	ਮਗੁ	ਰਸ, —ਗੁਰਬਾ...

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
	ਮਿ	ੜ	ਲ	ੜ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਮ	ੜ	ੜ
੧.	ਸੰਗੁ	ਰੰਸ	ਨੁਧ	ਪਪ	ਗੁਗੁ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਪਨੁ	ਸੰ —ਮਿਲ ਪ੍ਰੀ...
੨.	ਨੁਸ	ਗੁਗੁ	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਗੁਗੁ,	ਸਗੁ	ਮਪ,
	ਗੁਮ	ਪਪ,	ਮਪ	ਨੁਨੁ,	ਪਨੁ	ਸੰਸ	ਨੁਨੁ	ਧਪ	ਮਗੁ	ਰਸ —ਮਿਲ ਪ੍ਰੀ...
੩.	ਸੰਗੁ	ਰੰਸ,	ਨੁਰੰ	ਸੰਨੁ,	ਪਸੰ	ਨੁਧ,	ਮਨੁ	ਧਪ,	ਗੁਪ	ਮਗੁ,
	ਸਗੁ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਗੁ,ਸ	ਗੁਮ,	ਗੁਮ	ਪ,ਮ	ਪਨੁ,	ਪਨੁ	ਸੰ— —ਮਿਲ ਪ੍ਰੀ...
੪.	ਗੁਗੁ	ਚ,ਗੁ	ਗੁਗੁ	ਨੁਸ	ਨੁਨੁ	ਧ,ਨੁ	ਨੁਧ	ਮਪ,	ਪਪ	ਗੁ,ਪ
	ਪਗੁ	ਮਪ,	ਗੁਗੁ	ਚ,ਗੁ	ਗੁਰ	ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਪਨੁ	ਸੰਰ	ਨੁਸ —ਮਿਲ ਪ੍ਰੀ...
੫.	ਗੁਗੁ	ਰੰਸ,	ਰੰਰ	ਸੰਨੁ,	ਸੰਸ	ਨੁਧ,	ਨੁਨੁ	ਧਪ,	ਧਪ	ਪਮ,
	ਪਪ	ਮਗੁ,	ਮਮ	ਗੁਰ,	ਗੁਗੁ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਗੁਮ,	ਸਗੁ	ਮਪ,
	ਗੁਮ	ਪਨੁ,	ਮਪ	ਨੁਸ,	ਪਨੁ	ਸੰਰ	ਸੰ,	ਪਨੁ	ਸੰਰ	ਸੰ, —ਮਿਲ ਪ੍ਰੀ...

੧. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਥਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥
 ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨਾ ਲਗਾਨਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੬੮੪-੮੫)

ਅਸਥਾਈ

੦				ੳ			×			੨			ਸ	ਨੁ			
				ਮ									ਸਾ	ਧੋ			
ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	—	ਨੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਨੁ	
ਇ	ਹੁ	ਜ	ਗ	ਭ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹਾੜ	ੜੜ,	ਸਾ	ਧੋ		
				ਮ													
ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	
ਇ	ਹੁ	ਜ	ਗ	ਭ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	
—	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—		
ੜ	ਰਾ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਕਾ	ੜ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨ	ਛੋ	ੜ	ਡਿਆ	ੜ		
ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਨੁ
ਮਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਹਾ	ੜ	ਬ	ਬਿ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ,	ਸਾ	ਧੋ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	
ਮਾ	ੜ	ਤ	ਪਿ	ਤਾ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ਸੁ	ਭ	ਬ	ਨਿ	ਤਾ	ੜ	
ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਫੰ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	
ਰਾ	ੜ	ਕੈ	ੜ	ਰ	ਸ	ਲ	ਪ	ਟਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	
ਜੋ	ੜ	ਬ	ਨ	ਧ	ਨ	ਪੁ	ਭ	ਤਾ	ੜ	ਕੈ	ੜ	ਮ	ਦ	ਮੈ	ੜ	

ਗੁ ਮ ਪ ਨੁ | ਸੰ ਸੰ — ਰੰ | ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ | ਮ
 ਅ ਹ ਨਿ ਸ | ਚ ਹੈ S ਦਿ | ਵਾ S S S | ਨਾ S ਸਾ ਧੋ
 —ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਦੋਵਾਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੇ ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੇ ॥੨॥
 ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥
 ਪਰਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੩)

ਅਸਥਾਈ

੦		੧		੨		੩		੪		੫		੬		੭	
	ਪ	ਨਾ	ਪ	ਨਾ	ਪ	ਨਾ	ਪ	ਨਾ	ਪ	ਨਾ	ਪ	ਨਾ	ਪ	ਨਾ	ਪ
	—	S	—	S	—	S	—	S	—	S	—	S	—	S	—
	ਗੁ	ਹ	ਗੁ	ਹ	ਗੁ	ਹ	ਗੁ	ਹ	ਗੁ	ਹ	ਗੁ	ਹ	ਗੁ	ਹ	ਗੁ
	ਗੁ	ਰਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਗੁ
	ਨਾ	ਬੰ	ਨਾ	ਬੰ	ਨਾ	ਬੰ	ਨਾ	ਬੰ	ਨਾ	ਬੰ	ਨਾ	ਬੰ	ਨਾ	ਬੰ	ਨਾ
	ਨਾ	S	ਨਾ	S	ਨਾ	S	ਨਾ	S	ਨਾ	S	ਨਾ	S	ਨਾ	S	ਨਾ
	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—
	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S
	ਗੁ	ਵਹੁ	ਗੁ	ਵਹੁ	ਗੁ	ਵਹੁ	ਗੁ	ਵਹੁ	ਗੁ	ਵਹੁ	ਗੁ	ਵਹੁ	ਗੁ	ਵਹੁ	ਗੁ
	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ
	ਗੁ	ਗੋ	ਗੁ	ਗੋ	ਗੁ	ਗੋ	ਗੁ	ਗੋ	ਗੁ	ਗੋ	ਗੁ	ਗੋ	ਗੁ	ਗੋ	ਗੁ
	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ	S	ਗੁ
	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ
	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
	ਪ	S	ਪ	S	ਪ	S	ਪ	S	ਪ	S	ਪ	S	ਪ	S	ਪ
	ਪ	ਲ	ਪ	ਲ	ਪ	ਲ	ਪ	ਲ	ਪ	ਲ	ਪ	ਲ	ਪ	ਲ	ਪ
	ਪ	ਰਾ	ਪ	ਰਾ	ਪ	ਰਾ	ਪ	ਰਾ	ਪ	ਰਾ	ਪ	ਰਾ	ਪ	ਰਾ	ਪ
	ਪ	S	ਪ	S	ਪ	S	ਪ	S	ਪ	S	ਪ	S	ਪ	S	ਪ
	ਪ	ਦਿ	ਪ	ਦਿ	ਪ	ਦਿ	ਪ	ਦਿ	ਪ	ਦਿ	ਪ	ਦਿ	ਪ	ਦਿ	ਪ
	ਪ	ਬੰਦਨਾ...	ਪ	ਬੰਦਨਾ...	ਪ	ਬੰਦਨਾ...	ਪ	ਬੰਦਨਾ...	ਪ	ਬੰਦਨਾ...	ਪ	ਬੰਦਨਾ...	ਪ	ਬੰਦਨਾ...	ਪ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਬੰ	—
	ਵ	ਡੈ	ਭਾ	S	ਗ	ਭੈ	S	ਟੈ	S	ਗੁ	ਰ	ਦੇ	S	ਵਾ	S
	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰਸ	
	S	ਭੈ	ਟ	ਰਾ	S	ਧ	ਮਿ	ਗੁ	S	ਹ	ਰਿ	ਸੰ	ਵਾ	S	ਬੰਦ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)
 ਇਸ ਤੇ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ
 ਤੀ ਬਜਾਉਣੇ ੨੨।

੩. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥
 ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥੧॥
 ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਚੌਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਤੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥
 ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥
 ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਥਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥
 ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥
 ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੇ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥
 ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੇਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩					×				੨				
				ਪ	ਗੁ	—	ਮ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	
ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਗੁ	—	ਮ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	
ਆ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ	ਮ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ੜ	ਤ	ਕੁ	ਕੁ	ਮ	ਘ	ਰ	
				ਪ	ਗੁ	—	ਮ	—	ਪ	—	—	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	
ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਗੁ	—	ਮ	—	ਪ	—	—	ਮ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤ	
ਆ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ	ਮ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	
				ਨੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—		
ਨੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—		
ਕੁ	ਮ	ਰੇ	ੜ	ਦੋ	ਖੀ	ਹ	ਰਿ	ਆ	ੜ	ਪ	ਨਿ	ਵਾ	ੜ	ਰੇ	ੜ		
				ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	—	—	—	—	
ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	—	—	—		
ਅ	ਪ	ਦਾ	ੜ	ਭ	ਈ	ੜ	ਬ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ਤ	—	—	—	—		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	
ਜਿ	ਨ	ਕੁ	ਮ	ਭੇ	ੜ	ਜੇ	ੜ	ਤਿ	ਨਹਿ	ੜ	ਬੁ	ਲਾ	—	ਲਾ	ੜ	ਏ	ੜ
				ਗੁੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	—		
ਨੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਤੀ	ੜ	ਘ	ਰ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ	ੜ		
ਸਹ	ੜ	ਜ	ਸ	ਤੀ	ੜ	ਘ	ਰ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ	ੜ		

ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ
ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ	ਗ	ਲ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ਠ	ਉ	ਸਹ	ਠ	ਠ	ਜ	ਧੁ	ਨ
ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ					
ਨਿ	ਹ	ਚ	ਲ	ਰਾ	ਠ	ਜ	ਕ	ਮਾ	ਠ	ਉ	ਠ		ਰੁਮ	ਘਰਿ...		

— ਥਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰਿ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥

ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਬਤਾਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

੦				੩			×					੨			ਪ	ਮ
		ਮ			ਰ		ਨੁ	ਸ							ਕਾ	ਠ
ਪ	—	ਗੁ	—	—	ਬ	—	ਨ	ਖੋ	—	—	—	—	—	—	ਨੁ	ਨੁ
ਹੇ	ਠ	ਰੇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਬ	ਨ
					ਮ											
ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਗੁ	—	ਰ	ਨੁ	—	ਸ	—	—	—			
ਖੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਜ	ਠ	ਨ	ਜਾ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ		

ਅੰਤਰਾ

															ਪ	ਪ
		ਮ													ਸ	ਚ
ਮ	—	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	—	—	—	—	—	—	—	ਨੁ	—
ਬ	ਠ	ਨਿ	ਵਾ	ਠ	ਸੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਸ	ਠ

੧੪੬

ਸੰ	—	ਗੁੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	—	ਨੁ	—	—	ਧ	ਪ	—	ਪ	—
ਦਾ	ਠ	ਅ	ਲੇ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਧ	—	—	ਗੁ	—	ਮ	—	ਪ	ਮ	—	—	ਰ	ਸ	—	—	—
ਪ	—	—	ਸੰ	—	ਪ	—	ਪ	ਗੁ	—	—	ਰ	ਸ	—	—	—
ਹੀ	ਠ	ਠ	ਸੰ	ਠ	ਗ	ਠ	ਸ	ਮਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਕਾਹੇ	ਠ

ਨੋਟ—ਇਹ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੫. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਬੇਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲਾ ॥
 ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥
 ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੇ ਰੂਪੁ ਰੂੜੇ ਅਤਿ ਰੇਗੁ ਰੂੜੇ ਮੇਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦੁ ਬਾਲਹਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥
 ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥
 ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੰਸੁਲਾ ॥
 ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥
 ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ ਖੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਚਾੜਿਕ ਮੁਖ ਜੈਸੇ ਜਲ ਧਰਾ ॥
 ਮਛਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੪॥
 ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥
 ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥
 (ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੬੩)

ਅਸਥਾਈ													
⊕			੧		੨		⊕			੧		੨	
			ਸ		ਮ		ਮ		ਮ		ਪ		ਸਰ
ਨੁ	—	—	ਗੁ	—	ਗੁ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਪ	—	ਤੇਰਾ
ਨਾ	ਠ	ਠ	ਰੂ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰੂ	ਠ	ਠ	ਰੂ	ਠ	ਠ	ਪਪ
			ਰੂ		ਠ		ਠ		ਠ	ਰੂ	ਠ	ਠ	ਅਤਿ
ਪ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਮਗੁ	ਮਪ	ਪ	ਮ	—	ਰਰ	ਸ	—	—	ਸਰ
ਗੁ	ਠ	ਗੁ	ਰੂ	ਠ	ਮੇ	ਠ	ਗੁ	ਠ	ਮਈ	ਆ	ਠ	ਠ	ਤੇਰੇ
ਰੰ	ਠ	ਗੁ	ਰੂ	ਠ	ਮੇ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਮਈ	ਆ	ਠ	ਠ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਨੁਪ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—
ਮਾ	ਰ	ਵਾ	ਸ	ਜ਼ਿ	ਜੈ	ਸੋ	ਨੀ	ਰ	ਬਾ	ਸ	ਲ	ਹਾ	ਸ
ਨੁ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰੇਂ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ਬ	ਲ	ਬਾ	ਸ	ਲ	ਹਾ	ਸ	ਕ	ਰ	ਹ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਨ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਜਿਉ	ਸ	ਕੁ	ਰੈ	ਕ	ਨਿ	ਸ	ਨਾ	ਦ	ਬਾ	ਸ	ਲ	ਹਾ	ਸ
ਪ	—	ਪ	ਗੁ	—	ਮਪ	ਪ	ਮ	—	ਰਰ	ਸ	—	—	ਸਰ
ਤਿਉ	ਸ	ਮੈ	ਰੈ	ਸ	ਮਸ	ਨ	ਰਾ	ਸ	ਮਈ	ਆ	ਸ	ਸ	ਤੇਰਾ

ਨੋਟ - ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰੀਤ (ਟਿਊਨ) ਨੰ: ੧੦ ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ ਵਿਚ ਭੀ ਹੈ।

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਸੁਲਫਾਕ (ਦਕੁਤ ਲਯ)

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥
 ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੂੜੁ ਕੁਸੁਰੁ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥
 ਨ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥
 ਕਿਸਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩, ਪੰਨਾ ੬੬੫)

ਅਸਥਾਈ

×	○	੨	੩	○
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ
ਗੁ	ਰ	ਬਾ	ਟੀ	ਨੁ
		ਸ	ਸ	ਸ
				ਪ
				ਗੁ
				ਸੁ
				ਣ
				ਸ

ਮ	ਗੁ	ਮਪ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਮੈ	ਠ	ਲਠ	ਗ	ਗੁ	ਠ	ਦੇ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਸਹ	ਜੇ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਠ	ਮ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ਮੰ	ਠ	ਨ	ਵ	ਸਾ	ਠ	ਏ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	—	—	—
ਜੰ	ਠ	ਹ	ਰਿ	ਸੇ	ਠ	ਵਹਿ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ਰਿ	ਨ	ਬ	ਲ	ਜਾ	ਠ	ਉ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	—	ਰੰ	—	ਸੰ	—
ਰਿ	ਨ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ਠ	ਸਾ	ਠ	ਚ	ਠ
ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ਸ	ਚਾ	ਮੁ	ਖ	ਨਾ	ਠ	ਉ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥
 ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥
 ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥੧॥
 ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤ ਉਪਾਰਣ ਨਾਮ ਤੇਰਾ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੩)

ਅਸਥਾਈ

×	—	੦	੨	—	੦	੩	੪	—	—
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਰਨੁ	ਸ
ਹ	ਲ	ਤ	ਸੁ	ਠ	ਖ	ਪ	ਲ	ਤਠ	ਸੁ

ਨੁ	ਸ	—	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—	—
ਨਿ	ਰ	ਠ	ਸੁ	ਠ	ਖ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨੋ	ਠ
ਮ	—	—	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਸ	—
ਪ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ	ਗੁ	ਬਿ	ਦ	ਠ	ਕਾ	ਠ
ਨੁ	—	—	ਧਪ	—	—	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—
ਸ	ਠ	ਠ	ਦਾਠ	ਠ	ਠ	ਲੀ	ਠ	ਠ	ਜੀ	ਠ

ਸੂਲਫਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੋਗੁਨ ਲਯ)

×	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸ	—	—	—	—
ਮਿ	ਟਰਿ	ਠ	ਕ	ਮਾ	ਠ	ਲੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨੁ	—	ਸ	ਸ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	—	—	—
ਪਾ	ਠ	ਪ	ਰਿ	ਰਾ	ਠ	ਲੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	—
ਸਾ	ਠ	ਥ	ਸੰ	ਗ	ਤ	ਮਿ	ਲ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਪ	—	ਪ	—	—	—	—
ਮੁ	ਠ	ਆ	ਠ	ਜੀ	ਠ	ਜੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਹਲਤ ਸੁਖ...

ਰੂਪਕ, ਦਾਈਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ)

⊕	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਪ	ਪ	ਪ	੧	—	੨	ਮ	⊕	ਨੁ	੧	—	੨	—	—
ਰਾ	ਠ	ਜ	ਪ	ਜੋ	ਗੁ	ਠ	ਥਿਸ	ਰੰਤ	ਸ	ਮਾ	ਠ	ਇਆ	ਠ
ਸੰ	—	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	—	—	—	—
ਮਹਾ	ਠ	ਠ	ਢ	ਖ	ਏ	ਦੁ	ਮਹ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਆ	ਠ	ਸ	ਪਿਆ	ਠ	ਸ	ਰ	ਮ	ਠ	ਹਰਿ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	—	—	—	—
ਏ	ਦੁ	ਪ	ਦਾ	ਰਥ	ਠਾ	ਗ	ਠ	ਕ	ਲ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਸਵਾਰੀ ਪੰਜਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਣ)

X	੨				੩				੪		੫			
ਪ	ਨੁ	-ਨੁ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	—
ਜ	ਰ	ੜ	ਸ	ਮ	ਰ	ਬ	ਅ	ਕ	ਬ	ਅ	ਗੋ	ਚ	ਰਾ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	-ਸੰ	ਗੁੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	—	ਧ	ਪ	—	ਪ	—
ਪ	ਰਿਤ	ੜਿ	ਧਾ	ੜ	ਰ	ਣ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ਤੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਗੁਣ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਦੁਗੁਣ)

X	੨				੦				੩						
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
ਅੰ	ੜ	ਤ	ਰ	ਜਾ	ੜ	ਮੀ	ਨ	ਨ	ਕ	ਕੇ	ੜ	ਸੁਆ	ੜ	ਮੀ	ੜ
ਨੁ	ਨੁ	ਜ	ਜ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਨੁ	ਸ	—	—
ਸਰ	ਬ	ਤ	ਪ	ਰ	ਨ	ਠਾ	ੜ	ਕੁ	ਰ	ਮੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਹਲਤ ਸੁਖ...

ਨੋਟ—ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਚਾਰਤਾਲ' ਦੀ ਲਯ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਾਲਾਂ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਯ ਵਿਚ ਚਲਦੀਆਂ ਰਹਿਣ। (ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੰਧ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾ ॥
 ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥ ੧ ॥
 ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥
 ਈਹਾਂ ਉਹਾ ਸਰਬ ਬੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੇ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ੩ ॥
 ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲਾ ॥
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੈ ਚੋਲਾ ॥ ੪ ॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	—	ਮ	੨				
	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਗੁ	ਪਾ	ੜ	ਲ	ਗੋ	ਕਿੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ		
ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	
ਰੇ	ਪ੍ਰਾ	ਣ	ਗੁ	ਪਾ	ੜ	ਲ	ਗੋ	ਕਿੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ		
—	ਨੁ	—	ਸ	ਗੁ	—	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਗੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	
ੜ	ਈ	ੜ	ਹਾ	ਉ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਸ	ਰ	ਬ	ਬੰ	ਗੁ	ੜ	ਕ	ਕੀ	ੜ	
—	ਪ	ਕੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	—	—	ਨੁ	ਗੁ	ਧੁ	ਮਗੁ	ਰੁ	ਸ	
ੜ	ਜਿ	ਸਹਿ	ਹ	ਮਾ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ਰਿੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ਦੜ	ੜੜ,	ਹ	ਮ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	
ਬਾ	ੜ	ਰ	ਜਾ	ਉ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਅ	ਪ	ਨੈ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ	ਪਰ	ਜਿਨ	
ਨੁ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	—	ਨੁ	ਧੁ	—	ਪ	—		
ਹ	ਰ	ਹ	ਰ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਦਿ	ੜਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਯਾ	ੜ	ੜ	ੜ		
ਮ	ਗੁ	ਕੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਨੁ	ਸ	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ		
ਮ	ਹਾ	ੜ	ਉ	ਦਿਆ	ੜ	ੜ	ਨ	ਅੰ	ੜ	ਧ	ਕਾ	ੜ	ਰ	ਮਹਿ	ਜਿਨ		
ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ		
ਸੀ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ਮਾ	ਗ	ਰ	ਦਿ	ਖਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਯਾ	ੜ,	ਹ	ਮ		
ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ										
ਰੇ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਗੁ	ਪਾ	ੜ	ਲ	ਗੋ										

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।
(ਟਿਯੂਨ ਦੀ ਸੋਧ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥
 ਸਾਜਿ ਸਾਜਿ ਮਨੁ ਨਾਮ ਸਮੁਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸੁਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਤੁਮੁ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥
 ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥
 ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੋ ਜਤ ਕਤ ਪੋਖਉ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥
 ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ੪ ॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੩)

ਅਸਥਾਈ

X		o			X			o				
ੳ	ਮਗੁ	ਮਗੁ	ਰੁਸ	ਸਰੁ	ਨੁਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	—	
ਕ	ਰਹੁ	ੲਦ	ਇਆ	ੲੲ	ਮੇਰੇ	ਸਾ	ੲ	ੲ	ਈ	ੲ,	ੲ	
ਪ	ਪ	—	ਪੳ	ਪੳ	ਮ	ਪ	—	ਪਨੁ	ੳ	ਪ	ਪ	
ਐ	ਸੀ	ੲ	ਮੲ	ਤੲ	ਦੀ	ਜੈ	ੲ	ਮੇਰੇ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ	
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਨੁ	ਸੰਨ	ੳਪ	ਪਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮਗੁ	ਰੁਸ	ਪਨੁ
ਸ	ਦਾ	ੲਸ	ਦਾੲ	ੲੲ	ਤੁੳ	ਧਿਆ	ੲ	ੲ	ਈੲ	ੲੲ	ੲੲ	ਕੁਮ...

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	—	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਪਾ	ਨੀ	ੲ	ਪ	ਖਾ	ਪੀ	ਸਉ	ਸੰ	ਤ	ਆ	ਗੈ	ੲ
ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰਰੁੰ	ਨੁ	ਸੰ	—ਨੁ	ੳ	ਪ	—
ਗੁ	ਣ	ਗੰ	ਵਿੰ	ਦ	ਜਸ	ਗਾ	ੲ	ੲੲ	ਈ	ੲ	ੲ

ਪ	ਪ	—	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁਰੁ	ਸ	—
ਸਾ	ਸ	ੜ	ਸਾ	ਸ	ਮਨ	ਨਾ	ਮ	ਸ	ਮਾੜ	ਰੈ	ੜ
ਨੁ	ਸ	ਗੁਮ	ਪ	ਨੁ	ਪਨੁ	ਸ	—	—ਨੁ	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਪਨੁ
ਇ	ਹੁ	ਬਿਸ	ਰਾ	ਮ	ਨਿਧ	ਪਾ	ੜ	ੜੜ	ਈੜ	ੜੜ	ਤੁਮ ਕਰਹੁ...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਰੂੜੋ ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ਅਤਿ ਰੰਗੁ ਰੂੜੋ ਮੇਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥

ਨੋਟ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪਿਛੇ ਨੰ: ੫ ਤੇ ਨੋਟ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

×			○			×			○		
										ਨੁਸ	
										ਤੇਰਾ	
ਮ	—	ਗੁ	ਪ	ਪ	—	ਪ	—	ਸਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਪਨੁ
ਨਾ	ੜ	ੜਮ	ਰੂ	ੜੋ	ੜ	ਰੂ	ੜ	ੜਪ	ਰੂ	ੜੋ	ਅਤਿ
ਧੁ	ਪ	—ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮਪ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—ਰੁ	ਨੁਸ
ਰੰ	ੜ	ੜਗ	ਰੂ	ੜੋ	ਮੇਰੋ	ਰਾ	ੜ	ਮਈ	ਆ	ੜੜ	ਤੇਰਾ..

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪਨੁ	ਸਸ	ਸ	—
ਮਾ	ਰ	ਵਾ	ੜੜ	ਜੋ	ਸੇ	ਨੀ	ਰ	ਬਾੜ	ੜਲ	ਹਾ	ੜ
ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨੁ	ਸ	ਸਨੁ	ਧੁ	ਪ	—
ਬ	ਲ	ਬਾ	ੜ	ਲ	ਹਾ	ਕ	ਰ	ਹੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਪਪ	ਪ	ਮ	ਮਗੁ	ਪ	ਪ	—
ਜਿਉ	ੜ	ਕ	ਰੰ	ਕ	ਨਿਸ	ਨਾ	ਦ	ਬਾੜ	ੜਲ	ਹਾ	ੜ
ਪ	—	ਪ	ਗੁ	—	ਮਪ	ਮ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—ਰੁ	ਨੁਸ
ਤਿਉ	ੜ	ਮੇ	ਰੈ	ੜ	ਮਨ	ਰਾ	ੜ	ਮਈ	ਆ	ੜੜ	ਤੇਰਾ..

— ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਹਰਿ ਏਕੁ ਜਿਮਰਿ ਏਕੁ ਜਿਮਰਿ ਏਕੁ ਜਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੯)

ਅਸਥਾਈ

X		੦		੨		੦		੩		੪
ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ
ਸੰ	ੜ	ਰਿ	ਏ	ੜ	ਕ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਏ	ੜ
ਹ	ੜ									ਕ
ਰੁ	ਨੁ	ਸ	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ
ਸਿ	ਮ	ਰ	ਏ	ੜ	ਕ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਪਿਆ	ੜ
ਸਰੁ	ਨੁ	ਸ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਪ
ਕੜ	ਲ	ਕ	ਲੇ	ੜ	ਸ	ਲੇ	ੜ	ਭ	ਮੰ	ਹ
ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ
ਮਹਾ	ੜ	ੜ	ਭਉ	ਜ	ਲ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਸਾ	ੜ	ਸ	ਸਾ	ੜ	ਸ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਨਿ	ਮ	ਖ
ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਨ	ਮ	ਸ	ਕਾ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਪ
ਦਿ	ਨੁ	ਸ	ਰੈ	ਨੁ	ਚਿ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ
ਗੁ	ਨੁ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਥੀ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ
ਸਾ	ੜ	ਧ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਜ	ਪ	ਨਿ	ਸੰ	ੜ	ਗ
ਸਾ	ਧ	ਜ	ਨਾ	ੜ	ਕੀ	ਰੇ	ੜ	ਨ	ਨਾ	ਨ	ਕ

ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਕੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ
ਮ	ਨ	ਨਿ	ਧਾ	ਠ	ਨ	ਧਾ	ਠ	ਠ	ਰੁ	ਠ	ਠ
ਮੰ	ਗ	ਲ	ਸੁ	ਖ	ਸਿ	ਧਾ	ਠ	ਠ	ਰੁ	ਠ	ਠ

ਸ-੨੮੬

ਨੋਟ—ਪੁਰਪਦ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ, ਚੌਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

੧੨. ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਪੜਤਾਲ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਤਹੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੁਇ ਕੈ ਚੇਤਨਾ ਕੋ ਚਾਰ ਕੀਓ,
 ਕਤਹੂੰ ਅਚਿੰਤ ਹੁਇ ਕੈ ਸੋਵਤ ਅਚੇਤ ਹੋ ॥
 ਕਤਹੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੁਇ ਕੈ ਮਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਭੀਖ,
 ਕਹੂੰ ਮਹਾ ਦਾਨ ਹੁਇ ਕੈ ਮਾਂਗਿਓ ਧਨ ਦੇਤ ਹੋ ॥
 ਕਹੂੰ ਮਹਾਂ ਰਾਜਨ ਕੋ ਦੀਜਤ ਅਨੰਤ ਦਾਨ,
 ਕਹੂੰ ਮਹਾਰਾਜਨ ਤੇ ਛੀਨ ਛਿਤ ਲੇਤ ਹੋ ॥
 ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਥਿਪ੍ਰੀਤ,
 ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੧॥੧੧॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦, ਕਥਿੱਤ ਨੰ: ੧੧)

X	ਅਸਥਾਈ									
	੨					੦				
ਸ	ਸ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ	
ਕ	ਕ	ਹੂੰ	ਠ	ਸੁ	ਚੇ	ਠ	ਹੁ	ਇ	ਕੈ	
ਨੁ	ਸ	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	
ਚੇ	ਕ	ਨਾ	ਠ	ਕੋ	ਚਾ	ਰ	ਕੀ	ਠ	ਓ	
ਪ	ਪ	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਸ	ਸ	
ਕ	ਕ	ਹੂੰ	ਠ	ਅ	ਠਿ	ਠ	ਹੁ	ਇ	ਕੈ	
ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	—		
ਸੰ	ਪ	ਠ	ਠ	ਅ	ਚੇ	ਰੁ	ਠ	ਠ	ਠ	

ਅੰਤਰਾ ਇਕਤਾਲਾ (ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਨ ਜਾਂ ਤਿਗਨ ਲਯ:)

X	੦	੧	੨	੦	੩	੪
ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਸ
ਕ	ੳ	ਗੁ	ੳ	ਖ	ੳ	ਸੁ
ਸੰ	—	ਸ	ਗੁੰ	ਨ	ਨੁ	ਧ
ਮੰ	ੳ	ਤ	ੳ	ਰ	ੳ	ਭੀ
ਪ	—	ਪ	ਗੁ	ਪ	ਨੁ	ਪ
ਕ	ੳ	ਮ	ਗੁ	ਦੁ	ੳ	ਹੁ
ਪ	—	ਪ	—	—	—	—
ਮੰ	ੳ	ਗੁ	ੳ	ਦੇ	ੳ	ਰੁ
	ਗਿਓ	ਧ	ੳ	ਨ	ੳ	ਹੋ

ੳ ਅਸਥਾਈ ਕਰਤੀ...

ਸੰਚਾਰੀ, ਰੂਪਕ (ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਨ:)

X	੧	੨	੩	੧	੨
ਸ	ਸ	ਪ	—	ਸ	—
ਕ	ੳ	ਦੁ	ੳ	ਰਾ	ਜ
ਨੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—
ਦੁ	ੳ	ਤ	ੳ	ਨੰ	ੳ
ਪ	—	ਪ	ਮ	—	—
ਕ	ੳ	ਗੁ	ਗੁ	ਰਾ	ਜ
ਪ	—	ਪ	ਮ	—	—
ਭੀ	ੳ	ਗੁ	ੳ	ਲੋ	ੳ

ਅਭੰਗ, ਸੁਲਫਾਕ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗਨ ਜਾਂ ਝਪ ਦੀ ਚੰਗਨ ਲਯ:)

X	੦	੨	੩	੦
ਪ	—	ਪ	—	ਸ
ਕ	ੳ	ਗੁ	ੳ	ਕ
ਨੁ	—	ਗੁੰ	ਨੁ	—
ਤਾ	ੳ	ਪ	ੳ	—

ਪ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਪੁ	ਪ	ਪ	
ਕੁੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਨ	ਅ	ਤੀ	ਸ	ਰ	ਸ	ਕ	ਹੁੰ	
ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	—	—	
ਸੁਰ	ਗੁ	ਨ	ਸ	ਮੇ	ਮੇ	ਰ	ਹੇ	ਸ	ਸ	ਸ	— ਅਸਥਾਈ ਕਰਹੂੰ ਸੁਚੇਤ...

(ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਮਧੁਵੰਤੀ

ਵਾਦੀ—ਪ	ਠਾਟ—ਟੱਡੀ	ਸਮਾਂ—ਇਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਮੱ
		ਵਿਸ਼ੇਸ਼— 'ਪ ਗੁ' ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ।

ਮੱ
ਆਰੋਹ—ਨਸ, ਗੁ, ਮੱ ਪ, ਨ, ਸ ।

ਸ
ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨ ਧ, ਪ, ਮੱ ਗੁ, ਰ, ਸ ।

ਮੱ ਮੱ ਸ
ਪਕੜ—ਗੁ, ਮੱ ਪ ਨ—ਧਪ, ਮੱਪ ਗੁ, ਰ ਸ ।

ਮਧੁਵੰਤੀ ਜਾਂ ਮਧੁਮੰਤੀ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਅਤੇ ਮੁਲਤਾਨੀ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ 'ਰਿਖਭ-ਯੋਫਤ' ਤੀਵਰ (ਸੁੱਧ) ਲਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ, ਜਾਤੀ, ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ, ਮੁਲਤਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ । ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਾਨੀ ਰਾਗ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ।

ਮਧੁਵੰਤੀ ਟੱਡੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ-ਪੰਚਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ-ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਚਾਰ ਵਜੇ) ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੌਮਲ, ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਮਧੁਵੰਤੀ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਇਕ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਮੁਲਤਾਨੀ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਪ੍ਰਥਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਦੀਪ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਵਿਚ ਕਲਿਆਨ ਦਾ ਅੰਗ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ—

ਮੱ ਸ
"ਸ, ਰ ਨ, ਧਪ, ਮੱਪ ਨ, ਧਪ" ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ "ਮੱਪ ਗੁ, ਰ ਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ

ਕਲਿਆਨ, ਪ੍ਰਦੀਪ ਅਤੇ ਮੁਲਤਾਨੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ—"ਨਸ, ਗੁ, ਮੱਪ, ਜਾ

ਮੱ ਸ
ਨਸ, ਮੱਗੁ, ਮੱਪ ਨ—ਧਪ, ਮੱਪ ਗੁ, ਰ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ

ਪ ਮੱ
"ਪ ਪ ਮੱਪ ਨ, ਸ—ਜਾ ਪ ਪ, ਗੁ ਮੱ ਪ ਨ, ਸ" ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ 'ਪੰਚਮ'

ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੰਧਾਰ ਕੌਮਲ, ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਮਧੁਵੰਤੀ ਜਿਥੇ ਇਕ ਮਨੋਹਰ ਰਾਗ ਹੈ ਉਥੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਜ-ਕਲ ਇਹ ਰਾਗ ਅਕਸਰ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤਾ ਮਧੁਮਾਲਤੀ ਜਾਂ ਅੰਬਿਕਾ ਰਾਗ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨ, ਨਸ—ਨ, ਪਨਸ, ਪ, ਪਨ, ਨਸ - ਸਨ, ਧਪ, ਮੁੱਪਨ, ਪਨ, ਸ— ।
੨. ਸ—ਰਸਨ, ਧਪ, ਪਨ, ਸਨਧਪ, ਮੁੱਪਨ, ਸ—ਸਰਨ, ਧਪ, ਪਨ, ਪਨਸ - ਨਸ, ਗੁ, ਰ, ਸ—
ਰਨ, ਪਨ, ਨਸ ਗੁ, ਰ, ਸ— ।
੩. ਸ—ਨਸ ਗੁ, ਰਸਨ, ਧਪ, ਮੁੱਪਨ, ਨਸ ਗੁ, ਮੁੱਪ ਗੁ, ਰ, ਸ—ਨਸ ਗੁਮੁੱਪ—ਮੁੱਪ ਗੁ, ਨਸ ਗੁ,
ਮੁੱਪ—ਗੁ, ਰਸ, ਪਨਸ ਗੁ, ਨਸ, ਗੁ, ਮੁੱਗੁਰਸਨ, ਪਨਸ, ਪਨਸਰਨਸ ਗੁ, ਮੁੱਪ, ਧਪ, ਮੁੱਪ ਗੁ, ਮੁੱਪ
ਗੁ, ਰ, ਸ— ।
੪. ਨਸ, ਗੁ, ਮੁੱਪ ਗੁ, ਨਸਮੁੱਗੁਮੁੱਪ—ਮੁੱਪ, ਗੁਪ, ਨਸ ਗੁ ਮੁੱਪ, ਧਪ, ਗੁ ਮੁੱਪ, ਨਧਪ, ਧਮ, ਪਗੁ, ਮੁੱਗੁ
ਰਸਨ, ਸ ਗੁਮੁੱਪਨ, ਧਪ, ਮੁੱਪ ਗੁਮੁੱਪਨ, ਨਧਪ, ਮੁੱਪ ਗੁ, ਰ, ਸ—ਨਸ ਗੁਮੁੱਪਨ, ਧਪ, ਗੁਮੁੱਪਨ, ਨਸ
ਗੁਮੁੱਪਨ, ਪਨ, ਸ—ਸਨ, ਨਧਪ, ਮੁੱਗੁਮੁੱਪ, ਧਪ, ਨਧਪ, ਮੁੱਪਨਧਪ, ਗੁਮੁੱਪਨ, ਧਪ, ਮੁੱਪ ਗੁ,
ਰ, ਸ ।
੫. ਨਸ ਗੁਮੁੱਪਨ—ਗੁਮੁੱਪਨ, ਮੁੱਪਨ, ਨਧਪ—ਮੁੱ, ਗੁਮੁੱਪਨ, ਸ—ਸਰਨ, ਧਪ, ਗੁ, ਮੁੱਪ ਗੁ, ਰਸ, ਨਸ
ਗੁਮੁੱਪਨ, ਸ—ਨਸ ਗੁ, ਰ, ਸ—ਪਨਸ, ਰਨ, ਧਪ, ਮੁੱਪਨ, ਨਧਪ ਮੁੱਪ ਗੁਮੁੱਪ; ਨਸ ਗੁਮੁੱਪ, ਪਨ,
ਨਧ, ਧਪ, ਮੁੱਪ ਗੁਮੁੱਪ, ਨਸ, ਗੁਮੁੱਪ, ਮੁੱਪ ਗੁਮੁੱਪਨ, ਸ—ਨਸਰਨ, ਸਨਧਪ, ਮੁੱਪਧਪ ਨਧਪ; ਮੁੱਪਨ,
ਰਨਧਪਮੁੱਪ ਗੁਮੁੱਪ ਗੁ, ਰਸ । ਨਸ ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੁੱਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੁੱਪ ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੁੱਪਧਪ
ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੁੱਪਨਧਪ ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੁੱਪਨਸ, ਨਧਪਮੁੱਪ ਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੁੱਪਨਸਰਨ ਧਮਮੁੱਪ
ਗੁ, ਰ, ਸ, ਨਸ ਗੁਮੁੱਪਨਸ ਗੁਰਸ, ਸਨਧ, ਨਧਪ, ਧਮ, ਪਮਗੁ, ਮੁੱਗੁਰਸ, ਨਸ ਗੁਮੁੱਪ— ।

ਮਧੁਵੇਤੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੫	੨
	ਪ ਮ ਪ	ਗੁ — ਰ ਸ	×	੨
੧.	* ਜਿ ਹ ਵਾ	ਏ ਟ ਕ ਕ	ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਸੰਨ	ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ ਨਸ.
੨.	* . . .	ਨਸ ਮਗੁ ਮਪ ਨਨ	ਧਪ ਮਪ ਨਸ ਰੰਸ	ਨਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ.
੩.	ਨਸ ਮਗੁ ਘਮ ਧਪ	ਨਧ ਸੰਨ ਰੰਸ ਨਨ	ਧਪ ਮਪ ਮਗੁ ਮਪ	ਮਗੁ ਮਗੁ ਰਸ ਨਸ.
੪.	*	ਨਸ ਰਸ, ਮਗੁ ਰਸ,	ਨਸ ਰਸ, ਘਮ ਧਪ
	ਮਗੁ ਰਸ, ਨਸ ਰਸ,	ਨਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ,	ਨਸ ਰਸ, ਨਸ ਰੰਸ	ਨਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ.
੫.	* ਜਿ ਹ ਵਾ	ਗੁਗੁ ਰਸ, ਮਪ ਮਗੁ	ਰਸ, ਨਨ ਧਪ ਮਗੁ	ਰਸ, ਰੰਰ ਸੰਨ ਧਪ
	ਮਗੁ ਰਸ, ਗੁਗੁ ਰੰਸ	ਨਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ,	ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਸੰਰ	ਸੰਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ.
੬.	ਮਗੁ ਮਪ ਮਗੁ ਮਪ	ਮਗੁ ਰਸ, ਨਧ ਨਸ	ਨਧ ਨਸ ਨਨ ਧਪ	ਮਗੁ ਮਪ ਮਗੁ ਮਪ
	ਮਗੁ ਰੰਸ, ਰੰਰ ਸੰਨ,	ਸੰਸ ਨਧ, ਨਨ ਧਪ,	ਧਪ ਘਮ, ਘਪ ਮਗੁ	ਮਿਮ ਗੁਰ, ਗੁਗੁ ਰਸ
੭.	ਮਿਮ ਗੁ, ਮਿਮ ਮਗੁ	ਨਨ ਧ, ਨ ਨਧ ਨਧ,	ਰੰਰ ਸੰ, ਰੰ ਰੰਸ ਰੰਸ,	ਮਿਮ ਗੁ, ਮਿਮ ਮਗੁ
	ਰੰਰ ਸੰਸ ਨਨ ਧਪ	ਘਪ ਮਿਮ ਗੁਗੁ ਰਸ,	ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਸੰਰ	ਸੰਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ.
੮.	*	ਮਗੁ ਰਸ ਨਸ, ਮਗੁ	ਮਪ ਮਗੁ ਰਸ ਨਸ,
	ਮਗੁ ਮਪ ਧਪ ਮਗੁ	ਰਸ ਨਸ, ਮਗੁ ਮਪ	ਨਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ	ਨਸ, ਮਗੁ ਮਪ ਨਸ,
	ਨਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ	ਨਸ, ਮਗੁ ਮਪ ਨਸ	ਰੰਰ ਮਗੁ ਮੰ ਨਨ	ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ ਨਸ.

ਅੰਤਰਾ

	੧	੨	੩	੪
	ਪ ਪ ਗੁ ਮ	ਪ ਪ ਨ ਨ		
੧.	ਤੁ ਮ ਰੀ ਟ	ਸ ਰ ਣ ਤੁ	ਸੰਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ	ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਸ .
੨.	ਸੰਰ ਸੰਨ ਧਪ ਮਪ	ਨਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ	ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਸ .
੩.	ਮਪ ਧਪ, ਮਪ ਨਨ	ਧਪ, ਮਪ ਸੰਨ ਧਪ	ਮਪ ਸੰਰ ਸੰਨ ਧਪ	ਮਗੁ ਰਸ ਨਸ ਗੁਮ.
੪.	ਸੰਨ ਧਪ, ਨਧ ਘਮ,
	ਧਪ ਮਗੁ, ਘਮ ਗੁਰ,	ਮਗੁ ਰਸ, ਨਸ ਗੁਗੁ,	ਸਗੁ ਮਿਮ ਗੁਮ ਧਪ,	ਮਪ ਨਨ, ਪਨ ਸੰਸ

੫.	ਨਨ ਧਪ, ਰਰੰ ਸੰ,ਰੰ	ਰੰਸੰ ਰੰਰੰ ਸੰਨ ਧਪ	ਪਪ ਮ,ਪ ਪਮ ਪਪ ਮੰਗੁ ਰਸ, ਨਸ ਮੰਗੁ	ਮੰਗੁ, ਨਨ ਪ,ਨ ਨਪ ਪਮ ਧਪ ਨਧ ਸੰਨ.
੬.	ਮੰਪ ਪ,ਮ ਪਪ ਮੰਪ, ਧਧ ਘਮ, ਪਪ ਮੰਗੁ,	ਨਸੰ ਸੰ,ਨ ਸੰਸੰ ਨਸੰ, ਮੰਮ ਗੁਰ, ਗੁਗੁ ਰਸ,	ਗੁਗੁ ਰੰਸੰ, ਰੰਰੰ ਸੰਨ, ਗੁਮ ਪਨ ਸੰ, ਗੁਮ	ਸੰਸੰ ਨਧ, ਨਨ ਧਪ, ਪਨ ਸੰ, ਗੁਮ ਪਨ.
੭.	ਪਨ ਸੰ,ਪ ਨਸੰ ਪਨ ਨਸ ਗੁ,ਸ ਗੁਮ, ਗੁਮ	ਸੰਨ ਧਪ ਮੰਗੁ ਰਸ, ਪ,ਮ ਪਨ, ਪਨ ਸੰ,	ਨਸ ਗੁ,ਸ ਗੁਮ, ਗੁਮ ਨਸ ਗੁ,ਸ ਗੁਮ, ਗੁਮ	ਪ,ਮ ਪਨ, ਪਨ ਸੰ, ਪ,ਮ ਪਨ, ਪਨ ਸੰ.
੮.	ਮੰਪ ਧਪ, ਮੰਪ ਧਪ, ਗੁਗੁ ਰਸ, ਮੰਮ ਗੁਗੁ ਰੰਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮੰਗੁ	ਮੰਪ ਧਪ ਮੰਗੁ ਰਸ, ਰਸ, ਪਪ ਮੰਗੁ ਰਸ, ਰਸ, ਗੁਗੁ ਰੰਸੰ ਰੰਨ	ਨਸੰ ਰੰਸੰ, ਨਸੰ ਰੰਸੰ, ਨਨ ਧਪ ਮੰਗੁ ਰਸ, ਸੰਨ ਧਪ ਮੰਗੁ ਰਸ,	ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨਧ ਪਮ ਸੰਨ ਧਪ ਮੰਗੁ ਰਸ, ਨਸ ਗੁਮ ਪਨ ਸੰ.

੧. ਰਾਗ ਮਧੁਵੰਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥
 ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥੧॥
 ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥
 ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੨॥
 ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥
 ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੩॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×			੨			
	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਮ
	ਜਿ	ਹ	ਵਾ	ਗੁ	ੳ	ਕ	ਕ	ਵ	ਨ	ਗੁ	ਨ	ਕ	ਹੀ	ਐ
				ਏ	ੳ									ੳ
	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ
	ੳ	ਜਿ	ਹ	ਵਾ	ਗੁ	ੳ	ਕ	ਕ	ਵ	ਨ	ਗੁ	ਨ	ਕ	ਹੀ
				ਏ	ੳ									ਐ
														ੳ
ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਮ				ਮ		—
ਬੰ	ੳ	ਸੁ	ਮਾ	ਗੁ	ੳ	ਰ	ਬੰ	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ
				ਏ	ੳ		ੳ	ਐ	ੳ	ਤ	ਸੁ	ਆ	ੳ	ਮੀ
														ੳ

ਮੁ	ਪ			ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਮੁ	ਗੁ	ਮੁ	ਪ
ਭੇ	ਠ	ਰੰ	ਠ	ਅੰ	ਠ	ਤ	ਨ	ਕਿ	ਨ	ਹੀ	ਠ	ਲਹੀ	ਠ	ਐ	ਠ
—	ਪ	ਮੁ	ਪ												
ਠ	ਜਿ	ਹ	ਵਾ												

ਅੰਤਰਾ

ਖੁ	ਪ	ਮੁ	ਮੁ	ਪ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਤੁ	ਮ	ਦਾ	ਠ	ਠੇ	ਠ	ਠਾ	ਠ	ਕੁ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਤ	ਪਾ	ਠ	ਲ	ਕ
ਨ		ਮੁ	ਗੁ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰਨ	—	—	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	—
ਸੰ	ਠ	ਇ	ਕ	ਖ	ਸ	ਮ	ਹ	ਮਾਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰੇ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮੁ	ਪ	ਮੁ	—	ਮੁ	ਪ	ਮੁ	ਰ	ਸ	ਸ
ਨਿ	ਮ	ਖ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਤੁ	ਮ	ਹੀ	ਠ	ਪ੍ਰ	ਤ	ਪਾ	ਠ	ਲਹੁ	ਹਮ
ਸ		ਮੁ													
ਨ	ਸ	ਗੁ	ਮੁ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	ਧ	—	ਮੁ	ਪ
ਬਾ	ਠ	ਰਿ	ਕ	ਤੁ	ਮ	ਰੇ	ਠ	ਧਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰੇ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਮਧੁਵੰਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥

ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥ ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਭ ਜੀਉ ॥

ਪਨੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜੁ ਮਾਗਉ ਸਤ ਸੀਕਾ ॥੧॥

ਗਉ ਭੈਸ ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ॥ ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥

ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥ ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ, ਭਯਤ ਧੰਨਾ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੬੫)

ਅਸਥਾਈ

X				੨					੦				੩	ਨ, ਨੁ, ਸ, ਗ	
ਪ	—	—	—	ਮੰ	ਗੁ	ਪ	—	ਪ	—	—	ਮੰ	ਰ	ਸ	ਨੁ,	ਸ
ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ਤੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਆ	ਰ	ਰਾ	ੜ,	ਗ
ਪ	—	—	—	ਮੰ	ਗੁ	ਪ	—	ਪ	—	—	ਮੰ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ
ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ਤੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਆ	ਰ	ਰਾ	ੜ	ੜ
ਮੰ	—	—	—	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਮੰ	ਮੰ	ਪ	—	ਪ	—
ਗੁ	ੜ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਰ	ਸ	ੜ	ਨ	ਗ	ਗੁ	ਕ	ਰੰ	ੜ	ਤੇ	ੜ
ਜੰ	ੜ	ਜ	ਨ	ਰ	ਮ	ਰੀ	ੜ	ਭ	ਗ	ਤ	ਕ	ਰੰ	ੜ	ਤੇ	ੜ
ਮੰ	—	ਮੰ	—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਮੰ	ਰਸ	ਨੁ
ਕਿ	ਪ	ਗੁ	ਮੰ	ਕਾ	ੜ	ਜ	ਸ	ਧ	ੜ	ੜ	ਰ	ਕਾ	ਗੁ	ੜ	ਗੁ
ਰਿ	ਨ	ਕੇ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਜ	ਸ	ਵਾ	ੜ	ੜ	ਰ	ਕਾ	ਗੁ	ੜ	ਗੁ

SIKHBOOKS.COM ਅੰਤਰਰਾ

*	ਮੰ	—	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਮੰ	ਮੰ	ਪ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
*	ਦਾ	ੜ	ਲ	ਸੀ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਗੁ	ੜ	ਘੀ	ੜ	ਉ	ੜ
—	ਨ	ਸੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	—
ੜ	ਹ	ਮ	ਰਾ	ਖੁ	ਸੀ	ੜ	ਕ	ਰੇ	ੜ	ਨਿ	ਤ	ਜੀ	ੜ	ਉ	ੜ
—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੰ	—	ਰ	ਸ	ਰ	—	—	—	ਸ	—	—	—
ੜ	ਪ	ਨੀ	ਆ	ਫਾ	ੜ	ਦ	ਨ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨੁ	ਮੰ	—	—	ਪ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	—	ਮੰ	ਮੰ	ਰਸ	ਨੁ
ਸ	ਗੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਗੁ	ੜ	ਸ	ਤ	ਸੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਾ	ਗੁ	ੜ	ਗੁ
ਅ	ਨਾ	ਜ	ਮਾ	ਗੁ	ੜ	ਸ	ਤ	ਸੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਾ	ਗੁ	ੜ	ਗੁ

—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਮਧੁਵੰਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਲ ਲਯ)

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸੇਖ ਨਾਗਿ ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥
 ਸੰਤ ਸੰਗਤ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗੁਰੁ ਤ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥
 ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਜਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਕਮਲਾ ਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥੩॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗ ਲਾਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਹੀ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੧)

ਅਸਥਾਈ

੩	ਨ	ਮ		×			੨			੦		
—	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁਮ ਪਮ ਗੁਰ ਸ
ੜ	ਸੰ	ਤ	ਸੰ	ਗ	ਤ	ਰਾ	ਮ	ਰਿ	ਦੈ	ੜ	ਬ	ਸਾੜ ਝੜ ਈੜ ੜ
—	ਨ	ਮ					੨					
—	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪਮ	ਗੁਮ ਪਮ ਗੁਰ ਸ
ੜ	ਸੰ	ਤ	ਸੰ	ਗ	ਤ	ਰਾ	ਮ	ਰਿ	ਦੈ	ੜ	ਬੜ	ਸਾੜ ਝੜ ਈੜ ੜ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਮ										
ਸ	ਨ	ਕ	ਸ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ ਰੰ ਸੰ —
				ਨੰ	ੜ	ਦ	ਮ	ਹੇ		ਸ	ਸ	ਮਾ ੜ ਨਾ ੜ
ਸੰ		ਮ										
ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪਮ	ਗੁਮ ਪਮ ਗੁਰ ਸ
ਸੋ	ੜ	ਖ	ਨਾ	ੜ	ਗ	ਤੈ	ਰੰ	ਮ	ਰ	ਮ	ਨੜ	ਜਾੜ ਝੜ ਨਾੜ ੜ
—	ਨ	ਮ										
ੜ	ਸ	ਗੁ	ਮ									
	ਸੰ	ਤ	ਸੰ									

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਮਧੁਵੰਤੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥
 ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥
 ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨੁ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥
 ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅਤਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥
 (ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਦ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੧੭)

ਅਸਥਾਈ

×			੧		੨		×		੧		੨
ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	ਸ	—	—
ਘੋ	ਲ	ਯੁ	ਗੁ	ਸ	ਈ	ਲਾ	ਲ	ਰ	ਨਾ	ਸ	ਸ
			ਮ		ਮ						
ਨ	ਸ	—	ਗੁ	—	ਮ	—	ਪ	ਨ	—	ਧ	—
ਗੁ	ਰ	ਸ	ਮ	ਸ	ਨ	ਦਾ	ਨ	ਨਾ	ਸ	ਪ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ	—	—
ਸੁ	ਲ	ਸ	ਸ	ਬ	ਦ	ਤੁ	ਮੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਸ
ਮ	—	ਗੁ	ਰ	—	ਸ	—	ਰ	—	—	ਸ	ਧ	—	—
ਗੁ	—	ਰਾ	ਮ	ਸ	ਨ	ਸ	ਭੀ	ਸ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਪ	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਡੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਮਧੁਵੰਤੀ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨੁਇਆ ॥
 ਦਾਸੀਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੨ ॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦	
ਮੰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ
ਗੁ	ਰ	ਕੇ	ੜ	ਚ	ਰ
ਗੁ	—	—	—	—	—
ਨ	—	ਸ	ਸ	ਮੰ	ਪ
ਕਾ	ੜ	ਨਿ	ੜ	ਗੁ	ਮੰ
—	—	—	—	ਤਾ	ਰਾ
ਮੰ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਪ	ਮੁੰ	ਦ	ਸਾ	ਗ	ਧ
ਸ	—	—	—	ਰ	ਜਿ
ਮੰ	ਧ	ਪ	—	ਗੁ	ਧ
ਖਿ	ਨ	ਮਹਿ	ੜ	ੜ	ਨ
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮੰ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਕੇ	ਗੁ	ਕੁ	ਮ	ਰ	ਤ	ੜ	ੜ
ਈ	ਰੋ	ਆ	—	—	—	—	—
ਪ	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਰ	—	ਨ	ਧ
ਕੇ	ਈ	ਤੀ	ਰਥ	ਨੁ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	—	—	—	—	—
ਪ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	—
ਦਾ	ੜ	ਸੀਂ	ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ੜ	ੜ
ਮੰ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਗੁ	—	ਪ
ਨਾ	ੜ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	—	—	—	—	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਮਧੁਵੰਤੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੋਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੯)

ਅਸਥਾਈ

×	੦		੨		੦		੩	੪		੫	
										ਹਰਿ	
ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ
ਏ	ੜ	ਕ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਏ	ੜ	ਕ	ਸਿ	ਮ	ਰ
ਮੰਪ	ਧ	ਪ	ਗੁ	ਰਸ	ਨਸ	ਗੁ	—	ਮੰ	ਪ	—	ਪ
ਏੜ	ੜ	ਕ	ਸਿ	ਮੜ	ਰੜ	ਪਿਆ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ;	ੜ
ਮੰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਨ	—	ਨ	ਸ	ਸ	—
ਗ	ਲ	ਕ	ਲੋ	ੜ	ਸ	ਲੋ	ੜ	ਭ	ਮੰ	ਹ	ੜ
ਸ	ਸ	—	ਮੰ	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੰਪ
ਨ	ਹਾ	ੜ	ਗੁ	ਜ	ਲ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਰੇੜ	ੜੜ	ਹਰਿ
ਮ			ਭਉ								

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	—	ਪ	ਮੰਪ	ਮੰ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	
ਪ	ੜ	ਸ	ਸਾੜ	ੜ	ਸ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਨਿ	ਮ	ਖ
ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	—	—
ਦਿ	ਨ	ਸ	ਰੇ	ਨ	ਚਿ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ

ਮ	—	ਪ	ਗੁ	—	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਸ
ਪ	ੜ	ਧ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਜ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ੜ
ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰਨ	ਧਪ ਮਪ
ਨ	ਲ	ਨਿ	ਧਾ	ੜ	ਨ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ਰੇੜ	ੜੜ ਹਰਿ ਏਕਿ...
ਮ										

—ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੋ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਮਧੁਵੰਤੀ, ਚੰਚਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦੀਜੈ ॥ ੧ ॥

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥

ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥ ੨ ॥

(ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੬੪)

ਅਸਥਾਈ

×			੨				੦			੩		
			ਸ	ਮ			ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	—
			ਨ	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਬ	ਲ	ੜ	ਜਾ	ਉ	ੜ
			ਹਉ	ੜ	ਬ	ਲ						ੜ
—	—	—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਧ	—	ਧ	ਪ	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ਮਈ	ਆ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਰ	ਨੇ	ੜ	ੜ
ਮ			ਪ	ਮ	ਧ	ਧ	ਪ	—	ਮ			ਰ
ਗੁ	ਰ	ਸ	ਕਾ	ੜ	ਰ	ਨ	ਕ	ਵ	ੜ	ਗੁ	—	ਸ
ੜ	ੜ	ੜ								ਨ	ੜ	ੜ
ਸ												ਅ
ਨ	ਸ	ਸ										
ਬ	ੜ	ਲ										

ਅੰਤਰਾ

		ਮ										
ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਹ	ਮ	ਸ	ਰ	ਦੀ	ੜ	ੜ	ਨ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—	—	—	ਨ	—	ਸ	ਮ	ਰ	ਰ	—	ਸ	ਸ	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਦਯਾ	ੜ	ਲ	ਨ	ਕੁ	ਮ	ੜ	ਸ	ਸ	ੜ	ੜ
ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	—	—	ਪ	—	ਪ	ਪ
ੜ	ੜ	ੜ	ਅ	ਬ	ਪ	ਤਿ	ਗੁ	ਆ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ਕਿਆ
ਮ	ਰ	ਸ	ਹਉ ਬਲ...										
ਕੀ	ੜ	ਜੈ											

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਡੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਮਧੁਵੰਤੀ, ਪੜਤਾਲ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥
 ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥
 ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥
 ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥
 ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਸ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥
 (ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੪)

ਅਸਥਾਈ

×	ਮ	੨	੦	੩
ਪ	ਗੁ	ਪ	ਮ	ਸ
ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਮ	ਗੁ	ਰ
		ੜ	ਰਸ	ਨ
		ੜ	ਦੜ	ਉ
		ੜ	ਸਿ	ਮੇਰੀ
ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਸ
ਪ੍ਰੀ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰ
	ੜ	ੜ	ਰਸ	ਨ
		ੜ	ਦੜ	ਉ
		ੜ	ਸਿ	ਸ
ਪ	—	ਮ	ਪਮ	ਗੁਰ
ਜਿ	ੜ	ਗੁ	ਟੈੜ	ਨਸ
		ਨ	ਧ	ਰੀੜ
		ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਸ
ਪ੍ਰੀ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰ
	ੜ	ੜ	ਰਸ	ਨ
		ੜ	ਦੜ	ਉ
		ੜ	ਸਿ	ਸ

ਪ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	—	ਪ
ਜਿ	ੜ	ਗੁ	ਘ	ਟੈ	ੜ	ਸੈ	ੜ	ਕਉ
ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਸ
ਮ	ੜ	ਗੁ	ਮ	ਗੀ	ੜ	ਲ	ੜ	ਈ
ਰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਸ	ਸ
ਜੀ	ਅ	ੜ	ੜ	ਸ	ਟੈ	ੜ	ਗੁ	ਨ
						ਮੈ	ੜ	ਰੀ

ਸੂਲਫਾਕ (ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਚੰਗੁਨ ਲਯ)

×	੦	੨	੩	੦
ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	—
ਪ	ਤ	ਸਿ	ਰ	ਕ
ਚਿ		ਮ	ਨ	ਰਉ
ਮ	ਗੁ	ਰ	ਨ	—
ਨੈ	ਗੁ	ਅ	ਕ	ੜ
ਨੈ	ਨ	ਵਿ	ਨ	ੜ
ਨ	ਨ	ਸ	ਧ	ਪ
ਸੂ	ਵ	ਥਾ	ਨੀ	ਜ
ਮ	—	ਮ	—	ਸ
ਗੁ	ੜ	ਪ	ਗੁ	—
ਪੁ	ੜ	ਰਾ	ਖਉ	ੜ

ਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਗੋ...

ਇਕਤਾਲਾ (ਝਪ ਦੀ ਚੰਗੁਨ)

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	—
ਮ	ਨ	ਸੁ	ਪੁ	ਕ	ੜ
ਨ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਕ
ਚ	ਰ	ਹਿ	ਰ	ਦੇ	ਰਉ
ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਧ	—
ਰ	ਸ	ੜ	ਅ	ਮਿ	ੜ

ਮੰ ਗੁ ਨਾ — | — ਮੰ — ਪ ਗੁ ਖਉ — | ਰ ਸ ਨ ਸ ਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਗੰ .

ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਭਾਪ ਦੀ ਦੁਗੁਨ...)

⊕	ਮੰ	ਪ	ਸਾ	—	—	੧	ਮੰ	ਗੁ	ਧ	—	੨	ਮੰ	ਸੰ	ਪ	ਗ	ਤ	ਧ	ਪ	ਥਿ	ਪ	ਨ	—	—
	ਮੰ	ਭਾ	ਉ	—	—	੧	ਨ	ਨ	ਠੀ	—	੨	ਸੰ	ਧ	ਉ	ਪ	—	ਪ	ਜੈ	—	—	—	—	—
	ਮੰ	ਪ	ਭਾ	ਫ	—	੧	ਮੰ	ਗੁ	ਥਿ	—	੨	ਮੰ	ਨ	—	ਪ	ਭ	ਗ	ਧ	ਪ	ਠਿ	—	—	ਪ
	ਮੰ	ਗੁ	ਧੰ	—	—	੧	ਰ	ਦਿ	—	੨	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	—

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਝਪ ਦੀ ਚੰਗੁਨ ਲਯ)

X	ਮੰ	ਪ	ਕ	ਠੈ	ਪ	ਪ	ਪ	ਵਿ	੨	ਮੰ	ਪ	ਗੁ	ਮੰ	੦	ਪ	—	ਨ	ਨ	੩	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
	ਨ	ਸੰ	ਧੰ	—	ਮੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	—	੦	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਨ	ਧ	—	ਪ
	ਪ	ਧੰ	—	ਨ	ਧ	—	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਗੁ	—	੦	—	ਮੰ	ਪ	ਗੁ	—	ਮੰ	ਨ	ਸ	ਸ

(ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਮਧੁਵੰਤੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ)

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਤੇ 'ਰ ਪਾ' ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ।

ਮ ਮ ਪ
 ਆਰੰਹ—ਸ, ਰ ਪ, ਗੁ ਮ, ਰ ਸ, ਮ, ਪ, ਨੁ ਪ ਨ, ਸੰ ।

ਪ ਮ ਮ
 ਅਵਰੰਹ—ਸੰ, ਨੁ ਪ, ਨੁ ਮ ਪ ਗੁ—ਗੁ ਮ, ਰ, ਸ ।

ਮ ਪ ਮ ਮ
 ਪਕੜ—ਸ, ਰ ਪ, ਨੁਪ, ਗੁ - ਗੁਮ, ਰਸਰ, ਸ ।

ਕਾਨੜਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਕਰਣਾਟ, ਕਰਣਾਟੀ, ਕੰਨੜ, ਕਾਨੜੀ ਜਾਂ ਕੰਨੜ ਗੌਡ, ਕਰਣਾਟ ਗੌਡ ਆਦਿ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ੧੮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਦਰਬਾਰੀ, ਅਡਾਣਾ, ਸ਼ਹਾਨਾ, ਨਾਇਕੀ, ਹੁਸੈਨੀ, ਅਭੰਗੀ, ਕੌਸੀ, ਸੂਹਾ, ਸੁਖੜਈ, ਬਾਗੋਸ਼ੀ, ਕਾਫੀ, ਗਾਰਾ, ਟੰਕੀ, ਨਾਗਧਵਨੀ, ਕੱਲਾਹਲ, ਮੁੱਦ੍ਰਿਕਾ, ਮੰਗਲ, ਦੇਵਸ਼ਾਖ ਅਤੇ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਕਾਨੜਾ, ਖਮਾਜੀ ਕਾਨੜਾ, ਸੌਰਠੀ ਕਾਨੜਾ, ਸ਼ਰਾਮ ਕਾਨੜਾ ਆਦਿ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ) ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ (ਗਾਇਕ) ਜਿਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਿਕ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਸਿਰਫ ਕਾਨੜਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏਂ ਇਸੇ ਕਾਨੜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ, ਪੜਤਾਲਾਂ, ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਜ ਕਲ ਸੰਗੀਤ ਪੁਸ਼ਤਕਾਂ ਪੜ੍ਹਨ-ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਭੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ ਹੀ ਆਖਣ ਲਗ ਪਏ ਹਨ। ਸੰ, ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਥੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਵੱਡ-ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ। ਕਈ ਪੰਚਮ-ਖੜਜ ਸੰਵਾਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ੧੦ ਵਜੇ ਰਾਤੀ) ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਾਨੜਾ ਅਤੇ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਤੋਂ ਹੋਈ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਮ ਮ ਮ ਮ ਮ ਪ
 ਜਿਵੇਂ—'ਸ, ਰ ਗੁ—ਗੁ ਮ ਰ ਸ, ਜਾਂ ਸ, ਰ ਪ, ਗੁ—ਗੁ ਮ, ਰ ਸ' ਕਾਨੜਾ ਅੰਗ। ਮ, ਨੁ ਪ, ਨ ਸ,
 ਪ
 ਨੁਪ, ਸਾਰੰਗ ਅੰਗ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਮੱਧਮ ਦਾ ਕਣ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਵੱਖੋ—ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ। ਨਾਲੇ ਗੰਧਾਰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਤੇ ਵੱਕੂ ਕਰਕੇ ਲਾਈਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਆਰੋਹ ਕਰਨ

ਸਮੇਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਕਰਕੇ "ਪ ਗੁ—ਗੁਮ, ਰ, ਸ" ਇੰਜ ਖੜਜ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਰ ਗੁ—ਗੁ ਮ, ਰ, ਸ, ਜਾਂ ਸ, ਰ ਪ, ਗੁ—ਗੁਮ, ਰ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ "ਮ, ਮਪ ਨ, ਸ, ਜਾਂ ਨੁਪ, ਮ ਪ ਨ, ਸ—ਸ" ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੀਵਰ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਿਰਫ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉੱਜ ਅਨੁਵਾਦੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਈ ਕੋਈ ਗਾਇਕ ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਜਾਂ ਤੀਵਰ ਧੋਵਤ ਭੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ—ਸੂਹਾ, ਸੁਘੜਈ, ਸ਼ਹਾਨਾ ਤੇ ਦੇਵਸਾਖ। ਪਰ ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰੇ ਪਾ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੂਹਾ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਹਾ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਵਰਜ ਹੈ। ਸੁਘੜਈ ਤੇ ਸ਼ਹਾਨਾ ਵਿਚ ਧੋਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਾਇਕੀ ਵਿਚ ਧੋਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਵਸਾਖ ਵਿਚ 'ਗਾ ਪਾ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਮੱਧਮ ਗੱਟ ਤੇ ਪੰਚਮ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਭੀ ਨਾਇਕੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਇਕੀ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਪਰਬਲ 'ਰੇ ਪਾ' ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਪਾਰਸਪਰਿਕ ਭੇਦ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖੋ :—

ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ— $\overset{ਮ}{ਸ}, \overset{ਮ}{ਰ} \overset{ਮ}{ਪ}, \overset{ਮ}{ਗੁ}$ — $\overset{ਮ}{ਗੁਮ}, \overset{ਮ}{ਰ}, \overset{ਮ}{ਸ}$ ।

ਸੂਹਾ— $\overset{ਮ}{ਨੁਸ}, \overset{ਮ}{ਗੁ}$ — $\overset{ਮ}{ਮਪ}, \overset{ਮ}{ਗੁ} \overset{ਮ}{ਮਰ}, \overset{ਮ}{ਸ}$ ।

ਸ਼ਹਾਨਾ— $\overset{ਮ}{ਨੁ} \overset{ਮ}{ਸ}, \overset{ਮ}{ਗੁ}$ — $\overset{ਮ}{ਮ}, \overset{ਮ}{ਨੁ} \overset{ਮ}{ਧ} \overset{ਮ}{ਨੁ} \overset{ਮ}{ਪ}, \overset{ਮ}{ਨੁ} \overset{ਮ}{ਮਪ}, \overset{ਮ}{ਗੁ}$ — $\overset{ਮ}{ਮਰਸ}$ ।

ਸੁਘੜਈ— $\overset{ਮ}{ਧ}, \overset{ਮ}{ਪ} \overset{ਮ}{ਮਰ}, \overset{ਮ}{ਸ}, \overset{ਮ}{ਨੁ} \overset{ਮ}{ਸ} \overset{ਮ}{ਰ} \overset{ਮ}{ਗੁ}$ — $\overset{ਮ}{ਮਰਸ}$ ।

ਦੇਵਸਾਖ— $\overset{ਮ}{ਨੁ} \overset{ਮ}{ਸ} \overset{ਮ}{ਗੁ} \overset{ਮ}{ਗੁ} \overset{ਮ}{ਪ}, \overset{ਮ}{ਗੁ}$ — $\overset{ਮ}{ਮਰ}, \overset{ਮ}{ਸ}$ ।

ਇਹ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੂਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਖਯਾਲ ਆਦਿ ਅਕਸਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ੧੩ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਥਾਦਸ਼ਾਹ ਅਲਾਉੱਦੀਨ ਖਿਲਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀ ਨਾਇਕ ਗੁੰਪਾਲ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ —ਨਸ, ਸਰਨੁਸ —ਨੁਪ, ਮਪਸ— ਸਰ ਗੁ ਗੁਮ, ਰਸ— ਨਸਰ, ਰਸ ।

੨. ਸਰ, ਨਸ— ਰਪ ਗੁ ਗੁਮ, ਰਸਰ, ਨਸ—ਨੁਪ, ਮਪਸ— ਸਰ— ਗੁ ਗੁਮ, ਮਰ, ਰਸ—ਰਨੁਸਗੁ ਗੁ
ਮਰ, ਸਰਨੁਸਰ, ਰਪ, ਗੁ ਗੁਮ, ਤ, ਸ— ।

੩. ਸਰਨੁਸਰ ਗੁ ਗੁਮ, ਮਰ, ਨ, ਸਰਪ, ਨੁਪ ਗੁ ਗੁਮ, ਰਸਰ, ਸ—ਰਨੁਸਰਪ ਗੁ ਗੁਮ, ਨੁਪ ਗੁ ਗੁਮ,
ਰਸ—ਮ, ਮਪ ਨੁਪ, ਨੁਮਪ ਗੁ ਗੁਮ, ਮਰ, ਰਸ—ਰਪ, ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪ, ਗੁ ਗੁ ਮਪ, ਗੁਮਰਸ—
ਨਸਰ, ਰਪ, ਨੁਮਪਸ— ਨੁਪਮਪ ਗੁ ਗੁਮ, ਰਸਨੁਰ—ਰਸ— ।

੪. ਨੁਸਰ, ਰਪ, ਨੁ ਨੁਪ ਨੁਮਪ ਗੁ—ਗੁਮ, ਰਪ, ਪ ਗੁ ਗੁਮ, ਨੁਪ ਨ, ਸ— ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁ—ਗੁਮ,
ਮਰ, ਰਸ—ਨੁਸਰ ਗੁ ਗੁਮ, ਮਪ ਨੁਪ, ਮਪਸ—ਨੁਪ ਮਮਪ ਗੁ ਗੁਮਰ, ਰਸ ਮਪਨੁਮਪਸ—ਨਸ—
ਨੁਪਮਪਨ, ਸ—ਨਸਰ, ਨ, ਸ—ਨੁਪ, ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁ—ਗੁਮ, ਮਰ, ਰਸ—ਮਪਨੁਮਪਸ—ਸਰ
ਮ ਮ ਸੰ ਪ ਮ ਮ ਸ
ਗੁ—ਗੁਮਰ, ਰਸ, ਨੁਪ ਮਪ ਗੁ—ਗੁਮਰ, ਰਸ— ।

੫. ਮਪਨੁਮਪਨ, ਸੰ ਨਸਰ, ਸਰ ਗੁ ਗੁਮ, ਰਸਨਸਰ, ਸਰ ਨਸ ਪਨੁਮਪ ਗੁ ਗੁਮ, ਮਪਸ—ਸਰ ਰਪ
ਗੁ—ਗੁਮ, ਮਰ, ਰਸ ਨੁਪ, ਮਪਸ, ਨੁਪ ਮਪ ਗੁ—ਗੁਮ, ਰ—ਰਸ—ਨੁਸਰਸ—ਨੁਸਰਮਰਸ—
ਰਪਗੁਮਰਸ, ਨਸਰਪਗੁਮ ਨੁਨੁਪਮਪ ਗੁਮਰਸ—ਰਪਗੁਮਪਨੁਸ—ਨੁਨੁਪ ਗੁਮਰਸ—ਸਮਰਪ ਮਨੁ ਪਸ
ਨੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮਰਸ, ਮਪਨਸ ਰਸ ਨੁਸ ਨੁਨੁਪਮਗੁਮਰਸ, ਮਪ ਨਸ, ਸਰ ਰਪ—ਗੁਮਰਸ ਨੁਪਮਪ
ਗੁਮਰਸ— ।

ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੨)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦
	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਈ	ੜ	ਭ	ਠ	ਡ	ਢ	ਢ
	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	ਈ	ੜ	ਭ	ਠ	ਡ	ਢ	ਢ
੧.	ਰਿ	ਸ	ਰ	ਗ	ਈ	ੜ	ਭ	ਠ	ਡ	ਢ	ਢ
੨.	ਸਰ	ਮਮ	ਰਸ,	ਰਪ	ਮਪ	ਨਸ	ਨੁਪ
੩.	ਸਸ	ਮਮ	ਰਰ	ਪਪ	ਮਮ	ਨੁਨੁ	ਮਪ
੪.	ਸਰ	ਨੁਸ	ਰਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰਸ,	ਮਪ	ਨੁਪ	ਗੁਮ	ਰਸ,	ਮਪ
੫.
੬.	ਨੁਨੁ	ਪਮ,	ਸਸ	ਨੁਨੁ	ਰਰ	ਸਸ	ਮਮ	ਰਰ	ਪਪ	ਗੁਮ	ਰਸ
੭.
੮.	ਗੁਮ,	ਰਰ	ਸਸ	ਨੁਪ	ਗੁਮ,	ਮਮ	ਰਰ	ਨੁਪ	ਗੁਮ,	ਰਰ	ਸਸ
੯.
੧੦.	ਸਸ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰਰ	ਸਸ,	ਮਮ	ਰਪ	ਮਨੁ	ਪਸ	ਮਮ
੧੧.
੧੨.	ਰਸ	ਨੁਸ	ਰਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਰਪ	ਮਪ	ਨੁਨੁ	ਮਪ
੧੩.	ਨੁਸ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਰਪ	ਮਪ	ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਰਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਸ	ਭ	ਮਹਿ	ੜ	ਰ	ੜ	ਵ	ਰ	ਸਸ	ਨੁਪ	ਗੁਮ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਰਪ	ਮਪ	ਨਸ
੨.	ਸਰ	ਨਸ	ਪਨੁ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਰਮ	ਰਸ,	ਰਪ	ਮਪ	ਨਸ
੩.	ਮਪ	ਨਸ	ਗੁਮ	ਰਸ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਮਮ	ਰਮ	ਪਪ	ਮਪ	ਨੁਨੁ	ਪਨੁ	ਸਸ
੪.	ਸਰ	ਸਰ	ਨਨ	ਸਸ
੫.	ਪਨੁ	ਪਨੁ	ਮਮ	ਪਪ,	ਗੁਗੁ	ਮਮ	ਰਰ	ਸਸ,	ਨੁਸ	ਰਰ	ਸਰ	ਪਪ	ਮਪ	ਨੁਨੁ	ਪਨੁ	ਸਸ
੬.	ਮਮ	ਰਸ,	ਰਰ	ਸਨੁ
੭.	ਸਸ	ਨੁਪ,	ਨੁਨੁ	ਪਮ,	ਪਪ	ਮਗੁ,	ਮਮ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਰਸ,	ਰਮ	ਪਮ,	ਮਪ	ਨੁਪ	ਨਸ	ਰਸ

੬.	ਗੁਮ ਪ,ਗੁ ਮਪ, ਗੁਮ	ਪਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ,	ਪਨੁ ਸ,ਪ ਨਸ, ਪਨੁ ਨਸ ਰ,ਨ ਸਰ ਨਸ	ਸਰ ਨੁਸ ਨੁਪ ਮਪ ਰਪ ਮਪ ਪਨੁ ਪਸ
੭.	ਨਸ ਰਰ ਸਰ ਨਸ, ਰਰ ਸਰ, ਮਮ ਰਮ,	ਪਨੁ ਸਸ ਨੁਪ ਪਨੁ, ਪਪ ਮਪ, ਨੁਨੁ ਪਨੁ	ਮਪ ਨੁਨੁ ਪਨੁ ਮਪ, ਸਰ ਸ, ਪਨੁ ਸਰ	ਗੁਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਸ ਸ, ਪਨੁ ਸਰ ਸ
੮.	ਨਨੁ ਪ,ਨੁ ਨੁਪ ਨੁਨੁ, ਮਮ ਰ,ਮ ਮਰ ਮਮ ਸਰ ਸਸ, ਨੁਸ ਨੁਨੁ,	ਪਮ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ, ਰਰ ਸਸ ਨੁਨੁ ਪਪ, ਪਨੁ ਪਪ, ਮਪ ਮਮ,	ਰਰ ਸ,ਰ ਰਸ, ਰਰ ਗੁਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਸ, ਗੁਮ ਰਰ, ਸਰ ਸਸ,	ਸਨੁ ਪਮ ਗੁਮ ਰਸ ਮਪ ਨੁਪ ਨਸ ਰਸ ਸਮ ਰਪ ਮਨੁ ਪਸ

੧. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਜਨਾ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੈਰੈ ॥ ੨ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ ॥ ੪ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੧)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

×		੨	੦	੩
				ਸ ਰ ਨੁ ਸ ਰ ਪ ਸਾ ਜ ਨਾ ਸੰ ਤ
ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਗੁ	ਗੁ ਮ	—	—	ਨੁ ਸ ਰ ਪ
ਆ	ੜ ਵਹੁ	ਮੋ	ੜ	ਸਾ ਜ ਨਾ ਸੰ ਤ
ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਗੁ	ਗੁ ਮ	—	—	ਨੁ ਸ ਰ ਪ
ਆ	ੜ ਵਹੁ	ਮੋ	ੜ	ਸਾ ਜ ਨਾ ਸੰ ਤ
ਨੁ	ਪੁ	ਸ	—	ਮ ਮ ਮ
ਗਾ	ੜ ਇ	ਮੋ	ੜ	ਕ ਸ ਮ
ਮਪ	ਸੰ ਨੁ ਪ	ਮਪ ਨੁਪ	ਗੁ ਮ	ਰ ਸ —
ਜਾ	ੜ ਇ ਪ	ਰੋੜ	ੜ	ੜ ੜ ੜ

ਸਾਜਨਾ...

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	—	—	ਸ	—	ਸ	—	—	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	—
ਧ	ਰਉ	ਠ	ਠ	ਮਾ	ਠ	ਥੈ	ਠ	ਠ	ਸੰ	ਠ	ਤ	ਚ	ਰ	ਨ	ਠ
ਨ	—	ਨ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ
ਹੇ	ਠ	ਇ	ਅ	ਠੇਠ	ਠਠ	ਠੈ	ਠੈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗ੍ਰਿ	ਠਿ

ਸਾਜਨਾ ..

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੩ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਨ	ਸੰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁਰ	ਸਰ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਬਿ	ਸ	ਰ	ਗ	ਈ	ਠ	ਸਠ	ਠਠ	ਗੁ	ਠ	ਗੁ	ਪ	ਰਾ	ਠ	ਈ	ਠ
ਨ		ਮ	—	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਪ	ਮਪ
ਜ	ਬ	ਤੇ	ਠ	ਸਾ	ਠ	ਧ	ਸੈ	ਗ	ਤ	ਮੋ	ਹਿ	ਪਾ	ਠ	ਈਠ	ਠਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਮ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਨਾ	ਠ	ਕੋ	ਠ	ਥੈ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਨ	ਰੀ	ਠ	ਬਿ	ਗਾ	ਠ	ਨਾ	ਠ

ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਨੁ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਗੁ	ਮ
ਨ	ਸ	ਗ	ਲ	ਸੰ	ਰ	ਗ	ਹ	ਸੰ	—	ਕਉ	ਠ	ਆ	ਠ	ਈ	ਠ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੩. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥ ੧ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਉਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥ ੨ ॥
 ਓਤਿ ਪੌਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥ ੪ ॥
 (ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੩				X				੨				੦			
ਪ	ਧ		ਮ					ਪ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ਉ	ਮਾ	ਠ	ਹਿਓ	ਠ
ਤੇ	ਰੋ	ਜ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸ						ਠ		
ਨ		ਪ		ਨ				ਸੰ				ਧ			
ਸ	ਸ	ਨੁ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	—
ਭੈ	ਰੋ	ਜ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ਉ	ਮਾ	ਠ	ਹਿਓ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ				ਨ				ਧ							
ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	—	ਰੰ	—	ਸੰ	—
ਮ	ਨਹਿ	ਠ	ਪੂ	ਗਾ	ਸ	ਪੇ	ਖ	ਜ	ਨ	ਕੀ	ਠ	ਸੰ	ਠ	ਭਾ	ਠ
ਮੰ				ਨਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਨ				ਮ			
ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਪੇਠ	ਠਠ	ਖਉ	ਠ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ
ਜ	ਤ	ਕ	ਤ									ਹਿਓ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੳ. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉਚੀ ਥਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੦)

ਅਸਥਾਈ

੦		ਸ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ਸਾ	ਧ	ਸੰ	ਗ	ਤ	ਨਿ	ਧਿ	ਹ	ਰਿ	ਕੋ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	ਮ	ੜ	ੜ	ਮ	—	ਮ	—	ਮ	—
ੜ	ਸੰ	ਗ	ਸ	ਹਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ਜੀ	ਅ	ੜ	ਕੋ	ਕਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

੫	ਮ	—	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
—	ਸੰ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ਨ	ਨਿ	ਤ	ਮ	ੜ	ਜ	ਨ	ਕ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—
ੜ	ਜਨ	ਮ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕੇ	ੜ	ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ	ਹ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਮ	—	ਰ	—	ਸ	—	—	—
ੜ	ਸੰ	ਤ	ਜ	ਨਾ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਉ	ੜ	ਚੀ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਮੰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	—	—	—
ੜ	ਸਿਮ	ਰ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਰੈ	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਪ੍ਰਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ—ਇਸ ਟਿਕਨ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ।

੫. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ), ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲੜ)

ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥

ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੋ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸ਼ਨਾਨਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥

ਹਰਿਨਾਮੋ ਸੰਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥

ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੨)

ਅਸਥਾਈ

X		੦		੨		੩		੦	
ਸ	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਸ	ਰ
ਆ	ੜ	ਨ	ਦ	ਰੇ	ੜ	ਗ	ੜ	ੜ	ਬਿ
ਮ									
ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	—	—
ਨਾ	ੜੜ	ਦ	ਹ	ਮਾ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰ									
ਆ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	—	ਪ	ਮ	ਪ
	ੜ	ਨ	ਦ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ਗ	ੜ	ਬਿ
ਪ									
ਨਾ	ਰ.	ਰ	ਰ	ਨ	—	—	ਪ	ਮ	ਪ
	ੜ	ਦ	ਹ	ਸ	ੜ	ੜ	ਨੁ	ੜ	ੜ
							ਰੈ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਨਾ	ੜ	ਮੰ	ੜ	ਨ	ੜ	ਵ	ਨ	ੜ	ੜ
ਨ									
ਨਾ	ਸੰ	ਰ	ਰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਪ	—
	ੜ	ਮ.	ਧਿ	ਨ	ੜ	ਵ	ਨ	ੜ	ੜ
ਮੰ									
ਗੁ	—	ਮੰ	ਮੰ	ਰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਨਾ	ੜ	ਗੁ	ਹ	ਮਾ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ

ਨ	—	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	ਪ	ਮ	ਪ
ਸ	ੜ	ਨ	ਅ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ਨੁ	ੜ	ੜ
ਪ੍ਰਾ							ਰੈ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ), ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਜਾ ਕਉ ਮੁਨਿ ਧ੍ਰਾਨੁ ਧਰੈ ਫਿਰਤ ਸਕਲ ਜੁਗ
 ਕਬਹੁਕ ਕਉ ਪਾਵੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ ॥
 ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰੰਚਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜਾ ਕੋ
 ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿ ਨ ਤਜਾਤ ਕਬਿਲਾਸ ਕਉ ॥
 ਜਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ
 ਜਟਾਜੁਟ ਭੇਖ ਕੀਏ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ ॥
 ਸੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ
 ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦਈ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ॥ ੫ ॥

(ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੪)

ਅਸਥਾਈ

×	—	੦	੨	੦	੩	੪	—	੪	—	੪	—
ਪ	ੜ	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਸ	ਨ	ਸ	—	ਨੁ	ਪ
ਨਾ	ੜ	ਮ	ਕੀ	ੜ	ਬ	ਡਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ਦ	ਈ
ਮ											
ਗੁ	ਗੁ	—	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਗੁ	ਰੁ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਦਾ	ੜ	ਸ	ਕਉ	ੜ	ੜ
ਸ	ਨੁ	ਸ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ
ਨਾ	ੜ	ਮ	ਕੀ	ੜ	ਬ	ਡਾ	ੜ	ਈ	ਦ	ੜ	ਈ
ਪ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਰੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਪ	—
ਗੁ	ਰੁ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਦਾ	ੜ	ਸ	ਕਉ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਝੰ	ਸ	—
ਮ	ੜ	ਕਉ	ਮੁ	ਨਿ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ਨ	ਧ	ਰੈ	ੜ
ਜਾ											
ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਸਨ	ਸ	—	ਨੁ	ਪ	—
ਫਿ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ਕੜ	ਲ	ੜ	ਜੁ	ਗ	ੜ

ਮ	ਮ	—	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਨ	ਮ	ਪ
ਕ	ਬ	ੜ	ਚ	ੜ	ਕ	ਕ	ਉ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਵ
ਪ	ਰ	—	ਸ	—	ਰ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਪ	—
ਆ	ਤ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪੁ	ਗਾ	ੜ	ਸ	ਕਉ	ੜ	ੜ

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੇ ਅਖੀਰਲੀ ਤੁਕ ਭੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ), ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਆਜ ਮੋਰੇ ਆਏ ਹੈਂ ॥
 ਪਰਮ ਦਯਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ, ਮੁਖ ਬਚਨ ਰਸਾਲ ਮਧੁ, ਮਧੁਰ ਪੀਆਏ ਹੈਂ ॥
 ਸੋਭਤ ਸੋਜਾਸਨ ਬਿਲਾਸਨ ਦੇ ਅੰਕਮਾਲ, ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੈਂ ਸਹਿਜ ਸਮਾਏ ਹੈਂ ॥
 ਚਾਤ੍ਰਕ ਸਬਦ ਸੁਨ ਅਖੀਆ ਉਘਰ ਗਈ, ਭਈ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਬਿਰਹ ਜਗਾਏ ਹੈਂ ॥੨੦੫॥
 (ਕਬਿੱਤ ਸਵੱਈਏ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ
ਸੁ	ਪ	ਗੁ	ਰ
ਰ	ਨ	ਰਿ	ਚਿ
ਬਾ	ਨੁ	ਨ	ਸ
ਬਾ	ਕ	ਠੇ	ਚਿ
ਸ	ਮ	ਪ	ਮ
ਪਾ	ਵ	ਵਿ	ਮਿ
ਸੰ	ਪ	ਮ	ਨੁ
ਆ	ਜ	ਗੁ	ਪ
	ਮੋ	ਆ	ਕੁ
	ੜ	ਏ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ
ਪ	ਰ	ਦ	ਯਾ	ਲਾ	ਲ
ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ
ਲੋ	ਚ	ਬਿ	ਗੁੰ	ਲ	ਖ
	ਨ	ੜ	ਸਾ	ਮੁ	ੜ

ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	—	ਪ
ਮ	ਚ	ਨ	ਰ	ਨ	ਨੁ	—	ਪ
ਬ	ਚ	ਨ	ਰ	ਨ	ਲ	—	ਪੁ
ਸੰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	—	—
ਮ	ਪੁ	ਰ	ਪੀ	ਆ	ਏ	—	—

ਸੁਪਨ -

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ	ਸ	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਪ
ਸੰ	ਭ	ਤ	—	ਸੇ	ਜਾ	ਸ	—	ਬਿ
ਮ	ਮ	ਨੁ	—	ਨ	ਮ	ਪ	—	ਪ
ਲਾ	ਸ	ਨ	—	ਏ	ਅੰ	ਕ	—	ਲ
ਮ	ਗੁ	ਮ	—	ਮ	ਰ	ਰ	—	—
ਪੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਬਿ	ਸਮ	—	—
ਨ	ਸ	ਰ	—	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	—
ਸ	ਹਿ	ਜ	—	ਸ	ਮਾ	ਏ	—	—

ਅਭੰਗ

← ਪ	ਪ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	—	ਸੰ
ਚਾ	ਕ੍ਰਿ	ਕ	—	ਸ	ਬ	ਦ	ਸੁ	—	ਨ
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਪੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	—	ਸੰ
ਅ	ਖੀ	ਆ	—	ਉ	ਗੁੰ	ਰ	ਗ	—	ਈ
ਪ	ਪ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਪ	—	—	ਪ
ਭ	ਈ	ਜ	—	ਲ	ਨ	ਨ	ਗ	—	ਭ
ਸੰ	ਸੰ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	—	—
ਬਿ	ਰ	ਹ	—	ਜ	ਗਾ	ਏ	ਮ	—	—

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ), ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਭਗਤ ਵਫਲ ਸੁਨਿ ਹੋਤ ਹੋਂ ਨਿਰਾਸ ਰਿਦੈ,
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਨਿ ਆਸਾ ਉਰਧਾਰਿ ਹੋਂ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਨਿ ਕੰਪਤ ਹੋਂ ਅੰਤਰਗਤਿ,
 ਦੀਨ ਕੈ ਦਯਾਲ ਸੁਨਿ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਟਾਰ ਹੋਂ ॥
 ਜਲਧਰ ਸੰਗਮ ਕੈ ਅਫਲ ਸੋਬਲ ਦੁਖ,
 ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧ ਮਲਗਾਰ ਹੋਂ ॥
 ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰ ਨਰਕ ਹੂ ਨ ਪਾਵਹੁ ਠੋਰ,
 ਤੁਮਰੇ ਬਿਰਦ ਕਰਿ ਆਸਰੇ ਸਮਾਰ ਹੋਂ ॥੫੦੩॥

(ਕਬਿੱਤ ਸਵੱਦੀਏ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X		੦	੨	੦	੩	੪
					ਪ	ਸ
					ਮ	ਨ
					ਭ	ਤ
					ਕ	ਵ
ਸੰ	ਸ	—	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਪ
ਰੰ	ਲ	ੜ	ੜ	ਨੁ	ਮ	ਨੁ
ਛ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚੋ	ਤ	ਹੋ
						ੜ
ਮ	ਮ	ਮ	—	ਨੁ	—	ਪ
ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਪ
ਰਾ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ਦੈ	ਤਿ	ੜ
						ੜ
ਸ	ਸ	—	—	ਨੁ	—	ਮ
ਵ	ਨ	ੜ	ੜ	ਸ	ਸ	ਰ
						ਉ
ਮ	—	ਮ	—	ਸ	—	—
ਗੁ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	—	ਪ
ਧਾ	ੜ	ੜ	ਹੋ	ੜ	ੜ	ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	—	ਪ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ
ਅੰ	ਤ	ੜ	ਛ	ਜਾ	ਮੀ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ਨ

ਪ	ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ
ਨ	ਪ	ਠ	ਨ	ਠ	ਹੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰ	ਗ	ਠ	ਤ
ਸੰ	ਸੰ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਦੀ	ਠ	ਠ	ਨ	ਠ	ਦ	ਗੁ	ਠ	ਲ	ਸੁ	ਠ	ਨ
ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ
ਮ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ	ਰ	ਹੰ	ਠ	ਮ	ਨੁ	ਠ	ਠ
ਭੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਵ—ਛਲ .

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ	ਸ	—	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ
ਜ	ਲ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰ	ਸੰ	ਗ	ਠ	ਮ	ਠ	ਕੈ
ਮ	ਮ	—	ਪ	—	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਮ	ਪ	—	ਪ
ਅ	ਠ	ਠ	ਲ	ਠ	ਸੰ	ਬ	ਲ	ਠ	ਦੁ	ਠ	ਮ
ਮ	ਮ	—	ਪ	—	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਚੰ	ਦ	ਠ	ਨ	ਠ	ਨੁ	ਗੁ	ਠ	ਠ	ਸ	ਠ	ਨ
ਸ	ਠ	—	ਮ	—	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਝੀ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ	ਲ	ਗੁ	ਠ	ਰ	ਹੰ	ਠ	ਠ

ਅਭਿਗ

ਮ	ਮ	—	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ
ਅ	ਪ	ਠ	ਨੁ	ਠ	ਨਨ	ਨੀ	ਠ	ਠ	ਕ	ਠ	ਰ
ਪ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	—	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ
ਨ	ਰ	ਕ	ਦੁ	ਠ	ਨ	ਪਾ	ਠ	ਵਉ	ਠ	ਠ	ਰ
ਨ	ਸੰ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਸੰ	ਮ	ਠ	ਰੰ	ਠ	ਬਿ	ਗੁ	ਦ	ਠ	ਕ	ਠ	ਰ

ਪ ਮ ਆ ਪ ਸ ਸ | ਸ ਨ ਰੋ | ਸ ਸ ਰ ਮਾ | ਰ ਰ ਰ | ਸ ਰ ਰਾ | — ਟ | ਪ ਮ ਭ | ਪ ਨੁਪ ਗ: | ਸ ਨ ਤ | ਸ ਵਫਲ...

ਨੋਟ—ਧੁਰਪਦ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੰਚਾਰੀ-ਅਭੰਗ ਇਕੱਠਾ ਗਾਓ।

੯. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ); ਪੜਤਾਲ, ਰੂਪਕ (ਮਯਕ ਲਯ)

ਤਿਖ ਬੁਝਿ ਗਈ ਗਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥
 ਪੰਚ ਭਾਗੇ ਚੋਰ ਸਹਜੇ ਸੁਖੈ ਨੋ ਹਰੇ
 ਗੁਨ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੈਸੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸਿਉ ਮੋ ਸਿਉ ਐਸੀ ਹਉ ਕੈਸੇ ਕਰਉ ॥
 ਹੀਉ ਤੁਮਾਰੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਗਈ ॥੧॥
 ਪਹਿਲੇ ਪੈ ਸੰਤ ਪਾਇ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ਤੇਰੇ ਕੇਹਰੇ ਜਿਤੁ ਜੰਤਨ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਅਨਿਕ ਦਾਸ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥
 ਸੋਈ ਮਿਲਿਓ ਜੋ ਭਾਵਤੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥
 ਏਕ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥੨॥ (ਕਾਨੜਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੩੦੫)

ਅਸਥਾਈ

		੧		੨				੧		੨			
⊕		ਧ	ਨੁ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਮਗੁ	—	ਮ	ਰ	—	—	ਮਪ
	ਸੰ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਤਿਖ
	ਬੁ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਸਰ
	ਝ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮਿਲ
	ਝ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	ਗੁ	ਰਸ	ਰ	—	ਸ	ਸਸ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ
	ਸਾ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਤਿਖ	ਬੁ	ਝ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਧ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਤਿਖ	ਬੁ	ਝ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਧ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਤਿਖ	ਬੁ	ਝ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮਗੁ	—	ਮ	ਰ	—	—	ਸਰ	ਗੁ	ਮ	ਰਸ	ਰ	—	ਸ	—
	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮਿਲ	ਸਾ	ਧ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮਿਲ	ਸਾ	ਧ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮਿਲ	ਸਾ	ਧ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨੁ	—	ਮ	ਰ	—	ਮ	—	ਪ	—	ਮ	ਪ	—	—	—
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਮ	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ
ਸ	ਹ	ਠ	ਜੀ	ਠ	ਠ	ਸੁ	ਗੁ	ਠ	ਨੋ	ਹ	ਰ	ਗੁ	ਨ
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਸ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	—	—
ਗ	ਵ	ਠੀ	ਨੁਪ	ਠ	ਵ	ਤੀ	ਗ	ਠ	ਵ	ਤੀ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸ	ਰ	—	ਨ	—	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਮਪ
ਦ	ਰ	ਠ	ਸ	ਠ	ਠ	ਪਿ	ਗੁ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ	ਤਿਖ...

ਅੰਤਰਾ-ਇਕਤਾਲਾ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਣ)

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਨੁ
ਜੀ	ਸੀ	ਪੁ	ਭ	ਮ	ਮ
ਸ	ਸੀ	ਸ	ਠ	ਸ	ਸਿਉ
ਮ	ਮ	—	ਨ	ਨ	ਨ
ਠੀ	ਠੀ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਗੁ
ਉ	ਉ	ਰ	ਰ	ਲ	ਲ
ਸ	ਸ	ਸ	ਪ	ਮ	ਮ
ਲ	ਲ	ਠ	ਠ	ਗੁ	ਗੁ

ਸੰਚਾਰੀ, ਰੂਪਕ (ਲਾਜ ਬਰਾਬਰ ਅਸਥਾਈ)

ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	—	ਰ	—
ਪਰਿ	ਠ	ਪੰ	ਸੰ	ਠ	ਤ	ਠ	ਪਾ	ਇ	ਠਿ	ਆ	ਠ	ਠਿ	ਠ
ਰ	—	ਰ	ਰ	—	ਸ	ਰ	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ
ਠਿਆ	ਠ	ਇ	ਪ੍ਰੀ	ਠ	ਰ	ਠ	ਗੁ	ਠ	ਠ	ਇ	ਠ	ਪ੍ਰ	ਠ
ਠ	—	ਮ	ਮ	—	ਮ	—	ਪ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	ਪ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕਾ	ਹ	ਠ	ਠ	ਠ	ਜਿ	ਰ
ਜੀ	ਠ	ਠ	ਕ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਠ	ਠ	ਠ	ਕ	ਠ	ਠ	ਠੀ	ਗੁ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅਭੋਗ, ਸੂਲਫਾਕ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਨ)

X		੦	੨	੩	੦	
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	੩
ਅ	ਨਿਕ	ਦਾ	ਸ	ਕੀ	ਰ	੩
ਨ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸਨ	ਸ	੩
ਕ	ਰਹਿ	੩	੩	ਹਾ੩	੩	੩
ਮ	—	ਪ	—	ਸ	ਸ	੩
ਸ	੩	ਈ	—	ਮਿ	ਲਿ	੩
ਮ	—	ਮ	—	ਰ	ਰ	੩
ਸ	੩	੩	੩	ਭਾ	ਵ	੩

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਸੂਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ ਵਿਚ)

X		੨	੩	੦	੩
੫		ਪ	ਸ	੦	੩
ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	੩
ਜਨ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਰ	੩
—	ਕ	—	ਕ	—	੩
੩	੩	੩	੩	੩	੩
—	ਸ	—	ਸ	—	੩
੩	੩	੩	੩	੩	੩

ਨੋਟ—ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਲਯ ਕਾਯਮ—ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਲਾਂ ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਣ, ਇਹੋ ਹੀ ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਪੜਤਾਲ' ਵਿਚ ਸੂਲ ਤੇ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਦੋ ਤਾਲ) ਹੋਰ ਪਾਂ ਕੇ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਪੜਤਾਲ ਹੈ। (ਕਰਤਾ)

੧੦. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾ: ਕਾ:), ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਮਨ ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥
 ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੜ ਟਕਸਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨਹਿ
 ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧ ॥
 ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ,
 ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥
 ਜਾ ਕੋ ਭਾਗਿ ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ
 ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ, ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਲ ਬਲੇ,
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੪, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੧੨੯੬)

ਅਸਥਾਈ

X		੦	੨	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
ਮ	ਮ	ਮ	ਮਰ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਰ
ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਜਾ	ਸ	ਪਹੁ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਗੁ
ਨ	ਸ	ਸ	ਜਾ	ਸ	ਪਹੁ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਗੁ
ਪ	—	—	ਮ	ਪ	ਨੁਪ	ਗੁ	—	ਮ	ਮ	—	ਸਰ
ਪਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਲ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸਮ	ਸ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮਰ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਰ
ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਜਾ	ਸ	ਪਹੁ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਗੁ
ਨ	ਸ	ਸ	ਜਾ	ਸ	ਪਹੁ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਗੁ
ਪ	—	—	ਮ	ਪ	ਨੁਪ	ਗੁਮ	ਸਨ	ਸਰ	ਰ-	ਰਸ	ਰਪ
ਪਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਲ	ਮਨ	ਜਾ	ਪਹੁ	ਰਾ	ਮਗੁ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ:)

X	ਮ	ਗੁ	—	—	ਮ	ਮ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਰ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਪ
ਮ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ਮ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਪਹੁ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਗੁ
ਮ	ਪਾ	ਗੁ	—	—	ਮ	ਲ	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਤ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਨ	ਪ
ਮ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਤ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਨ	ਪ
ਮ	ਲਾ	ਗੁ	—	—	ਮ	ਲ,	ਹ	ਰਿ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਮ	ਮ
ਮ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ,	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਖ	ਘ	ਜ	ਟ	ਕ
ਪ	ਸਾ	—	—	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਪ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਪ
ਪ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ਹ	ਰਿ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹੈ	ੜ	ਕਿ	ਰ
ਮ	ਪਾ	—	—	—	ਮ	ਲ,	ਮ	ਨ	ਸ	—	ਰ	—	—	ਰ	ਸ	ਰ
ਮ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ,	ਮ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਪਹੁ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ

ਮ
ਗੁ
ਨ
ੜ ਜਾਪਹੁ — ਅਗੋਂ ਚਾਰਤਾਲ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅੰਤਰਾ ਫੜੋ।

ਅੰਤਰਾ—ਇਕਤਾਲਾ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਯ:)

X	ਨ	ਧ	(ਨੁ)	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ
ਨ	ਕੁ	ਮ	ਰੇ	ੜ	ਗੁ	ਨ	ਅ	ਗ	ਮਅ	ਗੋ	ਚ	ਰ;
ਰ	—	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ
ਰ	ੜ	ਕ	ਜੀ	ੜ	ਹ	ਕਿਆ	ਕ	ਬੰ	ਬੀ	ਚਾ	ੜ	ਰੀ
ਰ	—	ਰ	ਰ	—	ਰ	ਰ	—	ਸ	ਰ	—	—	ਪ
ਰ	ੜ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਮ
ਮ	ਲਾ	ਗੁ	—	—	—	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—
ਮ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ;
ਮ	ਕੁ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਮ	ਕੁ	ਮ	ਰੀ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ਅ	ਕ	ਥ	ਕ	ਥਾ	ੜ
ਸੰ	—	ਰ	—	—	ਸੰ	ਰ	ਮੁੰ	—	ਮੰ	ਰ	—	ਸੰ
ਸੰ	ੜ	ਕੁ	ੜ	ੜ	ਕੁ	ਹੀ	ਗੁੰ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਨਹਿ	ੜ
ਸੰ	ੜ	ਕੁ	ੜ	ੜ	ਕੁ	ਹੀ	ਗੁੰ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਨਹਿ	ੜ

ਨ	ਸ	—	ਸ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਮ	ਪ
ਹ	ਰਿ	ਠ	ਜ	ਠ	ਪ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਨਿ
ਸ	—	—	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	—	—	ਪ	ਪ
ਹਾ	ਠ	ਠ	ਲ	ਠ	ਨਿ	ਹਾ	ਠ	ਠ	ਲ	ਨਿ
ਮ	ਮ	ਸ	ਨੁ	ਸ	—	ਰ	—	ਰ	ਸ	ਰ
ਹਾ	ਲ	ਮ	ਨ	ਜਾ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਗੁ

ਪਾਲ—ਅਗੋਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੁਕਾਮ ਕਰੋ।

ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੨—ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਭਾਵ ਸਥਾਈ ਦੀ ਬਰਾਬਰ)

×

ਮ	ਮ	ਪ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸ
ਹ	ਮ	ਨੁਪ	ਠ	ਹ	ਰਿ	ਪ੍ਰਾ	ਠ	ਨ	ਸ	ਠ	ਖਾ
ਧ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨੁ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਪ	ਨੁ	—	ਪ
ਸੁਆ	ਠ	ਮੀ	ਠ	ਹ	ਰਿ	ਮੀ	ਠ	ਠ	ਤਾ	ਠ	ਠ
ਰੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	—	ਰੰ	ਗੁੰ	—	ਮੰ	ਮੰ	—	ਸੰ
ਮੰ	ਠ	ਰੰ	ਮ	ਠ	ਨ	ਤ	ਠ	ਨ	ਜੀਹ	ਠ	ਠ
ਸੰ	ਧ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਹ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁੰ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਰਿ	ਠ	ਠ	ਹ	ਰੇ	ਠ	ਹ	ਰੇ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਮ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਣ)

×

ਸ	ਰ	ਰ	ਰ	—	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਰ	ਰ	—	ਸ	ਰ	ਪ
ਰਾ	ਠ	ਮ	ਨਾ	ਠ	ਮ	ਜੀ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਮ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਮ	ਧ
ਮ	ਗੁ	—	—	—	ਮ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਰ	—	—	—	—	—
ਮਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲ	ਮ	ਨ	ਜਾ	ਠ	ਪਹੁ	ਠ	—	—	—	—

— ਅਗੋਂ ਸਥਾਈ ਤਿੰਨ: ਤੇ ਚਾਰ: ਵਿਚ

ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੩—ਸੁਲਫਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੋਗੁਨ)

X									
ਮ	—	ਪ	—	ਸ਼	—	ਸ਼	—	ਸ਼	ਸ਼
ਜਾ	ਠ	ਕੋ	ਠ	ਛਾ	ਠ	ਗ	ਠ	ਡਿ	ਨ
ਨ	ਸ਼	ਰੰ	ਰੰ	ਸ਼	ਨ	ਸ਼	ਨੁ	ਪ	—
ਲੀ	ਓ	ਰੀ	ਸੁ	ਹਾ	ਠ	ਠ	ਗ	ਠ	ਠ,
ਸ਼	ਸ਼	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਮ
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰੋ	ਹ	ਰੋ	ਠ	ਠ
ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—
ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ਵੈ	ਕੁ	ਰ	ਮ	ਤਿ	ਠ	ਠ

ਚੰਚਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੋਗੁਨ)

X											
ਪ	—	—	ਪ	—	ਸ਼	—	—	—	—	—	—
ਮ	ਠ	ਠ	ਨੁ	ਪ	ਨ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਹਉ	ਠ	ਠ	ਬ	ਠ	ਲ	ਠ	ਬ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨ	ਸ਼	ਨ	ਸ਼	ਰੰ	ਰੰ	—	ਸ਼	ਨ	ਸ਼	ਠ	ਠ
ਹਉ	ਠ	ਠ	ਬ	ਠ	ਲ	ਠ	ਬ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਤਾਲ—ਕਹਿਰਵਾ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੋਗੁਨ)

X				X				X			X			
ਰੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	—	ਰੰ	—	ਸ਼	—	ਸ਼	ਸ਼	ਨੁ	ਪ	ਮ
ਨਾ	ਠ	ਨ	ਕ	ਹ	ਠ	ਰਿ	ਠ	ਜ	ਠ	ਪ	ਠ	ਈ	ਠ	ਜ
ਰੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	—	ਰੰ	—	ਸ਼	—	ਸ਼	ਸ਼	ਨੁ	ਪ	ਮ
ਨਾ	ਠ	ਨ	ਕ	ਹ	ਠ	ਰਿ	ਠ	ਜ	ਠ	ਪ	ਠ	ਈ	ਠ	ਹੇ
ਸ਼	—	—	—	—	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	—	—	—	—	ਪ	ਨੁ
ਹਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲ	ਠ	ਨਿ	ਹਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲ	ਠ
ਮ	ਗੁ	—	—	—	ਮ	ਸ	ਨੁ	ਜ	ਰ	ਰ	—	ਰ	ਸ	ਰ
ਹਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲ,	ਮ	ਨ	ਜਾ	ਠ	ਪੁ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਮ

ਮ ਗੁ...
ਪਾ ... ਲ —ਅਗੋਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਮੁੜ ਚਾਰਤਾਲ ਤੇ ਮੁਕਾਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਨੋਟ—ਇਸ ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਚਾਕੀ-ਚਬਾਕੀ ਅਮ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਨੱਕੂ ਰਾਮ ਜੀ (ਰਰਨ ਤਾਰਨ ਵਾਲਿਆ) ਨੇ ਇਸੇ ਪੜਤਾਲ ਵਿਚ ਸੂਲ, ਚੱਚਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ ਆਦਿ ਤਾਲਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਨਵੀਨ ਕਰਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਦੀ ਇਥੇ ਨੁਟੋਬਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

੧੧. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਕਾ: ਪ੍ਰ:), ਪੜਤਾਲ; ਮਹੇਸ਼ ਤਾਲ ੯ ਮਾਤ੍ਰੇ (ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥
 ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਭੇਖ ਗਿਆਨ, ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚਰੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਅਹਿ ਅਹਿ ਅਹਿ ਅਵਰ, ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥
 ਜਤਿ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥
 ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ,
 ਬਿਨੁ ਵਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੮)

ਅਸਥਾਈ

X	੨			੩				
	੫	ਸੰਨ	ਸੰਨ	ਸੰਪ	ਨੁਪ	ਮ	ਰ	
	ਕ	ਰਤ	ਕਰ	ਹ,ਚ	ਰਚ	ਗੁਗੁ	ਮਸ	ਸਰ
ਮ	ਮਪ	ਸੰਨ	ਸੰਨ	ਸੰਪ	ਨੁਪ	ਮ	ਰ	
ਗੁ	ੜ,ਕ	ਰਤ	ਕਰ	ਤ,ਚ	ਰਚ	ਗੁਗੁ	ਮਸ	ਸਰ
ਰੀ						ਚਰ	ਚ,ਚ	ਰਚ
ਮ	ਮ	ਪ	—	—ਮ	—ਮ	ਸੰ		
ਗੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜਜੋ	ੜਗ	ਪਨ	ਨਸੰ	—ਨ
ਰੀ						ਧਿਆੜ	ਨਭੋ	ੜਖ
ਸੰ-ਗਿਆ	ਸੰਰੇ ਨਫਿ	ਚੰਚ ਚਤ	ਸੰਸ ਫਿਰ	ਸੰਨ ਤਪ	ਨਨ ਰਤ	ਸੰਨ ਧਰ	ਸੰਨ ਤਧ	ਸੰ,ਰੰਸੰ ਰ,ਚੜ
ਨੁ	ਪਪ	ਸੰਨ	ਸੰਨ					
ਗੁ	ੜਕ	ਰਤ	ਕਰਤ...					

ਅੰਤਰਾ-ਰੂਪਕ (ਮਹੇਸ਼ ਦੀ ਦੁਗੁਨ:)

⊕			੧		੨		⊕		੧		੨
ਪ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	—
ਅ	ਹ	ੳ	ਅ	ਹ	ਨ	ੳ	ਅ	ਹੈ	ਅ	ਵ	ੳ
ਸ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਧ	—	ਪ
ਨ	ੳ	ਭ	ਮੁ	ਭ	ਮੁ	ਭ	ਥ	ਵ	ਨੁ	ੳ	ੳ
ਮੁ	ੳ	ਭ	ਮੁ	ਭ	ਮੁ	ਭ	ਥ	ਵ	ਨੁ	ੳ	ੳ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਨ:)

×															
ਪ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਜਤਿ	ਜਾ	ੳ	ਤ	ਜਾ	ੳ	ੳ	ਤ	ਜਾ	ੳ	ੳ	ਤ	ਸ	ਦਾ	ੳ	ੳ
ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਜਤਿ	ਜਾ	ੳ	ਤ	ਜਾ	ੳ	ੳ	ਤ	ਜਾ	ੳ	ੳ	ਤ	ਸ	ਦਾ	ੳ	ੳ
—	ਮ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	*	ਰ	—	ਰ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਪ
ੳ	ਸ	ਦਾ	ੳ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਦਾ	*	ਕਾ	ੳ	ਲ	ਹ	ਈ	ੳ	ੳ
*	ਪ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ
*	ਕ	ਰ	ਤ	ਕ	ਰ	ਤ	ਚ	ਰ	ਚ	ਚ	ਰ	ਚ	ਚ	ਰ	ਚ

ਮ
ਗੁ
ਰੀ
ੳਕ—ਅਸਥਾਈ ਮਹੇਸ਼ ਤਾਲ ਦੀ।

ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੨—ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮਹੇਸ਼ ਦੀ ਚੌਗੁਨ:)

×											
ਪ	—	੦	ਨੁ	੨	੦	੩	੪				
ਮ	ੳ	ਪ	ਪੁ	—	ਨੁ	ਸ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	
ਮਾ	ੳ	ਨ	ਮਾ	ੳ	ਨ	ਮਾ	ੳ	ਨ	ਤਿਆ	ੳ	ਗ
ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	
ਮਿ	ਰ	ਤ	ਮਿ	ਰ	ਤ	ਨਿ	ਕ	ਟ	ਨਿ	ਕ	ਟ
ਸ	ਸ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਸ	ਦਾ	ੳ	ਪੁ	ੳ	ਹ	ਈ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ਸ	ਸ	—	ਨ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਸ	ਨ
ਸ	ਦਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਹ	ਈ	ੳ	ੳ,	ਕ	ਰ
ਕ	ਰ	ਰ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ

ਮ
ਕੁ
ਰੀ...ਅਗੋਂ ਸਥਾਈ ਮਹੇਸ਼ ਤਾਲ ਦੀ ।

ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੩—ਰਾਗ ਅਡਾਣਾ, ਸੂਲਫਾਕ (ਮਹੇਸ਼ ਦੀ ਚੰਕ੍ਰਨ...)

×	੦	੨	੩	੦
ਪ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪ
ਹ	ਹ	ਹ	ਹ	ਜ
ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ
ਸ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ
ਸ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ
ਸ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ
ਸ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ

ਮੂੜ ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ, ਤਾਲ ਕੰਹਿਰਵਾ (ਸੂਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

×	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਪ	ਮ	ਪ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
*	ਪ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਕੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ
*	ਕ	ਰ	ਰ	ਕ	ਰ	ਰ	ਚ	ਰ	ਚ	ਚ	ਰ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ

ਮ
ਕੁ
ਰੀ ੳ—ਅਗੋਂ ਅਸਥਾਈ ਮਹੇਸ਼ ਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੁਕਾਅ ਕਰੋ ।

ਨੋਟ—ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਐਸਾ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤੁਕ ਵਿਚ ੧੬ ਅੱਖਰ ਹਨ ਅਤੇ ੧੫ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਗ-ਮਾਤ੍ਰ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਭੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੁਣਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਧੂਮ ਪਰੀ ਜਗਤ ਮੈਂ ਤੁਮਗੇਂ ॥

ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਭੀਮ ਕੰਪਿਓ ਬਰਹਰ, ਗਦਾ ਤਿਆਗ ਚੱਕ੍ਰਿਤ ਭਇਓ,
ਡੰਕਾ ਬਜਾ ਰਣਜੀਤ ਪੈ ਜਬ ਹੀ, ਘਨਨਨ ਨਨਨਨ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ,
ਕੰਪਿਓ ਧਰਨੀਧਰ, ਬਰਰਰ ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ॥ ੧ ॥

ਛਨਨਨ ਨਨਨਨ ਛਨਤ ਛਉਂਕਾਰ, ਛਾਡਤ ਤੀਰ ਕਲਗੀਧਰ,
ਸਰਰਰ ਸਰਰਰ ਕੇ, ਜਾਵਤ ਤੀਰ, ਛਤੀਯਾਂ ਚੀਰ, ਦੁਸ਼ਟ ਸਭਨ ਕੀ, ਤੜਫ ਤੜਫ
ਨਿਕਸੇ ਪ੍ਰਾਨ, ਮਹਾਂਬੀਰ ਮਹਾਂ ਰਣਧੀਰ ਕੀ ਗਿਰਤ ਪਗਰੀ ॥ ੨ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਲਤ ਖੰਡ ਖੰਡ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਕਰ, ਖੰਡਾ ਖੜਗ ਤੁਪਕ ਤਬਰ,
ਮਹਾਂ ਯੁੱਧ ਦੁਸ਼ਟ ਦਮਨ ਕਰੇ ਗੰਧ੍ਵ, ਅਲਮਸਤ, ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਜਗ
ਧੂਮਪਰੀ, ਡਰਤ ਭਈ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰੀ, ਪੇਖ ਅਨਦਪੁਰੀ ॥ ੩ ॥

SIKHBOOKS.COM ਅਸਥਾਈ

X			੨			੦			੩							
					ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁਰ	ਸ	ਰ	
					ਪੂ	ਮ	ਪ	ਰੀ	ਜ	ਗ	ਤ	ਮੈਂ	ਤੁ	ਮ		
ਮ	—	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁਰ	ਸ	ਰ
ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪੂ	ਮ	ਪ	ਰੀ	ਜ	ਗ	ਤ	ਮੈਂ	ਤੁ	ਮ	
ਮ	—	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	
ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਹਾਂ	ਬ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ਭੀ	ਮ	ਕੰ	ਪਿਓ	ਬ	ਰ	
ਨੁ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	—	
ਹ	ਰ	ੜ	ਗ	ਦਾ	ਤਿਆ	ੜ	ਗ	ਚ	ੜ	ਕ੍ਰਿ	ਤ	ਭ	ੜ	ਦਿਓ	ੜ	
ਸੰ	—	ਪ	ਸੰ	—	ਪ	ਗੁ	—	ਰ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ		
ਛੰ	ੜ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਬ	ਜਾ	ੜ	ਰ	ਣ	ਜੀ	ੜ	ਤ	ਪੈ	ਜ	ਬ	

ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	
ਹੀ	ਠ	ਘ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਬ	ਬ	ਦ	ਪੂ	ਗ	ਟ
ਰੰ	—	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ
ਭਇਓ	ਠ	ਕੰ	ਠ	ਪਿਉ	ਧਰ	ਨੀ	ਠ	ਧ	ਰ	ਬ	ਰ	ਰ	ਰ	ਕ	ਰੋ
ਨ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ				
ਇੰ	ਠ	ਦੁ	ਪੁ	ਰੀ	ਠ,	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਰ	ਜ	ਗ	ਤ	ਮੰ...		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਛ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਛ	ਨ	ਤ	ਛਉ	ਠ	ਕਾ	ਠ	ਰ
ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ
ਛਾ	ਭ	ਤ	ਤੀ	ਠ	ਰ	ਕ	ਲੰ	ਗੀ	ਠ	ਧ	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਰ
ਪਨ	ਸਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ
ਸਰ	ਰਰ	ਕੇ	ਠ	ਜਾ	ਵ	ਤ	ਰੀ	ਠ	ਰ	ਛ	ਤੀ	ਯਾ	ਚੀ	ਠ	ਰ
ਮ		ਮ		ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਰ	ਕੀ	ਠ	ਤ	ਛ	ਛ	ਤ	ਛ	ਛ	ਨਿ	ਕ
ਦੁ	ਠ	ਠ	ਸ	ਭ	ਨ	ਕੀ	ਠ	ਤ	ਛ	ਛ	ਤ	ਛ	ਛ	ਨਿ	ਕ
ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ
ਸੇ	ਪ੍ਰਾ	ਠ	ਨ	ਮ	ਹਾਂ	ਥੀ	ਰ	ਮ	ਹਾਂ	ਰ	ਲ	ਧੀ	ਰ	ਕੀ	ਗਿ
ਨ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—										
ਰ	ਤ	ਪ	ਗ	ਰੀ	ਠ	ਧੁਮ	ਪਰੀ...								

ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੨

ਨ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਸੰ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ
ਛੰ	ਠ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ
ਛੰ	ਠ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ	ਛ
ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ
ਦੁਸ	ਟ	ਦ	ਮ	ਨ	ਕਠ	ਰੋ	ਠ	ਗੰ	ਠ	ਧੁ	ਵ	ਅ	ਲ	ਮ	ਠ

ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਰ	ਕੈ	ਠ	ਪ੍ਰ	ਕ੍ਰ	ਠ	ਕੀ	ਠ	ਜ	ਗ	ਧੁ	ਠ	ਠ	ਮ	ਪ	ਰੀ	ਠ
ਨ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ
ਡ	ਰ	ਭ	ਭ	ਈ	ਸਿ	ਵ	ਪ੍ਰ	ਰੀ	ਠ	ਪੰ	ਖ	ਅ	ਨ	ਦ	ਪੁ	ਪੁ
ਮ	—	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ							
ਗੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਰੀ	ਜਗਰ	ਮੈ...					

ਨੋਟ—ਨੁਮਰੀ ਨੂੰ ਦੁਕੁਨ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਨੁਟੇਸਨ ।

×	੨	੦	੩
੧.
ਧ ਮ	ਮ	ਰ ਮ	ਮ
ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ	ਗੁ ਮ ਮਪ ਨ	ਸੰ ਨਸੰ ਨਸੰ ਰਸੰ	ਨੁਪ -ਮ ਪਨ ਸੰਸੰ
ਪਰੀ ਜਗ ਤਮੈਂ ਠੁਮ	ਰੀ ਠ ਮਹਾ ਬ	ਲੀ ਭੀਮ ਕੰਪਿਓ ਥਰ	ਹਰ ਠਗ ਦਾਤਿਆ ਠਗ
ਸੰ	ਮ	ਰ ਮ	ਸ
ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਰੰਨ ਸੰ	ਸੰ ਪਸੰ -ਪ ਗੁ	ਸਰ ਗੁ ਮਮ ਰਰ	ਸ ਸਸ ਸਸ ਮਮ
ਚ ਠ ਕ੍ਰਿਤ ਭ ਠ ਇਓ	ਭੈ ਠਕਾ ਠਬ ਜਾ	ਰਣ ਜੀ ਤਪੈ ਜਥ	ਹੀ ਘਨ ਨਨ ਨਨ
ਮਮ ਪਪ ਪਪ ਪਪ	ਰੰ ਪ ਪਪ ਨੁਮ	ਪਪ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨਸੰ	ਨਸੰ ਨਠੰ ਸੰ ਨਸੰ
ਨਨ ਸਥ ਦਪੁ ਗਟ	ਭਇਓ ਕੰ ਪਿਓਧਰ ਨੀ ਠ	ਧਰ ਥਰ ਰਰ ਕਰੇ	ਇੰ ਠਪੁ ਠੀ, ਧੁਮ
ਧ ਮ	ਮ	ਮ	ਧ ਮ
ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ	ਗੁ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨੁਪ	ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਗੁ ਨਸੰ	ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ
ਪਰੀ ਜਗ ਤਮੈਂ ਠੁਮ	ਰੀ, ਧੁਮ ਪਰੀ ਜਗ	ਤਮੈਂ ਠੁਮ ਰੀ, ਧੁਮ	ਪਰੀ ਜਗ ਤਮੈਂ ਠੁਮ
ਮ			
ਗੁ — ਮ —	ਪ —		
ਰੀ ਠ ਠ ਠ	ਠ ਠ		

੨.
	ਨ ਸੰ	ਨ ਸੰ	ਧ
	ਧੁ ਮ	ਪ ਰੀ	ਨੁ ਪ
		ਜ ਗ	ਮ
			ਗੁ ਗੁਰ ਸ ਠ
			ਤ ਮੈਂ ਠੁ ਮ

ਮ ਗੁ ਰੀ	— ਮਮ ਮਮ S ਫਨ ਨਨ	ਪਪ ਨਨ ਸੰਸੰ ਸੰਸੰ ਨਨ ਨਨ ਫਨ ਤਫਉ	-ਸੰ -ਸੰ ਨਨ ਨਸੰ Sਕਾ Sਰ ਫਾਡ ਤਤੀ	-ਸੰ -ਸੰ ਰੰਸੰ ਨੁਪ Sਰ ਕਲ ਗੀS ਧਰ
ਮਪ ਸਰ	ਨਸੰ ਪਨਸੰਫੰ ਸੰ ਰਰ ਸਰਰਰ ਕੇ,	ਨੁ ਪਪ ਪਨੁ ਮਪ ਪਪ ਜਾਵ ਤਤੀ Sਰ ਫਤੀ	ਮ ਮ ਪਨੁ ਮਪ ਗੁਗੁ ਗੁਮ ਯਾਚੀ Sਰ ਦੁਸ ਟਸ	ਰਰ ਸ ਸਸ ਸਮ ਭਨ ਕੀ ਤਤ ਫਤ
ਮਮ ਤਵ	ਪਪ ਪਨੁ ਮਪ ਨਿਕ ਸੇਪ੍ਰਾ Sਨ	ਮਪ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨਸੰ ਮਹਾ ਥੀਰ ਮਹਾ ਰਣੀ	ਨਸੰ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨਰੰ ਧੀਰ ਕੀਗਿ ਰਤ ਧਗ	ਸੰ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨੁਪ ਰੀ, ਧੂਮ ਪਰੀ ਜਗ
ਮ ਗੁਗੁਰ ਤਮੇS	ਮ ਸਰ ਗੁ * ਤੁਮ ਰੀ *	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਧੂਮ ਪਰੀ ਜਗ ਤਮੇS	ਮ ਸਰ ਗੁ * ਨਸੰ ਤੁਮ ਰੀ * ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਪਰੀ ਜਗ ਤਮੇS ਤੁਮ
ਮ ਗੁ ਰੀ	— ਮ -- S S S	ਪ -- S S		

ਕੁ		ਨ ਸੰ ਧੂ ਮ	ਨ ਸੰ ਨੁ ਪ ਰੀ ਜ ਗ	ਮ ਗੁ ਕੁਰ ਸ ਰ ਤ ਮੇS ਤੁ ਮ
ਨ ਸੰ ਚੰ	ਧ ਮ ਰ ਨੁਪ ਗੁਗੁ ਸਰ ਕੂਚ ਲਤ ਖੰਡ	ਮ ਮ ਗੁਗੁ ਮਪ ਗੁਰ ਸਸ ਖੰਡ ਕੰਡ ਮੁੰਡ ਕਰ	ਸ ਸਮ ਗਮ ਪਪ ਖੰ ਡਾਖ ਤਗ ਰੁਪ	ਪਨੁ ਮਪ ਮਪ ਨਸੰ ਕਤ ਬਰ ਮਹਾ ਯੁਧ
ਨਸੰ ਦੁਸ਼ਟ	ਨਸੰ ਨਰੰ ਸੰ ਦਮ ਨਕ ਰੇ,	ਸੰ ਸੰਸੰ ਗੰਮ ਰੰਰ ਗੰ ਧੂਵ ਅਲ ਮSਸ	ਸੰ -ਨ ਸੰ ਸੰਸੰ ਤਕੇ Sਪੁ ਵੁ ਕੀS	ਗੰਮ ਰੰ ਸੰਨ ਸੰ ਜਗ ਧੂ ਮਪ ਰੀ,
ਨਸੰ ਡਰ	ਨਰੰ ਸੰਸੰ ਨਰੰ ਤਭ ਈਸ਼ਿ ਵਪੁ	ਧ ਮ ਰ ਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁ ਸਰ ਰੀ, ਪੇਖ ਅਨ ਦਪੁ	ਮ ਗੁ ਮ ਪ ਨਸੰ ਰੀ S S, ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਪਰੀ ਜਗ ਤਮੇS ਤੁਮ
ਮ ਗੁ ਰੀ	ਮ ਪ ਨਸੰ S S, ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਪਰੀ ਗਗ ਤਮੇS ਤੁਮ	ਮ ਗੁ ਮ ਪ ਨਸੰ ਰੀ S S ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਪਰੀ ਜਗ ਤਮੇS ਤੁਮ
ਮ ਗੁ ਰੀ	— ਮ -- S S S	ਪ -- S S		

੪.	ਨ ਸੰ ਪੁ ਮ	ਨ ਸੰ ਨੁ ਪ ਪ ਰੀ ਜ ਗ	ਧ ਮ ਗੁ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨੁਪ ਤ ਧੂਮ ਪਰੀ ਜਗ
ਮ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਗੁ * ਅਮੈਂਡ ਤੁਮ ਰੀ *	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਧੂਮ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ	ਮ ਸਰ ਗੁ * ਨਸੰ ਤੁਮ ਰੀ * ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ ਤੁਮ
ਮ ਗੁ — ਮ — ਰੀ 5 5 5	ਪ — 5 5		

੫.	ਨ ਸੰ ਪੁ ਮ	ਨ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨਸੰ ਪ ਧੂਮ ਪਰੀ ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ ਤੁਮ
ਮ ਗੁ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨਸੰ ਰੀ, ਧੂਮ ਪਰੀ ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ ਤੁਮ	ਮ ਗੁ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨਸੰ ਰੀ, ਧੂਮ ਪਰੀ ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ ਤੁਮ
ਮ ਗੁ — ਮ — ਰੀ 5 5 5	ਧ — 5 5		

੬.	ਨ ਨਸੰ ਪੁ ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਨਸੰ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਨਸੰ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ ਧੂਮ
ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ ਤੁਮ	ਮ ਗੁ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨੁਪ ਰੀ, ਧੂਮ ਪਰੀ ਜਗ	ਮ ਗੁਗੁਰ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨੁਪ ਅਮੈਂਡ ਧੂਮ ਪਰੀ ਜਗ	ਮ ਗੁਗੁਰ ਨਸੰ ਨਸੰ ਨੁਪ ਅਮੈਂਡ ਧੂਮ ਪਰੀ ਜਗ
ਮ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਗੁ ਨਸੰ ਅਮੈਂਡ ਤੁਮ ਰੀ, ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਨਸੰ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਨਸੰ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ ਧੂਮ	ਧ ਮ ਨਸੰ ਨੁਪ ਗੁਗੁਰ ਸਰ ਪਰੀ ਜਗ ਅਮੈਂਡ ਤੁਮ
ਮ ਗੁ — ਮ — ਰੀ 5 5 5	ਪ — 5 5	ਧੂਮ ਪਰੀ...	

ਨੋਟ—ਇਸ ਨੁਮਰੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ (ਅਲਮਸਤ ਜੀ) ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 'ਅਨੰਦਪੁਰ' ਦੇ ਜੰਗ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਿਤ੍ਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ

ਵਾਦੀ—ਰ ਠਾਟ—ਆਸਾਵਰੀ ਸਮਾਂ—ਲਗ-ਭਗ ਅੱਧੀ ਰਾਤ, ਜਾਂ ੧੦ ਤੋਂ ਬਾਦ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਪ ਜਾਤੀ—ਫੱਕੂ-ਸੰਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਗੰਧਾਰ-ਧੌਵਤ' ਅੰਦੋਲਿਤ ।

ਨੁ. ਨੁ. ਨੁ. ਮ ਸ ਨੁ ਨੁ
 ਆਰੰਭ—ਨੁ ਸ ਰ, ਧੁ ਧੁ, ਨੁ ਪ, ਮ ਪ ਧੁ ਨੁ ਸ, ਸ ਰ ਗੁ, ਰ ਰ ਸ, ਮ ਪ, ਧੁ ਧੁ ਨੁ ਸ ।

ਨੁ ਮ ਮ ਮ
 ਅਵਰੰਭ—ਸ ਧੁ, ਨੁ ਪ, ਮ ਪ ਗੁ ਗੁ ਗੁ, ਮ, ਰਸਨੁਸਰ—ਸ ।

ਨੁ. ਨੁ. ਨੁ. ਸ
 ਪਕੜ—ਨੁ ਸ ਰ, ਧੁ ਧੁ, ਨੁ ਪ, ਮ ਪ, ਧੁ ਨੁ ਰ, ਸ ।

ਪਿਛੇ ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਪਰਕਰਣ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੜਾ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦਰਬਾਰੀ ਜਾਂ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਪਰਮੁੱਖ ਤੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ । ਉਂਜ ਦਰਬਾਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹ ਗੱਲ ਪਰਚਲਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਕਬਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਗੀਤ ਸਮਰਾਟ ਸ੍ਰੀ ਤਾਨਸੈਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਬਾਰ ਬਾਰ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਦਰਬਾਰੀ ਪੈ ਗਿਆ ।

ਕਾਨੜਾ ਇਕ ਐਸਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ੧੯ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ । ਉਹ ਅਠਾਰਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ—ਆਸਾਵਰੀ, ਕਾਫੀ ਤੇ ਖਮਾਜ ।

ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਫੱਕੂ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਣ-ਖਾਡਵ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਵਾਦੀ ਰਿਖਤ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਦਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਬਹੁਤਾ ਠਹਿਰਨ ਨਾਲ ਅਡਾਣਾ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਯਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲਗਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ 'ਰੇ ਧੁ' ਤੇ 'ਨੀ ਪਾ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ

ਲਗਦੀ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ—“ਨੁ ਸ ਰ, ਧੁ ਧੁ, ਨੁ ਪ”, ਇਹ ਤਾਨ ਰਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਿਖਾਰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ

ਨੁ. ਨੁ. ਨੁ. ਨੁ. ਰ ਰ ਰ
 ਚਲਣ—“ਨੁ ਸ ਰ, ਧੁ ਧੁ, ਨੁ ਪ, ਧੁ ਧੁ, ਨੁ ਸ, ਨੁ ਸ ਰ, ਗੁ ਗੁ, ਗੁ, ਮ, ਰਸਨੁਸਰ—ਸ” ਇੰਜ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਪੈਂਵਤ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਅੰਦੋਲਤ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਮੀਂਡ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁੱਧ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਭਾਵ, ਦਰਬਾਰੀ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਲੀ ਤੇ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਬਿਲੰਬਿਤ ਆਲਾਪ ਤੇ ਬਿਲੰਬਿਤ ਖਯਾਲ ਅਧਿਕ ਸੁੰਦਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ 'ਮ ਮ, ਪ ਪ, ਧ ਧ ਨੁ ਸ, ਜਾਂ ਮ ਪ, ਧ, ਨੁ ਸ' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦਰਬਾਰੀ ਤੇ ਅਡਾਣਾ ਦੋਵੇਂ ਜੋੜੀ ਦੇ ਰਾਗ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਦਰਬਾਰੀ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਡਾਣਾ ਚੰਚਲ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਰਬਾਰੀ ਦਾ ਗੰਧਾਰ-ਪੈਂਵਤ ਅਤੀ ਕੌਮਲ ਤੇ ਅੰਦੋਲਤ ਹਨ, ਪਰ ਅਡਾਣਾ ਦੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਕੌਮਲ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਦੇ ਲਾਉਣ ਵਿਚ ਭੀ ਕਾਫੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਭਾਵ, ਦਰਬਾਰੀ ਦਾ ਨਿਖਾਦ ਜਿਰਫ ਕੌਮਲ ਹੈ। ਪਰ ਅਡਾਣਾ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਆਰੋਹ ਦਾ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ (ਵਾਜੇ) ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਭਾਵ, ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕ ਬੇਸੁਰਾ ਸਾਜ਼ ਹੈ। ਉੱਜ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਾਜ਼ ਤੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਸੂਰਲਿਪੀ (ਨੁਟੋਸ਼ਨ) ਇਸੇ ਸਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ (ਵਾਜੇ) ਨਾਲ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਚੀੜਾਂ (ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ) ਨੂੰ ਸੂਰਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨੁਸ—(ਸ) ਧੁ ਧੁ ਨੁਸ—ਨੁਸਰ—ਨੁਸ, ਰ ਧੁ ਧੁ, ਨੁਪ, ਮਪਧੁ ਧੁ ਧੁ, ਨੁਸ - ਰਸਨੁਸਰ ਧੁ
 ਨੁ, ਨੁਪ—ਮਪ, ਗੁ ਗੁਮਰ ਸ, ਮਪ ਪਧੁ—ਧੁਨੁਰ - ਸ— ।
੨. ਨੁਸਰ ਧੁ—ਨੁ ਪ -ਮਪ ਧੁ—ਧੁ ਨੁਸ -ਸਰ, ਰਗੁ ਗੁ, ਰ, ਰਸ ਧੁ ਧੁ, ਨੁਸ— ਮਪ ਧੁ ਧੁ—
 ਨੁਪ—ਮਪਸ—ਰਸਧੁ ਨੁਸ—ਸਰਗੁ ਧੁ ਧੁ -ਧੁ ਨੁਪ, ਮਪਧੁ, ਧੁਨੁਸ—ਨੁਸਰ— ਸਰ ਗੁਗੁ
 ਰ ਰ ਸ — ਸ
 ਸਰ ਗੁਗੁ ਰ ਗੁ ਧੁ—ਨੁਸ— ।

੩, ਸ—ਨੁਰ—ਸ, ਨੁਸ ਨੁਸਰਧੁ—ਨੁਪ, ਮਪ ਧੁ ਪੁਨੁਰ—ਰਸ—ਪੁਨੁਸਰ—ਰਸਧੁ—ਨੁਸ, ਮਪ

ਨੁ. ਨੁ. ਸ ਨੁ. ਮ ਮ ਮ
ਪੁਨੁਸ—ਨੁਸਰ—ਪੁਨੁਸਰ—ਮਪਪੁਨੁਸਰ—ਰਸ ਪੁਨੁਸ—ਸਰ ਗੁ ਗੁ ਗੁਮ, ਰਸਨੁਸਰਸਧੁ—

ਨੁ. ਮ ਮ, ਨੁ. ਮ ਮ ਮ ਮ ਸ
ਪੁਨੁਸ—ਸਰ ਗੁ ਗੁ—ਧੁ—ਪੁਨੁਰ—ਸ, ਸਰ ਗੁ ਗੁ ਗੁਮ, ਰਸਧੁ—ਨੁਸਰਗੁ—ਗੁਮਰ—ਰਸ—।

੪, ਨੁਸਰਗੁ—ਗੁ—ਮਪ—ਮਪ ਗੁ ਗੁ ਮ, ਰਸਧੁ, ਧੁ—ਗੁ ਗੁ ਮ, ਪ ਗੁ—ਮ, ਰਸਨੁਸਰ, ਰਸ, ਸਰ

ਮ ਮ ਨੁ ਨੁ ਮ ਮ ਸ ਨੁ. ਮ ਮ ਨੁ.
ਗੁ ਗੁ ਮਪ—ਪ ਧੁ ਧੁ—ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁ—ਗੁਮਰ—ਰਸ ਧੁ—ਨੁਸਰ ਗੁ ਗੁਮਰ, ਸ (ਸ) ਧੁ—ਨੁਪ

ਨੁ. ਮ ਮ ਪ ਮ ਮ ਮ ਪ ਨੁ ਨੁ
—ਮਪ—ਪੁਨੁਸਰਗੁ—ਮਪ, ਮਪਨੁਪ ਗੁ—ਮਪ—ਪ ਗੁ—ਗੁਮ, ਰਸਧੁ—ਨੁਸ—ਮਪ—ਧੁ ਧੁ

ਸ ਨੁ ਨੁ ਮ ਮ ਸ
ਨੁਸ—(ਸ) ਧੁ ਧੁ—ਨੁਪ, ਮਪਨੁ ਗੁ—ਗੁਮ, ਰਸਨੁਸਰ—ਰਸ—।

੫, ਪ ਮ ਨੁ ਨੁ ਨੁ ਨੁ ਸ ਨੁ
ਮਪ—ਪ ਧੁ ਧੁ, ਨੁਸ—ਨੁਸਰ—ਸ, ਰ ਧੁ—ਧੁਨੁਪ, ਮਪ ਧੁ ਧੁ ਨੁਸ—ਨੁਸਰ—ਧੁ—ਨੁਰ—ਸ,

ਨੁ ਨੁ ਮ ਮ ਸ ਨੁ ਨੁ ਸ ਨੁ ਨੁ
ਨੁਸਰਸ, ਨੁਸਰ ਧੁ—ਧੁਨੁਪ, ਮਪਸ—ਗੁ—ਗੁਮਰ, ਰਸ, ਮਪ ਧੁ ਧੁਨੁਪ, ਨੁਸਰ ਧੁ—ਧੁ—ਨੁਪ,

ਨੁ. ਸ ਨੁ ਮ ਸ ਨੁ ਮ
ਮਪ ਧੁ—ਗੁ—(ਮ) ਰ—ਸ, ਮਪ ਧੁਨੁਸ—ਨੁਸਰ ਗੁ—ਰ, ਸ, ਰਸਧੁ—ਨੁਪ, ਮਪਨੁ ਗੁ—

ਗੁਮਰ—ਸ। ਨੁਸ ਰਰ ਸਸ—ਨੁਸ ਰਮ ਰਰ ਸਸ—ਨੁਸ ਰਮ ਪਪ ਗੁਮ ਰਰ ਸਸ—ਨੁਸ ਰਮ ਪਨੁ

ਮਪ ਗੁਮ ਰਰ ਸਸ—ਪੁਨੁਸਰਗੁਮ ਰਸ—ਮਪ ਧੁਧੁ ਨੁਸ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ—ਪੁਨੁਸਰਮਪਧੁਨੁਸ,

ਰਰ ਨੁਸ ਧੁਧੁ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਰ ਸਸ—ਪੁਨੁਸਰ ਗੁਗੁ ਮਪ ਧੁਧੁ ਨੁਸ ਰਸਨੁਸ ਧੁਨੁਮਪ ਗੁਮ ਰਸ—

ਪੁਨੁਸਰ ਗੁਗੁ ਮਪ ਧੁਧੁ ਨੁਸ ਰਰ ਗੁਮ ਰਸ ਧੁਧੁ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਧੁਧੁ. ਨੁਪ ਮਪ ਸ—ਪੁਨੁਸਰ

ਮ ਮ ਸ
ਗੁ ਗੁਰ—ਰਸ—।

ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਜਬਾਈ

	×	੨	੦	੩
			ਲਾ	ਲ ਮੇ 5 ਰੇ
੧.	ਆ 5 ਨ੍ਰੁਸ ਰਮ	ਪਨੁ ਮਪ ਨੁਨੁ ਮਪ	ਗੁਮ ਰਸ ਨ੍ਰੁਸ ਲਾ	ਲ...
੨.	ਸਰ ਮਪ ਧੁਹੁ ਨੁਪ	ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰਸ ਨੁਪ	ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਲਾ	ਲ ਮੇ...
੩.	ਸਰ ਮਪ ਧੁ, ਨੁਪ	ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰਨੁ ਧੁ,
	ਨੁਪ ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰਰ	ਨੁਸੰ ਧੁ, ਨੁਪ ਮਪ	ਗੁਮ ਰਸ ਨ੍ਰੁਸ ਲਾ	...
੪.	ਮ ਗੁਮ ਰਸ, ਨ੍ਰੁਸ ਨ੍ਰੁਸ ਧੁਨੁ ਸਰ ਮਪ	ਧੁਨੁ ਸਰ ਮਪ ਗੁਮ ਧੁਨੁ ਸੰਰ ਨੁਸੰ ਨੁਪ	ਰਸ, ਨ੍ਰੁਸ ਧੁਨੁ ਸਰ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਲਾ	ਮਪ ਨੁਪ ਗੁਮ ਰਸ. ...
੫.	. ਨ੍ਰੁਸ ਰਮ ਰਰ ਗੁਮ ਰਰ ਸਸ, ਨ੍ਰੁਸ	ਸਸ, ਨ੍ਰੁਸ ਰਮ ਪਪ ਰਮ ਪਧੁ ਨੁਸੰ ਨੁਪ	ਗੁਮ ਰਰ ਸਸ, ਨ੍ਰੁਸ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਲਾ	ਰਮ ਪਧੁ ਨੁਨੁ ਮਪ ...
੬.	ਧੁਨੁ ਸ,ਧੁ ਨ੍ਰੁਸ, ਧੁਨੁ ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰਰ ਨੁਸੰ,	ਸਰ ਨ੍ਰੁਸ ਧੁਨੁ ਰਸ, ਧੁਨੁ ਸੰਰ ਨੁਸੰ ਨੁਪ	ਮਪ ਧੁਨੁ ਸਰ ਨ੍ਰੁਸ, ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਲਾ	ਸਰ ਮਪ ਧੁਧੁ ਨੁਪ ...
੭. ਸਰ ਸਮ ਰਪ ਗੁਮ ਧੁਨੁ ਮਪ ਸਰ ਸਮ	ਧੁਨੁ ਮਪ ਸਰ ਨ੍ਰੁਸ, ਰਸ ਨ੍ਰੁਸ, ਧੁਨੁ ਮਪ ਰਪ ਮਨੁ ਖਸੰ ਧੁਨੁ	ਧੁਨੁ ਮਪ ਸਰ ਸਮ ਸਰ ਸਮ ਰਪ ਮਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਲਾ	ਰਸ ਨ੍ਰੁਸ, ਧੁਨੁ ਮਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨ੍ਰੁਸ, ...
੮.	. . ੫, ਨੁਨੁ ੫,ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ, ਰੰਰੰ ਰਮ ਪਨੁ ਮਪ ਧੁਨੁ	੫,ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ, ਰਰ ਸੰ,ਰੰ ਰੰਸੰ ਨੁਸੰ, ਮੰਮੰ ਸੰਰੰ ਗੁਮੰ ਰੰਸੰ ਨੁਪ	ਸ,ਰ ਰਸ ਨ੍ਰੁਸ, ਮਮ ਰੰ,ਮੰ ਮੰਰੰ ਨੁਸੰ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਲਾ	ਰ,ਮ ਮਰ ਸਰ, ਨੁਨੁ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨ੍ਰੁਸ ...

ਅੰਤਰਾ

	੦	੩	×	੨
੧.	ਸ ਵ ਲ ਜ	ਨ ਮ ਧ ਨ	ਧੁਨੁ ਸੰਨੁ ਘਮ ਗੁਮ	ਰਸ, ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰ
੨.	ਧੁਨੁ ਸੰਰੰ ਨੁਸੰ ਧੁਧੁ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਰ	ਸਸ, ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰ

੩.	ਸੰਨੁ ਧੁਨੁ ਸੰ, ਸੰਨੁ	ਧੁਨੁ ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧੁਨੁ	ਸੰ, ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ	ਰਸ, ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰ
੪.	ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ, ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ.	ਸੰਸੰ ਨੁਧੁ, ਨੁਨੁ ਪਮ,	ਪਪ ਮਗੁ, ਮਮ ਰਸ,	ਸਮ ਰਪ ਮਨੁ ਪਸੰ
੫.	ਨੁਸ ਰਮ ਪਨੁ ਮਪ,	ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰਰੰ ਨੁਸੰ,	ਨੁਸੰ ਮੰਮੰ ਰੰਰੰ ਸੰਰੰ	ਸੰਸੰ ਨੁਪ ਗੁਮ ਰਸ,
੬.	ਮਪ ਪਪ, ਗੁਮ ਮਮ,	ਰਰ ਸਸ, ਮਮ ਗੁਮ,	ਗੁਪੰ ਮੰਮੰ, ਸੰਰੰ ਰੰਰੰ,	ਨੁਸੰ ਸੰਸੰ, ਧੁਨੁ ਨੁਨੁ,
੭.	ਸੰ, ਨੁਧੁ ਨੁਸੰ ਨੁ	ਪਮ ਪਨੁ ਪ, ਮਗੁ	ਮਪ ਮ, ਗੁਰ ਗੁਮ	ਗੁ, ਰਸ ਰਗੁ ਰ,
	ਸਨੁ ਸਰ ਸ, ਸਰ	ਪਮ ਨੁਪ ਸੰਨੁ ਰੰਸੰ	ਮੰਰੰ ਪੰਗੁ ਮੰਰੰ ਸੰਰੰ	ਨੁਸੰ ਪਨੁ ਮਪ ਸੰ
	ਸੰਸੰ ਨੁਪ, ਨੁਨੁ ਪਗੁ	ਮਮ ਰਸ, ਨੁਸ ਰਮ	ਪਨੁ ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰਰੰ	ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ, ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ,
	ਗੁਮ ਰਸ, ਧੁਨੁ ਸਰ	ਗੁ, ਮਪ ਸੰ, ਧੁਨੁ	ਸਰ ਗੁ, ਮਪ ਸੰ,	ਗੁਮੰ ਰੰਸੰ ਨੁਪ ਮਪ

੧. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ. ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਫਲ ਜਨਮ ਧੰਨ ਆਜ ਕੋ ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ,
 ਪਹਰ ਮਹੂਰਤ ਘਰੀ ਐ ਪਲ ਪਾਏ ਹੈਂ ॥
 ਸਫਲ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰੁ ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ,
 ਅੰਗਨ ਮੰਦਰ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸੁਹਾਏ ਹੈਂ ॥
 ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸੋਭਾ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਛਬਿ,
 ਆਨੰਦ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਬਢਾਏ ਹੈਂ ॥
 ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਨਿਹਕਾਮ ਨਾਮੁ,
 ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਿਕ ਹੂੰ ਲਾਲ ਮੇਰੇ ਆਏ ਹੈਂ ॥

(ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ												
ਮ	੩							੨				
ਰ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਨੁ.	—	—	—	ਨੁ.	—	ਰ	—
ਲਾ	ਲ	ਮੰ	੨	ਰੇ	ਆ	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨

ਸ	—	—	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਨੁ.	—	—	—	ਨੁ.	—	ਪ	—
ਰੈ	ਸ	ਸ	ਲਾ	ਲ	ਮੇ	ਸ	ਭੇ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਏ	ਸ
ਮੁ	ਮੁ	ਪ	ਪ	ਨੁ.	—	ਨੁ.	ਨੁ.	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਅ	ਰਥ	ਧ	ਰਮ	ਕਾ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮੇ	ਸ	ਸਖ	ਨਿਹ	ਕਾ	ਸਮ	ਨਾ	ਸਮ
ਮ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	—
ਪ੍ਰ	ਸਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ਼ਕ	ਹੈ	ਸ	ਲਾ	ਲ	ਮੇ	ਰੋ	ਆ	ਸ	ਏ	ਸ
ਰ	ਸ	—													
ਰੈ	ਸ	ਸ	ਲਾਲ	..											

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਸ	ਫ	ਲ	ਜ	ਨ	ਮ	ਹੈ	ਨ	ਆ	ਸਜ	ਕੋ	ਦਿ	ਵ	ਸ	ਰੈ	ਨਿ	
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਪ	—		
ਪ	ਹਿ	ਰ	ਮ	ਗੁ	ਰਤ	ਘ	ਰੀ	ਐ	ਸ	ਪ	ਲ	ਪਾ	ਏ	ਹੈ	ਸ	
ਮ	ਸ	—														
ਰ	ਸ	—														
ਸ	ਸ	ਸ	ਲਾਲ	ਮੇਰੇ...	ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕ:)											

੨. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ ॥
 ਹਉ ਬਲਿ, ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕਉ,
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ
 ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਮਨੁਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥
 ਜਿਉ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਕਿ ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵਸਗਤਿ ਖਰਿਆ ॥੨॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥
 ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥
 ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥
 ਸਭ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥ ੪ ॥
 (ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੧੨੯੪)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

੨				੦				੩				×			
ਸ	ਸ	ਸਤ	ਨੁਸ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਪੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਨੁ	ਸ	ਸਤ	ਨੁਸ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਪੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਮੇ	ਰਾ	ਮਸ	ਨਸ	ਸਾ	ਸ	ਧ	ਜ	ਨਾ	ਸ	ਮਿ	ਲ	ਹ	ਰਿ	ਆ	੩
ਸ	ਸਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਨੁ	ਬਲ	ਬ	ਲ	ਬ	ਲ	ਬ	ਲ	ਸਾ	ਸ	ਧ	ਜ	ਨਾ	ਸ	ਕਉ	:
ਹਉ	ਬਲ	ਬ	ਲ	ਬ	ਲ	ਬ	ਲ	ਸਾ	ਸ	ਧ	ਜ	ਨਾ	ਸ	ਕਉ	:
—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਮਿ	ਸ	ਲ	ਸੰ	ਸ	ਗ	ਤ	ਪਾ	ਸ	ਰ	ਉ	ਤ	ਰਿ	ਆ	:

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਸ	ਕ	ਰਹੁ	ਪੁ	ਭ	ਅ	ਪ	ਨੀ

ਨੁ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	
ਚ	ੜ	ਮ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਧ	ਜ	ਨਾ	ੜ	ਗ	ਪ	ਰਿ	ਆ	ੜ	
ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—
ਧ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸਾ	ਧ	ਜਿ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਜਾ	ੜ	ਨਿਆ	ੜ
ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਮਿ	ਲ	ਸਾ	ੜ	ਪੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪ	ਤਿ	ਤ	ਉ	ਧ	ਰਿ	ਆ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਟੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਹਉ ਢੁਢੇਂਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ੧ ॥

(ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਫਾਰਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੧੯)

ਅਸਥਾਈ

੦				ਨੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਨੁ	ਰ	ਸ	ਪੁ	—	ਨੁ	ਰ	ਕੁ	—	ਕੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਹਉ	ੜ	ੜ	ਢੈ	ੜ	ਦੀ	ੜ	ਸ	ੜ	ੜ	ਜ	ਣਾ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਮ	ਮ	ਪ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਸ	ਜ	ਣ	ਮੈ	ੜ	ਢੈ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਜਨ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਅ	ਲ	ਖ	ਨ	ਲ	ੜ	ੜ	ਖੀ	ਐ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਪ
ੜ	ਗੁਰ	ਮੁ	ਖ	ਏ	ਹਿ	ੜ	ਦਿ	ਖਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ
—	ਮ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਗੁਰ	ਮੁ	ਖ	ਏ	ਹਿ	ੜ	ਦਿ	ਖਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ

੫. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
 ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
 ਈਤ ਉਤ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੧॥
 ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥
 ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

(ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੦)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੦		੩							
								ਰ	ਸ	ਨੁ.	ਪੁ	ਨੁ.	ਪੁ
								ਸਾ	ਸ	ਯੁ	ਯੁ	ਸ	ਪੁ
ਸ	—	ਸ	—	ਰਸ	ਨੁਸ	ਰ	ਰਸ	ਰ	—	—	ਸ	ਨੁ.	ਨੁ.
ਹ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ਗੁੜ	ੜੜ	ੜ	ਨੜ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ਇ	ਮਾੜ	ੜੜੜ
ਨੁ.	—	ਨੁ	ਪੁ	ਮੁ	ਪੁ	ਸ	ਰਰ	ਗੁ	—	ਗੁ	—	ਨੁ.	ਨੁ.
ਤ	ੜ	ੜ	ਨ	ਧ	ੜ	ਨ	ੜੜ	ਪ੍ਰਾ	ੜ	ਨ	ੜ	ਪ੍ਰਭ	ਕੇੜ
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਮੁ	—	ਗੁ	—	ਰਸ	ਨੁ.	—	ਸ	ਮਮ	ਰਸ
ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਦੁ	ੜ	ਖ	ੜ	ਜਾੜ	ੜੜੜ	ੜ	ਇ	ਗਾੜ	ਸਾੜ

ਅੰਤਰਾ

ਸੰਸੰ	ਨੁਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁਪੁ	ਨੁਪੁ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
ਕਹਾ	ਕੈੜ	ਭਾ	ਵੈ	ਏ	ਕ	ਸਿਉ	ੜ	ਮੜ	ਨੜ	ਲਾੜ	ਇੜ,	ਸਾ	ਯੁ	ਹ	ਰਿ
ਨੁਨੁ	ਪਮਪ	ਗੁ	—	ਮੁ	ਮੁ	ਪ	ਰ	—	ਸ	—	ਰਸ	ਨੁ.	ਪੁ	ਨੁ.	ਪੁ
ਹੜ	ਕੇੜੜ	ਗੁ	ੜ	ਨ	ੜ	ੜ	ਗਾ	ੜ	ਇ	ੜ	ਸਾੜ	ਯੁ	ੜ	ਹ	ਰਿ

ਹਰੇ...

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ
ਦੇ	ੜ	ਖ	ਰੁ	ੜ	ਪ	ਅ	ਤਿ	ਅ	ਨੁ	ੜ	ਪ
ਨੁ	ਸ	—	ਰ	ਸ	—	ਨੁ	ਸ	ਰਸ	ਨੁ	ਪ	ਪ
ਮੇ	ਹ	ੜ	ਮ	ਹਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ਗੜ	ਭ	ਈ	ੜ
ਰ	—	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰਸ	ਨੁ	ਪ	ਪ
ਕਿ	ੜ	ਕ	ਨੀ	ੜ	ਸ	ਬ	ਦ	ੜੜ	ਝ	ਨ	ਤ
ਮ	—	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਗੁ	—	ਮ	ਰਸ	ਨੁ	ਸ
ਕਾ	ੜ	ਨ	ਖੇ	ੜ	ਲ	ਪਾ	ੜ	ਹਿ	ਜੀੜ	ੜੜ	ਉ ਕਵਲ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਮ ਧਾਮ, ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀਕਾਰ, ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹਿ ਜੀਉ ॥
 ਸੁਬਰ ਚਿਤ ਭਗਤ ਹਿਤ, ਭੇਖੁ ਧਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਹਰਿਓ, ਨਖ ਬਿਦਾਰਿ ਜੀਉ ॥
 ਸੇਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦਮ, ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀਓ ਫਦਮ,
 ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ, ਲਖੈ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥
 ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥੭॥

(ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪, ਪੰਨਾ ੧੪੦੨)

ਅਸਥਾਈ

X	—	੦	੨	—	੦	੩	੪				
ਰ	—	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰਸ	ਨੁ	—	ਨੁ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਪ	ਰ	ਮੜ	ਧਾ	ੜ	ਮ
ਮ	—	ਮ	ਨੁ	—	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਗੁ	ੜ	ਧ	ਬੁ	ੜ	ਧ	ਨਿ	ਰੀ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਰ

ਸ	—	ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਮ	—
ਬ	ੜ	ਸੁ	ਸ਼	ੜ	ਰ	ਸ	ਰ	ਬੜ	ਰੜ	ਗੁ	ੜ
ਮ	ਮ	ਨੁ	—	ਮ	ਪ	ਗੁਮ	ਪਮ	ਰਸ	ਨੁਸ	ਰਰ	ਸ
ਕਾ	ੜ	ਹਿ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ਉੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ
ਸੁ	ਬ	ਰ	ਚਿ	ੜ	ੜ	ਭ	ਗ	ਭ	ਹਿ	ੜ	ੜ
ਭ	ਸ	ਰ	ਕ	ਸ	—	ਨੁ	ਸ	ਨੁਸ	ਰਸ	ਨੁ	ਪ
ਭ	ੜ	ਖ	ਧ	ਰਿਓ	ੜ	ਰ	ਰ	ਨਾੜ	ੜੜ	ਖ	ਸ
ਪ	ਸ	—	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਨੁ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਰਸ	ਨੁਸ
ਹ	ਰਿਓ	ੜ	ਨ	ਖ	ਬਿ	ਦਾ	ੜੜ	ਰੜ	ਜੀੜ	ੜੜ	ਉੜ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ ਦੁਜਾ

ਮ	—	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੌ	ੜ	ਖ	ਚ	ੜ	ਸ਼	ਗ	ਦਾ	ੜ	ਪ	ਦ	ਮ
ਨੁ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	ਰੁ	ਸ	ਨੁਸ	ਰਸ	ਨੁ	ਪ
ਆ	ਪ	ਆ	ੜ	ਪ	ੜ	ਕੀ	ਓ	ਛੜ	ੜੜ	ਦ	ਮ
ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਮ	—
ਅ	ਪ	ਰਾ	ੜ	ਪ	ਰ	ਪਾ	ਰ	ਬੁਰ	ੜੜ	ਮ	ੜ
ਮ	ਸ	—	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਰਸ	ਨੁਸ
ਲ	ਖੇ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਨ	ਰਾੜ	ੜੜ	ਹਿੜ	ਜੀੜ	ੜੜ	ਉੜ

ਨੋਟ—ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅਖੀਰਲੀ ਤੁਕ ਦੂਜੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦	੨
ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ.	ਪੁ.
ਸਾ	ੜ	ਧ	ਸੰ	ਗ	ਤ
ਮ	ਪ	ਨੁ.	—	ਨੁ.	—
ਹ	ਰਿ	ਕੇ	ੜ	ਨਾ	ੜ
ਮ	—	ਪ	ਪ	ਸੰ	—
ਸੰ	ੜ	ਗ	ਸ	ਹਾ	ੜ
ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	—
ਗੁ	ੜ	ਗੁ	ਕੈ	ਕਾ	ੜ
ਜੀ	ੜ	ਅ	ਕੈ	ਕਾ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁ.	ਨੁ.	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਸੰ	ੜ	ਤ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਨ	ੜ	ਨਿ	ਤ
ਰੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ.	ਨੁ.	ਸੰ	—	—	—
ਮ	ੜ	ਜ	ਨ	ਕ	ਕੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨੁ.	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ.	ਪੁ.	ਨੁ.	ਪ	—	—
ਜ	ਨ	ਮ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕੈ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਖ	ਹ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ	ਹ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਚੋਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥
 ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਉਹਾ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥
 ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥੧॥
 ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥
 ਨਾਮ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੁਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

X		ਅਸਥਾਈ											
		੨				੦				੩			
		ਨੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	—	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪੁ	—
—	—	ਕੀ	ੜ	ਰ	ਤ	ਪੁ	ਭ	ੜ	—	ਕੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ਮੁ	ਪੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ਗਾ	ਉ	ਮੇ	ਰੀ	ਰ	ਸ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	ਸ	ਸ	ਸਰ	ਰ	—	ਰ	—	ਰ	ਰ	ਰ	—	—
ੜ	ੜ	ਅ	ਨਿ	ਕੜ	ਬਾ	ੜ	ਰ	ੜ	ਕ	ਰ	ਰ	ੜ	ੜ
—	—	ਮ	—	ਮ	—	ਮ	—	—	ਸ	ਸ	—	—	—
ੜ	ੜ	ਗੁ	ਭ	ਦ	ਨ	ਰ	ਸ	ੜ	ਤ	ਨ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	ਮ	—	ਮ	—	ਪ	ਪ	—	ਨੁ	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਚ	ਰ	ੜ	ਨ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਬ	ਸ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	ਗੁ	ਦਾ	ਜੀ	ਕੀ	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ਗੁ	ਦਾ	ਜੀ	ਕੀ	—	—	—	—	—	—	—	—

			ਪ		ਨੁ		ਸ						
			ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	—
			ਅ	ਨਿ	ਕ	ਭ	ਠ	ਤ	ਠ	ਕ	ਰ	ਠ	ਠ
—	—	—	ਸ	ਨੁ	ਰ	ਸ	ਨੁ	—	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	—
ਠ	ਠ	ਠ	ਦੁਆ	ਠ	ਰ	ਨ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਵਉ	ਠ	ਠ	ਠ
—	—	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	—	—	ਨੁ	ਪ	—	—
ਠ	ਠ	ਠ	ਹੋ	ਇ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਲ	ਠ	ਠ	ਠ
—	—	ਪ	ਮ		ਮ		ਮ			ਸ	—	—	—
ਠ	ਠ	ਤ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ	—	—	—
ਠ	ਠ	ਠ	ਹਿ	ਰਿ	ਹਿ	ਰਿ	ਧਿਆ	ਠ	ਠ	ਉ	ਠ	ਠ	ਠ
—	—	—											
ਠ	ਠ	ਠ											

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰੂਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ, ਗੁਨ ਹੀਨ ਗਜਾਨ ਹੀਨ,
 ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਭਾਗ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਸ਼ਾਵਰੀ ॥
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਦਰਸ ਹੀਨ, ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ,
 ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨ, ਸੂਧੇ ਹਸਤ ਨ ਪਾਵਰੀ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਹੀਨ ਰੀਤ ਹੀਨ ਭਾਇ ਭੈ ਪ੍ਰੀਤ ਹੀਨ,
 ਚਿਤ ਹੀਨ ਬਿਤ ਹੀਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਰੀ ॥
 ਅੰਗ ਅੰਗ ਹੀਨ, ਦੀਨਾਧੀਨ ਪਰਾਚੀਨ ਲਗ,
 ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂੰ ਰਾਵਰੀ ॥ ੨੨੦ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

			ਅਸਥਾਈ					
X		੨			੦		੩	
ਸ	ਸ	ਨੁ.	ਨੁ.	ਪੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਰ	ਪ	ਹੀ	ਠ	ਨ	ਕੁ	ਲ	ਹੀ	ਠ
ਦੁ								
ਨੁ.	ਸ	ਰ	—	ਸ	ਨੁ.	ਧੁ	ਨੁ.	ਪੁ
ਗੁ	ਨ	ਹੀ	ਠ	ਨ	ਗਜਾ	ਨ	ਹੀ	ਠ

ਪ	ਪ	ਨੁ.	—	ਨੁ.	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਰ
ਸ	ਭਾ	ਹੀ	ਠ	ਨ	ਭਾ	ਗ	ਹੀ	ਠ	ਨ
ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਤ	ਪ	ਹੀ	ਠ	ਨ	ਬਾ	ਵ	ਰੀ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਸ
ਦਿ	ਸ	ਟ	ਠ	ਦ	ਰ	ਸ	ਹੀ	ਠ	ਨ
ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਪ	
ਸ	ਬ	ਦ	ਠ	ਸੁ	ਪੁ	ਤ	ਹੀ	ਠ	ਨ
ਰ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਪ	
ਬੁ	ਧ	ਬ	ਠ	ਲ	ਹੀ	ਨ	ਸੁ	ਠ	ਧ
ਮ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਹ	ਸ	ਤ	ਠ	ਨ	ਪਾ	ਵ	ਰੀ	ਠ	ਠ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥
 ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰੈ ॥
 ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੁੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ ੨ ॥
 (ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੨)

ਅਸਥਾਈ

X	0	2	0	3	8
ਮ ਗੁ ਨ	— 5	ਮ ਪ 5	— 5	ਮ ਗੁ ਨ 5	ਰ ਸ ਰ 5
*	ਸ ਐ 5	ਸ ਗੁ 5	— 5	ਮ ਗੁ ਕਉ 5	ਰ ਸ ਬ 5
ਸ ਬ	ਮ ਲ 5	ਮ ਜਾ 5	ਮ ਐ 5	ਪ ਆ 5	ਪ ਮ ਪ 5
ਮ ਗੁ ਮ	— 5	ਰ ਸ ਹਿ 5	— 5	ਸ ਰੋ 5	— 5

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਕ	ਪ ਵ	ਨੁ ਧੁ ਨ 5	— 5	ਨੁ ਧੁ ਕ ਵ 5	ਨੁ 5	ਸੰ ਨੁ 5	— 5	ਸੰ ਨੁ 5	ਸੰ ਵ ਨ
ਸੰ ਨੁ ਗੁ	ਸੰ ਨ	ਰੰ ਕਹੀ	ਸੰ ਐ	ਨੁ ਅੰ	ਸੰ ਡ	ਰੰ ਨ	ਸੰ ਹੀ	ਨੁ ਧੁ ਕਿ	ਨੁ ਡ ਪ
ਪ ਮ ਲਾ	ਪ ਖ	ਨੁ ਧੁ ਲਾ 5	ਨੁ 5	ਪ ਖ ਲਾ 5	ਪ ਮ ਲਾ 5	ਪ ਖ	ਸੰ ਕ	ਸੰ ਈ	ਨੁ ਧੁ ਕੰ 5
ਪ ਐ	ਮ ਗੁ ਸੰ	ਮ ਥੀ	ਸ ਰ ਚਾ 5	— 5	ਸ ਰੋ	ਨਾਰਾਇਣ...			ਪਮ ਕੰਹੀ

ਸੰਰਾਰੀ

ਸ ਬਿ	ਸ ਸ	ਨੁ ਧੁ ਮ	ਧੁ ਠ	— ਠ	ਨੁ ਧੁ ਬਿ	ਨੁ ਧੁ ਠ	— ਠ	ਨੁ ਧੁ ਸ	ਨੁ ਧੁ ਠ	ਨੁ ਠ	ਪ ਮ
ਪ ਮ ਬਿ	ਪ ਸ	ਪ ਮ	ਪ ਸੰ ਰੀ	— ਠ	— ਠ	ਪ ਨੁ ਠ	ਪ ਈ	ਪ ਮ ਹੈ	ਨੁ ਠ	ਪ ਠ	— ਠ
ਮ ਗੁ ਲਾ	ਮ ਗੁ ਠ	ਮ ਠ	ਪਮ ਲਠ	ਨੁ ਠ	ਪ ਗੁ	ਮ ਗੁ ਲਾ	ਮ ਗੁ ਠ	ਮ ਠ	ਸ ਰ ਲ	— ਠ	— ਠ
ਸ ਨੁ ਲਾ	ਸ ਲ	ਸ ਗੁ	ਰ ਲਾ	— ਠ	— ਠ	ਮ ਗੁ ਲ	— ਠ	ਰਸ ਰੇਠ	ਰ ਗਾ	— ਠ	ਸ ਰੈ

ਅਭੰਗ

ਮ ਕ	— ਠ	ਪ ਠ	ਨੁ ਧੁ ਦੁ	ਨੁ ਧੁ ਠ	— ਠ	ਸ ਨਾ	— ਠ	ਸ ਨ	— ਠ	ਸੰ ਕ	
ਸੰ ਨੁ ਸੰ	ਸੰ ਠ	ਰੰ ਠ	ਰੰ ਠ	ਸੰ ਠ	— ਠ	ਸੰ ਸ	ਸੰ ਆ	ਰੰ ਈ	ਨੁ ਧੁ ਹੈ	ਨੁ ਠ	ਪ ਠ
ਮੰ ਗੁ ਜਿਉ	ਮੰ ਗੁ ਠ	— ਠ	ਮੰ ਚਾ	ਰੰ ਠ	ਸੰ ਖ	ਨੁ ਧੁ ਗੁ	ਨੁ ਧੁ ਠ	ਨੁ ਠ	ਸੰ ਗਾ	— ਠ	— ਠ
ਮ ਗੁ ਮੁ	ਮ ਗੁ ਠ	ਮ ਸ	ਸ ਕਾ	— ਠ	ਸੰ ਰੈ	ਨਾਰਾਇਣ...					

ਨੋਟ—ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ 'ਗੁਲਦਸਤੇ' ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

੧੨. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ (ਗੁਲਦਸਤਾ), ਤਾਲ ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਅਸਥਾਈ

X				੨		੦		੩					
			ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁਸ	ਰ	ਰ	ਨੁ.	ਪੁ.	—	ਪੁ
			ਨਾ	ਰਾ	ਇ	ਠ	ਨਰ	ਪ	ਤ	ਨ	ਠ	ਠ	ਮਪ
ਸ	—	ਸ	ਪ	ਪੁ.	ਨੁ.	—	ਸ	ਸ	—	—	—	ਸ	—
ਕਾ	ਠ	ਰੈ,	ਐ	ਠ	ਸੇ	ਠ	ਗੁ	ਰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕਉ	ਠ
ਰ	ਰ	—	—	—	ਸ	ਰ	ਗੁ	—	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਬ	ਲ	ਠ	ਠ	ਠ	ਬ	ਲ	ਜਾ	ਠ	ਠ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਈ
ਮਰ	—	—	ਸ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	—	—	ਪ	ਪ
ਐਠ	ਠ	ਠ	ਆ	ਠ	ਪ	ਮੁ	ਕ	ਤ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮੁ	ਹਿ
ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸਸ	ਨੁਸ	ਰ	ਰ				
ਗੁ	ਠ	ਰੈ,	ਨਾ	ਠ	ਰਾ	ਇਨ	ਨਰ	ਪ	ਤ..				

ਰਾਗ ਅਡਾਣਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੋਗੁਨ)

X		੦		੨		੩		੦	
ਪ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਪ
ਕ	ਵ	ਠ	ਠ	ਕ	ਵ	ਨ	ਠ	ਠ	ਕ
ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਵ	ਨ	ਗੁ	ਨ	ਕ	ਹੀ	ਐ	ਠ	ਠ	ਠ; ਦੁਬਾਰਾ

ਅਭੋਗੀ ਕਾਨੜਾ

ਰ	—	ਸ	ਰ	ਮ	—	—	—	ਸ	ਰ
ਪੁ	ਠ	ਰ	ਨ	ਗੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਨ
ਐ	ਠ	ਠ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਮ	—	ਮ	—	ਰ	—	ਸ	—	—	—
ਗ	ੜ	ਗ	ਫ	ਪਾ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ; ਦੁਬਾਰਾ...
ਹੀ	ੜ	ਕਿ	ਫ	ਪਾ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ; ਦੁਬਾਰਾ...
ਨੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਧੁ	ਨੁ	ਮ	ਪ
ਨਾ	ਰਾ	ਇ	ਨ	ਨ	ਰ	ਪ	ਤ	ਨ	ਮਸ-ਕਾਰੈ...

ਰਾਗ ਬਾਗੋਸ਼ੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੌਗੁਨ:)

×	—	੦	—	੨	—	੦	—	੩	—	੪	—
ਮ	ੜ	ਪ	ੜ	ਨੁ	ਪ	ਸ	ੜ	ਸ	ੜ	ੜ	ੜ
ਲਾ	ੜ	ਖ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਖ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨੁ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਪ	—	ਮ	—
ਲਾ	ੜ	ਖ	ੜ	ਕ	ਈ	ਕੈ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ; ਦੁਬਾਰਾ...

ਰਾਗ ਮਾਲਕੋਸ

ਸ	—	ਨ	—	ਪੁ	ਮ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸ	—
ਕੈ	ੜ	ਪੁ	ਨੁ	ਐ	ੜ	ਸ	ਸ	ਬੀ	ਗ	ੜ
ਕੈ	ੜ	ਪੁ	ਨੁ	ਐ	ੜ	ਸ	ਸ	ਬੀ	ਗ	ੜ
ਸ	—	ਨ	—	ਪੁ	ਮ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸ	—
ਨੁ	ੜ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਧੁ	ਨੁ	ਮ
ਨਾ	ਰਾ	ਇ	ਨ	ਨ	ਰ	ਪ	ਤ	ਨ	ੜ	ਮ

ਸ-ਕਾਰੈ...

ਰਾਗ ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ, ਚੰਚਲ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਦੁਗੁਨ:)

×	—	—	—	੨	—	੦	—	੩	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬਿ	ਸ	ਮ	ੜ	ਬਿ	ਸ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬਿ	ਸ	ਮ	ਰੈ	ਸ	ਭ	ੜ	ੜ; ਦੁਬਾਰਾ...

ਰਾਗ ਕਾਫੀ

ਮਗੁ ੜੜ	ਰਸ ੜੜ	— ੜ	ਸ ਲਾ	— ੜ	ਰ ਲ	ਰ ਗੁ	ਮ ਗੁ ਲਾ	— ੜ	— ੜ	ਮ ਲ	— ੜ	ਪ ੜ	ਮ ਰੰ
ਧ ਪ ਗਾ	— ੜ	ਪ ਰੰ	ਮਗੁ ਲਾ	ਰਸ ੜੜ	ਰ ਲ	ਰ ਗੁ	ਮ ਗੁ ਲਾ	— ੜ	— ੜ	ਮ ਲ	— ੜ	ਪ ੜ	ਮ ਰੰ
ਧ ਪ ਗਾ	— ੜ	— ੜ	— ੜ	— ੜ	ਰੰ ੜ	— ੜ	ਸ ਰੰ	— ੜ	— ੜ	ਨੁਧ ੜੜ	ਪਮ ੜੜ	ਗੁਰ ੜੜ	ਸ ੜ
— *	— *	— *	ਨੁ ਨਾ	ਨੁ ਰਾ	ਸ ਇ	ਸ ਨ	ਰ ਨ	ਰ ਚ	ਸ ਪ	ਸ ਤ	ਧੁ ਨ	ਨੁ ਮੁਪ	ਮੁਪ ਸੜ-ਕਾਰੰ..

ਰਾਗ ਚੰਦ੍ਰਕੋਸ਼, ਦਾਦਰਾ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਦੁਗੁਨ:)

×	○	×	○
ਸੰ ਕ ਨ ਦੁ ਕ	ਠ ਠ ਨ ਨ	ਸੰ ਸ ਸ ਕ ਸੰ	ਗੁੰਗੁੰ ਤਨ ਥ ਲ
ਸੰ ਕ ਨ ਦੁ ਕ	ਠ ਠ ਨ ਨ	ਸੰ ਸ ਸ ਕ ਸੰ	ਗੁੰਗੁੰ ਤਨ ਥ ਲ

ਰਾਗ ਮੀਯਾਂ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੌਗੁਨ:)

×	○	੨	○	੩	੪
ਪੁ ਮੁ ਚਾ ਨੁ ਗਾ ਨੁ ਨਾ	ਨੁ ਖ ੜ ੜ ੜ	ਧ ੜ ੜ ੜ	ਨੁ ੜ ਗੁੰ ਕਾ	ਧ ਗੁੰ ਕਾ	ਸ ਰੰ ੜ ੜ ੜ
ਪੁ ਮੁ ਚਾ ਨੁ ਗਾ ਨੁ ਨਾ	ਨੁ ਖ ੜ ੜ ੜ	ਧ ੜ ੜ ੜ	ਨੁ ੜ ਗੁੰ ਕਾ	ਧ ਗੁੰ ਕਾ	ਸ ਰੰ ੜ ੜ ੜ

ਨੋਟ— ਗੁਲਦਸਤਾ ਜਾਂ ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਯ ਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਅਸਥਾਈ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀ ਤਾਲ ਵਜਾਈ ਜਾਵੇ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਕੀ ਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਠਾਮ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ, ਚੌਗੁਨ ਆਦਿ ਲਯ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਮੁਕਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਗੁਲਦਸਤੇ ਦੀ ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੩. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ (ਪੜਤਾਲ), ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਵਡਾਮ ॥
 ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ॥ ਬਡ ਹੋ ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ
 ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ
 ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ੧ ॥
 ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਾਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ
 ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ
 ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ੧ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੪, 'ਪੜਤਾਲ', ਪੰਨਾ ੧੨੯੭)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧	੨	⊕			੧	੨	ਨੁ. ਧੁਨੁ ਭਜ	
ਸ	—	—	ਰ	—	ਪਪ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸਸ
ਰਾ	ੜ	ੜ	ਮੋ	ੜ	ਮਨ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ,	ਜਿਸ
ਨੁ.	ਨੁ.	—	ਪ	—	ਪ	ਸ	—	ਸ	—	—	ਸਸ
ਧੁ	ਧੁ	—	ਰੇ	ੜ	ਖ ਵ	ਡਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ਸਤ
ਰੁ	ਪ	—				ਨੁ	—	ਪ	—	—	ਮਪ
ਮ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	ਬਡ
ਰ	ਕ	—	ਮਿ	ਲ	ਭਜ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	
ਸੰ	ਕ	—				ਮ	ਮ				ਨੁ.
ਸੰ	—	—	ਧੁ	—	ਮਪ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਰ	—	ਧੁਨੁ
ਰੋ	ੜ	ਰੋ	ਭਾ	ੜ	ਗ	ਬਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ,	ਭਜ...

ਅੰਤਰਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

X	੦	੨	੩	੦
ਸੰ ਜਿ	ਸੰ ਰ	ਸੰ ਕ੍ਰਿ	ਸੰ ਹ	— ਸ
ਮ ਗੁ	— ਸ	ਮ ਕ	ਮ ਜਾ	— ਸ
ਰ ਤਿ	ਰ ਤ	ਮ ਘ	ਮ ਰ	— ਸ
ਪ ਆ	ਮ ਸ	ਪ ਨ	ਪ ਦ	— ਸ
ਗੁ ਰਾ	— ਸ	ਮ ਮ	ਰ ਰਾ	— ਸ

ਮ—ਦੁਬਾਰਾ...

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਯ ਬਰਾਬਰ ਸੂਲ:)

X	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨
ਮ ਰਾ	— ਸ	ਪ ਮ	ਪ ਨਾ	ਨੁ ਧੁ	ਧੁ ਮ	ਨੁ ਗੁ	ਨੁ ਨ	ਸੰ ਗਾ	ਸੰ ਵਹੁ	ਸੰ ਹ	ਸੰ ਰਿ	ਸੰ ਪ੍ਰੀ	— ਸ
ਪ ਰਾ	— ਸ	ਪ ਮ	ਪ ਨਾ	ਨੁ ਧੁ	ਧੁ ਮ	ਨੁ ਗੁ	ਨੁ ਨ	ਸੰ ਗਾ	ਸੰ ਵਹੁ	ਸੰ ਹ	ਸੰ ਰਿ	ਸੰ ਪ੍ਰੀ	ਸੰ ਤਮ
ਸੰ ਦੇ	ਰੰ ਸ	ਰੰ ਸ	ਰੰ ਗੁ	ਰੰ ਕੁ	— ਸ	ਸੰ ਕੁ	ਰੰ ਰ	ਮੰ ਗੁੰ	ਗੁੰ ਤ	— ਸ	ਮੰ ਕੁ	ਰੰ ਰਾ	— ਸ
ਸੰ ਰੇ	— ਸ	ਸੰ ਤ	ਸੰ ਹ	ਨੁ ਰਿ	ਪ ਸ	ਮਪ ਹਸ	ਨੁਪ ਕੇਸ	ਮ ਗੁ	ਗੁ ਰਿ	— ਸ	ਮ ਹ	ਰ ਕੇ	— ਸ
ਸੰ ਭ	ਰੰ ਸ	— ਸ	ਰੰ ਰਾ	ਸੰ ਸ	ਰੰ ਮ	ਮ ਗੁ	— ਸ	ਮ ਰਾ	— ਸ	— ਸ	— ਸ	— ਸ	ਨੁ ਧੁ

...ਅਸ:

ਸੰਚਾਰੀ-ਅਭੋਗ, ਇਕਤਾਲਾ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਤਿਗੁਨ)

×	ਰ	ਸ	ਨੁ.	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਸ	—	—	ਸ	—	—
ਸ	ਠ	ਭ	ਸਿ	ਠਸ	ਟ	ਠਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਰ	ਰ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	—	ਪ	—	—	—
ਹ	ਰਿ	ਠ	ਕੁ	ਮ	ਕਿਰ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਲ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗੁ	—	—	ਗੁ	—	—	—
ਕ	ਰ	ਠਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕੁ	ਠ	ਠ	ਕੁ	ਠ	ਠ	ਠ
ਰ	—	ਰ	ਰ	—	ਸਨੁ	ਸ	—	—	—	—	—	—
ਰਾ	ਠ	ਮ	ਰਾ	ਠ	ਮਠ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮ—ਦੁਬਾਰਾ...

ਰੂਪਕ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਨ)

⊕	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—
ਜ	ਨ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਨ	ਠ	ਕੰ	ਠ	ਸਰ	ਠਾ	ਗ
ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—
ਜ	ਨ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਨ	ਠ	ਕੰ	ਠ	ਸਰ	ਠਾ	ਗ
ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	—	ਨੁ	ਪ	—
ਗੁ	ਰ	ਮ	ਤੀ	ਠ	ਠ	ਜ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ
ਮ	—	ਮ	ਰ	—	—	—	—	ਸ	—	—	ਸ	—
ਗੁ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ
ਰਾ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ

(‘ਪੜਤਾਲ’ ਦੀ ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੪. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ (ਗੁਲਦਸਤਾ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੧੬)

੨੨੭

ਅਸਥਾਈ

੦	ਨੁਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ. ਭ	—	ਨੁ	ਸਰ	×	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	੨	—	ਸ	—
ੜ	ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਨਿੜ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਪਨੁ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—
ਏ	ਗੁਰ	ਮੁ	ਖ	ਧਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਜਿ	ਨ	ਧੁ	ਰ	ਧੁ	ੜਸ	ਤ	ਕ	ਲਿ	ੜ	ੜ	ਖਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਰਿਨ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਮਿ	ਲਿ	ਆ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅਭੋਗੀ ਕਾਨੜਾ, ਸੂਲਫਾਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ)

×	੦	੨	੩	੪	—	—	—	—
ਮ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	—
ਤ	ਨ	ਨ	ਸੀ	ਤ	ੜ	ਲ	ੜ	ੜ
ਮੰ	—	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਗੁੰ	ੜ	ਗੁੰ	ਇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰੰ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਧ	ੜ	ਧ	ਸੰ	ਧ	—	ਮ	—	—
ਸਾ	—	ਤ	ਵ	ਸੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—
ਗੁ	ੜ	ਗੁ	ੜ	ਆ	ੜ	ਇ	ੜ	ੜ
ਮ	—	ਨ	—	—	—	—	—	—
ਨੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ. ਧੁ	—	ਨੁ	ਸ	—
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ

ਨਿ—ਧਾਨ ਹੈ...ਅਥਸਾਈ...

ਨਾਇਕੀ ਕਾਨੜਾ, ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

⊕	੧				੨				⊕	੧				੨			
ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ			
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਚਉ	ੜ	ਦਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ਸ	ਭ			
				ਨ	ਸੰ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	ਸ	—				
ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਦੁ	ਖ	ਲਹਿ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਦਾ	ਲ	ਦ	ਦੁ	ਖ	ਲਹਿ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	
				ਨੁ	—	ਨੁ	ਸਰ										
ਨੁਸ	ਰ	ਸ	ਧੁ	—	ਨੁ	ਸਰ											
ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਨਿੜ	ਅਸਥਾਈ ਤਿੰਨ:									(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)	

੧੫. ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ (ਗੁਲਦਸਤਾ), ਸਵਾਰੀ ਪੰਜਤਾਲ
(ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ ॥
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ ॥
ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥
ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ ॥
ਕਾਤਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ
ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ॥੧॥
ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਆਗਾਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ
ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕ ਏਕੈ ਹਰਿ ਥਾਟ ॥
ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੁਝਹਿ ਆਪੇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟ ॥੨॥
(ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ ਮ: ੪, 'ਪੜਤਾਲ', ਪੰਨਾ ੧੨੯੭)

ਅਸਥਾਈ

X			੨				੩				੪		੫		
													ਰਸ	ਨੁ.	ਪ
													ਸਤਿ	ਧੁਨੁ	ਰ
													ਨੁ.	ਨੁ.	
ਸ	—	—	ਰ	—	—	ਰ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ.	ਧੁ	ਧੁਨੁ	ਪਪ
ਚਾ	ੜ	ੜ	ਟਉ	ੜ	ੜ	ਪਗ	ਚਾ	ੜ	ੜੜ	ਟ	ੜ	ਜਿ	ਤੜ	ਮਿਲ	
ਪ			ਨੁ.			ਨੁ.	ਸ			ਸ					
ਮ	ਪ	—	ਧੁ	—	ਨੁ.	ਨੁ.	ਬਾ	ੜ	ੜ	ਟ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨੁਸ	
ਹ	ਰਿ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਧ	ਰ	ਪ			ਨੁ	ਨੁ			ਭਜ	
ਰ	ਰ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁਰੰ	ਸੰ	—	ਰੰਸੰ	
ਹ	ਰਿ	ੜ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਹ	ਰਿ	ਗਾ	ੜ	ੜੜ	ਟ	ੜ	ਹਰਿ	
ਨੁ	ਨੁ					ਪ	ਮ	ਮ	ਮ						
ਧੁ	ਧੁ		ਪ	ਪ	—	ਨੁਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁਮ	ਰ	ਸ				
ਹੰ	ੜ	ਹੰ	ਲਿ	ਖ	ੜੜ	ਹੋਲਿ	ਲਾ	ੜ	ੜੜ	ਟ	ੜ	ਸਤਿਗੁ...			

ਰਾਗ ਮਾਲਕੋਸ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲੜ ਵਿਚ)

⊕			੧				੨				⊕			੧		੨	
ਮ			ਨੁ				ਗੁ					ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—ਸ
ਗੁ	—	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਕ	ਰ	ਬਹੁ	ਬਹੁ	ਬਿਸ	ਥਾ	ੜ				
ਖ	ੜ	ਟ	ਕਰ	ਮ	ਕਿਰਿ	ਆ	ਕ	ਰ	ਬਹੁ	ਬਹੁ	ਬਿਸ	ਥਾ	ੜ				
ਸੰ							ਨੁ										
ਗੁ	—	ਮੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਸੰ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰਨੁ	ਧੁ	—	ਮ	ਮ				
ਸਿ	ੜ	ਧ	ਸਾ	ਧਿ	ਕ	ੜ	ਜੋ	ੜ	ਗੀੜ	ਆ	ੜ	ੜ	ਕਰਿ				
ਮ																	
ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਸ	ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਸ	ਗੁ	—	ਮ	—	—	ਮ				
ਜ	ਟ	ਜ	ਟਾ	ੜ	ਜ	ਟ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਟ	ੜ	ੜ	ਕਰਿ ਦੁਬਾਰਾ				

...ਫਿਰ ਅਗੋਂ ਤਿੰਨਤਾਲ

ਰਾਗ ਬਾਗੋਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਯ)

੦	ਮ	—	ਮ	੩	—	ਨ	ਧ	×	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	੨	ਸੰ	—	ਸੰ	—
*	ਕ	ੜ	ਰ	ਭ	ੜ	ਖ	ਨ	ਪਾ	ੜਈ	ਐ	ੜ	ੜ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	ਗੁੰ	—	—	ਗੁੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	—	—
*	ਥੁ	ਹ	ਮ	ਜੋ	ਗ	ਹ	ਰਿ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ਈ	ਐ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	—	ਸੰ	—	—	—
*	ਸ	ਤ	ਸੰ	ਗ	ਤੀ	ਉ	ਪ	ਦੇ	ੜ	ਸ	ਗੁ	ਰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਸ	ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਮ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਗੁਰ	ਸੰ	ਤ	ਜ	ਨਾ	ੜ	ਖੋ	ਲ	ਖੋ	ੜ	ਲ	ਕ	ਪਾ	ੜ	ਟ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
*	*	ੜ	ਤਿ	ਗੁ	ੜ	ਰ	ੜ	ਚਾਟਉ	- ਅਸਥਾਈ ਪੰਜਤਾਲ...								

...ਦੁਬਾਰਾ...

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ, ਸੁਲਫਾਕ (ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਯ)

×	—	੦	ਮ	੨	—	੩	੦	੦	੦
ਸ	ੜ	ਗ	ਪ	ਪ	ੜ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰੂ	ੜ	ਅ	ਪ	ਰੰ	ੜ	ਪ	ਰ	ਸੁਆ	ਮੀ
ਨੁ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਗ	ਸ	—	ਗ	ਮ
ਅ	ਤਿ	ਆ	ਗਾ	ੜ	ਹੁ	ਦੂ	ੜ	ਭ	ਰ
ਪ	ਨ	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਪੂ	ੜ	ਰ	ਰ	ਹਿਆ	ੜ	ਜ	ਲ	ਖ	ਲੋ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ
ਹ	ਰਿ	ਇ	ਕ	ਇ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ਇ	ਕ
ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਗ	—
ਏ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਥਾ	ੜ	ਟ	—

ੜ—ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ...ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗਾਓ ।

ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਸੂਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਸੰ	ਧ	ਮ	ਮ	ਸ	ਸ
ਰੁ	ੜ	ਜਾ	ਰ	ਧ	ਧ
ਸ	ੜ	ਰ	ਮ	ਪ	ਪ
ਸੁ	ੜ	ਭਹਿ	ੜ	ਆ	ਪੇ
ਮ	ੜ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ
ਜ	ੜ	ਨਾ	ਨ	ਕੇ	ਪੂ
ਰੰ	ਰੰ	ਮ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ
ਘ	ਟਿ	ਘ	ਟੇ	ਘ	ਟੇ
ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਮ
ਘ	ਟਿ	ਹ	ਘਾ	ੜ	ੜ
ਪ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਧ	ਮ
ਘ	ਟਿ	ਹ	ਰਿ	ੜ	ਸ

ਜਨ ਨਾਨਕ...
ਦੁਬਾਰਾ...

ਰ—ਰਾਟਉ...
ਅਸਥਾਈ...

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਦਰਬਾਰੀ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ

ਵਾਦੀ—ਤਾਰ (ਸ) | ਠਾਟ—ਪੂਰਵੀ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰਾ (ਬਸੰਤ-ਰੁਤ ਵਿਚ ਹਰ ਸਮੇਂ)
 ਸੰਵਾਦੀ - ਪ | ਜਾਤੀ—ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਲਲਿਤ ਅੰਗ ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਗ, ਮੰ ਧੁ ਰੁੰ, ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ - ਰੁੰ ਨ ਧੁ. ਪ, ਮੰਗ ਮੰਡਗ, ਗ ਮੰ ਧੁ ਗ, ਮੰ ਗ ਰੁ ਸ ।

ਪਕੜ—ਮੰ ਧੁ, ਰੁੰ—ਸੰ, ਰੁੰ ਨ ਧੁ, ਪ—(ਪ) ਮੰਗ ਮੰਡਗ ।

ਬਸੰਤ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਮਤ-ਭੇਦ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਮਾਰਵਾ ਤੇ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਇਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਲਾਉਣ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਮਤ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਤੇ ਠਾਟ ਟੋੜੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਸੋ, ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਾਣਤ ਦੇ ਬਸੰਤ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਮਾਰਵਾ ਤੇ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਸੰਤ ਦਾ ਹੀ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁੱਧ (ਤੀਵਰ) ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਵਿਚ ਬੌਤਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ। ਭਾਵ, ਰਿਖਭ ਤੀਵਰ ਦੀ ਥਾਂ ਕੋਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦੇ ਨਾਲ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਹੋਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਬਸੰਤ ਦਾ ਇਹ ਸਰੂਪ ਸੰਗੀਤ "ਰਾਗ ਕਲਪਦਰੁਮਾਕ੍ਰੁਰ, ਅਭਿੰਨ ਰਾਗ ਮੰਜਰੀ ਤੇ ਰਾਗ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾਸਾਰ" ਆਦਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਅਕਸਰ ਇਸੇ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤਾਂ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦਾ ਬਸੰਤ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਪਰਚਲਿਤ ਹਨ—ਸੰਪੂਰਣ ਤੇ ਖਾਡਵ।

ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ—ਠਾਟ ਮਾਰਵਾ, ਜਾਤੀ ਵੱਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਵਾਦੀ ਤਾਰ ਖੜਜ (ਸ) ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ। ਸੂਰ-ਰੂਪ—ਸ ਗ, ਮੰ ਧ, ਨ ਮੰ ਧ ਸ - ਸੰ ਨ ਧ ਪ ਮ, ਨ ਧ, ਮੰ ਗ, ਗ ਮੰ ਗ, ਮੰ ਗ ਰੁ ਸ—
 ਸ ਮ, ਮੰ ਮ, ਮੰ ਮਗ, ਪ - (ਪ) ਮੰਗ, ਨ—ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ— ਸਗ, ਮੱਧਸ - ।

ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ—ਪੰਚਮ ਸੂਰ ਵਰਜਿਤ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ (ਸ) ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ।

ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ—ਸ ਗ, ਮ ਧ ਸ—ਰੁ ਨ ਧ, ਨ ਧ ਮੰਗ, ਗ ਮ ਧ ਗ, ਮੰਗਰੁਸ ਸਮ
ਮੰਮਗ, ਨ—ਮੰਗ ਮੰਡਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਸ ਗ, ਮ ਧ, ਨ ਮ ਧ ਸ - ।

ਨੋਟ :—ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦਾ ਬਸੰਤ ਅਕਸਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ
ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਬਜਾਊਂਦੇ ਹਨ।

ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ ਬਸੰਤ—

ਇਹ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਂ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ
ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਲੀ ਸੁਰ ਤਾਰ ਪੜਜ (ਸ) ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ-ਪੰਚਮ, ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ
ਪਹਿਰ ਹੈ, ਪਰ ਬਸੰਤ-ਰੁਤ ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਰੁਤ ਦੇ ਗੀਤ ਅਕਸਰ ਗਾਏ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਇਕ ਰੁੱਤ-ਰਾਗ (ਮੰਸਮੀ) ਰਾਗ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਬਸੰਤ ਤੇ ਪਰਜ, ਦੋਵੇਂ ਜੜੀ ਦੇ ਰਾਗ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਠਾਟ, ਜਾਤੀ,
ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇਕੋ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਵੇਂ ਉਕ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਰਾਗ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ, ਪਰਜ ਇਕ ਚੰਚਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਮੀਡ ਦਾ
ਕੰਮ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਬਸੰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਠਰੰਮੇ
ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਂਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵਖੋ-ਵਖ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ
ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—

੧. ਬਸੰਤ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਜ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ ਨਾਲ।

੨. ਬਸੰਤ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਲਲਿਤ ਅੰਗ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ।

੩. ਬਸੰਤ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੇ ਧੌਵਤ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਪਰਜ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ
ਪ੍ਰਬਲ ਤੇ ਧੌਵਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਹੇਗਾ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਸੰਤ ਵਿਚ (ਪ) ਮੰਗ ਮੰਡਗ, ਸੁਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ, ਪਰ ਪਰਜ ਵਿਚ
ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ—“ਪ—ਮ ਪ ਧ ਪ ਗ ਮ ਗ” ਇਹ ਤਾਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਆਏਗੀ। ਬਸੰਤ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ—
ਸ ਨੁਧ, ਪ—(ਪ) ਮੰਗ ਮੰਡਗ, ਮੰਧੁ ਰੁੰ, ਸ—ਰੁੰਨੁਧ, ਪ—ਪ ਮੰਗ ਮੰਡਗ, ਗਮੰਧੁਗ-ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ—
ਸਮ—ਮੰਮ, ਮੰਮਗ, ਮੰਧੁ ਸ—ਮੰਧੁਪ, (ਪ) ਗ, ਨ ਮੰਗ ਮੰਡਗ, ਮੰਗ ਰੁ ਸ, ਸ ਗ, ਮੰਧੁ ਰੁੰ—ਸ—।
ਪਰਜ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ—ਮੰਧੁਨਡਸ, ਸਰੁੰ ਸਰੁੰ ਨ ਧੁ ਨ—ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਧੁ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ—ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ।

ਨੋਟ :—ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਸੰਤ ਤੇ ਪਰਜ ਦੋ ਦੋਵੇਂ ਜੜੀ, ਰਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਰ-ਰੂਪਾਂ
ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ
ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ ਬਸੰਤ ਹੀ ਅੱਜ-ਕਲ ਪਰਥਲਿਤ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦੇ
ਬਸੰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਤਾਲ-ਬਧ (ਨੁਟੇਸ਼ਨ) ਕੀਤਾ
ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕਰ ਸਕਣ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸਗ, ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ, (ਸੰ) ਨਧੁ, ਪ—ਮੰਧੁਰੇ—ਨਧੁ, ਪ—(ਪ) ਮੰਗਮੰਡਗ, ਮੰਗਰੁਸ— ।
੨. ਨਸਗ—ਮੰਧੁਸੰ—ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ, ਰੁੰ—ਨਧੁਨਧੁ—ਪ, ਮੰਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਰੇ, ਨਧੁ, ਪ—ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ—
ਨ
(ਸੰ) ਰੁੰਨਧੁ—ਪ—(ਪ) ਮੰਗਮੰਡਗ, ਮੰਧੁਨ ਮੰਗ, ਗਮੰਧੁਗ, ਮੰਗਰੁਸ— ।
੩. ਮੰਧੁਸੰ—ਸੰਨਧੁਪ, ਨਧੁਪ, ਰੁੰਨਧੁ, ਪ—(ਪ) ਮੰਗ, ਗਮੰਧੁਗਮੰਗ, ਨ—ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਸਮ—
ਗ
ਮਮੰਮਗ, ਮੰਧੁਸੰ—ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ, ਨਧੁਰੁੰਨਧੁ, ਪ—(ਪ) ਗ, ਗਮੰਨ - ਮੰਗ, ਗਮੰਧੁਗ, ਮੰਧੁਮੰਗ, ਮੰਗ
ਰੁਸ—ਨਸਮ—ਮੰਮਮੰਮਗ, ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ ।
੪. (ਸੰ) ਨਧੁ, ਮੰਧੁਨਧੁ, ਪ—ਮੰਧੁਸੰ—ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ, ਨਧੁਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਸੰ—ਨਰੁੰ—ਸੰ, ਰੁੰ—ਨਧੁਪ,
ਮੰਧੁਸੰ—(ਸੰ) ਨਧੁਪ, (ਪ) ਮੰਗਮੰਡਗ, ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ, ਮੰਧੁਸੰ—ਸੰਰੁੰਸੰ, ਨਰੁੰਨਧੁ, ਪ—(ਪ) ਗ,
ਮੰਨ—ਧੁਮੰਗ, ਗਮੰਧੁਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ, (ਸੰ) ਨਧੁਪ, ਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਸੰ—ਨਰੁੰਸੰ—
ਨ
ਗੰਰੁੰਸੰ—(ਸੰ) ਨਧੁ, ਰੁੰਨਧੁ, ਪ—(ਪ) ਮੰਗਮੰਡਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਸਮ—ਮਮੰਮਗ, ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ ।
੫. ਸੰ—ਮੰਧੁਸੰ—ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ, ਸੰਗੰ, ਮੰ ਗੰਰੁੰਸੰ—ਨਰੁੰਨਧੁ—ਪ, ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ, ਸੰਗੰ, ਮੰਗੰ, ਮੰਗੰਰੁੰਸੰ
—ਪੰ—(ਪ) ਮੰਗਮੰਡਗੰ, ਮੰ ਗੰਰੁੰਸੰ—ਰੁੰਨਧੁ, ਪ—ਨਰੁੰਨਧੁ, ਪ—ਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ, (ਸੰ) ਨਧੁ,
ਪ—(ਪ) ਮੰਗ, ਨ—ਮੰਗ, ਮੰਧੁਨਧੁਮੰਗ, ਮੰਧੁਮੰਗ, ਗਮੰਧੁਗਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਸਮ—ਮੰਮਗ, ਨਧੁ—
ਪ, (ਪ) ਮੰਗਮੰਡਗ, ਗਮੰਧੁਰੇ—ਸੰ, ਸੰਗੰ—ਮੰ ਗੰਰੁੰਸੰ—ਪੰ—(ਪ) ਗੰ ਮੰਗੰਰੁੰਸੰ—(ਸੰ) ਨਧੁਪ,
(ਪ) ਗੰ ਮੰਗੰਰੁੰਸੰ ।
ਨਸ ਗਗ ਰੁਸ, ਨਸ ਮਮ ਮਮੰ ਮਗ ਗਮੰ ਧੁਗ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਸ ਮਮ ਮਮੰ ਮਗ ਨਨ
ਮੰਗ, ਮੰਗ ਰੁਸ—ਸਗ ਮੰਧੁ ਸੰ—ਨਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਸ ਗਮੰ ਧੁਸੰ, ਨਧੁ, ਰੁੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ, ਮੰਗ
ਰੁਸ—ਗਮੰ ਧੁਰੁੰ ਸੰਸੰ, ਗਰੁੰ ਮੰਗੰ ਰੁੰਸੰ ਨਧੁ ਪਪ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ—ਸਗ ਗਮੰ, ਮੰਧੁ, ਧੁਰੁੰ—ਸੰ,
ਮੰਧੁ ਸੰ— ।

ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	×	੨
	ਸੰ ਕੰ ਨਧੁ ਧੁ	ਪ ਪ ਗ ਮ ਗ		
੧.	ਬ ਕੀ ੪੬ ਤ	ਚ ਡਿ ਆ ੬	ਸਗ ਮਧੁ ਨਸੰ ਨਧੁ	੫੫ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ
੨.	.	.	ਸਗ ਮਧੁ ਰੁਰੁੰ ਸੰਸੰ	ਨਧੁ ੫੫ ਮੰਗ ਰੁਸ
੩.	.	ਸਗ ਮਧੁ ਨਸੰ ਰੁਰੁੰ	ਗੰਗ ਰੁਰੁੰ ਨਧੁ ਨਰੁੰ	ਨਧੁ ੫੫ ਮੰਗ ਰੁਸ
੪.	ਮਧੁ ਸੰਨ ਧੁਪ, ਮਧੁ	ਨਸੰ ਰੁਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ	ਮਧੁ ਨਰੁੰ ਗੰਗੁੰ ਸੰਨ	੫੫ ਮਧੁ ਨਧੁ ੫੫,
੫.	ਮਧੁ ਸੰਸੰ ਨਧੁ ੫੫,	ਮਧੁ ਨਰੁੰ ਨਧੁ ੫੫,	ਮਧੁ ਨਰੁੰ ਗੰਗੁੰ ਸੰਸੰ	ਨਧੁ ੫੫ ਮੰਗ ਰੁਸ
੬.	ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਰੁੰ ਸੰਸੰ	ਨਧੁ ੫੫ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਨਸ ਮਮ ਮੰਮ ਗਗ,	ਨਧੁ ੫੫ ਮੰਗ ਰੁਸ,
			ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਗੰ ਰੁਰੁੰ	ਨਧੁ ੫੫ ਮੰਗ ਰੁਸ
੭.	ਮਧੁ ਨਰੁੰ ਗੰਗੁੰ ਸੰਨ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਸਗ ਮਧੁ ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ	੫੫ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਸਗ
		ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਸਗ	ਮਧੁ ਨਰੁੰ ਗਮੰ ਗੰਗੁੰ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ
੮.	ਮਧੁ ਨਨ ਧੁਪ, ਮਧੁ	ਸੰਨ ਧੁਪ, ਮਧੁ ਰੁਰੁੰ	ਸੰਨ ਧੁਪ, ਮਧੁ ਰੁਰੁੰ	ਗੰਗੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ, ਮਧੁ
	ਨਰੁੰ ਗਮੰ ਗੰਗੁੰ ਸੰਨ	ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਰੁੰ	ਗ, ਰੁ ਗਮੰ, ਗਮੰ ਧੁ, ਮ	ਧੁਨ, ਧੁਨ ਸੰ, ਨਰੁੰ
	ਗੰਗੁੰ ਰੁਰੁੰ, ਰੁਰੁੰ ਸੰਨ,	ਸੰਸੰ ਨਧੁ, ਨਨ ਧੁਪ,	ਧੁਧੁ ਪਮੰ, ੫੫ ਮੰਗ,	ਮਮੰ ਗਰੁੰ, ਗਗ ਰੁਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਆ ੬ ੫ ਬ	ਸੈ ੬ ਤ ਜ	ਮਧੁ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ	ਰੁਸ, ਮਧੁ ਨਸੰ ਰੁਰੁੰ
੨.	.	ਮਧੁ ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ	ਮੰਗ ਰੁਸ, ਸਮ ਮਮ	ਗਗ ਮਧੁ ਨਸੰ ਰੁਰੁੰ
੩.	ਮਧੁ ਨਸੰ ਗੰਗੁੰ ਰੁਰੁੰ	ਨਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਧੁ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ	ਸਗ ਮਧੁ ਨਸੰ ਰੁਰੁੰ
੪.	ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ	ਰੁਸ; ਸੰਨ ਧੁਨ ਰੁਗ	ਸੰਨ ਧੁਨ ਸੰਨ ਧੁਪ	ਮੰਗ ਰੁਸ, ਸੰਨ ਧੁਨ
			ਰੁਰੁੰ ਨਧੁ ਪਮੰ ਗਰੁੰ	ਸ, ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰ
੫.	ਰੁਰੁੰ ਸਸ, ਨਨ ਰੁਸ	ਗਗ ਮੰਗ, ਧੁਧੁ ਨਧੁ,	ਗੰਗੁੰ ਰੁਰੁੰ ਸੰਸੰ ਨਨ	੫੫ ੫੫ ਮਮੰ ਗਗ
			ਰੁਰੁੰ ਗੰਗੁੰ ਮੰਮ ਗੰਗੁੰ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਧੁ ਸੰ
੬.	ਮਧੁ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ	ਰੁਸ, ਮਧੁ ਨਰੁੰ ਗੰਗੁੰ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਮਧੁ ਨਰੁੰ ਗਮੰ ਗੰਗੁੰ
	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਨਸ ਮਮ ਮਮੰ ਮਗ	ਮਧੁ ਸੰਰੁੰ ਸੰ, ਮਧੁ	ਸੰਰੁੰ ਸੰ, ਮਧੁ ਸੰਰੁੰ

੨੩੬

੭.	ਗੰਗੰ ਗੰਗੰ ਗੰਗੰ ਗੰਗੰ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਸ	ਰੁੰਗੰ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਗਮ ਪੁਨ ਸਰੁੰ ਸੰ,	ਰੁੰਗੰ ਸੁ, ਰੁੰਗੰ ਰੁੰਗੰ ਰੁਸ, ਮੰਮੰ ਗੰ, ਮੰਮੰ ਗੰ ਗਮ ਪੁਨ ਸਰੁੰ ਸੰ,	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ ਮੰਮੰ ਗੰਗੰ ਰੁੰਗੰ ਸੰਨ ਗਮ ਪੁਨ ਸਰੁੰ ਸੰ
੮.	ਗਮੰ ਮੰਗੰ, ਰੁਗ ਗਰੁ, ਸਰੁ ਰੁਸ, ਰੁਸ, ਗਗ ਮੰਧੁ ਸੰ	ਰੁੰਗੰ ਗੰਗੰ, ਸਰੁੰ ਰੁੰਗੰ, ਨਰੁ ਰੁਸ, ਗਮੰ ਮੰਧੁ, ਮੰਧੁ ਸੰ, ਗਗ ਮੰਧੁ	ਨਸੰ ਸੰਨ, ਧੁਨ ਨਧੁ, ਧੁਨ ਨਰੁ ਰੁੰਗੰ ਗੰਮੰ ਸੰ ਮਧੁ ਸੰ, ਗਗ	ਮੰਧੁ ਧੁਮੰ, ਗਮੰ ਮੰਗੰ, ਗੰਗੰ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗੰ ਮੰਧੁ ਸੰ ਮੰਧੁ ਸੰ

੧. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥
 ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ੨ ॥
 ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥
 ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥
 ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ੪ ॥

(ਬਸੰਤ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੭੭)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×			੨				
ਸ	(ਸੰ)	ਨਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
ਬ	ਐ	੧੩	ਤ	ਚ	ੜਿ	ਆ	ੳ	ਫੁ	ਲੀ	ਬ	ਨ	ਰਾ	ੳ	ਇ	ੳ
ਸ	(ਸੰ)	ਨਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਪੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਬ	ਐ	੧੩	ਤ	ਚ	ੜਿ	ਆ	ੳ	ਫੁ	ਲੀ	ਬ	ਨ	ਰਾ	ੳ	ਇ	ੳ
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮੰ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮੰ	ਪੁ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
ਏ	ਹਿ	ਜੀ	ਅ	ਜੰ	ਤ	ਫੁ	ਲਹਿ	ਹ	ਰਿ	ਚਿ	ਤ	ਲਾ	ੳ	ਇ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

—	ਪੁ							—	ਸ					—	ਸ	—
ੜ	ਮ	ਧੁ	ਮੱਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ੜ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ੜ	ਸੰ	—
—	ਇਨ	ਬਿ	ਧੜ	ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨੁ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਆ	ਹੋ	ੜ	ਇ	ੜ	
—	ਹਰਿ	ਹ	ਰਿੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ਜ	ਪੋ	ਦਿਨ	ਰਾ	ੜ	ਤੀ	ੜ	
—	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨ	—	ਪ	—	—
ੜ	ਗੁਰ	ਮੁ	ਖ	ਹਉ	ੜ	ਮੈ	ੜ	ੜ	ਕ	ੜ	ਢੈ	ਧੋ	ੜ	ਇ	—	—

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਦੋ-ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤੁ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਗਿ ॥ ੧ ॥
 ਤੁਮ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥
 ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿਐ ਭਇਆ ਅੰਨੰਦੁ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੰਥਿਦ ॥ ੨ ॥
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਵਖਾਣੈ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ੩ ॥
 ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਆਖਣ ਵੇਖਣੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥

(ਬਸੰਤ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੭੬)

ਅਸਥਾਈ

੦																	
	ਨ	ਨ					ਮ	ਪੁ									ਸ
	ਧੁ	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—		ਬ
	ਨ	ਸ	ਪ	ਰ	ਮਉ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ਚ	ਝਿ	ਆ	ਬ	ਸੰ	ੜ	ੜ		ੜ
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮੱਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—		
ੜ	ਨ	ਮ	ਨ	ਮਉ	ੜ	ਠਿਆ	ੜ	ਸ	ਤ	ਕੁੜ	ਰ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ੜ		ੜ

ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮੰ	ਮੰ	ਗ	—	ਧੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਦਿ	ਹੁ	ਮ	ਨ	ਮਉ	ਸ	ਲਿਆ	ਸ	ਸ	ਤ	ਗੁ	ਰ	ਸੰ	ਸ	ਗ,	ਬ	

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਧੁ	ਮੰ	—	ਧੁ	ਮੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਤੁਮ	ਸਾ	ਚ	ਧਿ	ਆ	ਸ	ਵਹੁ	ਸ	ਸੁ	ਗ	ਧ	ਮ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ		
ਸੰ	ਨ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	ਰੁੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—		
ਤਾ	ਸ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ	ਸ	ਵਹੁ	ਸ	ਮੰ	ਸ	ਰੇ	ਮ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ		
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮੰ	—	ਗ	—	ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ		
ਇ	ਤ	ਮ	ਨ	ਮਉ	ਸ	ਲਿਆ	ਸ	ਭ	ਇਆ	ਸ	ਅ	ਨੰ	ਸ	ਦ	ਸ		
ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਧੁ	—	ਧੁ	ਮੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ		
ਅੰਮ	ਰਿਤ	ਫ	ਲ	ਪਾ	ਸ	ਇਆ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਸ	ਦ,	ਬ		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੩. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ॥
 ਮੰਗਲ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਏਕੁ ਕਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥
 ਕ੍ਰਿਹਿ ਤਾ ਕੇ ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਧੁਨੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਉਲ ਮਨਾ ॥ ਗਿਆਨ ਕਮਾਈਐ ਪ੍ਰਫਿ ਜਨਾ ॥
 ਸੋ ਤਪਸੀ ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ॥ ਸਦ ਧਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰਹਿ ਰੇਗੁ ॥੨॥
 ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਭਉ ਪਇਆ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਆ ਜਿਸੁ ਭ੍ਰਮ ਗਇਆ ॥
 ਸੋ ਇਕਾਂਤੀ ਜਿਸੁ ਰਿਦਾ ਬਾਇ ॥ ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚ ਠਾਇ ॥੩॥
 ਏਕੁ ਖੋਜੈ ਏਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਹੀਤ ਚੀਤਿ ॥
 ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ਸਹਜਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥

(ਬਸੰਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੮੦)

੪. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੈਨੋ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮਉਲਿਆ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਰ ਪੁਡਹੁ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਹੋਹਿ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜੀਵਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥
 ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
 ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥
 ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥
 (ਬਸੰਤ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੭੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਧੁ	—	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	ਗ	ਗ	ਧੁ	ਧੁ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਨ
ਸੰ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮਉ	ੜ	ਲਿਆ	ੜ	ਸ	ਦ	ਬ	ਸੰ	ੜ	ਤ;	ਇ	ਦੁ
ਰਾ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮਉ	ੜ	ਲਿਆ	ੜ	ਸ	ਦ	ਬ	ਸੰ	ੜ	ਤ;	ਇ	ਦੁ
ਗੁੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ.	—	ਗ	ਗ	ਗਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਧੁ	ਧੁ
ਮ	ਨ	ਮਉ	ੜ	ਲਿਆ	ੜ	ਗਾ	ਇ	ਗੁੜ	ਣ	ਗੰ	ਬਿੰ	ੜ	ਦ,	ਮੰ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਗ	ਗ	ਧੁ	—	ਧੁ	ਮੁਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—
ਮੰ	ੜ	ਭ	ਰ	ਪੁ	ੜ	ਜਾ	ੜੜ	ਮ	ਨ	ਭੇ	ੜ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ੜ	ਇ	ੜ
ਅੰ	ੜ	ਭ	ਰ	ਪੁ	ੜ	ਜਾ	ੜੜ	ਮ	ਨ	ਭੇ	ੜ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ੜ	ਇ	ੜ
ਸੰ	ਨ	ਗੁੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਗੁੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—	
ਏ	ੜ	ਕੰ	ੜ	ਗੁੰ	ੜ	ਖੰ	ੜ	ਅਉ	ੜ	ਰ	ਨ	ਕੰ	ੜ	ਇ	ੜ	
ਪ	—	ਪ	—	ਗ	—	ਗ	—	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	
ਦੁ	ੜ	ਜੰ	ੜ	ਲੋ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਬਹੁ	ਤ	ਦੁ	ਖ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	

ਸ ਸ ਮ ਮ | ਮ — ਮ ਗ | ਧੁ ਧੁ ਸ ਸ | ਨ ਧੁ ਧੁ
 ਸ ਤ ਗ ਰ | ਮੋ ਟ ਨੋ ਟ | ਏ ਟ ਕ ਦਿ | ਖਾ ਦਿਆ, ਮੋ ਟ
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ਨੋਟ - ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ (ਟਿਕੂਨ) ਸੂਲਫਾਕ ਵਿਚ ਹੇਠਾਂ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

੫. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦
ਧੁ ਮੰ ਮੋ	ਧੁ ਰਾ	ਸ ਣ ਪੁ	ਸ ਰੁ ਮਉ	ਸ ਲਿਆ
ਨ ਸ	ਧੁ ਦ	ਠ ਬ	ਧੁ ਸੇ	ਪ ਤ
ਮ ਪ ਦਿ	ਪ ਧੁ	ਮ ਮ ਗ ਨ	ਮ ਗ ਮਉ	ਸ ਲਿਆ
ਮ ਗੁ	ਮ ਟ	ਮ ਗੇ	ਮ ਮਿੰ	ਗ ਦ

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ ਮੰ ਅੰ	ਧੁ ਰ	ਮਉ ਚੜ	ਸ ਪੂ	ਸ ਜਾ
ਨ ਸ ਮ	ਸ ਨ	ਠ ਠੇ	ਧੁ ਰੁ ਰੁ	ਸ ਦਿ
ਸੰ ਏ	ਗੰ ਗੰ	ਮੰ ਗੰ	ਗੰ ਗੰ	ਸੰ ਗੰ
ਨ ਸੰ ਅਉ	ਠ ਰ	ਧੁ ਨ	ਰੁ ਗੰ	ਠ ਧੁ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਨੋਟ—ਇਸੇ ਟਿਕੂਨ ਤੇ ਸ਼ਬਦ 'ਸਭ ਮਦ ਖ਼ਾਰੋ ਫੁੱਫੂ ਨ ਜਾਕ' ਭੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਪੰਨਾ ੧੧੯੩)

੬. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਤੁੰ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥
ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚਿੰਤ ਲਬੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥
ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਬੇਅੰਤ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥
ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ ਰੰਗ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥ ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪ ॥
ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥੩॥
ਥਿਰਖੁ ਜਮਿਓ ਹੈ ਪਾਰਿਜਾਤ ॥ ਫੂਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਹਰਿ ਗੁਨਹ ਗਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥

(ਬਸੰਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੮੦)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦
ਸੰ ਆ	ਨ ਜ	ਪ ਹ	ਮ ਰ	ਗ ਸ
ਧ ਮੰ ਗ੍ਰਿ	ਧ ਹਿ	ਥ ਸੰ	ਸ ਤ	— —
ਨ ਗ	ਗੰ ਗਾ	ਨ ਏ	ਪ ਪ੍ਰ	ਪ ਭ
ਗ ਮੰ ਰ	ਗ ਸ	ਮੰ ਥ	ਗ ਅੰ	ਰ ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਧ ਮੰ ਗ੍ਰਿ	ਮੰ ਰ	ਸੰ ਸੰ	ਨ ਗੁ	ਸੰ ਕ	ਸ ਰ	— —	— —
ਨ ਧ	ਮ ਧ	ਸੰ ਨ	ਸੰ ਗੰ	— —	ਸੰ ਰ	— —	— —
ਆ ਗੰ	— —	ਗੰ ਜ	ਮੰ ਹ	ਗੰ ਮਾ	ਰੁੰ ਸ	— —	— —

ਨ ਮ. — ਧੁ ਨ ਧੁ ਨ ਧੁ
 ਸ ਗ ਲ ਚਾ ਸ ਰ ਸ ਮ ਧੁ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਨੋਟ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਬਹਾਰ' ਅਤੇ 'ਕਾਫੀ' ਰਾਗ ਵਿਚ ਡੀ ਰਾਗੀ ਨਿੰਘ ਗਾਉ ਦੇ ਹਨ ।
 (ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ) ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਰਾਗ (ਹੜੀ ਕਾਫੀ) ਵਿਚ
 ਇਸ ਦੀ ਟਿਕੁੰਨ ਲਿਖੀ ਹੈ ।

੭. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਅਹਿ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥
 ਤਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਨੂਲੇ ॥ ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥
 ਪਰਫੁਲਤਾ ਰਹੇ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕਲੁ ਆਇਓ ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥
 ਅਨ ਰੁਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਹੁ ਭੁਲਹੁ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥
 ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥

SIKHBOOKCLUB.COM (ਬਸੰਤ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੧੮੫)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਧੁ ਸੰਦੇ	ਨ ਖ	ਧੁ ਫੂ	ਮ ਪ	ਮ ਪ	ਗ ਮ
ਧੁ ਮ ਅ	ਧੁ ਚ	ਨ ਤਿਆ	ਸ ਗ	ਰੁ ਤਿਆ	ਸ ਗ
ਧੁ ਮ ਚ	ਮ ਚ	ਧੁ ਨ ਕ	ਸ ਮ	ਸ ਪ	ਨ ਮ
ਧੁ ਫੁ	ਨ ਮ	ਧੁ ਮਿ	ਮ ਗ	ਮ ਪ	ਗ ਰ
ਸ ਹ	ਸ ਰਿ	ਗ ਚੇ	ਗ ਰ	ਮ ਮ	ਮ ਪੁ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਧ	ਨ	—	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	ਸ
ਸ	ਘ	ਨ	ਬਾ	ਠ	ਸ	ਕੂ	ਠ	ਲੇ	ਠ	ਠ	ਇਕ
ਨ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਕੁੰ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ
ਰ	ਹ	ਠ	ਸੂ	ਕ	ਕ	ਨੂ	ਠ	ਲੇ	ਠ	ਠ	ਲੇ
ਪ	ਧ	ਨ	ਧ	—	ਧ	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਮ	ਸੰ	ਤ	ਕੂ	ਠ	ਠ	ਗ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਪਰ
ਥ	ਸੰ	ਤ	ਕੂ	ਠ	ਠ	ਆ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਪਰ
ਗ	—	ਮ	ਗ	ਕੁੰ	ਸ	ਸ	—	—	ਨ	ਧ	
ਵ	ਠ	ਲ	ਤਾ	ਠ	ਰ	ਹ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ—ਦੇਖ...

ਨੋਟ—ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਕੁਝਾਂ ਅੰਤਰੇ ਡੇ ਲਾਓ।

੮. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ॥
 ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥
 ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ॥ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥੨॥
 ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਫਲ ਲਾਏ ॥
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥੩॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
 ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥
 (ਬਸੰਤ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੭੨)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪
ਨ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	—
ਸੰ	ਠ	ਸਾ	ਹਿ	ਬ	ਕੀ	ਕ	ਕਹਿ	ਠ	ਮ	ਗ
ਤੈ	ਠ	ਸਾ	ਹਿ	ਬ	ਕੀ	ਕ	ਕਹਿ	ਠ	ਸੇ	ਵ
ਪ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਕੁੰ	ਕੁੰ	ਸ	ਨ	ਸ
ਧਰ	ਮ	ਸੂ	ਖ	ਪਾ	ਵਹਿ	ਆ	ਤ	ਮ	ਦੇ	ਵ

ਨਸੰ ਰੈਂ	ਰੁੰਸੰ ਠਠ	ਨਧੁ ਸਾ	ਧੁਨ ਠਠ	ਸੰਨ ਹਿ	ਧੁਪ ਬ	ਮੰਪ ਕੀ	ਧੁਪ ਠਠ	ਮੰਗ ਕ	ਗਮੰ ਰਹਿ	ਪਮੰ ਸੇਵ	ਗ ਵ
ਸ ਪਰ	ਸ ਮ	ਗ ਸੁ	ਗ ਖ	ਮੰ ਪਾ	ਧੁ ਠ	ਮੰਧੁ ਵਹਿ	ਨਸੰ ਠਠ	ਰੁੰ ਆ	ਸੰਰੁੰ ਤਮ	ਨਸੰ ਦੈ	ਸੰ ਵ

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ ਮੰ	ਮੰ ਹਾ	ਧੁ ਰੁ	ਸੰ ਤੀ	— ਠ	ਸੰ ਮਹਿ	ਸੰ ਸ	ਸੰ ਦ	ਸੰ ਬ	ਸੰ ਸੰ	— ਠ	ਸੰ ਤ
ਸੰ ਜਿ	ਸੰ ਤ	ਸੰ ਹ	ਰੁੰ ਰਿ	— ਠ	ਸੰ ਆ	ਨ ਸ	ਸੰ ਭ	ਨ ਜੀ	ਧੁ ਅ	ਨ ਜੰ	ਧੁ ਕ
ਮੰ ਕਿਆ	ਧੁ ਠ	ਨ ਹਉ	ਮੰ ਆ	— ਠ	ਧੁ ਖਾ	ਗ ਕਿ	ਗ ਰ	ਮੰ ਮ	ਗ ਜੰ	ਰੁੰ ਠ	ਸੰ ਤ
ਸੰ ਤੇ	ਗੰ ਰਾ	ਰੁੰ ਕਿ	ਮੰ ਨੰ	ਗੰ ਨ	ਰੁੰ ਪਾ	ਸੰ ਆ	ਸੰ ਠ	— ਠ	ਨ ਦ	ਮੰ ਅੰ	ਧੁ ਤ — ਤੈਸਾ...

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦਿ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥੨॥
 ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੩॥
 (ਬਸੰਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੯੩)

ਅਸਥਾਈ

×		੨			੦		੩		
ਸੰ ਰਾ	ਸੰ ਜਾ	ਨ ਰਾ	ਧੁ ਠ	ਪ ਮ	ਮੰ ਪ ਮਉ	— ਠ	ਮੰਗ ਲਿਆ	ਮੰ ਠ	ਗ ਠ
ਧੁ ਮੰ ਅ	ਧੁ ਠ	ਸੰ ਨ	— ਠ	ਰੁੰ ਤ	ਸੰ ਭਾ	— ਠ	ਨ ਇ	ਮੰ ਠ	ਧੁ ਠ
ਸੰ ਜਹ	— ਠ	ਮੰ ਦੈ	— ਠ	— ਠ	ਮੰ ਖਉ	— ਠ	ਮੰ ਤਹ	ਮੰ ਠ	— ਠ

ਮੰ	—	ਪੁ	—	ਪੁ	—	ਨ	ਮੰ	ਪੁ
ਗ	ੜ	ਆ	ੜ	ਸ	ਮਾ	ਇ	ੜ	ੜ
ਰਹਿ								

ਅੰਤਰਾ

ਪੁ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਮੰ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ੜ	ਧ	ਰ	ਤੀ	ੜ	ੜ
ਮਉ									
ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨਪੁ	ਨ	ਪੁ	ਪ
ਮਉ	ੜ	ਲਿਆ	ੜ	ਅ	ਕਾ	ੜੜ	ਸ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਨ	ੜ	ਘ	ੜ	ਟ	ਮਉ	ੜ	ਲਿਆ	ੜ	ਆ
ਘ									
ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਮੰ	ਪੁ
ਤ	ਮ	ਪ	ੜ	ਰ	ਗਾ	ੜ	ਸ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮਉਲਿਆ ਸਦ ਬਸੰਤ" ਸੂਲਵਾਕ ਵਾਲੀ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਗਾਓ।

੧੦. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਮਾਘ ਬਤੀਤਿ ਭਈ ਰੁਤ ਫਾਗੁਨ, ਆਇ ਗਈ ਸਭ ਖੇਲਤ ਹੋਰੀ ॥
 ਗਾਵਤ ਗੀਤ ਬਜਾਵਤ ਤਾਲ, ਕਹੈ ਮੁਖ ਤੇ ਭਰੂਆ ਮਿਲਿ ਜੋਰੀ ॥
 ਡਾਰਤ ਹੈ ਅਲਤਾ ਪਲਿਤਾ, ਛਟਕਾ ਸੰਗ ਮਾਰਤ ਬੈਸਨ ਬੋਰੀ ॥
 ਖੇਲਤ ਸਜਾਮ ਧਮਾਰ ਅਨੂਪ, ਮਹਾਂ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਂਵਲ ਗੋਰੀ ॥੨੨੫॥
 (ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਵਤਾਰ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੨੮੧)

ਅਸਥਾਈ

ੜ	×												੨	੦		
ਪੁ	ਪੁ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਮੰਗ	ਮੰ	ਗ	ਗ			
ਮੰ	ੜ	ਘ	ਥ	ਰੀ	ੜ	ਡ	ਭ	ਈ	ਰੁ	ਤੜ	ਫਾ	ਗ	ਨ			
ਮਾ																
ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਮ	—	—	—	—	ਮੰ	ਮ	ਗ	—	—			
ਆ	ੜ	ਇ	ਗ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ਭ	ਖੇ	ੜ	ੜ			
ਮੰ	ਮੰ	ਨ	ਨ	ਮੰ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	—	—	—			
ਖੇ	ੜ	ਲ	ਤ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ			

ਅੰਤਰਾ

				ਪ	ਗ	ਗ	ਧੁ		ਧੁ	ਮਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
				ਖੇ	ਲ	ਤ	ਸਯਾ	ੜ	ਮ	ੜਥ	ਮਾ	ਰ	ੜਅ
ਰੁ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਰੁ	ਨ	ਧ	—	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਗ
ਨੁ	ੜ	ਪ	ੜ	ਮ	ਹਾਂ	ੜ	ਮਿ	ੜ	ਲ	ੜ	ਸੁੰ	ਦ	ਮ
ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਮ	—	—	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਰੁ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸਾਂ	ੜ	ੜ	ਵ	ੜ	ਲ	ੜ	ਗੋ	ੜ	ਗੀ...

ਨੋਟ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ।
ਉੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਰਾਗ ਕਾਫੀ (ਹੌਲੀ ਕਾਫੀ) 'ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ'
ਦੇ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ ।

੧੧. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, (ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਰੁਤ ਆਈਲੇ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ ॥
ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥
ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁਤੁ ਰੂਪ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਧੂਪ ॥
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਹਾ ਪਾਇ ॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥੨॥
ਤੇਰੇ ਸਨਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਅਣਜਾਣਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥੩॥
ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਏਕ ਸੈ ॥
ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਹੈ ॥੪॥

(ਬਸੰਤ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੬੮)

ਅਸਥਾਈ

X				੨				੦				੩			
					ਸ	ਨੁ		੦	ਗ	ਗ	ਮਧੁ		ਗ	ਗ	ਰੁ
					ਤੇ	ਰਾ		ਦਾ	ਸ	ਨ	ਦਾੜ		ਸਾ	ਕ	ਹਉ
ਸ	—	—	—	—	ਸ	ਗਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ		ਪ	ਪ	ਮ
ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇ	ਜੜ	ਗ	ੜ	ਜੀ	ਵ	ਨ		ਚੁ	ਗ	ਤ
ਮ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੁਸ										
ਮਿ	ਲੈ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਇੜ										

ਅੰਤਰਾ

					ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ
					ਰੁ	ਤ	ਆ	ੜ	ਈ	ਲੋ	ਸ	ਰ	ਸ	ਖ
ਮ	ਧ	ਮ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	ਪ	—	ਪ	ਪ	—	ਪ
ਸੰ	ੜ	ਤ	ਮਾ	ਹਿ	ੜ;	ਰੰ	ਗ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਰ	ਵਹਿ	ੜ
ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਸ
ਤੇ	ੜ	ਰੈ	ਚਾ	ੜ	ਇ	ਕਿ	ਸ	ਪੁ	ੜ	ਜ	ਚ	ਤਾ	ੜ	ਵਉ
ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨੁ							
ਲ	ਗਉ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਇ	ਤੇ	ਰਾ							

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਅੰਤਰੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਤੇ ਦੋ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਲਾ ਕੇ ਗਾਓ ।

ਨੋਟ—ਇਸ (ਟਿਯੂਨ) ਤੇ "ਭੇਰਿਆਂ ਸੰਤਾ ਜਾਚਹੁ ਚਰਨ ਰੋਨ" ਸ਼ਬਦ ਭੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

੧੨. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, (ਮਾ: ਠਾਟ), ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥ ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥
 ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹੁ ॥ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੋਹੁ ॥ ੨ ॥
 ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨੁ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹੁ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥ ੩ ॥

(ਬਸੰਤ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੧੮੬)

ਅਸਥਾਈ

X		੦		੨	ਨੁ	੦	੩	੪
					ਸਸ	ਪ	(ਪ)	ਗ
					ਮਨ	ਕਹਾ	ੜ	ਰੁ
					ਮਮ	ਗ	—	ਸ
ਮ	—	—	ਮ	—	ੜਓ	ਰਾ	ੜ	ਮ
ਸਾ	ੜ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ੜਓ	ੜ	ੜ	ਮ
					ਸਸ	ਸ	ਸ	ਨ
ਮ	ਗ	—	ਰੁ	—	ਤਨ	ਬਿ	ਠ	ਸੋ
ਨਾ	ਮ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤਨ	ਬਿ	ਠ	ਸੋ
					ਗ	—	—	ਮ
ਨ	ਨਧ	ਧਪ	ਗ	—	ਗ	—	—	ਮ
ਜ	ਮਸ	ੜੜ	ਸਿਉ	ੜ	ਪ	ੜ	ੜ	ਰੋ

ਮੱ ਗ | — ਰੁ | — ਸਸ |
 ਕਾ ਮ | ੳ ੳ | ੳ ਮਨ | ਕਹਾ...

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਲਯ)

⊕			੧		੨	⊕			੧		੨
ਮੱ	ਗ	—	ਮੱ	—	ਧ	—	ਸੰ	—	ਗੁੰ	—	—
ਇ	ਹੁ	ੳ	ਜ	ੳ	ਗ	ੳ	ਧੂ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ	—	—	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਨ	—	—	ਧ	ਮੱ
ਕਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਪ	ਧਾ	ੳ	ੳ	ਰ	ੳ
ਗੰ	—	—	ਗੰ	—	—	ਮੱ	ਗੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—
ਸਾ	ੳ	ੳ	ਚਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਮਾ	ੳ	ੳ	ਨਿਆ	ੳ
ਨ	—	—	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਨ	—	—	ਧ	ਮੱ
ਕਿਹ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਬਿ	ਚਾ	ੳ	ੳ	ਰ	ੳ
										ਗਰੁ	ਸ
										ੳੳ	ਬਿ

×
 ਮ —
 ਸਾ ੳ ਚਾਰਤਾਲ ਅਸਥਾਈ...

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੋਗੁਨ ਲਯ)

×		੦		੨		੩		੦
ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਧ	ਸੰ	—	ਗੁੰ	ਸੰ	—
ਧ	ਨ	ਦਾ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ	—	ਧ	ਧ	ਨ	—	—	ਧ	ਮੱ
ਸੰ	ੳ	ਪ	ਤਿ	ਗੋਹ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
								ਕ
ਸੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	—
ਸੰ	ੳ	ਗ	ਨ	ਚਾ	ੳ	ਲੈ	ੳ	ੳ
ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਧ	—	ਮੱ
ਜ	ਮ	ੳ	ਝ	ਲੋਹ	ੳ	ੳ	ੳ	ਇ
								ਕ→

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਸੁਲਫਾਕ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ ਵਿਚ)

੦	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	੨	—	ਸ	ਸ	ਸ
←	ਭ	ਗ	ਗ	ਤ	ਨਾ	ਰਾ	ੜ	ਇ	ਨ	ਹੋ	ੜ	ਇ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਇ	ਕ	
	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ		—	ਸ	ਸ	ਸ
	ਭ	ਗ	ਗ	ਤ	ਨਾ	ਰਾ	ੜ	ਇ	ਨ	ਹੋ	ੜ	ਇ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਕ	ਦੁ	
	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੁੰ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਮ	ਧ	
	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਭ	ਜ	ਤਿ	ਹ	ਏ	ੜ	ੜ	ਕ	ਰੰ	ੜ	ਗ	ਜੀ	ੜ	
	ਨ	—	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁੰ	ਸ	ਸ	×								
	ਏ	ੜ	ਕ	ਰੰ	ੜ	ਗ	ੜ	ਬਿ	ਮ	ਸਾਰਿਓ...ਅਸਥਾਈ ਚਾਰਤਾਲ...								

ਨੋਟ - ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸਬਦ ਰੀਤ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰਤਾਲ ਤੇ ਸੁਲਫਾਕ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਰੂਪਕ ਤੇ ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੇ ਤਾਲ ਵਧਾ ਕੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੧੩. ਰਾਗ ਬਸੰਤ (ਗੁਲਦਸਤਾ), ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘਰ ਲਾਗੇ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗੁ ॥ ਘਜਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧੁ ॥
 ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਇ ॥ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ ॥ ਤੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥
 ਬੋਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ ॥ ਉਹਾ ਤਉ ਜਾਈਐ ਜਉ ਈਹਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਕ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੋਰ ॥
 ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ॥ ੩ ॥
 (ਬਸੰਤੁ ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੯੫)

ਅਸਥਾਈ

੩	੦																	
ਪੁ	ਪੁ	ਸ	(ਸ)	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਗ	ਗ	੨	੦								
ਕ	ਤ	ਜਾ	ਈਐ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ਘ	ਰ	ਲਾ	ਗੋ	ਰੰ	ੜ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ

ਧੁ	ਮੁ	ਕੁ	ਸੁ	(ਜੁ)	ਨੁ	ਧੁ	ਪੁ	—	—	ਮੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਗੁ	ਮੁ
ਕ	ਰ	ਜਾ	ਈ	ਐ	ਏ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਘ	ਰ	ਲਾ	ੳ	ਗੰ
ਗੁ	ਰੁ	ਸੁ	—	ਸੁ	ਸੁ	—	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	(ਮ)	ਗੁ	—	—	—
ਰੰ	ੳ	ਗੁ	ੳ	ਮੇ	ਰਾ	ੳ	ਚਿ	ਰ	ਨ	ਚ	ਲਾ	ੳ	ੳ	ੳ
ਧੁ	—	ਧੁ	—	ਗੁ	ਸੁ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਪੁ	—	ਮੁ	ਗੁ
ਮੁ	ੳ	ਨੁ	ੳ	ਭ	ਇ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਪੁ	ੳ	ਗੁ	—ਕਰ...

ਅੰਤਰਾ—ਸੁਲਫਾਕ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੋਗੁਨ)

X	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਪੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਸੁ	—	—
ਏ	ੳ	ਕ	ਦਿ	ਵ	ਸੁ	ਮੁ	ਨੁ	ੳ	ੳ
ਨੁ	ਸੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਗੁ	ਨੁ	—	—	ਪੁ	ਪੁ
ਭ	ਈ	ੳ	ਉ	ਮੁ	ੳ	ਗੁ	ੳ	ੳ	ੳ
								ਘ	ਸੁ
ਨੁ	—	ਮੁ	ਗੁ	ਮੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸੁ	—	—
ਚੰ	ੳ	ਦ	ਨੁ	ਚੰ	ੳ	ਆ	ੳ	ੳ	ੳ
ਮੁ	—	—	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਗੁ	—	—	—
ਬਹੁ	ੳ	ੳ	ਸੁ	ਗੰ	ੳ	ਥ	ੳ	ੳ	ੳ

ਬਸੰਤ ਮਾਰਵਾਣ: ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਯ ਬਰਾਬਰ)

X	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਗੁ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਧੁ	—	ਧੁ	ਮੁ	ਸੁ	ਸੁ	—	ਸੁ	ਸੁ	—	ਸੁ
ਮੁ	ੳ	ਜ	ਨੁ	ਚਾ	ੳ	ਲੀ	ੳ	ਬੁ	ਹੁ	ੳ	ਮੁ	ਠਾ	ੳ	ਦਿ
ਪੁ	ੳ	ਜ	ਨੁ	ਚਾ	ੳ	ਲੀ	ੳ	ਬੁ	ਹੁ	ਮੁ	ਠਾ	ੳ	ਦਿ	ਸੁ
ਗੁ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਧੁ	—	ਧੁ	ਮੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਸੁ	—	ਸੁ	ਨੁ
ਮੁ	ੳ	ਜ	ਨੁ	ਚਾ	ੳ	ਲੀ	ੳ	ਬੁ	ਹੁ	ਮੁ	ਠਾ	ੳ	ਦਿ	ਸੁ
ਸੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਨੁ	ਸੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਪੁ
ਬੁ	ਹੁ	ਮੁ	ਬੁ	ਤਾ	ਇ	ਗੁ	ਰੁ	ਮੁ	ਨੁ	ਹੀ	ਮੁ	ਹਿ	ੳ	ੳ
ਮੁ	ਧੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਸੁ
ਕ	ਰ	ਜਾਈ	ਐ	ਏ	ੳ	ਕ	ਤ	ਜਾਈ	ਐ	ਏ	ੳ	ਕ	ਤ	ਜਾਈ ਐ

X
 ਨ ਧੁ ਪ
 ਰੇ ਟ ਟ—ਧਮਾਰ, ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਗੋਂ ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ ਫੜੋ।

ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ, ਇਕਤਾਲਾ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੌਗੁਨ:)

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਸ
ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਸ
ਜ	ਹਾ	ਜਾ	ਈ	ਐ	ਤ
ਨ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨ	ਧ
ਜ	ਟ	ਲ	ਪ	ਖਾ	ਨ
ਗੰ	—	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੁੰ
ਪੁ	ਟ	ਰ	ਰ	ਹਿਰਿ	ਟ
ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ
ਸ	ਟ	ਭ	ਸ	ਮਾ	ਨ

ਬਸੰਤ ਪੂ: ਰੂਪਕ (ਦਾਈਤਾਲ), (ਧਮਾਰ ਦੀ ਦੁਗੁਨ, ਭਾਵ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਠਾਅ)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਪ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਮ
ਬ	ਦ	ਪ	ਭ	ਦੇ	ਖੇ
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਨ	ਧੁ
ਉ	ਹਾਂ	ਤਉ	ਜਾਈ	ਐ	ਜਉ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ
ਉ	ਹਾਂ	ਤਉ	ਜਾਈ	ਐ	ਜਉ
ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਮੰ	ਧੁ	ਸੰ
ਜਾਈ	ਐ	ਰੇ	ਕ	ਤ	ਜਾਈ

ਟ—ਧਮਾਰ ਅ: ਅਗੋਂ ਫਿਰ ਅੰਤਰਾ...

ਉੱਤੀ ਬਸੰਤ, ਸੂਲਫਾਕ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੌਗੁਨ:)

X	੦	੨	੩	੦
ਮੰ	ਗੁ	ਧੁ	—	ਸੰ
ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸੰ	ਬ
ਸ	ਤਿ	ਰ	ਮੰ	ਲਿ
ਗੁੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ
ਹਾ	ਟ	ਰੀ	ਤੰ	ਟ

ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਰੁ	ਨ	ਧ	ਪ
ਸ	ਕ	ਲ	ਬਿ	ਕ	ਲ	ਭੁ	ਮ	ਠ	ਠ
ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	—	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਕਾ	ਠ	ਟੇ	ਠ	ਮੇ	ਠ	ਚ	ਠ	ਠ	ਠ

ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਚੰਚਲ (ਸੂਲ ਦੀ ਠਾਠਾ)

×

ਸ	—	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	—	—	—
*	*	*	ਕਾ	ਮਾ	ਨੰ	ਵ	ਸੁਆ	ਠ	ਠ	ਮੀ	ਠ	ਠ
—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ (ਸੰ)	ਨ	—	ਪ	—
ਠ	ਠ	ਠ	ਰ	ਮ	ਠ	ਤ	ਭੁ	ਹ	ਠ	ਮ	ਠ	ਠ
—	—	—	ਮੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰ	ਰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਠ	ਠ	ਠ	ਗੁੰ	ਰ	ਕਾ	ਸ	ਬ	ਦ	ਠ	ਕਾ	ਠ	ਠ
—	—	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ (ਸੰ)	ਨ	—	ਪ	—
ਠ	ਠ	ਠ	ਕੰ	ਠ	ਠ	ਟ	ਕ	ਰ	ਠ	ਮ	ਠ	ਠ
—	—	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਰੁੰ	ਮੰ	ਧੁ	ਸੰ
ਠ	ਠ	ਠ	ਕੰ	ਠ	ਠ	ਟ	ਕ	ਰ	ਮਠ	ਕ	ਤ	ਜਾਈ ਐ

×

ਨ ਧੁ ਪ
ਰੇ ਠ

ਠ—ਠਮਾਰ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੁਕਾਮ ਕਰੋ ।
 ਨੋਟ—ਪੜਤਾਲ ਜਾਂ ਗੁਲਦਸਤਾ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਯ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰਖੋ । ਭਾਵ,
 ਅਸਥਾਈ ਜਿਸ ਤਾਲ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੀਆਂ ਤਾਲਾਂ ਚਲਣੀਆਂ
 ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਹ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਹੈ ।
 (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਬਹਾਰ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਅੱਧੀ ਰਾਤ (ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਵਿਚ ਹਰ ਸਮੇਂ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਇਸ ਦਾ ਸੰਯੋਗ ਕਈ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਹੋਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ—ਨੁ ਸ, ਗੁ ਮ, ਪ ਗੁ ਮ, ਨੁਧ, ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨੁ ਪ, ਮ ਪ ਗੁ ਮ, ਰ ਸ।

ਮ

ਪਕੜ—ਮ ਪ ਗੁ ਮ, ਨੁਧ, ਨ ਸੰ।

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਬਹਾਰ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਗ ਅਫਗਾਨ, ਯੂਨਾਨ ਆਦਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਇਥੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਹਾਰ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਯਾਵਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਗ-ਭਗ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗਾਉਣ-ਬਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

ਬਹਾਰ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰਿਖਭ' ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਧੈਵਤ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਅੱਧੀ ਰਾਤ) ਹੈ। ਪਰ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਤੇ ਧੈਵਤ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤਿ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਅਡਾਣਾ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ :—“ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ, ਮਲ੍ਹਾਰ ਸੂ ਮਿਲਤ, ਸੁਰ ਅਡਾਣਾ ਬੀਚ ਚਮਕਤ”। ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਸਰਤ ਰਾਗਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਬਸੰਤ ਬਹਾਰ, ਅਡਾਣਾ ਬਹਾਰ, ਮਾਲਕੋਸ ਬਹਾਰ, ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਬਹਾਰ, ਕੇਦਾਰ ਬਹਾਰ ਇਤਿਆਦਿ।

ਮ

ਬਹਾਰ ਚਾ 'ਗੁ ਮ ਨੁ ਧ, ਨ ਸੰ' ਅਤੇ ਮੀਆਂ ਮਲ੍ਹਾਰ ਦਾ 'ਮਪ ਨੁ—ਧ ਨ ਸੰ' ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ

ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਿਖਣਾ ਤੇ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ 'ਗੁ ਮ ਰ ਸ' ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ 'ਨੁ ਧ ਨ ਸੰ' ਸੁਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਤੇ ਤੀਵਰ ਦੋਹਾਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ, ਕੇਵਲ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਹੀ ਲਾਈਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—

“ਮ, ਨੁਧ, ਨ ਸੰ, ਰ ਨ ਸੰ ਨੁ ਪ, ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਨੁਧ, ਨ ਸੰ”।

ਬਹਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਭਾਵੇਂ ਬਾਗੋਈ ਤੇ ਕਾਨੜਾ ਦੇ ਮਿਸਰਣ ਨਾਲ ਹੋਈ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਾਏ ਬਗੈਰ ਬਹਾਰ ਦਾ

ਸਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ “ਸ ਮ, ਪ ਗੁ—ਮ ਨੁਧ, ਨ ਸੰ, ਜਾਂ ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਨੁ—

ਪ, ਨ ਸੰ” ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ “ਨੁ ਪ ਗੁ ਮ, ਰ ਸ,

ਨੁ ਪ ਮ ਪ ਗੁ ਮ, ਰ ਸ” ਇਹ ਸੁਰ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਖਿਆ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਹਾਰ ਪੂਰਵਾਂਗ ਦੀ ਬਾਂ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਹੀ ਖਿਲਦਾ ਹੈ। “ਮ ਨੁ ਧ, ਨ ਸੰ, ਜਾਂ ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਨੁ-ਧ, ਨ ਸੰ” ਇਹੋ ਇਸ ਦੇ ਜੀਵ ਸੁਰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਭੀ ਇਹ ਸੁਰ ਲਾਏ ਜਾਣਗੇ ਉਸੇ ਵਿਚ ਹੀ ਬਹਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ :—

੧. ਬਸੰਤ ਬਹਾਰ—ਮ ਪੁ ਰੁੰ, ਚ—ਨੁਧੁਪ, (ਪ) ਮੱਗਮ, ਗ, ਗਮਪੁ, ਗਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਸਮ, ਪ ਗੁ ਮ ਨੁ ਧ, ਨ ਸੰ।

੨. ਆਛਾਣਾ ਬਹਾਰ—ਮ ਪ ਧੁ ਨ ਸੰ, ਰ ਨੁ ਸੰ ਧੁ ਨੁ ਪ, ਗੁ ਮ ਰਸ, ਸਮ, ਮਪ ਗੁ—ਮ, ਨੁਧ, ਨ ਸੰ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹਾਰ ਦੇ ਇਹ ਸੁਰ ਲਾਏ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬਹਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੋ, ਬਹਾਰ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਤੇ ਬਿੰਗਾਰ ਰਸ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹਾਰ ਤੋਂ ਬਸੰਤ ਦੋਵੇਂ ਮੌਸਮੀ ਰਾਗ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਰੂਤ ਵਿਚ ਹੀ ਅਕਸਰ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸੂਤ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਮ, ਮਪ ਗੁ—ਮ, ਰਸ—ਸਮ—ਮਪ ਗੁ—ਮ, ਨੁਧ (ਨੁ) ਪ, ਮਪ ਗੁ—ਮ, ਰਸ।

੨. ਸਮ—ਮਪ ਗੁ—ਮ, ਮਪਨੁਪ ਗੁ—ਗੁਮ, ਮਨੁ—ਧ, ਨਸ—ਨੁਨੁਪਮਪ ਗੁ—ਗੁ—ਮਰ - ਸ,

ਨੁਧ (ਨੁ) ਪ, ਮਨੁਪੁਨੁਸ—ਗੁ—ਮਰ, ਸ—ਗੁਮਨੁਧ—ਮ, ਗੁਮਪ ਗੁ—ਮ, ਨੁਧਨਸ—ਨੁਪਮਪ

ਗੁ—ਮ, ਰ—ਸ—।

੩. ਸ—ਮ, ਗੁਮਪ ਗੁ—ਮ, ਮਨੁਪ, (ਨੁ) ਪਮਪ ਗੁ—ਮ, ਨੁਪਨਸੰ—ਨੁਪਮਪ ਗੁ—ਮ, ਮਨੁਪ,
 ਨਸੰ—(ਨੁ) ਧਮਪ ਗੁ—ਗੁ—ਮ, ਰਸ—ਗੁਮਨੁ—ਧ, ਨਸੰ, ਨੁਪ (ਨੁ) ਪ—ਮਪ ਗੁ—ਮ, ਨੁਨੁ
 ਪਮਪਗੁ—ਗੁ—ਗੁ—ਮ, ਰਸ—, ਨਸਮ—ਮਪ ਗੁ—ਮ, ਗੁਮਪ ਗੁ—ਮ, ਗੁਮਨੁਪਨੁਪ—ਗੁਮ
 ਨੁਪ ਨਸੰ—ਨੁਪ (ਨੁ) ਪ, ਮਪਗੁ—ਮਰਸ— ।

੪. ਮ—ਗੁਮਨੁਪਨਸੰ—(ਸੰ) ਨੁਪਨਸੰ, ਰਸੰਰਨਸੰਨੁਪਨਸੰ—ਗੁ—ਮਰੰ, ਸੰ—ਨੁਪਨਸੰ—ਰੰਨਸੰ, ਧਨਸੰਰੰ
 ਨਸੰਨੁਪ (ਨੁ) ਪ, ਮਪ ਗੁ—ਮ—ਰ—ਸ—ਮਨੁਪ, ਨਸੰਰੰਨਸੰ, ਗੁੰਮਰੰਸੰ, ਸੰ—(ਸੰ) ਨੁਪਨਸੰ,
 ਗੁੰ—ਮੰ—ਰੰ—ਸੰ—ਨੁਪਨਸੰ, ਰੰਸੰਰੰਨਸੰਨੁਪਨਸੰ—ਨੁਨੁਪਮਪ ਗੁਮ—ਮਨੁ—ਧ, ਨਸੰ—ਧਨਸੰਰੰਨਸੰ
 (ਸੰ) ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁ—ਮ, ਰ—ਸ— ।

੫. ਗੁਮਨੁਪਨਸੰ—ਸੰ (ਸੰ) ਨੁਪਨਸੰ—ਸੰਮ—ਗੁੰਮੰਪ ਗੁੰ—ਮੰ, ਰੰ—ਸੰ, ਰੰਨ (ਸੰ) ਨੁਪ—(ਨੁ) ਮਪ
 ਗੁਮਨੁ—ਧ, ਨਸੰ—ਨਸੰਰੰਨਸੰਨੁਪ, ਨਸੰ—ਨਸੰ ਗੁੰ—ਮੰਰੰਸੰ, ਨਸੰ, ਧਨਸੰਰੰਨਸੰ, ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁ—
 ਮਨੁਪਨਸੰ—ਸੰਮ—ਮੰਪ ਗੁੰਮੰਰੰਸੰ—ਨਸੰ, ਰੰਸੰ—ਰੰਰੰਸੰਨਸੰ—ਨੁਪਨਸੰ, ਨੁਨੁਪਮਪ ਗੁ—ਮ, ਰ,
 ਸ— ।

ਨਸਰਸ, ਨਸ ਗੁਮਰਸ, ਨਸਗੁਮਪਗੁ—ਮ, ਰਸ, ਨਸਗੁਮਪਗੁਮ, ਨੁਪਮਪਗੁਮਰਸ, ਨਸਗੁਮ
 ਪਗੁ—ਮ, ਨੁਪਨਸੰਨੁਪਮਪਗੁਮਰਸ, ਗੁਮਨੁਪਨਸੰਰੰਨਸੰਨੁਪਨੁਪਮਪਗੁਮਰਸ, ਨਸਗੁਮਨੁਪਨਸੰ ਗੁੰਮੰਰੰਸੰ
 ਨੁਨੁਪਮਪਗੁਮਰਸ, ਮਨੁਪਨਸੰ, ਗੁੰਮੰਪਗੁੰਮੰਰੰਸੰ, ਨੁਪਨੁਪ ਮਪਗੁਮਰਸ— ।

ਬਹਾਰ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
	ਸੰ	ਸੰ	—	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਮ		
੧.	ਇ	ਸ	ੳ	ਮ	ਨ	ਕਉ	ੳ	ਬ	ਨੁਸ ਗੁਮ ਨੁਧ ਨਸ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ
੨.	ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਨੁਧ	ਨੁਪ	ਧਨ ਸਰੰ ਨਸ ਨੁਧ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ
੩.	ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਨੁਧ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਧਨ ਸਰੰ ਨਸ ਨੁਧ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ
੪.	ਨੁਸ ਗੁਮ ਨੁਧ ਨੁਪ	ਮਪ ਗੁਮ ਧਨ ਸਰੰ
	ਨਸ	ਨੁਧ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਨਸ	ਗੁਮ ਰੰਸ ਨਸ ਨੁਧ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ
੫.	ਧਨ ਸਰੰ ਨਸ ਨੁਧ	ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ, ਨੁਸ
	ਮਮ,	ਗੁਮ	ਪਪ	ਮਪ	ਨੁਨੁ,	ਧਨ	ਸੰਸ,	ਨਸ	ਰੰਰ, ਸੰਨ ਸੰਸ ਨੁਧ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ
੬.	ਗੁਮ	ਰਸ	ਨੁਸ,	ਗੁਮ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਰਸ	ਨੁਸ,	ਗੁਮ ਪਨੁ ਪਮ ਗੁਮ	ਰਸ ਨੁਸ, ਗੁਮ ਪਨੁ
	ਧਨੁ	ਸੰਨੁ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਰਸ	ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਧਨ	ਸਰੰ ਨਸ ਨੁਧ ਨੁਪ	ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੁਸ
੭.	ਮਪ	ਗੁਮ,	ਨੁਧ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਗੁਮ,	ਨੁਧ	ਨਸ	ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ,	ਨੁਧ ਨਸ ਰੰਸ ਨਸ
	ਨੁਧ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਗੁਮ,	ਨੁਧ	ਨਸ	ਗੁਮ	ਰੰਸ	ਨਸ ਰੰਸ ਨੁਧ ਨੁਪ	ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੁਸ
੮.	ਧਨ	ਸੰ,ਧ	ਨਸ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਨੁਧ	ਨੁਪ	ਗੁਮ	ਪ,ਗੁ ਮਪ ਗੁਮ ਨੁਧ	ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ ਨੁਸ
	ਮਮ	ਗੁਮ,	ਪਪ	ਮਪ,	ਨੁਨੁ	ਧਨ,	ਸੰਸ	ਨਸ,	ਮਮ ਗੁਮ ਰੰਸ ਨਸ	ਨੁਧ ਨੁਪ ਗੁਮ ਰਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨ	ਛ	ਟਾ	ਗੁ	ਰ	ਨਸ ਰੰਸ ਨੁਧ ਨੁਪ	ਮਪ ਗੁਮ ਨੁਧ ਨਸ
੨.	ਧਨ	ਸਰੰ	ਨਸ	ਨੁਧ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਰਸ	ਨੁਸ ਗੁਮ ਨੁਧ ਨਸ
੩.	ਨਸ	ਗੁਮ	ਰੰਸ	ਨਸ	ਰੰਸ	ਨੁਧ	ਨਸ	ਨੁਧ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁਮ ਨੁਧ	ਨਸ ਨੁਧ ਨਸ ਰੰਸ
੪.	ਨੁਨੁ ਪ,ਨੁ ਨੁਧ ਮਪ,	ਨਸ ਰੰਨ ਸਰੰ ਨਸ
	ਰੰਸ	ਨੁਧ	ਨੁਪ	ਮਪ,	ਗੁਮ	ਪ,ਗੁ	ਮਪ	ਗੁਮ	ਨੁਧ ਨਸ ਗੁਮ ਨੁਧ	ਨਸ, ਗੁਮ ਨੁਧ ਨਸ
੫.	ਸੰਮ ਰੰਸ, ਰੰਰ ਸੰਨੁ,	ਸੰਸ ਨੁਪ, ਨੁਨੁ ਪਮ
	ਪਪ	ਮਗੁ,	ਮਮ	ਰਸ,	ਗੁਮ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਨਸ,	ਗੁਮ ਧਨ ਸਰੰ ਨਸ,	ਗੁਮ ਧਨ ਸਰੰ ਨਸ

੬.	ਮਪ ਨੁਨੁ ਪਮ ਗੁਮ,	ਸਸ ਮਮ ਰੁਮ ਰਸ,	ਸਸ ਮਮ ਗੁਮ ਰਸ,	ਨੁਸ ਮਮ, ਗੁਮ ਪਪ,	ਧਨ ਸਸ ਨੁਧ ਨੁਪ ਮਪ ਨੁਨੁ ਧਨ ਸਸ
੭.	ਮਮ ਗੁਮ ਰਸ ਨਸ ਪਨੁ ਪਮ ਗੁਮ ਪਮ,	ਰਸ, ਰਰ ਸਰ ਸਨੁ ਪਪ ਮਪ ਮਗੁ ਮਰ	ਧਨੁ ਸਨੁ, ਸਸ ਨੁਸ ਸਰ ਨੁਸ, ਸਮ ਗੁਮ	ਨੁਧ ਮਪ ਨੁਪ, ਨੁਨੁ ਮਨੁ ਧਨ ਨਸ ਰਸ	
੮.	ਪਮ ਗੁਮ ਨੁਨੁ ਪਮ, ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਸ,	ਸਸ ਨੁਪ ਰਰ ਸਨੁ, ਮਮ ਰਸ ਨਸ ਰਸ,	ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਸ, ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਸ,	ਨੁਧ ਨੁਸ, ਨੁਧ ਨੁਪ ਨੁਧ ਨੁਸ ਨੁਧ ਨੁਪ	

੧. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਂਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੁਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਢੇਟੈ ॥ ੩ ॥
 ਇਨੁ ਮਨੁ ਛੁਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੪ ॥
 (ਬਸੰਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੭੬)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਸ	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਨੁ	—	—	—	ਨ	—	ਸ	—
ਰ	ਸ	ੜ	ਮ	ਨ	ਕਉ	ੜ	ਬ	ਸ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤ	ੜ	ਕੀ	ੜ
ਇ	ਸ	ੜ	ਮ	ਨ	ਕਉ	ਬ	ਸ	ੜ	ਤ	ਕੀ	ਲ	ਗ	ਨ	ਸ	ੜ
ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਪ
ਇ	ਸ	ਮ	ਨ	ਕਉ	ਬ	ਸ	ੜ	ਤ	ਕੀ	ਲ	ਗ	ਨ	ਸ	ੜ	ਇ;
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	—
ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਜ	ਲਿ	ਆ	ੜ	ਦੁ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ਦੋ	ਇ	*
ਇ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਜ	ਲਿ	ਆ	ੜ	ਦੁ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ਦੋ	ਇ	*

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	—	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਸ	—
ਤਿ	ਨ	ਬ	ਸ	ੜ	ਤ	ਜੈ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ੜ	ਇ	ੜ
ਸ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਪ	—	—
ਪੂ	ੜ	ਕੁੰ	ੜ	ਭਾ	ਗ	ਹ	ਰਿ	ਭ	ਗ	ਤ	ਕ	ਰਾ	ਇ	*	*

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥
 ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੇ ਧੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ੨ ॥
 ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥
 ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਆਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ੪ ॥
 (ਬਸੰਤ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੭੭)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩		X		੨
			ਪ	ਮ		ਮ		
			ਨੁ	ਗੁ	—	ਨੁ	—	ਧ
			ਫੂ	ਭੀ	ਓ	ਰਾ	ਓ	ਓ
			ਨੁ	ਭੀ	ਓ	ਰਾ	ਓ	ਓ
ਸ	—	—	ਪ	ਮ		ਮ		
ਇ	ਓ	ਓ	ਨੁ	ਗੁ	—	ਨੁ	—	ਧ
			ਫੂ	ਭੀ	ਓ	ਰਾ	ਓ	ਓ
			ਨੁ	ਭੀ	ਓ	ਰਾ	ਓ	ਓ
ਨ	ਨ		ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ
ਸੰ	ਸੰ	—	ਭ	ਚ	ਙਿ	ਆ	ਓ	ਗੁ
ਬ	ਸੰ	ਓ	ਤ	ਚ	ਙਿ	ਆ	ਓ	ਗੁ
				ਚ	ਙਿ	ਆ	ਓ	ਗੁ
*	*	*		ਚ	ਙਿ	ਆ	ਓ	ਗੁ

ਅੰਤਰਾ

ਮ				ਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਗੁ	ਮ	—	ਮ	ਚ	ਙਿ	ਆ	ਓ	ਫੂ	ਭੀ	ਭ	ਭ	ਰਾ	ਓ	ਇ	ਓ
ਭ	ਸੰ	ਓ	ਤ	ਚ	ਙਿ	ਆ	ਓ	ਫੂ	ਭੀ	ਭ	ਭ	ਰਾ	ਓ	ਇ	ਓ
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ				ਨ							
ਏ	ਹ	ਜੀ	ਅ	ਜੀ	ਰ	ਫੂ	ਲਹਿ	ਹ	ਰਿ	ਚਿ	ਭ	ਲਾ	ਓ	ਓ	ਓ

ਨੁ ਫੂਲੀ... ਨੋਟ—ਭਬਦ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ "ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨ ਹਰਿਆ ਹੋਇ" ਅੰਤਰੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਤੇ ਕਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ "ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਮ..." ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਕਹਿਣੀ ਹੈ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕ:)

੩. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ਚੜਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥
 ਪਰਫੜੁ ਚਿਤ ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ੧ ॥
 ਭੋਲਿਆ ਹਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਰਮ ਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥
 ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਘਣੀ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥
 ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
 ਪਤਿ ਕਾ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਹੋਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ੩ ॥
 ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵੇਣਾ ਵੇਖਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਹਰੇ ਨ ਸੂਕਹੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥
 (ਬਸੰਤ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੬੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×			੨					
			ਸੰਨ ਮਾਸ	ਰੰ ਸੰ	ਨੁ ਹਾ	ਧ ਸ	ਨੁ ਮ	ਸੰ ਹਾ	ਰੰ ਸ	ਸੰ ਸ	ਰੰ ਮੁ	ਸੰ ਮਾ	ਨ ਰ	ਸੰ ਖੀ	— ਸ	
					ਮ											
ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	
ਚ	ਤਿ	ਆ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਬ	ਸੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	
ਸੰ	—	—						ਮ	ਨੁ	ਧ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	
ਤ	ਸ	ਸ	—ਦੁਬਾਰਾ, ਮਾਹਾ ਮਾਹ.....				ਬ	ਸੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਤ	ਸ
				ਨ	ਰੰ			ਮ		ਮ		ਰ	—	ਸ	—	
—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਚਿ	ਸ	ਤ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮ	ਚ	—	ਸ	—	
ਸ	ਪਰ	ਵ	ਤ	ਚਿ	ਸ	ਤ	ਸ	ਮਾ	ਸ	ਲ	ਲ	ਸੋ	ਸ	ਇ	ਸ	
						ਮ									ਸੰ	
—	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਨ	
ਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਸ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	
ਸੰ	—	—														
ਦ	ਸ	ਸ	ਮਾਹਾ...													

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਭ	ਲਿਆ	ਲਿਆ	ਲਿਆ	ਹਉ	ਸ	ਸੰ	ਸ	ਸੁ	ਰ	ਰ	ਵਿ	ਸਾ	ਸ	ਰ	ਸ
—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਰ	ਸੰ	(ਸੰ)	—	—	—	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ
ਸ	ਹਉ	ਸ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਰ	ਰ	ਵਿ	ਸਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਰ	ਧ
—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਲੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਸ	ਹਉ	ਸ	ਸੰ	ਮਾ	ਸ	ਰ	ਬੀ	ਚਾ	ਸ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਸ	ਨ	ਸ
—	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਰ	ਸੰ
ਸ	ਗੁਣ	ਵਿ	ਚ	ਗੁ	ਣ	ਲੈ	ਸ	ਸਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ

ਸੰ — —
 ਰ ਸ ਸ —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਫਾਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨ ਖੇਲੇ ॥
 ਸੋਭਤ ਢਾਲ ਮਾਲ ਡਫ ਮਾਲੈ ਮੂਠ ਗੁਲਾਲਨ ਸੇਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਨ ਤੁਫੰਗ ਭਰਤ ਪਚਕਾਰੀ, ਸੂਰਨ ਅੰਗ ਲਗਾਵਤ ॥
 ਨਿਕਸ ਸੁੰਣ ਅਧਿਕ ਛਬਿ ਉਪਜਤ, ਕੇਸਰ ਜਾਨ ਸੁਹਾਵਤ ॥
 ਸੁੰਣਤ ਭਰੀ ਜਟਾ ਅਤਿ ਸੋਭਤ, ਛਬਿ ਨ ਜਾਤ ਕਹਿਓ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਡਾਰਿਓ, ਈਰਗ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ॥
 ਜਹਿ ਤਹਿ ਗਿਰਤ ਭਏ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ, ਸਾਂਗਨ ਸਤ੍ਰੁ ਪਰੋਏ ॥
 ਜਾਨੁਕ ਖੇਲ ਧਮਾਰ ਪਸਾਰ ਕੈ, ਅਧਿਕ ਸੁਮਿਤੋ ਹੂੰ ਸੋਏ ॥ ੧੧੮ ॥
 (ਬਸੰਤ, ਬਿਸਨ ਪਦ ॥ ਪਾਰਸ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾ ੬੮੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਪ	×	—	ਸੰ	ਸੰ	—	੨
ਇ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ

ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	
ਸੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲ	ਮਾ	ਲ	ਲ	ਢ	ਢ	ਮਾ	ਠ	ਲ	ਠ	
ਸੰ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ
ਮੁ	ਠ	ਠ	ਗੁ	ਲਾ	ਠ	ਲ	ਨ	ਖੇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਜ	ਮ	ਮ	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਗੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਠ	ਸੰ	
ਸੁ	ਠ	ਰ	ਠ	ਅੰ	ਠ	ਗ	ਲ	ਗਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਵ	ਠ	ਠ	ਠ	
ਮ	ਗੁ	ਨਿ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ
ਠ	ਕ	ਸ	ਤ	ਸੁ	ਠ	ਠ	ਅ	ਧਿ	ਕ	ਛ	ਥਿ	ਉ	ਠ	ਠ	ਸੰ	ਸੰ
ਨ	—	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	(ਸੰ)	—	—	—	ਨੁ	ਧ	ਠ	ਸੰ	
ਸੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਜਾ	ਠ	ਨ	ਸੁ	ਹਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਵ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

— ਥਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ — ਇਸ 'ਟਿਯੂਨ' ਤੇ "ਮਤ ਫੁਲਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤ ਹਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਭੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

੫. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ ਬਸੁਅਰੋਮਾਵਲਿ, ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥
 ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ ਉਦਰ ਸਾਗਰ ਕੇ, ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥
 ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ, ਕਥਿ ਜਨ ਭਲੁ ਉਨਹ ਜੋ ਗਾਵੈ ॥
 ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇਰੇ, ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ੨੨ ॥
 (ਜਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩, ਪੰਨਾ ੧੩੬੬)

ਅਸਥਾਈ

੩				×				੨				੦				ਧਨ ਸੰ
																ਘੜ ਨ
ਨੁਧ	ਨੁਪ	ਪਗੁ	ਮ	*	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਨਸੰ	ਧਨ	ਸੰ	—	—	—	
ਹੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਰ	*	ਬੂੰ	ਦ	ਬ	ਸੁਅ	ਰੋੜ	ਮਾੜ	ਵੜ	ਲ	ੜ	ੜ	ੜ	

੨੬੩

* ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	* ਨ	ਰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ
* ਕੁਸ	ਮ	ਬ	ਸੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	* ਕੁਸ	ਮ	ਬ	ਸੰ	ਠ	ਠ	ਗ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	ਧਨ	ਸਰੰ	ਨਨ	ਸਸੰ	ਧਨ	ਸੰ	ਧਨ
ਨੰ	ਠ	ਠ	ਨ	ਆ	ਠ	ਵੈ	ਠ	ਘਠ	ਠਠ	ਠਠ	ਘਠ	ਠ	ਘਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰੰਗੁੰ	ਰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ
ਰ	ਵਿ	ਸ	ਸਿ	ਕਿ	ਰ	ਣ	ਉ	ਦਠ	ਰਠ	ਸਾ	ਠ	ਠ	ਗ	ਰ	ਕੋ	ਠ
ਸਰੰ	ਨਸੰ	ਧਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਗੰਠ	ਠਠ	ਗਠ	ਤ	ਰੰ	ਠ	ਗ	ਅੰ	ਠ	ਠ	ਤ	ਕੋ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਵੈ	ਠ
ਸ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮਨੁ	ਧਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰਗੁੰ	ਸਰੰ	ਨਸੰ	ਧਨੁ	ਪ	ਮ	ਧਨ	ਸੰ	
ਕੁ	ਸ	ਮ	ਬ	ਸੰਠ	ਠਠ	ਤ	ਗ	ਨੰਠ	ਠਠ	ਤਠ	ਨਠ	ਆ	ਵੈ	ਘਠ	ਠ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ, ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਲਾਓ।

੬. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥
 ਕਰਮਿ ਲਿਖੰ ਤੈ ਪਾਈਐ ਇਹੁ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਸ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਲਬੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁਤਿ ਨ ਧਾਈ ॥ ੧ ॥

(ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੯੩)

ਅਜਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
			ਨ	ਬ				ਧ								
			ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ
			ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ਠ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਮ	ਧਿਆ	ਇ	ਕੋ	ਠ	ਠ
—	ਪ	—	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਮ	—	ਨੁ	—	ਨ	ਸੰ	—	(ਸੰ)	—	—
ਠ	ਹੋਹੁ	ਠ	ਹ	ਰਿ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ													
ਠ	ਠ	ਠ	ਹਰਿ ਕਾ...													

ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ
ਕ	ਰ	ਮ	ਲਿ	ਖੰ	ਠ	ਭੈ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਈ	ਐ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	ਪ	—	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਮ	—	ਮ	ਠ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	(ਸੰ)
ਇ	ਹ	ਠ	ਠ	ਰੁ	ਠ	ਤ	ਠ	ਠ	ਸੁ	ਹਾ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਹਰਿ ਕਾ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਭੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।											
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ												

ਨੋਟ—'ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ' ਦੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਪਉੜੀਆਂ ਅਕਸਰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਬਸੰਤ ਰੂਤ ਵਿਚ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਉੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

੭. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘਰ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥
 ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗੁ ॥ ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੌਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ॥
 ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਇ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ ॥ ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ ॥ ਉਹਾਂ ਤਉ ਜਾਈਐ ਜਉ ਈਹਾਂ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੋਰ ॥
 ਰਾਮਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ॥ ੩ ॥
 (ਬਸੰਤ, ਭ: ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੯੫)

															ਅਸਥਾਈ		
੦					੩					×					੨	ਸੰ	ਨ
															ਕ	ਤ	
ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	—	—		
ਜਈ	ਐ	ਰੇ	ਘ	ਰ	ਲਾ	ਠ	ਗੋ	ਰੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗ	ਠ	ਠ	ਠ		
ਸੰ	ਸੰਮੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ				
ਮੇਰਾ	ਚਿਤ	ਨ	ਚ	ਲੈ	ਠ	ਮ	ਨ	ਭ	ਇਓ	ਠ	ਪੰ	ਠ	ਗ	ਕਤ...			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਠ	ਠ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
	ਏ	ਕ	ਦਿ	ਵ	ਸ	ਮ	ਠ	ਭ	ਈ	ਠ	ਉ	ਮੰ	ਠ	ਗ	ਠ
ਸੰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	—
ਘਸ	ਚੰ	ਦ	ਨ	ਚੇ	ਠ	ਆ	ਠ	ਬਹੁ	ਠ	ਠ	ਸੁ	ਗੰ	ਠ	ਧ	ਠ
—	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਠ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਠ	ਗੁ	ਜ	ਠ	ਚਾ	ਠ	ਲੀ	ਠ	ਬੁ	ਹ	ਠ	ਮ	ਠਾ	ਠ	ਦਿ	ਠ
ਸੰ	ਸੰਮ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ		
ਸੰ	ਬੁਹ	ਮ	ਬ	ਤਾ	ਇਓ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਨ	ਹੀ	ਮਾ	ਹਿ	ਠ	ਕਤ	ਜਾਈ...

੮. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪੀਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ਪੜਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੋਗੀ ਮਾਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥
 ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾਤੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਤਪਸੀ ਮਾਤੇ ਤਪ ਕੇ ਭੇਵ ॥ ੧ ॥
 ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕੋਉ ਨ ਜਾਗ ॥ ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ਘਰੁ ਮੁਸਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕੂਰੁ ॥ ਹਣਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ਧਰਿ ਲੰਕੂਰੁ ॥
 ਸੰਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥ ਕਲਿ ਜਾਗੈ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਵ ॥ ੨ ॥
 ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸੋਈ ਸਾਰੁ ॥
 ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ੩ ॥
 (ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੯੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨		
				ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਠ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ
				ਸ	ਭ	ਮ	ਠ	ਦ	ਮਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਤੇ	ਠ
				ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—	ਧ	ਪ
—	—	—	ਮ	ਠ	ਉ	ਠ	ਠ	ਜਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਕੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
			ਮ	ਗ	ਗ	—	ਮ	ਰ	—	ਰ	—	—	ਸ	ਸ
—	—	—	ਗ	ਗ	ਹੀ	ਠ	ਠ	ਚੋ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ	ਘ	ਚ
ਠ	ਠ	ਠ	ਸੰ	ਗ	ਹੀ	ਠ	ਠ	ਚੋ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ	ਘ	ਚ

—	—	—	ਮੰ	—	ਗੰ	—	ਮੰ	ਰੰ	—	—	—	ਸੰ	—	ਨੁ	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਗੰ	ੜ	ਸ	ੜ	ਨ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧ	ਪ	—													
ਗ	ੜ	ੜ													

ਅੰਤਰਾ

			ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨੁ	—	ਧ	—	—
			ਪ	ਡਿਤ	ਜ	ੜ	ਨ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਡੇ	ੜ
—	—	—	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਨ	—	—	—	—	ਸੰ	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਪ	ੜ	ੜੁ	ੜ	ਪੁ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ੜ
—	—	—	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	—	—	ਨ	ਸੰ	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਜੰ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਡੇ	ੜ
—	—	—	ਮੰ	—	ਗੰ	—	ਮੰ	ਰੰ	—	—	—	ਸੰ	—	ਨੁ	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਜੰ	ੜ	ਗ	ੜ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਧ ਪ — ਸਭ ਮਦ—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ...
ਨ ੜ ੜ

ਨੋਟ—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਥੇ ਨੁਟੋਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਉਂਜ ਅਜ-ਕਲ ਇੰਜ ਦਾ ਬਹਾਰ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪਰ ਪੁਰਾਤਨ
ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਇੰਜ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ।

੯. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ॥ ੧ ॥
ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥
ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੩ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭਲੀ ਗੀਤਿ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤ ॥ ੪ ॥
(ਬਸੰਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੮੪)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨
ਪ	ਧ		ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ
ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਸਹ	ਜ	ਗੁ	ਹਿ	ਸ	ਦ	ਬ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਸਾ	ਠ	ਤ	ਸਹ	ਜ	ਗੁ	ਹਿ	ਸ	ਦ	ਬ	ਸੰ	—	ਤ
ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਗੁ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਨੁ	ਠ	ਕੀ	ਠ	ਗੁ	ਗੁ	ਣੀ	ਆ	—	ਏ
ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਕ	ਲਿਆ	ਠ	ਰੁ	ਪ	ਗੁ	ਪ	ਨੁ	ਹ	ਰਿ	ਮੰ	—	ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ		ਧ		ਸੰ		ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ		ਸੰ
ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਪ੍ਰ	ਠ	—	ਆ	—	ਪ
ਰੇ	ਗ	ਮਿ	ਣਾ	ਠ	ਏ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਆ	ਠ	ਠ
ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਬਾ	ਲ	ਕ	ਰਾ	ਖੇ	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਬਾ	ਠ	ਪ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦਿ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥ ੨ ॥
 ਸੰਕਰ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥ ੩ ॥
 (ਬਸੰਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੯੩)

ਅਸਥਾਈ

×									
ਸੰ	—	੦	ਰੰ	ਸੰ	ਠ	ਠ	ਪ	—	—
•	•	ਮਉ	ਲੀ	ਧ	ਰ	ਨੁ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	ਪ	ਮ	ਧ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮਉ	ਠ	ਲਿਆ	ਅ	ਕਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

੧੬੮

ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	(ਸੰ)	—	ਨੁ	ਪ	—	—
ਘ	ਟ	ਘ	ਟ	ਮਉ	ੜ	ਲਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—	—
ਆ	ਤ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਗਾ	ੜ	ਸ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ਰਾ	ਜਾ	ਰਾ	ਮ	ਮਉ	ੜ	ਲਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਰੰ	ਧ	—	—	—
ਅ	ਨ	ੜ	ਰ	ਭਾੜ	ੜ	ਨੁ	—	ਪ	—
ਮੰ	—	ਮੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਗੁੰ	ੜ	ਗੁੰ	ੜ	ਖਉ	ੜ	ਤਹ	ੜ	ੜ	ੜ
ਜਹ	—	ਏ	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਰੰ	ਧ	—	—	—
ਰ	ਹਿਆ	ੜ	ਮਾੜ	ੜ	ੜ	ਨੁ	—	ਪ	—
						ਦਿ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਅਸਥਾਈ

×					੨		੦			੩				
					ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ	
					ਸੰ	ਨੁ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ਧ	ਰ	ਤੀ	ੜ	
					ਮਉ	ੜ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨੁ	—	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧ	—
ਧ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲਿ	ਆ	ੜ	ਰੰ	ਆ	ੜ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਸ	ੜ
ਮਉ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਰੰ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਸੰ	
ਧ	ਟ	ੜ	ਥ	ੜ	ਟ	ੜ	ਰੰ	ਰੰ	ੜ	ਲਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਘ	—	—	—	—	—	—	ਮਉ	ੜ	ੜ	—	—	—	—	
ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁਸੰ	ਨੁਧ	ਨ	—	—	—	—	—	—	—	
ਧ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਗਾ	ਸੜ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	
ਆ	—	—	—	—	—	ਮਉ	—	—	—	—	—	—	—	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—	—
ਰਾ	ੜ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਰਾ	ਮ	ਮਉ	ੜ	ੜ	ਲਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ
ਅ	ਨ	ਤ	ਭਾ	ੜ	ਇ	ੜ	ਜਹ	ੜ	ਦੇ	ਖਉ	ੜ	ਤਹ	ੜ
ਨੁ					ਨੁ	ਨ							
ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁਸੰ	ਨੁਧ	ਸੰ	..						
ਰਹਿ	ੜ	ਆ	ਸ	ਮਾੜ	ਇੜ	ਮਉ	..	ਧਮਾਰ ਦੀ	ਠਾਅ,	ਦੁਗੁਨ ਆਦਿ	ਕਰਨ ਤੋਂ	ਬਾਅਦ	

ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ ਵਿਚ ਗਾਓ।

੧੨. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਬਹਾਰ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਟਵਾਣੀ ਧਨ ਮਾਲ ਹਾਟ ਕੀਤੁ ॥ ਜੁਆਰੀ ਜੁਏ ਮਾਹਿ ਚੀਤੁ ॥
 ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥
 ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਸਭੁ ਕੋ ਰਚੈ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋਰ ਨਿਬਤਿਕਾਰ ॥ ਚੰਦ ਦੋਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਲਾਰ ॥
 ਮਾਤਾ ਬਾਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੨ ॥
 ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸ ॥ ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂਰੇ ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥
 ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥
 ਸਰਬ ਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥
 ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥ ੪ ॥

(ਬਸੰਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੮੦)

ਅਸਥਾਈ

X				੨					੦				੩
						ਸੰ	ਸੰ		ਨਧ	-ਧ	—	-ਨ	ਭ
						ਅ	ਪ		ਨੈੜ	ੜਰੰ	ੜ	ੜਗ	ਧ
ਧ													ਮੰ
ਮੰ	—	ਧ	—	ਸੰ	—	—	—		ਗੰ	-ਗੰ	—	ਮੰ	ਮੰ
ਚੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		ਜਿਤ	ੜਜਿ	ੜ	ਤ	ਗੰ
													ਰੁੰ
													ਸੰ
													—
ਨਧ	-ਧ	-ਧ	-ਨ	ਸੰ	—								—
ਤਿਤ	ੜਤਿ	ੜਤ	ੜਲ	ਗੰ	ੜ	ਅਪਨੇ	ਰੰਗ	ਕੋ...					—

ਅੰਤਰਾ-ਰੂਪਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਠਾਅ)

⊕			੧		੨		⊕		੧		੨		
ਮ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਹ	ਟ	ਵਾ	ਣੀ	ਠ	ਧ	ਠ	ਮਾਲ	ਹਾ	ਟ	ਕੀ	ਠ	ਠ	ਠ
			ਰੰ				ਧ						
ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਜੂ	ਆ	ਰੀ	ਜੂ	ਠ	ਏ	ਠ	ਮਾ	ਠ	ਹਿ	ਚੀ	ਠ	ਠ	ਠ
			ਧ				ਮ	ਮ					
ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ
ਅ	ਮ	ਲੀ	ਜੀ	ਠ	ਵੈ	ਠ	ਅ	ਮ	ਲ	ਖਾ	ਠ	ਇ	ਤਿਉ
			ਗ	—	ਮੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਸ	ਸ	ਸ	ਜੀ	ਠ	ਵੈ	ਠ	ਹ	ਰਿ	ਧਿ	ਆ	ਇ,	ਅ	ਪ
ਹਰਿ	ਜ	ਨ											
			ਧ										
ਨ	ਧ	ਨ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਸੰ	—	—				
ਨੈ	ਰੰ	ਗ	ਸ	ਠ	ਕੰ	ਰ	ਚੈ...						

ਨੋਟ—ਅੱਗੋਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਰੂਪਕ' ਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰੋ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੩. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਬਹਾਰ, (ਪੜਤਾਲ), ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥
 ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਘਨੁ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਨੂਲੇ ॥ ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥
 ਪਰਫੁਲਤਾ ਰਹੇ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕਲੁ ਆਇਓ ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥
 ਅਨ ਰੁਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥
 ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥ ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥
 ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਬਸੰਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੮੫)

ਅਸਰਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪	੪	
ਮ ਵ ਲ	— ੳ	ਮ ਲ	ਮ ਵ ੳ	ਮ ਲ	ਪ ਵ ੳ	ਮ ਗ ੳ	ਸ ੳ
ਨ ਸ ਅ	ਗ ੳ	ਮ ੳ	ਨ ੳ	ਪ ਗ	ਮ ਗ ੳ	ਗ ੳ	ਸ ੳ
ਨ ਸ ਚ	ਸ ੳ	ਸ ਨ	ਗ ਕ ਮ	ਪ ਲ	ਗ ੳ	ਨ ਗ	ਪ ੳ
ਸੰ ਮਿ	ਸੰ ਲ	— ੳ	ਨ ਪ	ਗ ੳ	ਪ ੳ	— ੳ	ਸ ੳ
ਮ ਚੇ	— ੳ	ਮ ੳ	ਪ ਨ	ਨ ੳ	ਸੰ ੳ	ਨ ੳ	— ੳ
ਨ ਸੰ ਸ	ਗ ੳ	ਸੰ ੳ	ਪ ਨ	ਧ ੳ	ਸੰ ੳ	— ੳ	ਸੰ ੳ
ਗੰ ਰ	ਗੰ ੳ	ਸੰ ੳ	ਨ ੳ	ਗੁੰ ੳ	ਪ ੳ	ਮ ਗ ੳ	ਗ ੳ

ਅੰਤਰਾ-ਇਕਤਾਲਾ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੈਕੂਨ ਲਯ)

×	੦	੨	੦	੩	੪	੪	
ਨ ਸੰ ਸੰ	— ੳ	ਸੰ ੳ	ਸੰ ੳ	ਸੰ ੳ	ਨ ੳ	ਗੁੰ ੳ	— ੳ
ਸੰ ਵ	ਗੰ ੳ	ਗੰ ੳ	ਗੰ ੳ	ਮੰ ੳ	ਗੰ ੳ	ਗੁੰ ੳ	— ੳ
ਨ ਵ	ਗੁੰ ੳ	ਨ ੳ	ਪ ੳ	ਪ ੳ	ਪ ੳ	ਮੰ ੳ	ਗ ੳ

ਅੰਤਰਾ-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾ: ਚੌਗੁਨ)

×	੨			੦			੩								
ਮ	—	ਧ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਮ
ਨੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇਓ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ਇ	ਕ	ਨਾ	ੜ	ਰੰ
ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	—	—	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	—	ਮ
ਬੰ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ	ਬੰ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਅ	ਨ	ਗੁ	ੜ	ਤ
ਰ	—	ਰ	—	—	ਸ	ਸ	—	—	—	—	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ
ਨਾ	ੜ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਤ	ਭ	ਰ	ਮ
ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	—	—	—	ਪ	—	—	—	—
ਭੁ	ੜ	ਲਹੁ	ੜ	ਭੁ	ੜ	ਲਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	*	*	*	*	*

ਸੂਲਫਾਕ (ਲਯ ਬਰਾਬਰ:)

×	੦	੨	੩	੪
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਗੁ	ਰ	ਮਿ	ਲੋ	ੜ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	—
ਜਿ	ਸ	ਸ	ਸ	ੜ
ਮੰ	ਮ	ਗ	—	—
ਲੋ	ੜ	ਖਾ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਮ	ਨ	ਰੁ	ਤ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	—
ਗੁ	ਨ	ਕ	ਹੇ	ੜ
ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁੰ	ੜ
ਹ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ—ਇਸ 'ਪੜਤਾਲ' ਵਿਚ ਕੁਝ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਬਹਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—“ਸ ਮ ਰ ਪ, ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਰ, ਸ ਅਤੇ ਸ, ਨੁ ਪ: ਮ ਪ ਨੁ ਨੁ ਪ”। ਇਸ ਦੇ ਵਾਦੀ-
 ਸੰਵਾਦੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵੀ ਥੋੜਾ ਮਤ-ਭੇਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਕੋਈ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ‘ਮ-ਸ’ ਤੇ ਕੋਈ ‘ਪ-ਸ’ ਮੰਨਦਾ
 ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਖਤਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੀ ਅਧਿਕ ਸੰਗਤਿ-ਯੁਕਤ ਰਹੇਗਾ। ਗਾਉਣ ਦਾ
 ਸਮਾਂ ਰਾਤੀ, ਪਰ ਅਧਿਕਤਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਖਾ ਰੁਤ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਤੇ ਕਾਨੜੇ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਮਲਾਰ ਤੇ
 ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—“ਸ, ਮ ਰ ਪ, ਨੁ-ਨੁ-ਧਨ ਸ,
 ਅਤੇ ਸ ਨੁ ਪ, ਮ ਪ ਗੁ ਗੁ ਮ ਰ, ਸ”। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਧੈਵਤ ਦੋਹਾਂ ਤੇ ਅੰਦੋਲਿਤ ਦੀ
 ਗੰਮਗਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਸੁਰ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਈ ਵੇਰ
 ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਸਾਥ-ਸਾਥ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—“ਮ ਪ ਨੁ ਪ ਨੁ ਨ, ਸ (ਜ) ਨੁ ਨੁ ਪ”। ਮਲਾਰ
 ਦੀ ਇਹ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

ਮਲਾਰ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ “ਸ, ਨਸਰ ਨੁ, ਨੁ, ਨੁ ਪ, ਮ ਪ, ਨੁ-ਧ ਨੁ ਧਨ, ਸ—ਰ ਪ, ਗੁ ਗੁ ਗੁ

(ਮ) ਰ, ਸ, ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਮ ਪ ਨੁ ਪ ਨੁ ਪ ਨ, ਸ—ਨਸ ਨੁ-ਨੁ ਪ, ਮ ਪ ਗੁ ਗੁ ਗੁ ਮ ਰ, ਸ” ਇਹ
 ਸੁਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਲਾਰ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿਸਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਸਤਾਦ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਸਿੱਖ
 ਲੈਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਬਾਰੀ, ਅਛਾਣਾ, ਟੋਡੀ, ਮੁਲਤਾਨੀ, ਮਲਾਰ ਆਦਿ ਅੱਸੇ ਰਾਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜੇ
 (ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ) ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਰਾਗ ਭਾਵੇਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ
 ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਅਧਿਕ ਨਿਖਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਤੇ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ
 ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਅਕਸਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਤਮ, ਮਧੁਰ ਤੇ
 ਭਗਤੀ ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਲਾਰਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਰਮਰਸ, ਨੁ—ਨੁਪ, ਮਪ—ਨੁ—ਧਨ—ਧਨ, ਸ—ਸ (ਸ) ਨੁ ਨੁ ਨ, ਸ—ਨੁਪ, ਮਪ ਨੁਪ
 ਨਸ—ਨਸਰ ਨੁ—ਨੁਪਨ, ਸ—ਮਪ ਨੁ—ਨੁ ਨ - ਸ— ।

੨. ਰਮਰਸ ਨੁ—ਪ, ਮਪ ਨੁ—ਨੁਪਨ, ਸ—ਸਰਪ ਗੁੰ ਗੁੰ (ਮ) ਰ, ਸ—ਨਸਰ ਨੁੰ ਪ ਨੁੰ ਧਨ
 (ਸ) ਨੁ ਨੁਪ ਮਪਨੁਪਨ, ਸ—ਸ ਨੁਪ, ਮਪਨੁਪਨ ਨੁਪ, ਮਪ ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ ਨੁੰ ਧਨ—ਸ—ਸ ਡਪ
 ਮਪਗੁੰ ਗੁੰ ਗੁੰ (ਮ) ਰ, ਸ— ।

੩. ਸਰਨਸ, ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ ਨੁ ਨੁਪ, ਮਪਨੁਪਨ ਨੁਪ, ਨੁਪਨਸ—ਰਪ—ਮਪ ਨੁੰ ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁੰਗੁੰਗੁੰ
 ਮਰ, ਸ—ਮਪਨੁਪ ਨੁਪ, ਮਪ ਨੁੰ ਨੁੰ ਧਨ, ਸ—ਨੁਪ, ਮਪ ਨੁੰ ਨੁਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਪ ਨੁਪ
 ਮਪ ਨੁੰਧ, ਨੁੰ ਧਨ, ਸ—ਨੁਪ, ਮਪ, ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ ਸ—ਨੁਪ, ਮਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਗੁੰ (ਮ) ਰ ਸ
 ਨੁੰ ਨੁਪ, ਮਪ ਨੁੰ ਨੁੰ ਨੁੰ—ਰਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮ, ਰ, ਸ— ।

੪. ਮਪਨੁਪਨਸ—ਨਸ (ਸ) ਨੁੰ ਨੁਪ, ਮਪ ਨੁੰ ਨੁੰ ਨੁੰ ਨ—ਸ, ਨਸਰ ਨੁੰ ਨੁਪ, ਮਪਨੁਪਨਸ, ਸ ਨ
 ਨਸ—ਨਸਰਨਸ ਨੁ, ਨੁਪ, ਮਪ, ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮ, ਰ, ਸ—ਮਰਪ, ਨੁਪਨਸ—
 ਨਸ, (ਸ) ਨੁਪਨਸ—ਨਸਰਨਸ ਨੁਪਨਸ, ਮਪਨੁਪਨਸ—ਮਪਨੁਪਨਸਰਨਸਨੁਪਨੁਪ, ਮਪ ਨੁ—
 ਨੁੰ ਨ—ਸ, ਨਸ, ਰਮਰਸ, ਨਸਰ ਨੁੰ ਨੁੰ ਨ, ਸ ਨੁੰ ਨੁੰ ਨੁਪ, ਨੁਪਨਸ—ਗੁੰ ਗੁੰ ਗੁੰ
 (ਮ) ਰ, ਸ—ਨਸਰਮਰਸਨੁਪਨੁਸ—ਮਪਨੁਪਨੁਸ—ਰਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮ, ਰ, ਸ— ।

ਪ ਧ ਧ ਮੰ ਮੰ ਮੰ ਧ ਧ ਧ ਮ
 ੫. ਮਪ ਨੁੰ ਨੁੰ ਨ ਨਸੰ, ਰੰਪੰ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮ ਰੰ, ਸੰ—ਨਸਰੰ ਨੁੰ ਨੁੰ ਨ, ਸੰ—ਸਰੰਨਸੰਧਨੁਮਪ, ਗੁੰ
 ਮ ਗੁੰ ਮਰ, ਸ—ਮਰਪਮਨੁਧਸੰਨਰੰ—ਰੰਪੰ, ਗੁੰ ਗੁੰ (ਮ) ਰੰ, ਸੰ—ਨੁੰ ਨੁੰ, ਮਪਸੰ—ਗੁੰ
 ਮ ਗੁੰ ਮ ਰ, ਸ—| ਨੁੰਰਮਰਸ, ਨੁੰਰਪਗੁੰਮਰਸ, ਨੁੰਰਪਮਨੁੰਮਪਗੁੰਮਰਸ, ਨੁੰਰਮਰਪਨੁੰਧਨੁੰ ਮਪਗੁੰ
 ਫਸ, ਨੁੰਰਮਰਪਮਨੁੰਧਨਸੰ, ਨੁੰਪਮਪਗੁੰਮਰਸ, ਨੁੰਰਮਪਮਨੁੰਧਨਸੰਰੰਨਸੰਨੁੰਪਮਪਗੁੰਮਰਸ, ਨੁੰਰਮਰਪ
 ਮਪਧਨਸੰਰੰਨਸੰ ਰੰਮੰਰੰਨੁੰਪਮਪਗੁੰਮਰਸ, ਨੁੰਰਮਰਪਧਨਸੰਰੰਨਸੰਰੰਪਗੁੰਮਰੰ ਨਸੰਧਨੁੰਮਪਗੁੰਮਰਸ—
 ਮ ਮ
 ਮਪਨੁੰਧਨੁੰਰਪ ਗੁੰ ਗੁੰ ਮਰ, ਸ— ।

ਮਲੁਾਰ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	×	੨
ਨੁੰ ਰਮ ਰ ਸ	ਧੁ ਧੁ ਪੁ ਨੁੰ ਨੁੰ ਮੁ ਪ		
੧. ਬੰ ਰੰ ਸ ਮੰ	ੜ ਘ ਜੀ ਤਿਲ	ਸਰ ਮਪ ਨੁੰਧ ਨੁੰਧ	ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁੰ
੨. . . .	ਨੁੰ ਰਮ ਰਪ ਮਪ	ਨੁੰਧ ਨਾਂ ਰੰਸੰ ਨੁੰਧ	ਨੁੰਧ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ
੩. ਨੁੰ ਮਮ ਰਸ, ਪਪ	ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ, ਨੁੰਨੁੰ	ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ, ਸੰਸੰ	ਨੁੰਧ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ
੪.	ਨੁੰਧ ਰਪ ਗੁੰਮ ਰਸ,
ਨੁੰ ਰਮ ਪਨੁੰ ਮਪ	ਗੁੰਮ ਰਸ, ਨੁੰ ਰਮ	ਪਨੁੰ ਧਨ ਸੰਰੰ ਸੰਸੰ	ਨੁੰਧ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ
੫.
ਗੁੰਮ ਰਸ, ਨੁੰ ਰਮ	ਪਨੁੰ ਧਨ ਸੰਰੰ ਮੰਮੰ	ਨੁੰਧ ਰਮ ਪਨੁੰ ਧਨ ਰੰਸੰ ਨਸੰ ਨੁੰਧ ਨਸੰ	ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਨੁੰਧ ਮਪ ਨੁੰਧ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ
੬. ਨੁੰ ਰਸ ਨੁੰਧੁ ਨੁੰ, ਰਮ	ਰਮ ਰਸ ਨੁੰਧੁ ਨੁੰ, ਰਮ	ਰਮ ਰਪ ਗੁੰਮ ਰਸ	ਨੁੰਧੁ ਨੁੰ, ਰਮ ਰਪ
ਨੁੰਨੁੰ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ	ਨੁੰਧੁ ਨੁੰ, ਰਮ ਰਪ	ਨੁੰਧ ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨਸੰ	ਧਨੁੰ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ
੭. ਮੁਪੁ ਨੁੰਧੁ ਨੁੰ, ਰਮ	ਰਸ ਮੁਪੁ ਨੁੰਧੁ ਨੁੰ, ਰਮ	ਰਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ	ਮੁਪੁ ਨੁੰਧੁ ਨੁੰ, ਰਪ
ਮਨੁੰ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ	ਮੁਪੁ ਨੁੰਧੁ ਨੁੰ, ਰਮ	ਨੁੰਧ ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨਸੰ	ਧਨੁੰ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ
੮. . . .	ਮਮ ਰ,ਮ ਮਰ ਨੁੰਧੁ	ਨੁੰ, ਨੁੰਨੁੰ ਪ,ਨੁੰ ਨੁੰਧ	ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁੰਧੁ
ਨੁੰ, ਰੰਰੰ ਸੰ,ਰੰ ਰੰਸੰ	ਨੁੰਨੁੰ ਪ,ਨੁੰ ਨੁੰਧ ਮਪ	ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁੰਧੁ ਨੁੰ, ਰਮ	ਰਰ ਸਸ, ਮਮ ਰਰ
ਪਪ ਮਮ, ਨੁੰਨੁੰ ਧਧ	ਸੰਸੰ ਨਨ ਰੰਰੰ ਸੰਸੰ	ਮੰਮੰ ਰੰਰੰ ਸੰਸੰ ਨੁੰਨੁੰ	ਪਪ ਗੁੰਮ ਰਰ ਸਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਬਿ ਨਉ ਟ ਸੁ	ਨਿਓ ਟ ਜ ਬ	ਮਪ ਨੁਧ ਨਸੰ ਨੁਧ	ਨੁਪ ਮਪ ਧਨ ਸੰ
੨.	ਮਪ ਨੁਧ ਨਸੰ ਰੰਸੰ	ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਨਸੰ ਰੰਸੰ	ਨੁਪ ਮਪ ਧਨ ਸੰ
੩.	ਨਸੰ ਰੰਪੰ ਗੁੰਮ ਰੰਸੰ	ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨੁਧ ਨਸੰ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ	ਮਪ ਧਨ ਸੰਰੰ ਨਸੰ
੪.	ਮਰ ਪਪ ਨੁਧ ਨਸੰ	ਧਨ ਸੰ,ਧ ਨਸੰ ਧਨ
੫.	ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਨੁਧ ਨੁਪ	ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ, ਮਪ	ਧਨ ਸੰਸੰ, ਮਪ ਧਨ	ਸੰਸੰ, ਮਪ ਧਨ ਸੰਸੰ
੬.	ਨੁਨੁ ਪਮ ਗੁੰਮ ਰਸ,	ਸੰਸੰ ਨੁਪ ਗੁੰਮ ਰਸ,
੭.	ਰੰਰੰ ਸੰਸੰ ਨੁਪ ਮਪ	ਗੁੰਮ ਰਸ, ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ,	ਰਮ ਪਨੁ ਧਨ ਸੰ
੮.	ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ, ਮਪ	ਨੁਧ ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨੁਪ
੯.	ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ, ਮਪ	ਨੁਧ ਨਸੰ ਰੰਮੰ ਰੰਸੰ	ਨਸੰ ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ	ਰਸ, ਮਪ ਨੁਧ ਨਸੰ
੧੦.	ਨੁਨੁ ਪ,ਨੁ ਨੁਪ ਨੁਨੁ	ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ ਨੁਸ,	ਰੰਰੰ ਸੰ,ਰੰ ਰੰਸੰ ਰੰਰੰ	ਸੰਨੁ ਧਨੁ ਮਪ ਗੁੰਮ
੧੧.	ਰਸ ਨੁਸ, ਮੰਮੰ ਗੁੰਮ	ਮੰਗੁੰ ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ ਨਸੰ	ਧਨੁ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ,	ਨੁਸ ਰਮ ਪਨੁ ਧੰ
੧੨.	ਧਨ ਸੰ,ਧ ਨਸੰ ਧਨ	ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਨੁਪ ਮਪ	ਗੁੰਮ ਰਸ, ਨਸੰ ਰੰ,ਨ	ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਮੰਮੰ ਰੰਸੰ
੧੩.	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ,	ਸੰਰੰ ਮੰ,ਸੰ ਰੰਮੰ ਸੰਰੰ	ਪੰਪੰ ਗੁੰਮ ਰੰਸੰ ਨਸੰ	ਨੁਪ ਮਪ ਗੁੰਮ ਰਸ
੧੪.	ਸਮ ਰਪ ਮਨੁ	ਧਨ ਸੰ, ਸਮ ਰਪ	ਮਨੁ ਧਨ ਸੰ, ਸਮ	ਰਪ ਮਨੁ ਧਨ ਸੰ

੧. ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਘਨੁ ਗਰਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥ ੧ ॥
 ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥
 ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੈਨ ॥ ੨ ॥
 (ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੧				੨						
ਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਰ	—	੩	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	੨	ਮ
ਸੰ	ਠ	ਠ	ਚ	ਜ	ਤ	ਠ	੪	੪	ਕਿ	ਦ	ਕੁ	ਕੁ	੫	ਗੁ
ਘ	ਠ	ਠ	ਚ	ਜ	ਤ	ਠ	੪	੪	ਕਿ	ਦ	ਕੁ	ਕੁ	੫	ਗੁ
ਨ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਰ	—	੩	੫	੫	ਧਨ	ਸੰਰੰ	੬	ਨਸੰ
ਘ	ਠ	ਠ	ਚ	ਜ	ਤ	ਠ	੪	੪	੫	੫	੪੪	੪੪	੭	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਚ	ਰ	ਕ	ਖ	ਗ	ਘ	ਙ	ਠ	ਡ	ਢ	ਣ	ਤ	ਥ	ਦ	ਧ	ਨ	ਪ
ਮ	ਪ	ਚ	ਰ	ਕ	ਖ	ਗ	ਘ	ਙ	ਠ	ਡ	ਢ	ਣ	ਤ	ਥ	ਦ	ਧ	ਨ	ਪ
ਮ	ਪ	ਚ	ਰ	ਕ	ਖ	ਗ	ਘ	ਙ	ਠ	ਡ	ਢ	ਣ	ਤ	ਥ	ਦ	ਧ	ਨ	ਪ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥
 ਸੁਣਿ ਘਨਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨ ਮੋਰਾ ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥
 ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੋਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
 ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥
 ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਣਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥
 ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥ ੪ ॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੨੫੪)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	੧੮	੧੯	੨੦
ਨ	ਸ	ਨਾ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਨ	ਸ	ਨਾ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ

ਨ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਪ	—
ਬੁ	ੜ	ਦ	ਸੁ	ਗੁ	ਹਾ	ਨੀ	ੜ	ਹੀ	ਅ	ਫੈ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਮੈ	ੜ
ਨੁ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—					
ਹੀ	ੜ	ਮ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਸ	ਲੀ	ਨਾ	ੜ	ਬਰ.....				

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਕ	ਰਉ	ੜ	ਬਿ	ਨਉ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਅ	ਪ	ਨੋ	ੜ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਭ	ਮ
ਧ	ਧ											ਸੰ		ਧ	
ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	—	—	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਪ
ਹ	ਰਿ	ਵ	ਰ	ਆ	ੜ	ਣ	ਮਿ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵੈ	ੜ
ਸੰ						ਧ		ਮ	ਮ	ਮ					
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਸੁ	ਣ	ਘ	ਨ	ਘੰ	ੜ	ਰ	ਸੀ	ਤ	ਲ	ਮ	ਨ	ਮੈ	ੜ	ਰਾ	ੜ
				ਧ											
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—					
ਲਾ	ੜ	ਲ	ਰ	ਤੀ	ੜ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ਫੈ	ੜ	ਬਰ.....				

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਸ਼ੀਆਂ ਮਲਾਰ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਣਿ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ ॥
 ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ॥
 ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਣ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ੯ ॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੦੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
		ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪਧ	ਨਸੰ	ਠ	ਸੰ	—	—	—	੧	ਮ			
		ਸਾ	ਵ	ਟ	ਸਰ	ਸੜ	ਮ	ਠਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪ	ਗੁ	ਮ	
													ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
੪	ੜ	ਪ	ਨੁ	ਮ	ਪਧ	ਨਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	੧	ਮ			
ੜ	ੜ	ਸਾ	ਵ	ਟ	ਸਰ	ਸੜ	ਮ	ਠਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪ	ਗੁ	ਮ	
													ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	ਗੁ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਪ	—	—	ਮਪ	ਨਸੰ	ਰੰਮੰ	ਰੰਸੰ	ਨਸੰ	
ਵ	ਰ	ਸਹਿ	ੜ	ਰੁ	ਤ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਆੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	
ਰੰਸੰ	ਨੁਪ															
ੜੜ	ਏੜ	ਸਾਵ													

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਥ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	ਥ	ਨ	ਸੰ
ਮੰ	ੜ	ਮ	ਨ	ਤ	ਨ	ਸਹੁ	ੜ	ਠਾ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ਪਿਆ	ੜ	ਰਾ	ੜ
		ਮੰ		ਰੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ
ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਦੇ	ੜ	ਸ	ਸਿ	ਠਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਏ	ੜ
ਪਿ	ਰ	ਪ	ਰ												
ਮ	ਮ	ਮ		ਰ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਪ	ਮਪ	ਨਸੰ	ਰੰਮੰ	ਰੰਸੰ	ਨਸੰ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸਹਿ	ੜ	ਰੁ	ਆ	ੜ	ੜ	ਆੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ
ਘ	ਣ	ਵ	ਰ												
ਰੰਸੰ	ਨੁਪ														
ੜੜ	ਏੜ														

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਟੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ, ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਛਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)*

ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮ ਝਿਮਾ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
 ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਫੁਹਬਰ ਲਾਇ ॥
 ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੈ ਪਾਵੈ ਬਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੁ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
 ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸਭਾਇ ॥੩॥

(ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੨੫੦)

ਅਸਥਾਈ

੦																
ਨੁ	ਮ	ਰ	ਸ	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫
ਸ	ਮ	ਰ	ਸ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਸਾ	ਸ	ਵ	ਣ	ਆ	ਠ	ਇਆ	ਠ	ਭਿ	ਮ	ਸ	ਭਿ	ਮਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	ਮਰ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਸ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—
ਹਰਿ	ਗੁਰ	ਮੁ	ਖ	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਇ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

੧																
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	ਨ	ਸ	—	—	—	—
ਦੁ	ਖ	ਕੁ	ਖ	ਕਾ	ਕਾ	ਸਭ	ਕੁ	ਕਾ	ਸ	ਸ	ਇ	ਸੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—	ਪ	ਧ	ਪ	—	—
ਮੀਹੁ	ਵੁ	ਸ	ਠਾ	ਫਹ	ਸ	ਥ	ਰ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਇ	ਸ	ਸ
ਪ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—
ਸ	ਸ	ਭ	ਸ	ਥ	ਰ	ਤ	ਰ	ਈ	ਸ	ਹ	ਰੀ	ਆ	ਵ	ਲੀ	ਸ	ਸ
ਨੁ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—
ਅੰਨੁ	ਜੰ	ਸ	ਮਿਆ	ਥ	ਸ	ਹ	ਲ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਇ	ਸ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਕੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

*ਇਸ ਟਿਕਾਨ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

੫. ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥
 ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥
 ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 (ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੫੧੭)

ਅਸਥਾਈ

X				੨				੦				੩	ਪ	ਮ	ਪ
					ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਧ		ਪ			ਨ	ਰ	ਸ
ਪ	—	—	—	—	ਬ	ਚ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	—	—	ਸੰ	ਚ	ਸੰ
ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ			ਸ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬ	ਚ	ਸ
ਧ				ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—	ਮ	ਪ	ਪ
ਨਾ	ੜ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਘ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬਹੁ	ੜ	ੜ
ਧ				ਸੰ	—	—	—	ਨਸੰ	ਰੰਸੰ	ਧ					
ਬ	ਚ	ਨ	—	ਕਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਹਿ	ਪ	—			
		ਸਹਿ	ੜ								ੜ	ੜ			

ਅੰਤਰਾ

								ਨ					ਮ	ਚ	ਪ	ਪ
ਧ				ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	—	—	—	—	ਖੇ	ੜ	ਤ	ਮਿ
ਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਉ	ੜ	ੜ	ਚੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬੰ	ਚ	ਚ	ਉ
ਆ	ੜ	ਲਾ	ੜ										ੜ	ਘ	ਚ	ਉ
ਮੰ				ਨ	—	—	—	ਨਸੰ	ਰੰਸੰ	ਧ						
ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਨੁ	ਪ	—				
ਚਾ	ੜ	ਨਿ	ਚ	ਣਉ	ੜ	ੜ	ੜ			ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	—ਬਰਸ.....		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ), ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥
 ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥
 ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥
 ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੇ ॥
 ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘੁ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥
 ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੇ ਅਵਰਾਹਾ ॥
 ਨਾ ਮਨੀਆਰ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੜੀਆਹਾ ॥
 ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੁੜੀਆਹਾ ॥
 ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥
 ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੇ ਸਹ ਏਕਿ ਨਾ ਭਾਵਾ ॥
 ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥
 ਅਗੈ ਗਈ ਨ.ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥
 ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੁ ॥
 ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨੁ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥
 ਸੁਪਨੇ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥
 ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥
 ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥
 ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥
 ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ੧ ॥

(ਵਡਹੰਸ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੫੫੭)

		ਅਸਥਾਈ												
੦		੩				X				੨				
ਨ		ਧ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਨ	ਪ	ਮ	ਰ					ਪਨੁ	ਮਪ
ਸੰ	—	ਨੁ	ਟ	ਝੁ	ਝੁ	ਣ	ਗੁ	—	ਰ	—	—	—	ਮੰ	ਸ
ਯੀ	5	5	ਕੁ	ਝੁ	ਝੁ	ਣ	ਲਾ	5	ਇਆ	5	5	5	ਭੈ	5
ਰ		ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	—	—	—	—
ਵੇ	—	ਗੁ	ਸ	ਵ	5	ਣ	ਆ	5	ਇਆ	5	5	5	5	5
	5	5	ਸਾ											

ਪ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਨ	—	—	—	ਨ	—	ਸੰ	—
ੜ	ਬਿ	ਦੁ	ਲੀ	ਆ	ੜ	ਚ	ਮ	ਕ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ੜ
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ		ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਘੁਰ	ਨ	ਘ	ਟਾ	ੜ	ਅ	ਰਿ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ਲੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਬਰ	ਸ	ਨ	ਨ	ਮੋੜ	ੜੜ	ਘ	ਅ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ਰ	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ
—	ਨ	ਰੰ	ਰੰ	ਮੰ				ਨ	—	—	(ਸੰ)	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨੁਧ	—
ੜ	ਸੰ	ਗ	ਮ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ੜ	ੜ	ਦੀ	ਆੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ

ੜ ਬਿਜਲੀ...

SIKHBOOKCLUB.COM

ੲ. ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥
 ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗੇ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 (ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਨੁਸ	ਰਮ	ਰ	ਸ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ
ੜੜ	ਰੜ	ਸ	ਮੋ	ੜ	ਘ	ਚੀ	ਤਿਲ	ਬਿ	ਲ	ਮੜ	ਨ	ਲਾ	ੜ	ਉ	ੜ

ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	—	ਮ	ਮ	ਰ	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ਬS	ਰS	ਸ	ਪਿ	ਆ	S	ਰੇ	S	ਮ	ਨਹਿ	S	ਸ	ਧਾ	S	ਰੇ	S		
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ		
ਹੋ	S	ਇ	ਅ	ਨ	S	ਦ	ਸ	ਚਾ	S	ਮS	ਨS	ਚਾ	S	ਉ	S		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਨੁਧ	ਨੁਧ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	—
ਹ	ਮ	ਭੇ	S	ਰੀS	SS	ਧ	ਰ	ਸੁਆ	S	ਮੀ	ਆ	ਮੇ	S	ਰੇ	S	
ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਧ	ਧ	ਪ	—	
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਨਹੁ	S	ਬਿ	ਸਾ	S	S	S	ਰੇ	S	S	S	
ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	
ਇ	S	ਤੀ	S	ਰੂ	S	ਪ	ਚੇ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਨਿਆ	S	S	S	
ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਸ	
ਸੋ	S	ਭ	ਨ	ਹੀ	S	ਬਿ	ਨ	ਭ	ਰ	ਤਾS	SS	ਰੇ	S	S	S	

ਨੋਟ— ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ 'ਟਿਯੂਨ' ਹੇਠਾਂ ਇਕਤਾਲੇ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੈ।

੯. ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ), ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੱਤ ਲਯ)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੦		੩		੪		੪		੪		੪	
										ਸ	ਨ	ਸ					
										ਬ	ਰ	ਸ					
ਰਮ	ਪਮ	ਗੁਮ	ਰ	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਨੁ	ਮ	ਪ					
ਮੇS	SS	SS	ਘ	ਜੀ	S	ਤਿ	ਲ	ਬਿ	ਲ	ਮ	ਨ						
ਧ	—	ਧ	ਧਨ	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	ਮ	ਨੁ	ਧ						
ਲਾ	S	S	SS	S	S	ਉ	S	S,	ਬਰ	ਸ	ਪਿ						

੨੮੮

ਨ	—	—	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	—	ਸ	ਰ	ਪ
ਆ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮ	ਨਹਿ	ਸ
ਮ	ਮ										
ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਧਾ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ	ਹੈ	ਦਿ	ਅ	ਨੰ	ਦ	ਸ
ਮਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਗੁਮ	ਰਸ	ਸ			
ਦਾ	ਠ	ਮ	ਨ	ਚਾ	ਠਠ	ਠਠ	ਠਠ	ਉ			

ਅੰਤਰਾ

			ਮ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ
			ਹ	ਮ	ਤੇ	ਰੀ	ਠ	ਠ	ਧ	ਰ	ਠ
ਸੰ	—		ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	—	ਧ
ਠ	ਠ	ਠ	ਸੁਆ	ਮੀ	ਆ	ਮੰ	ਠ	ਠ	ਰੰ	ਠ	ਠ
ਨੁ	ਪ		ਮ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ
ਠ	ਠ	ਠ	ਹ	ਮ	ਤੇ	ਰੀ	ਠ	ਠ	ਧ	ਰ	ਠ
ਸੰ	—		ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	—	ਪ
ਠ	ਠ	ਠ	ਸੁਆ	ਮੀ	ਆ	ਮੰ	ਠ	ਠ	ਰੰ	ਠ	ਠ
ਮ	—	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਪ	ਮਰ	ਸ	ਨ	ਸ
ਦੁ	ਠ	ਕਿਉ	ਮ	ਨਹ	ਬਿ	ਸਾ	ਠਠ	ਰੇ	ਬ	ਰ	ਸ...

ਨੋਟ—ਇਹ ਅਤੀ ਸੰਦਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ, ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

੧੦. ਰਾਗ ਮਲ੍ਹਾਰ (ਮੀਆਂ ਮਲ੍ਹਾਰ), ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਨਾਚਤ ਫਿਰਤ ਮੋਰ ਬਾਦਰ ਕਰਤ ਘੋਰ,
 ਦਾਮਨੀ ਅਨੇਕ ਭਾਉ ਕਰਿਉ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥
 ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੀਤਲ ਨ ਸੂਰਜ ਤੇ ਤਪਤ ਤੇਜ,
 ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਨ ਰਾਜਾ ਭਵ ਭੂਮ ਕੋ ਭਰਤ ਹੈ ॥
 ਸਿਵ ਸੇ ਤਪਸੀ ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਨ ਬੇਦਚਾਰੀ,
 ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸੀ ਤਪੱਸਿਆ ਨ ਅਨਤ ਹੈ ॥
 ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਅਧੀਨ ਸਦਾ,
 ਚੁਗਨ ਕੀ ਚਉਕਰੀ ਫਿਰਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ੭੬ ॥

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦, ਕਬਿੱਤ ਨੰ: ੭੬)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੧	੨	੩	੪
ਨਸ ਰਮ	ਰਸ ਧ	ਪ ਧ	ਪ ਧ	ਨ ਧ	ਸ — ਸ
ਨਾ੟	੟੟ ਚ	ਤ ਚ	ਫਿ ਰ	ਤ ਸ	ਮੋ ਸ ਰ
ਨ. ਬਾ	ਸ —	ਰ ਦ	ਪ ਰ	ਪ ਕ	ਗੁ ਰ ਮ ਰ ਸ ਸ
ਮ ਰ ਦਾ	ਪ ਸ	ਪ ਮ	ਨ ਨੀ	ਥ ਸ	ਅ ਨੇ ਸ ਕ ਭਾ ਸ ਉ
ਨਸ ਕ੟	ਰੰ ਰਿਓ	ਸੰ ਸ	ਥ ਨੀ	ਪ ਕ	ਮ ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ ਰ ਮ ਰ ਹੈ ਸ —

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਚੇ	ਪ ਸ	ਪ ਦੁ	ਨ ਮਾ	ਥ ਸ	ਨ ਤੇ	ਸੰ ਸੀ	— ਸ	ਨ ਸ	ਸੰ ਤ	ਸੰ ਲ	ਸੰ ਨ
ਨੁਧ ਸੁ੟	ਨੁਧ ੟੟	ਨੁਧ ੟੟	ਨ ਰ	ਸੰ ਜ	ਰੰ ਤੇ	ਸੰ ਨ ਤ	ਸੰ ਪ	ਸੰ ਤ	ਥ ਨੁ ਤੇ	ਪ ਸ	ਪ ਜ

ਪ ਦਿ	ਰੰ ਠ	ਰੰ ਦੁ	ਗੁੰ ਸੰ	— ਠ	ਮੰ ਨ	ਰੰ ਰਾ	— ਠ	— ਠ	ਸੰ ਜਾ	— ਠ	ਨੰ ਭਵ
ਧ ਨੁ ਭ	ਮ ਠ	ਪ ਮ	ਨੁਧ ਕੋਠ	ਨਸੰ ਠਠ	ਸੰ ਭ	ਪਨੁ ਰਠ	ਪਮ ਠਠ	ਰਸ ਠਠ	ਰਮ ਠਠ	ਰਸ ਠਠ	ਨਸ ਠਠ—ਨਾਚਰ...

ਨੋਟ—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਟਿਕੂਨ ਝਪਤਾਲ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹੈ।

੧੧. ਰਾਗ ਮਲਾਰ (ਮੀਆ ਮਲਾਰ), ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

X ਨ ਸ ਨਾ	੨ ਮ ਰ ਚ	੫ ਪ ਠ	੫ ਪ ਠ	੦ ਮ ਗੁ ਰ	੩ ਮ ਰ ਮ	— ਠ	ਸ ਰ	
ਸ ਨ ਬਾ	ਸ ਦ	ਰ ਠ	— ਠ	ਸ ਕ	ਨੁਧ ਰਠ	ਨੁਧ ਠਠ	ਨੁ ਘੰ	ਪ ਠ
ਮ ਦਾ	ਪ ਮ	ਨੁਧ ਨੀਠ	ਨੁਧ ਠਠ	ਨ ਅ	ਸ ਨੇ	ਰ ਕ	ਨੁ ਭਾ	ਸ ਠ
ਮ ਕ	ਪ ਰਿਓ	ਨੁਧ ਈਠ	ਨੁਧ ਠਠ	ਪ ਕ	ਮ ਗੁ ਰ	ਮ ਰ	ਰ ਠ	ਸ ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਚੰ	ਪ ਦੁ	ਨੁਧ ਮਾਠ	ਨੁਧ ਠਠ	ਨ ਠੇ	ਸੰ ਸੀ	ਨ ਠ	ਸੰ ਲ	— ਠ	ਸ ਨ
ਸੰ ਨ ਸੁ	ਸੰ ਰ	ਰੰ ਜ	ਸੰ ਠ	ਸੰ ਠੇ	ਸੰ ਠ	ਸੰ ਪਤ	ਧ ਨੁ ਠੇ	ਧ ਨੁ ਠ	ਪ ਜ
ਨ ਸੰ ਦਿ	ਸੰ ਦੁ	ਮੰ ਗੁੰ ਸੰ	ਮੰ ਗੁੰ ਠ	ਮੰ ਨ	ਰੰ ਰਾ	— ਠ	ਸੰ ਜਾ	— ਠ	ਸੰ ਭਵ

ਪ ਨੁ ਮ ਪ ਨੁ ਨੁ ਪ ਮ ਰ ਸ ਠ ਸ ਚ
 ਭ ਮ ਕ ਠ ਸ ਭ ਰ ਰ ਹੈ ਠ ਸ ਨ ਸ ਠ ਸ ਚ
 (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਨੋਟ—ਲਿਖਤ ਸਹੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਅਤੇ ਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਪਰ ਜੋ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ
 ਅਗੋਂ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਲਿਖੀ ਇਕਤਾਲ ਦੀ ਟਿਯੂਨ ਤੋਂ ਗਾਉਗੇ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ
 ਠੀਕ ਆਵੇਗਾ।

੧੨. ਰਾਗ (ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ), ਪੜ੍ਹਤਾਲ, ਇਕਤਾਲਾ (ਅੱਧਲਾ ਲਯ)

ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥ ੧ ॥
 ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥ ਚਿੰਤੁ ਚਾਤ੍ਰਕ ਬੰਦ ਓਰ ॥
 ਐਸੇ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥
 ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥ ੨ ॥

(ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੜ੍ਹਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੧੨੭੨)

SIKHBOKCLUB.COM ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨ	ਸ
ਮ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਨ
ਬ	ਰ	ਸ	ਆ	ਸ	ਗਿ
ਨੁ.	ਨੁ.	ਨੁ.	ਮ	ਮ	
ਪੁ	ਪੁ	ਸ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਹੋ	ਹਿ	ਅ	ਦ	ਸ	ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਸੰ	ਤ	ਸੰ	ਗੰ	ਮ	ਨ	ਨ	ਪ	ਰ	ਰ	ਠੈ	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—	ਸ
ਮੰ	ਸ	ਘ	ਧ	ਰ	ਸੁ	ਹਾ	ਸ	ਸ	ਗ	ਸ	—	ਸ—ਬਰਸ...

ਸੰਚਾਰੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਠਾਅ)

⊕			੧		੨		⊕		੧		੨	
ਨ	—	ਸ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	ਸ
ਸ	ੜ	ਨ	ਰ	ੜ	ੜ	ਰ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ੜ	ੜ	ੜ
ਘ			ਘ				ਪ੍ਰੀ	ੜ	ੜ			ਰ
							ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	}		
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ			ਨੁ
ਚਿ	ਤ	ਚਾ	ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਊ	ਦ	ਓ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਅਗੋਂ ਤਿੰਨਤਾਲ

ਅਭੋਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×				੨			੦			੩			
ਮ	—	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	
ਐ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਸੰ	ਗੋ	ਮ	ਨ	ਸੰ	
												ਧ	
ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੇ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	—
ਤਿਆ	ੜ	ੜ	ਗ	ਮਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਧੋਹ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
													ਮਿ
ਨ	—	—	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—
ਸੰ	ੜ	ੜ	ਤ	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਆ	ੜ
													ਮਿ
ਨ	—	—	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰ	—
ਸੰ	ੜ	ੜ	ਤ	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਆ	ੜ
													ੜ

×

ਮ ਰ ਰ
ਬ ਰ ਸ—ਇਕਤਾਲਾ—ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਮੁਕਾਮ ਕਰੋ ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਮੀਆਂ ਮਲਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

ਵਾਦੀ—ਪੁ ਠਾਟ—ਆਸਾਵਰੀ ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਅੱਠ-ਨੌਂ ਵਜੇ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਗੁ ਜਾਤੀ—ਸੰ:-ਸੰਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਧਾ ਮਾ' ਤੇ 'ਪਾ ਗਾ' ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ।

ਨੁ
 ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਗ, ਮ, ਪ ਧੁ, ਨੁ ਸ।

ਮ
 ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨੁਪੁ, ਪ, ਧੁ ਮ, ਪ ਗੁ, ਰ ਸ।

ਨੁ
 ਪਕੜ—ਸ, ਰਗ, ਮ, ਪ ਧੁ—ਪ, ਧੁ ਮ, ਪ ਗੁ, ਰ ਸ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਇਕ ਅੰਸਾ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅੱਜ-ਕਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਵਖੋ-ਵਖ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ— ਗੰਧਾਰ, ਦੇਵਗੰਧਾਰ, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਗੰਧਾਰੀ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰੀ-ਟੋਡੀ ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਵੀ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਰਾਗ 'ਤਰੰਗਣੀ' ਤੇ 'ਹਿਰਦੈ ਕੰਤੁਕ' ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਨੂੰ ਗੌੜੀ ਮੇਲ (ਭੈਰਉ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਸ ਦੇ 'ਰੇ ਧਾ' ਕੋਮਲ ਤੇ 'ਗਾ ਨੀ' ਤੀਵਰ। ਪਰ ਚੰਦ੍ਰਦਯ ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ 'ਅਨਲਗਤੀ ਗਨੀ' ਤੇ 'ਪ੍ਰਥਮ ਗਤੀ ਰਿਧੋ' ਅੰਸਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਆਧੁਨਿਕ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 'ਸ੍ਰਮੇਲ ਕਲਾ ਨਿਧੀ' ਅਤੇ 'ਚਤੁਰ-ਦੰਡਿਪ੍ਰਕਾਸਕਾ' ਵਿਚ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮੇਲ (ਕਾਵੀ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਦੱਖਣ ਦੇ ਹੀ 'ਰਾਗ ਲੱਛਣ' ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਟ ਭੈਰਵੀ ਮੇਲ (ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇੰਜ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਦੇਵਗੰਧਾਰ, ਗੰਧਾਰ, ਗੰਧਾਰੀ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰੀ-ਟੋਡੀ, ਇਹ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਗ ਇਸ ਸਮੇਂ ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਹੀਂ? ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੰਧਾਰ, ਦੇਵਗੰਧਾਰ ਤੇ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਇਕ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰੀ ਜਾਂ ਗੰਧਾਰੀ-ਟੋਡੀ ਇਕ ਅਲੱਗ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਭਾਵ, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ 'ਗੰਧਾਰ' ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰੀ ਜਾਂ ਗੰਧਾਰੀ-ਟੋਡੀ ਵਿਚ 'ਗੰਧਾਰ' ਕੋਮਲ ਤੇ 'ਰਿਖਭ' ਦੋਵੇਂ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਭੇਦ ਹੈ।

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਭੀ ਇਕੋ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਤੀ ਤੇ ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰ—ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਿਖੜ-ਧੌਵਤ ਵਰਜਿਤ, ਅਵਰੋਹ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਧਨਾਸਰੀ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਜੋਨਪੁਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਕੰਮਲ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਸੂਰ-ਰੂਪ—ਸ ਗੁ ਮ ਪ, ਨੁ ਸ—ਸ, ਨੁ ਧੁ ਪ, ਮ ਗੁ ਰ ਸ।

ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ—ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਧੌਵਤ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਵੰਗੰਧਾਰੀ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। (ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ) ਇਹ ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਰ-ਰੂਪ—ਸ, ਰਗ, ਮ; ਪ ਧੁ—ਧੁ-ਪ, ਮਪ ਧੁ ਨੁ ਸ
ਨੁ ਨੁ ਨੁ
— ਸ, ਨੁਧੁ, ਪ, ਧੁਮ, ਪਗੁ, ਰ ਸ। ਇੰਜ ਗੰਧਾਰ ਦਾ ਅੰਸ ਲੈ ਕੇ ਖੜਜ ਤੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੜਜ ਤੇ ਥੋੜਾ ਠਹਿਰ ਕੇ 'ਸ, ਰਗ, ਮ; ਪ ਧੁ—ਪ' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਧੌਵਤ ਸੂਰ ਲਾ ਕੇ ਪੰਚਮ ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਈ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ 'ਪਾ-ਸ' ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ 'ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਤੇ ਸ' ਸੂਰ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਕਈ ਵੇਰ ਤਾਨ ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਧੌਵਤ ਸੂਰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ—ਮਪ ਧੁ ਨੁ ਸ, ਜਾ ਪ, ਧੁ ਮ, ਸ
ਪ ਨੁ ਸ ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਕਰੁਣਾ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਸ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਸਾਵਰੀ ਤੇ ਜੋਨਪੁਰੀ ਇਸ ਦੇ ਸਮਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਦਾ ਤੀਵਰ ਗੰਧਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਚੋਬੇ, ਪੰਜਵੇਂ ਤੇ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਰਗ, ਮ—ਪ ਧੁ ^{ਨੁ} - ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ ^ਮ —ਰ ਸ—ਨੁਧੁ ^{ਨੁ} —ਪ ਧੁਨੁਸ ^{ਨੁ} ਸਰਗ, ਮਪ ਧੁ—ਪ ਧੁਮਪ

ਨੁਧੁ, ਪ, ਧੁ ਮ ਪ ਗੁ ਰ ਸ - ।

੨. ਸ, ਰਗ, ਮ—ਗਮਪ ਧੁ—ਧੁ ^ਮ —ਪ, ਮਪਨੁਧੁ ^{ਨੁ} —ਪ, ਮਪਧੁ ਗੁ ^ਮ —ਰ ਸ—ਰਸਨੁਧੁ ^{ਨੁ} —ਪ ਮਪਧੁ ਮਪ

ਨੁਧੁ—ਸਰਗ, ਮਪ ਧੁ ^{ਨੁ} —ਪ, ਮਪ ਧੁ, ਨੁਸ—ਨੁਧੁ—ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ—ਰਮਪ ਗੁ—ਰਸ—ਰਗ,

ਮਪ ਧੁ - ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ - ਰ ਸ ।

੩. ਸ—ਰਗਮਪਧੁਪ, ਧੁਮਪਨੁਧੁ—ਪ, ਮਪ ਧੁਨੁਸ—ਨੁਧੁ—ਧੁ—ਪ, ਰਮਪ ਧੁਨੁਸ—ਨੁਸਰ ਧੁ—ਪ,

ਮਪਨੁਧੁ—ਪ, ਮਪਧੁਮਪ ਗੁ—ਸਰਗ, ਮਪ ਧੁਨੁਸ—ਨੁਸਰੰਨੁਧੁ—ਧੁ—ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ—ਰ, ਸ—

ਰਨੁਸਰਗ, ਮ—ਪ, ਨੁ, ਸ—ਨੁਸਰੰ ਨੁਧੁ—ਪ, ਮਪ ਧੁ, ਨੁਸ ਧੁਨੁਸਰੰ ਧੁ ਧੁ—ਪ, ਧੁਮ,

ਪਗੁ—ਸਰਗ, ਮਪ ਗੁ—ਰ, ਸ— ।

੪. ਸ—ਰਮ, ਗਮਪ, ਮਪ ਧੁ ^{ਨੁ} —ਨੁਸ—ਨੁਸ, ਨੁਸਰੰਨੁਧੁ—ਪ, ਮਪਨੁਸਰੰਨੁਧੁ—ਪ, ਨੁਸਰੰਗੁ—ਰੰਸ

ਨੁਧੁ—ਪ, ਧੁਮਪਗੁ—ਸਰਗ, ਮਪਧੁਗੁ, ਰ, ਸ—ਮਪ ਧੁ—ਧੁਨੁਸ—ਧੁਨੁਸਰੰਨੁਧੁ—ਪ, ਗੁ—

ਰੰਸੰਨੁਧੁ—ਪ, ਮਪ ਧੁਨੁਸ—ਨੁਸ ਧੁਨੁਸ, ਮਪਧੁਨੁਸ—ਧੁ—ਧੁ—ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ—ਸਰਗ, ਮਪਗੁ—

ਰਸ—ਮਪਨੁਸਰੰਗੁ—ਰੰਸੰਨੁਧੁ—ਨੁਸ—ਨੁਸਰੰਨੁਧੁ—ਪ, ਮਪਨੁਧੁ—ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ—ਰ, ਸ—
ਮਪਧੁਨੁਸ—ਰੰਸ, ਗੁ—ਰੰਸੰਨੁਧੁ—ਪ, ਮਪਨੁਸਰੰਨੁਧੁ—ਪ, ਧੁਮਪਗੁ—ਰ, ਸ— ।

੫. ਮਪ ਧੁ ^{ਨੁ} —ਨੁਸ—ਰੰ, ਸੰਨੁਧੁ—ਪ, ਧੁਮ, ਪ ਧੁ ^{ਨੁ} —ਨੁਸ—ਸੰਰੰਗੁ—ਰੰਸੰਨੁਧੁ—ਨੁਸ—ਧੁਨੁਸਰੰਨੁਧੁ—

ਮਪਧੁਨੁਸ—ਨੁਸ—ਸਰਗ, ਮਪ ਗੁ—ਰ, ਸ—ਨੁਸਰੰਨੁਧੁ—ਪ, ਧੁ ਮ, ਪ ਗੁ, ਸਰਗ, ਮਪ ਗੁ—

ਰਸ— । ਸਰਸ, ਸਰਗੁਰਸ, ਸਰਗਮਪਗੁਰਸ, ਸਰਗਮਪਧੁਮਪਗੁਰਸ, ਸਰਗਮ ਧੁ ਧੁਮਪਗੁਰਸ,
ਸਰਗਮਪਨੁਧੁਪਮਗੁਰਸ, ਸਰਗਮਪਧੁਨੁਸੰਨੁਧੁਪਮਗੁਰਸ, ਸਰਗਮਪਨੁਸਰੰ ਨੁਧੁਪਮਗੁਰਸ, ਸਰਗਮਪਨੁਸ
ਰੰਗੁ, ਰੰਸੰਨੁਧੁਪਮਪਗੁ—ਰਸ— ।

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	×	੨
	* ਪਧੁ ਮ ਪ	ਗੁ ਸਰ ਗ ਮ		
੧.	* ਚੜ ਲੀ ਠਾ	ਕੁ ਰੜ ਪਹਿ ਟ	ਸਰ ਗਮ ਪਨੁ ਧੁਪ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ
੨.	ਸਰ ਗਮ ਪਧੁ ਮਪ	ਨੁਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਸੰਨੁ	ਧੁਪ ਮਪ ਮਗੁ ਰਸ
੩.	*	ਸਰ ਨੁਸ, ਗੁਰ ਸਰ,	ਗਮ ਪਮ, ਧੁਪ ਮਪ,
	ਨੁਨੁ ਧੁਪ ਮਪ, ਸੰਨੁ	ਧੁਪ ਮਪ ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ	ਧੁਪ ਮਪ, ਗੁੰਰੰ ਸੰਨੁ	ਧੁਪ ਮਪ ਮਗੁ ਰਸ
੪.	*	ਗੁਗੁ ਰ,ਗੁ ਗੁਰ ਸਰ,	ਧੁਧੁ ਪ,ਧੁ ਧੁਪ ਮਪ,
	ਰੰਰੰ ਸੰ,ਰੰ ਰੰਸੰ ਨੁਸੰ	ਗੁੰਗੁੰ ਰੰ,ਗੁੰ ਗੁੰਰੰ ਸੰਰੰ	ਸੰਸੰ ਨੁਨੁ ਧੁਧੁ ਪਪ	ਮਮ ਗੁਗੁ ਰਰ ਸਸ
੫.	*	ਸਰ ਰ,ਰ ਗਗ, ਗਮ	ਮ,ਮ ਪਪ, ਪਧੁ ਧੁ ਧੁ
	ਨੁਨੁ, ਨੁਸੰ ਸੰ,ਸੰ ਰੰਰੰ	ਰੰ,ਗੁੰ ਗੁੰ,ਸੰ ਰੰਰੰ, ਨੁਸੰ	ਸੰ,ਧੁ ਨੁਨੁ, ਪਧੁ ਧੁ ਮ	ਪਪ, ਰਮ ਮ,ਗੁ ਰਸ
੬.	*	ਸਰ ਗਮ ਧੁਧੁ ਪਮ
	ਗੁਰ, ਗਮ ਪਧੁ ਨੁਸੰ	ਪਧੁ ਮਪ ਗੁਰ, ਗਮ	ਪਧੁ ਨੁਸੰ ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ	ਧੁਪ ਧੁਮ ਪਗੁ ਰਸ
੭.	*	ਸਰ ਗਮ ਰਗ ਮਪ	ਮਗੁ ਰਸ, ਸਰ ਗਮ	ਰਗ ਮਪ ਨੁਨੁ ਧੁਪ
	ਮਗੁ ਰਸ, ਸਰ ਗਮ	ਰਗ ਮਪ ਨੁਧੁ ਸੰਨੁ	ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਸਰ	ਗਮ ਰਗ ਮਪ ਧੁਨੁ
	ਸੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ	ਰਸ, ਸਰ ਗਮ ਰਗ	ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰਰੰ ਗੁੰਰੰ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਜਨ ਨਾ ਨੇ ਕ	ਸ ਰ ਟ ਟੁ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ,	ਰਗ ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰ
੨.	ਮਪ ਨੁਸੰ ਗੁੰਰੰ ਸੰਨੁ	ਧੁਪ ਮਗੁ ਰੰਸ, ਰਗ	ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰਰੰ ਸੰ
੩.	ਸੰਨੁ ਧੁਪ, ਨੁਧੁ ਪਮ,	ਧੁਪ ਮਗੁ, ਪਮ ਗੁਰ,	ਮਗੁ ਰਸ, ਰਗ ਮਪ	ਧੁਪ ਮਪ ਨੁਸੰ ਰੰਸੰ.
੪.	ਗੁੰਗੁੰ ਰੰਸੰ, ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ,	ਸੰਸੰ ਨੁਧੁ, ਨੁਨੁ ਧੁਪ,
	ਧੁਧੁ ਪਮ, ਪਪ ਮਗੁ,	ਮਮ ਗੁਰ, ਗੁਗੁ ਰਸ,	ਸਰ ਮਮ ਗਮ ਪਪ	ਮਪ ਨੁਨੁ ਪਨੁ ਸੰਸੰ
੫.	ਮਪ ਧੁ.ਮ ਪਧੁ ਮਪ	ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਧੁਨੁ	ਸੰ,ਧੁ ਨੁਸੰ ਧੁਨੁ ਸੰਰੰ
	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ,	ਸਰ ਗਗ ਰਗ ਮਮ	ਗਮ ਪਪ ਮਪ ਧੁਧੁ	ਪਧੁ ਨੁਨੁ ਧੁਨੁ ਸੰਸੰ
੬.	ਪਨੁ ਸੰ,ਪ ਨੁਸੰ ਪਨੁ	ਸੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ
	ਰਸ, ਨੁਸੰ ਰੰ,ਨੁ ਸੰਰੰ	ਨੁਸੰ, ਰੰਗੁੰ ਸੰਰੰ ਨੁਸੰ	ਧੁਨੁ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ	ਰਗੁ ਸਰ ਨੁਸ, ਰਰ
	ਗਗ ਮਮ ਪਪ ਧੁਧੁ	ਨੁਨੁ ਸੰ, ਮਮ ਪਪ	ਧੁਧੁ ਨੁਨੁ ਸੰ ਮਮ	ਪਪ ਧੁਧੁ ਨੁਨੁ ਸੰ

੭. | | ਗੁਰੰ ਸੰ.ਰੰ ਸੰਨੁ, ਸੰਨੁ | ਧੁਨੁ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਮ.ਪ | ਮਗੁ, ਮਗੁ ਰ,ਗੁ ਰਸ
 | ਸਰ ਗੁਰ, ਰਗ ਮਗ, ਗਮ ਪਮ, ਮਪ ਧੁਪ, | ਪਧੁ ਨਧੁ, ਧੁਨੁ ਸੰਨੁ, | ਨੁਸੰ ਰਸੰ, ਗੁਗੁ ਰਰੰ
 | ਸਸੰ ਨੁਨੁ ਧੁਧੁ ਪਪ | ਮਮ ਗੁਗੁ ਰਰ ਸਸ, | ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰ, ਮਪ | ਧੁਨੁ ਸੰ, ਮਪ ਧੁਨੁ

੧. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥
 ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੇਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥
 ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥
 ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥
 (ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੫੨੭-੨੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩							×				੨	੫	੫	੫
—	ਪਧੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	—	ਮ	ਪ	ਪਨੁ	ਧੁ	ਪ
ੜ	ਚੜ	ਲੀ	ਠਾ	ਕੁ	ਰੜ	ਪਹਿ	ੜ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ਰੁ	ਅ	ਬੜ	ਹ	ਮ
—	ਪਧੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਮ	ਗਮ	ਪ	—	—	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
ੜ	ਚੜ	ਲੀ	ਠਾ	ਕੁ	ਰੜ	ਪਹਿ	ੜ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ
—	ਸਰ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ.	—	ਪੁ	ਧੁ	ਸ	—	ਸ	—
ੜ	ਜਬ	ਹ	ਮ	ਸ	ਰ	ਣ	ਪੁ	ਫੁ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਆ	ੜ	ਈ	ੜ
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਰ	ਸਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	—
ੜ	ਰਾ	ਖ	ਪੁ	ਫੁ	ੜ	ਭਾ	ਫੇ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ
—	ਪਧੁ	ਮ	ਪ												
ੜ	ਚੜ	ਲੀ	ਠਾ	ਕੁਰ...											

ਅੰਤਰਾ

	ਪਧੁ	ਮ	ਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਨ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
	ਲੋੜ	ਕ	ਲ	ਕੀੜ	ੜ	ਚ	ਤੁ	ਰਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ਉ	ਪ	ਮਾ	ੜ
—	ਨੁ	—	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	—
ੜ	ਭੇ	ੜ	ਬੇ	ਸੰ	ੜ	ਤ	ਰ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ
ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਕੋਈ	ਭ	ਲਾ	ਕੜ	ਹਉ	ੜ	ਭਾ	ਵੈ	ਥੁ	ਰਾ	ੜ	ਕ	ਹਉ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਰ														
ੜ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	—
ੜ	ਹਮ	ਤ	ਨ	ਦੀ	ਓ	ੜ	ਰੈ	ਚਾੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ
—	ਪਧੁ	ਮ	ਪ												
ੜ	ਚੜ	ਲੀ	ਨਾ	ਕੁਰ...ਸ਼ਬਦ	ਦੀਆਂ	ਥਾਕੀ	ਤੁਕਾ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ।	(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ:)				

ਨੋਟ—ਇਸੇ ਟਿਕੂਨ ਤੇ "ਇਕ ਬਿਨ ਦੂਸਰ ਸੰ ਨ ਚਿਨਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਭੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

੨. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥
 ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੋਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੇਣੀ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥੧॥
 ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥
 ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥੨॥

(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੩੦)

ਅਸਥਾਈ

	ੜ			X				੨		੦					
	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ
ੜ	ਸੰ	ਪੁ	ਭ	ਜ	ਤ	ਕੜ	ਤ	ਪੇ	ੜ	ਖਿਓ	ੜ	ਨੈ	ੜ	ਣੀ	ੜ
—	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	—	ਮ	—	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	—
ੜ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	ਈ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ਅ	ਨ	ਕੋ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ਤਾ	ੜ
—	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਰੰ	—	ਸੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਗੁਰ
ੜ	ਅੰ	ਮਿ	ਤ	ਜਾ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਬੈੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਣੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	
ਅ	ਗਿਆ	ਨ	ਅੰ	ਧੋ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਤੀ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਟਿਆ	ੜ	
—	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਰ	ਰ	ਗੁੰ	—	ਰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	—	
ੜ	ਜੀ	ਅ	ਦਾ	ੜ	ਨ	ਗੁੰ	ਰ	ਦੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ੜ	ੜ	
—	ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁੰ	—	ਰਸ	ਰ	ਗ	ਗ	ਮ	—
ੜ	ਕ	ਰ	ਕਿਰ	ਪਾ	ੜ	ਕ	ਰ	ਲੀ	ੜ	ਨੜ	ੜ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ੜ	
—	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਰ	ਰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪਮ	ਗੁਰ	ਸ	
ੜ	ਜ	ਲੋ	ਤੋ	ਸੀ	ੜ	ਤ	ਲ	ਰੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ੜ	ੜ	

ੜ ਸੰ ਪ੍ਰਭ... — ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਈ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥
 ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੧॥
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥
 ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੨॥
 (ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੨੮)

ਅਸਥਾਈ

×				੨				੦				੩				
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਸ	ਗ	ਮ	
ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਣੀ	ੜ	ਚਿ	ਰ	ਲਾ	ੜਈ	ਐ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮਾ	ਈ	
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	
ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਣੀ	ੜ	ਚਿ	ਰ	ਲਾ	ੜਈ	ਐ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	

ਨੁ.	—	ਪ	ਪੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪੁ	ਪ	—
ਹੋ	ੜ	ਇ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ੜ	ਲ	ਕ	ਮ	ਲ	ਪ	ਰ	ਗਾ	ੜ	ਸੇ	ੜ
ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਪੁ	ਪਮ	ਗ	ਮ
ਸ	ਦਾ	ੜ	ਸ	ਦਾ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਧਿਆ	ੜਈ	ਐ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਮਾ	ਈ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਪੁਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਅ	ੜ	ਤ	ਰ	ਏ	ੜ	ਕੋ	ੜੜ	ਬਾ	ੜ	ਹ	ਰ	ਏ	ੜ	ਕੋ	ੜ
ਨੁ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਪੁ	ਪਮ	ਗ	ਮ
ਸ	ਭ	ਮਹਿ	ੜ	ਏ	ੜ	ਕ	ਸ	ਮਾੜ	ੜਈ	ਐ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਮਾ	ਈ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਭੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੳ. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੋਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸ੍ਰਿਮਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨ ਹਾਰਾ ॥੧॥
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥
 ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਖਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥
 (ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੩੨)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨
ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਰਸ	ਰ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ
ਪੇ	ੜ	ਖਉ	ੜ	ਦ	ਰ	ਸ	ਤੁ	ਮਾ	ੜ	ਰਾੜ	ੜ	ਪੁ	ਤ	ਜੀ	ਉ
ਮ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	—	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	—
ਸੁੰ	ੜ	ਦ	ਰ	ਧਿਆ	ੜ	ਨ	ਧਾ	ੜ	ਰ	ਦਿ	ਨ	ਰੈ	ੜ	ਨੀ	ੜ
ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਪੁ	ਪਪੁ	ਪਮ	ਪ
ਜੀ	ਅ	ੜ	ਪ੍ਰਾ	ੜ	ਨ	ਭੇ	ੜ	ਧਿਆ	ੜ	ਰਾ	ੜ;	ਪ੍ਰੁੜ	ਭੜ	ਜੀੜ	ਉ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਪ	—	ਪ	—
ਸਾ	ਸਮ	ਤ	ਰੇ	ਰੇ	ਭੇ	ਏ	ਦ	ਪੁ	ਰਾ	ਨ	ਅ	ਵਿ	ਲੋ	ਠ	ਠ	ਕੇ	ਠ
ਪ	ਗੁੰ	ਰ	ਗੁੰ	ਰੰਸੰ	ਰੰ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਰੰਸੰ	ਨੁਧੁ	ਪਧੁ	ਪਮ	ਪ		
ਸਿ	ਸਮ	ਰਿ	ਤ	ਤ	ਠ	ਤ	ਬੀ	ਚਾ	ਠ	ਰਾ	ਠਠ	ਪ੍ਰਭ	ਭਠ	ਜੀਠ	ਉ		

—ਬਚਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਝੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਉ ਕਰੈ ॥
 ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥
 ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥
 ਸੁਆਨ ਪ੍ਰਭ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥

(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੫੩੬)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

੦				ਮ	ਭ			×				੨					
				ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧੁ	ਪ	—	—	—	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	
				ਯ	ਹ	ਮ	ਠ	ਨ	ਨੈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਨੈ	ਠ	ਕ	ਠ	
				ਗ	ਪ												
ਗੁੰ	ਰ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਸ	ਨੁਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁੰ		
ਨਾ	ਠ	ਠ	ਕ	ਠ	ਚਿਉ	ਠ	ਕ	ਰੇਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
				ਮ													
੩	ਸ	—	ਗ	ਮ													
ਠ	ਠ	ਠ	ਯ	ਹ													

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਨੁ	—	ਪ	ਧੁ	ਨੁ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—
ਸੀ	ਖ	ਸਿ	ਖਾ	ਠ	ਇ	ਰ	ਚਿਉ	ਠ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ਠ	ਸੀ	ਠ			

—	ਕੰ	ਕੰ	ਕੰ	ਕੰ	ਸੰ	ਨੰ	ਸੰ	ਕੰ	ਸੰ	ਨੰ	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ
ਦ	ਦੁਰ	ਮ	ਕੁ	ਕੁ	ਸ	ਨ	ਸ	ਕ	ਸ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ
ਰ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਯਹ ਮਨ ..	—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।										

੬. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਕਤ ਨਹੀਂ ਠਉਰ ਮੂਲੁ ਕਤ ਲਾਵਉ ॥ ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥
 ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਏਕ ਭਾਇ ਦੇਖਉ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉਨ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਸਭ ਪਰ ਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥
 (ਗਉੜੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੨੭)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×			੨			
				ਮ	ਰ	ਮ						ਪਨੁ	ਧਨੁ	
				ਗੁ	ਸਰ	-ਗ	-ਮ	ਪ	—	—	ਪ	—	—	ਪਨੁ ਧਨੁ
ਧੁਪ	ਘਮ	ਮਧੁ	ਪ	ਗੁ	ਸਰ	-ਗ	-ਮ	ਪ	—	—	ਪ	—	—	ਪਨੁ ਧਨੁ
ੳੳ	ਹੋੳ	ਇੳ	ਸੁ	ਜਾ	ੳੳ	ੳਨੈ	ੳੳ	ਪੀ	ੳ	ੳ	ਰ	*	*	ਲਾੳ ਗੀੳ
				ਮ	ਰ	ਮ								
				ਗੁ	ਸਰ	-ਗ	-ਮ	ਪ	—	—	ਪ	—	ਰੰ	ਰੰ
ਧੁਪ	ਘਮ	ਮਧੁ	ਪ	ਗੁ	ਸਰ	-ਗ	-ਮ	ਪ	—	—	ਪ	—	ਰੰ	ਰੰ
ੳੳ	ਹੋੳ	ਇੳ	ਸੁ	ਜਾ	ੳੳ	ੳਨੈ	ੳੳ	ਪੀ	ੳ	ੳ	ਰ	ੳ	ਰਾ	ਮ ਭ
				ਸੰ	ਸੰ	ਨੰ	ਸੰ	ਨੰ						
ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੰ	ਸੰ	ਨੰ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	
ਗ	ਤ	ੳ	ੳ	ਅਨੀ	ਆੳ	ੳੳ	ਲੈ	ਤੀ	ੳ	ੳ	ਰ	*	*	ਲਾਗੀ...

ਅੰਤਰਾ

				ਪਧੁ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
				ਕਰ	ਨੳ	ਹੀ	ਠਉ	ੳ	ਰ	ਮੂ	ੳ	ਲ	ਕ	ਤ	ਲਾ ੳ ਵਉ ੳ
—	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਸੰ	ਪੁ	ਪ		
ੳ	ਖੰ	ਜ	ਤ	ਰੰ	ਨ	ਮਹਿ	ੳ	ਠਉ	ੳ	ਰੳ	ਨ	ਪਾ	ਵਉ	—ਲਾਗੀ...	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮੋਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥
 ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਠਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥
 ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥
 ਜਹਾ ਜਹਾ ਪੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੇਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥
 ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਦੇਹ ॥੨॥

(ਗੋਂਡ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੭੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫
			ਪਧੁ ਰਾ੧	ਮ ਮਾ	ਪਧੁ ਮੌ੧	ਨੁਸੰ ੧੧	ਨੁ ਕਉ	×	—	—	ਸੰ	੨	੨	੩	੪	੫
								ਸੰ	੧	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੧	੫	—	ਮ	—	ਮਪ	੧	੫	ਮ	ਕੁ	ਕੁ	—	—	੨	੩	੪	—
੧	੧	੧	ਮੈ	੧	੧੧	੧	ਅ	ਜਾ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
੨	—	—	ਸ	ਸ	—	੧	੧	ਗ	—	ਮ	—	—	—	੧	੧	੧
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	ਜਾ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
੩	—	—	ਰ	ਰ	—	੧	੧	ਗ	—	ਮ	—	—	—	—	—	—
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	ਜਾ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
੪	—	—	ਮ	ਮ	—	੧	੧	ਪ	—	ਧ	ਧ	੧	—	੧	੧	੧
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	ਬੀ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
੫	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	੧	੧	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—	—
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	ਸੰ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧

ਅੰਤਰਾ

—	—	—	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧

ਧੁ	ਪ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	—	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ
ੜ	ੜ	ੜ;	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ੜ	ਰ	ਬੁ	ਪ	ਸਿ	ਖ	ਲਾ	ੜ	ਈ	ੜ
ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	ਮ											
ੜ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ਮਾ ਮੱਕਉ...	—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।										

ਨੋਟ—ਇਸ ਟਿਯੂਨ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ "ਗੰਧਾਰ" ਤੇ ਦੋਵੇਂ "ਧੈਵਤ" ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਏ ਹਨ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

੮. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥
 ਲਟਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਦੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥
 ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥੨॥
 (ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੫੨੭)

SIKHBOOKS.COM ਅਸਥਾਈ LUB.COM

X				੦	ਪ				X				੦		
ਪ	—	ਪ	—	—	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਧੁ	ਪ	ਮਧੁ	ਪ
ਮੋ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ੜ	ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ਕ	ੜ	ਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ਮਿ
ਮ				—	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	—	—	—	ਮ	—	—	—
ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ੜ	ਕਿ	ਤ	ਗ	ਲੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਲੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	—	—	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	—	—	ਨੁ	ਰੰ	ਸੰ	—
*	*	*	*	*	ਹੁ	ਰਿ	ਕੇ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜ
—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	ਨੁ	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਬ	ਤਾ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ	ਗ	ੜ	ੜ
ਪ	—	—	ਰ	ਰੰ	—	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	—	ਸੰ
ੜ	ੜ	ੜ	ਹਮ	ਪੀ	ੜ	ਫੈ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗ	ੜ	ਚ

੩੦੬

ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਪੁਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਦੁਇ	ਕ	ਰ	ਜੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕ	ਰੀ	ਬੋ	ਨੰ	ਠ	ਤੀ	ਠ
ਪ	—	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸਰੰ	ਗੁੰ	ਰਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	—
ਪਾ	ਠ	ਰ	ਬੁਹ	ਮ	ਮ	ਨ	ਧਿਮਾ	ਠ	ਠ	ਇਆ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨੁ	—	ਸੰਰੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	—	ਰਸ	ਰ	—	ਸ	ਸ
ਸ	ਠ	ਠ	ਦੇ	ਇ	ਰਾਠ	ਠ	ਖੰ	ਠ	ਪਰ	ਮੇ	ਠ	ਸੁ	ਰ
ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਧੁ	ਪ	ਪੁ	ਠਾਕਰ ..			
ਸ	ਗ	ਲਾ	ਦੁ	ਰ	ਤ	ਮਿ	ਟਾਠ	ਠ	ਇਆ				

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਭੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਨੋਟ—ਇਸੇ ਟਿਕੂਨ ਤੇ 'ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਬਾਚਨ ਪੈ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਭੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

੧੦. ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ. ਮੱਤਤਾਲ ੯ ਮਾਤ੍ਰੇ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੁਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥ਹਰਾਉ॥
ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਚੋਲੀਐ ॥
ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ ॥੨॥
(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੫੨੭)

ਅਸਥਾਈ

X		੨		੩			ਮ
							ਗਮ
							ਮੋਰੇ
ਪ	-ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਪਮ	ਗਮ
ਮਨ	ਸਮੁਖ	ਹਰਿ	ਹਰਿ	ਹਰਿ	ਬੋਲੀ	ਐਠ	ਸ਼ਸ਼ਸ਼
ਪ	-ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਪਮ	ਗਮ
ਮਨ	ਸਮੁਖ	ਹਰਿ	ਹਰਿ	ਹਰਿ	ਬੋਲੀ	ਐਠ	ਸ਼ਸ਼

੩੦੮

ਰ	ਰ	ਸ	ਸਸ	ਨੁ.	ਪੁ.	ਨੁ.	ਸ	ਸ	ਸਸ
ਗੁਰ	ਮੁਖ	ਰੰ	ਗਚ	ਲੁ	ਲੈਂ	ਰਾ	ਤੀ	ਹਰ	
ਸਮ.	ਗਮ	ਪਨੁ	ਸਰੰ	ਸਰੰ,ਗੁੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁਪੁਪਮ	ਗੁਰ,ਸ		
*ਪ੍ਰ	ਸਮ	ਭੀਂ	ਨੀਂ	ਚੋਲੀ	ਐਂ	ਸਸਸ	ਸਸ	ਮੇਰੇ...	

ਅੰਤਰਾ

								ਪਪ
								ਹਉ
ਪ								
ਮ	-ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	-ਸੰ
ਫਿਰਉ	ੲਦਿ	ਵਾ	ਨੀ	ਆ	ਵਲ	ਬਾ	ਵਲ	ੲਹਉ
ਪ								
ਮ	-ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਫਿਰਉ	ੲਦਿ	ਵਾ	ਨੀ	ਆ	ਵਲ	ਬਾ	ਵਲ	ੲ
ਰੰ	ਰੰਗੁ	ਰੰਸੰ	ਸੰਨੁ	ਨੁਸੰ	ਗੁੰਰੰ	ਸੰਨੁਪੁਪ	ਮਗੁਰਸ	ਮ
ਤਿਸ	ਕਾੲ	ਰਠ	ਹਰਿ	ਢੋਲੀ	ਐਂ	ਸਸਸ	ਸਸਸ	ਗਮ
								ਮੇਰੇ...

—ਬਾਕੀ ਟੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ

ਵਾਦੀ—ਪੁ	ਠਾਟ—ਆਸਾਵਰੀ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਗੁ	ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	<div style="text-align: center;">ਮ ਮ</div> ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਮ ਪ ਗੁ, ਰ ਮ ਪ—।

ਮ ਨੁ
ਆਰੋਹ ਸ, ਰ ਮ, ਪ, ਧੁ, ਨੁ ਸੰ।

ਮ ਸ
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁਪੁ, ਪ; ਮ ਪ ਗੁ, ਰ, ਸ।

ਮ ਮ
ਪਕੜ - ਮ ਪ, ਨੁ ਧੁ, ਪ, ਧੁ ਮ ਪ ਗੁ, ਰ ਮ ਪ।

ਜੋਨਪੁਰੀ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਇਆ ਲਗ-ਭਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਮਤ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਕਿ—ਜੋਨਪੁਰ ਦੇ ਸੰਗੀਤ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੁਲਤਾਨ ਹੁਸੈਨ ਸ਼ਰਕੀ ਨੇ ਆਸਾਵਰੀ ਤੇ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨਾਲ ਇਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਜੋਨਪੁਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ। ਦੂਜਾ ਹੈ ਕਿ—ਹੁਸੈਨੀ ਤੇ ਤਰੁਸ਼ਕ ਟੋਡੀ (ਤਰੁਕ ਟੋਡੀ) ਇਹ ਅਰਥ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਏ ਰਾਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਸੰਗੀਤ 'ਰਾਗ ਵਿਥੰਧ' ਦੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਸਾਵਰੀ ਤੇ ਭੋਰਵੀ ਠਾਟ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਵਨਿਕ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਜਿਹੜੇ ਗਾਇਕ (ਕੱਵਾਲ) ਦਿੱਲੀ ਜਾ ਇਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਰਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇਕ ਵਰਗ ਜੋਨਪੁਰ ਲਖਨਊ ਵਿਚ ਜਾ ਵੱਸਿਆ। ਜੋਨਪੁਰ ਵਿਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਦੇ ਕਦਰਦਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ਹੁਸੈਨ ਸ਼ਰਕੀ ਦੀ ਛੱਤਰ-ਛਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ। ਯਾਵਨਿਕ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੱਵਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਧੀਰੇ ਧੀਰੇ ਇਹ ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰ ਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਟੋਡੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋਨਪੁਰੀ ਟੋਡੀ ਤੇ ਆਸਾਵਰੀ ਟੋਡੀ ਕਹਿਣ ਲਗ ਪਏ, ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹਿ ਲਵੇ ਕਿ ਸੁਲਤਾਨ ਹੁਸੈਨ ਸ਼ਰਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਇਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮਤੀ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਣ ਕੀਤਾ।

ਜੋਨਪੁਰੀ ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਦਾ ਜਨਯ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਧੌਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ। ਪਰ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਪੰਚਮ' ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਸੁਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ 'ਪਾ-ਸਾ' ਜਾਂ 'ਪਾ-ਰੋ' ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਨੌ ਵਜੇ) ਹੈ।

ਆਸਾਵਰੀ ਤੇ ਜੋਨਪੁਰੀ ਦੋਵੇਂ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਤਨਾ ਕੁ ਫਰਕ ਹੈ ਕਿ ਆਸਾਵਰੀ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਗੰਧਾਰ-ਧੈਵਤ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋਨਪੁਰੀ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਉਂਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਲ-ਬਧ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ)

ਆਪਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੋਨਪੁਰੀ ਵਿਚ "ਮ ਪ, ਨੁ ਧੁ. ਪ, ਮ ਪ ਗੁ, ਰ ਸ, ਰ ਮ ਪ" ਇਹ ਤਾਲ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ "ਮ ਪ, ਧੁ, ਨੁ ਸੰ, ਨੁ ਸੰ, ਧੁ, ਨੁ ਸੰ ਰੰਗੁ, ਰੰਸੰ, ਨੁ ਸੰ ਰੰਸੰ ਨੁ ਧੁ. ਪ, ਮ ਪ ਨੁ - ਧੁ, ਪ" ਇਹ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋਨਪੁਰੀ ਆਸਾਵਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ "ਮ ਪ, ਧੁ, ਨੁ ਸੰ, ਨੁ ਸੰ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਅਕਸਰ ਗਾਉਂਦੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜੋਨਪੁਰੀ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਇਸੇ ਨੂੰ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਮ ਮ ਸ ਨੁ. ਸ - ਰਮਪ, ਗੁ - ਰ, ਸ - ਰਸਨੁਧੁ - ਧੁ ਸ ਸਰਗੁ - ਰਸਗੁ - ਰਸਨੁਧੁ - ਪ, ਧੁ, ਨੁ ਸ - ਸ
 ਮ ਮ ਸ
 ਰਮਪ, ਮਪ ਗੁ - ਰ, ਸ - ।
੨. ਮ ਪ ਨੁ ਮ ਮ ਸ ਸ ਨੁ. ਸ - ਰਮਪ - ਨੁ - ਧੁ - ਪ, ਮਪਮਪ ਗੁ - ਰਮਪ, ਗੁ - ਰ, ਸ - ਨੁ ਸ, ਨੁ ਸਰਸਨੁਧੁ - ਸ, ਸ
 ਮ ਮ ਮ ਸ ਸ
 ਰਮਪ, ਰਮਪਨੁਧੁ - ਪ, ਮਪਧੁ ਗੁ - ਸਰਮਪ ਗੁ - ਰ, ਸ - ਨੁ ਨੁ ਸ - ਰਸ - ।
੩. ਮ ਨੁ ਮ ਮ ਨੁ ਨੁ ਨੁ ਪ ਰਮਪਨੁ - ਧੁ - ਪ, ਧੁ ਮਪਗੁ - ਰਮਪਧੁ ਮਪਨੁ ਧੁ - ਪ, ਮਪ ਧੁ ਧੁ - ਨੁ ਧੁ - ਪ, ਮਪਧੁ, ਪਧੁ ਨੁ
 ਨੁ ਮ ਨੁ ਮ ਮ ਸ ਮ ਸ
 ਧੁ - ਪ, ਰਮਪ, ਮਪਨੁ ਧੁ - ਪ, ਮਪਧੁ ਮਪ ਗੁ - ਰਮਪ ਗੁ - ਰ, ਸ - ਸ ਰਮਪ, ਮਪਨੁਧੁ - ਧੁ ਮਪ
 ਮ ਮ ਸ ਨੁ ਪ ਮ
 ਗੁ - ਸਰਮਪਧੁ ਮਪ ਗੁ - ਰ, ਸ - ਮਪ ਧੁ - ਨੁ ਧੁ, ਪ - ਰਮਪ, ਧੁ ਗੁ - ਰ, ਸ - ।

ੳ. ਮਪ - ਪ ਧੁ - ਨੁਸੰ - ਨੁ ਨੁਸੰ - ਸੰ ਧੁ - ਪ, ਮਪ ਧੁ - ਨੁਸੰ - ਨੁਸੰ, ਨੁਸੰਰੰਨੁਧੁ ਸੰ ਧੁ - ਨੁਧੁ
 ਨੁ ਮ ਮ ਸ ਮ ਪ ਧੁ
 - ਪ, ਮਪਨੁਧੁ, - ਸੰ - ਰੰਸੰਨੁਧੁ, ਪ - ਰਮਪਧੁਮਪ ਗੁ - ਰ, ਸ - ਰ, ਮ, ਪ, ਨੁਸੰ - ਨੁਸੰ, ਨੁਸੰਰੰ
 ਨੁ ਨੁ ਨੁ ਸੰ ਸੰ ਨੁ ਨੁ
 ਨੁਸੰ ਧੁ - ਧੁ, ਨੁਸੰ - ਮਪ ਧੁਨੁਸੰ - ਨੁ ਨੁਸੰ - ਧੁ, ਨੁਸੰਰੰਗੁ - ਰੰਸੰ, ਨੁਸੰਰੰਨੁਧੁ - ਪ, ਮਪਸੰ, ਧੁ -
 ਮ ਮ ਮ ਸ
 ਰੰ, ਸੰਨੁਧੁ - ਗੁ, ਰੰਸੰਨੁਧੁ - ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ, ਰਮਪ ਗੁ - ਰ, ਸ - ।

ੲ. ਮਪਨੁਧੁ - ਪ, ਧੁਮਪਨੁਧੁ - ਧੁਨੁਸੰ - ਨੁਸੰ ਧੁ - ਨੁਸੰ - ਮਪ ਧੁਨੁਸੰ - ਰ, ਮ, ਪ, ਧੁ, ਨੁ, ਸੰ - ਨੁਸੰ,
 ਸੰਰੰਗੁ, ਰੰਸੰਨੁਧੁ - ਰੰ, ਸੰਨੁਧੁ - ਗੁ, ਰੰਸੰ, ਨੁਸੰਰੰਸੰਨੁਧੁ - ਪ, ਮਪਸੰ ਧੁ - ਪ, ਮਪਧੁਮਪ ਗੁ - ਰਮਪ
 ਨੁ ਨੁ ਨੁ ਮ ਮ
 ਧੁਨੁਸੰ - ਨੁਸੰ, ਧੁਨੁਸੰ - ਮਪ ਧੁਨੁਸੰਰੰਗੁ - ਰੰਸੰਰੰ, ਸੰਨੁਧੁ - ਗੁ - ਰੰਸੰਨੁਧੁ - ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ, ਰਮਪ
 ਮ ਸ ਰ ਮ
 ਗੁ - ਰ, ਸ - ਸਗੁਰਸ - ਮਗੁਰਸ, ਸਰਮਪਮਗੁਰਸ, ਸਰਮਪਧੁਮਪ ਗੁਰਸ, ਸਰਮਪਨੁਨੁਧੁਮਗੁਰਸ,
 ਸਰਮਪਧੁਪਸੰ, ਸੰਨੁਧੁਪਮਗੁਰਸ, ਸਰਮਪਨੁਸੰ ਰੰਰੰਸੰਨੁਧੁਪਮਗੁਰਸ, ਮਪਧੁਨੁਸੰਰੰਗੁ, ਰੰਸੰਨੁਧੁਪਮਗੁਰਸ,
 ਮੰ ਮੰ ਮ ਨੁ ਨੁ ਮ ਸ
 ਮਪਧੁਨੁਸੰ, ਰੰਮੰਪ ਗੁੰ ਟ, ਰੰਸੰਨੁਧੁਪਮਗੁਰਸ, ਰਮਪਸੰ ਧੁ - ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ - ਰ, ਸ - ।

ਜੋਨਪੁਰੀ ਰਾਗ ਈਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੨)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੫	੨
੧.	* ਇਹ ਹੈ ਮ	ਨੋਂ ਟ ਰ ਬ	ਸਰ ਮਪ ਨੁਨੁ ਧੁਪ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ
੨.	*	ਸਰ ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰਰੰ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ
੩.	* . . .	ਸਰ ਮਪ ਧੁਮ ਪਧੁ	ਨੁਸੰ ਰੰਨੁ ਸੰਰੰ ਗੁੰਰੰ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ
੪.	ਪਨੁ ਧੁਪ, ਮਪ ਨੁਨੁ	ਧੁਪ, ਸੰਨੁ ਧੁਪ, ਰੰਰੰ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ, ਗੁੰਗੁ ਰੰਸੰ	ਨੁਧੁ ਪਮ ਗੁਰ ਸ
੫.	*	ਗੁਰ ਮਪ ਨੁਨੁ ਧੁਪ
	ਗੁਰ ਮਪ ਸੰਨੁ ਧੁਪ,	ਗੁਰ ਮਪ ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ	ਧੁਪ, ਗੁਰ ਮਪ ਗੁੰਰੰ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ
੬.	*	ਗੁਰ ਮਪ ਨੁਨੁ ਧੁਪ
	ਮਪ, ਪਧੁ ਸੰਨੁ ਧੁਪ,	ਪਨੁ ਰੰਸੰ ਨੁਧੁ, ਨੁਸੰ	ਸਰ ਮਗੁ ਰਸ, ਰਮ ਗੁੰਰੰ ਸੰਨੁ ਸੰਰੰ ਮੰਗੁ	ਪਮ ਗੁਰ, ਮਪ ਨੁਧੁ ਰੰਸੰ ਨੁਧੁ ਪਮ ਗੁਰ

੭.	ਸ, ਇ ਹੈ ਮ ਨੁ,ਪ ਯੁ, ਪਧੁ ਨੁਧੁ ਪਮ ਗੁਰ ਸ, ਸਰੰ	ਮਪ ਧੁ,ਮ ਪਧੁ ਮਪ ਗੁੰਸ ਰੰਗੁ ਸੰਰ ਗੁੰਰ	ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਪਧੁ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ
੮.	* ਸਗੁ ਰਸ, ਰੰਮ ਗੁੰਰ ਧੁਨੁ ਸਰੰ, ਗੁੰਰ ਸੰਨੁ, ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਰਸ ਨੁਧੁ, ਸੰਨੁ ਧੁਪ,	ਸਗੁ ਰਸ, ਰਮ ਗੁਰ, ਸਰ ਮਪ ਰਮ ਪਧੁ, ਨੁਧੁ ਪਮ, ਧੁਪ ਮਗੁ,	ਮਧੁ ਪਮ, ਪਸ ਨੁਧੁ ਮਪ ਧਨੁ, ਪਧੁ ਨੁਸੰ ਪਮ ਗੁਰ, ਮਗੁ ਰਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	* ਸਾ S ਸ	ਸਾ S ਸ ਸਿ	ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ,	ਰਮ ਪਧੁ ਮਪ ਸੰ
੨.	*	ਧੁਨੁ ਸਰ ਗੁੰਰ ਸੰਨੁ	ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਰਮ	ਪਧੁ ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰ
੩.	ਸਰੰ ਗੁੰਰ ਸੰਨੁ ਧੁਪ,	ਮਪ ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧੁਪ,	ਮਪ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ	ਰਸ, ਰਮ ਪਧੁ ਸੰ
੪.	* ਮਧੁ ਪਮ, ਰਮ ਗੁਰ, ਸਗੁ ਰਸ, * ਮਪ	ਸਗੁੰ ਰੰਸੰ, ਨੁਰੰ ਸੰਨੁ, ਧੁਨੁ ਸੰ, ਮਪ ਧੁਨੁ	ਧੁਸੰ ਨੁਧੁ, ਪਨੁ ਧੁਪ ਸੰ, ਮਪ ਧੁਨੁ ਸੰ
੫.	* ਗੁੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧੁਪ, ਮਪ ਧੁਨੁ ਸਰੰ ਮਗੁੰ ਰੰਸੰ	ਮਪ ਧੁਨੁ ਸਰੰ ਸੰਨੁ ਨੁਧੁ ਪਮ ਗੁਰ ਸ.	ਧੁਪ, ਮਪ ਧੁਨੁ ਸਰੰ ਰਮ ਪਧੁ ਮਪ ਸੰ
੬. ਨੁਨੁ ਧੁ,ਨੁ ਨੁਧੁ ਪਧੁ, ਧੁਧੁ ਪ,ਧੁ ਧੁਪ ਮਪ,	ਗੁਗੁੰ ਰ,ਗੁੰ ਗੁੰਰ ਸਰੰ, ਗੁਗੁੰ ਰ,ਗੁੰ ਗੁੰਰ ਸਰ	ਰੰਰੰ ਸੰ,ਰੰ ਰੰਸੰ ਨੁਸੰ ਮਪ ਧੁਨੁ ਸਰੰ ਨੁਸੰ
੭.	ਗੁੰਰੰ ਗੁੰਰੰ ਸੰਨੁ, ਰੰਸੰ ਪਮ ਗੁਰ ਮਗੁ ਰਸ,	ਰੰਸੰ ਨੁਧੁ, ਸੰਨੁ ਸੰਨੁ ਰਮ ਪਧੁ ਮਪ ਸੰ,	ਧੁਪ, ਨੁਧੁ, ਨੁਧੁ ਪਮ, ਰਮ ਪਧੁ ਮਪ ਸੰ,	ਧੁਪ ਧੁਪ ਮਗੁ, ਪਮ ਰਮ ਪਧੁ ਮਪ ਸੰ
੮.	* ਸੰ,ਰੰ ਰੰਸੰ ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ ਮੰਮੰ ਗੁੰ,ਮੰ ਮੰਗੁੰ ਮੰਮੰ ਧੁਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਗੁੰਗੁੰ ਗੁੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ	ਧੁਧੁ ਪ,ਧੁ ਧੁਪ ਧੁਧੁ ਰੰਗੁੰ ਗੁੰਰੰ ਗੁੰਗੁੰ ਰੰਸੰ ਰਸ, ਰਮ ਪਪ ਧੁਨੁ	ਪਮ ਗੁਰ ਸ, ਰੰਰੰ ਨੁਧੁ ਪਮ ਗੁਰ ਸ ਸੰ,ਧੁ ਨੁਸੰ ਧੁਨੁ ਸੰ

੧. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ॥ਰਹਾਉ॥
 ਤੰਰੀ ਨ ਤੁਟੈ ਛੋਰੀ ਨ ਛੁਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿਚਿ ਤਨੀ ॥੧॥
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥੨॥
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ਅਕਬ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥੩॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪਨੀ ॥੪॥
 (ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੨੭)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×			੨			ਸੰਨੁ ਸੰ ਮੂੜ ਲਾ
ਨੁ ਲ	ਧੁ ਨ	ਪਮ ਸਿਉ	ਪ ੜ	ਮ ਗੁ ਪ੍ਰੀ	ਰਸ ੜ	ਰ ਰ	ਮ ਬ	ਪ ਨੀ	— ੜ	— ੜ	ਪਧੁ ੜ	ਪਮ ਨੀ	ਪ ੜ	ਸੰਨੁ ਸੰ ਮੂੜ ਲਾ
ਨੁ ਲ	ਧੁ ਨ	ਪਮ ਸਿਉ	ਪ ੜ	ਮ ਗੁ ਪ੍ਰੀ	ਰਸ ੜ	ਰ ਰ	ਮ ਬ	ਪ ਨੀ	ਪਨੁ ੜ	ਧੁ ੜ	ਪ ਬ	ਮ ਨੀ	ਰਸ ੜ	— ੜ

ਅੰਤਰਾ

	ਮ ਤੋ	ਮ ਰੀ	ਪ ਨ	ਨੁ ਧੁ ੜ	— ੜ	ਨੁ ਟੈ	— ੜ	ਸੰ ਛੋ	— ੜ	ਸੰ ਰੀ	ਸੰ ਨ	ਸੰ ਛੋ	— ੜ	ਸੰ ਟੈ	— ੜ
— ੜ	ਪ ਔ	ਪ ੜ	ਧੁ ਸੀ	ਸੰ ਮਾ	ਗੁ ੜ	ਰੰ ਥੋ	ਸੰ ੜ	ਨੁ ਖਿੰ	ਸੰ ੜ	ਨੁ ਚ	ਧੁ ਤ	ਪਮ ਨੀ	ਪ ੜ	ਮੁ ਲਾਲਨ...	

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਸੋਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਚੇਰਾ ॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸਥਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰੇਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥
ਸਾਜਿ ਸਾਜਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ ॥
ਏਕ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੋਰਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥
(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੫੩੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×			੨				
— ੜ	ਮ ਰ ਇ	ਮ ਹੈ	ਮ ਮ	ਪਧੁ ਨੜ	ਮ ੜ	ਪ ਰ	ਸੰ ਥ	ਨੁ ਧੁ ਮੋ	— ੜ	ਪ ਰਾ	ਧੁ ੜ	ਮ ਗੁ ਪ੍ਰੀ	ਗੁ ਭ	ਸ ਰ ਜੀ	ਸ ੜ

—	ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਕੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਨਿ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ਨੜ	ਦੜ	ਇਆ	ਲ	ਮੰ	ਹਿ	ਦੀ	ੜ	ਜੀ	ੜ	
—	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪਧੁ	ਮ	
ੜ	ਕ	ਰ	ਸ	ਤ	ਨ	ਕਾ	ੜ	ਚੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ;	ਪੁ	ਭ	ਜੀ	ੜ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

•	ਪ	—	ਪ	ਨੁ	—	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	
	ਪ੍ਰਾ	ੜ	ਤਹ	ਕਾ	ੜ	ਲ	ਲਾ	ਗਉ	ੜ	ਜ	ਨ	ਚ	ਰ	ਨੀ	ੜ		
—	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	—		
ੜ	ਨਿ	ਸ	ਬਾ	ਸੁ	ਰ	ਦਰ	ਸ	ਪਾੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵਉ	ੜ	ੜ	ੜ		
—	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	
ੜ	ਤਨ	ਮ	ਨ	ਅ	ਰ	ਪੜ	ਕੜ	ਰਉ	ੜ	ਜ	ਨ	ਸੇ	ੜ	ਵਾ	ੜ		
—	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪਧੁ	ਮ	
ੜ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ੜ	ਵਉ	ੜ,	ਪੁ	ਭ	ਜੀ	ੜ	ੜ	

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਜੈਨਪੁਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥
 ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥
 ਪੈਖਿ ਪੈਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੪॥

(ਸੂਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੪੦)

ਅਸਥਾਈ

੨					੦					੩					×
ਮ	ਮ	ਪ	ਸ	ਨੁ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਸ	ਮ	—	ਪ	—	ਪ	—
ਜਿ	ਮ	ਰ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤਾ	ਠ	ਕਉ	ਠ	ਹਉ	ਠ	ਜੀ	ਠ	ਵਾ	ਠ
ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਰੰ	ਨੁ	ਪ
ਚ	ਰ	ਠ	ਕ	ਮ	ਲ	ਠੈ	ਰੋ	ਧੋ	ਇ	ਧੋ	ਇ	ਪੀ	ਠ	ਵਾ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਪ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਸ	—
ਸੰ	ਠ	ਹ	ਠਿ	ਮੇ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਅ	ਠ	ਤ	ਰ	ਜਾ	ਠ	ਮੀ	ਠ	ਠ
ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਰੰ	ਨੁ	ਪ	ਪ
ਭ	ਗ	ਤ	ਜ	ਠਾ	ਠ	ਕੈ	ਠ	ਸੀ	ਠ	ਗ	ਸੁ	ਆ	ਠ	ਮੀ	ਠ	ਠ

— ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਉ ਤੂ ਕਦਕਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੇ ਅਗਨਤ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹੁ ਭਯਾ ਮਨ ਮਦਕਾ ॥
 ਚਵਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਸਭਹੁ ਕਉ ਤਦਕਾ ॥
 ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥੧॥੧॥

(ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਕੇ ੪, ਪੰਨਾ ੧੪੦੩)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨	
ਮ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਨੁ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	—	—	ਰ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਚਸ	ਰ
ਪ	ਠ	ਵ	ਕ	ਕੈ	ਠ	ਭ	ਰ	ਪੂ	ਠ	ਠ	ਰ	ਗੁ	ਗੁ	ਚਸ	ਗੁ	ਰ
ਸੰ	ਠ	ਵ	ਕ	ਕੈ	ਠ	ਭ	ਰ	ਪੂ	ਠ	ਠ	ਰ	ਗੁ	ਗੁ	ਚਸ	ਗੁ	ਰ
ਮ	—	ਰਸ	ਰ	ਸ	—	—	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	—
ਗੁ	ਠ	ਹ	ਕੁ	ਰੂ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠੈ	ਰਾ	ਸ	ਭ	ਸ	ਦ	ਕਾ	ਠ	ਠ
ਵਾ	ਠ	ਹ	ਕੁ	ਰੂ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠੈ	ਰਾ	ਸ	ਭ	ਸ	ਦ	ਕਾ	ਠ	ਠ
ਮ	ਮ	ਪ	ਸ	ਨੁ	—	ਪ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਪ
ਵਾ	ਠ	ਹ	ਕੁ	ਰੂ	ਠ	ਠੈ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਸ	ਭ	ਸ	ਦ	ਕਾ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨਿ	ਠੈ	ਠ	ਕਾ	ਠ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਠ	ਸ	ਦਾ	ਠ	ਸ	ਲਾ	ਠ	ਮ ਤ
ਰ	—	ਰ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪਮ ਪ
ਕਹਿ	ਠ	ਨ	ਸ	ਕੈ	ਠ	ਕੈ	ਠ	ਉ	ਠ	ਤੂ	ਠ	ਕ	ਦ	ਕਾਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਡੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਹੀਰ ਵਿਚ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦਾ ਅੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

੫. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਨ ਰਹਤ ਨਿਰਾਰ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਤੇਗਾਰ ॥੧॥
 ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਰ ॥੨॥
 ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰ ਤੇਰ ਬਿਬਫਜਿਤ ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇਧਾਰ ॥੩॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੇਤ ਸੰਗਾਰ ॥੪॥
 (ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੩੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਪ	ਪ	ਸ	ਠ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਮ	—	ਸ	ਸ	੨	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
—	ਮ	ਤ	ਵਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	ਹ	ਠ	ਠ
ਠ	ਕਰ	ਤ	ਵਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
—	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਨੁ	—	ਸ	—	ਨੁ	ਠ	ਠ	ਪ	ਪ
ਠ	ਮੋ	ਹ	ਨ	ਰਹ	ਠ	ਤ	ਮੁ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	—	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	—
ਕਥ	ਠ	ਸੁ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਵ	ਠ	ਗੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਤ	ਨੀ	ਠ	ਕੇ	ਠ
—	ਨੁ	ਪ	ਧੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧੁ	—	ਪ	—
ਠ	ਗਾ	ਵ	ਰ	ਮ	ਠ	ਮਹਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਡੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥
 ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਉਨ ਸਮਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥
 ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ ॥੩॥
 ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥੪॥

(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੫੩੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
੫	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—
੫	ਨਾ	ਠ	ਥ	ਨਾ	ਠ	ਥ	ਠ	ਗੁ	ਰ	ਭ	ਹ	ਮਾ	ਠ	ਠ	ਠ
ਅ								ਪ੍ਰ	ਠ						
	ਪ													ਨੁ	
*	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ
*	ਸ	ਰ	ਨ	ਆ	ਠ	ਇ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਖ	ਨ	ਹਾ	ਠ	ਠ	ਪ

ਅੰਤਰਾ

੫				ਨੁ				ਸੰ				ਸੰ			
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪੁ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸ	ਰ	ਠ	ਥ	ਪਾ	ਠ	ਖ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਖ	ਮੁ	ਰਾ	ਠ	ਰੇ	ਠ
—	ਰੰ							ਨੁ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	—	ਪ	—
*	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	ਅੰ	ਠ	ਤੀ	ਠ	ਵਾ	ਠ	ਰੇ	ਠ
	ਆ	ਠ	ਗੰ	ਪਾ	ਠ	ਛੰ	ਠ								

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥
 ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥
 ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੁਠੇ ॥
 ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭ ਮੁਠੇ ॥੨॥

(ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੭)

ਅਸਥਾਈ

ਮ ਰ ਦੀ	ਮ ਸ	ਪ ਕਾ	ਸ਼ ਈ	ਕਾਂ ਥਾ ਨ	— ਸ	ਪ ਸਾ	— ਸ	— ਸ	— ਸ
ਧਨੁ ਹਉ	— ਸ	ਨੁ ਮੈ	ਸ਼ ਸ	ਕਾਂ ਥਾ ਨ	— ਸ	ਪ ਰੈ	— ਸ	— ਸ	— ਸ
ਮ ਇ	ਪ ਸ	ਨੁ ਮੈ	ਸ਼ ਸ	ਕਾਂ ਥਾ ਨ	ਕੁੰ ਸ	ਕਾਂ ਥਾ	ਸ਼ ਸ	— ਸ	— ਸ
ਸ਼ ਇ	ਨੁ ਹੁ	ਕਾਂ ਮ	ਸ਼ ਨ	ਕਾਂ ਥਾ ਨ	— ਸ	ਪ ਰੈ	— ਸ	— ਸ	— ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਅ	ਪ ਸ	ਨੁ ਧੁ ਗਿਆ	ਨੁ ਸ	ਸ਼ ਨੀ	— ਸ	— ਸ	— ਸ	— ਸ	— ਸ
ਸ਼ ਮਾ	ਨੁ ਨੁ	ਕਾਂ ਥਾ	ਸ਼ ਭ	ਕਾਂ ਥਾ ਇਆ	— ਸ	ਪ ਸ	— ਸ	— ਸ	— ਸ
ਕਾਂ ਜੋ	— ਸ	ਕਾਂ ਥਾ	— ਸ	ਕਾਂ ਥਾ	ਕੁੰ ਸ	ਕਾਂ ਥਾ	ਸ਼ ਸ	— ਸ	ਸ਼ ਨਾ
ਸ਼ ਧੀ	ਨੁ ਸ	ਕਾਂ ਸ	ਸ਼ ਸ	ਕਾਂ ਥਾ ਲਾ	— ਸ	ਪ ਰੈ	— ਸ	— ਸ	— ਸ

—ਕਾਂਥੀ ਕੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੯. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥
 ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ ॥
 ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਜਨ ਦੀਜੈ ॥
 ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚਾਤ੍ਰਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥
 (ਜੋਤਸਰੀ, ਛੰਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੩)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩	੫
			ਮ ਸੁ	ਪ ਣ ਸ ਯਾ
ਨੁ ਧੁ ਰ	ਪ ੪ ੩	ਨੁ ਧੁ ਮਾ	ਰ ਗੁ ਨਾ	ਰ ਗੁ ਇ ਕ
ਮ ਗੁ ਕ	ਰ ਰਉ	ਸ ਬੇ ਨੰ	ਨੁ ਤੀ	ਮ ਸ ਰ ਮੰ
ਮ ਹ	ਮ ਨ	ਪ ਲਾ	ਨੁ ਧੁ ਆ	ਪ ਮ ਹਉ
ਰੰ ਰਉ	ਸੰ ਨੁ ਖੰ	ਸੰ ਨੁ ਜੰ	ਰੰ ਨੁ ਆ	ਪ ਮ ਨੁ ਯਾ

ਅੰਤਰਾ

				ਮ	ਪ	ਪ
				ਤਿ	ਸ	ਦ
ਨੁ ਧੁ ਸ	ਨੁ ਧੁ ਸ	ਸੰ ਪਿ ਆ	— ਸ	ਸੰ ਰੇ	— ਸ	ਸੰ ਰੰ ਧ

ਸਰੰਗੁੰ ਰੀSS	— S	ਰੰ ਉ	ਸੰ ਤਾ	ਰੰ S	ਨ ਗੁਪੁ ਨ	ਪ S	ਨ ਇ	ਨ ਕ	ਸੰ S
ਨੁ ਪੁ ਰੰ	ਪ ਰੀ	ਪ ਰੰ ਦਰ	ਸੰ ਸ	ਸੰ ਰੰ ਨ	ਨ ਪੁ ਈ	ਪ ਚੈ,	ਮ ਗੁ ਨ	ਸ ਰ ਨ	ਸ ਰ
ਮ ਰ ਮਾ	ਮ ਰੰ	ਪ ਪ੍ਰਿਅ	ਪ ਰੰ	ਪ ਗਰੰ	ਨ ਪੁ ਗਾ	ਪ ਭੇ	ਪ ਮ ਇ	ਪ ਕ	ਗੁੰ ਰਿ
ਰੰ ਲ	ਸੰ ਭੀ	ਸੰ ਨਾ	ਸੰ ਧੀ	ਨੁਸੰ ਰੀSS	ਸੰ ਨੁਸੰ SS	ਨੁ ਧੁਪ ਜੈS,	ਧੁਮ ਸੁS	ਮਪ ਣS	ਪਸੰ ਯਾ

—ਅਗਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਭੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਚੰਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥ ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨ ਗਾਈ ॥੧॥
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੇ ਓਲੇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਥਾਣੇ ॥੨॥
 ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਥਾਣੁ ॥੩॥
 ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੫)

ਅਸਥਾਈ													
×	੨				੦				੩				
	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਪ	ਪ	—	—		
	ਰ	—	ਜ	ਲੀ	ਲਾ	—	ਪੁ	ਭੇ	ਰੰ	—	—		
	ਰਾ	—	ਜ	ਲੀ	ਲਾ	—	ਪੁ	ਭੇ	ਰੰ	—	—		
—	—	—	ਪ	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰਰ	ਗੁੰ
—	—	—	ਨਾ	ਸ	ਮ	ਥ	ਨਾ	—	—	ਈ	—	SS	—
ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪੁ	—	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਪ	ਮ
—	—	—	ਜੈ	—	ਗ	ਬ	ਨਿਆ	—	—	ਤੇ	—	ਰਾ	—

—	—	—	ਪ	ਸ਼	ਨੁ	ਸ਼	ਨੁ	ਪੁ	—	ਪ	—	—	ਮ
ੜ	ੜ	ੜ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗੁਰ	ਸ	—											
ੜੜ	ੜ	ੜ											

ਅੰਤਰਾ

			ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ਼	—	—	—	—	—	—
			ਸ	ਰ	ਬ	ਸੁ	ਖਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	ਪ	ਧੁ	ਸ਼	ਸ਼	ਸ਼	ਰ	—	ਸਰ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ
*	*	*	ਬ	ਨੇ	ਤੇ	ਰੇ	ਓ	ੜ	ੜ	ਲੋ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ਸ਼	—	ਸ਼	ਰ	ਸ਼	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ
ੜ	ੜ	ੜ	ਭ	ਰ	ਮ	ਕੇ	ਪ	ਰ	ੜ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	ਪ	ਸ਼	ਨੁ	ਸ਼	ਨੁ	ਪੁ	—	ਪ	—	—	ਮ
ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ਤ	ਗੁ	ਰ	ਖੋ	ੜ	ੜ	ਲੋ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗੁਰ	ਸ	—											
ੜੜ	ੜ	ੜ											

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ਨੋਟ—ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਹੀਤਾ (ਟਿਯੂਨਾ) ਵਿਚ ਕਈ ਥਾਂ ਤੀਵਰ ਧੋਵਤ ਦਾ ਪਰਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਭੀ ਠੀਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਦੋਵੇਂ ਧੋਵਤ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

੧੧. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਤਾਲ ਫਰੋਦੱਸਤ (ਲਰਾ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਖਲਿ ਜਾਂਉ ॥
ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਸੇਰਵੀ ॥
ਦੁਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥
ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥
ਦੁਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥
ਚੰਦੀ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲਖਾਨਾਂ ॥
ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥੩॥
ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥
ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥ (ਤਿਲੰਗ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੨੭)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੩	੪	੫	੬						
		ਮ ਗੁ ਯਾ	ਰਮ ਰਾਂS	ਗੁਰ ਖੂਬ	ਸਸ ਤੇਰੀ	ਰਰ ਪਗ	ਮ ਰੀ	— S	ਪਧੁ ਮੀS	ਮਪ ਠੋਰੇ	—ਜੰ Sਰੇ
ਬੰਧਨ	—	ਪ	ਪਗੁ	ਰੰਰ	ਸੰ	ਨਨ	ਧ	ਪਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	—ਜੰ
	S	ਲ	ਯਾ	ਦੁਾਰਿ	ਕਾ	ਨਗ	ਰੀ	SS	ਕਾS	ਹੋਕੇ	SM
ਗੰਧਨ	—	ਪ	—								
	S	ਲ	S								

ਅੰਤਰਾ

		ਪ	—	ਪਧੁ	ਮਮ	ਪਧੁ	—ਨੁ	—ਧੁ	ਸੰਸੰ	—ਸੰ	—ਸੰ
		*	*	ਹਲ	ਯਾਰਾ	ਹਲ	Sਯਾ	Sਰਾ	ਖੁਜਿ	Sਖ	Sਬ
ਸੰਧੀ	—	ਪ	ਗੁ	ਰੰਰ	ਸੰਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	—ਜੰ
	S	ਯਾ	ਰਾ	ਬਲ	ਬਲ	ਜਾ	ਉ	ਹਉ	ਬS	ਲਬ	Sਲ
ਬੰਧਨ	—	ਪ	—								
	S	ਉ	S								
ਗੰਧਨ	—	ਪ	—	ਗੁ	ਰਮ	ਗੁਰ	ਸਸ	ਰਰ	ਮ	—	ਪਧੁ
	S	ਯਾ	ਰਾਂS	ਨੀਕੀ	ਤੇਰੀ	ਨੀਕੀ	ਤੇਰੀ	ਬਿਗਾ	ਰੀ	S	ਆS
ਅਧਨ	—	ਪ	—								
	S	ਉ	S								

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਪਿਛੇ ਲਿਖੀ 'ਤਿੰਨਤਾਲ' ਦੀ ਕਿਸੇ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਲਾਓ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਚੰਗਾ ਰਹੇਗਾ।

੧੨. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਤਾਲ ਝੂਮਰਾ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥ ਇਸ ਸਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਪਾਠ ਨੰਬਰ ੭ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

੩			X	੨	੦
ਮ	ਮ	ਰਮਪਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ
ਰ	S	S S S S	ਈ	ਗੁS	ਗੁ
ਮਾ	S	S S S S	ਈ	ਗੁS	ਮੀ
			ਚ	ਰ	ਰ
				ਨ	S
				ਗੁS	ਰ
				S S	S S S S
					ਮ
					ਸ
					ਸ
					ਠੋ

ਨੁ. ਸ	ਰਰਸਨੁ	ਸ	ਸਰ	ਮ	ਪ	—	ਨੁਨੁਪਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਗੁ	ਸ
ਵ	ਡੋSSSS	ਸ	ਭਾਸ	ਗ	ਦੇ	ਸ	ਵੈSSSS	ਸ	ਪ	ਰ	ਮੈ	ਸ	ਰ	
ਨੁ. ਸ	ਮ	ਰ	ਮ ਰਮਪ,ਮ	ਪ	—	—	ਨੁ	—	ਪ	ਮਪ	ਨੁਨੁਮਪ	ਰਮਪ	ਪ	
ਕੋ	ਟ	ਸ	ਫੁSSSS	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਦ	ਸ	ਰ	SS	ਸSSSS	SSSS	ਨ	
ਨੁ ਗੁ	—	ਪ	—	ਮਪ	ਨੁ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਸ	ਗੁ	ਰ
ਗੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਡੀS	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਠੋ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਨੁ	ਪ	ਪੁ	—	ਸ	ਨੁ	ਮ	ਸਰਸਰ	ਗੁਸਰ	ਸਸ	ਸਨੁਰਸ	ਨੁ	ਪ
ਗੁ	ਨ	ਗਾ	SS	ਵ	ਸ	ਤ	ਅS	ਚੁSਡS	SਅS	Sਬ	ਨਾSSSS	ਸੀ	ਸ	
ਪਯੁਮਪ	ਮ	ਗੁ	ਰਮ	ਪਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਪੁ,ਪਪੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਕਾSSS	ਮ	ਸਕੋ	ਸਧ	ਬਿ	ਨ	ਸੇ	ਮਦS	ਦੀ	ਸ	SSS	ਸ	ਸ	ਠੋ	

ਨੋਟ—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਹੋ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਪਿਛੇ ਲਿਖੀ 'ਰਿੰਨਤਾਲ' ਵਿਚ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਰੀ ਨੰ: ੭ ਦੀ ਟਿਉਨ ਤੇ ਲਾਓ।

੧੩. ਰਾਗ ਜੈਨਪੁਰੀ, ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਮ: ਪ ॥ ਸਜਣ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ ॥
 ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥ ੭ ॥
 (ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੦੬੬)

ਅਸਥਾਈ

×		੨	੦	੩
		ਪ	ਨੁ	ਮ
		*ਸ	ਪੁ	ਗੁ
		*ਸ	ਜ	ਮੈ
		ਟ	ਸ	ਸ
		ਰਸ,ਰ	ਮ	ਡਾ
		SSS		
ਪ	—	ਪ	ਨੁ	ਮ
ਚਾ	ਸ	ਪੁਪ	ਪੁ	ਗੁ
	ਸਈ	ਆS	ਸ	ਮੈ
	SS	ਸ	*ਸ	ਜ
		ਟ	ਸ	ਸ
		ਰਸ,ਰ	ਮ	ਡਾ
		SSS		

ਪ	—	ਮ	ਗੁਰ	ਗੁਸ		—	—	ਸ	ਮ	ਰਮ		ਪ	—	ਪੁ	ਪੁ
ਚਾ	ੜ	ੜਈ	ਆੜ	ੜੜ		ੜ	ੜ	ਹ	ਭ	ੜਕ		ਹੀ	ੜ	ੜੜ	ਦਾੜ
ਰੰਗੁੰ	ਰੰਗੁੰ	ਰੰਸੰ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨੁੰ		ਧ,ਪਮ		ਪ							
ਮੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ		ੜੜੜ		ਸੰ							

*ਸਜਣ...

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	—	—	ਸੰ	—		—	—	ਮ	—	—		ਨ	—	ਸੰ	
ਆ	ੜ	ੜਪ	ਣਾ	ੜ		ੜ	ੜ	ਹ	ੜ	ੜਭੇ		ਜਾ	ੜ	ਣ	ਣ
ਰੰਗੁੰ	ਰੰਗੁੰ	ਰੰਸੰ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨੁੰ		ਧ,ਪਮ		ਨੁ				ਜਾ	ੜ	ਣ	ਣ
ਚਿ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ		ੜੜੜ		ਪ				ਸੰ	—	ਰੰ	—
								ਕ	ਹੀ	ੜੜ		ਠਾ	ੜ	ਦੰ	ੜ

*ਸਜਣ...ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਹੈ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੧੪. ਰਾਗ ਜੋਨਪੁਰੀ, ਸਵਾਰੀ ਪੰਜਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥
 ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥
 ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥
 ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਬੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੯)

ਅਸਥਾਈ

੨					੩					੪				੫		×
ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨੁਸੰ		ਗੁੰਰੰ	ਸੰਨੁੰ	ਧੁਪ	ਪਧੁ		ਮਪ	ਮਸ			ਮ	ਪ	×
ਗੁ	ਰ	ਕਾੜ	ੜੜ		ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਬਰ		ਠਬ	ਕੁਰ			ੜਜੀ	ਅੜ	ਨਾ
											ਸੰੜ					ੜਲੇ

੩੨੭

ਰਾਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ

ਵਾਦੀ—ਧ	ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਗ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਕੁਝ ਗਾਇਕ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਵੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਰ ਗ, ਪ ਧ, ਸ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ ਧ, ਪ, ਗ ਪ ਧ—ਪ ਗ, ਰਸ।

ਪਕੜ—ਗ ਪ, ਧ ਪ ਧ—ਪਗ, ਰਸ।

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀਕਾਰੋ, ਦੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਦੇਸ਼ੀਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਸੰਗੀਤ 'ਰਾਗ ਵਿਬੋਧ' ਤੇ ਸੰਗੀਤ 'ਅਨੂਪ ਵਿਲਾਸ' ਦੇ ਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਮਕ੍ਰੀ ਮੌਲ (ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵਿਚ 'ਮੱਧਮ' ਤੀਵਰ 'ਰੋ-ਧਾ' ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਰੋਥਾ ਪਹਿਰ। ਪਰ ਸੰਗੀਤ 'ਰਾਗ ਤਰੰਗਣੀ' ਦਾ ਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਗੌਰੀ ਮੌਲ (ਭੋਰਉ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬੌਰਾੜੀ ਮੌਲ (ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ) ਅਤੇ ਕੋਈ ਟੌਡੀ ਮੌਲ (ਭੋਰਵੀ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਸਾਰੇ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਆਧੁਨਿਕ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਤੇ ਭੁਪਾਲੀ ਦੋਵੇਂ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਰਾਗ ਹਨ। ਪਰ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਧੌਵਤ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਭੁਪਾਲੀ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੌਵਤ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਭਾਵ, ਭੁਪਾਲੀ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਵਿਚ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਗਾਇਕ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਭੁਪਾਲੀ ਰਾਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਭੁਪਾਲੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਰਿਖਭ ਵਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਖਭ ਸੁਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਭੁਪਾਲੀ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਰਿਖਭ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਗ ਪ, ਧ, ਸ—ਧ, ਪ, ਗ ਪ ਧ ਪ ਧ, ਪ, ਧ ਪ ਗ, ਰਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗ

ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ "ਪ ਪ ਧ, ਸ, ਜਾਂ ਪਗ, ਪਧ, ਸ ਧ ਸ" ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ

ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਅਕਸਰ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਦ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਭੁਪਾਲੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ।

ਧਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਕੋਮਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਲਾ ਕੇ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਜੇ 'ਰੇ-ਧਾ' ਕੋਮਲ ਕਰ ਦਿਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਹ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਰਿਭਾਸ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸਦਰੀ ਬਿਭਾਸ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਸੂਰਜ ਉੱਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਧ, ਸ—ਸਰਗਰਸ—ਧ, ਸ—ਗਰਸ, ਸਰਗਪ—ਗਪ, ਗਪਧਪ, ਗਪਧਪਧ—ਪ, ਗਪਧਪ-ਗ—ਰਸ, ਸ—ਪਗਪ—ਪਧਪ, ਗਪਧਪਗ, ਰਸ—।
੨. ਸਰਗਰਗਪਧਪਧ—ਪ, ਗਪਧਪ, ਧਗਪ, ਗਪਗਰਸ—ਗਪ - ਪਧ-ਪ, ਧਪਗ; ਧਪ - ਗਪਧਪਗਰਸ—ਸਰਗਪ—ਧਪ, ਪ ਧ—ਧ—ਪ, ਗਪ, ਠਪਧਪ, ਗਰਸ—ਗਪਧਪਧ—ਪ, ਗਪਧਪਗਰਸ—।
੩. ਸ—ਗਪਧ—ਧ—ਧ—ਗਪਧ, ਗਪਧਪ ਧ, ਧ, ਸ—ਧਪ, ਗਪਧਪਗ, ਰਸ—ਗਪਧਸ, ਧ—ਪ, ਗਪਧ—ਪ, ਪਗਪ, ਗਪਧਪ, ਗਪਧਸੰਧਪਧਗਪ, ਧਪਗਪਗਰਸ—ਸਰਗਪਧਪ, ਪਧਪਗਪ, ਧਪਧ—ਪ, ਗਰਸ—ਸਗਰਪਗਪਧਸ—ਧਪਗਪਧ—ਪ, ਗਰਸ—।
੪. ਸਰਗਪ, ਧਗਪ, ਧ, ਸ—ਧਸ—ਧਗਪਧਪਧ—ਪ, ਧ ਗਪ—ਧਪਗਰਸ—ਪਗਪ—ਧਪ, ਧਸੰਧਪ, ਗਪਧਸੰਧਪਧਗਪ, ਧਧ ਪਪ ਗਰਸ—ਗਪਧਸ—ਧ—ਪ, ਗਪਧਸੰ, ਪਧਸੰ—ਧਪ, ਗਪਧ—ਧ, ਪ—ਗਪਧਸੰ—(ਸ) ਧ—ਪ, (ਪ) ਗ, ਰਸ—ਸਰਗਪ ਧ—ਧ—ਸ—ਧ—ਪ, ਧਪਧ, ਪਗਪ, ਗਪਧਸੰਧਪਗਪਧਪਗਰਸ—।
੫. ਪਧਸੰ—ਸਰੰਸੰ, ਧ—ਪ, ਗਪਧ, (ਸ)—(ਪ) ਗਪਧਪਧ—ਧ—ਧ—ਸ—ਸਰੰਧਸੰ—ਗਰੰਸੰਧਸੰ—ਧ—ਪ, ਗਪ, ਪਧ, ਧਸੰ—ਰੰਸੰ, ਪਧਸੰ—ਸਰੰਧਸੰ—ਗੰ, ਰੰਸੰ—ਸਰੰਗੰਪੰ—ਗਰੰਸੰ—ਰੰਸੰਧਸੰ—ਧ—ਪ, ਗਪਧਸੰ—ਧ—ਪ, ਸ—ਧਪ, ਗਪਧ—ਧਪ, ਗਪਧਸੰਧਪਧਗਪ, ਸ—ਧ—ਪ, ਗਪ

ਸੰ

ਧਸੰ -- ਗੰਰੰਸੰ ਪੰ -- ਗੰਰੰਸੰਧ -- ਪ, ਗਪਧਸੰਧ -- ਪ, ਧਸੰ, ਸੰਰੰਸੰ, (ਸੰ) -- (ਪ) -- ਗ, ਗਪਧਪਗ,
 ਰਸ -- ਸਸ ਗਗ ਰਸ, ਸਸ ਗਗ ਪਪ ਗਗ ਰਸ, ਸਸ ਗਗ ਪਪ ਧਧ ਪਪ ਗਰਸ, ਸਸ ਗਗ ਪਪ
 ਧਧ ਪਧ ਸੰਸ ਧਧ ਗਪ ਗਰਸ, ਸਸ ਗਗ ਪਪ ਧਧ ਪਧ ਸੰਰੰ ਸੰਸ ਧਧ ਗਰਸ, ਸਸ ਗਗ ਪਪ ਧਧ
 ਪਧ ਸਸ ਗਗ ਰਸ ਧਧ ਗਰਸ -- ਸਰਗਪਧ -- ਪ, ਗਰਸ -- ।

ਦੋਸ਼ਕਾਰ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੮)

ਅਸਥਾਈ

	×	○	੨	੦	੩	੪						
੧.	ਅੰ	ੳ	ਸਾ	ਗਪ	ਧਪ	ਗਪ	ਧਸੰ	ਧਪ	ਗਪ	ਧਪ	ਗਰ	ਸ-
੨.	ਗਪ	ਧਸੰ	ਧਪ,	ਗਪ	ਧਸੰ	ਰੰਸੰ	ਧਪ,	ਗਪ	ਧਸੰ	ਰੰਗੰ	ਰੰਸੰ	ਧਪ
੩.	*	*	*	ਸਰ	ਗਰ	ਗਪ	ਧਪ	ਧ,	ਗਪ	ਧਸੰ	ਧਪ	ਗਪ
	ਧਪ	ਧ,	ਸਰੰ	ਗੰਰੰ	ਸੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਪ	ਧਧ	ਪਗ	ਪਪ	ਗਰ	ਸ-
੪.	ਪਗ	ਪਪ	ਗਰ	ਸਸ,	ਧਪ	ਧਧ	ਪਗ	ਪਪ	ਗਰ	ਸਸ,	ਸੰਧ	ਸੰਸੰ
	ਧਪ	ਧਧ	ਪਗ	ਪਪ	ਗਰ	ਸਸ,	ਗਰੰ	ਗਗੰ	ਰੰਸੰ	ਧਪ	ਗਰ	ਸਸ
੫.	ਸਸ	ਗਗ	ਪਪ	ਧਧ	ਪਧ	ਸੰਸੰ	ਗਗੰ	ਰੰਗੰ	ਗਰ	ਸੰਸੰ	ਧਧ	ਪ,ਧ
	ਧਪ	ਗਪ	ਗਗ	ਰ,ਗ	ਗਰ	ਸਸ,	ਸਰ	ਗਪ	ਧਸੰ	ਧਪ	ਗਰ	ਸ-
੬.	ਗਰ	ਗਗ	ਰਸ,	ਪਗ	ਪਪ	ਗਰ,	ਧਪ	ਧਧ	ਪਗ,	ਸੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਪ,
	ਗਰ	ਗੰਗੰ	ਰੰਸੰ,	ਪਗੰ	ਪਪੰ	ਗੰਰੰ	ਸੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਪ	ਗਪ	ਗਰ	ਸ-
੭.	ਪ,	ਗਪ	ਧਪ	ਗਪ	ਧ,	ਪਧ	ਸੰਧ	ਪਧ	ਸੰ,	ਧਸੰ	ਰੰਸੰ	ਧਸੰ
	ਰੰ,	ਸੰਰੰ	ਗੰਰੰ	ਗਪੰ	ਗੰਰੰ	ਸੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਪ	ਗਪ	ਧਪ	ਗਰ	ਸ-
੮.	ਸਸ	ਗਪ,	ਸਸ	ਗਪ	ਧਧ	ਪਪ,	ਸਸ	ਗਪ	ਧਧ	ਸੰਸੰ	ਧਪ	ਗਪ,
	ਸਸ	ਗਗ	ਪਪ	ਧਧ	ਸੰਰੰ	ਸਸ	ਧਪ	ਗਪ,	ਸਸ	ਗਗ	ਪਪ	ਧਧ
	ਸਰੰ	ਗੰਗੰ	ਰੰਸੰ	ਧਪ	ਗਪ,	ਸੰਰੰ	ਗੰਪੰ	ਗਰੰ	ਸੰਸੰ	ਧਪ	ਗਰ	ਸਸ

ਅੰਤਰਾ

	ਸਰ	ਦ	ਮੁ	ਏ	ੳ	ਮਨ	ਮ	ਨ	ਤੇ	ਮਾ	ਰਿ	ਆ
੧.	ਧਸੰ	ਰੰਸੰ	ਧਸੰ	ਧਪ	ਗਪ	ਧਪ	ਗਰ	ਸ,	ਗਪ	ਧਸੰ	ਪਧ	ਸ-
੨.	ਧਧ	ਪ,ਧ	ਧਪ	ਧਧ	ਗਪ	ਗਰ	ਸ,	ਸੰਸੰ	ਧ,ਸੰ	ਸੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਸੰ
	ਧਪ	ਗਰ	ਸ,	ਗੰਗੰ	ਰੰ,ਗੰ	ਗੰਰੰ	ਗੰਗੰ	ਰੰਸੰ	ਧਸੰ	ਧਪ	ਗਰ	ਸ-

੩.	ਧਸੰ ਰਸੰ	ਧਪ ਧਸੰ	ਗਪ ਧਪ	ਧ, ਗਪ	ਧਸੰ ਧ, ਗਪ	ਰਸੰ ਗਪ	ਧਸੰ ਗਰ	ਧਪ ਸ,	ਗਪ ਧਪ	ਧ, ਧਧ	ਧਸੰ ਪਧ	ਰਗੰ ਸੰ-
੪.	ਗਪ ਰਸੰ	ਧਪ, ਧਪ,	ਗਪ ਗਪ	ਧਸੰ ਧਸੰ	ਧਪ, ਰਗੰ	ਗਪ ਪਪ	ਧਸੰ ਗਰ	ਰਸੰ ਸੰਸੰ	ਧਪ, ਧਪ	ਗਪ ਗਪ	ਧਸੰ ਧਪ	ਰਗੰ ਧਪ
੫.	ਸਧ ਸਗ	ਪਧ ਗਪ	ਸਰੰ ਪਧ	ਸੰਧ, ਧਸੰ	ਧਸੰ ਸੰਗੰ	ਧਪ ਗਰੰ	ਪਧ, ਰਸੰ	ਪਗ ਸਧ	ਗਪ ਧਪ	ਧਪ ਪਗ	ਗਰ ਗਪ	ਸ, ਧਸੰ
੬.	ਗਗੰ ਗਪ	ੳਰੰ, ੳਪ	ਧਸੰ ਗਰ	ਧਸੰ ਸ,	ਧਸੰ ਸਸ	ੳਸੰ, ਸ,ਗ	ਪਧ ਗਰ,	ਪਧ ਪਪ	ਪਧ ਪ,ਧ	ੳਧ, ਧਧ,	ਗਪ ਸੰਸੰ	ਗਪ ਸੰ-
੭.	ਗਗੰ ਗਗ ਰਸੰ,	ਰੰ,ਗੰ ਰ,ਗ ਗਰੰ	ਗਰੰ ਗਰ	ਸੰਧ, ਸਸ, ਧਪ	ਰਰੰ ਸਰ	ਸੰ,ਰੰ ਗਪ ਗਰ	ਰਸੰ ਗਰ, ਸਸ,	ਧਪ, ਗਪ ਗਗ	ਧਧ ਧਸੰ ਪਪ	ਪ,ਧ ਧਪ, ਧਧ	ਧਪ ਧਸੰ ਪਧ	ਗਰ, ਰਗੰ ਸੰ-
੮.	ਧਧ ਰਰੰ	ਪ,ਧ ਸੰਸੰ	ਧਪ ਧਪ	ਧਧ ਧਧ	ਪਪ ਪਗ	ਗਪ ਪਪ	ਗਰ ਗਰ	ਸਸ, ਸਸ	ਗਗੰ ਪਪ	ਰੰ,ਗੰ ਗੰ,ਪ	ਗਰੰ ਪਗੰ	ਗਗੰ ਪਪ
	ਗਰੰ ਸ,	ਸੰਸੰ ਸਸ	ਧਪ ਗਗ	ਧਧ ਪਪ	ਪ,ਪ ਧਧ	ਪਪ ਸੰ	ਗਰ ਸਸ	ਸਸ ਸਸ	ਗਗ ਗਗ	ਪਪ ਪਪ	ਧਧ ਧਧ	ਸੰ ਸੰ-

੧. ਰਾਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਾਜ)

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਉਰਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥
ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਆਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥
ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਅਬ ਜਾਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥
ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹੀਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੜੈ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ. ੧, ਪੰਨਾ ੭੯੬)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਗ	ਪ	੩					×					੨			
—	ਪ	ਧ	ਗ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	ਰ
ੳ	ਬਿਨ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਕੈ	ਸੇ	ਜੀ	ਵਉ	ਮੇ	ਰੀ	ਮਾ	ੳ	ਈ	ੳ	
ਸ	ਸ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਗ	ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਧ	
ੳ;	ਹਰਿ	ਬਿ	ਨ	ਜੀ	ਅ	ਰਾ	ੳ	ਰਹਿ	ੳ	ਨ	ਸ	ਕੈ	ੳ	ਖਿ	ਨ	
ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਗ	ਰਸ	
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਬੁ	ੳ	ਝ	ਬੁ	ਝਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਈ	ੳ	ੳ	ੳੳ	

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	ਗ	ਪ	—	ਧ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਪ	ਗ	ਗ	ਪ	—	ਧ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਗੁਰ	ਬ	ਚ	ਨੀ	ੳ	ਮ	ਨ	ਸ	ਹ	ਜ	ਧਿ	ਆ	ੳ	ਨੇ	ੳ	
ਧ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	
ੳ	ਹ	ਰਿ	ਕੈ	ਰੰ	ੳ	ਗ	ਰ	ਤਾ	ੳ	ਮ	ਨ	ਮਾ	ੳ	ਨੇ	ੳ
—	ਧ	ਗ	ਗ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਪ	—
ੳ	ਮਨ	ਮੁ	ਖ	ਭ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲੇ	ੳ	ਬਉ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਨੇ	ੳ
ਧ	ਪ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਪਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ੳ	ਹਰਿ	ਬਿਨ	ਕਿਉ	ਰਹੀ	ਐ	ਗੁ	ਰੳ	ਸ	ਬ	ਦ	ਪ	ਛਾ	ੳ	ਨੇ	ੳ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਵਿਦਿਆ ਵਿਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥
 ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੈਂ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥
 ਦਇਆ ਦਿਗੰਥਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਮਰੇ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥
 ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਚੌਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੩੫੬)

ਅਸਥਾਈ

੩	ਧ	ਧ	×	੨	੦
	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ
	ਘੁ	ਘ	ਰੁ	ਬਾ	ਸ
	ਸ	ਰਗ	ਗ	ਪ	ਪ
—	ਤਉ	ਜS	ਮ	ਕ	ਹਾ
S;				S	S

ਰਸ
SS

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	—
ਗ	ਦਿਆ	ਵੀ	ਚਾ	S	ਰੀ	ਤਾ	ਪ	ਰ	ਉ	ਪ	ਕਾ	S	ਰੀ	S
—	ਸਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਗਪ	ਧਸੰ	ਰਸੰ
S	ਜਾਂS	ਪੰ	ਚ	ਰਾ	S	ਸੀ	ਤਾਂ	ਤੀ	S	ਰ	ਬ	ਵਾS	SS	ਸੀS

ਗਰਸ
SSS ਘੁੰਗਰੂ...

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥
 ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਸਿਮਰ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤਾਰੇ ॥
 ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
 ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥ ੩ ॥
 ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥
 (ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੩-੪)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੦							੩				
											ਪ	੩	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
											ਗ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ
											ਸਿ	ਮ	ਰ	ਠ	ਮ
ਸ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	-ਰ	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	ਸੰ
ਨਾ	ਠ	ਰਾ	ਮ	ਨਾ	ਠ	ਮ	ਚਿ	ਤਾ	ਠਠ	ਰੇ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਠ	ਮ
ਸੰ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	-ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਪ	ਪ
ਨਾ	ਠ	ਰਾ	ਮ	ਨਾ	ਠ	ਮ	ਚਿ	ਤਾ	ਠਠ	ਰੇ,	ਬ	ਸ	ਰ	ਹੇ	ਹਿਰ
ਸ	—	ਸ	ਸ	ਗ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਰ					
ਦੈ	ਠ	ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਨ	ਧਿ	ਆ	ਠ	ਸ	ਰੇ				

ਅੰਤਰਾ

											੩				
											ਪ	੩	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
											ਗ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ
											ਭੂ	ਠ	ਲੇ	ਠ	ਠ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ
ਮਾ	ਠ	ਰ	ਗ	ਜਿ	ਨਹਿ	ਠ	ਬ	ਤਾ	ਠ	ਇਆ	ਠ	ਐ	ਠ	ਸਾ	ਠ
ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗਪ	ਧਪ	ਗ	-ਰ	ਸ					
ਗੁ	ਰ	ਵ	ਡ	ਤਾ	ਠ	ਗੀਠ	ਠਠ	ਪਾ	ਠਠ	ਇਆ	—	ਸਿਮਰ...			

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿ ਖਬਰੀ ॥
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
 ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇਰਵੀ ॥ ਦੁਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥
 ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦੁਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥ ੨ ॥
 ਚੰਦੀ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥ ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥ ੩ ॥
 ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥ ੪ ॥
 (ਤਿਲੰਗ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੨੭)

ਅਸਥਾਈ

X					੨				੦							
	ਸੰ	ਬੰ	—	—	ਸੰ	ਧ	ਠ	ਠ	ਪ	ਗ	—	ਰ	ਪ	ਗ	—	ਧ
	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
	ਧ	ਧ	—	ਪ	ਗ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਰ	ਰ	ਪ	ਗ	—	ਧ
	ਪ	ਗ	ੜ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਧ									ਪ							
	ਪ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	ਗ	—	ਗ	ਗ
	ਹਲੇ	ੜ	ਯਾ	ਰਾਂ	ਖੁ	ਸ	ਖ	ਬ	ਰੀ	ੜ	ੜ	—	ਹਲੇ	ੜ	ਯਾ	ਰਾਂ
	ਜਾ	ੜ	ਉ	ਹਉ	ਬ	ਲਿ	ਬ	ਲਿ	ਜਾ	ੜ	ਉ	ੜ	ਬ	ਲਿ	ਬ	ਲਿ
	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਰ	ਰ	ਨੀ	ਕੀ	ਤੇ	ਰੀ
	ਥਿ	ਗਾ	ਰੀ	ੜ	ਆ	ਲੇ	ਤੇ	ਰਾ	ਨਾ	ੜ	ਉ	—	ਮੀਠੇ...			

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੋ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਨਜੁ ਆਪਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥
 ਐਸੋ ਗਿਆਨੁ ਬਿਰਲੋ ਈ ਪਾਏ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪ ਹੀ ਤਰੰਗਾ ॥੨॥
 ਆਪ ਹੀ ਮੰਦਰੁ ਆਪਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥੩॥
 ਆਪਹਿ ਜੋਗ ਆਪ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥੪॥
 (ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੩)

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਗ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ
	ਕੰ	ਟ	ਕੁ	ਕੁ	ਰੰ	ਠ	ਗ	ਕੁ	ਰੰ	ਠ	ਗ	ਸੰ	ਕੁ	ਠ	ਦ	ਠ
—	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਗਪ	ਠਸੰ	ਧਪ	ਗਰ	
ਠ	ਪਉ	ਨ	ਕੇ	ਗਉ	ਠ	ਨ	ਕੋ	ਜਾ	ਠ	ਤ	ਨਿ	ਵਾਠ	ਠਠ	ਧਠ	ਗਠ	

ਸ
ਠ —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਨੋਟ—ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰੀਤ (ਇਕੂਨ) ਅਗੇ ਤਾਲ-ਧਮਾਰ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ।

੭. ਰਾਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਲਾਲੁ ਲੋਚਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿ ਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ ॥੧॥
 ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥
 ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ । ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥
 ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥
 (ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੪)

ਅਸਥਾਈ

X		੦		੨		੩		੦	
ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	ਧ	ਪ	—	—	—
ਕ	ਵ	ਨ	ਬ	ਨੀ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪ									
ਗ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਰੇ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਲਾ	ਠ	ਲੀ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸ	ਰ	ਗ	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ	—	—	—
ਕ	ਵ	ਨ	ਰੰ	ਠ	ਗ	ਸੰ	ਧ	ਠ	ਠ
						ਤੂੰ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਧ
ਭ	ਈ	ਠ	ਗੁ	ਲਾ	ਠ	ਲੀ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਪ	ੜ	ਲ	ਚ	ੜ	ਲ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਲਾ	ੜ	ਲ	ਚ	ੜ	ਲ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	—	ਪ	—
ਧ	ੜ	ਤ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ਹਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰਾ	ੜ	ਤ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ਹਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗੰ	ਤੰ	ਸੰ	ਧ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਸੁ	ਰ	ਜ	ਨ	ਭਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੁ	ਰ	ਜ	ਨ	ਭਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧ	—	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	ਚ	ਸ	—
ਪ	ੜ	ਮ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ਹਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ਹਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਆਪੇ ਸਥਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ॥
ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਨੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ਹਉ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥ ਭੁੰਡੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣਿਆਰਿ ॥
ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਬੁਠਾ ਦਿਨੁ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਠੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥੨॥
ਚਖਿ ਛੋਡੀ ਸਹਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
ਏਕੈ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥
ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥ ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ ॥
ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੪॥
(ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੭੯੫-੯੬)

ਅਸਥਾਈ

×	—	੦	੨	੦	੩	੪
ਪ	ੜ	ਪ	ਗਪ	ਪ	ਗ	ਗ
ਧ	ੜ	ਸਾ	ਨਾੜ	ਨਿ	ਰੰ	ਜ
ਐ	ੜ	ਸਾ	ਨਾੜ	ੜਮ	ਨ	ਸ
ਸ	—	ਰ	ਗ	ਪ	ਧ	ਧ
ਹਉ	ੜ	ਜਾ	ਚਿ	ਕ	ਤੂ	ਅਲ
ਹਉ	ੜ	ਜਾ	ਚਿ	ਕ	ਤੂ	ਅਲ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ
ਪ	ਪ	ੜ	ਸਥ	ਦ	ਆ	ਪੇ	ੜ	ਨੀ	ਸਾ	ੜ	ਨ
ਆ	ਧ	—	ਕਸੰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਧ	—	ਪ
ਸ	ਪ	ੜ	ਸੁਰ	ਰਾ	ੜ	ਆ	ਪੇ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਨ
ਗ	ਪ	ਪ	ਗ	ਧ	ਪਧ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਸ
ਪ	ਪ	ੜ	ਕਰ	ਕ	ਰੜ	ਵੇ	ਏ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਲ
ਆ	ਧ	—	ਕ	ਧ	ਪ	ਸ	ਸ	ਧਪ	ਗ	ਰ	ਸ
ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	ਪਰ	ਵਾ	ੜ	ਲ
ਦੁ	ੜ	ਦਾ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ਸਮ	ਪਰ	ਵਾ	ੜ	ਲ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬੰਗ ਕੇ ਬੰਗਾਲੀ ਫਿਰਹੰਗ ਕੇ ਫਿਰੰਗਾ ਵਾਲੀ,
 ਦਿੱਲੀ ਕੇ ਦਿਲਵਾਲੀ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੈ ਚਲਤ ਹੈ ॥
 ਰੋਹ ਕੇ ਰੁਹੇਲੇ ਮਾਘ ਦੇਸ ਕੇ ਮਘੇਲੇ ਬੀਰ,
 ਬੰਗਸੀ ਬੁੰਦੇਲੇ ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਕੇ ਮਲਤ ਹੈ ॥
 ਗੋਖਾ ਗੁਨ ਗਾਵੇ ਚੀਨ ਮਚੀਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨਜਾਵੇ,
 ਤਿੱਬਤੀ ਧਿਆਇ ਦੋਖ ਦੇਹ ਕੇ ਦਲਤ ਹੈ ॥
 ਜਿਨੈ ਤੋਹਿ ਧਿਆਇਓ ਤਿਨੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਾਇਓ,
 ਸਰਬ ਧਨ ਧਾਮ ਫਲ ਫੂਨ ਸੇ ਫਲਤ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ੨੫੫ ॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਧ	ਧ	ਪ	ਧ
ਸ	—	ਗ	—
ਜਿ	ਤੋ	ਹਿ	ਤਿ
	ੜ	ਧਿਆ	ੜ ਇਓ
ਪ	ਪ	ਪ	ਸ
ਪੂ	ਰ	ਤਾ	ਪਾ
	ੜ	ਪੁ	ੜ ਇਓ

ਸਰ	ਧ	ਸ	—	ਰ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਥ
ਸਰ	ਥ	ਧ	ਠ	ਨ	ਗ	ਮ	ਫ	ਠ	ਥ
ਵ	ਲ	ਸ	ਠ	ਧ	ਲ	ਰ	ਸ	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	ਪ	—	ਧ	ਸ	ਧ	ਸ	—	ਸ
ਥੰ	ਗ	ਕ	ਠ	ਥੰ	ਗ	ਠੀ	ਠਿ	ਠ	ਰ
ਧ	ਧ	ਸ	—	ਠ	ਸ	ਠ	ਧ	—	ਧ
ਸੰ	ਗ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਹੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਦਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਸੰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਆ	ਗਿਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਸੰਚਾਰੀ

ਗ	ਧ	ਪ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	—	ਧ
ਪ	ਧ	ਕ	ਠ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਠ	ਧ
ਹੰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਦੇ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਗ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਥੰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਸ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਪ੍ਰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ

ਅਭੰਗ

ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਗ	ਖਾ	ਧ	ਠ	ਠ	ਗਾ	ਠ	ਚੀ	ਠ	ਮ
ਸੰ	ਪ	ਸੰ	—	ਠ	ਸੰ	ਧ	ਧ	—	ਪ
ਧੀ	ਨ	ਕੇ	ਠ	ਠ	ਸੀ	ਸੰਨਿ	ਧਾ	ਠ	ਠ
ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	—	ਪੰ	ਗੰ	ਠ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਕਿੰ	ਬ	ਠੀ	ਠ	ਧਿ	ਆ	ਇ	ਠ	ਠ	ਖ
ਧ	ਧ	ਪ	ਗ	ਧ	ਪ	ਗਰ	ਸ	—	—
ਸੰ	ਹ	ਕੋ	ਠ	ਠ	ਲ	ਤਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਦੇ									

ਨੋਟ—ਝਪਤਾਲ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਰਸ ਤੇ ਅਨੰਦ ਆਵੇਗਾ।

੧੦. ਰਾਗ ਦੇਸ਼ਕਾਰ, ਧਮਾਰ ਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਪਾਠ ਪਿਛੇ ਨੰ: ੬ ਦੀ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

੩				X									
ਪ	ਗ	ਪਧ	ਪ	ਪ	—	ਰ	ਰ	੨	੦				
ਮਾ	ਠ	ਠੋਠ	ਮ	ਠੇ	ਠ	ਗ	ਜ	ਜ	ਰ	ਸੰ	ਠ	ਗ	
ਪ	ਗ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	ਗ	ਪ	ਪਧ	ਧ
ਅ	ਠ	ਪ	ਉ	ਠੇ	ਗ	ਸੁ	ਠੇ	ਠ	ਗ	ਸ	ਵਾ	ਠਠ	ਠੇ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਸੰਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	—	—
ਗ	ਠ	ਟ	ਕੁਠ	ਠੇ	ਗ	ਕੁ	ਠੇ	ਠ	ਗ	ਸੇ	ਕੁ	ਠ	ਠ

ਸੰ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਪ	—	ਪਧ	ਗ	ਪੰ	—	—
ਦ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜ	ਪਉ	ੜ	ਨੜ	ਕੇ	ਗਉ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	—	ਧ	ਧ	ਪ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਧ
ਧ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਤ	ਨਿ	ਵਾ	ੜੜ	ਰੇ

ਨੋਟ—ਧਮਾਰ ਦੀ ਦੁਗੁਣ, ਤਿਗੁਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਿਛੇ ਨੰ: ੬ ਤੇ ਲਿਖੀ "ਤਿੰਨਤਾਲ" ਦੀ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਗਾਓ।

(ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗੜਾ

ਵਾਦੀ --ਪ | ਠਾਟ--ਭੋਰਉ | ਸਮਾਂ - ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਚਾਰ ਵਜੇ ਰਾਤੀ)
 ਸੰਵਾਦੀ - ਸ | ਜਾਤੀ - ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼--ਇਸ ਵਿਚ ਮੀਂਡ ਅਤੇ 'ਧਾ-ਰੇ' ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ
 ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਆਰੋਹ - ਸ ਰੁ ਗ ਮ ਪ, ਗ ਮ ਪ ਧੁ ਨ ਸ ।

ਆਰੋਹ - ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਧੁ ਪ ਮ ਗ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ ।

ਪਕੜ--ਪ ਧੁ ਮ ਪ ਗ ਮ ਗ, ਮ ਪ ਮ ਗ ਰੁ ਸ ;

ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਕਾਲਿੰਗ, ਕਾਲਿੰਗੋ, ਕਾਲਿੰਗੜ ਤੇ ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ (ਰਾਜਾ ਅਸ਼ੋਕ ਦੇ ਵੇਲੇ 'ਕਲਿੰਗ' ਨਾਮਕ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਪੂਰਬ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਖਾੜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਮਹਾਨਦੀ ਤੇ ਗੁਦਾਵਰੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਸਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਇਕ ਘੋਰ ਯੁੱਧ ਦੇ ਬਾਦ ਜਿਤਿਆ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਲਿੰਗ' ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਮ 'ਕਲਿੰਗੜ' ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਂਜ ਇਹ ਇਕ ਸਰਲ ਮਧੁਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ।

ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਭੋਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ੩-੪ ਵਜੇ) ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮਤ-ਭੇਦ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ-- ਸੰਗੀਤ 'ਰਾਗ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ' ਅਤੇ 'ਕਲਪਦ੍ਰੁਮਾਂਕੁਰ' ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿਚ 'ਗੰਧਾਰ' ਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ 'ਰਾਗ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾਸਾਰ' ਆਦਿ ਦੇ ਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿਚ 'ਧੋਵਤ' ਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 'ਅਭਿੰਨਵ ਰਾਗ ਮੰਜਰੀ' ਦੇ ਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿਚ 'ਪੰਚਮ' ਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਮਤ-ਭੇਦ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ-- ਕੋਈ 'ਧਾ-ਰੇ' ਕੋਈ 'ਧਾ-ਗਾ' ਜਾਂ 'ਗਾ-ਧਾ' ਅਤੇ ਕੋਈ 'ਮਾ-ਸਾ' ਜਾਂ 'ਪਾ-ਸਾ' ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਲੇਖਕ ਦੇ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ 'ਪਾ-ਸਾ' ਹੀ ਸੰਗਤੀ ਯੁਕਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਰਾਤ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਉਤ੍ਰਾਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚ 'ਗਾ' ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਮੰਨਣਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਧੋਵਤ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸੁਰ ਅੰਦੋਲਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਭੋਰਉ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚ 'ਪੰਚਮ' ਸੁਰ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠੀਕ ਹੈ।

ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਭੋਰਉ ਦੇ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਭੋਰਉ ਰਾਗ ਤੋਂ ਬੜਾ ਕੇ ਗਾਉਣਾ ਥੋੜਾ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ 'ਧਾ-ਰੇ' ਉਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ

੩੪੫

ਚਾਹੀਦਾ, ਐਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਗੜ ਕੇ ਭੈਰਉ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਂਜ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ 'ਗਉੜੀ' ਅਤੇ ਉੜਾਂਗ ਵਿਚ 'ਪਰਜ' ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—“ਸ ਰੁ ਨੁ — ਸ ਰੁ ਗ—ਮ, ਗ ਮ ਪ ਗ ਮ ਰੁ ਗ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ” ਇਹ ਸੁਰ ਗਉੜੀ ਤੇ ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਵਿਚ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉੜਾਂਗ ਵਿਚ “ਪ ਧੁ ਨ, ਸ—ਸ ਰੁ ਸ ਰੁ ਨ ਸ” ਜਾਂ “ਸ ਰੁ ਸ ਰੁ ਨ ਧੁ ਨ, ਸ ਨ ਧੁ ਪ” ਇਹ ਸੁਰ ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਤੇ ਪਰਜ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇੰਜ ਗਉੜੀ ਤੇ ਪਰਜ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨਾਲ ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ ਦੇ ਖਯਾਲ ਅਤੇ ਧਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਗਾਇਕ ਇਸ ਨੂੰ ਪੀਲੂ, ਮਾਂਡ, ਪਹਾੜੀ, ਖਿੰਝੋਟੀ ਰਾਗਾਂ ਵਾਂਗ ਇਕ ਸਾਧਾਰਨ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਭੈਰਉ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਘਟ ਗੰਭੀਰ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ, ਮਧੁਰ ਤੇ ਭਗਤੀ ਰਸ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸਨੁ—ਸਰੁਗ - ਮ, ਰੁਗ, ਮਗਰੁਸ—ਸਰੁਨੁ—ਸਰੁਗ—ਮ, ਗਮਪਗਮਗ, ਮਗਰੁਸ—ਸਰੁਗ, ਗਮਪ ਧੁਪ, ਮਗ, ਹੁਸ—।
੨. ਸਰੁਨੁਸ - ਸਰੁਗਮਪ—ਮਪ, ਗਮਪ—ਗਮਗ, ਰੁਗ, ਮਗਰੁਸ—ਸਰੁਨੁ—ਧੁਪ—ਪਧੁਨੁ—ਸਰੁਸ— ਸਰੁਗਮਗ, ਗਮਪਧੁਪ—ਧੁਮ, ਪਗ, ਗਮਪਧੁਮਪਗਮਗ, ਮਗਰੁਸ—।
੩. ਸਰੁਗਮਪ—ਮਧੁਪ, ਧੁ—ਮ, ਮਪਧੁਪਮਗ, ਗਮਰੁਗਮਗਰੁਸ—ਗਮਪ—ਪਧੁਮਪਗਮਪ—ਧੁਮਪਗ ਮਗਰੁਗਮਗ, ਰੁਸ ਨੁਸਗਰੁ ਗਮਪ—ਗਮਧੁਪ—ਧੁਮਪਗਮਧੁਪ—ਗਮਪਧੁਪ—ਨੁਧੁਪ—ਧੁ ਮ ਪ ਗ, ਰੁਗਮਪਗਮਗ, ਮਗਰੁਸ—।
੪. ਸ—ਗਮਪਗਮਪਧੁਪ—ਮ, ਪਧੁਪ, ਨੁਧੁਪ, ਧੁਮਪਗਮਪ—ਪਧੁਪਧੁਨੁ—ਸੰਨਧੁਪ ਨ, ਧੁਪ— ਧੁਮਪਗਮਧੁਪ—ਮ, ਪਧੁਨ—ਨਸ—ਨਸੰਨਧੁਪ—ਪਧੁਸ—ਨਧੁਪ—ਪਧੁਨਸਰੁੰਸ—ਸੰਨਧੁਪ— ਮਪਨ—ਧੁਪ, ਮਪਗਮਧੁਪ—ਧੁਮਪਗਮਗ, ਗਮਪਗਮਗ, ਰੁਗ, ਮਗਰੁਸ—ਗਮਪਧੁਨ—ਸ—ਨਸ ਰੁੰਨਸ—ਨਧੁਪ—ਪਧੁਨਸੰਨਧੁਪ, ਗਮਪਧੁਨ—ਸ, (ਸ) ਨਧੁਪ, ਪਧੁਸ—ਨਸਰੁੰਨਸ—ਨਧੁਪ, ਨਸ —ਸਰੁੰਸਰੁੰਨਸੰਨਧੁਪ—ਪਧੁਮਪਗਮਗ, ਮਗਰੁ—ਸ।
੫. ਗਮਪਧੁਨਸਰੁੰਸ—ਨਸਰੁੰਨਸੰਨਧੁਪ—ਪਧੁਨਸ—ਨਸ—ਧੁਨਸਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਗ, ਰੁੰਸਨ, ਸਰੁੰਸ, ਸੰਨ ਧੁਪ, ਧੁਮ, ਪਗ, ਮ—ਪਧੁਨਸਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਨਸੰਨਧੁਪਧੁਮਪਗਮਪ ਪਧੁਨਸਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਗ—ਮੰਗ, ਗਮੰਪ—ਗਮੰਗ, ਮੰਗਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਗਮੰ, ਗੰਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਗਰੁੰਨਧੁਪਧੁਸ—ਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਗਮੰਗ, ਰੁੰਗ ਮੰਗਰੁੰਸ—ਸੰਨਧੁਪਧੁਮਪਗਮਪ, ਗਮਗ, ਮਗਰੁ, ਗਮਪਧੁਪ, ਮਗਰੁਸ—ਸਰੁੰਸ, ਸਰੁਗਰੁਸ, ਸਰੁਗਮਗ ਰੁੰਸ, ਸਰੁਗਮਪਮਗਰੁੰਸ, ਸਰੁਗਮਪਧੁਪਮਗਰੁੰਸ, ਸਰੁਗਮਪਧੁਨ, ਧੁਪਮਗਰੁੰਸ; ਫਮਪਧੁਨਸੰ, ਸੰਨਧੁਪ ਮਗਰੁੰਸ, ਗਮਪਧੁਨਸਰੁੰਸੰਨਧੁਪਮਗਰੁੰਸ, ਗਮਪਧੁਨਸਰੁੰਸ, ਗੰਰੁੰਸੰਨਧੁਪ, ਮਗਰੁੰਸ, ਗਮਪਧੁਨਸਰੁੰਸ, ਗਮੰਗਰੁੰਸੰਨਧੁਪ ਮਗਰੁੰਸ—ਗਮਪਧੁਪ—ਧੁਮਪਗਮਗਰੁੰਗ, ਮਗਰੁੰਸ—।

ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
੧.	* ਭ ਜਹੁ ਗੋ	ਭਿੰ ਙ ਦ ਭ	ਸਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ						
੨.	* . . .	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ ਰੁੰਸੰ	ਨਧੁ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ	ਪਪ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ						
੩.	ਗਮ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ,	ਪਧੁ ਨਸੰ ਰੁੰਸੰ ਨਸੰ,	ਨਧੁ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ	ਧੁਧੁ ਪਪ ਮਗ ਰੁਸ						
੪.	* ਗੰਗੰ ਰੁੰਸੰ, ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਨੁ,	ਸੰਸੰ ਨਧੁ, ਨਨ ਧੁਪ,	ਧੁਧੁ ਪਮ, ਪਪ ਮਗ,	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ ਰੁੰਸੰ ਮਮ ਗਰੁ, ਗਗ ਰੁਸ						
੫.	* ਰੁੰਰੁੰ ਸੰ, ਰੁੰ ਰੁੰਸੰ ਨਸੰ,	ਨਧੁ ਨਨ, ਧੁਪ ਧੁਧੁ,	ਗਗ ਰੁ, ਗ ਗਰੁ ਸਰੁ, ਪਮ ਪਪ, ਮਗ ਮਮ,	ਧੁਧੁ ਪ, ਧੁ ਧੁਪ ਮਪ, ਗਰੁ ਗਗ, ਰੁਸ ਨਸ						
੬.	ਗਰੁ ਸਨੁ, ਮਗ ਰੁਸ, ਰੁੰਸੰ ਰੁੰਰੁੰ, ਸੰਨ ਸੰਸੰ,	ਪਮ ਗਰੁ, ਧੁਪ ਮਗ, ਨਧੁ ਨਨ, ਧਪ ਧੁਧੁ,	ਨਧੁ ਪਮ, ਸੰਨ ਧੁਪ, ਪਮ ਪਪ, ਮਗ ਮਮ.	ਰੁੰਸੰ ਨਧੁ, ਗੰਰੁ ਗੰਗੰ, ਗਰੁ ਗਗ, ਰੁਸ ਨਸ						
੭.	ਗਮ ਪੁ, ਗ ਮਪ ਗਮ ਨਸੰ ਰੁੰਨੁ ਸੰਰੁੰ ਨਸੰ	ਧੁਧੁ ਪਪ ਮਗ ਰੁਸ, ਰੁੰਸੰ ਨਧੁ, ਸੰਨ ਧੁਪ,	ਧੁਨ ਸੰ, ਧੁ ਨਸੰ ਧੁਨ ਨਧੁ ਪਮ, ਧੁਪ ਮਗੁ,	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ, ਪਮ ਗਰੁ, ਮਗ ਰੁਸ						
੮.	ਸਰੁ ਮਗ ਰੁਸ, ਸਰੁ ਪਧੁ ਨਨ ਧੁਪ ਮਗ ਨਸੰ ਰੁੰਸੰ ਨਧੁ ਪਪ	ਗਮ ਪਪ ਮਗ ਰੁਸ, ਰੁਸ, ਸਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਮਗ ਰੁਸ, ਸਰੁ ਗਮ	ਸਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਪਪ ਨਸੰ ਨਧੁ ਪਪ ਮਗ ਪਧੁ ਨਸੰ ਗੰਗੰ ਰੁੰਸੰ	ਮਗ ਰੁਸ, ਸਰੁ ਗਮ ਰੁੰਸੰ, ਸਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਨਧੁ ਪਪ ਮਗ ਰੁਸ						

ਅੰਤਰਾ

੧.	* ਇਹੀ ਤੇ ਰਾ	ਅਉ ਙ ਸ ਚ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ ਰੁੰਸੰ
੨.	* . . .	ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਪ	ਨਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ,	ਨਸ ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ
੩.	ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ ਰੁੰਸੰ	ਗੰਗੰ ਰੁੰਸੰ ਨਧੁ ਪਮ,	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ,	ਨਸ ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ
੪.	* ਨਸੰ ਰੁੰ, ਨ ਸੰਰੁੰ ਨਸੰ	ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ, ਨਨ	ਗਮ ਪ. ਗ ਮਪ ਗਮ ਧੁਪ ਮਗ, ਧੁਧੁ ਪਮ	ਧੁਧੁ ਪਪ ਮਗ ਰੁਸ ਗਰੁ, ਪਪ ਮਗ ਰੁਸ
੫.	ਸੰਰੁੰ ਨਸੰ ਗੰਗੰ ਰੁੰਸੰ, ਗਗ ਰੁਸ, ਰੁਗ ਰੁਰੁ	ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਨ, ਸੰਸੰ ਨਧੁ, ਗਮ ਗਗ, ਮਪ ਮਮ,	ਨਨ ਧੁਪ, ਧੁਧੁ, ਪਮ, ਪਧੁ ਪਪ, ਧੁਨ ਧੁਧੁ,	ਪਪ ਮਗ, ਮਮ ਗਰੁ ਨਸੰ ਨਨ. ਸੰਰੁੰ ਸੰਸੰ
੬.	* ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ, ਨਸੰ ਨਧੁ, ਗਰੁ, ਰੁਗ ਮਪ ਮਗ,	ਧੁਨ ਧੁਪ, ਪਧੁ ਪਮ, ਗੰਮ ਪਧੁ ਪਮ, ਮਪ	ਮਪ ਮਗ, ਗਮ ਗਰੁ, ਧੁਨ ਧੁਪ, ਪਧੁ ਨਸੰ	ਗਮ ਗੰਰੁੰ, ਰੁੰਗੰ ਰੁੰਸੰ, ਰੁਗ ਰੁਸ, ਸਰੁ ਗਮ ਨਧੁ, ਧੁਨ ਸੰਰੁੰ ਨਸੰ

੭.

*	.	.	.	ਗੰਗੰ	ਰੁੰ,ਗੰ	ਗੰਰੁੰ	ਗੰਗੰ	ਰੁੰਸੰ	ਨਧੁ,	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰ.ਰੁੰ	ਰੁੰਸੰ	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਨ	ਧੁਪ,
ਨਨ	ਧੁ,ਨ	ਨਧੁ	ਨਨ	ਧੁਪ	ਮਗ,	ਧੁਧੁ	ਪ,ਪੁ	ਧੁਪ	ਧੁਧੁ	ਪਮ	ਗਰੁ,	ਮਮ	ਗ,ਮ	ਮਗ	ਮਮ
ਗਰੁ	ਸਨ,	ਸਰੁ	ਗਰੁ,	ਰੁੰਗ	ਮਗ,	ਗਮ	ਪਮ,	ਮਪ	ਧੁਪ,	ਪਧੁ	ਨਧੁ,	ਧੁਨ	ਸੰਨ,	ਨਸੰ	ਰੁੰਸੰ

੧. ਰਾਗ ਕਾਲੀੰਗੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥
 ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥ ਸੇ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥
 ਭਜਹੁ ਗੁੰਬਿੰਦ ਭੂਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗ ਕਾਲਿ ਗੁਜੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਰਾਨੀ ॥ ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਰਿਗ ਪਾਨੀ ॥੨॥
 ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤ ਨ ਭਜਿਆ ਜਾਈ ॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰ ॥੩॥
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥
 ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰਿ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥
 (ਤੌਰਉ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੫੯)

ਅਸਥਾਈ

੦		੩		੪		੫		੬		੭		੮		੯		੧੦
	ਪ															
	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	
	ਭ	ਜਹ	ਗੰ	ਬਿੰ	ਠ	ਦ	ਭੂ	ਠ	ਲ	ਮ	ਭ	ਜਾ	ਠ	ਹੁ	ਠ	
—	ਸ															
੧	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਧੁਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮਗ	
੨	ਮਾ	ਨ	ਸ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕਾ	ਏ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਲਾਠ	ਠਠ	ਹੁਠ	ਠਠ	

ਅੰਤਰਾ

੦		੩		੪		੫		੬		੭		੮		੯		੧੦
	ਪ															
	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	
	ਗੁ	ਰ	ਸੇ	ਵਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗ	ਠ	ਕ	ਮਾ	ਠ	ਈ	ਠ	
—	ਪ															
੧	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	
੨	ਭ	ਬ	ਇਹ	ਮਾ	ਠ	ਨ	ਸ	ਏ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਈ	ਠ	

੩੪੮

—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—
ੳ	ਇ	ਸ਼	ਦੇ	ਹੀ	ੳ	ਕਉ	ੳ	ਸਿ	ਮ	ਰਹਿ	ੳ	ਦੇ	ੳ	ਵ	ੳ
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਪੁਨ	ਸੰਨ	ਪੁਪ	ਮਗ
ੳ	ਸੰ	ੳ	ਦੇ	ਹੀ	ੳ	ਭ	ਜ	ਹ	ਰਿ	ਕੀ	ੳ	ਸੰੳ	ੳੳ	ਵੳ	ੳੳ

ਰੁਸ
ੳੳ — ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗਤਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥
 ਗੁਰ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਕਉ ਦੇਵ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੨॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥੩॥
 ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋਧੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥੪॥

(ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੪੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	—	ਮ	ਗ	ਮ	ੳ	—	ਪ	ਪੁ	×	—	ਸੰ	ਨ	ੳ	ੳ	—	ਪ	—
ੳ	ਗੁ	ਰ	ਜੈ	ਸਾ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਹੀ	ੳ	ਕਉ	ੳ	ਦੇ	ੳ	ਵ	ੳ		
ਪ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਗੁ	—	ਸ਼	—		
ਜਿਸ	ਮਸ	ਤ	ਕ	ਭਾੳ	ੳ	ਗ	ਸੁ	ਲਾ	ੳ	ਗਾ	ੳ	ਸੰ	ੳ	ਵ	ੳ		

ਅੰਤਰਾ

—	ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੳ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਮੰ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਬੇ	ੳ	ਮੁ	ਹ	ਤਾ	ੳ	ਜ	ੳ		
—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—		
ੳ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਮੰ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਸ	ੳ	ਚਾ	ੳ	ਸਾ	ੳ	ਜ	ੳ		
—	ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੳ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਮੰ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਸ	ੳ	ਭ	ਸ	ਕਾ	ਦਾ	ੳ	ਰਾ	ੳ	

ੳੳੳ

ਅੰਤਰਾ

— ਗ ਗ ਗੁ ਗ — ਮ ਪ ਮ ਗ ਗ ਮ ਗ ਰੁ — ਸ —
 5 ਸਤਿ ਗੁ ਰ ਮੋ 5 ਰਾ 5 ਪੁ ਰ ਖ ਬਿ ਧਾ 5 ਤਾ 5

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤਰੇ ॥
 ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਤਪਸੀ ਜਨ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥
 ਭਵਜਲੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਰੋਗਿ ਬਿਆਪਿਆ ਦੁਖਿਯਾ ਡੁਬਿ ਡੁਬਿ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਤਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
 ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੇ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥
 ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥
 ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨਸਿ ਬਿਓਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥
 ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿਪੁਰ ਲੀਣਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥

(ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੨੫)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×			੨			
ਪ								ਨੁ						
ਮ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	—	ਪ	—	ਬੁ	ਬੁ	ਬੁ	—	ਪ	ਪ	ਪ
ਬਿ	ਨ	ਸ	ਬ	ਦੈ	5	ਕਿਉ	5	ਤ	ਰੀ	ਐ	5	ਭ	ਵ	ਜ
ਮ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	—	ਪ	—	ਪਧੁ	ਸੰ	ਨ	ਬੁ	ਪ	ਪ	ਪ
ਬਿ	ਨ	ਸ	ਬ	ਦੈ	5	ਕਿਉ	5	ਤ5	ਗੀ	ਐ	5	ਭ	ਵ	ਜ
ਮ								ਮ						
ਗ	—	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ
ਨਾ	5	ਮ	ਬਿ	ਨਾ	5	ਜ	ਗ	ਰੋ	5	ਗ	ਬਿ	ਆ	5	ਪਿਆ
ਸ		ਮ												
ਨੁ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਬੁ	ਨ	ਸੰ	ਬੁਨ	ਸੰਨ	ਬੁ	ਪ	ਪ	ਪ	
ਦੁ	ਬਿ	ਧਾ	5	ਵੁ	ਬ	ਵੁ	ਬ	ਮ5	ਰੀ5	ਐ	5	ਭਵਜਲ...		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਗੁ	ਰ	ਕੇ	ਠ	ਸ਼	ਬ	ਦ	ਤ	ਰੇ	ਠ	ਮੁ	ਨਿ	ਕੇ	ਠ	ਠੇ	ਠ
ਨ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—
ਇ	ਠ	ਦੁ	ਠ	ਦਿ	ਕ	ਬੁ	ਹ	ਮਾ	ਠ	ਦ	ਤ	ਰੇ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਮ	—
ਸ	ਨ	ਕ	ਸ	ਨੰ	ਨਦ	ਤ	ਪ	ਸੀ	ਠ	ਜ	ਨ	ਕੇ	ਠ	ਠੇ	ਠ
ਗ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਗੁ	ਰ	ਪ	ਰ	ਸਾ	ਠ	ਦੀ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਰ	ਪ	ਰੇ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਭੂਭੀ ਚਾਲ ਚਰਣ ਕਰ ਖਿਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥
 ਨੇਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਹਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥
 ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਜਗਿ ਆਇ ॥
 ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਜਬ ਥਲੈ ਤਬ ਫੀਕੇ ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪਸਿ ਪਸੂ ਭਏ ਕਦੇ ਹੋਹਿ ਨ ਨੀਕੇ ॥੨॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਵਿਰਲੀ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥੩॥
 ਅਨ ਕੇ ਦਰੁ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਸਿ ਏਕੋ ਦਰੁ ਸਚਿਆਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥

(ਭੈਰਉ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੨੬)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਠ	ਕਿਆ	ਠ	ਪਾ	ਇਆ	ਠ	ਜ	ਗ	ਆ	ਠ	ਠ	ਇ	ਅੰ	ਧ	ਲੇ	ਠ

—	ਨ	—	ਕੁੰ	ਸ	ਨ	ਪ	ਧੁ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ੜ	ਕਿਆ	ੜ	ਪਾ	ਇਆ	ੜ	ਜ	ਰ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ੜ	ਰਾ	ਮ	ਰਿ	ਦੇ	ੜ	ਨ	ਹੀ	ਗੁ	ਰ	ਕੀ	ੜ	ਸੁ	ੜ	ਵਾ	ੜ
—	ਮ	—	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ੜ	ਗ	ੜ	ਲਾ	ਮੁ	ੜ	ਲ	ਕ	ਵਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	—	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸ	ਕੁੰ	ਸ	ਨ	ਸ	—
	ਫੁੰ	ੜ	ਛੀ	ਚਾ	ੜ	ਲ	ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰੁ	ਖਿ	ਸ	ਚੇ	ੜ
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਕੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—
ੜ	ਕੁ	ਚਾ	ਦੇ	ਹ	ੜ	ਕੁ	ਮ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਨ	—	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ
ੜ	ਨੇ	ੜ	ਕੀ	ਧੁੰ	ੜ	ਧ	ਕ	ਰ	ਨ	ਭ	ਏ	ਬ	ਚ	ਚੇ	ੜ
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ੜ	ਮਨ	ਮੁ	ਖ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ

ੜ — ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗੜਾ; ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੇ ਅਪਣੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥
 ਰੇ ਜਨ ਕੇ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਆ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਏਹੁ ਆਕਾਰ ਤੇਰਾ ਚੈ ਧਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੇ ਬਾਰਾ ॥੨॥
 ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
 ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਇ ॥ ਐਸਾ ਬੁਝਹੁ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਇ ॥੪॥
 (ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੨੮)

ਅਸਥਾਈ

੩				X			੨			੦				
ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	(ਮ)	—	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਗ	ਰ	—	ਸ	ਕ/੧੫
ਜ	ਨ	ਕੈ	ਗ	ਸਿਉ	ੜ	ੜ	ਕ	ਰਹੁ	ਮ	ਪੁ	ਕਾ	ੜ	ਰਾ	੫
			ੜ						ੜ					੫
ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	(ਮ)	—	—	ਗ	ਰ	ਮ	ਗ	ਰ	—	ਸ	ਕ/੧੫
ਜ	ਨ	ਕੈ	ਗ	ਸਿਉ	ੜ	ੜ	ਕ	ਰਹੁ	ੜ	ਪੁ	ਕਾ	ੜ	ਰਾ	੫
			ੜ						ੜ					੫
ਮ	ਮ	ਪ	ਪੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	
ਦੁ	ਕ	ਮੰ	ੜ	ਹੋ	ਆ	ਹੁ	ਮੰ	ੜ	ਵ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਰਾ,ਰੇ	ਜਨ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਜਾ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਰਾ	ਖੰ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ੜ	ਸ	ਰ	ਟਾ	ੜ	ਈ	ੜ
ਰੁੰ	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	
ਸਾ	ੜ	ਚੇ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਗੈ	ੜ	ਸਾ	ਚਾ	ਵ	ਲ	ਪਾ	ੜ	ਈ,ਰੇ	ਜਨ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗਤਾ, ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ ਗਇਆ ਬਗਦਾਦ ਨੋ, ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ਕੀਆ ਅਸਥਾਨਾ ॥
 ਇਕ ਬਾਬਾ ਅਕਾਲ ਰੂਪ, ਦੂਜਾ ਰਬਾਬੀ ਮਰਦਾਨਾ ॥
 ਦਿਤੀ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜਿ ਕਰ, ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿ ਹੋਆ ਜਹਾਨਾ ॥
 ਸੁੰਨ ਮੁਨਿ ਨਗਰੀ ਭਈ, ਦੇਖਿ ਪੀਰ ਭਇਆ ਹੈਰਾਨਾ ॥
 ਵੇਖੈ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇ ਕਰ, ਇਕੁ ਫਕੀਰੁ ਵਡਾ ਮਸਤਾਨਾ ॥
 ਪੁਛਿਆ ਫਿਰਿ ਕੈ ਦਸਤਗੀਰ, ਕਉਣ ਫਕੀਰੁ, ਕਿਸ ਕਾ ਘਰਿਹਾਨਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਆਇਆ, ਰਬੁ ਫਕੀਰੁ ਇਕੋ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥
 ਧਰਤਿ ਅਕਾਸ ਚਹੁ ਦਿਸ ਜਾਨਾ ॥੩੫॥

(ਵਾਰਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਵਾਰ ਪਹਿਲੀ)

ਅਸਥਾਈ

×	ਮਗ	ਮ	ਪ	੦	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	×	ਸ	—	—	—	੦	—	—	—	—
	ਸੁੰਨ	ਖੁ	ਨ	ਮ	ਗ	ਰੀ	ਭ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਮਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	—	—	—	—	—	ਮ	ਗ	ਮ
ੜ	ਸੁੰਨ	ਖੁ	ਨ	ਨੜ	ਗੜ	ਰੀ	ਭ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੈ	ਖ	
—	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪੁ	ਪ	—	—	ਮਪ	ਗਮ	ਰੁਗ	ਸਰੁ	
ਭ	ਪੀ	ਰ	ਭ	ਇਆ	ੜ	ਹੈ	ੜ	ਰਾ	ੜੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ

ਨਸ
ੜੜ

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਪ	ਪੁ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	—	—	—
	ਬਾ	ਬਾ	ਗ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬਗ	ਦਾ	ੜ	ਦ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਮ	ਪ	ਪੁ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ੜ	ਬਾ	ਬਾ	ਗ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬਗ	ਦਾ	ੜ	ਦ	ਸੰ	ੜ	ਬਾ	ਹਰ		
—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਮਪੁ	ਪ	—	ਮਪ	ਗਮ	ਰੁਗ	ਸਰੁ		
ੜ	ਜਾ	ਇ	ਕੀ	ਆ	ੜ	ਅ	ੜੜ	ਬਾ	ੜੜ	ਨਾ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ

ਨਸ
ੜੜ

—ਬਾੀ ਰੁ. ਅੰਤਰੇ ੩ ਲਾਏ ।

੭. ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜੇਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥
 ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸੇ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥
 ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰ ਕੀਆ ਏਕ ਪਰਾਤਾ ॥
 ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੨॥
 ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
 ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥
 ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੪॥
 (ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੩੬)

ਅਸਥਾਈ											
X			o			X			o		
ਗਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	—
ਰਾS	S S	ਖਹੁ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਧਾ	S	S	ਰ	S;	S
ਸ	ਸ	ਸਰੁ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪਧੁ	ਸੰਨ	ਪੁਪ	ਮਮ
ਤੇ	ਰੀ	S S	ਸਰ	ਣ	ਤੇ	ਰੈ	S	ਦਰ	ਬਾS	Sਰ	ਰਾਖਹੁ

ਅੰਤਰਾ											
ਮ	ਗ	ਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਜਿਸ	ਰੁ	S	ਰਾS	ਖਹਿ	ਰਿਸ	ਕਉ	S	ਨ	ਮਾ	ਰੈ	ਸਭ
ਨ	ਧੁ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—
ਰੁਝ	ਹੀ	S	ਅੰ	ਤ	ਰ	ਸਗ	ਲ	ਸੰ	ਸਾ	ਰੈ	S
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	—
ਕੋ	ਟ	ਉ	ਪਾ	ਵ	ਚਿਤ	ਵ	ਤ	ਹੈ	ਪ੍ਰਾ	ਣੀ	S
ਰੁ	ਸ	ਸਰੁ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	-ਪੁ	ਸੰਨ	ਪੁਪ	ਮਮ
ਸੋ	ਹੋ	ਵੈS	ਜਿ	ਕ	ਰੈ	ਚੋ	ਜ	Sਵਿ	ਭਾS	ਣੀS	ਰਾਖਹੁ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਡੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜੈਸੀ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜ ॥
 ਜੈਸੀ ਮੂੜ ਕੁਟੇਬ ਪਰਾਇਣ ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ॥੧॥
 ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਇਓ ਬੈਰਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੈਸੀ ਪਰਪੁਰਖਾ ਰਤ ਨਾਰੀ ॥ ਲੋਭੀ ਨਰੁ ਧਨ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥
 ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥
 ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਏ ॥
 ਕਬਹੁ ਨ ਕੂਟਸਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥੩॥
 ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
 ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਹਮਾਰੈ ਚੀਤਿ ॥੪॥
 (ਭੈਰਉ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੬੪)

ਅਸਥਾਈ

×	○	×	○
ਨ	ਸੰ	ਪ	ਨ
ਸੰ	ਸੰ	ਮ	ਸੰ
ਨਾ	ਸੰ	ਰਾ	ਲਾ
	ਸੰ	ਇ	ਗੀ
	ਸੰ	ਏ	ਏ
	ਸੰ	ਏ	ਏ
	ਸੰ	ਏ	ਏ
	ਸੰ	ਏ	ਏ
	ਸੰ	ਏ	ਏ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਪ
ਮ	ਸੀ	ਯੁ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਯੁ	ਨਾ	ਯੁ	ਯੁ
ਜੈ	ਸੀ	ਯੁ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਯੁ	ਨਾ	ਯੁ	ਯੁ
	ਸੀ	ਯੁ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਯੁ	ਨਾ	ਯੁ	ਯੁ
	ਸੀ	ਯੁ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਯੁ	ਨਾ	ਯੁ	ਯੁ
	ਸੀ	ਯੁ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਯੁ	ਨਾ	ਯੁ	ਯੁ
	ਸੀ	ਯੁ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਯੁ	ਨਾ	ਯੁ	ਯੁ
	ਸੀ	ਯੁ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਯੁ	ਨਾ	ਯੁ	ਯੁ
	ਸੀ	ਯੁ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਯੁ	ਨਾ	ਯੁ	ਯੁ
	ਸੀ	ਯੁ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਯੁ	ਨਾ	ਯੁ	ਯੁ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੂਪਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਸੂਲਛਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿਹੀ ਪੰਡਿਤ ਭੋਖਧਾਰੀ ॥ ਏ ਸੂਤੇ ਅਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੧॥
 ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੂਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਓਹੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰੈ ॥੨॥
 ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਮਰੇ ਆਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੈ ॥੩॥
 ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੱਡੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥
 ਚਹੁ ਵਟਨਾ ਵਿਚ ਜਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋਇ ॥੫॥
 ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ॥੬॥
 (ਭੈਰਉ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੨੮)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬		
ਨ ਇਆ	— ੜ	ਸ਼ ਮ	ਦ ਕੰ.	ਸੰ ਮਾ	ਨ ੜ	ਧੁ ਰਾ	ਪ ੜ	— ੜ	ਧੁ ਮਾ
ਨ ਇਆ	— ੜ	ਸ਼ ਮ	ਦ ਕੰ.	ਸੰ ਮਾ	ਨ ੜ	ਧੁ ਰਾ	ਪ ੜ	— ੜ	— ੜ
ਮ ਗ ਰ	ਗ ਹਿਆ	ਮ ੜ	ਗ ੜ	ਗ ਸੰ	— ੜ	ਸ ਇ	— ੜ	— ੜ	— ੜ
ਨ ਜਾ	— ੜ	ਸ਼ ਗ	ਕ ਰ	ਗ ਰ	ਗ ਹੈ	ਮ ੜ	— ੜ	— ੜ	ਮ ਨ
ਪ ਮੁ	ਧੁ ੜ	ਪ ਸੈ	ਮ ੜ	ਗ ਕੰ	ਮ ੜ	ਪ ਇ	ਧੁ ੜ	ਪ ੜ	ਧੁ ਮਾ...ਇਆ...

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ ਪ ਜੰ	— ੜ	ਪ ਗੀ	ਧੁ ੜ	ਨ ਗਿ	ਨ ਰ	ਸੰ ਹੀ	— ੜ	— ੜ	ਸੰ ਪੰ
ਨ ਢਿ	ਠ ੜ	ਸ਼ ਭੇ	ਦ ਕੰ.	ਸੰ ਖਾ	ਨ ੜ	ਸੰ ਰੀ	— ੜ	— ੜ	— ੜ,
ਗੰ ਏ	— ੜ	ਸੰ ਸੂ	ਗੰ ੜ	ਘਾ ਕੰ.	— ੜ	ਸੰ ੜ	— ੜ	ਸੰ ਅ	ਸੰ ਪ
ਨ ਏ	— ੜ	ਸੰ ਅ	ਨ ਹੈ	ਧੁ ਕਾ	— ੜ	ਪ ਰੀ	— ੜ	— ੜ	ਧੁ ਮਾ...ਇਆ...

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਠੋ)

੧੦. ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਅੰਤਰਿ ਮੇਲ ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੇਕੁਠ ਨ ਜਾਨਾ ॥
 ਲੋਕ ਪਤੀਣੈ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਯਾਨਾ ॥੧॥
 ਪੂਜਹੁ ਰਾਮ ਏਕ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥
 ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਲ ਕੇ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੋਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥
 ਜੈਸੇ ਮੋਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥
 ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੈਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥
 ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੮੪)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
		ਪੁ ਪੁ ਪੁ	ਮ ਗ	ਰੁ ਸ	— ਰੁ
		ਪੁ ਪੁ ਪੁ	ਰਾ ਠ	ਠ ਸ	ਠ ਮ
ਗ	—	ਮ	ਮ ਗ	ਰੁ ਸ	— ਰੁ
ਮ	—	ਮ	ਰਾ ਠ	ਠ ਸ	ਠ ਮ
ਰਾ	ਠ	ਮ, ਪੁ	ਰਾ ਠ	ਠ ਸ	ਠ ਮ
ਗ	—	ਮ	ਗ ਮ	ਪੁ ਨ	—
ਮ	ਠ	ਮ	ਕ ਹੀ	ਠ ਵਾ	ਠ
ਰਾ	ਠ	ਮ	ਏ	ਠ ਵਾ	ਠ
ਸੰ	ਠ	ਪੁ	ਨ ਸੰ	—	ਸੰ
ਠ	ਠ	ਠ	ਸਾ ਚਾ	ਠ	ਸੰ
ਸੰ	—	ਠ	ਸੰ	—	—
ਠ	ਠ	ਗੁ	ਰ ਕੀ	ਠ	ਵਾ
ਸੰ	ਠ	ਪੁ	ਰ	ਠ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	—	ਸੰ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	—	ਨ	—	—
ੳ	ੳ	ਜੇ	ਮ	ਤ	ਰ	ਧੁ	ੳ	ੳ	ਲ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ਲੋ	ਕ	ਪ	ਤੀ	ੳ	ੳ	ਲੈ	ੳ	ੳ
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	—	ਸੰ	—	ਕੁੰ
ੳ	ੳ	ੳ	ਤੀ	ਰ	ਥ	ਨਾ	ੳ	ੳ	ਵਾ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ਕ	ਫੁ	ਨ	ਹੈ	ੳ	ੳ	ਵਾ	ੳ	ੳ
ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧੁ	ਨ	—	ਨ
ੳ	ੳ	ੳ	ਤਿ	ਸ	ਥੈ	ਕੁੰ	ੳ	ੳ	ਠ	ੳ	ਨ
ੳ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਹੀ	ਰਾ	ੳ	ੳ	ਮ	ੳ	ਅ
ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ								
ਜਾ	ੳ	ਨਾ	—	ਲੋਕ...							
ਯਾ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਪੂਜਹੁ...	ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਭੀ ਦੋ ਦੋ ਕਰਕੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।						

੧੧. ਰਾਯ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਚੰਚਲ (ਮੱਧ੯ ਲਯ)

ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧॥
 ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥
 ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਭੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥
 ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥੪॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੫॥
 (ਭੈਰਉ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੧੩੬)

ਅਸਥਾਈ

X		੨				੦			੩		
		ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਗਮ	ਪ	—	—
		ਧੁ	ੳ	ਕ	ਕੁ	ਸਾ	ੳ	ੳੳ	ਈ	ੳ	ੳ
		ਏ							ਈ	ੳ	ੳ
—	—	—	ਮ	—	ਪ	ਧੁ	—	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ
ੳ	ੳ	ੳ	ਅ	ੳ	ਲਹੁ	ੳ	ਨ	ਮੈ	ਰਾ	ੳ	ੳ
							ੳ	ੳ			ੳ

—	—	—	ਨੁ	—	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਹਿੰ	ੜ	ਦੁ	ੜ	ਕੁ	ਰ	ੜ	ਕ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਦੁ	ਦਾ	ੜ	ਨਿ	ਬੇ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—											
ੜ	ੜ	ੜ											

ਅੰਤਰਾ

—	—	—	ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
—	—	—	ਵ	ਰ	ਰ	ਨ	ਰ	ਹੁੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ਸੰ	ਸੰ	ਕੁੰ	ਕੁੰ	ਸੰ	ਨ	—	—	—	—	—
—	—	—	ਨ	ਮਹ	ੜ	ਰ	ਮ	ਦਾ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	—	—	ਪ	—	—	—
—	—	—	ਰਿ	ਸ	ਸੇ	ੜ	ਵੀ	ੜ	ੜ	ਜੋ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ਗ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	—	—
—	—	—	ਰ	ਬੇ	ੜ	ਨਿ	ਦਾ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ											

—ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਟੋ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਕਾਲਿੰਗੜਾ, ਚੰਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥
 ਓਇਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥
 ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੇ ਜਾਈ ॥
 ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥
 ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥
 ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੁਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥
 (ਸੋਰਠਿ ਭ : ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੪)

ਅਸਥਾਈ

X				੨				੦				੩	੪	੫	੬
ਸ	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਗ	—	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ		
ੜ	—	—	ਸ	—	—	—	ਅੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		
ਦ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ;	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		
—	—	—	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	—	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ		
ੜ	ੜ	ੜ	ਪ	ਸ	ਰਿ	ਓ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		
ਮ	ਮ	—	ਗ	—	—	ਰੁ	ਸ	—	—	—	—	—	—		
ਜੋ	ਵ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	—	—	—	—		

—ਮਠ ਕੇ...

ਅੰਤਰਾ

—	—	—	ਸ	—	ਸ	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	ਗ	—	ਮ	—		
ੜ	ੜ	ੜ	ਬ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	—	ਮ	ਮ	—	ਮ	—		
—	—	—	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਪ	ਧੁ	ਨ	—		
ੜ	ੜ	ੜ	ਕਿੰ	ੜ	ਧੁ	ੜ	ਮੁ	ੜ	ੜ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ੜ		
ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	—	—	—	ਪ	ਮ		
ੜ	ੜ	ੜ	ਕੁ	ਰ	ਕ	ਮੁ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸਿ	ਰ		
ਗ	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	—	—	—	—	—	—		
ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		
ਮਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਗ	—	—	ਮ	—	—	—		
**	*	*	ਓ	ਦਿ	ਓ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ੜ	ੜ		
—	—	—	ਪ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	—	ਮੁਪ	ਮਗ	—	—		
ੜ	ੜ	ੜ	ਓ	ਦਿ	ਓ	ੜ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ਭੇ	ੜ	ੜ	ੜ		
ਰੁ	ਸ	—	ਪੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ		
ੜ	ੜ	ੜ	ਭੇ	ਰੀ	ਗ	ਕ	ਦੁ	ਦੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		
ਮ	—	—	ਮੁ	ਮਗ	—	—	ਰੁ	ਸ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ		
ਪਾ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਨ	ਕੇ	ੜ		

ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ
ੜ	ੜ	ੜ	ਭੇ	ਚੀ	ਗ	ਰ	ਵੁ	ਦੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ
ਮ	—	—	ਮਪ	ਮਗ	—	—	ਰ	ਸ	—	—ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾ...			
ਪਾ	ੜ	ੜ	ਈੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ				

ਨੋਟ—ਇਹ ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਰਾਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਭੀ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

(ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਗੁਣਕਰੀ

ਵਾਦੀ—ਪੁ	ਠਾਟ—ਭੈਰਉ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਰੁ	ਜਾਰੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਸ ਪੁ ਤੇ ਮ ਰੁ' ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰੁ ਮ ਪ ਧੁ, ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਧੁ, ਪ, ਮ ਰੁ, ਸ।

ਪਕੜ— $\overline{\text{ਰੁ ਸ ਪੁ}}$, $\overline{\text{ਸ}}$, $\overline{\text{ਰੁਸ}}$, ਮਪ, ਧੁ—ਪ ਮ ਰੁ, ਪ, ਮ ਰੁ, ਸ।

ਗੁਣਕਰੀ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਕੋਲੀ, ਗੁਣਕਲੀ, ਗੁਣਕਰੀ, ਗੁੰਡਕਰੀ, ਗੌਂਡਗਿਰੀ ਅਤੇ ਗੁਣਕ੍ਰਿਯਾ ਆਦਿ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਇਸ ਦੇ ਰਾਗ-ਸਰੂਪ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਮਤ-ਭੇਦ ਵੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਪੰਡਿਤ ਅਹੋਬਲ ਆਪਣੇ 'ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ' ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, "ਰਿਧ ਕੋਮਲ ਸੰਯੁਕਤਾ ਗਨਿ ਵਰਜਯਾ ਗੁਣਕ੍ਰਿਯਾ। ਧੈਵਤੋ ਸੰਯੁਕਤਾ ਕਵਚਿਦ ਗੰਧਾਰ ਸੰਯੁਕਤਾ॥" ਇਹ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਪਰ ਪੰ: ਰਾਮਆਤਮ, ਸੰਮਠਾਥ ਆਦਿ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰ: ਦਾਮੋਦਰ ਆਪਣੇ 'ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ' ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, "ਰਿਧ ਹੀਨਾ ਗੁਣਕਿਰੀ ਐਡਵਾ ਪਰਿ ਕੀਰਤਿਤਾ। ਇਤਿਆਦਿ" ਇਹ 'ਗਾ-ਨੀ' ਦੀ ਥਾਂ 'ਰੋ-ਧਾ' ਵਰਜਿਤ ਓਡਵ ਜਾਤੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੀਕ ਵਿੱਠਲ ਅਤੇ ਡਾਕ ਡੋਟ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੰਗੀਤ "ਸਾਰਾਮ੍ਰਿਤ, ਚਤੁਰਦੰਡਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾ, ਕਲਪਦਰੁਮਾਂਕੁਰ, ਰਾਗ ਤਰੰਗਣੀ" ਆਦਿ ਦੇ ਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸੋ, ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਇਸ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਗੁਣਕਰੀ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਕ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਵਿਚ, ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੀ ਗੁਣਕਰੀ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਗੁਣਕਲੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਕਲਿਆਣ ਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵੀ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ— (੧) ਮੱਧਮ ਵਰਜਿਤ ਖਾਡਵ ਪ੍ਰਕਾਰ, (੨) ਸੰਪੂਰਣ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਉੱਚ ਮੱਧਮ ਇਸ ਵਿਚ ਘੱਟ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—

$\overline{\text{ਸ}}$, ਗ ਰ ਸ, ਨ੍ ਧੁ ਪ੍, ਸ—ਗ ਰ ਨ੍ ਰ ਸ, ਗਪ, ਧ ਨ ਧ ਸੰ—ਧ ਪ, ਗ ਰ, ਗ ਪ ਧ ਪ, ਗ ਪ ਮ ਗ, ਮ ਰ ਸ"।

ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੀ ਗੁਣਕਰੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :-

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਣਕਰੀ ਮਾਲਵ ਗੋਡ, ਗੌਰੀ ਮੇਲ (ਭੈਰਉ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਇਹ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ 'ਗਾ-ਨੀ' ਵਰਜਿਤ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਪੈਂਵਤ, ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) ਹੈ।

ਗੁਣਕਰੀ, ਜੱਗੀਆ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਸਾਵੇਰੀ ਇਕੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਰਾਗ ਹਨ। ਇਹ ਐਸੇ ਰਾਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਅਕਸਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਖੋ-ਵਖ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣਾ ਸਾਧਾਰਨ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਹੀ ਗਾ-ਬਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਅਤੇ ਰਿਆਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਗੁਣਕਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਾਗ ਜੱਗੀਆ ਹੈ। ਪਰ ਗੁਣਕਰੀ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ ਅਤੇ ਜੱਗੀਆ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੱਗੀਆ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ 'ਮੱਧਮ-ਖੜਜ' ਅਤੇ ਗੁਣਕਰੀ ਦਾ 'ਧਾ-ਰੇ' ਹੈ। ਨਾਲੇ ਜੱਗੀਆ ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਣਕਰੀ ਨੂੰ ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੱਗੀਆ ਵਿਚ 'ਧਾ ਮਾ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਤੇ ਨਿਆਸ ਹੈ, ਪਰ ਗੁਣਕਰੀ ਵਿਚ 'ਮਾ ਰੇ' ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਰਿਖਭ ਤੇ ਠਹਿਰਾਉ ਹੈ। ਜੱਗੀਆ ਦਾ ਸੁਰ-

ਸ ਨੁ—ਮ ਰੂਪ 'ਸ, ਰੁ ਮ, ਪ ਧੁ ਸ—ਸ, ਨ ਧੁ, ਪ, ਧੁ—ਮ, ਰੁ ਸ' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਗੰਧਾਰ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਕਰਨਾਟਕ 'ਸਾਵੇਰੀ' ਰਾਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਚ ਸਾਵੇਰੀ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ 'ਪੰਚਮ-ਖੜਜ' ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੁਣਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਸਾਂਤ ਰਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿਚ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ ਦੇ

ਖਿਆਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ ਰੁ, ਰੁ ਸ ਧੁ—ਪ, ਮ ਪ ਧੁ, ਸ—ਸ ਰੁ, ਰੁ ਸ,

ਮ ਪ ਧੁ, ਸ—ਸ ਧੁ, ਪ, ਮ ਪ ਧੁ ਪ ਮ ਰੁ, ਪ ਮ ਰੁ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਖੂਬੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਭਗਤੀ ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਇਆ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਈ ਗਾਇਕ ਤਾਨ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੇ। ਭਾਵ, ਤਾਨ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਘੁਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਰੁ ਰੁ ਸ—ਰੁ ਸ ਧੁ—ਸ, ਸ ਰੁ ਸ—ਧੁ—ਪ, ਧੁ ਧੁ ਸ—ਧੁ ਰੁ—ਸ ਧੁ—ਪ, ਮ ਪ ਧੁ ਸ—ਰੁ—

ਸ ਮ ਸ ਪ
ਰੁ ਮ, ਰੁ ਰੁ ਸ ਧੁ—ਧੁ ਸ—।

੨. ਸਰੁਸੁ - ਪੁ, ਪੁਪ - ਮਪ, ਪੁ, ਦੁਸ - ਚੁਰੁ - ਰੁ ਰੁਸ - ਮਪ, ਮਰੁ - ਰੁਸ - ਰੁ ਰੁਮ, ਮਪ - ਪੁ -

ਪ ਪ ਸ ਸ ਪ ਪ ਸ ਪ ਪ ਪ ਮ ਸ
 ਪੁਪ, ਪੁਮਰੁ - ਰੁ ਪੁ - ਪੁ, ਪੁਸ - ਰੁਸ - ਮਪ ਪੁ, ਪੁ, ਪ, ਪੁਮਪ ਰੁ - ਰੁਸ - ।

੩. ਸ - ਪੁ - ਚੁਰੁ - ਰੁਸ, ਮਪਪੁਪ ਰੁ ਰੁਪ - ਮਪ ਪੁ, ਪੁ, ਪ, ਪੁਮ, ਪਰੁ ਰੁਮਪ ਪੁ ਪੁਪ ਮਰੁ ਰੁਸ -

ਪ ਪ ਪ ਮ ਪ ਸ ਸ ਪ ਪ ਪ ਪ ਪ ਸ
 ਮਪਪੁ - ਪੁ ਪੁਪ - ਚੁਪਮ, ਰੁ - ਪ, ਪੁਮਰੁ, ਰੁ ਰੁਸ - ਪੁ, ਪੁ, ਸ - ਸ ਪੁ - ਪੁ ਪੁਪ ਪੁਪਮਰੁ ਰੁ,

ਸ ਸ ਸ ਪ ਪ ਪ ਮ ਸ
 ਰੁ, ਪੁ, ਪੁ, ਸ - ਪੁ ਪੁਪ, ਮਪਪੁ ਮ, ਰੁ, ਰੁਸ - ।

੪. ਸ ਸ ਪ ਪ ਪ ਸ ਪ ਪ ਸ ਸ ਪ ਮ ਸ
 ਰੁ ਰੁ ਮਪ, ਪੁ - ਪੁ ਪੁਸ - ਸ ਪੁ - ਪੁ ਪੁਪ, ਸ - ਚੁਰੁ - ਰੁਸ - ਪੁ, ਪੁ ਮਪ ਰੁ ਰੁਸ - ਸ ਪੁ -

ਪ ਸ ਸ ਸ ਸ ਪ ਸ ਪ ਮ ਸ ਸ ਸ ਸ
 ਪੁਸ - ਪੁਸ ਰੁ ਸ ਪੁ - ਚੁਰੁ - ਰੁ ਰੁਸ - ਰੁ ਸ ਪੁ - ਪੁਸ - ਰੁ ਸ ਪੁ - ਪੁ ਮਪਰੁ - ਰੁ ਰੁਸ - ਰੁਮ, ਰੁ ਰੁਸ

ਸ ਮ ਸ, ਪ ਪ ਸ ਸ ਸ ਪ ਸ
 - ਮਪਪੁਮਰੁ - ਰੁਪ - ਰੁ ਰੁਸ ਪੁ - ਪੁ, ਪੁ, ਪ ਸ - ਰੁ, ਰੁ, ਸ - ਰੁ ਸ ਪੁ - ਪੁਸ - ਮਪਪੁਸ, ਪੁਰੁ ਸ

ਸ ਸ ਪ ਮ ਸ ਸ
 - ਪੁਸ ਰੁ ਸ ਪੁ - ਪੁ ਮਪਰੁ - ਰੁ ਮਪਪੁ ਰੁ - ਰੁ ਰੁਸ - ।

੫. ਪ ਪ ਪ ਸ ਸ ਪ ਸ ਪ
 ਪੁ, ਪੁ, ਪੁ, ਸ - ਪੁਸ, ਚੁਰੁ - ਸ, ਪੁਮਪਸ - ਮਪਪੁਸ - ਰੁਸ - ਰੁ ਸ ਪੁ - ਪ, ਮਪਪੁ - ਪੁਪ, ਪੁਮਪੁ

ਸ ਸ ਸ ਮ ਸ ਸ ਸ ਪ ਮ ਪ ਪ ਸ
 ਸਰੁ - ਰੁ ਸ - ਰੁ ਰੁਸ - ਮ, ਰੁ, ਰੁ, ਰੁਸ, ਮਪਮਰੁ - ਰੁ ਸ ਪੁ - ਪੁ ਮਪਰੁ - ਰੁਪ - ਪੁ ਪੁ ਮਪਰੁ - ਰੁ

ਸ ਸ ਰ ਮ ਪ ਪੁ ਸ ਸ
 ਰੁਸ - ਰੁ, ਮ, ਪ, ਪੁ, ਸ, ਰੁ ਸ - ਮ - ਮਰੁ, ਰੁ ਸ, ਸ ਪੁ, ਪੁਪ, ਪਮ, ਮਰੁ, ਰੁ ਰੁਸ - ਸਰੁ ਸ, ਸਰੁ ਮਰੁ ਸ,

ਪ ਸ
 ਸਰੁ ਮਪਮਰੁ ਸ, ਸਰੁ ਮਪਪੁ ਮਪਰੁ ਸ, ਸਰੁ ਮਪਪੁ ਮਪਮਰੁ ਸ, ਸਰੁ ਮਪਪੁ ਸ, ਸ ਪੁਪ, ਪੁ ਮਪਰੁ, ਰੁ ਸ, ਮਪਪੁ ਸ ਰੁ ਸ,

ਸ ਪ ਮ ਸ
 ਪੁ ਮਪਰੁ ਸ, ਸਰੁ ਸ ਮਪਪੁ ਪੁ ਸ - ਸ ਰੁ ਸ - ਰੁ ਰੁ ਸ, ਪੁ ਪੁ ਮ ਰੁ ਰੁ ਸ, ਪੁ ਪੁ ਮ ਪੁ ਮਪਰੁ - ਰੁ ਰੁ ਸ - ।

ਗੁਣਕਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	
੧.	* ਤਉ	ੜ	ਕਾ	ਰ	ਣ	ਸਾ	ਹਿ	ਸਰੁ	ਮਪ	ਧੁਪ	ਮਪ	੨
੨.	*	.	.	ਸਰੁ	ਸਸ,	ਮਪ	ਧੁਪ	ਧੁਸੰ	ਰੁੰਸੰ	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਸੰ	੨
੩.	ਸਰੁ	ਮਪ	ਧੁਧੁ	ਧੁਸੰ	ਰੁੰਸੰ	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਸੰ	ਮੰਮੰ	ਰੁੰਸੰ	ਧੁਰੁੰ	ਸੰਸੰ	੨
੪.	*	ਸਰੁ	ਸਰੁ	ਮਰੁ,	ਮਪ	੨
	ਰੁੰਸੰ,	ਰੁੰਮੰ	ਰੁੰਮੰ	ਰੁੰਰੁੰ	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਧੁ,	ਸੰਸੰ	ਧੁਪ,	ਧੁਧੁ	ਪਮ,	ਪਪ	੨
੫.	*	ਰੁਰੁ	ਸਰੁ	ਰੁਸ	ਰੁਰੁ,	੨
	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰ,ਰੁੰ	ਰੁੰਸੰ	ਰੁੰਰੁੰ,	ਰੁੰਮੰ	ਰੁੰਮੰ,	ਸੰਧੁ	ਧੁਸੰ	ਧੁਪ	ਪਧੁ	ਪਮ,	੨
੬.	*	ਧੁਸ	ਸ.ਧੁ	ਸਸ	ਰੁਸ,	੨
	ਧੁਸੰ	ਸੰ,ਧੁ	ਸੰਸੰ	ਰੁੰਸੰ,	ਰੁੰਮੰ	ਰੁੰਰੁੰ,	ਸੰਧੁ	ਧੁਸੰ	ਧੁਧੁ,	ਪਧੁ	ਪਪ,	੨
੭.	ਧੁਰੁ	ਸਸ,	ਸਰੁ	ਮਮ	ਰੁਸ,	ਰੁਮ	ਪਪ	ਮਰੁ,	੪੫	ਧੁਧੁ	ਪਮ,	੨
	ਸੰਧੁ,	ਸੰਧੁ	ਮੰਮੰ	ਰੁੰਸੰ,	ਰੁੰਸੰ	ਧੁਸੰ,	ਸੰਧੁ	ਪਧੁ,	ਧੁਪ	ਮਪ,	ਪਮ	੨

ਅੰਤਰਾ

੧.	* ਖ	ਲ	ੜੀ	ਖ	ਪ	ਰੀ	ੜ	ਸੰਰੁੰ	ਸੰਸੰ	ਧੁਧੁ	ਪਮ	੨
੨.	*	.	.	ਮੰਮੰ	ਰੁੰਸੰ,	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਧੁ.	ਸੰਸੰ	ਧੁਪ,	ਧੁਧੁ	ਪਮ,	੨
੩.	ਮਪ	ਧੁਪ	ਸੰਰੁੰ	ਸੰਸੰ	ਧੁਪ	ਮਪ,	ਰੁਰੁ	ਸਸ,	ਸਰੁ	ਮਮ,	ਰੁਮ	੨
੪.	*	ਮਪ	ਧੁ,ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	੨
	ਧੁਸੰ	ਰੁੰਧੁ	ਸੰਰੁੰ	ਧੁਸੰ	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਸੰ	ਧੁਪ	ਮਰੁ.	ਸਰੁ	ਮਰੁ,	ਰੁਮ	੨
੫.	*	ਪੰਮੰ	ਰੁੰਮੰ	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਰੁੰ	੨
	ਪਪ,	ਮਪ	ਮਮ	ਰੁਮ,	ਰੁਰੁ	ਸਰੁ,	ਮਮ	ਰੁਸ,	ਪਪ	ਮਰੁ,	ਧੁਧੁ	੨
੬.	ਧੁਧੁ	ਪ,ਧੁ	ਧੁਪ,	ਧੁਧੁ	ਪਪ	ਮਮ	ਰੁਰੁ	ਸਸ,	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰ,ਰੁੰ	ਰੁੰਸੰ,	੨
	ਰੁਰੁ	ਸਸ,	ਸਰੁ	ਸਸ,	ਰੁਮ	ਰੁਰੁ,	ਮਪ	ਮਮ,	ਪਧੁ	ਪਪ,	ਧੁਸੰ	੨
੭.	*	੨
	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰ,ਰੁੰ	ਰੁੰਸੰ	ਰੁੰਰੁੰ,	ਸੰਸੰ	ਧੁ,ਸੰ	ਸੰਧੁ	ਸੰਸੰ,	ਧੁਧੁ	ਪ,ਧੁ	ਧੁਪ	੨
	ਮਮ	ਰੁਮ	ਮਰੁ	ਮਮ,	ਰੁਰੁ	ਸਰੁ,	ਰੁਸ	ਰੁਰੁ,	ਸਰੁ	ਮਮ,	ਰੁਮ	੨

੧. ਰਾਜ ਗੁਣਕਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੇ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥
ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥
ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥
ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥
ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋੜੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥
ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥
ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥
ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੩੫੮)

ਅਸਥਾਈ																
੦				੩				X				੨				
—	ਸ	—	ਸਰੁ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਰੁ	—	ਸ	—	
ੜ	ਤਉ	ੜ	ਕਾੜ	ਰ	ਣ	ਸਾ	ਹਿੜ	ਥਾ	ੜ	ਰੰ	ਗ	ਰ	ੜ	ਭੇ	ੜ	
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਪੁ	—	ਪੁ	ਪੁ	ਸ	—	ਸ	—	
ਤੇਰੇ	ਨਾ	ਮ	ਅ	ਨੇ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਰੁ	ੜ	ਪ	ਅ	ਨੰ	ੜ	ਰਾ	ੜ	
—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਪੁ	ਪ	ਮਪ	ਪੁਪ	ਮ	ਰੁ	ਸ	—	
ੜ	ਕਹ	ਣ	ਨ	ਜਾ	ਹੀ	ਭੇ	ਰੇ	ਗ	ਣ	ਕੇੜ	ੜੜ	ਭੇ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਅੰਤਰਾ																
	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
	ਏ	ਵ	ਤਿ	ਆ	ੜ	ਦ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਕੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਈ	ੜ
—	ਪੁ	—	ਪੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਪੁ	ਪੁ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ੜ	ਏ	ੜ	ਖ	ਭੁ	ੜ	ਖ	ੜ	ਤੀ	ਰ	ਥ	ਕੀ	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ	
—	ਮ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਮੰ	—	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	
ੜ	ਜੋ	ੜ	ਕੀ	ਜ	ਤੀ	ੜ	ਜੁ	ਗ	ਰ	ਮਹਿ	ੜ	ਰ	ਹ	ਭੇ	ੜ	
—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	—	ਪੁ	ਮ	ਮਪ	ਪੁਪ	ਮ	ਰੁ	ਸ	—	
ੜ	ਕਰ	ਕ	ਰ	ਭ	ਗ	ਵੇ	ੜ	ਭੇ	ੜ	ਖੜ	ਭੜ	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ	

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਡੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਗੁਣਕਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰੇ ਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ਹਰਿਨਾਮਾ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੈ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੇ ਫੁਨਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥੧॥
 ਅਜਮਲ ਕਉ ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਮਹਿ ਨਾਰਾਇਣ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥
 ਜਾ ਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀਸੁਰ ਬਾਛਤ ਸੋ ਗਤਿ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥੨॥
 ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਗਜਿ ਕੀਨਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਿਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖਹੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥੩॥
 (ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੯੦੧)

ਅਸਥਾਈ

ੳ				×			੨				੦			
ਸ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਰੁ	—	ਪ	ਮ	ਰੁ	—	ਸ
ੲ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਓ	ੲ	ਟ	ਲੇ	ਹੁ	ੲ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ੲ	ਮਾ
—	ਸ	—	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਸ
ੲ	ਜਾ	ੲ	ਕੈ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨ	ਦੁ	ਰ	ਮ	ਤ	ਨਾ	ੲ	ਸੈ
—	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪੁ	—	ਪੁ	ਪ	ਮਪ	ਪੁਪ	ਮ
ੲ	ਪਾ	ੲ	ਵਹਿ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਰ	ਬਾ	ੲ	ੲ	ੲ	ਨਾੲ	ੲੲ	ੲ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ													
	ਮ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਪੁ	ਪੁ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ
	ਬ	ਡ	ਭਾ	ਗੀ	ੲ	ਤਿ	ਹ	ਜ	ਨ	ਕਉ	ੲ	ਜਾ	ੲ	ਨਹੁ
—	ਸੰ	ਪੁ	ਪੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	—	—	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ
ੲ	ਜੋ	ਹ	ਰਿ	ਕੈ	ੲ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ੲ	ੲ	ੲ	ਵੈ	ੲ	ੲ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪੁ	ਪ	—	ਮ	—	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਰੁ	ਸ
ੲ	ਜਨ	ਮ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕੈ	ੲ	ਪਾ	ੲ	ਪੲ	ਖੰ	ਦਿ	ੲ	ਕੈ

— ਸ ਮ ਮ ਮ ਪ — ਧ ਧ ਪੁ — ਧ ਪ ਮਪ ਧਪ ਮ ਕੁ
 ੜ ਵ ਨ ਥੋ ਕੁੰ ੜ ਠ ਸਿ ਧਾ ੜ ੜ ੜ ਵੈੜ ੜੜ ੜ ੜ

ਸ
 ੜ —ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਗੁਣਕਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ ਲਖ ਬਾਰ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਕਉ ਵਾਰਿ ॥
 ਸਿਮਰਨਿ ਤਾ ਕੈ ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪ ॥ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਨ ਵਿਆਪਹਿ ਤਾਪ ॥੧॥
 ਐਸੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ ॥
 ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੀ ॥੨॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਣੈ ਸੁਭਰ ਭਰਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਥਾਵੈ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੈ ਕਉ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥੩॥
 ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਸੋ ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਰੁ ॥੪॥

SIKHBOOKCLUB.COM (ਭੇਰਉ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੪੨)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
੫								ਸ							
ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਰੁ	ਸ	—	ਪੁ	ਪੁ	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਐ	ੜ	ਸੋ	ੜ	ਹੀ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ
				੫								ਮ			
ਮ	—	ਪ	ਧੁ	ਪੁ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਜਾ	ੜ	ਸ	ਜ	ਪ	ਤ	ਪੁ	ੜ	ਰ	ਨ	ਸ	ਭ	ਕਾ	ੜ	ਮ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

੫				੫											
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
ਨ	ਮ	ਸ	ਕਾ	ੜ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਲ	ਖ	ਥਾ	ੜ	ਰ	ੜ
				੫											
੫	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਪੁ	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਇ	ਦੁ	ਮ	ਨ	ਦੀ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਵਾ	ੜ	ਰ	ੜ

ਸੰ	ਸੰ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਸੰ	—	ਪੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਕੁੰ	—	ਸੰ	—
ਸਿ	ਰੁੰ	ਰ	ਨ	ਤਾ	ਠ	ਕੈ	ਠ	ਮਿ	ਟਹਿ	ਠ	ਸੰ	ਤਾ	ਪ	ਠ	ਠ
ਪ	—	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	ਪੁ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਸ	—
ਰੰ	ਠ	ਇ	ਅ	ਨੰ	ਠ	ਦ	ਨ	ਵਿਆ	ਠ	ਪਹਿ	ਠ	ਤਾ	ਠ	ਪ	ਠ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਗੁਣਕਰੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥
 ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥
 ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤੁ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥
 ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹੁ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥
 ਅਭਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਝੀ ਹੋਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧੩॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੧, ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ, ਪੰਨਾ ੯੪੬)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨	
ਸ	—	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪੁ	—	ਪੁ	ਸ	—	ਸ	—
ਤੇ	ਠ	ਈ	ਗ	ਤ	ਮਿ	ਤ	ਤੁ	ਠ	ਹੈਠ	ਜਾ	ਠ	ਣਹਿ	ਠ
ਸ	ਰੁ	ਸ	ਮ	—	ਪ	ਪੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਸ	—
ਕਿਆ	ਠ	ਕੰ	ਆ	ਠ	ਖ	ਵ	ਖਾ	ਠ	ਠ	ਲੈ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ			ਪ		ਪ		ਪ			ਪ		ਸੰ		ਸੰ
ਮ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਪੁ	ਕੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਆ	ਠ	ਪੰ	ਕੁ	ਪ	ਰਾ	ਠ	ਆ	ਠ	ਪੋ	ਪ	ਰ	ਗ	ਗ	ਟ
ਸੰ	—	ਪੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪੁ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਮ	—	ਸ	—	ਸ
ਆ	ਠ	ਪੰ	ਸ	ਠ	ਰੰ	ਰ	ਮਾ	ਠ	ਠ	ਲੈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੬. ਰਾਗ ਗੁਣਕਰੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੋ ਸੋ ਨ ਨਾਬ ਅਨਾਬ ਨ ਮੋ ਸਰਿ, ਤੋ ਸੋ ਨ ਦਾਨੀ ਨ ਮੋ ਸੋ ਭਿਖਾਰੀ ॥
 ਤੋ ਸੋ ਨ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਨ ਮੋ ਸਰਿ, ਮੋ ਸੋ ਅਗਯਾਨਿ ਨ ਤੋ ਸੋ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ਮੋ ਸੋ ਨ ਪਤਿਤ ਨ ਪਾਵਨ ਤੋ ਸਰਿ, ਮੋ ਸੋ ਬਿਕਾਰੀ ਨ ਤੋ ਸੋ ਉਪਕਾਰੀ ॥
 ਮੇਰੇ ਹੋ ਅਵਗੁਨ ਤੂ ਗੁਨ ਸਾਗਰ, ਜਾਤ ਰਸਾਤਲ ਓਟ ਤਿਹਾਰੀ ॥੫੫੯॥

(ਕਬਿੱਤ ਸਵੈਯੇ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨	⊕			੧		੨		
ਪ			ਪ	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਸ	ਸ	
ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਸ	ਸ	
ਭੋ	ਸੋ	ਨ	ਨਾ	ੜ	ਬ	ਅ	ਨਾ	ਬ	ਨ	ੜ	ਸ	ਰ	
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਮ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਰੋ	ਸੋ	ਨ	ਦਾ	ਨੀ	ੜ	ਨ	ਮੋ	ਸੋ	ਭਿ	ਖਾ	ੜ	ਰੀ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ				—	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਮ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਮੋ	ਸੋ	ਨ	ਦੀ	ੜ	ਨ	ਦ	ਯਾ	ਲ	ਨ	ਤੋ	ੜ	ਸ	ਰ
ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਧੁ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਸ	—
ਮੋ	ਸੋ	ਅ	ਗਯਾ	ੜ	ਨੀ	ਨ	ਤੋ	ਸੋ	ਬਿ	ਚਾ	ੜ	ਰੀ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਭੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਗੁਣਕਰੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜੋ ਕਿਮ ਮਾਨਸ ਰੂਪ ਕਹਾਏ ॥
 ਸਿਧ ਸਮਾਧ ਸਾਧ ਕਰ ਹਾਰੇ ਕਯੋਹੂੰ ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਰਦ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸਰ ਧ੍ਰੁਅ ਸੇ ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਹਾਰ ਹਨ ਛਾਡਿਓ ਤਦਪਿ ਧਿਆਨ ਨ ਆਏ ॥੧॥
 ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਪਿਸਾਚ ਪ੍ਰੇਤ ਤੇ ਨੇਤਹ ਨੇਤ ਕਹਾਏ ॥
 ਸੂਫਮ ਤੇ ਸੂਫਮ ਕਰ ਚੀਨੇ ਬਿਧਨ ਬਿਧ ਬਤਾਏ ॥੨॥
 ਭ੍ਰਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਸਭੈ ਸਜਿ ਏਕ ਅਨੇਕ ਸਦਾਏ ॥
 ਸੋ ਨਰ ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਬਾਚੇ ਜੋ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਿਧਾਏ ॥੩॥ (ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

⊕		੧		੨		⊕		੧		੨				
ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਰੁ	ਸ	ਧੁ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਸ	—	ਸ	—	
ਸੋ	ਕਿ	ਮ	ਮਾ	ਠ	ਨ	ਸ	ਰੁ	ਪ	ਠਕ	ਹਾ	ਠ	ਏ	ਠ	
ਰੁ	ਰੁ	ਰੁਸ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਸ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸ	—	ਸ	—
ਸਿ	ਧ	ਠਸ	ਮਾ	ਠ	ਧ	ਠ	ਸਾ	ਧ	ਕਰ	ਹਾ	ਠ	ਰੋ	ਠ	
ਰੁ	ਸ	—	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਸ	—	
ਕ	ਕੋ	ਠ	ਧੁ	ਠ	ਠ	ਨ	ਏ	ਖ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਏ	ਠ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ		ਸ		ਧੁ		ਸ		ਸ		ਸ		ਸ		
ਨਾ	ਰ	ਦ	ਬਿਆ	ਠ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	
ਸ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਠ	ਸ	ਠ	ਸ	ਰੁ	—	—	ਸੰਧੁ	ਕੁ.	ਸ	—
ਧਿਆ	ਵ	ਤ	ਧਿਆ	ਠ	ਨ	ਲ	ਗਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਏ	ਠ
ਸ	ਰੁ	ਸੰਰੁ	ਸ	—	ਸ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਪ	—	
ਬੰ	ਦ	ਠਪੁ	ਰਾ	ਠ	ਨ	ਠ	ਹਾ	ਰ	ਹਠ	ਠ	ਠ	ਠਿਠ	ਠ	
ਸ	ਸ	ਸ	ਧੁ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਸ	—	
ਠ	ਦ	ਪ	ਧਿਆ	ਠ	ਨ	ਨ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਏ	ਠ	

—ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਕੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਡੇ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਗ ਗੁਣਕਰੀ, ਸੂਲਛਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਜੇਵੇ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥੧॥
 ਕਾਰਣਿ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥੨॥
 ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥ ਕੋਈ ਓਵੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥੩॥
 ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ ॥੪॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ ॥੫॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੮੫)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦
ਸ	ਸ	ਪ	ਧੁ	ਪ
ਕੰ	ਈ	ਰਾ	ਸ	ਮ
ਮ	—	ਪ	ਰੁ	—
ਕੰ	ਸ	ਈ	ਸ	ਸ
ਪੁ	ਪੁ	ਸ	ਰੁ	—
ਕੰ	ਈ	ਸੇ	ਗੁ	ਆ
ਮ	—	ਪ	ਸ	ਪ
ਕੰ	ਸ	ਈ	ਲਾ	ਹਿ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਕਾ	ਸ	ਰ	ਣ	ਕ	ਰ	ਣ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਕੁੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਕ	ਰ	ਣ	ਕ	ਠੀ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	ਕੁੰ	ਮੰ	ਕੁੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਸ	ਧਾ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	—	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਰੁਸ
ਧਾ	ਸ	ਰ	ਰ	ਹੀ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ

—ਕੋਈ...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਗੁਣਕਰੀ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥ ਜੋ ਕਮਾਵਨੁ ਸੋਈ ਭੋਗ ॥
ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ ਧੰਧ ॥੧॥
ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਹੈਵਰ ਗੋਵਰ ਚਾਲਨਹਾਰ ॥
ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਧੂਰ ॥੨॥
ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥
ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਰਧਾਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥੩॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਧੂ ਪਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਿਸੁ ਤੂਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥੪॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੮੮)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦
ਸ	ਸ	ਧੁ	ਸ	—
ਰੁ	—	ਰੁ	—	—
ਐ	ਸੀ	ਜਾ	ਨੀ	—
ਮ	ਰੁ	ਮ	ਪੁ	—
ਸੰ	ਤ	ਜ	ਨੀ	—
ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	—
ਪ	ਰ	ਗਾ	ਸ	—
ਰੁ	ਰੁ	ਪ	ਰੁ	—
ਪੁ	ਰੁ	ਗ	ਚ	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ
ਮ	ਸ	ਨ	ਦੀ	ਜੈ
ਏ	—	—	—	—
ਧੁ	ਸੰ	ਰੁ	ਸੰ	—
ਕਾ	ਦੁ	ਲੋ	ਗ	—
ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	—
ਧੁ	—	ਕ	ਮਾ	—
ਜੰ	—	—	—	—

ਰੁ ਸੋ — ਪ ਮ ਰੁ ਸ — ਸ —
 5 ਈ 5 ਭੋ 5 ਗ 5 5 5

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਗ ਗੁਣਕਰੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ, ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥

ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਆਈਅਹਿ, ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥੨॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੬੬)

ਅਸਥਾਈ

X		੨		੦		੩		
ਸਰੁ	ਸਰੁ	ਸ	ਸ	ਸਰੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸ	—
ਮੁਹ	ਬਤ	ਜਿ	ਸ	5ਖੁ	ਦਾ	ਇ	ਈ	5 5
ਮ	ਮ	ਰੁ	ਰੁ	ਪ	ਮ	ਰੁ	ਸ	—
ਰ	ਤਾ	ਰੁ	ਗ	ਚ	ਲੁ	5	ਲ	5 5

SIKHBOOKS.COM ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪਧੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਨਾ	ਨਕ	ਵਿ	ਰ	ਲੰ	ਪਾ	ਈ	ਅਹਿ	5 5
ਸੰ								
ਧੁ	ਪਧੁ	ਮ	ਮ	-ਪ	ਮ	ਰੁ	ਸ	—
ਤਿਸ	ਜਨ	ਕੀ	ਮ	5ਨ	ਮੁ	5	ਲ	5 5

ਨੋਟ—ਝਪਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਯ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਗੁਰ (ਸਮ) ਤੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਗੁਣਕਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ

ਵਾਦੀ -- ਧੁ | ਠਾਟ-- ਟੋਡੀ | ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਲਗ-ਭਗ ਅੱਠ ਵਜੇ)
 ਸੰਵਾਦੀ-- ਗੁ | ਜਾਤੀ - ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼-- ਇਸ ਵਿਚ 'ਰੇ ਗਾ ਧਾ' ਸੁਰ ਅਤੀ ਕੌਮਲ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਆਰੋਹ - ਸ, ਰੁ ਗੁ, ਮੱ ਧੁ, ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ - ਸੰ, ਨ ਧੁ, ਮੱ ਗੁ, ਰੁ ਸ।

ਪਕੜ - ਨਸ, ਰੁ ਗੁ, ਮੱ ਧੁ, ਮੱ ਗੁ, ਰੁ ਗੁ ਰੁ, ਸ।

ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਅਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਤਰ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਆਦਿਮ ਜਾਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ— ਪੰਡਿਤ ਮਤੰਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਹੱਦ ਦੇਸ਼ੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਡੱਕ, ਮਾਲਵ, ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਗੂਜਰੀ ਆਦਿ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤ-ਮਕਰੰਦ, ਸਮਯਸਾਰ, ਰਤਨਾਕਰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਪੁਲਿੰਡਿਕਾ, ਬੜਲਾ, ਕੋਸ਼ਿਕ, ਅੰਧਾਲੀ, ਸੌਰਾਸ਼ਟਰੀ, ਅਹੀਰੀ ਤੇ ਗੂਜਰੀ ਇਤਿਅਦਿ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਭੀਰਵਾ ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਭੈਰਉ-ਭੈਰਵੀ ਨਾਮਕਰਣ ਹੋ ਗਏ, ਤਿਵੇਂ - ਅਹੀਰ ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਅਹੀਰੀ ਅਤੇ ਗੂਜਰ ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਗੂਜਰੀ ਨਾਮ ਪੈ ਗਿਆ।

ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ ਵਿਚ ਗੂਜਰੀ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਗ੍ਰਾਮ ਦਾ ਇਕ ਵਿਭਾਗ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ, ਗੂਜਰੀ ਨੂੰ ਸਾਰੰਗਦੇਵ ਨੇ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਮਾਲਵ ਕੋਸ਼ਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਗੂਜਰੀ, ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ ਗੂਜਰੀ, ਦੱਖਣ ਗੂਜਰੀ, ਦ੍ਰਾਵੜ ਗੂਜਰੀ ਦੇ ਉਪਨਾਮ ਭੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰੰਤੂਰੀਕ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਚੰਦ੍ਰੋਦਯ' ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ 'ਮਾਲਵ ਗੌਡ ਠਾਟ' ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਰਾਗ ਤਰੰਗਣੀ' ਅਤੇ ਹਿਰਦਯਕੋਤੁਕ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਭੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗੌਰੀ ਮੋਲ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੂਜਰੀ 'ਭੈਰਉ ਠਾਟ' ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ ਦੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੈਰਉ ਰਾਗ 'ਰੋ-ਪਾ' ਵਰਜਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਲਕੋਂਸ ਰਾਗ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਸੋ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ ਦੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੂਜਰੀ 'ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ' ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਪੰਡਿਤ ਅਹੋਬਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ 'ਪਾਰਿਜਾਤ' ਵਿਚ ਦੱਖਣ ਗੂਜਰੀ ਤੇ ਉੱਤਰ ਗੂਜਰੀ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਦੱਖਣ ਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਗੰਧਾਰ ਲਾਉਣਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਥੇ ਸਾਡੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਇਹੋ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸਤਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਤਕ ਗੂਜਰੀ ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਵਾਂਗ, ਭੈਰਵੀ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸ ਦੇ ਸਰੂਪ

੩੭੭

ਵਿਚ ਬੋਤਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਗੀਤ 'ਕਲਪਦ੍ਰੁਮਾਕੁਚ' ਅਤੇ 'ਨਾਦ ਵਿਨੋਦ' ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :—

ਧੋਵਤਾਸ ਗੁਰਨਾਸਾ ਸੰਪੂਰਣਾ ਗੁਰਜਰੀ ਮਤਾ । ਸਪਤਮੀ ਮੂਰਛਨਾ ਤੱਸਯਾ ਬਹੁਲਯਾਸਹ ਮਿਸ਼ਿਰਤਾ ।
ਰਾਮਕਲੀ ਟੋਡਿਯਾ ਸੰਯੁਕਤਾ ਵਰਾਣੀ ਮਿਸ਼ਿਰਤਾ ਪੁਨਹ । ਗੁਰਜਰੀ ਜਯਤੇ ਵਿਦ੍ਯੁਨ ਅਧੱਯਮੇ ਪ੍ਰਗੀਯਤੇ ॥

ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸੁਰ ਰੂਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ :—“ਨ ਧੁ ਮੰ ਧੁ, ਮੰ ਗੁ, ਰੁ ਸ, ਸ ਨ ਧੁ, ਮੰ ਧੁ ਨ ਸ, ਮੰ ਮ ਧੁ ਧੁ, ਮੰ ਮ ਗੁ ਰੁ ਰੁ ਰੁ ਸ ।” ਇਹ ਸਰੂਪ ਆਧੁਨਿਕ ਗੁਜਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ' ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਕੇ ਆਧੁਨਿਕ 'ਟੋਡੀ ਠਾਟ' ਵਿਚ ਗੁਜਰੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

ਗੁਜਰੀ 'ਪੰਚਮ' ਵਰਜਿਤ ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੋਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਜਾਂ ਰਿਖਭ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਅੱਠ-ਨੌ ਵਜੇ) ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ “ਨ ਸ, ਰੁ ਗੁ, ਰੁ ਗੁ ਰੁ, ਸ ਨ ਧੁ, ਮੰ ਧੁ ਸ, ਸਰੁਗੁ, ਮੰਧੁ, ਮੰਧੁ ਨਧੁ,

ਮੰ ਧੁ ਮੰ ਗੁ, ਰੁ ਗੁ ਰੁ ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ ‘ਮੰ ਧੁ ਸ, ਜਾਂ ਧੁ ਮੰ ਧੁ, ਮੰਧੁ ਸ’ ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਜਰੀ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਅਕਸਰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਨੂੰ ਕਈ ਵੇਰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਅਤੀ ਮਧੁਰ ਤੇ ਕਰੁਣਾ ਰਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਗੁ, ਰੁਗੁਰੁ, ਸ—ਨਸ ਧੁ—ਨਸ—ਸਰੁਗੁ—ਰੁਗੁ, ਰੁ, ਸ—ਧੁ—ਮੰਧੁਸ—ਨਰੁਗੁ, ਰੁਗੁਰੁ—
ਨ
ਸ, ਧੁ—ਨਸ—।

੨. ਨਸਰੁ ਧੁ—ਮੰਧੁਨ, ਰੁਨਧੁ, ਨਰੁਗੁ—ਰੁਗੁ, ਮੰਰੁਗੁ, ਰੁਗੁਰੁ—ਸ, ਨਰੁ, ਰੁਗੁ, ਗੁਮੰਰੁਗੁ—ਰੁ, ਰੁ,
ਗੁ ਗੁ ਨ, ਗੁ
ਸ—ਸਰੁਗੁ, ਰੁਗੁਮੰ, ਰੁਗੁ, ਰੁਸ ਧੁ—ਗੁ—ਰੁਗੁਰੁ—ਸ—।

੩. ਨਰੁਗੁ, ਰੁਗੁਮੰ, ਧੁ ਗੁ—ਰੁਗੁਰੁਨਧੁ—ਗੁ ਰੁਗੁਮੰਧੁ—ਮੰਧੁਮੰਗੁ—ਰੁਗੁਮੰਰੁਗੁ; ਰੁਗੁਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਸਰੁਗੁ

ਪੁ ਮ ਗੁ ਪੁ ਪੁ ਗੁ ਗੁ
 —ਮਪੁ —ਧਮਗੁ —ਰਗਮਪੁ — ਮਪੁਨਪੁ — ਮਪੁਮਗੁ, ਪੁ, ਨਪੁਮਗੁ, ਰਗੁਰ, ਰ, ਸ— ਸਗੁ ਰੁਗਮਪੁ
 ਮ ਮ ਗੁ ਗੁ ਗੁ
 —ਪੁ, ਧਮਗੁਰ, ਰਗੁਰ ਨਰਗੁ, ਰਗਮਪੁ — ਗੁ ਰਗੁਰ, ਸ— ।

੪. ਸ ਗੁ ਪੁ ਮ ਗੁ ਮ ਗੁ
 ਨਰੁਗੁ—ਰੁਗਮਪੁ; ਮਪੁਨਪੁ, ਨ, ਮਪੁ, ਧਮਗੁਰ, ਰੁਗਮਪੁਨਪੁ, ਧਮਗੁਰ, ਮਰੁਗੁਰੁ ਰੁਗਮ, ਮਪੁ,
 ਮ ਮ ਗੁ ਗੁ ਪੁ ਪੁ ਪੁ ਮ ਗੁ ਰੁ
 ਗਮਪੁ, ਧਮਗੁਰ, ਰਗੁਰ, ਰੁ ਸ—ਸ ਪੁ, ਮਪੁਮਗੁ— ਪੁ, ਮਪੁਨ, ਰੁੰਨਪੁ, ਨਪੁਮ, ਧਮਗੁ, ਮਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਮ ਪੁ ਨ ਪੁ ਮ
 ਸ ਪੁ, ਗੁ—ਪੁ, ਧਮਗੁਰੁਗਮਪੁ—ਮਪੁਸ—ਨਸ, ਸ ਪੁ—ਮਪੁਨਸ ਰੁੰਨਪੁ, ਮਪੁਨ, ਰੁੰਨਪੁ, ਧਮਗੁ,
 ਗੁ ਗੁ
 ਰੁਗੁਰ, ਰ, ਸ— ।

੫. ਗੁ ਪੁ ਨ ਪੁ ਮ ਮ ਪੁ
 ਸਗੁ ਰੁਗਮਪੁ, ਮਪੁਨਸ—ਨਸਪੁ—ਮਪੁਸ—ਰੁੰਸ, ਨਸਰੁੰ ਪੁ, ਮਪੁਸ—ਨਸੰਨਪੁ, ਪੁ, ਪੁ, ਮਪੁਨ,
 ਗੁ ਗੁ ਨ ਪੁ ਪੁ ਗੁ ਗੁ ਨ
 ਨਸ—ਸਰੁੰਗੁ, ਰੁੰਗੁਰੁ, ਰੁੰ, ਸ—ਨਸਰੁੰ ਪੁ, ਮਪੁਨਸਪੁ, ਮਪੁਸ—ਸਗੁ—ਰੁੰਗੁ, ਰੁੰਗੁਰੁ, ਸ—ਪੁ—ਗੁ
 ਗੁ ਗੁ ਰੁੰ ਗੁ ਗੁ ਨ ਪੁ ਗੁ ਮ ਗੁ ਗੁ
 —ਰੁਗਮ ਰੁੰਗੁ, ਰੁੰਗੁ ਗੁ, ਰੁੰਗੁਰੁ, ਰੁੰ, ਸ—ਸ ਪੁ —ਮਪੁਮਗੁ, ਰੁਗਮਪੁ—ਧਮਗੁਰੁ, ਰਗੁਰ, ਰ, ਸ—
 ਸਰੁਸ, ਨਰੁਗੁਰੁਸ, ਨਰੁਗਮਗੁਰੁਸ, ਨਰੁਗਮਪੁਮਗੁਰੁਸ, ਨਰੁਗਮਪੁਨਪੁਮਗੁਰੁਸ, ਨਰੁਗਮਪੁਨਸ, ਨਪੁ
 ਮਗੁਰੁਸ, ਨਰੁਗਮਪੁਨਸਰੁੰਨਪੁਮਗੁਰੁਸ, ਨਰੁਗਮਪੁਨਸਰੁੰਗੁ, ਰੁੰਗੁਰੁੰਨਪੁ, ਮਪੁਮਗੁ, ਧਮਗੁਰੁ, ਗੁਰੁ
 ਸਪੁ—ਸ— ।

ਗੁਜਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੩)

		ਅਸਥਾਈ					
	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮
੧,	ਪ੍ਰੀ ਤ ਗੋ ਬਿੰ	ਦ ਸਿ ਟ ਉ	ਨਸ ਗਮ ਪੁਨ ਸਰੁੰ	ਸੰਨ ਧਮ ਰੁਗੁ ਰੁਸ			
੨,	• • • •	ਨਰੁ ਗਮ ਪੁਧੁ ਨਸੰ	ਰੁੰਸ ਨਪੁ ਮਧੁ ਮਗੁ	ਰੁਗੁ ਰੁਸ ਮੇ ਰੀ			
੩,	ਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗਮ ਪੁਮ	ਨਸ ਰੁੰਸ ਗੁੰਗੁ ਰੁੰਸ	ਨਸ ਨਪੁ ਮਗੁ ਰੁਗੁ	ਰੁਸ ਨਸ ਮੇ ਰੀ			

੪.	• • • • ਸੰਠ ਧੁਮ, ਗੁਮ ਪੁਨ	• • • • ਸੰਠੁ ਸੰਠ ਧੁਮ, ਗੁਮ	ਨਰੁ ਗੁਮ ਧੁਮ ਗੁਮ ਪੁਨ ਸੰਠੁ ਗੁਰੁ ਸੰਠ	ਪੁਨ ਧੁਮ, ਗੁਮ ਪੁਨ ਧੁਮ ਗੁਰੁ ਮੇ ਰੀ
੫.	• • • • ਪੁਨ ਸੰਠ, ਨਸ ਰੁਸ,	• • • • ਗੁਰੁ ਸੰਠੁ ਸੰਠ, ਸੰਠ	ਸਰੁ ਗੁਰੁ, ਰੁਗੁ ਮੰਗੁ, ਪੁ,ਨ ਧੁਮ, ਧੁਮ ਗੁ,ਮ	ਗੁਮ ਧੁਮ, ਮੰਧੁ ਨਪੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ, ਮੇ ਰੀ
੬.	ਸਰੁ ਗੁਗੁ ਰੁਸ, ਰੁਗੁ ਰੁਰੁ ਸੰਠ, ਸੰਠੁ ਗੁਗੁ	ਮੰਮ ਗੁਰੁ, ਗੁਮ ਧੁਧੁ ਰੁਸ, ਪੁਨ ਸੰਠ, ਮੰਧੁ	ਮੰਗੁ, ਮੰਧੁ ਨਨ ਧੁਮ, ਨਪੁ, ਗੁਮ ਧੁਮ ਰੁਗੁ	ਪੁਨ ਸੰਸ ਨਪੁ, ਨਸ ਮੰਗੁ, ਰੁਗੁ ਰੁਸ, ਮੇਰੀ
੭	• • • • ਰੁਗੁ ਗੁ,ਰੁ ਗੁਗੁ ਰੁਸ, ਰੁਗੁ ਗੁ,ਰੁ ਗੁਗੁ ਰੁਸ,	• • • • ਮੰਧੁ ਧੁ,ਮ ਧੁਧੁ ਮੰਗੁ, ਨਰੁ ਗੁਮ ਪੁਨ ਸੰਠੁ	ਰੁਗੁ ਗੁ,ਰੁ ਗੁਗੁ ਰੁਸ, ਰੁਗੁ ਗੁ,ਰੁ ਗੁਗੁ ਰੁਸ, ਗੁਗੁ ਰੁਸ ਨਪੁ ਮੰਗੁ	ਗੁਮ ਮੰਗੁ ਮੰਮ ਗੁਰੁ, ਪੁਨ ਨ,ਪੁ ਨਨ ਧੁਮ, ਰੁਗੁ ਰੁਸ ਮੇ ਰੀ
੮.	• • • • ਨਸ ਰੁਗੁ ਮੰਧੁ ਨਪੁ ਨਸ ਰੁਸ ਨਪੁ ਮੰਗੁ	ਨਸ ਰੁਗੁ ਰੁਸ, ਨਸ ਮੰਗੁ ਰੁਸ, ਨਸ ਰੁਗੁ ਰੁਸ, ਨਸ ਰੁਗੁ ਮੰਧੁ	ਰੁਗੁ ਮੰਗੁ ਰੁਸ, ਨਸ ਮੰਧੁ ਨਸ ਨਪੁ ਮੰਗੁ ਨਸ ਰੁਗੁ ਰੁਸ ਨਪੁ	ਰੁਗੁ ਮੰਧੁ ਮੰਗੁ ਰੁਸ ਰੁਸ, ਨਸ ਰੁਗੁ ਮੰਧੁ ਮੰਗੁ ਰੁਸ, ਮੇ ਰੀ

ਅੰਤਰਾ

੧	• ਕਹਿ ਰ ਵਿ	ਦਾ ਸ ਇ ਕ	ਨਸ ਨਪੁ ਮੰਗੁ ਰੁਸ,	ਨਸ ਗੁਮ ਪੁਨ ਸ
੨.	• • • •	ਪੁਨ ਸੰਠੁ ਗੁਰੁ ਸੰਠ	ਮੰਧੁ ਨਨ ਧੁਮ ਗੁਰੁ	ਸਨ ਸਗੁ ਮੰਧੁ ਨਸ
੩	ਨਸ ਰੁਗੁ ਰੁਸ, ਪੁਨ	ਸੰਠ ਧੁਮ, ਗੁਮ ਧੁਮ	ਗੁਰੁ, ਸਰੁ ਗੁਰੁ ਸਨ,	ਸਗੁ ਰੁਗੁ ਮੰਧੁ ਨਸ
੪.	• • • • ਸੰਸ ਨਪੁ, ਨਨ ਧੁਮ,	• • • • ਧੁਧੁ ਮੰਗੁ, ਮੰਮ ਗੁਰੁ,	• • • • ਗੁਗੁ ਰੁਸ, ਗੁਮ ਧੁਧੁ,	ਗੁਗੁ ਰੁਸ, ਗੁਮ ਧੁਧੁ, ਮੰਧੁ ਨਨ, ਪੁਨ ਸੰਸ
੫.	• • • • ਗੁਮ ਧੁਮ, ਰੁਗੁ ਮੰਗੁ,	• • • • ਸਰੁ ਗੁਰੁ, ਨਸ ਰੁਸ,	ਸੰਠੁ ਗੁਰੁ, ਨਸ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗੁ,ਰੁ ਗੁਮ, ਗੁਮ	ਪੁਨ ਸੰਠ, ਮੰਧੁ ਨਪੁ, ਧੁ,ਮ ਪੁਨ, ਪੁਨ ਸ
੬.	• • • • ਪੁਧੁ ਮੰਗੁ, ਰੁਗੁ ਗੁ,ਰੁ	• • • • ਗੁਗੁ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗੁਗੁ,	ਗੁਗੁ ਰੁਸ, ਨਸ ਸੰਠ, ਰੁਗੁ ਮੰਮ, ਗੁਮ ਧੁਧੁ.	ਸੰਸ ਨਪੁ, ਮੰਧੁ ਧੁ,ਮ ਮੰਧੁ ਨਨ, ਪੁਨ ਸੰਸ
੭.	ਪੁਨ ਸੰਧੁ ਨਸ ਪੁਨ ਪੁਨ ਸੰਠ, ਨਸ ਰੁਸ,	ਸੰਠ ਧੁਮ ਗੁਰੁ ਆਸ, ਸੰਠੁ ਗੁਰੁ, ਸੰਠ ਭੁਧੁ	ਸਰੁ ਗੁਰੁ, ਰੁਗੁ ਮੰਗੁ, ਮੰਧੁ ਸੰਠ ਧੁਧੁ ਮੰਧੁ	ਗੁਮ ਧੁਮ, ਮੰਧੁ ਨਪੁ, ਸੰਠ ਧੁਧੁ ਮੰਧੁ ਸ
੮.	ਸੰਠੁ ਗੁਗੁ ਰੁਗੁ ਰੁਸ, ਰੁਗੁ ਮੰਮ ਗੁਮ ਗੁਰੁ, ਰੁਸ ਕਹਿ ਰਵਿ...	ਨਸ ਰੁਰੁ ਨਰੁ ਨਪੁ ਗੁਗੁ ਗੁਗੁ ਰੁਗੁ ਰੁਸ,	ਮੰਧੁ ਨਨ ਪੁਨ ਧੁਮ, ਰੁਗੁ ਰੁ,ਗੁ ਮੰਗੁ, ਮੰਧੁ	ਗੁਮ ਧੁਧੁ ਮੰਧੁ ਮੰਗੁ, ਮੰਧੁ ਨਪੁ, ਨਸ ਨ,ਸ

੧. ਰਾਗ ਕੂਜਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥੫॥

(ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੩੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੦				੧				੨							
										ਸੰ		ਸੰ			
										ਨ		ਣ			
										ਸੁ		ਣ			
ਨ	ਪੁ	ਮੰ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਗੁ	ਮੰ	—	—	—	ਮੰ	ਪੁ	ਨ	ਸੰ
ਸਾ	ਜ	ਨ	ਪ੍ਰੇ	ਮ	ਸੰ	ਦੇ	ਸ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ਣ
ਨ	ਪੁ	ਮੰ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਗੁ	ਮੰ	—	—	—	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਸਾ	ਜ	ਨ	ਪ੍ਰੇ	ਮ	ਸੰ	ਦੇ	ਸ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮੰ	ਪੁ	ਨ	ਸੰ	ਗੁ	—	ਗੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਨ—ਸੁਣ ਸਾ...	
ੜ	ਅ	ੜ	ਖੀ	ਰਾ	ੜ	ਰ	ਲ	ਗੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਪੁ	ਮੰ	—	ਮੰ	ਪੁ	—	ਮੰ	ਪੁ	ਨ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਗੁਰ	ਰੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ੜ	ਜ	ਲ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ਲਿ	ਸੰ	ਆ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—	—	ਨ	ਪੁ	ਨ—ਸੁਣ ਸਾ...		
ਜਨ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਸੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ			

੨. ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੇ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੇ ਢੀਲਾ ॥
 ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥੧॥
 ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥
 ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਚੇਤ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੇ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥
 ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੇ ਪਰੀਲਾ ॥੨॥

(ਗੁਜਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੯੮)

ਅਸਥਾਈ

X												
	੨				੦				੩			
ਠ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	ਮ	ਪੁ	ਮ	ਪੁ
ਪ੍ਰਾ	ੜ	ਨ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਨ	ਰ	ਗੀ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ
—	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਨ	ਸ	ਰ
ੜ	ਬਾ	ਸ	ਰ	ਹਿਓ	ੜ	ਹੀ	ਅ	ਰੇ	ੜ	ਕੈ	ੜ	ਸੰ
—	ਰੁ	ਗੁ	ਮ	ਪੁ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਪੁਨ	ਸਨ	ਪੁਮ	ਗੁਰੁ
ੜ	ਪੋ	ਖ	ਮੋ	ਹਿਓ	ੜ	ਮ	ਨ	ਲੀ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ
												ੜ—ਮੋਹਨ...

ਅੰਤਰਾ

•	ਪੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪੁ	—	ਮ	ਪੁ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
•	ਦਿ	ਨ	ਰਾ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਧਰੁ	ੜ	ਪਿਆ	ੜ	ਰੰ	ੜ
•	ਠ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੁੰ	—	—	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
•	ਨਿਮ	ਖ	ਨ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ਦੈ	ੜ	ਢੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲਾ	ੜ
•	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਠ	ੜ	ਪੁ	ਪੁ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	—
•	ਸੰ	ਰਾ	ਸੰ	ਵਾ	ੜ	ੜ	ਕ	ਰ	ਠਾ	ੜ	ਵ	ਨੀ	ਲਾ	ੜਈ	ਐ	ੜ

• ਸੰ — ਸੰ | ਨ ਪੁ ਮ ਪੁ | ਨ — ਨਪੁ ਮੰਗੁ | ਰੁਸ
 ੜ ਰਿਆ ੜ ਗ | ਮਾ ੜ ਨ ਹ | ਠੀ ੜ ਲਾ ੜੜ | ੜੜ—ਮੋਹਨ...
 —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੇ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥
 ਮਨੁ ਸੁਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥
 ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥
 ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥
 ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਜਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨						ਸ	ਨ
																		ਮੋ	ਗੀ
ਸ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ'	—	ਪੁ	ਨ	ਪੁ	—	ਮ'	ਗੁ	ਰੁ	ਮ'	ਪੁ				
ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਗੰ	ਬਿੰ	ਦ	ਸਿ	ੜ	ਉ	ਜਿ	ਨ	ੜ	ਘ	ਟੈ	ੜ,	ਮੈ	ਤਉ				
ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਪੁ	ਮ'	ਪੁ	ਮ'	ਗੁ	ਰੁ	ਸ						
ਮੋ	ਲ	ਮਹ	ਗੀ	ਲ	ਈ	ਜੀ	ਅ	ੜ	ਸ	ਟੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ—ਮੋਰੀ...					

ਅੰਤਰਾ

	ਪੁ					ਸੰ													
	ਮ'	ਮ'	ਮ'	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—				
	ਚਿਤ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰਉ	ਠੈ	ਨ	ਅ	ਵਿ	ਲੰ	ਕ	ਨੰ	ੜ				
—	ਰੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਪੁ	ਮ'	ਪੁ	ਮ'	ਗੁ	ਰੁ						
ੜ	ਸ੍ਰ	ਵਨ	ਬਾ	ਨੀ	ਸੁ	ਜ	ਸ	ਪੁ	ੜ	ਰ	ਚਾ	ਖਉ	ੜ—ਮੋਰੀ...						

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੳ. ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹਿਰ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥
 ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਾ ਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥੧॥
 ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥ ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ ਪਿੰਡੁ ਬਧਾਇਆ ਖਿੰਬਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ॥
 ਭੂਮਿ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
 ਕਾਇ ਜਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਤਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਬਿਲੋਕਹੁ ਪਾਣੀ ॥
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਥਾਣੀ ॥੩॥
 ਕਾਇ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਰੇ ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥
 ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ ॥੪॥

(ਗੁਜਰੀ ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੫੨੫)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨					
				ਨ				ਰ		ਸ		ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	
ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਪੁ	—	ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੁ	
ਭੁ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਜੇ	ੜ	ਚੇ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ਨ	ਹੀ	ਨ	ਹੀ		
ਗੁ	ਮ	ਪੁ	ਨ	ਪੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁਸ	ਰੁ	—	ਸ	—						
ਚੀ	ੜ	ਨਿਆ	ੜ	ਪ	ਰ	ਮਾ	ੜੜ	ਨੇ	ੜ	ਦਾ	ੜ						

ਅੰਤਰਾ

				ਪੁ	ਪੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—		
	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਲ	ਨਿ	ਰ	ਮ	ਲ	ਨ	ਹੀ	ਕੀ	ੜ	ਨਾ	ੜ		
—	ਨ	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	—	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	—	—	—	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—		
ੜ	ਥਾ	ਹ	ਰ	ਥੇ	ੜ	ਖ	ਉ	ਦਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੀ	ੜ		
—	ਰੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—		
ੜ	ਹਿਰ	ਦੈ	ਕ	ਮ	ਲ	ਘ	ਟ	ਥੁ	ਹ	ਮ	ਨ	ਚੀ	ੜ	ਨਾ	ੜ		
—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪੁ	—	ਨ	—	ਪੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁਸ	ਰੁ	ਰੁ				
ੜ	ਕਾ	ਹੇ	ਭ	ਇਆ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਨਿਆ	ੜ	ਸੀ	ੜੜ	ਭਰਮੇ...					

—ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੳ੮ੳ

੫. ਰਾਗ ਗ੍ਰਜਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੂਧੁ ਤ ਬਡਰੈ ਬਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥
 ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂਪ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸੈਲਾਗਰ ਬੇਰੇ ਹੈ ਕੁਇਅੰਗਾ ॥ ਕਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥
 ਪੂਪ ਦੀਪ ਨਈ ਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਕਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥
 ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਤੀ ॥੫॥

(ਗ੍ਰਜਤੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੫੨੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩				X				੨						
—	ਰੁਗੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਗੁ
ੳ	ਗੁੰੳ	ਬਿੰ	ਦ	ਪੂ	ੳ	ਜਾ	ੳ	ਕ	ਹਾ	ਲੈ	ਚ	ਰਾ	ਵਉ,	ਮਾ	ਈ
—	ਰੁਗੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	—	ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	—
ੳ	ਗੁੰੳ	ਬਿੰ	ਦ	ਪੂ	ੳ	ਜਾ	ੳ	ਕ	ਹਾ	ਲੈ	ਚ	ਰਾ	ੳ	ਵਉ	ੳ
—	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮੰ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਮੰ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ		
ੳ	ਅਵ	ਰ	ਨ	ਵੁ	ੳ	ਲ	ਅ	ਨੁ	ੳ	ਪ	ਨ	ਪਾ	ਵਉ	—ਮਾਈ...	

ਅੰਤਰਾ

—	ਧੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਫੁੰ	ਸੰ	—
ੳ	ਏ	ਧੁ	ਧੁ	ਤ	ਬ	ਫ	ਰੇ	ੳ	ੳ	ਬ	ਨਹੁ	ਬਿ	ਗੁੰ	ਟਾ	ੳ	ਰਿਓ	ੳ
—	ਰੁ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ			
ੳ	ਵੁ	ਲ	ਫ	ਵ	ਰ	ਜ	ਲ	ਲ	ਮੀ	ੳ	ਨ	ਬਿ	ਗਾ	ਰਿਓ	—ਮਾਈ..		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੋ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥
 ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥
 ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥
 ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੈਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮਦੂਤ ਵਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿਨਾਮੁ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥
 ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥

(ਗੁਜਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੦੨)

ਅਸਥਾਈ

ੴ		੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨
		ਪੁ	ਮ	ਪੁਨ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮ	
		ਮ	ਨ	ਚੜ	ਰ	ਣਾ	ੜ	ਰ	ਬਿੰ	ੜ	ਦ	ਉ	
ਪੁ	—	ਪੁ	ਮ	ਪੁਨ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਮ	
ਪਾ	ੜ	ਸ	ਨ	ਚੜ	ਰ	ਣਾ	ੜ	ਰ	ਬਿੰ	ੜ	ਦ	ਉ	
ਪੁ	—	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	
ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕ	ਲ	ਕ	ੜ	ਸ	ਮਿ	
ਨ	ਪੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁਰ	—	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	
ਟੰ	ੜ	ਰ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਣਾ	ਕਾੜ	ੜ	ਟ	ਜ	ਮ	ਦੁ	ਤ
ਪੁ	—	ਪੁ											
ਵਾ	ੜ	ਸ	ਸ	ਮਨ...									

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਪੁ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਆ	ਰਾ	ਧ	ਸ੍ਰੀ	ੜ	ਧ	ਰ	ਸ	ਵ	ਲ	ਮੁ	ੜ	ਰ	ਤ
ਨ	ਧ	ਪੁ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ
ਕ	ਰ	ਣ	ਕਾ	ੜ	ਰ	ਣ	ਜੰ	ੜ	ੜ	ਗ	ੜ	ਗੁ	ਣ
ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਮ	ਮ	ਪੁ	—	ਪੁ	—
ਰ	ਮ	ਣ	ਸ੍ਰ	ਵ	ਣ	ਅ	ਪਾ	ੜ	ਰ	ਮਹਿ	ੜ	ਮਾ	ੜ

੩੮੬

ਰੁ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—	—
ਮਹਿ	ੜ	ਜੋ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਪੁ
ਸ	ਰ	ਪ	ਜੋ	ੜ	ੜ	ਨ	ੜ	ਵ
ਮੰ	ਪੁ	ਮੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	—	—
ਵ	ਲ	ਅਉ	ੜ	ਰ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਾਜ)

ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੇਡਿਆ ਡੇਈ ਸਿਜੁ ਉਤਾਰਿ ॥

ਨੈਣ ਮਹਿ ਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਏਾਰੁ ॥੧॥

(ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੩)

ਅਸਥਾਈ

X	—	੦	੨	੦	੩	੪	੪	੪
			ਸ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਮੰ	ਪੁ
			ੜ	ਨ	ਜ	ਲ	ੜ	ਡਿ
			ਚਉ	ਸ	ਜ	ਲ	ੜ	ਡਿ
ਮੰਪੁਨਸੰ	—	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਮੰ	—	ਪੁ	ਨਸੰ
ਆੜੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਡੇ	ੜ	ਈ	ਸਿੜ
ਮੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ					
ਤਾ	ੜ	ੜ	ਰ					

ਅੰਤਰਾ

			ਪੁ	ਮੰ	ਪੁ	ਮੰਪੁਸੰ	—	—	ਸੰ	—	—
			ਨੈ	ਲ	ਮ	ਚਿੜੜ	ੜ	ੜ	ਜੋ	ੜ	ੜ
ਨ	—	—	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਗੁੰ	—	—	ਗੁੰ	—	—
ਸੰ	ੜ	ੜ	ਕ	ਰ	ਸ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਪੁਨ	ਸੰਨ
ੜ	ੜ	ਕ	ਦ	ਪ	ੜ	ਸੀ	ੜ	ਦੀ	ੜ	ਦਾੜ	ੜੜ
ਪੁਨ	ਪੁਮੰ	ਗੁਮੰ	ਗੁਰੁ								
ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ								

ਤੂ ਚਉ...ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਹੈ।

ੜੜ

੯. ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਜਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈ ਹੈ ॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈ ਹੈ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈ ਹੈ ॥
 ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੁਟੇ ਕਾਧਨ ਕੇਦਉ ਕੇ ਭੁਸੁ ਖਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੋਟ ਅਘਈ ਹੈ ॥
 ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੇ ਕਹੇ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈ ਹੈ ॥੨॥
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਸਹਾ ਕ੍ਰਮਿ ਭੂਠੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮਈ ਹੈ ॥
 ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਤੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈ ਹੈ ॥੩॥
 ਭੁਖਤ ਫਿਰਤ ਤੋਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਿਹਈ ਹੈ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈ ਹੈ ॥੪॥
 (ਗੁਜਰੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੫੨੪)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਲੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ
ਪੁ	ਸ	—	ਸ	—	—
ਹ	ਰਿ	ਬਿ	ਨ	ਲ	ਬਿ
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	—
ਰੁ	ਰੁ	—	ਰੁ	—	—
ਰਾ	ਨੋ	—	ਦੁ	ਈ	—
ਗੁ	ਮ	—	ਪੁ	—	—
ਫਾ	ਟੇ	—	ਨਾ	—	—
ਨ	ਨ	—	ਕਾ	—	—
ਟੁ	ਟੇ	—	—	—	—
ਜ.	ਸ	—	ਨ	—	—
ਕ.	ਦਉ	—	ਕੇ	—	—
ਗੁ	ਸ	—	ਸਰੁ	—	—
ਖ	ਈ	—	ਆ	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਦ	ਮ	ਮ	—	—	ਮ	ਪੁ	—	ਪੁ	—	ਮ	ਪੁ
ਚਾ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਵ	ਠ	ਦੁ	ਦਿ
ਸ	—	ਸ	—	—	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਸਿ	ਠ	ਗ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗੁੰ	ਠ	ਗ	ਠ	ਮੁ	ਖ
ਨ	—	ਪੁ	—	—	ਪੁ	ਸ	—	—	—	ਸ	ਸ
ਦ	ਠ	ਥ	ਠ	ਠ	ਕੈ	ਸੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗੁ	ਨ
ਸ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	—	—	ਰੰ	—	ਸ	—	—	—
ਗ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਕੁੰ	—	ਗੁੰ	—	—	ਗੁੰ	ਰੰ	—	ਸ	ਸ	—	—
ਕੁੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕ	ਥੈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਠ	ਮ	ਗੁ	ਮ	—	—	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	—	—	—
ਠ	ਠ	ਗਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਪ	ਰ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ
ਕ	ਨ	ਰੰ	ਨ	—	ਪੁ	ਮ	ਪੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ
ਠ	ਥ	ਕ	ਠ	ਠ	ਰ	ਮੁੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲੁ
ਰ	ਰ	ਸ	—	—	—	ਸਰੁ	ਗਮ	ਪੁਨ	ਪੁਮ	ਗੁਰੁ	ਸ
ਕ	ਈ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਹੀ ਸੁਧਿ ਕੀ ਨ ਸੁਧਿ ਰਹੀ,
 ਬੁਧਿ ਕੀ ਨ ਬੁਧਿ ਰਹੀ ਮਤਿ ਮੈ ਨ ਮਤਿ ਹੈ ॥
 ਸੁਰਤਿ ਮੈ ਨ ਸੁਰਤਿ ਅਉ ਧਿਆਨ ਮੈ ਨ ਧਿਆਨ ਰਹਯੋ,
 ਗਿਆਨ ਮੈ ਨ ਗਿਆਨ ਰਹਿਓ ਗਤਿ ਮੈ ਨ ਗਤਿ ਹੈ ॥
 ਧੀਰਜ ਕੋ ਧੀਰਜੁ ਗਰਬ ਕੋ ਗਰਬੁ ਗਇਓ,
 ਰਤਿ ਮੈ ਰਤਿ ਰਹੀ ਪਤਿ ਰਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ॥
 ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ,
 ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੈ ॥੧॥੯॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

੩	੦	੪	੦	੪	੦	੪	੦	੪	੦	੪	੦	੪
ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਈ	ਨ	ਵ	੨	—	੦	ਗ
ਦਾ	ਥੀ	ੳ	ਨਾ	ਸਾ	ੳ	ਪ	ਮਾ	ਥਾ	—	—	ਮ	ਰੁ
ਨਾ	ਨਾ	ੳ	ਨਾ	ਸਾ	ੳ	ਈ	ਮਾ	ਥਾ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ
ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਗ	ਗ	—	ਸ	—	ਪੁ	ਪੁ	ਗੁ	ਗੁ
ਕ	ਥਾ	ੳ	ਰ	ਨ	ਜਾ	ੳ	ਣਾ	ੳ	ਨ	ਮ	ਰੀ	ਰੁ
									ਰੇ	ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

*	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ਦਾਨਾ ਬੀ...

ਨੋਟ—ਆਡਾ ਚੰਤਾਲਾ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਠਾਅ, ਢੁਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਗੁਰ (ਸਮ) ਤੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਬ੍ਰਹਮਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਪੂਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥

(ਗੁਜਰੀ ਵਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੧੮)

ਅਸਥਾਈ

੪	੦	੨	੪	੦	੪	੦	੪	੦	੪	੦	੪
ਗ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਈ	ਨ	ਵ	੨	—	੦
ਰ	ਜ	ਜ	ਗ	ਗ	ਮ	ਈ	ਨ	ਵ	੨	—	੦
ਸਾ	ਜ	ਨ	ਤੇ	ੳ	ਰੇ	ੳ	ਚ	ਥ	ੳ	ੳ	ਨ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

੩੯੨

੬	—	੦	੯	੮	੯	੧੦	੦	
ਸ	ਸ	ਪੁ ਮ ਰੋ	ਪੁ ਮ ਇ	ਨ ਮ ਹਾ	ਪੁ ਮ ਸ	ਗੁ ਰੁ ਦ	ਗੁ ਰੁ	ਸ ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਪੁ ਮ ਨਾ	—	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯
ਪੁ ਮ ਨਾ	ਸ	ਪੁ ਨ	ਪੁ ਕ	ਸੁ ਸ	ਸੁ ਰ	ਸੁ ਟ	ਸੁ ਕੁ	ਨ ਹਾ	—	ਸੁ ਸ	ਗੁ ਰੁ	ਨ ਆ	—
ਪੁ ਮ ਨਾ	ਸ	ਗੁ ਪੁ	—	ਗੁ ਖਉ	ਸੁ ਸ	ਪੁ ਮ ਸ	ਪੁ ਦਾ	ਨ ਸ	—	ਪੁ ਮ ਗੁ	ਗੁ ਰੁ	—	ਸੁ ਰ

ਨੋਟ—ਇਸ ਦੀ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਗੁਜਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਟੋਡੀ

ਵਾਦੀ—ਪੁ | ਠਾਟ—ਟੋਡੀ | ਸਮਾਂ—ਇਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ, ਅੱਠ-ਨੌਂ ਵਜੇ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਗੁ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਰੋ ਗਾ ਧਾ' ਸੁਰ ਅਤੀ ਕੌਮਲ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰੁ ਗੁ, ਮੱ ਪ, ਧੁ; ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨ ਪੁ, ਪ, ਮੱ ਗੁ, ਰੁ, ਸ।

ਨ ਸ
 ਪਕੜ—ਪੁ—ਨ ਸ, ਨ ਰੁ ਗੁ, ਮੱ ਰੁ ਗੁ, ਰੁ ਗੁ ਰੁ, ਸ।

ਟੋਡੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਟੋਡੀ ਨੂੰ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਕ੍ਰਿਬਕਾਰਾਂ ਨੇ ਟੋਡੀ ਨੂੰ ਮਾਲਵ ਕੌਸ਼ਿਕ ਮੇਲ 'ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ' ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਦੱਖਣ ਦੇ ਗ੍ਰਿਥ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਟੋਡੀ ਨੂੰ 'ਵਰਾਲੀ' ਜਾਂ 'ਵਰਾਟੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਉਸੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ 'ਵਰਾਟੀ ਟੋਡੀ' ਤੇ ਫਿਰ 'ਟੋਡੀ' ਨਾਮ ਦੇ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਗੀਤ 'ਪਾਰਿਜਾਤ' ਅਤੇ 'ਨਾਦ ਵਿਨੋਦ' ਵਿਚ ਟੋਡੀ ਨੂੰ 'ਵਰਾਟੀ ਟੋਡੀ' ਕਰਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਟੋਡੀ ਦਾ ਇਹ ਸਰੂਪ 'ਵਰਾਟੀ' ਦੇ ਮੇਲ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 'ਤੁਰਕਸ਼ ਟੋਡੀ' ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਥ 'ਯੂਨਾਨ ਦੇਸ਼' ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਕ 'ਡੋਰਿਕ ਮੇਲ' ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਪਣਾ ਲਿਆ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਾਦ ਵਿਚ ਟੋਡੀ ਕਹਿਣ ਲਗ ਪਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿਜੈ ਨਗਰ ਦੇ 'ਗੋਪਾਲ ਨਾਯਕ' ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੋਡੀ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ 'ਮੀਆਂ ਤਾਨਸੈਨ' ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰੀ ਟੋਡੀ ਜਾਂ ਮੀਏਂ ਕੀ ਟੋਡੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰਿਥਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਟੋਡੀ 'ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ' ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਟੋਡੀ ਦਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਜਨਕ ਠਾਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਜ ਅੱਜ-ਕਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਟੋਡੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ :

੧. ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗ—ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ ਟੋਡੀ, ਭੁਪਾਲ ਟੋਡੀ, ਲੱਛਮੀ ਟੋਡੀ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰੀ ਆਦਿ।
੨. ਟੋਡੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗ—ਸੂਧ ਟੋਡੀ, ਗੂਜਰੀ, ਹੁਸੈਨੀ, ਬਹਾਦਰੀ, ਫਿਰੋਜਖਾਨੀ ਆਦਿ।
੩. ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗ—ਦੇਸੀ ਟੋਡੀ, ਲਾਚਾਰੀ ਟੋਡੀ, ਅੰਜਨੀ ਠੋਡੀ, ਖਟ ਟੋਡੀ।
 ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੌਨਪੁਰੀ, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਟੋਡੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

੩੯੫

ਉੱਤੇ ਲਿਖੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਾਰ ਅੰਸ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਵਾਲਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਟੋਡੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤਕ ਉੱਤਰੀ ਤੇ ਦੱਖਣੀ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਟੋਡੀ ਵਿਚ ਤੀਵਰ 'ਨੀਖਾਦ-ਮੱਧਮ' ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਹਾਂ, ਤੀਵਰ 'ਮੱਧਮ' ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਟੋਡੀ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਕਟਵਰਤੀ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ — ੧. ਤੁਰਕਸ਼ ਟੋਡੀ, ੨. ਵਰਾਣੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੰਜ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਟੋਡੀ ਦਾ ਇਹ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਟੋਡੀ ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਠਾਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਧੌਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਅੱਠ-ਨੌ ਵਜੇ) ਹੈ।

ਟੋਡੀ ਜਾਂ ਤੋੜੀ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ੧੪ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਵਖੋ-ਵਖ ਠਾਣਾਂ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ-ਕਲ ਜੋ ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤਾ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਟੋਡੀ, ਦਰਬਾਰੀ ਟੋਡੀ ਜਾਂ ਮੀਏਂ ਕੀ ਟੋਡੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਜੋ ਟੋਡੀ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਵਖੋ-ਵਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਟੋਡੀ ਭਾਵੇਂ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ-
 ਨ, ਗੁ ਗੁ
 ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਨਸ, ਰੁਗੁ, ਰੁਗੁਰੁ, ਸ ਪੁ—ਗੁ, ਰੁਗੁ, ਰੁ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਰੁ ਗੁ ਪੁ' ਖਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਕਈ ਵੇਰ 'ਪੰਚਮ' ਸੁਰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ "ਮੰ ਗੁ, ਮੰ ਪੁ, ਨ, ਸੰ, ਜਾਂ ਪੁ ਪ ਮੰ, ਪੁ, ਸੰ" ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਮੀਂਡ, ਗਮਕ ਤੇ ਕਣ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਗਾਇਕ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ, ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਭਗਤੀ-ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਖਯਾਲ, ਪੁਰਪਦ, ਤਰਾਨਾ ਆਦਿ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨਪੁ, ਪੁ, ਨਸ—ਪੁਨ, ਪੁ—ਸ—ਨਸਨਪੁ—ਪ, ਮੱਪੁ—ਮੱਪੁਨ, ਰੁਨਪੁ—ਪੁ ਮੱਪੁਸ—ਨਸਰ
 ਨੁ
 ਪੁ—ਪ—ਪੁਮ, ਮੱਪੁਨ, ਸ—।

੨. ਸ—ਰੁਗੁ, ਰੁਗੁਰੁਸਨਪੁ—ਮੱਪੁਨਪੁ—ਮੱਪੁਨ, ਰੁਨਪੁ, ਪੁ—ਸ, ਪੁਨਸਰੁਗੁ, ਗੁ, ਰੁਗੁਰੁ, ਸ—

ਨ, ਗੁ, ਰਗੁ, ਸਰਗੁ, ਮੰਗੁ, ਰਗੁਰਸਪੁ—ਮੱਧੁਨ, ਸ—ਧੁਨੁਸਰੁ, ਨਧੁਨੁਸਰਗੁ, ਮੰਗੁ, ਰੁ, ਰੁ, ਸ— ।

ਸਨ, ਰਸ, ਗੁ—ਰਗੁ-ਨ, ਰਗੁ, ਸਰਗੁ ਰਗੁਮੰਗੁ ਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਧੁਨੁਸ, ਧੁਨੁਸ, ਧੁਨੁਸਰਗੁ, ਮੰਗੁ,

ਗੁ ਰਗੁਰਸ—ਸਰਗੁਮੰਪ—ਮੰਪ, ਪਮੰਪੁ—ਧੁਮੰਗੁ, ਮੰਗੁ, ਰਗੁਮੰ, ਮੰਗੁ, ਪਮੰਪੁ, ਮੰਗੁ ਰਗੁਰਨਪੁ—ਧੁ—ਸ,

ਸਗੁ, ਰੁਮੰ, ਗੁਪੁ, ਮੰਪੁ, ਗੁਮੰਪੁ—ਧੁ—ਧੁ—ਨਪੁ, ਮੰਪੁਮੰਗੁ, ਰਗੁ, ਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਸਰਗੁ, ਰਗੁਮੰ,

ਗੁਮੰਪੁ, ਮੰਪੁਨਪੁ, ਪ—ਮੰਪੁਗੁ, ਰਗੁਮੰਪੁ—ਮੰਗੁ, ਰਗੁਰ, ਰੁਸ— ।

ੳ. ਸਰਗੁਮੰਪੁ—ਮੰਪੁਨ, ਰੁੰਨਪੁ—ਧੁ—ਪ, ਮੰਪੁਪੁ, ਧੁ, ਧੁਮੰਗੁ—ਧੁ, ਮੰਗੁ, ਰਗੁਮੰਪੁਨਪੁ, ਪ—ਮੰਪੁਨ,
 ਨਪੁ—ਰੁੰਨਪੁਪ, ਧੁਪਮੰਗੁ, ਮੰਗੁਰੁ ਗੁਰੁ, ਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਨਰਗੁਮੰਪ—ਮੰਪੁ, ਧੁਨ, ਨਸੰ—ਧੁ, ਧੁ,
 ਮੰਪੁਸੰ—ਨਸੰਰੁੰਪੁ—ਮੰਪੁਨਪੁ, ਪ—ਮੰਪੁਨ, ਸੰ—ਰੁੰਨਪੁ, ਨਪੁਪ, ਧੁਪਮੰ, ਪਮੰਗੁ, ਮੰਗੁਰੁ, ਗੁਰੁਸ—
 ਨਰਗੁਮੰਪੁ—ਗੁਮੰਧੁਨ, ਸੰ—(ਸੰ) ਧੁ, ਨਰੁੰਨਪੁ, ਪ—ਮੰਪੁਨਸੰ—ਨਸੰ ਧੁ—ਮੰਪੁਮੰਗੁ, ਰੁਗੁਰੁ,
 ਗੁ
 ਰੁ, ਸ— ।

ੲ. ਮੰਪੁ, ਮੰਪੁਸੰ—ਧੁ, ਧੁ, ਸੰ—ਸਰੁੰਗੁ—ਰੁੰਗੁ—ਰੁੰਗੁਰੁੰਸੰਨਪੁ—ਨਪੁ, ਪ—ਮੰਪੁ, ਧੁਨ, ਨਸੰ—ਨਸੰ
 ਰੁੰਪੁ—ਗੁ—ਰੁੰਗੁ, ਮੰ ਰੁੰਗੁ, ਰੁੰਗੁਰੁੰਸੰ—ਨਸੰਰੁੰਨਪੁ—ਮੰਪੁਮੰਗੁ, ਰੁਗੁਰੁਸ—ਸਰਗੁ, ਰਗੁਮੰ, ਗੁਮੰਪੁ,
 ਮੰਪੁਨ, ਧੁਨਸੰ—ਸਰੁੰਗੁ, ਰੁੰਗੁਰੁੰਸੰਨਪੁ, ਪ, (ਪ) ਗੁ, ਰਗੁਮੰਪੁ, ਮੰਗੁਰੁ, ਰੁ, ਸ— । ਨਰਗੁਰੁਸ, ਨਰੁ
 ਗੁਮੰਗੁਰੁਸ, ਨਰਗੁਮੰਪਮੰਗੁਰੁਸ, ਨਰਗੁਮੰਪੁਮੰਗੁਰੁਸ, ਨਰਗੁਮੰਪੁਨਪੁਮੰਗੁਰੁਸ, ਨਰਗੁਮੰਪੁਨਸੰਨਪੁਮੰਗੁ
 ਰੁਸ, ਨਰਗੁਮੰਪੁਨਸੰਰੁੰਨਪੁਮੰਗੁਰੁਸ, ਨਰਗੁਮੰਪੁਨਸੰਰੁੰਗੁਰੁੰਸੰਨਪੁਮੰਗੁਰੁਸ— ।

੭.	ਧੁਨ ਸੰ, ਧੁ ਨਸੰ ਧੁਨ ਰੁਸੰ ਨਸੰ, ਗੁੰਚੁੰ ਸੰਚੁੰ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗੁ ਰੁਸ, ਮੰਮ' ਗੁੰਚੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ	ਮੰਗੁ ਰੁਗੁ, ਧੁਮੰ ਗੁਮੰ. ਮੰਗੁ ਮੰਧ ਸੰ, ਮੰਗੁ	ਨਪੁ ਮੰਧੁ, ਚੰਨ ਚੁਨ, ਮੰਧੁ ਸੰ, ਮੰਗੁ ਮੰਧੁ
੮.	ਸੰ, ਨਾ ਮ ਰ . ਧੁਧੁ ਪ, ਧੁ ਧੁਪ ਮੰਮ', ਨਰੁ ਨਨ, ਰੁਗੁ ਰੁਰੁ, ਪਪ ਮੰ, ਪ ਧਮੰ ਗੁਗੁ, ਗੁਮੰ ਗੁਗੁ, ਮੰਪ ਮੰਮ',	ਗੁੰਗੁੰ ਰੁੰਗੁੰ ਗੁੰਗੁੰ ਸੰਸੰ, ਮੰਮੰ ਗੁੰਮੰ ਮੰਗੁ ਰੁਰੁ, ਪਧੁ ਪਪ, ਧੁਨ ਧੁਧੁ,	ਰੁੰਗੁੰ ਸੰ, ਰੁੰਗੁੰ ਰੁੰਗੁੰ ਨਨ, ਗੁੰਗੁੰ ਰੁੰਗੁੰ ਗੁੰਗੁੰ ਸਸ, ਨਸੰ ਨਨ, ਸੰਗੁੰ ਸੰਸੰ

੧. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਰਾਮਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ਰਹਾਉ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੈ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਤ ਨੀਤਿ ॥

ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੋਸਾ ਸੰਗਿ ਮੋਰੈ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਕੀਤ ॥੧॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤ ॥੨॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੬)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

੦					੧					੨					
ਰ ਮਾ	ਗ ਈ	ਮ ਮ	ਗ ਗ	ਸ ਮ	ਨ ਨ	ਸ ਕੀ	ਰ ੜ	ਰ ਗੁ ਪ੍ਰੀ	— ੜ	ਰ ਕ	ਰ ਗੁ ਪ੍ਰੀ	— ੜ	— ੜ	ਗ ਤ	— ੜ
ਰ ਮਾ	ਗ ਈ	ਮ ਮ	ਗ ਗ	ਸ ਮ	ਨ ਨ	ਸ ਕੀ	ਰ ੜ	ਰ ਗੁ ਪ੍ਰੀ	— ੜ	— ੜ	— ੜ	ਗ ਰੁ	— ੜ	ਸ ਤ	— ੜ
— ੜ	ਧ ਏ	— ੜ	ਧ ਹੀ	ਪ ਕ	ਪ ਰ	ਮ ਗੁ ਮ	ਮ ਧ	ਪ ਰ	ਧ ਮ	ਨ ਜ	ਧ ਪ	ਪ ਏ	ਮ ੜ	ਗ ਹੀ	— ੜ
— ੜ	ਸੰ ਰਾ	ਸੰ ਮ	ਸੰ ਨਾ	— ੜ	ਨ ਮ	ਧੁ ਨਿ	ਧੁ ਰ	ਪ ਮ	ਮ ਲ	ਪ ਏ	ਧੁ ੜ	— ੜ	ਧੁ ਗੁ ਰੀ	— ੜ	ਧੁ ਕੁ

੩੯੯

ਅੰਤਰਾ

—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੰ	—	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ੳ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਅ	ਧਾ	ੳ	ਰ	ਜੀ	ਵ	ਨ	ਧ	ਨ	ਮੰ	ੳ	ਰੋ	ੳ
—	ਨ	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	—	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ੳ	ਉ	ਖ	ਨ	ਕਉ	ੳ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਨੀ	ੳ	ਤ	ੳ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਪੁ	ਪ	—	ਪ	—
ੳ	ਥਾ	ਟ	ਘਾ	ੳ	ਟ	ਕਉ	ੳ	ਸਾ	ੳ	ਸੰ	ਗ	ਮੰ	ੳ	ਰੋ	ੳ
—	ਮੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਪੁ	—	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਪੁ	—	ਪੁ	—	ਗੁ
ੳ	ਮਨ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ੳ	ਕਉ	ਮੰ	ਹ	ਰਿ	ਸ	ਖਾ	ੳ	ਕੀ	ੳ	ਤ

ਮਾਈ ਮੇਰੇ .. — ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਫੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗਾ ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥

ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਵਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੋਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੭)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				੪				੨			
—	ਰੁਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਨੁ	ਪੁ	ੳ	ਰੁ	ਗੁ	—	—	—	ਰੁ	—	ਸ	—
ੳ	ਮਾੳ	ਈ	ਚ	ਰ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਮੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨੇ	ੳ
—	ਗੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	—	ਮੰ	—	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	—	ਸ	ਸ
ੳ	ਵ	ਭਾ	ਭਾ	ੳ	ਗ	ਦੇ	ੳ	ਵ	ੳ	ਪ	ਰ	ਮੰ	ੳ	ਸ	ਰ
—	ਮੰ	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਮੰ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ
ੳ	ਕਉ	ਪੁ	ਵ	ਲਾ	ੳ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਭੀ	ੳ	ਠੇ	ੳ

ਅੰਤਹਾ

ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
ਕੁੰ	ਕੁੰ	ਨ	ਗਾ	ਵ	ਤ	ਠ	ਅ	ਚੁ	ਰ	ਅ	ਬਿ	ਨਾ	ਠ	ਸੀ	ਠ
—	ਕੁੰ	ਕੁੰ	ਕੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁਨ	ਸੰਨ	ਧੁ	ਪ	ਮੰ	ਕੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ
ਠ	ਕਾ	ਮ	ਕੁੰ	ਠ	ਧ	ਬਿ	ਨ	ਸੰਠ	ਠਠ	ਮ	ਢ	ਚੀ	ਠ	ਠੇ	ਠ

ਠ ਮਾਈ ਚਰਨ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੋ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖ ॥
 ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥
 ਦੇਖਿ ਸਰੂਪ ਪੂਰਨੁ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖੁ ॥੨॥

SIKHBOOKCLUB.CO (ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੭)

ਅਸਥਾਈ

੦									×									
				੩										੨				
				ਮੰ	ਕੁੰ	ਮੰ	—	ਮੰ	ਧੁ	—	—	ਮੰ	ਕੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ			
ਧੁ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਮੰ	ਕੁੰ	ਮੰ	—	ਧੁ	ਧੁ	—	—	ਮੰ	ਕੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ			
ਠ	ਮੰ	ਠ	ਕੋ	ਮ	ਨ	ਕੋ	ਠ	ਸੁ	ਖ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ			
—	ਸ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸ	—	ਸ	ਰੁੰ	ਕੁੰ	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਕੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—			
ਠ	ਕੋ	ਟਿ	ਅ	ਨੰ	ਠ	ਦ	ਰਾ	ਠ	ਜ	ਸੁ	ਖ	ਠ	ਗ	ਵੈ	ਠ			
				ਨ														
ਧੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਕੁੰਮ	ਪਮੰ	ਕੁੰਮ	ਕੁੰ			
ਚ	ਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਬਿ	ਨ	ਸੰਠ	ਠਠ	ਸਠ	ਠਠ	ਦੁਠ	ਠਠ	ਠਠ	ਠਠ			
ਸ	ਪ	ਮੰ	ਪ	—ਮਨ...														
ਖ	ਮੰ	ਠ	ਕੋ															

ਅੰਤਰਾ

	ੴ	ਮੰ	ਮੰ	ੴ	ੴ	ੴ	ਮੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
	ਕੰ	ਟਿ	ਜੰ	ਨੰ	ਮੰ	ਕੰ	ੴ	ਕਿ	ਲ	ਬਿ	ਖ	ਨੰ	ੴ	ੴ	ਸੰ
—	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ੴ	ਸੰ	ੴ	ਮੰ	ਗੰ	ਪੰ	ਗੰ	ਗੰ
ੴ	ਸਿਮ	ਰ	ਰ	ਪਾ	ੴ	ਵ	ਨ	ੴ	ਨੰ	ਮੰ	ਨੰ	ਗੰ	ਪੰ	ਗੰ	ਗੰ
ਸ	ਪ	ਮੰ	ਪ	— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।											
ਖ	ਮੰ	ੴ	ਰੰ												

ੳ. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਾਈ ॥
 ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਗ ਝੂਠੈ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੇ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥
 ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥
 ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸਦਿਨਿ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥
 ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੭੧੮)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨	
ੴ	ਨੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	—	ਮੰ	ਮੰ	ੴ	—	ੴ	ੴ	ੴ	ਨੰ	ੴ	ਪੰ
ਕ	ਹਉ	ੴ	ਕੰ	ਰਾ	ੴ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ੴ	ਅ	ਥ	ਮਾ	ੴ	ਈ	ੴ	ੴ
ਪ		ਮੰ					ਮੰ									
ਮੰ	ੴ	ਗੰ	—	ਗੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	—	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	
ਉ	ਰ	ਝਿਓ	ੴ	ਕੰ	ਨੰ	ਕੰ	ਕਾ	ੴ	ਗੰ	ਮੰ	ਨੀ	ੴ	ਕੰ	ੴ	ਰੰ	ਸੰ
ਨੰ	ੴ	ਨੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	—	ਗੰ	—	ਸੰ	—	
ਨਹ	ੴ	ਕੀ	ੴ	ਰੰ	ਰੰ	ਪੰ	ਭੰ	ਗੰ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਈ	ੴ	ੴ	ੴ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਮੰ	ਧੁ	ਪ	—	ਗੁ	—	ਧੁ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਜ	ਕ	ਬੁੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕਉ	ਠ	ਸਾ	ਠ	ਚ	ਜਾ	ਠ	ਠ	ਕੈ	ਠ	ਠ
ਨ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰੁੰ	ਨ	—	—
ਤਾ	ਠ	ਸਿਓ	ਠ	ਰੁ	ਚ	ਉ	ਪ	ਜਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ
ਨ	ਧੁ	ਨ	ਧੁਮੰ	ਪ	ਮੰ	ਗੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਧੁ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ
ਦੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਬੰ	ਠ	ਧ	ਸਿ	ਮ	ਰਿਓ	ਠ	ਨ	ਹੀ	ਕ	ਬ	ਹੁ	ਠ
ਮੰ	ਧੁ	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧੁਨ	ਸੰਨ	ਧੁ	ਪ	ਮੰ	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ
ਚੋ	ਠ	ਤ	ਚੁ	ਸੰ	ਠ	ਗ	ਸ	ਹਾਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰੂੜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੇ ॥
 ਗਾਲੀਂ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ਰਹਾਉ॥
 ਹਉ ਦੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਬੀ ਬੀਬੀ ਪੇਖਾਂ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥
 ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੁ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫; ਪੰਨਾ ੭੧੫)

ਅਸਥਾਈ

X				੨				੦				੩	ਮੰ	ਗੁ	ਮੰ
				ਪ	—	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	—	ਗੁ	ਮੰ	ਗੁ	ਰੁ	ਠ	ਸ
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਰੰ	ਠ	ਗੋ	ਠ	ਲੋ	ਠ	ਗੋ	ਠ	ਗੁ	ਗਾ	ਠ	ਲੀ
ਮ	ਠ	ਹ	ਰਿ	ਰੰ	ਠ	ਗੋ	ਠ	ਲੋ	ਠ	ਗੋ	ਠ	ਗੁ	ਗਾ	ਠ	ਲੀ
ਸ	ਸ	ਸ	—	ਧੁ	—	—	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ			
ਹ	ਰਿ	ਨੀ	ਠ	ਹੁ	ਠ	ਠ	ਨ	ਚੋ	ਠ	ਇ	ਠ	ਠ			

੬੯੩

ਅੰਤਰਾ

ਮੁ. ਧ	—	ਧ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਕੰ. ਕੰ.	ਕੰ.	ਕੰ.	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਭ
ਹੁਇ	ਠ	ਧ	ਠ	ਠ	ਠ	ਦੀ	ਠ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਕਾ	ਠ	ਰ	ਠ
ਥੀ. ਕੰ.	—	ਥੀ. ਕੰ.	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਕੰ.	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਧ	—
ਥੀ	ਠ	ਥੀ	ਠ	ਥੀ	ਠ	ਥੀ	ਠ	ਪੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਥਾ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮੁ	ਕੁ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਧ	ਮੰ	—	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	—	—	—
ਕੁ	ਰ	ਮਿ	ਲ	ਠ	ਰ	ਮ	ਗ	ਵਾ	ਠ	ਇਆ	ਹੰ	ਠ	—	—	—

—ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜੇ ਕਛੁ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥੧॥
 ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੁਆ ॥ ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਆਪਨੀ ਮਨੁਆ ॥੨॥
 ਮਾਨੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੁ ਚਿਤ ਲਾਇਓ ॥੩॥
 ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੪॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੇ ਤਰਿਆ ॥੫॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੫)

ਅਸਥਾਈ

X			੨			੦		੩
		ਮੰ		ਮੰ	ਮੰ	ਧ	ਨ	ਧ
		ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਲ	ਪ	ਦਿਓ
		ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲ	ਪ	ਠ
ਧ	ਧ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲ	ਪ	ਠ
ਕੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲ	ਪ	ਠ
ਕੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲ	ਪ	ਠ
ਕੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲ	ਪ	ਠ
ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਠ	ਠ	ਠ
ਜਾ	ਠ	ਨੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

੪੦੪

ਅੰਤਰਾ

ਨ	ਸ	ਚੀ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਕੁ	ਸ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਪੁ	ਮ	ਮ	ਪੁ	ਪੁ
ਸ	—	ਨ	—	ਨ	ਕੁ	ਸ	—	ਨ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	—	ਸ	—	ਗੁ
ਚੀ	—	ਨ	—	ਕਿ	ਨੁ	ਆ	—	ਜੋ	—	ਪ	ਪ	ਰਾ	ਮ	ਮ	ਨ	ਗੁ
—	ਸ	ਨ	—	ਨ	ਕੁ	ਸ	—	ਜੋ	—	ਪ	ਪ	ਰਾ	ਮ	ਮ	ਨ	ਗੁ
ਨ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਕੁ	ਸ	—	ਜੋ	—	ਪ	ਪ	ਰਾ	ਮ	ਮ	ਨ	ਗੁ
ਅ	ਪ	ਨੀ	—	ਨ	ਕੁ	ਸ	—	ਜੋ	—	ਪ	ਪ	ਰਾ	ਮ	ਮ	ਨ	ਗੁ
ਨ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਕੁ	ਸ	—	ਜੋ	—	ਪ	ਪ	ਰਾ	ਮ	ਮ	ਨ	ਗੁ
ਮ	ਕੁ	ਕੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	—	ਪੁ	—	ਪੁ
ਮ	ਕੁ	ਕੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	—	ਪੁ	—	ਪੁ
ਮ	ਕੁ	ਕੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	—	ਪੁ	—	ਪੁ
ਮ	ਕੁ	ਕੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	—	ਪੁ	—	ਪੁ
ਪੁ	ਸ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਲਾ	ਇਓ	—	ਰਾ	ਹਾ	ਲਪਟਿਓ...	—	ਬਾਕੀ	ਤੁਕਾ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ
ਹੁ	—	ਚਿ	ਤ	ਲਾ	ਇਓ	—	ਰਾ	ਹਾ	ਲਪਟਿਓ...	—	ਬਾਕੀ	ਤੁਕਾ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ	।

੨. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥
 ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਉਛਲੈ ਤਬ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੧॥
 ਹਬੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾਸੀ ਵੇਲਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਇਕ ਆਪੀਨੈ ਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥
 ਦੁਧਾ ਬਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥੨॥
 ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਇਸੀ ॥
 ਹੇਸੁ ਚਲਸੀ ਝੰਮਣਾ ਅਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥੩॥
 (ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ, ਬਾਣੀ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੯੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਪੁ	ਸ	ਗੁ	ਕੁ	ਨ	ਪੁ	ਪੁ	ਸ	ਨ	×	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	—	੨	—	—	—
—	ਹੁ	ਥ	ਨ	ਲਾ	—	ਈ	ਕ	—	ਸੁ	—	ਭ	ਕੈ	—	—	—	—	—	—
—	ਮ	ਪੁ	ਪੁ	ਮ	—	ਰੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੁ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	—
—	ਜ	—	ਲ	ਜਾ	—	ਸੀ	—	—	ਢ	—	ਲਾ	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਕੁ	—	ਕੁ	ਮ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	—	—	—	—
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਨ	ਸ	—	—	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਸ	ਕੁ	ਕੁ	—	—	—	ਕੁ	—	ਸ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	—	—	—	—	—
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
—	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਕੁ	ਕੁ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਰੁ	ਕੁ	ਮ	ਧੁ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਹੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਚ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਬ ਲਾਗੇ ਮਸਤਕ ਚਰਨਨ ਰਜ, ਦਰਸ ਦਇਆਲ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਬ ਦੇਖੋ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਉ ਕਬ ਸ੍ਰਵਨਨ, ਕਬ ਰਸਨਾ ਬੇਨਤੀ ਬਿਸੇਖੋ ॥

ਕਬ ਕਰ ਕਰਉ ਭੰਜਉਤ ਬੰਦਨਾ, ਪਗਨੁ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾਦਿ ਪੁਨ ਰੇਖੋ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਪਰਤੱਛ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ, ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਜੀਵਨ ਪਦ ਲੇਖੋ ॥੪੦੧॥

(ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨	
					ਸ	ਰੁ	ਕੁ	ਕੁ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
					ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਨ	ਧੁ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਕੁ	—	—	—	—
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਨ	ਧੁ	—	ਮ	—	ਕੁ	—	ਰੁ	ਕੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	—	—
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਨ	ਧੁ	—	ਮ	—	ਕੁ	—	ਧੁ	ਪ	ਨ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਕੁ	ਕੁ	—	ਸ	—	ਸ	ਕੁ	ਸ	ਕੁ	—	ਕੁ	—	ਕੁ	ਕੁ
ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ
ਯ	ਮਿ	ਤ	ਬ	ਚ	ਨ	ਸੁ	ਨਉ	ਕ	ਬ	ਸੂ	ਵ	ਨ	ਨ
ਨ	ਧ	—	ਗੁ	—	ਰੁ	ਸ	ਨ	—	—	—	—	ਪ	ਨ
ਕ	ਬ	ਠ	ਠ	ਠ	ਚ	ਸ	ਠਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਬ	ਨ
ਨ	—	ਧ	ਪ	—	ਮ	—	ਗੁ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਤੀ	ਠ	ਬਿ	ਸੇ	ਠ	ਖ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕ	ਬ ਲਾਗੇ...

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਹੁਕਮਾਂ ਅੰਤਰ ਤੋਂ ਲਾਓ।

੯. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਾਗਉ ਦਾਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥
 ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥
 ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥੧॥
 ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾਮ ॥੨॥
 (ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੩)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨	⊕		੧		੨			
			ਪ	—	ਪ	ਧ	ਸ	—	ਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗੁ	ਮੰ	ਮੰ
			ਮਾ	ਠ	ਗਉ	ਠ	ਦਾ	ਠ	ਨ	ਠਾਠ	ਠਠ	ਕੁ	ਰ
ਧ	—	ਧ	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਸ	—	ਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗੁ	ਮੰ	ਮੰ
ਨਾ	ਠ	ਮ,	ਮਾ	ਠ	ਗਉ	ਠ	ਦਾ	ਠ	ਨ	ਠਾਠ	ਠਠ	ਕੁ	ਰ
ਧ	—	—	ਪ	—	—	—	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਪ	ਪ
ਨਾ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ	ਠ	ਠ	ਅਵ	ਰ	ਕ	ਛੁ	ਠ	ਮੰ	ਰੇ
ਮੰ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਰੁ	ਗੁ	ਮੰ	ਧ	—	ਨ	ਸੰ
ਸੰ	ਗ	ਨ	ਚਾ	ਠ	ਲੈ	ਠ	ਮਿ	ਲੈ	ਕਿਰ	ਪਾ	ਠ	ਗੁ	ਣ
ਨ	ਧ	ਧ	ਮ—ਮਾਗਉ...										
ਗਾ	ਠ	ਠ											

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਰਾ	ਮੰ ਠ	ਮੰ ਜ	ਧੁ ਮਾ	— ਠ	ਮੰ ਲ	ਧੁ ਅ	ਸੰ ਨੈ	— ਠ	ਸੰ ਕ	ਸੰ ਭ	ਸੰ ਗ	ਸੰ ਰ	ਸੰ ਸ
ਨ ਧੁ ਸਗ	ਧੁ ਲ	ਧੁ ਤਰ	ਨ ਵ	ਨ ਰ	ਸੰ ਕੀ	— ਠ	ਗੁੰ ਛਾ	— ਠ	— ਠ	ਸੰ ਮ	— ਠ	— ਠ	— ਠ
ਗੁੰ ਧਾ	ਗੁੰ ਠ	ਗੁੰ ਇ	ਗੁੰ ਧਾ	ਗੁੰ ਇ	ਗੁੰ ਥਹੁ	— ਠ	ਸੰ ਥਿ	ਸੰ ਧਿ	ਗੁੰ ਕਉ	ਨ ਧੁ ਧਾ	— ਠ	ਧੁ ਥਾ	— ਠ
ਪ ਸਗ	ਮੰ ਲ	ਮੰ ਨਿ	ਧੁ ਰਾ	— ਠ	ਨ ਰ	ਸੰ ਥ	ਨ ਕਾ	ਧੁ ਠ	ਧੁ ਮ,	ਪ ਮਾ	— ਠ	ਪ ਗਉ	ਧੁ ਠ

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਕਉਨੁ ਕੇ ਕਲੰਕ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥
 ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥
 ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਾਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੇ ਕੌ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੧੮)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਨ ਧੁ ਕਉ	— ਧੁ ਠ	ਨ ਕ	ਸ ਕ	ਗੁ ਠ	ਕ ਰ
ਕਉ	ਠ	ਕ	ਠ	ਕ	ਰ
ਨ ਰਾ	— ਠ	ਕ ਨਾ	— ਠ	ਕ ਠ	ਕ ਰ
ਰਾ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਕ	ਰ
ਧੁ ਪ	ਕ ਰਿ	ਕ ਠ	ਕ ਠ	ਸ ਠ	ਪ ਠ
ਧੁ	ਕ	ਕ	ਕ	ਸ	ਪ
ਪ	ਰਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

੪੦੮

ਧਮ ਰਾੜ | ਗੁ | ਗੁਮ | ਧੁਨ | ਧੁ | ਮ | ਗੁ | ਰੁ | ਗੁ | ਰੁ | ਸ
 ੜ | ੜ | ਮੜ | ੜੜ | ਕ | ਹ | ਤ | ੜ | ਹੀ | ੜ | ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ
ਰ	ੜ	ਮ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਦੇ	ੜ	ਵ
ਨ	ਧੁ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਸ
ਜ	ਨ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਪੂ	ਤ	ੜ	ਗਿਆ	ਆ	ੜ	ਈ
ਦੇ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਨ	ਧੁ	—
ਕਾ	ਕਾ	ਦ	ਸੀ	ੜ	ੜ	ਥ	ੜ	ਤੜ	ਰ	ਠੈ	ੜ
ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ
ਕਾ	ੜ	ਹੈ	ਕਉ	ੜ	ਰੀ	ਮ	ਬ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਈ—ਕਉਨ...

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੧੧. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਰੂਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਗੁਨ ਹੀਨ ਗਿਆਨ ਹੀਨ,
 ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਭਾਗ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਬਾਵਰੀ ॥
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਦਰਸ ਹੀਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ,
 ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨ ਸੂਧੇ ਹਸਤ ਨ ਪਾਵਰੀ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਹੀਨ ਰੀਤ ਹੀਨ ਭਾਇ ਭੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੀਨ,
 ਚਿਤ ਹੀਨ ਬਿਤ ਹੀਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਰੀ ॥
 ਅੰਗ ਅੰਗ ਹੀਨ ਦੀਨਾਧੀਨ ਪਰਚੀਨ ਲਗ,
 ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ ਰਾਵਰੀ ॥ ੨੨੦ ॥

(ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਮ	ਧ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਗੁ	ਨ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਨ	ਗਿਆ	ਠ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਨ
ਗੁ	ਮ	—	ਧ	—	ਮਧ	ਸ	—	ਰੁੰ	ਸ	—	ਸ
ਸ	ਠ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਨਠ	ਠ	ਠ	ਗ	ਹੀ	ਠ	ਨ
ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਠ	ਪ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਨ	ਠ	ਠ	ਵ	ਰੀ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗੁ	ਮ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰੁੰ	ਸ	—	ਸ
ਦਿ	ਠ	ਸਸ	ਟ	ਠ	ਦ	ਰ	ਸ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਨ
ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	—	ਸ	ਨ	ਸ	ਰੁੰਸ	ਨ	—	ਧ
ਸ	ਬ	ਠ	ਦ	ਠ	ਸੁ	ਰ	ਤ	ਠਠ	ਹੀ	ਠ	ਨ
ਧ	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	—	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸ	—	ਸ
ਬ	ਠ	ਠ	ਪਿਠ	ਠ	ਠ	ਬ	ਲ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਨ
ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਸੁ	ਠ	ਠ	ਹਸ	ਤ	ਨ	ਪਾ	ਠ	ਵ	ਰੀ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥

ਜਲ ਕੀ ਮਾਛਲੀ ਚਰੇ ਖਜੂਰਿ ॥ ੧ ॥

ਕਾਇ ਰੇ ਬਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੨ ॥

(ਟੋਡੀ, ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੧੮)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਗੁਰੂ	ਗੁਰੂ	ਸਸ	ਨੁਪੁ	ਕੁ	ਕੁ
ਕਾਂ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ
ਗੁਰੂ	ਮੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਮੁ	ਗੁ
ਜਿਨ	ਹ	ਰਿ	ੲ	ੲ	ੲ

ਅੰਤਰਾ

ਪੁ	—	ਮੁ	ਪੁ	—	ਮੁ	ਸੁ	ਸੁ	—	ਸੁ	—	—
ਕਾਂ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ
ਨ	—	ਪੁ	ਨ	—	ਸੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਸੁ	—	—
ਪੁ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ
ਨ	—	ਸੁ	ਸੁ	—	ਗੁ	ਨ	ਸੁ	ਨ	ਪੁ	—	—
ਸੁ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ
ਪ	ਮੁ	—	ਪ	—	ਪੁ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਸੁ	—	—
ਚ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ—ਕਾਂਇ ਰੋ...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੩. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਬਿਲੇਖਿਤ ਲਯ)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩	੦	੪	੦	੦	੦	੦
ਸੁ	—	ਨੁ	ਮੁ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਸੁ	ਸੁ
ਰੋ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ
ਸੁ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ
ਰੋ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ	ੲ

ਸ	ਧੁ	ਧੁ ਮੰ	ਮੰ ਗੁ	ਗੁ ਮੰ ਧੁ ਨ	ਮੰ ਗੁ	ਧੁ	ਮੰ	ਮੰ ਪ ਨ
ਧੁ	ਮੰ ਧੁ	ਮੰ ਗੁ	—	ਗੁ ਮੰ ਧੁ ਨ	ਮੰ ਗੁ	ਧੁ	ਮੰ	ਗੁ ਮੰ ਧੁ, ਮੰ ਧੁ
ਹ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਇਓ	ਠ	ਠ	ਪਾ	ਕਾ

ਅੰਤਰਾ

ਗੁਗੁ	ਮੰਮ	ਧੁ ਧੁ	ਨਸ	-ਸ	ਧੁ	ਨ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੁੰ	ਧੁ	-ਨ	ਧੁ ਪ	ਮੰ ਗੁ
ਕਈ	ਠ	ਠ	ਨਿਰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮੰ	ਗੁ	ਸ	ਸ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਧੁ ਗੁ	ਰੁੰ. ਧੁ	ਧੁ ਨਸ, ਧੁ	ਸੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਮੰ ਪ	ਨ
ਜ	ਲ	ਕੀ	ਮਾ	ਠ	ਰੀ	ਚ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕਾ	ਠ

ਨੋਟ - 'ਆਡਾ ਚੋਤਾਲਾ' ਦੀ ਇਸ ਰੀਤ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਗੋਂ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਕਤਾਲਾ ਦੀ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

੧੪. ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਆਡਾ ਚੋਤਾਲਾ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲ ਜਾਸੀ ਦੋਲਾ ॥

×	੨	੦	੩	੦	੪	੦
	*ਨ ਸੰਸੰ	ਨਧੁ ਮੰਧੁਨਸੰ	ਨਧੁ ਮੰਗੁ	ਰੁਸ —	ਰੁਗੁ ਮੰ-	ਧੁ- ਮੰਧੁ
ਮੰਧੁਨਸੰ,	*ਨ ਸੰਸੰ	ਲਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਲਾ	*ਹ ਥਨ	ਲਾ...	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	—	*ਨ ਸੰਸੰ	ਧੁ ਧੁ	ਨਸ	ਧੁ ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	ਸੰਸੰ ਸੰਰੁੰਗੁ	—	ਰੁੰ-
ਲਾ	ਠ	*ਠ ਰਸ	ਵਰ	ਜਥ	ਉਛ	ਲੈ	ਠ	ਠ	ਧਨ ਕੀ	ਠ	ਵੇ
ਸ	—	*ਨ ਸੰਸੰ	ਧੁ ਧੁ	ਨਸ	ਧੁ ਧੁ	ਪ	—	ਧੁ	ਸੰਸੰ ਸੰਰੁੰਗੁ	—	ਰੁੰ-
ਲਾ	ਠ	*ਹ ਥਨ ਲਾਇ...	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਨੋਟ - ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾ ਪਿਛੇ ਲਿਖੀ ਰੀਤ (ਟਿਕੂਨ) ਨੂੰ ਤੇ ਲਾਓ। ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਾਠ ਉਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਗੁੰ.	ਗੁੰ.	ਗੁੰ.	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਗੁੰ.	ਨ	—	ਪ	—
ਮਨ	ਫ	ਨ	ਏ	ਠ	ਸ	ਭ	ਕਿਲ	ਵਿ	ਖ	ਨਾ	ਠ	ਸ	ਠ
ਮ	ਧ	ਮ	ਗੁੰ	ਠ	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਧ	ਧ
ਕਿਲ	ਵਿ	ਖ	ਨਾ	ਠ	ਸ	ਠ	ਪ	ਠ	ਨ	ਪਾ	ਠ	ਧ	ਧ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਨ । ਭਾਵ, ਚਾਰ: ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਯ)

X	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	੨	—	ਸ	—	੦	—	ਪ	ਪ	੪	—	ਧ	ਧ
ਹ	ਮ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	ਦਾ	ਠ	ਏ	ਠ	ਪ	ਠ	ਰ	ਨ	ਮ	—	ਧ	ਧ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਦਾ	ਠ	—	ਏ	ਠ	ਪ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗੁੰ.	—	ਗੁੰ.	—	ਗੁੰ.	—	ਸ	—	ਨ	ਪ	ਨ	ਗੁੰ.	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਜਾ	ਠ	ਕੇ	ਠ	ਜਾ	ਠ	ਸ	ਠ	ਅ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	—	ਰ	ਗੁੰ	ਰ	—	ਸ	—	ਰ	ਗੁੰ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ
ਜਾ	ਠ	ਕੇ	ਠ	ਜਾ	ਠ	ਸ	ਠ	ਮਾ	ਠ	ਈ	ਠ	ਮੇ	ਠ	ਕੇ	ਠ	ਠ

ਗੁੰ. ਗੁੰ. ਮ ਨ ਕੀ ਪਿਆਸ, ਮੁੜ ਅਸਥਾਈ ਗਾਓ ।

ਇਕਤਾਲਾ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

X	—	੦	ਮ	੨	੦	—	੪	੪	—	੪	—	੪	—
ਸ	ਠ	ਠ	ਪ	ਠ	ਪ	ਠ	ਦ	ਦ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗੁੰ	ਠ	ਗੁੰ	ਕੇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨ	ਠ	ਠ	ਨ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਸੁਲਫਾਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਜ ਵਿਚ)

X	੦	੨	੩	੦
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਮ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਸਾ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਸੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਸੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਕੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਮੰ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਸ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਮਾ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ

ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ — ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੁਕਾਮ ਕਰੋ ।
 (ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਟੋਡੀ ਰਾਗ ਸਮਾਖਤਿ)